

تاریخ تحریر مصحف ثانی
۱۲۹۲
قمری

درجہ
۴۴۴
۱۷ باشد فصلی است

۴۲۹

NURUSMANIYE KÜTÜPHANESİ	
Kisim :	№ 70
Yeni Kayıt	1
Eski Kayıt No.	4
Yazma No.	294, 4 = 924 = 915

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْشَرَحَ بَنُورَ مَعْرِفَتِهِ صُدُورَ الْعَارِفِينَ وَأَنْشَرَحَ مِنْ نُورِ شَجَرِ عَلَيْهِ سَطُورَ الْعَالَمِينَ
وَعَاظَ فِي حِمَارِ عُلُومِهِ أَفْكَارَ الْمُجْتَهِدِينَ وَأَصْرَحَ مِنْ نَخَائِدِ تَبَارُحِ حَيَاتِهِ أَفْئِدَةَ الْمُتَجِدِّينَ وَأَطْمَآنَنَ
بِتِلَاوَةِ كِتَابِهِ قُلُوبَ الْمُشْتَاقِينَ وَأَرْفَقَ خِلَافَةَ خُطَابِهِ خُلَاصَةَ الْحَقِّينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى أَصْدَقَ مَنْ وَعَدَ وَالْحُزْنَ مَنْ وَفَى الَّذِي شَرَفَ اللَّهُ بِأَقْدَامِهِ أَكْثَافَ
الْمَلِكِ وَقَوَّفَ بِأَرْقَامِهِ أَكْثَافَ الْفَلَكَ وَعَلَى اللَّهِ الْمُنْتَجِنِينَ وَالْمُتَابِعِينَ لَهُمْ بِالْإِحْسَانِ فِي
كُلِّ عَصْرِ وَأَوَانٍ فَإِنَّ الْعَبْدَ الضَّعِيفَ الْخَافِظَ لِكَلَامِ اللَّهِ اللَّطِيفَ مُحَمَّدَ بْنَ مُحَمَّدٍ
مُحَمَّدَ الشَّرِيفَ السَّمُوقِيَّ الْمُحْتَدِمَ فِي الْمَوْلِدِ أَحْسَنَ اللَّهُ خَاتِمَتَهُ يَقُولُ إِنَّ أَهْلَ كُلِّ قَبْلٍ يُرِيدُونَ
فِيهِ وَيَفْتَرِدُونَ وَيُبَالِغُونَ فِي أَحْكَامِهِ وَيُفَاجِرُونَ وَكُلُّ حَزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ وَمَا كَانَ
فَنْ أَبَايَ الْأَحْزَادِ وَأَسْلَاحَ الْأَحْزَادِ تِلَاوَةُ الْقُرْآنِ بِالْتَرْتِيلِ وَاسْتِنبَاطُ مَعَانِي النَّزِيلِ أَوْجَبَ ذَلِكَ
لِي أَنْ أَبَالِغَ فِي تَشْيِيدِ فِتْنِهِمْ لِأَكُونَ مَعْرُوفًا مِنْ بَيْنِهِمْ وَأَعَدَّ فِي الدَّارَيْنِ مِنْهُمْ وَلَا أَفْلَكُ فِي
الْمَنْزِلَيْنِ عَنْهُمْ فَإِنَّ مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ وَأَيْضًا فَإِنِّي رَأَيْتُ قَصِي هِمَمِ أَهْلِ الزَّمَانِ وَكَسَادُ
سُوقِ حَقَائِدِ الْقُرْآنِ فَاحْبَبْتُ أَنْ أَشْرَمَ أَنْطَوِي وَخَيْبِي مَا تَوَيَّ فَإِنَّ تَهْنِيطَ ظَاهِرِ الْمَطْلُوبِ يَبْعَثُ
عَلَى تَحْقِيقِ الْعَنَى لِلرَّغُوبِ وَأَيْضًا رَأَيْتُ مُصْحَفًا فِيهِ مِنَ الصَّنَائِعِ مَا يَبْلُغُ حُجْرًا مِنْ ثَلَاثِينَ صِنْعَةً بَعْضُهَا
فِي أَوَّلِ السُّطُورِ وَبَعْضُهَا فِي الْآخِرِهَا فَأَعْجَبَنِي ذَلِكَ الْأَسْلُوبُ لَكِنَّهُ غَيْرُ مُنَاسِبٍ لِلرَّصْفِ فَإِنَّهُ
كَانَ فِي بَعْضِ الْمَوَاضِعِ مَجْمُوعًا غَايَةَ الْجَمْعِ وَفِي بَعْضِهَا تَفَرُّغًا غَايَةَ التَّفَرُّيقِ وَالْمُنَاسَبَةُ أَمْرٌ
مَطْلُوبٌ وَالْهِمَّةُ الْعَالِيَةُ لَا تُرْضَى بِالْيُسْرِ فَانْتَهَيْتُ ذَلِكَ النَّهْجَ مِنَ الصَّنَائِعِ مَا يَبْلُغُ
الْوَقْفَ تَعْدُدُ بَعْدَ مَعَ تَنَاوِي الصَّفَحَاتِ وَارْتِيَامِهَا وَتَنَاسُبِ السُّطُورِ وَأَنْظَامِهَا الْعَبْدُ
الضَّعِيفُ الْمَلْفُوتُ يَهْيَا لِعَيْنِهِ فِي كِتَابَةِ الْمُصْحَفِ مِنْ زَمَانِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
إِلَى يَوْمِنَا هَذَا هَذَا عَجَزَ مَنْ يَطْلُعُ عَلَيْهِ وَخَشِيَهِ وَذَلِكَ أَصْدَقُ شَاهِدٍ وَتَنْقَسِمُ
تِلْكَ الصَّنَائِعُ إِلَى قِسْمَيْنِ قِسْمٌ مِنْهَا يَتَعَلَّقُ بِكِتَابَةِ الْمُصْحَفِ وَقِسْمٌ بِخَارِجِهَا **القسم الأول**
نوعان خاص وعام فالخاص قسمان أحدهما ما يلزم في أوّل السُّطُور وهو أربعة أقسام
الأول أسماء الله العظام والتَهْلِيلَاتُ والتَّسْبِيحَاتُ **والثاني** بيان أجزاء القرآن
وَدَعْلَاتِ أَوَّلِ الصَّفَحَاتِ أَنْ يَكُونَ أَوَّلُ الْآيَاتِ الرَّابِعِ الْخَطَابُ إِلَى النَّاسِ فَجَمِيعُ الْأَقْسَامِ

الَّتِي تَلْزَمُ فِي أَوَّلِ السُّطُورِ الْفَاتِحَانِ وَأَرْبَعُ مِائَةٍ وَتِسْعُونَ فِي تِسْعِ ثَمَانِينَ نَوْعًا **والآخر**
مَا يَلْزَمُ فِي الْآخِرِ السُّطُورِ وَهُوَ قِسْمَانِ أَحَدُهُمَا أَنْ يَتَعَاقَبَتْ أَسْمَاءُ سَمَاءٍ مِنْ تِسْعَةِ
وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى تَرْتِيلِهَا وَهُوَ ثَلَاثُمِائَةٍ وَخَمْسُونَ وَثَمَانُونَ فِي
مِائَةٍ وَتِسْعِينَ وَتِسْعِينَ نَوْعًا فَجَمِيعُ وَخَمْسَةِ أَنْوَاعٍ وَالثَّانِي يَتَنَوَّعُ إِلَى أَنْوَاعٍ مُخْتَلِفَةٍ
يَعْرِفُ تَفْصِيلُهَا وَهِيَ ثَلَاثُمِائَةٍ وَأَرْبَعُ وَتِسْعُونَ فِي أَرْبَعَةٍ وَسَبْعِينَ نَوْعًا فَجَمِيعُ الْقِسْمَيْنِ
الَّذِي يَلْزَمُ فِي الْآخِرِ السُّطُورِ سَبْعُمِائَةٍ وَتِسْعُ وَخَمْسُونَ فِي مِائَةٍ وَتِسْعِ وَسَبْعِينَ نَوْعًا فَجَمِيعُ
الصَّنَائِعِ الَّتِي هِيَ دَاخِلُ كِتَابَةِ الْقُرْآنِ فِي مَوْضِعٍ مَخْصُوصٍ فِي أَوَّلِ السُّطُورِ وَفِي الْآخِرِهَا
ثَلَاثُمِائَةٍ وَتِسْعِينَ وَثَمَانِينَ نَوْعًا وَاقِعَةً فِي الْفَيْنِ وَسَبْعُمِائَةٍ وَسَبْعَةِ
وَسَبْعِينَ مَوْضِعًا مَعَ عَدِّ مَا تَدَاخَلَتْ مِنْهَا صِنْعَةٌ وَاحِدَةً وَالْعَامُ اثْنَا عَشَرَ قَائِدًا يَمُرُّ
بَعْدَ **القسم الثاني** وهو الخَارِجُ عَنْ كِتَابَةِ الْقُرْآنِ أَيْضًا قِسْمَانِ أَمَّا مَكْتُوبٌ فِي
خِلَالِ السُّطُورِ أَوْ فِي الْخَوَاشِي وَهُوَ خَمْسُونَ قَاعِدَةً وَأَمَّا مَكْتُوبٌ عَلَى حِدَةٍ فِي الْآخِرِ
الْقُرْآنِ وَهُوَ قِسْمَانِ أَحَدُهُمَا يَتَعَلَّقُ بِالْجَوِيدِ وَمَعْرِفَةِ مَخَارِجِ الْحُرُوفِ وَصِفَاتِهَا وَغَيْرِ
ذَلِكَ وَالْآخَرُ يَتَعَلَّقُ بِأُصُولِ الْقُرْآنِ السَّبْعِ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِمَّا يَتَعَدَّرُ ذِكْرُهُ فِي مَتْنِ
الْمُصْحَفِ وَهُوَ اثْنَا عَشَرَ نَوْعًا فَكَمَلَتْ صُنَائِعُ الدَّاخِلَةِ وَالْخَارِجَةِ عَلَى مَا قُورِتْ
والثاني **القسم الثالث** فَوَحِمَ اللَّهُ أَمْرًا عَرَفَ جَدِّي وَاجْتَهَادِي وَأَبْنَحِي بِقَصْدِي
وَأَقْصَادِي وَأَمْعَزَ النَّظَرَ فِي مَا يَلْزَمُ خَالِقًا لِمَا عِنْدَهُ فَإِنَّ هَذَا الْمُصْحَفَ لَمْ يُكْتَبْ
إِلَّا عَنْ إِمْعَانٍ وَتَحْقِيقٍ وَاجْتِنَاطٍ وَتَدْقِيقٍ فَمَنْ اسْتَعَجَلَ بِالْخَطِئَةِ فَهُوَ الْخَطِيءُ وَمَنْ تَأَنَّى
أَصَابَ الْحَزْنَ وَمَنْ أَسَاءَ الظَّنَّ بِنَفْسِهِ سَلِمَ مِنْ خَطِئَةِ الْمَصِيبِ وَمَنْ تَجَرَّأَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

الْقَائِدُ يَبْدُو إِلَى التَّهْلُكَةِ وَمَعَ هَذَا فَلَا يُشَانُ
لَا يَحْلُو مِنْ السُّهْرِ وَالنَّشْيَانِ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ وَعَلَيْهِ
التَّكْلَانِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا
مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَعَلَى آلِهِ وَآصْحَائِهِ
وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّاتِهِ أَجْمَعِينَ
وَبِحَمْدِ اللَّهِ مَنْ نَظَرَ فِيهِ بَعِينَ
الرِّضَا وَتَحَمَّلَ عَلَى
مُصْنَفِهِ وَكَانَ بِهِ

الله الرحمن الرحيم	الرحمن الرحيم	وهو الرحيم	والرحيم	الله العزيم
موضعان اول	اربعة مواضع في	العظيم	العظيم	العظيم
الفاتحة على مذهب	الفاتحة والبقرة	الغفور	الغفور	الحكيم
الكوفيين وفي المثل	والافوات والحشر	في سورة سبأ	في سورة هود	الحكيم
بلا خلاف				الحكيم

هو الله الواحد القهار في الزمر	انه هو الرحيم في الذاريات	المقاي الرحيم سنة مواضع	وانا التواب الرحيم في سورة البقرة	اتك انت التواب الرحيم ايضا في البقرة	انه هو التواب الرحيم في البقرة موضعان	وان الله هو الرحيم بكسر الالف في التوبة
ان الله هو التواب الرحيم بكسر الالف في التوبة	توا يا رحيمًا موضعان في سورة النساء	ان الله رحيم في الحجرات	وان الله تواب حكيم في التور	ومنها ايضا وكان الله عقوا غفورًا في النساء	لعفو غفور موضعان في الحج ان الله لعفو غفور	ان الله هو التواب الرحيم بكسر الالف في التوبة
وان الله لعفو غفور في المجادله	وكان الله عفوًا قديرًا في النساء	اربعه مواضع	انه بهم رؤف رحيم في التور ومنها ايضا في التور رؤف رحيم	وان الله رؤف رحيم بفتح الالف في التور	لرؤف رحيم خمسه مواضع	وان الله لعفو غفور في المجادله
ان الله بالناس لرؤف رحيم في البقرة والحج	ان رؤفكم لرؤف رحيم في النحل	فان رؤفكم لرؤف رحيم ايضا في النحل	وان الله بكم لرؤف رحيم في الحديد	ذي الجلال والاكرام ايضا في سورة العنكبوت	عن رؤف رحيم في سورة النور	ان الله بالناس لرؤف رحيم في البقرة والحج
ورب غفور في سورة سبا	فسي باسم ربك العظيم في الواقعة موضعان وفي الحاقة موضع	الغني الحميد خمسه مواضع ان الله هو الغني الحميد في لقمن	وان الله هو الغني الحميد في الحج	والله هو الغني الحميد في فاطر	وكان الله غنيا حمدا في النساء	ورب غفور في سورة سبا
ثلاثة مواضع والله غني حميد في النور	فان الله غني حميد في البقرة	ان الله غني حميد في البقرة	فان الله لغني حميد في ابراهيم	فان الله غني كريم في النمل	وكفي بربك هاديا ونصيرا في الفرقان	ثلاثة مواضع والله غني حميد في النور

ذكر الصنایع التي داخل كتابنا القرآن في موضع مخصوص في اواخر السطور
من انواع مختلفة وثلاثا عشرة واربعة وسبعون في اربعين وسبعين نوعا

<p>ارحم الراحمين اربعة مواضع وانت ارحم الراحمين في الاعراف والابواب يوسف موضعاً في سورة يوسف</p>	<p>وانت خير الراحمين في المؤمنين موضعاً في سورة الاعراف</p>	<p>وهو خير الراحمين ثلاثة في الاعراف ويوسف ويوسف</p>	<p>وانت احكم الحاكمين في سورة هود</p>	<p>وهو ارحم الراحمين في يوسف موضعاً</p>
<p>وانت خير الفاحين في سورة الاعراف</p>	<p>وانت خير الوادئين في سورة الانبياء</p>	<p>خير الرازيق في خمسة مواضع</p>	<p>وانت خير الرازيق في المائدة وهو خير الرازيق في المؤمنين وميثا في الجمع</p>	<p>وانت خير الرازيق في المائدة وهو خير الرازيق في المؤمنين وميثا في الجمع</p>
<p>علي كل شيء قديراً في اثنين وتلثين موضعاً</p>	<p>والله على كل شيء قدير في البقرة وال عمران والمائدة والانفال والنور والحشر</p>	<p>ان الله على كل شيء قدير في البقرة وال عمران والمائدة والانفال والنور والحشر</p>	<p>والعنكبوت و فاطر والمائدة قديراً في عمران الحشر والمائدة شعراً في الاعراف والاحزاب</p>	<p>والعنكبوت و فاطر والمائدة قديراً في عمران الحشر والمائدة شعراً في الاعراف والاحزاب</p>
<p>وكان الله على كل شيء قديراً في الاخراب والفتح</p>	<p>وعلى كل شيء شهادة في سبأ البروج ان الله على كل شيء شهيد في الحج</p>	<p>والله على كل شيء شاهد في المجادلة البروج ان الله على كل شيء شهيد في الحج</p>	<p>ان الله على كل شيء شهيد في النساء والاحزاب</p>	<p>والله على كل شيء شاهد في المجادلة البروج ان الله على كل شيء شهيد في الحج</p>

[illegible]

ذكر العام الذي هو داخل كتابنا القرآن وليس له موضع مخصوص بل يتعلق بجميع كتابنا القرآن

الاول	هو ان رسم هذا المصحف على رسم الامام وهو مصحح عن عثمان رضي الله عنه هو اثبات الالف للفتح الشبه واقتفاء سنة
الثاني	هو ان خط هذا المصحف على قراءة عاصم بن الجوزي ورواه حفص بن سليمان رضي الله عنهما الشروحات وانما هو لفظة ^{العربية} المكية
الثالث	هو ان الفتح والكسرة المشبهتين لها علامة على شكل الف قصير لئلا يلبس التثنية واوا بابتداء الواو ولي وفي على وفي
الرابع	هو ان كل مدة ليس فيها خلاف علامتها مدة من فوق بالسواد نحو جَاءَ و سَيَّ و قَرَأَ وكذلك في فواج السور نحو ألم وص
الخامس	هو ان ادغام المنفوق عليه في كلمة علامته شدة بالسواد نحو وعَدْتُمْ ولم تختلفكم لانها لا تزول حالتي الوقف والوصل
السادس	هو ان تشديدات الادغام العارضة المنفوق في كلمتين مكتوبة بالجرم تبييناً على زوالها حالة الوقف نحو قَارِبَتْ ^{نظراً}
السابع	هو ان خط هذا المصحف ليس فيه سهو ولا غلط يحتاج ان يكتب على الحاشية او في خلال السطور بحمد الله تعالى
الثامن	هو ان خط المصحف ليس فيه كلمة مقسومة بين سطرين لان بعض الكتاب يراه عيباً فاحتررت عن ذلك
التاسع	هو ان خط هذا المصحف خال من الشكل والاعراب الزائدة الذي لا حاجة اليه كما يقع عليه بعض النساخ
العاشر	هو ان موضع الصنائع من اول السطور واواخرها مكتوب بالذهب وكذلك تقسيمات القراء في آخر الصفحات ^{واولها}
الحادي عشر	هو ان كل جزء من الاجزاء الثلاثين اربع عشرة ورقة في اول القرآن واخره بحيث ان اوائل الاجزاء في اوائل الصفحات ^{والوسطى}
الثاني عشر	هو ان كتابنا هذا المصحف معدلة الصفحات والسطور من غير مدققة ولا خط مقنط مع تلك الصنائع المذكورة
ذكر الصنائع التي اختلف فيها بين النسخ في خلال السطور او في الحواشي في خمسة عشر	
الاول	ان جميع قراءات السبع مكتوبة باللون العودى من موز اسماء قرائها بالحجرة
الثاني	ان رموز القراءات السبع مع رؤسهم على طريق الشاطبية لاجل الاختصار
الثالث	ان طريق القراءات السبع على طريق الشاطبية لكل امام راوايات
الرابع	ان في كل موضع يمكن تقييد القراءة في المتن قيدتها بالحجرة ورمز تحتها ب
الخامس	ان في كل موضع يتعد تقييده في المتن كتنبيهه في الحواشي العراض
السادس	ان من القراءات السبع ما كتبه في الحواشي باللون العودى قيدته بالحجرة
السابع	ان رموز اسماء القراء بالحجرة بعد القراءات كما في المتن
الثامن	ان اخبر من له وجهان في القراءة وبعد ذكر اسمه كتبت حج اي بخلاف عنه
التاسع	ان في كل موضع وجهين لا مابين كتبت بعد ذكرهما حج اي بخلاف عنهما

العاشر	ان في موضع الخلاف ذكرت من خالف حفصاً ولم اذكره ومن وافقه لان خط المصحف على قراره
الحادي عشر	ان محل الخلاف معرب بالحجرة لا غير الحاشية كما في المتن
الثاني عشر	ان المدات المنفصلة الواو التي يتركها ابن كثير وابو عمرو وقالون بالحجرة الاموضع الوقف
الثالث عشر	ان في كل موضع يمد ورش بخلاف الباقي قيدته بلون الصفرة
الرابع عشر	ان في كل موضع يترك الهجزة ورش جعلت على الهجزة نصف الدائرة بالصفرة
الخامس عشر	ان ورشاً حيث ينقل حركة الهجزة الى قبلها جعلت على الهجزة هذه العلامة هـ بالصفرة
السادس عشر	ان في كل موضع يميل ورش بين بين اي بين الفتح والامالة جعلت اعرابه ايضا بالصفرة
السابع عشر	ان الادغام الكبير الذي يخص بابي عمرو بن العلاء رسمت علامته شدة بالحضرة
الثامن عشر	ان في آخر كل سورة عدد الادغام الكبير الذي فيها بالهندي بالحضرة
التاسع عشر	ان ترك هجرات ابى عمرو وكتبت لها علامة على الهجزة نصف دائرة بالحضرة
العشرون	ان في وضعت في الامالة الواو الاسود لتدل على ان الرمز الذي بعدها يميل بين بين
الحادي عشر	ان في كتبت خلاف ابى جعفر ويعقوب وما ذكرت قراءه خلف لانه اختار لنفسه قراءة وما خالف ^{للسفلى}
الثاني عشر	ان في رمزت باسم ابى جعفر وباسم يعقوب ب وكتبت رمزها بعد خط القراءة بالسواد
الثالث عشر	ان في كتبت خط القراءة للعشرة بالحجرة وقيدتها بالسواد على خلاف السبعة
الرابع عشر	ان في لم اذكر اسمها اذا كانا موافقين للقراء السبع اختصاراً
الخامس عشر	ان في كل موضع يلبس فيه القراءة وليس فيه الاوجه واحد كتبت تحتها لا غير بالحجرة
السادس عشر	ان في كل موضع هو وقف على وضع الشيخ الامام المفسر محمد بن طيفور النجاشي وذي مكتوب بالحجرة
السابع عشر	ان كل وقفين بينهما مراقبة جعلت عليهما هذا الشكل ك والمراقبة ان تفق على التما
الثامن عشر	ان اختلاف الوقوف التي يتعلق بالقراءة للنجاشي وذي كتبت في الحاشية بالحجرة
التاسع عشر	ان جميع ما ات القرآن مكتوب عليها بالحجرة وما يتعلق به
الثلاثون	ان اواخر الايات بالعدد الكوفي كتبت عليها هـ بالذهبي
الحادي والثلاثون	ان اخماس العدد الكوفي كتبت عليها هذا الحرف هـ بالحجرة
الثاني والثلاثون	ان اعشار العدد الكوفي كتبت بازائها في الحاشية لفظ عشر بالحجرة
الثالث والثلاثون	ان على رؤس الاعشار كتبت عدد الايات بالهندي من اول السورة الى اخرها بالحجرة

الرابع والثلاثون انا اخترنا العدد الكوفي في الايات وتقسيمات القرآن لشهرته وعلو اسناده الى علي بالحجرة
 الخامس والثلاثون ان في كل موضع ليس عند البصريين اية كتبت عليه لفظ **لب** بالحجرة
 السادس والثلاثون ان في كل موضع هو عند البصريين اية كتبت عليه لفظ **بت** بالحجرة
 السابع والثلاثون ان في كل موضع هو عند البصريين خمس كتبت عليه لفظ **خب** بالحجرة
 الثامن والثلاثون ان في كل موضع هو عند البصريين عشر كتبت عليه لفظ **عب** بالحجرة
 التاسع والثلاثون ان في ذكر خلاص البصريين مع الكوفيين فقط لشهرتهما بين التماس
 ان علامة اخر القصة التي رجع عندها عثمان رضي الله عنه كتبت بحذاءها **ع** بالحجرة
 الحادي والعشرون ان اعداد ايات كل ركوع مكتوبة مع العين بحسب **ب** الهندى
 الثاني والثلاثون ان خمس الجز لا واد الصلوات الخمس كتبت بحذاء اسم الصلوة
 الثالث والثلاثون ان على رأس كل سورة ملكي السور ومديتها مكتوب **ب** بالذهب
 اني كتبت على رأس كل سورة بعد الملكى والمدنى ترتيب نزولها
 الخامس والثلاثون اني كتبت بعد ترتيب النزول اعداد اياتها بالكوفة
 السادس والثلاثون اذا كانت السورة ليس في عددها خلاف كتبت بالانقفا
 السابع والثلاثون اني كتبت بعد اعداد الايات بين البصريين والكوفيين لشهرتهما
 الثامن والثلاثون اني ذكرت اعداد كلمات كل سورة بالهندى **الثامن والثلاثون** اني ذكرت اعداد حروف كل سورة بالهندى
 اني كتبت رسم خط الامام مريض الله عنه في الحاشية باللون العودى

ذكر الصنایع التي هي خارجة عن الفرائد في اخر المصحف وهي اثنا عشر نوعا

الاول اني وضعت اصول القرائات السبع في الجدول مما يتعد ذكره في المصحف
 الثاني اني كتبت من الفرائد مما كثر وقوعه في القرآن في جدول اخر
 الثالث اني نظمت قصيدة في التجويد وسميتها العقد القري في نظم التجويد وكتبت في اخر المصحف
 الرابع اني كتبت بيان اوضاع وقوف الشيخ الامام المفسر محمد بن طيفور السجادي رحمه الله
 الخامس اني كتبت بيان جميع المئات واقسامها وكيفية النطق بها وما يتعلق بها
 السادس اني كتبت بيان رموز القراء السبع التي ذكرتها في المصحف

السابع اني كتبت اعداد ايات جميع القرائات مع اختلافه
 الثامن اني كتبت اعداد كلمات جميع القرائات واختلافه
 التاسع اني كتبت اعداد حروف جميع القرائات مع اختلافه
 العاشر اني كتبت اعداد ما في القرآن من كل حرف من حروف النسخ
 الحادي عشر اني كتبت كيفية التفال من كلام الله تعالى
 الثاني عشر اني ختمت الجميع بتصدية ودعاء يقرأ بعد الختم

ذكر اصول القرائات السبع مما يطول ذكره في المصحف ويتعد ذكره في مواضعه الايضاً

باب التعوذ والسبحة والكنية والله	اخفى التعوذ الف	بسم الله براءة ب	وصل اخر السورة بأول الاخرى ف	خير بين الوصل والسكت ج	ورويت السبحة ايضاً عن ج	فيها ومنه يصل لها بها د
الا اذا كان ساكن عليهم اليوم لليم كان بعد الحرف متحرك هـ	حيث كان بعض الحرف ف	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
ادغم اول المثليين في كلمة في تلك مناسبتهم فقط و	في كلمتين ادغم ان يكون شديداً سواء في الحرف او في طينها و	في كلمتين ادغم ان يكون شديداً سواء في الحرف او في طينها و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و
وفي الشين والراء شيبا وفيه وجهاً	وفي اللام اذا حرك ما قبلها ايضاً نحو زبن الناس و	وفي اللام اذا حرك ما قبلها ايضاً نحو زبن الناس و	وفي الصاد المهد في الصاد المهد صبيها من بعد العشاء لا غيرها و	وفي السين والاصفا في السين والاصفا صبيها من بعد العشاء لا غيرها و	وفي السين والاصفا في السين والاصفا صبيها من بعد العشاء لا غيرها و	وفي السين والاصفا في السين والاصفا صبيها من بعد العشاء لا غيرها و
وفي الظاء من بعد ظلمة في الماده ظلمة في الماده ظلمة في الماده و	وفي الجيم داود جالوت وفي دار الحلج جزاء وجهاً و	وفي التاء الصديق توب لمن يريد عزيم وفي قوله ذلك من بعد ذلك و	وفي الصاد المهد في الصاد المهد صبيها من بعد العشاء لا غيرها و	وفي السين والاصفا في السين والاصفا صبيها من بعد العشاء لا غيرها و	وفي السين والاصفا في السين والاصفا صبيها من بعد العشاء لا غيرها و	وفي السين والاصفا في السين والاصفا صبيها من بعد العشاء لا غيرها و
وفي التاء في ذي المعارج تعرج لا غير	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و	واما اذا كان يعدلاً بالحذف يعدلاً بحذف او غير ذلك و

عليه

باب من الفرس مما كثروا وقوعه في القرآن

باب في اغرامه والذوالفردقاء التائيه ولا مهمل ولا

وَعَمَّا أَذِنَ سُبْحَتِ	أَدْخَلُوا ح ك ش	وَأَصْرَفْنَا ح ل ق ر	أَذْرَيْنَا ح ل ش	أَجْعَلْنَا ح ل	أَذْهَبْنَا ح ل ق ر
-----------------------------	---------------------	--------------------------	----------------------	--------------------	------------------------

باب الاستنفا مَيِّ فِي الرَّعْدِ مَضْعَا فِي سَبْحِ وَالْمُؤْمِسِدَةِ وَمَضْعَا فِي الصَّلَاةِ

باب ذكر اصول قراءة أبي جعفر بن يزيد القعقاع الذي مر طرق النزهة وما خالف الأئمة السبع

اعلم انه رضى الله عنه يحذف الون الساكنة والتثوين عند العین والحاء نحو من غيرك وقولا غير ومن خلاوت
وقردة خاسين الالف ثلاثة مواضع ان يكن غنياً فسَيَغْضُونَ والمُخْرِقَةُ ويدعم الون الساكنة والتثوين عند
الدال واللام مع ابقاء الغنة نحو من ربهم غفور رحيم فان لم تفعلوا هدى للفتين ويبذل كل همن ساكنة
سوى الزوايا به فانه ابدل الهمنة فيها ياء وادغم الياء في الياء واستثنى ثلاثة افعال فحرفها وهي ابنهم في البقر وتبتم
في الحجر والقمر ويبذل الهمنة المنفردة المتحركة ما قبلها فان كانت الهمنة منصوبة وما قبلها كسرة ينقل حرف الهمنة

الى ما قبلها ويحذفها وذلك في خمسة اسماء وخمسة افعال فالاسماء مستهزون ومتكون ومألون والصابون
 وخاطون والافعال يستهزون وقل استهزوا وان يطفوا وليطفوا وليواطوا وان كانت الهمنة مضمومة مفتوح
 ما قبله يحذف الهمنة في ثلثة افعال ولا يظنون في النوبة وارصام تطوها في الاخبار وان نظوهم وان
 كانت الهمنة مكسورة مكسور ما قبلها يحذفها ايضا في خمسة اسماء الصابين والمستهزين وخاطين ومتكين
 وليلاف قريش وان كانت الهمنة مفتوحة مكسور ما قبلها يبدل الهمنة ياء في خمسة افعال و
 عشرة اسماء فالافعال ملئت وقرى واستهزى وليطيتن ولبنوتهم والاسماء رباء الناس وناشئة الليل
 وخاسيا وان شائلك ومية وفيه وتثنيتهما وخاطيه وبخاطيه ويبدل في نحو موجلا ويوده كوريش
 وليتين همنة متكا وكهية بالحذف والنقل وبدا ذلك وما بنى سرائل وكان في ثلثين الهمنة
 بين بين وخطيتا تم وخطيتا به بقلب الهمنة ياء وادغام الياء في الياء وكذلك هنيئا مرثيا وبريون والنبي
 وما سوى ذلك من قراءته فاذكره في مواضعه ان شاء الله تعالى **باب**

ذكر اصول قراءة يعقوب بن اسحق الحضرمي في رواية رويس من طريق النحاس مما خالف الائمة السبع

اعلم انه رضي الله عنه يضم ها، عليهم وعليهما واليهما واليهم ولديهم باتفاق حمزة وزاد واليهن ولديهما
 ولديهن فيهما ويهن وتريهم وصياصيم وكلها ياء في التنثية والجمع وكذلك يضم الها،
 وان سقطت الياء لعل كقوله فاتهم وان ياتهم وتجرهم ويغتهم ويلهمهم وفيهم ونحو ذلك الاقوله ومن يؤتهم
 يومئذ فانه يكسر الها، هنا فقط فاذا القى الهاء والميم لام التعريف ولم يكن قبلها ياء كسر الها، والميم نحو في قلوبهم
 الجمل وبهم لاسباب وما سوى ذلك من قراءته فاذكره في موضعه **واعلم ان ابا محمد خلف بن هشام البراز**
باب في بيان الوقوف اعلم ان الشيخ الامام العالم العامل المحقق المدقق مفسر الكلام
 شمس العارفين ابا جعفر محمد بن طيفور السجستاني الغزنوي رحمه الله وشكر سعيه جعل وقوف القرآن على خمس
 مراتب لازم ومطلق وجائز ومجوز لوجه ومرخص لضروية **فاللزام** من الوقوف ما لو وصل
 طرفاه غير المرام وشنع معنى الكلام فاقل ذلك قوله تعالى وما هم بمؤمنين اذ لو وصل بقوله يخادعون الله
 صارت الجملة صفة لقوله مؤمنين فان شغى الخداع عنهم وتقرر الايمان خالصا عن الخداع كما تقول ما هو
 بمؤمن مخادع ومراد الله جل جلاله نفي الايمان واثبات الخداع ومن ذلك قوله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم
 على بعض فلو وصل صار الجار وما دخل عليه صفة لبعض فانصرف الضمير في بيان المفضل بالذكليم
 الى بعض لا الى جميع الرسل فيكون موصى عليه السلام من البعض المفضل عليه غيره لا من البعض المفضل

على غيره ومن ذلك قوله تعالى سبحانه ان يكون له ولد فلو وصل به له ما في السموات وما في الارض
 وحرف الجر المنقلب بالنكر وصف له فيصير المنفى ولد له ما في السموات وما في الارض والمراد نفي
 الولد مطلقا **والطلق** ما يحسن الابتداء بما بعده كالاسم المبتدأ به نحو قوله تعالى الله يحبني اليه
 من نشاء والفعل المستأنف مع الستين كقوله سيقول السفهاء وبغير الستين كقوله يعبدونني
 لا يشركون في شيئا **ومفعول المحذوف** كقوله وعد الله اي وعد الله وعدا وكقوله سنة الله اي سن
 الله سنة فلما حذف الفعل اضيف المصدر الى الفاعل **والشروط** كقوله من يشاء الله يضلله والاستفهام
 كقوله ان تريدون ان تهتدوا وكذلك ان كان الاستفهام مقدرا كقوله تريدون عرض الدنيا وقوله تريدون
 ان تصدقوا اي تريدون والنفي كقوله ما كان لهم الخير وقوله ان يريدون الافراد وحرف ان كقوله
 ان الله يحكم بعد قوله زلني وكقوله ان الله لا يهدي من هو مسرف بعد قوله يعبدكم وهذا اذا لم يكن
 شئ من ذلك مفعول قول قبله كقوله تعالى وما كنا له مقرنين لان قوله وانا الى مفعول قوله وتقولوا
 وقوله وقالوا هذا سحر لان قوله وانا به كاذبون مفعول قوله وقالوا وقوله تعالى قل الله خالق كل
 شئ وقوله قل ان كنتم تحبون الله وقوله قال فتعبدون وقوله قل انما اعظكم بواحدة فان المبتدأ
 والشروط والاستفهام وحرف ان من مفعول القول فلا يبتدأ بشئ من ذلك ومن المطلق ما يفرضه
 العدول من الاخبار الى الحكاية او عكسه كقوله ولقد اخذ الله ميثاق بنى اسرائيل لان قوله وبعثنا معده
 بالحكاية عن الاخبار في قوله ولقد اخذ الله وقوله وقال الله معده بالخيار عن الحكاية في قوله وبعثنا
 منهم وكذلك في العدول عن الماضي الى المستقبل وعكسه كقوله فاما به لان قوله ولن نشرك بربنا احدا
 مستقبل بعد قوله فاما به وهو ما مضى وقوله الذين ضل سعيهم وهو خير مبتدأ محذوف اي هم الذين على
 الاخبار بعد تمام الاستفهام **واما الجائز** فيما يجوز فيه الوصل والفضل لتجاذب الموجبين من الطرفين
 كقوله تعالى وما انزل من قبلك لان واو العطف يقتضي الوصل وتقدم المفعول على الفعل يقطع
 النظم فان التقدير ويوقنون بالاخيرة وقوله ويسفك الدماء لان انتهاء الالف الى قوله ويسفك الدماء يقتضي
 الفصل واحتمال الواو معنى الحال في قوله ونحن نسبح مقتضى الوصل وقوله آباءكم وابناؤكم لان
 قوله آباءكم يحتمل ان يكون خبر مبتدأ محذوف اي هم آباءكم وان يكون مبتدأ خبره لاندون وقوله ولكم
 ما كسبتم لان واو العطف عليه يقتضي الوصل واختلاف جملة العطف والمعطوف عليه يقتضي
 الفصل فان قوله ولكم ما كسبتم جملة من مبتدأ وخبر واجاز وخبره وقوله ولا تسألون حملة من فعل
 مجهول ومفعوله **والمجوز لوجه** كقوله تعالى اولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالاخيرة لان الفاء

في قوله فلا يخفف لتعقيب يتضمن معنى الجواب والجزاء لاحتيفه الجزاء والجواب وذلك يوجب الوصل
 الا ان نظم الفعل على الاستئناف يرى للفصل وجهها وقوله فلما جاء هم ما عرفوا كقروا به لان فاء الجزاء
 والجزاء اكثرت في الوصل ونظم الانشاء في قوله فلعملة الله في وجه جواز الفصل اضعف **والمرخص**
ضرورة ما لا يستغنى ما بعده عما قبله الا انه يرخّص الوقف ضرورة انقطاع النفس لطول الكلام
 ولا يلزمه الوصل بالعود لان ما بعده جملة مفهومة كقوله والسماء بناء لان قوله وانزل لا يستغنى من
 سياق الكلام فان فاعله ضمير يعود الى الصريح المذكور قبله غير ان الجملة مفهومة لكون الضمير
 مستكنا وان كان لا يبرز الى النطق وقوله تعالى من بعد ميتا فله لان قوله ويقطعون معطوف على قوله
 ينقضون غير ان الجملة مفهومة ولكن اسند فعلها الى ضمير الفاعل في ينقضون **واما** ما لا يجوز
 الوقف عليه ففي مواجبه ونظاره كثيرة وما لا بد من ذكره ان لا يوقف بين الشرط وجزائه مقدما
 كان الجزاء او مؤخرًا فالمقدم كقوله قد افترينا على الله كذا لان قوله ان عدنا متعلق بسياق الكلام والافتراء
 مقيد بشرط العود والمؤخر كقوله غير متخاف لا ثم فان قوله فان الله جزاء من في قوله فمن اضطر في
 خصصة ولا بين البدل وبدله كقوله تعالى اهدنا الصراط المستقيم ولا بين المبتدأ وخبره كقوله والذين اؤوا
 ونصروا لان قوله اولئك هم المؤمنون خير والذين امنوا ولا بين المنعوت ونعته كقوله للمتقين لان قوله
 الذين يؤمنون بالغيب نعت ولا بين المنشوق عليه ونسقه كقوله تعالى وتمازقناهم فينفقون لان قوله
 والذين يؤمنون منشوق على قوله الذين يؤمنون بالغيب ولا بين عامل ومعموله كقوله ان في خلق السموات
 والارض لاوقف فيها الى اخره لان قوله لايات اسم ان والحار والمجرور وما اتصل به واقع موقع الخبر
 ولا بين المستثنى والمستثنى منه كقوله تعالى فيجد الملائكة كلهم اجمعون الا ابليس لان قوله الا ابليس
 مستثنى من الملائكة **واهم هذا الفصل** الخرج عن الوقف على ما يقع الانشاء بعده اويأثم كقوله
 تعالى بعد الذي جاءك من العلم لان قوله مالك جواب لقوله ولئن ابغيت فلوفصل عنه صارا خبايا
 مستأنفا مطلقا وخطره ظاهر وكذلك قوله تعالى من العلم لايفصل بينه وبين قوله انك اذا المظالمين
 وكذلك هيئات هيات لما توقعون ان هي الاحياء الدنيا الى قوله ومما نحن له بمؤمنين من مقول الكفار
 لايجوز الانشاء بشئ من ذلك وفي ضرب هذا الفقد متنع فنعلم ما لاوقف عليه بعلامة لا وكل
 ايه عليها وقف نجاتها ولا نذكرها تخفيفا وكل اية قد قيل لاوقف عليها والوقف صحيح نعلمها
 ايضا احتياطا ونقيذ الوقف اللان حرف **م** والمطلق بحرف **ط** والجائز بحرف **ج** والجواز لوجه حرف
ز والمرخص لضرورة بحرف **ص** والله المستعان **باب في بيان المئات واقسامها وكيفية النطق بها**

يتعلق بها اعلم ان المئات في القرآن على نوعين نوع توافق المئات في الرسم وتخالفها في الحكم ونوع
 خطه مشاكلا لعناؤه وهو المقصود بالذكر **فاما النوع الاول** فهو ايضا على نوعين ممدود ومقصود
 فالمقصود نوعان اما ان تكون الميم فاء الفعل نحو قوله مالك يوم الدين ومارج وما كئين
 والماعون واما ان تكون ضمير النشبية نحو قوله لكما وربكما والممدود على نوعين ماء الشرب وماء
 الطهر وقال الشاعرون انها على اثني عشر وجها **الاول** ماء المطر كقوله تعالى هو الذي انزل من
 السماء ماء **الثاني** ماء البحر كقوله وكان عرشه على الماء **الثالث** الطوفان كقوله ساوى الى جبل يعصمي
 من الماء **الرابع** ماء النهر كقوله او يصبح ماوها غورا **الخامس** ماء زمزم كقوله ان اصبح ماء كم
 غورا **السادس** ماء العين كقوله فمن ياتيكم بماء معين **السابع** ماء البر كقوله ولما ورد ماء مدينا
الثامن بمعنى القرآن كقوله انزل من السماء ماء فسالت اودية بقدرها **التاسع** بمعنى المال كقوله
 ماء عذقا **العاشر** ماء النظفة كقوله خلق كل دابة من ماء **الحادي عشر** بمعنى شرب اهل الجنة كقوله
 من ماء غير آسن **الثاني عشر** بمعنى شرب اهل النار كقوله من ماء صديد **فمن** هذه الانواع المذكورة
 لاتعد من جملة المئات في الحكم والضبط وان كانت تضاهيها في الرسم والخط **واما النوع الثاني**
 الذي هو المقصود بالذكر فهو على ضربين منفصل ومتصل **فالمنفصل** ينقسم عشرة اقسام ستة منها
 اسماء واربعة حروف فاذا كانت اسما فهي على ضربين معرفة ونكرة فان حسن في موضعها الذي
 في معرفة وان حسن في موضعها شئ فهي نكرة وان حسنا معا الجاه فيها الامران التعريف والتذكير
 وهي اذا كانت نكرة ايضا على ضربين ضوب تلززه الصفة وضوب لا تلززه فاما الذي لا تلززه فالاستفهام
 والشرطية **والتعجب فاما القسم الاول** من الستة فماء الخبز ويقال له الاسم والذي والاخبار
 والاخبارات وهو اسم موصول ومعنى الموصول انه اسم ناقص يحتاج الى ما يتمه الا ترى انك اذا قلت
 رايت ما وسكت كان ناقصا فاذا قلت رايت ما عندك فقد تم وكل ما يتم الموصول يسمى صلة واعلم
 ان ما اذا انت قبل ليس او لم او لا او بعد الا فانها تكون خبرا وذلك نحو قوله ما ليس لي حق ما لم يعلم ما لا
 الانا علمنا وكذلك اذا انت بعد حروف الجر نحو مما عما لما بما فيما الابعد كاف التشبيه فانها
 حكم اخر وربما كانت مصدر بعد الباء وعن نحو قوله بما كانوا يكسبون وبما كانوا يباشرون وعما
 تعملون ونظائرهما فان وقعت بين فعلين سابقهما علم او دراية او نظرا لجهتها امران الخبر والاستفهام
 نحو قوله واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ويعلم ما يسترون وما يعلنون وما ادري ما يفعل بي ولا بكم
 ولننظر نفس ما قدمت **والقسم الثاني** ان تكون شرطيا يقتضي صدر الكلام ويعمل فيها ما بعدها

من الفعل نحو قوله وما تفعلوا من خير يعلمه الله وما يفتح الله للناس من رحمته **والقسم الثالث**
 ان تكون نكرة يلزمه النعت وقد يجوز ان يكون معرفة نحو ويعف عن ذنوب ذلك وهذا ما لا يثبت
 ان كان المعنى ويعف عن الذي دون ذلك كانت ما معرفة وان كان المعنى ويعف عن شيئا دون ذلك
 كانت نكرة وكذلك هذا ما لا يثبت **والقسم الرابع** ان يكون استفهاما بمعنى اي شيء نحو وما هي وما لونها
 وما وليهم **والقسم الخامس** ان يكون تعجباً وهو قوله تعالى فما اصبرهم على النار في البقرة وما اكفرهم
 في عبس ولا ثالث لها **والقسم السادس** ان تكون نكرة بغير صلة كالنجم وذلك كقوله ان
 تبدوا الصدقات فتعاها المعنى ان تبدوا الصدقات فتم شيئا ابدؤها **فاما** اقسامها في الحرفية
 فاربعة احدها ان تأتي نافية ورتبها ان تكون صدر الجملة وحسن دخولها على الاسماء والافعال
 فاما دخولها على الاسماء بمنزلة ليس في رفعها المبتدأ ونصبها الخبر نحو ما زيد قائما قال الله تعالى
 ما هذا بشر ويجوز ان تدخل على خبرها الباء كقوله وما هم بمؤمنين ولما دخلها على الافعال فعلى
 ضربين احدهما ان يدخل على الماضي بمعنى لم نحو ما خرج زيد اي لم يخرج قال الله تعالى فما رجعت
 تجارتهم وما كانوا مهتدين والثاني ان يدخل على المضارع لنفي الحال بمعنى لا نحو ما خرج بشر
 اي لا يخرج قال الله تعالى وما يجحدون الا انفسهم وما يشعرون ومنهم من قسبها احدا وليس الامر
 كذلك وذلك انها اذا كانت نافية فاما تنفي عما تدخل عليه ما ثبت له قبل دخولها او جاز ان يثبت
 له **والجحد** هو ان يكذب النافي في نفيه مثال ذلك ان يقول المبتدأ قام زيد فيقول النافي
 ما قام زيد فان صدق في نفيه سمي نفييا وان كذب في نفيه سمي جحداً ويجوز ان يسمى الجحد نفييا لان
 النفي اعم ولا يجوز ان يسمى النفي جحداً **والجحد** في القرآن نحو قوله تعالى اخبارا من كفر من اهل
 الكتاب ما جاءنا من بشير ولا نذير فاكذبهم الله تعالى بقوله فقد جاءكم بشير ونذير فاذا عرفت
 هذا فاعلم ان ما اذا انت بعدها الا نفي في الا في مواضع معدودة وهي ثلاثة عشر موضعا واذا
 انت بعدها لکن مشددة ومخففة في نفي الا في ثلاثة مواضع في البقرة من بعد ما جاءتهم البينات
 ولکن والثاني في الاخبار فيما اخطأتم به ولکن والثالث في الاحقاف ما ارسلتم به ولکن
 واذا انت بعدها حتى او لام مكسورة واذا ولا او من او باء مكسورة في نفي ايضا غالباً نحو وما
 يعلمان من احد حتى وما كان الله ليضيع وما كنت لديهم اذ يلقون وما كنت تعلم ان لا تقولك
 وما لكم من آله غير وما هم بمؤمنين **والقسم الثاني** من اقسام ما في الحرفية ان يكون مع الفعل بنقل
 المصدر نحو قوله بما كانوا يكذبون وكما آمن الناس وبسما اشتروا ونظارها المعنى والله اعلم

نفي

جحد

ليكن

ليكنهم او يتكذبهم على قراءة من شدد وكايمان الناس وبسما اشتروهم وكل ما انت بعد
 كاف التشبيه او بعد بس في صدرية ومثل ذلك ما الظرف والدوام نحو قوله تعالى الامامت
 عليه قايما وما دامتم حرمها وما دامت السموات والارض ونظارها المعنى والله اعلم الا وقت
 دوام قيامك ووقت دوام احرامكم ومدة دوام السموات والارض **والقسم الثالث** ان تكون كافة
 احدهما يعمل في الاخر فتكلف العامل عن عمله وهي تقع بين ناصب ومنصوب او جاز ومجرور
 فالناصب والمنصوب ان واخواتها نحو انما الله واحد وبين جاز ومجرور نحو قوله ربما يورد الذين كفروا
والقسم الرابع ان تكون تأكيداً واذا كانت تأكيداً ياتي بعدها الاسم والفعل وتقع ابداء حشواً و
 اخراً ولا تنفع ولا نحو قوله تعالى ان يضرب مثلاً ما بعوضة واينما تكونوا يات بكم الله وفيما رخصه و
 عما قليل واينما الاجلين ومما خطنا اثم **واما المتصل** فانه كل حرفين ضم احدهما الى الآخر فصار حرفاً
 واحداً لا حسن السكون على احدهما دون صاحبه نحو قوله تعالى فايما تولوا فثم وجه الله واينما الاجلين
 فايما هنا للتأكيد ضممت اليه واينما ما ليس فيه هذا المعنى نحو قوله اين ما كنتم تدعون فما
 منفصله من اين لكونها بمعنى الذي ولغري اينها هنا من معنى الشرط والجزاء ومنه قوله كلا وفيه معنى
 معنى الشرط والجزاء ومنه قوله مهما تاتنا ومنه ماذا ومن المتصل بالافعال فتعاً وبسما ويكتب
 متصلة في بعض المواضع ومنفصلة في بعضها وقد ذكرناه في موضع اخر ومن المتصل بالحروف اغما واغما
 وقد مر ذكرها ومنه لما وتاتي على ثلاثة اوجه بمعنى الجين ويلها الفعل الماضي نحو قوله فلما اضارت
 ما حوله وبمعنى الابدان الخفيفة التي تكون بمعنى ما نحو قوله وان كل لما جميع وبمعنى لم دخلها
 ما للتأكيد نحو قوله ولما ياتكم مثل الذين ومنه لم وبمعنى وفيهم وعمم وميم والاصل فيها لما بما فيها
 عما مما الا ان الالف حذفت للفرق بين الاستفهام والخبر ومنه ربما بالخفيف والتشديد
 ومنه لوما تاتنا تاتنا ما تاتنا كيدت ضممت الى لو فصار معها كلمة واحدة بمعنى هلا للتخصيص **فصل**
 في اقسام المفتوحة الهجاء والمكسورة فاما المفتوحة الهجاء فانها تأتي للاخبار نحو قوله فاما الذين
 آمنوا فيعلمون انه الحق من ربهم واما الذين كفروا واما المكسورة الهجاء فانها على ضربين احدهما
 ان تأتي بكسرة للتخيير كقوله تعالى ايما شاكر او ايما كفور والثاني ان يلقى ما يلقى للتأكيد ان
 التي للشرط وتدخل نون التأكيد الثقيلة والخفيفة كقوله فاما يا ايها الذين آمنوا فاما قوله وان
 ما نريك فانه خالف نظاره لكونه مقطوعاً في المصنف واذا قد عرفت ما ذكرنا فاعلم ان جميع المات
 تؤول الى ستة اقسام خبر شرط تأكيد نفي استفهام تعجب وما عداها فمنفزع

طرف

كافة

تأكيد

اينما

كلا

مهما وماذا

ونجا وبسما

اغما واغما

ولما

لمهم فمهم

امّا

امّا

فاما كيفية التلظف بها فانك ترفع صوتك بها اذا كانت نفيًا او حثًا. ويعمل صوتك بها بين الحفظ والرفع وتكتمها اذا كانت استفهاما وكذلك اذا كانت للتعجب الا انك تمد صوتك ادى مد فرفًا بينها وبين التي للاستفهام وما عداها من المات فانك تخفض به صوتك والله اعلم **فصل** في احكام من اعلم ان من في القرآن على ثلاثة معان احدها ان تكون خبرا موصولا لقوله ومن الناس من يقول والثاني ان تكون استفهاما كقوله ومن اوفي بعهدته والثالث ان تكون شرطًا كقوله ومن يرد ثواب الدنيا فأتها منها فاما التلظف من فانك تعمل صوتك بالاستفهام بين من كان قدّم في ما التي للاستفهام وتخضع صوتك في الباقي **فصل** في اشياء باعيناها فنحن كيف ونستفهم بها عن الحال يقول الفاعل كيف انت تكفرون بالله اى اعجبوا اياها المؤمنين من هؤلاء كيف تكفرون وقد ثبت حجة الله عليهم ومما جاء فيه معنى التعجب قوله انظر كيف كذبوا وكيف اخافوا ما اشركوا وتأني معنى الخبر كقوله هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء اى على ما يشاء من المعظم والصغير والطول في القصر وتأني معنى النفي كقوله كيف يهدى الله قوماً كفروا والتلظف بكيف في معانيها كما تقدم من التلظف بما ومن من رفع الصوت وخفضه وجعله بين بين ومنها افعل الذي يجري مجرى التعجب نحو قوله هو الذي اوشد قسوة ومما يجري هذا الجرى خير وشر كقوله تعالى وهو خير لكم وهو شر لكم ومنها هل وهو حرف استفهام كقوله فهل انتم مغنون عنا وهل يستوى الاعشى والبصير ويكون بمعنى النفي كقوله هل في ذلك قسم لذي حجر ويكون بمعنى التثني كقوله فهل لنا من شفاعاء ويكون بمعنى العرض كقوله هل اذ لكم وهل اذ لكم قيل معناه الا ويصحب معنى النفي كقوله هل ينظرون الا تأويله وجميع ما ياتي بعده الا فهو بمعنى النفي ويكون بمعنى قد كقوله هل اتيك وهل اتي فاما التلظف بهل فيخضع الصوت اذا كان بمعنى قد ويجعل بين بين فيما عداها ومنها لولا وهو على ضربين ان ياتي لامتناع الشيء لوجود غيره ولبه المبتدأ الخبر كقوله تعالى فلو لا فضل الله عليكم ورحمته لكانتم من الخاسرين والآخر ان ياتي للتخصيص بمعنى هلا ولبه الفعل كقوله تعالى لولا يكلمنا الله فلو لا كان من الضرون والفرق بينهما في اللفظ ان الداخلة على المبتدأ والخبر تخضع الصوت بلو ويرفع بلا واما التي للتخصيص فان الصوت يرفع بلو ومنها ان المفتوحة المحذرة الخفيفة وهي ما تدخل عليه في تقدير مصدر وقال الفراء في قوله الله تعالى ان يوتى احد مثل ما او يتم معنى ان معنى لا كما قال الله تعالى بين الله لكوا ان تصلوا معناه الا تصلوا واشال ذلك كثيره وذهب من قال بهذا القول الى ان الصوت يرفع بان

من
كيف
افعل
خبر
هل
لولا
ان

في حال الاداء. وقد دل ذلك علماء البصريين ومنها ان المكسورة المحذرة الخفيفة وهي تاتي على خمسة معان احدها للشرط والجرأ نحو قوله ان ينهوا يعفرهم ما قد سلف والآخر لعلوه تكن فتنة والثاني اني ما بمعنى النفي وذلك قوله ان كتافا عليان وان ادري اقريب وان امسكهما من احدهما بعدد ومما تاتي النفي قوله تعالى وان كنتم من قبله لمن الصالحين ونظائرهما كثيرة ذكرناها في مواضعها ومما تاتي ايضا للنفي قوله تعالى ان اردنا الا احسانا ان هذا الاسحري مبين ونظائرهما مما ياتي بعد الاوزع بعضهم ان ان في قوله ان يقولون الا كذبا للاستفهام والاولى ان تكون للنفي المحي الا بعدها والثالث الا للاستفهام في قول بعضهم ان عندكم من سلطان بهذا في يونس وقيل انها للنفي المحي من بعدها والرابع الا بمعنى اخذ نحو قوله ان كنتم مؤمنين وان كنتم صادقين ونظائرهما والخامس الا بمعنى قد نحو قوله وان كانت لكبيرة الا على الذين وفيما ان مكناكم فيه وقيل انها محي معنى لو وهل نحو قوله ان كان الله يريد اى لو كان الله وقوله ان عندكم من سلطان اى هل عندكم واعلم ان جميع ما قد ذكرناه هو شئ ذكره اهل الاداء والمعاني لم يحى محي القرأت وعدة الاى والوقف والابتداء وهو على ذلك لا يغير اكثره بالقول والصفة بل يوقف عليه بالزوجة والمشاكلة اذ ليس الخبر كالمعاينة والله اعلم والله التوفيق

عدد سور القرآن وما وجدنا فيه من الاختلاف

في عدد زيد بن	وعثمان بن	وعن ابن	وعن بعض	واحد والضعف
الساكن	رضي الله عنه	رضي الله عنه	واحد عشر	والسور
المكتوب في	سورة	سورة	سورة	واحد والفيل
الصدق	سورة	سورة	سورة	واحدة

عدد اى القرأت على مذنب الائمة العادين

المكي	المدني الاول	المدني الاخير	الكوفي	البصري	الشامي	الحصبي
٤٢١٥	٤٢١٧	٤٢١٤	٤٢٣٤	٤٢٠٩	٤٢٢٧	٤٢٣٢
عن ابن كثير	وقيل	عدد شيبه	وقيل	وقيل	وقيل	وقيل
٤٢١٢	٤٢١٤	٤٢١٧	٤٢١٧	٤٢٠٩	٤٢٢٩	٤٢٣٢
عن جليل الاعرج	وقيل	عدد نافع	وقيل	وقيل	وقيل	وقيل
٤٢١٨	٤٢١٤	٤٢١٧	٤٢١٧	٤٢٠٩	٤٢٢٩	٤٢٣٢

عدد كل القرأت على قول الائمة العادين

المدة	الكواف	قل	ممل	وقيل
٧٩٤٣٩	٧٧٤٩٠	٧٧٤٣٧	٩٩٢٧٧	٧٧٤٣٧
٧٧٤٣٩				٧٥٥٥٥

عدد حروف القرآن وافيها من الاختلاف

المكي	المديني	البصري	الشامي	الحسبي	ممل العدد
٣٢٣٠٨	٣٢٥٣٤٨	٣٢١٢٥٠	٣٢١٢٥٠	٣٢٣٤٩٨٠	٣٢٥٣٤٨
٣٢٣٠٨	٣٢٥٣٤٨	٣٢١٢٥٠	٣٢١٢٥٠	٣٢٣٤٩٨٠	٣٢٥٣٤٨
٣٢٣٠٨	٣٢٥٣٤٨	٣٢١٢٥٠	٣٢١٢٥٠	٣٢٣٤٩٨٠	٣٢٥٣٤٨

عدد نقط القرآن غير الكسائي الف الف نقطة وخمسة عشر نقطة وقيل الف الف نقطة واثنين الف

ذكر عدد ما في القرآن من كل حرف من حروف النسخ وقابلته بحركاتها في بعض النسخ

٣٣٢٢	ج	١٤٠٤	ث	١٠٤٧٧	ب	١١٤٢٨	ا	٤٨٨٩٢
١٢٢٤٥	ر	٤٩٣٤٤	ذ	٨٩٩٨	ح	٢٨٠٣	خ	٤١٣٨
١٩٨٢	ض	٢٨٥٧	ص	٢١١٥	ش	١١٥٩٩	ز	١٥٠٨
٨٤٩٩	ف	١٢٢٩	ع	٩٤١٩	ط	٨٤٢	ظ	١٢٩٤
٢٩٩٥٥	ن	١٩٩٢٢	م	٢٢٥٢٢	ل	١٠٥٢٢	ك	٩٨١٢
		٢٥٧١٩	ي	٤٧٠٩	لا	١٨٠٨٠	و	٢٥٥٨٩

هذا ذكر كيفية التقال من كتاب الله العزيز

بسم الله الرحمن الرحيم نقل عن بعض الامنة الكبار اذا ارد احد ان يتقال
الكريم ينبغي ان يكون على طهارة كاملة وليقرأ الفاتحة والاخلاص ثلاثا وليدع بهذا
الدعاء مرة او ثلثا اللهم اني توكل عليك وتوكل على كتابك فار في من كتابك

في ثلث نسخ
ت ١٠٤٧٧
وفي نسختين
ذ ٩٩٨٨
وفي أربع نسخ
ش ٢١٢٥
وفي ثلث نسخ
ن ٨٨١٣
وفي نسختين
ي ٢٥٧١٧

ما هو المكتوم في سترك المكتوم في غيبك وزيد في رواية اخرى يصلي على النبي صلى الله عليه
وسلم ثلثا قبل الدعاء وفي رواية اخرى يقرأ اية الكرسي مرة او ثلثا وفي رواية يقرأ الرحمن علم
القرآن خلق الانسان علمه البيان وفي رواية يقرأ الفلق والثالث في رواية بعد الدعاء
المذكور اللهم اني سالك تحقك على محمد صلى الله عليه وسلم ان تصلي عليه وعلى آله وان تخرج لي اية
وحرقا من كتابك استد بها على قضائك وقدرك اللهم انت الحق انزل على الحق برحمتك
يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله ويفتح المصحف ولا يفرح ولا يغتم من اية الرحة والعذا
وينظر الى اول السطر السابع من الصفحة اليمنى وقيل بعد سبع ورقات وينظر الى اول
السطر السابع والاول اصح وان الانبياء والاولياء كانوا ينفألون على هذا والله اعلم

فان طهر لك	ا	يكون ذلك الامر مباركا وصوابا وعاقبته خيرا
وان طهر	ب	تحصل له احسان من صاحب دولة ويصل اليه خيرا
وان طهر	ت	يتوب الله عليه ويصل اليه راحة
وان طهر	ث	يعلم اسمه في الدنيا والآخرة
وان طهر	ج	ينبغي ان يسعى ويجهد في ذلك الامر حتى يصيب خيرا
وان طهر	ح	تحصل له راحة ونصرة من اقاربه ومال حلال
وان طهر	خ	ينبغي ان يتصدق ويدعو حتى لا يقع في خوف وفزع
وان طهر	د	ينبغي ان يستشير مع صاحب سعادة ودولة
وان طهر	ذ	يغلب على عدائه ويكون مقهورين ومحقورين
وان طهر	ر	يصير اميرا وريسا على قوم ويعمل قدره
وان طهر	ز	ان شرع في امر يبقى فيه مدة
وان طهر	س	ينال دولة وسعادة ومنصبا
وان طهر	ش	يمكر به عدوه ويعيد عليه
وان طهر	ص	ينبغي ان يصير في ذلك الامر حتى يكون خيرا

وان ظهر	ض	يقع في امر يكون عاقبة ذلك الامر ضلالة
وان ظهر	ط	يكون ممدوحا ومقيا
وان ظهر	ظ	ينال مطلوبه ومقصوده
وان ظهر	ع	يظهر عليه امره المسطور
وان ظهر	غ	ينبغي ان يتصدق ويدعو
وان ظهر	ف	يجمع شتا ته بعد التفوت
وان ظهر	ق	يقبل قوله ويعمل قدره
وان ظهر	ك	ينبغي ان يحذر منه لئلا يقع في خضومة
وان ظهر	ل	يا من جاره بواقته ويرى خيرا كثيرا
وان ظهر	م	ينبغي ان يدعو ويتصدق لئلا يقع في ملامة
وان ظهر	ن	يقبل اليه في ذلك الامرهم قليل
وان ظهر	و	يلقى سعة ورزقا ولا يحتاج الى احد
وان ظهر	هـ	يجعل الله عز وجل خصما له مقهورين
وان ظهر	لا	يتوقف شغله ويشوش امره قليلا ويسهل عليه
وان ظهر	ي	يصل اليه من غائب بشارة وخيرا وينال مقصوده
ذكر هذين الفراء والرواة التي ذكرتها في هذا المصحف الحميد الكريم		
نافع	قالون	ورث ابن كثير البري قبل ابو عمرو الدوير السوي ابن عامر هشام
م	ن	ص ع ف ص ق ر س ت ش
ابن دكوان	عاصم	ابوبكر حفص حمزة خلف خلاد الكسائي ابوالخار الدويري حمزة والكسائي

العقد الفريد في نظم التجويد

بسم الله الرحمن الرحيم رب سَهِّلْ
 قال العبد الضعيف الحافظ لكلام الله اللطيف محمد بن محمود بن محمد بن احمد الشريف
 سبط السيد الامام أبي الفاسم الحكيم السمرقندي باب الله عليه وعفا عنه ورحم أسلافه
 أسجح الله الكريم مبسلا وأهدى تحياتي الى أشرف الملا
 محمد الهادي الرسول واله وأنظم في التجويد عقدا مفصلا
 واختصر الألفاظ فيه مبينا واجتنب التطويل فيه مكثلا

في مخارج الحروف

أهاع حخ للخلق مع خلف ثالث وفك من لها جيش وسط الفم اجعلا
 وضاد من أضراس وبين خافة اللسان قصى ونطعي طدت خذ معو لا
 صرس أسلى رلن من لثة طدت لذيق فيمو من شفاه تجملا

في صفات الحروف على الأجمال

وعشر لمن قل حثت كيف شخصه وسبع علا قط حص صغط أشد دن ولا
 اجدت كقطب بينها ودخاوة روى عن تلا قفلت بجدة قطر جلا
 وأطباق مصطظ واستطالة ضارها الجلت وصغير في صرس قد تحملا
 فأضدادها جهز وبعد تسفل ورخو سكون وانفنا ح تكملا
 حروف التقشيش مشرف وبلين ساكن النون مع ونها وغنة من جلا
 وواي هوأى ومدى أن سكن من بعد تحريك بخايس فاقبلا

في صفات الحروف على التفصيل

سأشرع في نظم الحروف مبينا لأوصافها فردا ففردا على الولا
 برئز لكل من صفات أخذت حرف أولها الاصل الى تسقلا
 وبأفوق خمير من صفات ذكرها مبينا بلارمز لثاتها حلا
 فلهم حين فليس ونبر مكمل وللبا تشق جزوتا هس تفشلا

وَاللَّشَّاقِصَتَهُ وَنَفَتْ وَجِيهًا قَفَتْ شَجَّ وَخَافَهُ سِرَتْ وَالْبَحْ أُجْمِلًا
وَالْحَافِصَتَهُ وَلِلدَّالِ شَفَقَةٌ جَرَتْ وَلِلذَّالِ تَرْسٌ فَجْزٌ خُفْمًا
وَاللَّزَاجِسُ نَبَتْ مَعَ تَكَرُّرِهَا وَالْأَخْرَافُ وَزَا سِفْ جَرَتْ وَالصَّفَرُ مُجْتَمَلًا
وَاللَّسِينَ سِنْرُهُفٌ وَالصَّفَرُ ثُمَّ شَيْنَهَا فَرَسَتَهُ وَالتَّقَشَّى تَكَلَّلًا
وَالضَّادُ سَعٌ طَهْرًا مَعَ الصَّفَرِ ثُمَّ ضَادٌ دَهَا سَطْرُ عِجْ ثُمَّ اسْتِطَالَتْهَا حَلَا
وَالطَّاءُ قَطَعَ جَشٌّ وَطَا عَرَجٌ سَطٌ وَعَيْنُهَا بَسَفَتْ وَالْغَيْنُ عِجْ سِرْ فَخَصَلَا
وَالْفَا فُسِرَتْ ثُمَّ نَغَوْهَا فَعِجْ شَوْ أَتَى وَالْكَافُ فَتَشَّ سَهَا الْعُلَا
وَاللَّامُ سَبَتْ جَفَّ مَعَهُ الْخِرَافَةُ وَلِلْهَيْمِ سَبَتْ جَفَّ مَعَ غَنَّةٍ يَّعَالَى
وَاللَّوْنُ بَسَتْ جَفَّ وَلَيْنٌ وَغَنَّةٌ وَلَوَّافٌ فَجَزَسَ مَدُّهُ لَيْسَهُ نَلَا
وَاللَّهَافُ سَفَرَتْ ثُمَّ هَشَّ وَلِيْنَهَا وَفِي الْفِ فَتَرْجَا مُتَكَمِّلًا
بِمَدٍّ وَلَيْنٌ مَعَ هَوِيٍّ وَيَا يَهْ جَحَرَتْ سَرَى وَالْمَدُّ وَاللَّيْنُ اكْمَلَا

في ذكر مراعات حرف عند حرف

تَقْصِدُ رَغَايَاتِ الْحُرُوفِ مَبْنِيًّا لِأَيِّ كِتَابِ اللَّهِ وَأَقْرَأُ مَرَّةً بَلَا
فَإِنْ جَاءَ هَمْزٌ فِي الْكَلَامِ مُتَّكِلًا وَمَا قَبْلَهُ أَيْضًا فَحَافِظٌ وَجَمَلًا
وَحَافِظٌ عَلَى الْمَنْزِلِ الْمُسَكَّنِ تَابِعًا لِمَا هُوَ بِالْجَمْعِ فِي الذِّكْرِ أَشْكَلًا
وَأِنْ كَانَ بَعْدَ الْوَاوِ وَالْيَاءِ هَمْزٌ بِكَلِمَةٍ أَوْ فِي كَلِمَتَيْنِ اخْتَفِظْ كَلَا
وَحَرْفَانِ مِنْ مِثْلَيْنِ أَوْ مُتَقَارِبَيْنِ فِي الْحَلْقِ قَدْ صَارَا عَلَى اللَّفْظِ مُشْكَلًا
وَهَاءٌ وَعَيْنٌ ثُمَّ خَاءٌ مُشَدَّدٌ وَمَا كَانَ خَالَ الْوَقْفِ بِالْهَاءِ أَعْضَلًا
وَفِي مِثْلِ بَعْلَةٍ إِذَا كُنْتَ لَاقِقًا وَفِي هَاءٍ سَكَنٍ فَاخْتَفِظْ مَتَا مَلَا
وَإِنْ كَانَ عَيْنٌ بَيْنَ فَحْمَيْنِ أَظْهَرَ وَإِنْ سَكَنَتْ أَيْضًا فَحَافِظٌ مُجْمَلًا
وَفِي حَرْفِ الْإِسْتِعْلَاءِ جَاوِدٌ غَيْنُهُ وَفِي مِثْلِ وَاسْتَغْفِرَ وَيَغْشَى أَتْلُ مُجْمَلًا
مَعَ الْقَافِ كَافٌ وَهُوَ فِي الْقَافِ مُشْكَلٌ وَكَافَيْنِ مَعَ كَافٍ مُسَكَّنٍ أَجْمَلًا
كَذَا الْجِيمُ يَيْنُهُ إِذَا كَانَ سَاكِنًا كَجَزَى وَجَسَّ فَاجْتَنِبْهُ قَسَلًا
وَأَجَدُ مُجْتَمِعٌ بِجَلٍّ وَاجْرَهُمْ وَوَجْهِي فَكُنْ عِنْدَ الْإِدَاءِ مُقْصِلًا
وَأَوَّلُ يَاءَيْنِ الْخَلَى بِالسُّكُونِ يَبْتَنُ وَكَذَاكَ الْعَكْسُ أَوْ كَانَ مُثَقَّلًا

وَأَنْ يُجِيَّ الْمَوْقِ كَذَا وَكَذَا وَلِيَ اللَّهِ مَعَ أَشْبَاهِهِ كَيْفَ مُثَلًّا
وَمَقْشُوعَةٌ مِنْ بَعْدِ كَسْرٍ وَعَكْسُهَا وَسَاكِنَةٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ هَع مُشْكَلًا
وَإِنْ كَانَ قَبْلَ الْيَاءِ سُكُونٌ فَيَبْتَنُ كَذَا حُكْمٌ وَلَوْ حَذَّ وَقَسَّهَا لِقَضَلًا
وَشَيْنٌ قَبْلَ السَّيْنِ وَالشَّاقِصَةُ وَضَادٌ جَوَارُ الْغَيْنِ وَالطَّاءُ انْقَطَعَتْ لَا
وَمَعَ ظَاوَاتِ شَيْنٍ وَجِيهٍ وَضَادُهَا وَفِي نَفْسِهَا عُسْرٌ فَكَرَّرَ لَشَهْرًا
وَضَادٌ قَبْلَ الذَّالِ وَالْحَاوُ غَلَطَةٌ كَأَمْدَقِ أَصْحَابِ اصْطِبْرَةٍ ثُمَّ يُوَصَّلَا
سَيَصْلِي لِقَضَى مَعَ حَرَضَمٍ كَسِينِهِمْ مَعَ الزَّوَاتِ طَارَاوُ شَجَّ تَنْزَلًا
وَطَاوُ يَجْنِبُ الشَّيْنِ وَالطَّاءُ مُشْكَلٌ وَتَا مَعَ دَنْطٌ حَافِظٌ عَلَيْهَا لِكُمَلًا
وَتَا حُرْكَتٌ مَعَ ذَوَلْفٍ وَصَفَرٍ وَضَادٌ وَطَاوُ ثُمَّ مَعَ جَشَتْ أَشْكَلًا
وَفِي التَّاءِ ادْغَمَ وَالطَّاءُ تَاءٌ اسْكَنْتَ لَجَمِيعِ الْقَارِيَيْنِ مُوَصَّلًا
وَفِي سِتَّةٍ فَحَمَتْ صَسْرٌ بِاخْتِلَافِهِمْ وَقَدْ فِي تَدٍ ادْغَمَ فِي الْكُلِّ مُوَصَّلًا
وَفِي سَدَّ صَسْرٌ صَطِجٌ خِلَافَهُمْ وَمَعَ فَحَرٍ سَبَلُ أَظْهَرَهُ لِكُلِّ مُحَلَّلًا
كَذَا حُكْمُ دَالٍ سَاكِنٍ عِنْدَ أَكْثَرِ الْحُرُوفِ بِإِظْهَارِ جَبَلِيٍّ تَحْوًى لَا
وَذَا تَحْوِيٌّ مَعَ الذَّوَلْفِيِّ وَالصَّفِيرِ وَشَجَصٌ بِاخْتِلَافٍ تَدْخَلَا
وَرَاعِنْدُ نَلٍ أَوْضَحَ وَرَقُوقٌ لِكَسْرَةٍ وَوَقَفَتْ بِرُؤْمٍ مِثْلٍ وَصَلَتْ سَهْلًا
وَسَاكِنَةٌ كَسْرًا تَلِي لَارْمًا بِكَلِمَةٍ لَيْسَ قِصْطٌ تَلُوْهَا رَقِيقٌ وَلَا
وَفَحْمٌ سَوِيٌّ هَذَا وَكَرَّرَ جَمِيعَهَا سَوِيٌّ مُثْقِلٌ إِذْ لَوْ تَكَرَّرَ لَا مَثَلًا
وَسَاكِنٌ لَامٌ عِنْدَ رَكٍّ مَدْعَمٌ وَمُطَهَّرٌ مَعَ جَنْتٍ وَالطَّاءُ وَلِلدَّالِ فَاعْقِلَا
وَالْ مَعَ اِطْبَاقٍ وَدَرَسٍ وَلَشْنَةٍ دَرَسٌ لِكُلِّ ادْغَمٍ مُتَحَمِّلًا
وَبَلٍ وَهَلْ أَظْهَرَ مَعَ سَصْرٍ طَنْطَنٍ تَتْ وَفِيهَا اخْتِلَافٌ فِي الْقِرَائَةِ فَضَلَا
وَفَحْمٌ لَفْظُ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ فَحْمَةٍ وَضَمٍّ وَبَعْدَ الْكَسْرِ رُقُوقٌ وَاعْتَلَا
وَتَوْنٌ وَتَبْوِيٌّ مَعَ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَأَدْغَمُهُمَا فِي رَكٍّ بِإِلَاعْنَةٍ خَلَا
وَمَعَ غَنَّةٍ فِي مَنْ وَفِي وَفِي بَعْنَةٍ سَوِيٌّ خَلْفَ وَالتَّوْنُ أَظْهَرَ مُوَصَّلًا
بِدُنْيَا وَصُنُوفٍ وَمِيمًا بَسَدَلًا مَعَ الْبَاءِ وَمَعَ بَاقٍ بِالْإِخْفَاءِ اكْمَلَا
وَطَا مَعَ تَا أَظْهَرَ وَعَنْتٌ بَسَدَلًا كَذَاكَ اخْتَدَمْتَ بِاخْتِلَافٍ تَحَلَّلَا

كَذَا مَعَ **صَس** وَالْكُلُّ أَدْعَمُ ذَالِ إِذْ بَطَأَ وَذَالِ وَاحْتِلَا فَهُمْ غَلَا
بَصِدَ **سُتْرُج** وَالشَّاءُ أَظْهَرَ لَدَى **شَدَتْ سِيح** بِاخْتِلَافٍ فِي الْأَصُولِ تَحْلَلَا
وَقَالَ لَدَى كُلِّ الرَّؤُوفِ مَيْسَرٌ سَوَاءٌ **بِمُوفٍ** فَاحْتَفَظَ وَتَأَمَّلَا
وَمِنْ قَبْلِ وَأَظْهَرَ الْمَيْمِ مَسْكَنًا أَوْ الْقَاءِ أَوْ بَاءٍ يَخْلِفُ بِذِي الْجَنَلَا
وَالْبَاءُ قَبْلَ الْمَيْمِ وَالضَّاءُ بَيْنَهُ وَفِيهِ اخْتِلَافٌ فِي الْأَصُولِ تَذَلَّلَا
وَحَيْثُ أَتَى لِلثَّلَاثِ وَالْمُقَارِبَانِ فَاحْتَظَ وَكُنْ عِنْدَ الْأَدَاءِ مُجْتَنِبِلَا

فِي ادْعَاءِ الْمُتَلِينَ وَالْمُقَارِبِينَ فِي كُلِّهِ وَفِي كَلِمَتَيْنِ

وَأَنَّ أَوَّلَ الْمُتَلِينَ كَانَ مُسْكَنًا وَلَمْ يَكْ مَدًّا فَادْعُهُمْ كَيْفَ أَقَلَا
بَعِيرٍ خِلَافٍ ثُمَّ فِي مَالِيهِ هَلَكٌ خِلَافٌ وَالْأَوَّلَى الْوَقْفُ فِيهِ مُبْتَلَا
كَذَاكَ ادْعُهُمْ لِأَوَّلِ الْمُتَقَارِبِينَ وَاعْرِضْ خِلَافًا جَاءَ فِي الْبَعْضِ وَانْقَلَا
أَحْطَتْ أَلَمْ تَخْلُقْكُمْ مَعَ حَصَدْتُمْ بِسَطَتْ وَفَرَطْتُمْ وَعَدْتُمْ تَوَسَّلَا

فِي الْوَقْفِ بِالرُّومِ وَالْإِشْمَامِ

وَأَسْمَاعُ تَحْرِيكُ نَهْمِسٍ لَمَنْ دَنَا هُوَ الرُّومُ فِي رَفْعٍ وَجَرٍ تَدَخَّلَا
وَضَمُّ الشِّفَاهِ بَعْدَ الْأَسْكَانِ خَالِصًا تَرَاهُ هُوَ الْإِشْمَامُ لَا صَوْتٌ خِلَلَا
وَفِي مَاءٍ تَاءٌ بِيْثٌ وَفِي الشَّكْلِ عَارِضًا وَفِي مِيمٍ جَمْعٌ لَمْ يَكُونَا لِيَدْخُلَا
وَلَمْ يَدْخُلَا مَاءَ الصَّمِيرِ تَلِي انْضِمَامًا أَوْ كَسْرًا أَوْ وَاوًا أَوْ أَلِفًا فَافْضِلَا
وَمِنْ بَعْدِ حَذْفِ رَمْ وَفِيمَا تَشَقَّلَا لِنُفُوزٍ لِكُلِّ كَيْفٍ مَا كَانَ أَشْكَلَا

فِي ذِكْرِ الْمَدَاتِ

إِذَا وَآيَ بَعْدَ الْقَمِ وَالْكَبِيرِ مُوَصَّلٌ بِهِ الْهَمْزُ أَوْ مَا شَدَّ فَا مَدَّةٌ مُطَوَّلَا
وَمَدَّةُ الْوَقْفِ بِالسُّكُونِ وَنَحْوِ صَادٍ لَا أَلِفٍ وَخَلْفَ فِي عَيْنٍ أَجْمَلَا
وَلِلْمَدِّ أَنْوَاعٌ لَدَى الْحَصْرِ خَمْسَةٌ وَعَشْرٌ لِمَتَكِينَ وَبَسْطِ تَقْصَلَا
وَعَلَبٍ وَفَرْقٍ بَيْنَهُ عَوْضٌ وَلَا زِمَ عَارِضٌ حَجَزٌ وَأَصْلٌ تَأَصَّلَا
كَذَا مَعَ رُومٍ مُبْدَلٍ شَبِيهِ مُبْدَلٍ مُبَالَعَةٍ أَيْعَانٍ أَفْهَمَ مَكْمَلَا
وَلِلَّهِ حَلَبِي دَائِمًا وَاسْتِغَاثَتِي بِهِ وَاعْتَصَادِي وَاعْتَصَامِي مُؤَمَّلَا
أَقْلَ عَثَرْتِي يَا رَبِّ وَأَفْخِ خَطِيئَتِي وَأَسْبِلْ عَلَى الْعَفْوِ وَالْخُلَّةِ أَجْزَلَا

بِحَاجَةِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى مَعْدِنِ الصَّفَا سَرِيعِ الْوَفَا مَا حَمَى الْجَفَا صَاحِبِ الْعَمَلَا
مُحَمَّدًا لَهَادِي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَكُلُّ الْأَلِ وَالصَّبِّ كُمَلَا

الدَّعَاءُ لِحَقِّمِ الْقُرْآنَ

اللَّهُمَّ اهْدِنَا بِالْقُرْآنِ وَسَدِّدْنَا بِالْقُرْآنِ وَشَرِّفْنَا بِالْقُرْآنِ عَافِنَا بِعَظَمَةِ الْقُرْآنِ
وَاعْفُ عَنَّا بِبَرَكَةِ الْقُرْآنِ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَكَرَاتِ الْمَوْتِ بِكَمَالِ الْقُرْآنِ وَاحْشُرْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
مَعَ الْقُرْآنِ ثَقِّلْ مَوَازِينَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِكَمَالِ الْقُرْآنِ جَوِّدْنَا عَلَى الصِّرَاطِ بِشَرَفِ الْقُرْآنِ
إِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ الدَّيَّانُ وَالرَّحِيمُ وَالرَّحْمَنُ إِذَا الْمُنَّ وَالْإِحْسَانُ رَبِّ اغْفِرْ لِحَقِّمِنَا وَلِمَيِّدِنَا
وَلِشَاهِدِنَا وَلِغَايِبِنَا وَلِمَنْ حَضَرْنَا وَقَرَأَ مَعَنَا وَلِمَنْ اسْتَمَعَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
إِنَّا يَا رَبَّنَا وَكُلَّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ فِي الْقَارِيَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ عَذَابَ
الْفَقْرِ وَعَذَابَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ الدِّينِ وَعَذَابَ الْمَظَالِمِ وَعَذَابَ النَّارِ وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
اللَّهُمَّ أَحْيِنَا مُسْلِمِينَ وَأَمِتْنَا مُسْلِمِينَ وَاحْشُرْنَا فِي رُفْعَةِ الْمُسْلِمِينَ وَالْحَقْنَا بِالصَّالِحِينَ
وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ آمِنِينَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ

وَالصَّالِحِينَ فِي جُورِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتَمِ

النَّبِيِّينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ كَتَبَ أَوَّلَ هَذَا

المصنف الكريم وأخوه

وما فيه من الوقوف

المئات والقرآن

ورسم

المصاحف والترجمة وغيره أضعف عباد الله وأخوهم إلى رحمته على بن محمد الحسيني النيسابوري
تجاءوز الله عن سيئاتهما في يوم الاثنين خامس شهر صفر حتم بالخير والظفر في سنة اثنين وتسعين وثمانمائة
ورحم الله من نظره فيه بعين الرضا وترحم على كاتبه وعين الرضا عن كل عيب كليله ولكن عن الخط تبدي المأبوا

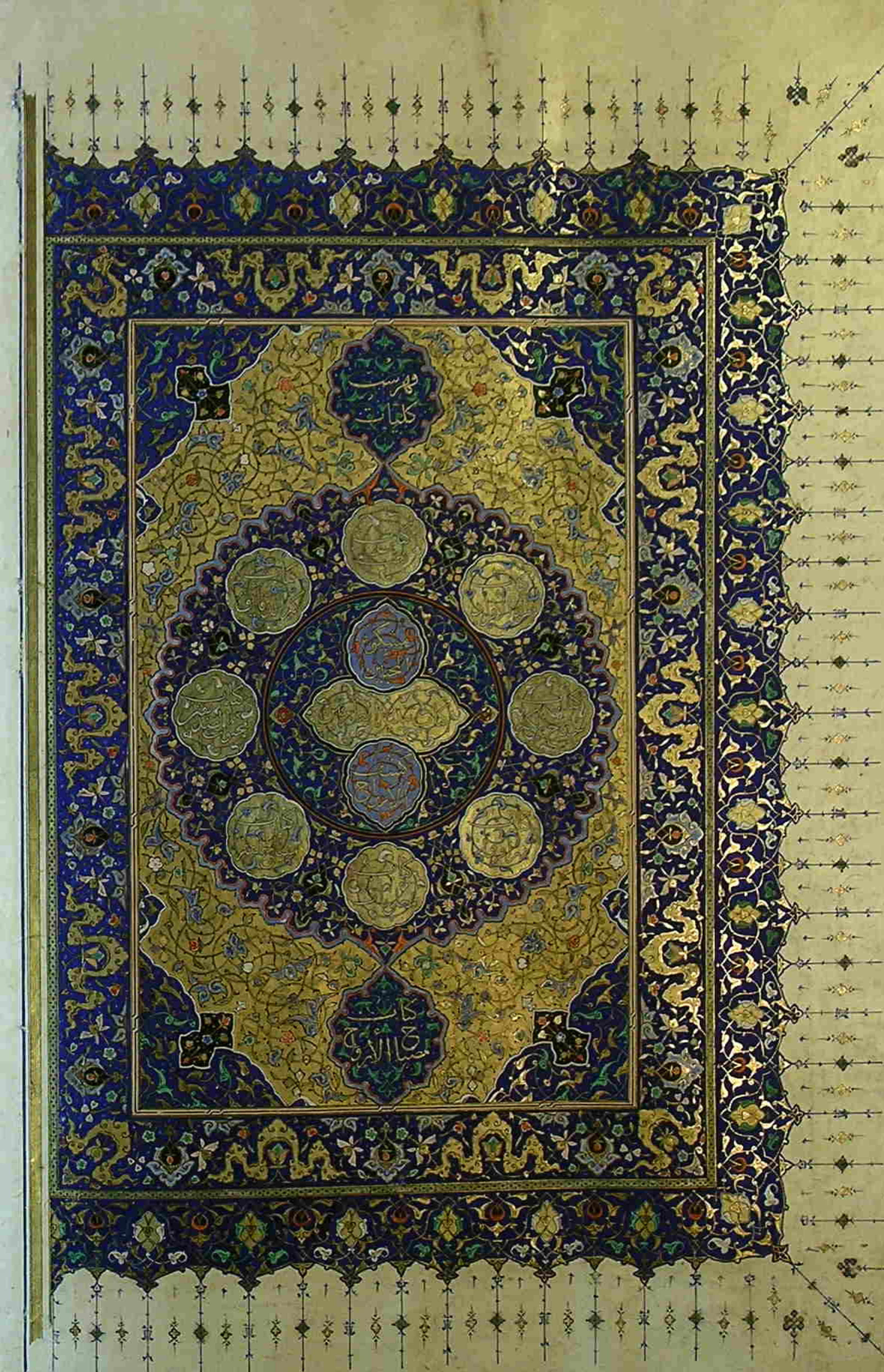

در وقت بدو تصحیف انکس و المهر انکس سلطان
 اید من انار تصحیف العباسه السلطان
 السلطان عبدالرحمن بن الموحسین عثمان
 مرصوفی خان و ان الدی اکام
 بادشاهه

KURUOSMA IE KÜTÜP HESİ	
mi	N. 9.
Yeri	7
Eski sayı	4
Tesit	292.1-927

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بسم خدای بخشننده مهربانست آغاز کار

الحمد لله رب العالمين
ستایش مطلق من معبود بزرگوار است از جواهر و اعراض از ازل تا ابد بخشننده مهربان

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
خداوند کار روز جزا و حساب ترا محض میگردانیم پرستش و از تو یاری میجویم

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ
راه غمای ما را راهی راست موهی بسلامت عاقبت راه از آنکه

اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
تسکونی گردی بر ایشان از انبیا و مومنان نه خشم گرفته بر ایشان بار ده انعام بر ایشان و نه گمراهی

سوره الفاتحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بسم خدای بخشننده مهربانست آغاز کار

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ اٰیَاتِنَا وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
آن کسانی که نشسته مع دان کتابی را است سر هر چه را از

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
و آنکه اعتقاد از منافع با چرخ غایبست و آنکه اعتقاد از منافع با چرخ غایبست

وَمَا اَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ وَاٰخِرُ هُمْ يَوْفُونَ
و آنچه فرو فرستاده شد پیش از تو و پس از اینان

سوره الفاتحه

اُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ ^{وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ^{خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ}
 وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ^{يُخَادِعُونَ اللَّهَ} وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَمَا يَخْدَعُونَ ^{إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ} فِي قُلُوبِهِمْ
 مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ^{بِمَا}
 كَانُوا يَكْذِبُونَ ^{وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا}
 فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ^{إِلَّا أَنَّهُمْ}
 هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ^{وَإِذَا قِيلَ}
 لَهُمُ امْكُثُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا
 آمَنَ السُّفَهَاءُ ^{إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ}

۱۳۶

وَمَا يَخْدَعُونَ
۲۱

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى
 شِيَاطِينِهِمْ ^{قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ} لَا آمَنَّا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ
 اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ^{أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ}
 بِالْهُدَى فَمَا رَجَبَتْ تَجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا
 مُهْتَدِينَ ^{مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الذِّبِّ اسْتَوْقَدَ}
 نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
 بِنُورِهِمْ ^{وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ}
 صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
 أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
 وَرَعْدٌ وَنُقُرُفٌ ^{يَجْعَلُونَ} أَصَاغِرَهُمْ
 فِي إِذَا زُلْزِلَتْ ^{مِنْ الصَّوَاغِرِ عَقِبَ حَذِّ}
 الْمَوْتِ ^{وَاللَّهُ} مُحِيطٌ ^{بِالْكَافِرِينَ}

مُسْتَهْزَؤُونَ
نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ

اتفقت مصاحف عثمان رضي الله عنه
 على حذف صيغة المجرى مما وقع قبل
 الواو جمع مفعلة قبلها فحة او
 كسرة نحو مستهزون و
 مستهزون وما لولن وانثوني
 وليطغوا وليأطوا
 وليكفروا
 شبهه

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ
 نزدك بود آتش بر آید بزدی بینای ایشان هرگاه که روشن گرداند
 لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ
 برای ایشان روند دران روشنی و چون تاریک شود برایشان بایستند برای و اگر خواستی
 اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 خدای الهه بر دینی بزدی ایشان و بینای ایشان بدستی که خدا بر همه چیزی توانا
 النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 ای مردمان پرستید پروردگار شما آنکه آفرید شما را
 وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 و آنان که پیش از زمان شما بودند تا شما را بترساند
 جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَ
 که گردانید برای شما زمین را مانند گستردنی و آسمان را چون خانه سازگوده
 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
 و فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آورد بسبب آن چیزی که میوه ها
 رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 برای روزی دادن شما پس بدید بکنید خدا را مانند شما می دانید
 وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا
 و اگر هستید در شک از حقیقت آنچه بر بنده خاص ما نازل کردیم پس بیاورید
 بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ
 سوره ای چون از مانند آن و بخوانید برای خدا یا کفرمان حاضر که از
 دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا
 غیر خدا بکنید اگر هستید راست گویان پس اگر نکنید
 وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْزِقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
 و نخواهید توانید کردن پس بزدی از آتشی که آتش آلوده است یعنی همین آن
 النَّاسُ وَالْحِجَابُ أَعْدَتْ لِّلْكَافِرِينَ
 مردم است و سنک ساخته کرده اند برای اسکا فرات

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ
 و بشارت ده ای آنان که ایمان آوردند و کارهای نیکی کردند و بشارت ده ای آنان که ایمان آوردند و کارهای نیکی کردند
 لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
 که ایشان را بوشانهای که میزند از فوید درختهای آن جبهها هرگاه که ایشان را
 رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي
 روزی دهند از آن بوشانها از نوعی میوه روزی که بکشید این روزی مانند آنست
 رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
 که روزی دادند ما پیش ازین در دنیا و آمدن ان رزق را حال الهه مانند پیوسته دنیا بود و ایشان را
 فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 دران بوشانها زنان پاک از هر عیبی و ایشان دران جنات جاودانه باشند
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
 بدستی که خدا تر نکند که بدید کند مردمان که باشد پشه را
 بِمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
 پس آنچه از پشه زاید بود اما آنانکه ایمان آوردند بدید و زبان پس میدانند که بدست ایشان
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
 داستان کار با نیستی است از پروردگار ایشان و اما آنانکه نکریدند بدید پس میگویند
 مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا
 چه چیز خواست خدای باین جنحیف از آن روی که شد کفر میگرداند ایشان را و راه بنیاید
 وَكَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ الَّذِينَ
 بسبب آن بسیاری را و کفر میگرداند خدای بسبب آن مگر آنانکه بیرون آیند از طاعت خدای آنانکه
 يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
 میشکنند پیمان خدای را از پس استواری پیمان و
 يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
 میبرند آنرا که فرمود خدای بدانکه پیوندند و تباهی میکنند
 فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
 در زمین آنانکه که افعال چنین کنند ایشان را زمان

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَانًا فَاجْتَبَاكُمْ
 پس چه حال نمی کروند خدای و حال الله بودید مردگان پس زنده گردانید
 ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 پس میراند شما را پس زنده گرداند شما را پس سوی حاکم بازگردانند شما را
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
 او آست که آفرید برای انشاع شما هر آنچه که در زمین است
 جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ
 همه پس تصدیده باراد سوی آفرینش آسمان پس تمام گردانید
 سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 هفت آسمان باشند و او به هر چیزی داناست
 وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي
 و یاد کن آن وقت که گفت پروردگار تو سرافراز کن
 الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ
 زمین کسی را که بجای تو باشد و فساد در میان آفریند
 فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ
 در آن زمین و بریزد خونهای ناحق را و ما را از هر چیزی ستاییم
 وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَّا لَا
 و بیای تو ای بیدار کننده برای تو گفت خدا بدستی که من میدانم آنچه
 تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا
 نمیدانید شما از اسماء و بیادید آدم را نامهای همه چیزها را
 ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَقْبِلُوا
 پس عرضه کرد بر ملائکه فرشتگان بیا که اینها را
 بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قَالُوا لَا
 با نامهای این چیزها اگر هستید شما راست گویا
 نَحْنُ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 ما هیچ دانایی نداریم مگر آنچه که تو را آموختی که تو هستی دانای حکیم

و ما را آنچه که او
 کان رجوع
 الی الاصل

ع ۱۰

عشر ۳

للظهر

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ
 گفت خدای ای آدم آگاه گردان اینها را بنامهای ایشان یعنی آن اسماء را بیا که میدانی ایشان را
 بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
 بنامهای ایشان گفت خدا آیا نگفتم من میدانم
 غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 نهانی آسمانها را و زمین را و میدانم آنچه آشکارا میکنید
 وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
 و آنرا که میپوشیدید که نهان میدادید و یاد کن آن وقت که گفتیم سرافراز کن
 اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ط إِنِّي وَاسْتَخَرْتُ
 سجده را کنست سرادم را پس سجده کردند مگر ابلیس را باز ایستاد از فرمان و برتری نمود
 وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ
 و پوینده بود از آن الله بکنند موصوف و گفتیم ای آدم قرار گیر
 أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
 تو زن تو در بهشت و بخورید از آن جنت خورده بیام و خوش از هر جا
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
 خواصید و نزدیک شوید این درخت نندم یا نگردد که باشد از
 الظَّالِمِينَ فَكَانَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
 ستمکاران برخود پس بر معصیت باعث شد ایشان را دید از درخت که در آن
 مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 از آن مکان که بودند در آن و گفتیم فرود آید بر زمین بعضی از شما
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
 سر بعضی را دشمن باشد و شما را است در زمین آراستگاری و بر خور داری
 وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ
 و تفرقه تا قیامت یا ازل پس رسید آدم از پروردگار و سخنانی چند
 فَتَابَ عَلَيْهِ ط إِنَّهُ هُوَ
 گفتند و تابید بر او که او است که او است

یا دم بغیر الف
 رشم الامام
 و کذا بعد جمیع الیای الی
 للتداء نحو الیها الناس الی
 یا ولی ائمت یوحی الیهم
 یلوط یا سنی یولی الی
 یزید و غیره

فأما الحکام

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
 الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا
 عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ
 إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ بِالْحَاذِكُمْ
 الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا
 أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ
 فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ الْبَاسُ الرَّحِيمُ
 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ
 نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ
 وَأَنتُمْ تُنْظَرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ
 مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و چون وعده دادیم ما موسی چهل شبانه
 پس عبادت گرفتند
 عجله را پس از رفتن او و بطلان شما
 پس عفو کردیم
 از گناهان شما از پس عبادت عجله را تا ملایمت شما
 سپاس داری نمائید
 و چون دادیم ما موسی توبه و آنچه بدان میان حق و باطل فرق میدهد تا ملایمت شما
 راه راست یابید و چون گفت موسی سرور خود ای کفو من
 بدستی شما ستم کردید بر تنهای شما بگرفتند شما بمعبودی
 عجله را پس از کردید سوی رضای او بپایند شما پس بکشید
 آنفوسکم ذالک خیر لکم عند بارئکم
 بکشید یکدیگر ان گشتن بهترست بر شما نزد او بپایند شما
 فتاب علیه که خداوند بخشنده است و او است بدستی که توبه پذیرد و مهربان
 و چون گفتیم یا موسی ما را باور نداریم تا ما را
 نرییم خداوند جهره را پس گرفت شما را ان حاله ملاک کنند
 و حال الله شما نظر کردن پس زندگانی کردیم شما را از پس
 مورتکم لعلکم تشکروا
 مردن شما تا ملایمت شما سپاس داری نمائید

بارئکم باخبر است
 حوله الهی
 بارئکم

و ظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَانزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ
 وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
 وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا
 حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُحْرًا
 وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ
 الْحَسَنِينَ فَفَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
 قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
 مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَإِذْ
 اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
 الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
 عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا
 مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُّوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و سایه بان سخیم بر بالای شما ابر را فرو فرستادیم بر شما
 و سلاوی را و سمانه را و لغیم بخودید از حلالها آنچه روزی دادیم شما را
 و ستم نکردید بر ما بظلمتان ولیکن بودند برخود ستم میکردید
 و چون گفتیم در رویه درین دین بیت المقدس پس بخودید از منافع آن
 هر جا خواصید خور و بی خوش و در آید از درید بجای شد گذارن
 و قولوا حطه نغفر لکم خطایاکم و سوزید
 و بپوشید خداوند گناهان ما را از ما تا بیاوریم برای شما گناهان شما و زود بود که ثواب
 الحسنین ففدّل الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم
 نیلوا کاروان پس بداد کردند انانکه ستم کردند بخود بجای گفتار خداوند
 قیل لهم فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
 گفته شد مرایشان را پس و فرستادیم بر انانکه ستم کردند بخود عذابی
 من السماء بما كانوا يفسقون
 از آسمان بسبب انکه بودند بیرون می آمدند از فرمان خدای و چون
 استسقى موسى لقومه
 آب خواست موسی برای گروه خود پس گفتیم بران عصای تو
 الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا
 سنگ را پس روان شد از آن سنگ دوازده چشمه بجفت
 علم كل اناس مشربهم
 دانست هر مردی بشنود ایشان لغیم بخودید و بیا شامید
 من رزق الله ولا تعثوا في الارض مفسدين
 از روزی خدای من و از رزق و تبا می کنید در زمین تبا می کنید

تغفر

ع

عشر

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ تَضِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ
 وَجُونِ لَفْتَيْدَتُمَا اِی موی مولا صبر کنیم بر خورشی یگانه
 فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُبْنِتُ الْأَرْضُ
 پیونان از برای پروردگارنا ناپدید آرد برای از آنچه میرویان زمین
 مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا
 از تره آن وخیاران و سیرالندم آن و پیازان
 قَالَ اسْتَبْدِلُونِ الَّذِي هُوَ أَذَى سَالِمٍ بِالَّذِي هُوَ
 گفت موی آید که نیند شما اندا که آن فروترست بجای الله آن
 خَيْرٌ مِمَّا أَهْبَطُوا مَضْرًا فَإِنْ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَ
 بهترست فرود آید بشهر موی که بدستی که شمارا آنچه خواستید
 ضُيِّبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُ
 و لازم گردانید برایشان خواری و بچارگی و سوزان گشتند
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
 باروت از خدا از بخاری بسبب الله ایشان بودند نمیرویدند
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
 باینای خدای و میکشند بغير حق استحقاق
 ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
 آنچه گفتیم باینست که نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذشتند بدستی
 الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّارِئِ
 که آنانکه ایمان نه اندل و آنانکه و ترسایان
 وَالصَّالِحِينَ مِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 و جنسی یکدیگر از ایشان باینست که ایمان آرد مولا از ایشان بخدای و روز بازبین
 وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 و کند کار نیکی پس برایشان ثواب ایشان نند پروردگار ایشان
 وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 هیچ ترس نیست برایشان و نه ایشان اندوه هکن شوند

انفقت المصاحف على
 اشياء الاله بعدد
 الجمع في جميع القرآن
 الا في كلمتين وهما جازو
 و بيا و حيث وقع في
 القرآن فان فاهو في القرآن
 عنو عوا و في سائر القرآن
 سعو و في سائر القرآن
 تنو و في سائر القرآن

ع

والصالحين رسم الاما

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
 و چون گرفتیم ما عهد شما و برافراشتیم بر بالای شما توه طوبی
 خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
 و بگیریم فراگیتیم آنچه دادیم شما بحد و قدرت و یاد آید ان احکام که در کتاب است
 تَتَّقُونَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 پر میترسید باشید پس عراض گردید از پس عهد و قول توه پس از نه بخشایش خدای بودی بر شما
 وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ
 و مهربانی و مهربانی بودید شما از زبان سکاران و جفت دانستید شما انان
 اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
 که از حد تجاوز از شما در کار شنبه کردن پس گفتیم ایشان باشید بوزیکان
 خَاسِرِينَ فَجَعَلْنَا هَٰذَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا
 و اندکان از رنج پس گردانیدیم ان حالت عقوبتی که محل عذاب بود برانرا که پیش از ایشان بودند و در کتاب بود
 خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ
 که از پس ایشان و بپدی و بر میترسیدگان است علیهم و چون گفت موسی سرگروه خود بدستی
 اللَّهَ يَا مَرْكُومَ أَنْ تَذَبَّحُوا بِقَرَّةٍ قَالُوا اتَّخَذْنَا هُزُورًا
 که خدا می فرماید شما که بشید بلی ازین جنس گفتند ای ایلی می مار محل قوس
 قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالُوا ادْعُ
 گفت موی پناه میگیرم بخدای که باشم از اهل جهالت و سفاقت گفتند بخوان
 لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
 برای پروردگارنا نمایان کند برای چیست صفت آن بقره گفت بدستی که او میگوید بدستی ان کاهوت
 لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ
 نه بر و نه جوان میانه است میان این دوسن پس آید آنچه بیفمایند شما
 قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ
 گفتند بخوان برای پروردگارنا نمایان کند برای چیست رنگ ان کاهوت گفت بدستی که او میگوید
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقْعَ لَوْهَا تَسُرُّ النَّاسَ ظَرِيرٌ
 بدستی که او میگوید بدستی که او میگوید زرد زردی زردی ان کاهوت میگوید بدستی که او میگوید

خاسرين على رسم الاما

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ^{ما هِيَ} اِنْ الْبَقَرُ تَشَابَهَ ^{تفند بخوان برای پروردگار تا بایان کند برای چیست صفت آن گاو چه این جنس شبیه}
 عَلَيْنَا ^{بر ما} وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ^{و بدستی که اگر خواسته باشد خدای هدایت دهد یافته ایم گفت بدستی که او} قَالَ اِنَّهُ
 يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ ^{میگوید بدستی که آن گاو است نه رام کرده که بگوید} لَا ذَلُولَ ^{نه رام کرده که بگوید} تُشِيرُ ^{زیرا} اِلَى الْاَرْضِ وَلَا تَشْقَى ^{و نه اب دهد}
 اَلْحَرْثَ ^{گشت} مُسَلَّمَةً ^{سالمست از عیب} لَاشِيَةِ ^{هیچ لونی خالت زردی نیست در آن} فِيهَا ^{تفند اکنون او روی بیان} قَالُوا الْاَنَ جِئْتَ
 بِالْحَقِّ ^{درست} قَدْ نَحْنُوهَا ^{پیشکشند انرا} وَمَا كَا دُوا ^{و نمی خواستند که گشت آن کار را} يَفْعَلُونَ ^{و چون گشتند} وَاِذْ قَتَلْتُمْ
 نَفْسًا ^{نفری} فَاِذَا رَأَوْا فِيهَا ^{پس بجا آمد نمودند در کار او} وَاللَّهُ مُخْرِجُ ^{و خدا ظاهر کند بود} مَا كُنْتُمْ
 تَكْمُلُونَ ^{که نهان میداشتید پس گفتیم ما} فَقُلْنَا اِضْرِبُوهُ ^{بزنید شخصی بزدی از آن بقتل رسان بود} بِبَعْضِهَا ^{ببعضی از آن بقتل رسان بود} كَذَلِكَ يُجِبِي
 اللَّهُ الْمَوْتَى ^{خدای مرگنا} وَيُرِيكُمْ ^{و مینماید شما} اَيَاتِهِ ^{دلایل قدرت خود را} لَعَلَّكُمْ ^{تا عمل کنید} تَعْقِلُونَ ^{عقل عمل کنید}
 ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ ^{پس سخت شد دلهای شما} مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ^{از پس این احیا پس ان احیا} فَهِيَ
 كَالْجَارَةِ ^{مانند سنگی است} اَوْ اَشَدَّ ^{یا سخت تر} قَسْوَةً ^{بسخنی و بدستی که از سنگهاست} وَاِنْ مِنْ الْحِجَارَةِ
 لَمَا يَخْرُ مِنْهُ ^{هر آنه چیزی که روان میشود از آن} الْاَنْهَارُ ^{جویها} وَاِنْ مِنْهَا ^{و بدستی که از آن سنگهاست} لَمَا
 يَشْقَى ^{که شکافند و نهایی برودند} فَيَخْرُجُ ^{و بدستی که از آن سنگهاست} مِنْهُ ^{و بدستی که از آن سنگهاست} الْمَاءُ ^{و بدستی که از آن سنگهاست} وَاِنْ مِنْهَا ^{و بدستی که از آن سنگهاست} لَمَا يَهْبِطُ
 مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ^{از ترس خدای و نیست خدای} وَمَا ^{و بدستی که از آن سنگهاست} بَعَا فَلَ عَمَّا ^{و بدستی که از آن سنگهاست} يَعْمَلُونَ ^{و بدستی که از آن سنگهاست}

نقل کرده از
 الامام و حذوفا
 حذوفا
 ع

اَفْطَمْعُونَ اَنْ يُوْمِنُوا ^{ایا پس حین مینماید شما که موشانید که ایمان آرند برای سخن شما و بجهت هست در وی} لَكُمْ ^{که ایمان آرند} وَقَدْ كَانَ ^{که ایمان آرند} قَرِيقَ
 مِنْهُمْ ^{از ایشان} يَسْمَعُونَ ^{که می شنود سخن خدا را که} كَلَامَ اللَّهِ ^{سخن خدا را که} ثُمَّ تَحَرَّفُوْهُ ^{پس تحریف میگردد آن صفت از وضع خود چون صفت محمد و ائمه}
 مَنْ بَعْدَ مَا عَقِلُوْهُ ^{از پس آنکه ضبط کرده اند انرا} وَهُمْ ^{و ایشان} يَعْلَمُونَ ^{میدانند که خود} وَاِذَا
 لَقُوا ^{بیند آنرا} الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ^{که ایمان آورده اند گویند ایمان آورديم و چون خالی شود بعضی از ایشان} قَالُوا اٰمَنَّا ^{ما بعضی که مینافند گویند مینافانما} وَاِذَا خَلَا ^{پس شما از بعضی} بَعْضُهُمْ
 اِلَى ^{با بعضی که مینافند گویند مینافانما} بَعْضٍ ^{پس شما از بعضی} قَالُوا اَتَّخَذْتُمُوهُمْ ^{پس شما از بعضی} بِمَا ^{پس شما از بعضی} فَتَحَ اللَّهُ ^{پس شما از بعضی}
 عَلَيْكُمْ ^{پس شما از بعضی} لِحَاظَكُمْ ^{پس شما از بعضی} بِرَبِّكُمْ ^{پس شما از بعضی} اَفَلَا تَعْقِلُونَ ^{پس شما از بعضی}
 اَوَلَا يَعْلَمُونَ ^{ایا نمیدانید} اَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ ^{که بدستی که خدای میداند} مَا يَسِرُّونَ ^{آنرا که نهان میدارند} وَمَا
 يَعْلَمُونَ ^{که اشکارا میکنند و از ایشانند چیزی نویسنده که نمی دانند توریه را} وَاِنَّهُمْ اٰمِنُونَ ^{که اشکارا میکنند و از ایشانند چیزی نویسنده که نمی دانند توریه را} لَآ يَعْلَمُونَ ^{که اشکارا میکنند و از ایشانند چیزی نویسنده که نمی دانند توریه را} الْكِتَابَ
 اِلَّا اٰمَانِي ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان} وَاِنْ هُمْ ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان} اِلَّا يَطْمَنُونَ ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان} فَوْ يَلُ
 لِلَّذِيْنَ ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان} يَكْتُبُونَ ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان} الْكِتَابَ ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان} بِأَيْدِيهِمْ ^{مگر از رویهای چند ندارد و نه اند ایشان}
 ثُمَّ يَقُولُونَ ^{پس میگویند این محرم از نزد خداست تا بداند گشتند} هٰذَا ^{پس میگویند این محرم از نزد خداست تا بداند گشتند} مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ^{پس میگویند این محرم از نزد خداست تا بداند گشتند} لَيْسَتْ رُؤَا
 بِهِ ^{بآن گفتوب بای} ثَمَنًا ^{بآن گفتوب بای} قَلِيْلًا ^{بآن گفتوب بای} فَوَيْلٌ ^{بآن گفتوب بای} لَهُمْ ^{بآن گفتوب بای} مِمَّا كَتَبَتْ
 اَيْدِيهِمْ ^{بآن گفتوب بای} وَوَيْلٌ ^{بآن گفتوب بای} لَهُمْ ^{بآن گفتوب بای} مِمَّا يَكْسِبُونَ ^{بآن گفتوب بای}

امانی
 ایاء

عشر^{۱۰}

خطباته

۵۷

ادج ک

اُسَارِی تَقْدُوهُمْ د
اُسَارِی تَقْدُوهُمْ ح
اُسَرِی تَقْدُوهُمْ ف
اُسَارِی تَقَادُوهُمْ ر و ج

١٠٤

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
 بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ فَتَقُولُوا
 مَا لَنَا لَوْ كُنَّا آلِهَ كَمَا تُكَبِّرُونَهُمْ فَتَقُولُوا
 كَذَّبْتُمْ وَفِرَّيْنَا تَقْتُلُونَهُمْ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
 غُلَّتْ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ
 وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
 لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
 فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا
 بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
 أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَأَوْا بَعْضُ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

بسم الله الرحمن الرحيم
 آخرت ههنا و ههنا
 یا مکرر به ایمان و فی
 الاکرام بسم الله الرحمن الرحيم

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْحٍ مِنْ
 بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَ
 هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ
 تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
 اخْتَلَفْتُمْ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
 خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا
 وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ
 بِكُفْرِهِمْ قُلْ بَشِّرْهُمْ بِقَوْلِهِمْ قُلْ إِيْمَانُكُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ
 الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ
 النَّاسِ فَمَتَمُوتُوا الْمَوْتِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَلَنْ يَمُنُّوهُ أَبَدًا ^{وهراند از روزی که نمانند} مِمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ^{مردان بسبب آنچه پیش فرستاد} وَاللَّهُ عَلِيمٌ ^{دانا است}
 بِالظَّالِمِينَ ^{باجورانیان} وَلَجَدْنَاهُمْ ^{وهرانیه یابی} آخِرَ النَّاسِ ^{حزین ترین مردمان} عَلَى حَيَوةٍ ^{زنده گانی در آن}
 وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ^{و از آنانند که شرک آورده اند} يُودُّ أَحَدُهُمْ ^{یعنی بود قوی که دوست میدارد} لَوْ يُعَمَّرُ ^{که کاشی عمر داده شود}
 أَلْفَ سَنَةٍ ^{ضارب سال} وَمَا هُوَ ^{و نیست آن یک} بِمُزَجَّجِهِ ^{دور در انداخته او} مِنَ الْعَذَابِ ^{عذاب اخراج}
 أَنْ يُعَمَّرَ ^{الله عمر داده شود} وَاللَّهُ بَصِيرٌ ^{بنا و داناست} بِمَا يَعْمَلُونَ ^{ب آنچه میکنند شما} قُلْ مَنْ شَرِطُ ^{بلو همه}
 كَانَ عَدُوًّا ^{دشمن} لِجِبْرِيلَ ^{مرحبریل} فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ ^{پس بدستی او فرود آورد} عَلَى قَلْبِكَ ^{دل تو}
 بِإِذْنِ اللَّهِ ^{بفرمان خدا} مُصَدِّقًا ^{حال الله باوردارنده} لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ^{مرازان پیش از تو} وَهُدًى ^{و راه نمونی}
 وَبُشْرَى ^{و بشارت} لِلْمُؤْمِنِينَ ^{مؤمنان} مَنْ كَانَ عَدُوًّا ^{هر که باشد دشمن} لِلَّهِ ^{مرد خدا} وَ
 مَلَائِكَتِهِ ^{و فرشتگان او} وَرُسُلِهِ ^{و پیغمبران او} وَجِبْرِيلَ ^{و جبریل} وَمِيكَالَ ^{و میکال}
 فَإِنَّ اللَّهَ ^{پس بدستی که خدای دشمن است} عَدُوٌّ ^{مردافزار} لِلْكَافِرِينَ ^{و جحیفست} وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا ^{فرود فرستادیم}
 إِلَيْكَ ^{سوی تو} آيَاتٍ ^{آینهای روشن} بَيِّنَاتٍ ^{و منکر نشود} وَمَا يَكْفُرُ ^{ان آیات را} بِهَا ^{مگر} إِلَّا
 الْفَاسِقُونَ ^{الله دروغ می گوید} أَوَكَلَّمَا ^{ایا کافر شده} عَاهَدُوا ^{و هرگاه که سوگند} عَهْدًا ^{عهدی را}
 بَنَدَهُ ^{بفکندند آنرا} فَرِيقٌ ^{و روی} مِنْهُمْ ^{از ایشان} بَلْ أَكْثَرُهُمْ ^{نه که بیشتر ایشان} لَا يُؤْمِنُونَ ^{بکارند بتوری}

ع ۷۶
 مفسر
 تفسیر

و جبریل و میکال
 و جبریل و میکال
 و جبریل و میکال
 و جبریل و میکال

عشر

وَمَا جَاءَهُمْ ^{و چون آمد بدیشان} رَسُولٌ ^{فرستاده} مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ^{از نزد خدا} مُصَدِّقٌ ^{باورد دارنده}
 لِمَا مَعَهُمْ ^{مرازان با ایشان} نَبَأٌ ^{بفکند} فَرِيقٌ ^{لروی} مِنَ الَّذِينَ ^{از آنانند} آتُوا ^{دادند} الْكِتَابَ ^{ایشان را توری}
 كِتَابَ اللَّهِ ^{نامه خدا} وَذَاءَ ^{فرستاد باز پس} ظُهُورِهِمْ ^{بشهای ایشان} كَانَهُمْ ^{لوی ایشان} لَا يَعْلَمُونَ ^{نمیدانند}
 وَاتَّبَعُوا ^{و پیروی کردند} مَا تَشَاءُوا ^{میخواهند} الشَّيَاطِينُ ^{دیوان} عَلَى مَلِكٍ ^{بر عهد} سَلِيمٍ ^{سلیمان}
 وَمَا كَفَرَ ^{و کافر بود} سَلِيمٌ ^{سلیمان} وَلَكِنَّ ^{بمعنی} الشَّيَاطِينَ ^{دیوان} كَفَرُوا ^{کافر بودند}
 يَعْلَمُونَ ^{می دانند} النَّاسَ ^{مردمان} السَّخَرِ ^{جادوی} وَمَا أَنْزَلَ ^{و آنچه فرود فرستاد} عَلَى الْمَلَائِكَةِ ^{بر فرشتگان}
 بِبَابِلَ ^{بشهر بابل} هَارُوتَ ^{هاروت} وَمَا رُوتَ ^{و ماروت نام} وَمَا ^{و نمی} يَعْلَمَانِ ^{می دانند هیچ} مِنْ
 أَحَدٍ ^{لش} حَتَّى ^{تا آنکه} يَقُولَا ^{که می گفتند} إِنَّمَا ^{از بابی هم} خُفِّنَا ^{بدرستی ما} فِتْنَةً ^{پس کافر شو با عفتاد حق} فَلَا تَكْفُرْ ^{بدر}
 فَيَعْلَمُونَ ^{پس می دانند} مِنْهُمَا ^{ازان دو فرشته} مَا يَفَرَّقُونَ ^{آنچه جدا می افکندند} بَيْنَ الْمَرْءِ ^{بدان میان مرد و زن}
 وَزَوْجِهِ ^{وزن او} وَمَا هُمْ ^{و نه اند} بِضَارِينَ ^{ایشان} بِهِ ^{ازند رسانند} مِنْ أَحَدٍ ^{هیچ} إِلَّا ^{مگر} بِإِذْنِ ^{بفرمان}
 اللَّهِ ^{خدا} وَتَعْلَمُونَ ^{و می دانند} مَا يَصْرُهُمْ ^{از الله زبان نداشت} وَلَا يَنْفَعُهُمْ ^{ایشان} وَلَقَدْ عَلِمُوا ^{و سود نمدار ایشان}
 لِمَنِ ^{چه هرانیه} اسْتُرِيه ^{الله اختیار کرد} مَا لَهُ ^{دران جهان} فِي الْآخِرَةِ ^{مخیر نصیب} مِنْ خَلْقٍ ^{و هرانیه} وَلَيْسَ ^{بجبری}
 مَا شَرُّوا ^{بفکندند} بِهِ ^{بلان} أَنْفُسَهُمْ ^{نفسهای خود را} لَوْ كَانُوا ^{که دانند} يَعْلَمُونَ ^{می دانند}

ولیس نصیح
 قد مجوز للاحه والصل
 للعطف

اثبات
 اتفقت المصاحف على الألف بعد الواو
 الأصلية التي في الفعل في جميع القرآن
 نحو ينجوا ويترجوا واشكوا وأدعوا
 وتثلوا الألف موضع واحد
 في النساء عسى الله
 أن يعقوبهم

من ذهب الي ما نافية
 نطف على السير ومن ذهب
 الى انها خبر
 لم يثبت

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى
 لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
 كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ
 يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
 وَسَعَىٰ خُلَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
 خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَنْتُمْ تَوَلَّوْا
 فَسَمَّوْهُ بِاللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَدْرُسُ عِلْمَهُ
 وَقَالُوا اخْتِذْ لِلَّهِ وَلَدًا
 بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ
 قَانُتُونَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا
 قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

آیتها موصوله ثلثه احسن
 هنا وفي السورتين
 وفي السورتين
 فيه فنههم من بعد التي
 البقرة والفتح الخ الخ الخ
 في النساء آيتا يكونان المذكور
 الموت وفي الاحزاب آيتا
 ترفعوا

قالوا الخ الله بعين
 واقبل القاف ك
 رسم مصحف الشايع

نصب التوليد

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ
 تَأْتِنَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
 وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ وَلَنْ يَرْضَىٰ
 عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
 قُلْ اِنْ هَدَىٰ اللَّهُ فِتْنَةً لَّهُمْ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَنْ يُتَّبَعَ
 أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَا ضَرِيرٍ الَّذِينَ آيَتَانِهِمُ
 الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَةٍ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
 بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
 يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
 عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ولا تسئل

ع

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَخْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
 ونداشتند از عقاب روزی که ندارد هیچ تنی از هیچ تنی دیگر هیچ چیز از
 وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ
 و نه پذیرد از آن نفس هیچ فایده و سود نکند اول هیچ خواهشی
 لَا هُمْ يُنْصَرُونَ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ
 و نه ایشان یاری کرده شوند و ایدگن چون صوبت ابراهیم را پروردگار او
 بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
 بخوانی چند از او و سوادهای ابراهیم را تمام نمود گفت بخدا که من گرداننده ام ترا
 إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي
 کسی بدو افتد گفت دراصل گفت ابراهیم و بعضی فرزندان من گفت خدا سعادتمند بنویس و خلافت من
 الظَّالِمِينَ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَ
 ستمکاران را بخود و بر غیر و ایدگن چون خانه گردانیدیم ما خانه تعبدا جای ایستادگی برای مردم و
 أَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى
 سبب ایستایی و چون گفتیم که ایستد از آن جایگاه که از قدم ابراهیم برو جای نماز
 وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ
 و اشارت نمودیم بسوی ابراهیم و اسمعیل که پاک گردانند آن خانه را
 لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
 برای زائران و مقیمان و راجع کنندگان سجود کنندگان
 وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَارْزُقْ
 و چون گفت ابراهیم ای پروردگار گردان این شهر را با ایمنی و روزی ده
 أَهْلَهُ مِنَ الشُّرَكَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَاليَوْمِ
 ساکنان او از انواع سیوا انکس که ایمان آرد از ایشان بخدای و بروز
 الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ
 باز پسین گفت خدا و انکس که فوید می رسانم پس بخورداری دم اندکی از این دنیا و روزی ده
 أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 نجات دارم او را سوی عذاب آتش و بئس جای باز گشتن آن

ابراهیم را جمع ما فی هذه
 السورة بالالف و هم خمسة
 عشر موضعاً له وجهه

ادح مصر

من قراواته و ابلغ الحاء
 له دقت علی
 امنا

دح مصر

بیت دح مصر

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ
 و چون برافراشت ابراهیم بنیادهای از خانه تعبدا و اسماعیل نیز
 رَبَّنَا ثَقَلَتْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
 حال آنکه میگفتند بر ما ای پروردگار از این کار از ما بدستی تو قوی شنوا و دانایان ما
 وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا
 ای پروردگار ما را ثابت بر اسلام برای تو و از فرزندان ما نیز
 أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
 جماعتی فرمان بردار برای تو و بنهای ما مواضع عبادتها ما و توبه ده ما را
 عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 از هر چه بهت بدستی تو توبی توبه دهند مهربان
 رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
 ای پروردگار و بفرست در میان این است فرستاده هر از صنف ایشان که خواهد برایشان
 الْآيَاتِ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ
 اینهای ترا و بیاموزاند ایشان را قرآن و بیان قرآن و
 يُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 پاک گرداند اخلاق ایشان بدستی تو توبی قادر غالب درست کار درست گفتار
 وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ الْأَمْرُ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ
 و کدام کس رغبت گرداند از دین ابراهیم بدانکه سبک شمرد خود را و بجهنم
 اضْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 بر گردانیدیم ما او را درین جهان و بدستی که او در آن جهان مرانیه از نیکانست
 إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 چون گفت سر او را پروردگار بر اسلام ثابت باش گفت فرمان بردارم سر پروردگار جهانیا را
 وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ
 و وصیت کرد بآن کلمه اسلام پس از خود و یعقوب نیز حال آنکه میگفتند پسین ای پسران من بدستی که خدا
 اضْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
 بر گردانید برای شما دین اسلام پس ای پسران من ایستادگی کنید در آن حالت که بر اسلام ایستاد

و ارنای باختلاف حوله
 الرأى

۱۲۶

عشر مرع النور

و اوصی
 رستم معقوب بدین
 و الشارح

اَمَرَكُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ ^{یا نه بودید شما حاضران} اِذْ قَالَ ^{چون گفت}
 لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ ^{میرسانان او چه می پرستید شما} مِنْ بَعْدِي ^{پس از وفات من} قَالُوا نَعْبُدُ ^{میرسانان}
 الْهَلْكَ وَاللهُ الْبَاطِلُ اِبْرَاهِيمَ ^{خدای ترا و خدای پدران ترا} وَاسْمَعِيلَ ^{و اسمعیل}
 اِسْحٰقَ اِلٰهًا ^{اسحاق و خدای یگانه} وَاحِدًا ^{و یگانه} وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ^{و ما مراد او فرمان برداریم ان پیغمبران و فرزندان ایشان}
 اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ ^{جماعتی بودند که گذشتند مران است آنچه اندوختند} وَلَكُمْ مَا ^{و شما راست}
 كَسَبْتُمْ ^{ب گردید} وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^{و نپرسند شما از آنچه بودند که میکردند}
 وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارًا تَهْتَدُوا ^{و گفتند باشید یهودان یا نصاریان تاراه راست یافته باشید} قُلْ ^{بگو}
 بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا ^{نه از اهل ملت ابرهیم میباشد حال الله مالیت از ملت های باطل و نبود} وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ^{از اهل شرك}
 قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلَى ^{گویند ایمان آوردیم بخدای و آنچه فرود فرستاده اند و آنچه فرو فرستاده بسوی}
 اِبْرٰهٖمَ وَاسْمَعِيلَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ^{ابرهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب}
 الْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰی وَعِيسٰی وَمَا ^{فرزندان و نوادگان یعقوب و آنچه دادند موسی و عیسی و آنچه}
 اُوْتِيَ الْبَنِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ ^{دادند دیگر پیغمبران را از پروردگار ایشان جایی نمیدانیم در ایمان}
 بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ^{از ایشان} وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ^{و ما مراد او فرمان برداریم}

فَاَنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهِ ^{پس احو ایمان آرند بآنچه ایمان آوردید شما بآن} فَقَدْ ^{پس}
 اهْتَدَوْا ^{راست یابید} وَارَبُّ تَوَلَّوْا ^{واکبر اعراض کنید} فَاِنَّمَا هُمْ ^{بدستی ایشان در مخالفت و عداوت}
 فَسَيَكْفِيكَهُمْ ^{پس زود بود که کفایت کند ایشان خدا} اللهُ ^{و او شنواست و دانای}
 صِبْغَةَ اللهِ ^{رسانند ما را مباحثه کن و لادم باش} وَمَنْ اَحْسَنُ ^{و کیست نیکوتر از خدا} مِنْ اَللّٰهِ ^{از همه دین و همه عباد} صِبْغَةً ^{و نیکو}
 وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ^{و ما مراد او پرستندگانیم بگو} قُلْ ^{بگو} اِنِّجَاجُونَنَا ^{و نضاری را ای حجه سلوک در کار خدای} فِي ^{بنا} اَللّٰهِ ^{یا نه که میگوید شما}
 وَهُوَ رَبُّنَا ^{و او پروردگار ما و پروردگار شماست} وَرَبُّكُمْ ^{و شماست} وَلَنَا اَعْمَالُنَا ^{و ما را کارها و شما را است} وَلَكُمْ ^{و شما را است}
 اَعْمَالُكُمْ ^{و شما را است} وَنَحْنُ لَهُ ^{و ما مراد او به نیت راست پرستنده ایم} مُخْلِصُونَ ^{یا نه که میگوید شما} اَمْرًا ^{و امر} يَقُولُونَ ^{و میگویند}
 اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاسْمَعِيلَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ^{بدستی که ابرهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب}
 وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارًا ^{و فرزندان و نوادگان یعقوب بودند یهودان یا نصاریان بگو آیا شما} قُلْ ^{بگو} اَنْتُمْ ^{و شما}
 اَعْلَمُ ^{دانایید} اَمْرَ اللّٰهِ ^{یا خدای و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} وَمَنْ اَظْلَمُ ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} مِمَّنْ ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} كَتَمَ ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} شَهَادَةً ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت}
 عِنْدَهُ ^{که نزد او است} مِنَ اللّٰهِ ^{از قبل خدای و خدای آگاهست از آنچه} وَمَا لَلّٰهِ ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} بَغَافِلٍ ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} عَمَّا ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت} تَعْمَلُونَ ^{و کیست ظالم تر از انکس که نهان داشت}
 نَلَاكُ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ ^{آن پیغمبران و نوادگان را که میگویند که ستم کردند مران است آنچه اندوختند} وَلَكُمْ ^{و شما را است}
 مَا كَسَبْتُمْ ^{و شما را است} وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا ^{و نپرسند شما از آنچه بودند که میکردند} يَعْمَلُونَ ^{و میگویند}

عشر

حيث ما مقطوع

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ^{و از هر جا} قَوْلٍ ^{پس مقابل کرد} وَجْهَكَ ^{آن روی خود را} شَطْرَ ^{سوی}
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ^{مسجد حرام} وَحَيْثُ ^{و هر جا که} مَا كُنْتُمْ ^{باشید} قَوْلُوا ^{مقابل گردانید}
 وَجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ^{روبهای شما سوی او} لَعَلَّ ^{تا باشد} يَكُونَ ^{مردمان} لِلنَّاسِ ^{نرا}
 عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ^{بر شما محال} إِلَّا الَّذِينَ ^{آنچه روی آورده} طَلَمُوا ^{سهم کردند} مِنْهُمْ ^{بر خود}
 فَلَا تَخْشَوْهُمْ ^{پس مترسد از ایشان} وَاحْشَوْني ^{و ترسید از من} وَلَا تَم ^{و نا تمام گردانم}
 نَعْمَتِي عَلَيْكُمْ ^{نعمت خود را بر شما} وَلَعَلَّكُمْ ^{و تا مگر شما} تَهْتَدُونَ ^{راه راست یابید}
 كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ ^{چنانچه فرستادیم در میان شما} رَسُولًا مِنْكُمْ ^{فرستاده را از جنس شما} يَتْلُوا ^{که بخواند}
 عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا ^{بر شما آیات ما را} وَيُزَكِّيَكُمْ ^{و پاک میگرداند شما را از آفت} وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ ^{و تعلیم میدهد شما را کتاب}
 وَالْحِكْمَةَ ^{و بیان شرایع} وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا ^{و تعلیم میدهد شما را آنچه نبودید} تَعْلَمُونَ ^{که بدانید}
 فَادْكُرُونِي ^{پس یاد کنید مرا بظلمت} أَذْكُرْكُمْ ^{یاد کنم شما را بچشم} وَاشْكُرُوا لِي ^{و شکر کنید برای من} وَلَا تَكْفُرُونِ ^{و نیکند مرا}
 الَّذِينَ آمَنُوا ^{ای کسانی که ایمان آوردید} اسْتَعِينُوا ^{یاریخواهید} بِالصَّبْرِ ^{از خدای یگانه} وَالصَّلَاةِ ^{باز داشتن نفس از شهوات و نماز}
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ^{بدستی خدای با صبر کنندگان است} وَلَا تَقُولُوا ^{و مگوید} لِمَنْ يُقْتَلُ فِي ^{مرا که کشته شد در}
 سَبِيلِ اللَّهِ ^{راه خدا که جهاد است} أَمْوَاتٌ ^{ایشان مرده کاند} بَلْ أَمْوَاتٌ ^{نه ایشان زنده کاند} وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ^{ولیکن نمیدانید شما}

ع ۱۵۰

و لا تكثر من

لن وقف علی تعلون

لن وقف علی تعلون

وَلْيَبْلُغْكُمْ ^{و هر آینه صودت شما} بَشِيرٍ ^{بجیزی} مِنَ الْخَوْفِ ^{از ترس} وَالْجُوعِ ^{و گرسنگی} وَنَقْصِ ^{و کم کردن}
 مِنَ الْأَمْوَالِ ^{از مالها} وَالْأَنْفُسِ ^{و تنها} وَالثَّمَرَاتِ ^{و میوه ها} وَلْيَسْتُرْ ^{و مژده ده}
 الصَّابِرِينَ ^{صبر کنندگان را} الَّذِينَ ^{انانکه} إِذَا أَصَابَتْهُمْ ^{چون رسد بدیشان رسند} مُصِيبَةٌ ^و
 قَالُوا ^{گویند} إِنَّا لِلَّهِ ^{ما برای خدا} وَأَنَّا ^{و ما} عَائِدُونَ ^{بر میگردانیم}
 أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ ^{آن صابران برای ایشانست} صَلَوَاتٌ ^{شاهها} مِنْ رَبِّهِمْ ^{از پروردگار ایشان}
 وَرَحْمَةٌ ^{و بخشایشی} وَأُولَئِكَ هُمُ ^{ایشانند} الْمُتَّقُونَ ^{راه راست یابندگان بدستی}
 الصَّافَا ^{لایب دو کوه} وَالْمَرْوَةَ ^{بطریق صواب} مِنْ شَعَارٍ ^{از نشانه ها} اللَّهُ ^{خداست} فَمَنْ ^{بر هر کس}
 حَجَّ الْبَيْتَ ^{که قصد کند خانه آبه} أَوْ اعْتَمَرَ ^{یا زیارت کند} فَلَا جُنَاحَ ^{هیچ بزه نیست} عَلَيْهِ ^{بر او}
 أَنْ يَطُوفَ ^{دوران کند} بِهِمَا ^{کردن بر آید} وَمَنْ ^{بدان دو نوعی نماید} تَطَوَّعَ ^{و هر که} خَيْرًا ^{میان آن دو نوع}
 فَإِنَّ اللَّهَ ^{پس بدستی خدای} جَزَاهُ ^{جزا دهند} أَوْسَطَ ^{دانا ست بضمیر}
 أَنْ الَّذِينَ ^{بدستی انانکه} يَكْتُمُونَ ^{نهان میدارند} مَا أُنْزِلْنَا ^{آنرا که فرو فرستادیم} مِنَ الْبَيِّنَاتِ ^{از دلایل روشن}
 وَالْهُدَى ^{و دلایل راه راست} مِنْ بَعْدِهَا ^{از آن پس که} لِلنَّاسِ ^{برای مردم} فِي الْكِتَابِ ^{در کتاب است}
 أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ ^{انانکه لعنت کند خدای} وَيَلْعَنُهُمُ ^{از هر چیزی و نفرین کند} النَّاسُ ^{ایشان لعنت کنندگان}

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَئِكَ
 مگر آنانکه توبه کردند و پشیمان شدند و روشن کردیم ایشان را
 أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 توبه کنم از ایشان و من توبه کننده و مهربانم
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
 بدرستی آنانکه کفر کردند و مردند و کافر بودند
 أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
 آنان برایشان لعنت است دور گرداننده خدا از رحمت خود و فرشتگان و مردمان
 أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَى عَنْهُمْ
 همه حال آنکه جاوید باشند در آن لعنت سبک نگرداند از ایشان
 الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ
 عذاب را و نه ایشانرا مهلت دهند و الهی است حکایت بیکانه
 إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِلاَفِ
 بدرستی در آفرینش آسمانها و زمینها و آمد شد
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
 وروز و شب و کشتی که می رود در دریا
 بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
 آنچه سود می رساند مردمان را و آنچه فرودستاد خدای از آسمان
 مَاءٍ فَحَيَّاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
 آب پس زنده گردانید زمین را پس انداخت در آن و پراکند در آن زمین
 كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
 هر چنانچه و گردانیدن بادها از جهات و آبی که رام گردانست
 بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 میان آسمان و زمین و آیات برای مردمی که تفکر دارند

ع

الريح ش

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 و از مردمان است کسی که میگیرد به غیر خدا
 يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
 دوست میدارند ایشانرا چون دوست داشتن مؤمنان خدا را و آنانکه ایمان آورده اند فزون ترند بدین
 لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ
 را خدا را و اگرند بیند آنانکه ستم کردند بر خود چون به بیند عذاب را
 أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
 که قدرت و غلبه است همه و بدرستی خدای سخت عذاب است
 أَزْتَبَرُوا الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا
 چون بپزدازند آنانکه متبوعند از آنانکه تابعند و حال آنکه دیده باشند
 الْعَذَابَ وَتَفَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ
 عذاب را و بریده شود از ایشان اسباب مواصلت که در میان بود و گویند آنانکه
 اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا
 تابعند کاشکی ما را بودی باز کشتنی تابیر شدی از ایشان چنانچه
 تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
 بپزدازند از ما همچنان نمودن بپدا ایشانرا خدای کارهای ایشانرا
 حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
 پشیمانیها برایشان و نه ایشان بیرون آیندگان از آتش
 كَلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَلَّالًا
 ای مردمان بخورید از آنچه در زمین است مجاب
 طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
 پاک از شهوت و متابعت نمائید کامهء کافه دیو بدستگاه
 لَكُمْ عَذَابٌ مُبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
 مر شما را است دشمنی هویدا بدین میفهماید شمارا به بدی
 بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 و کارهای زشت و آنکه بگوئید بر خدای آنچه نمیدانید

اشالی را حد
رب

ع الظاهر

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْفِصَاصُ
 ای نیکان که ایمان آورید واجب کرده شد بر شما مکافات
 فِي الْفَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى
 در حق نیکان بر نیکان آزاد و بر بنده و بر مادینه
 بِالْأُنْثَى فَمَنْ عَمِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ
 بجای مادینه بر هر که چشم فروگذاشت شود برای او از برادر و از برادر او
 بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ خَفِيفٌ
 بدینگونه و مدارا از حد و در حق او با حسن و با عدل آنرا سبب
 مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بِكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 از پروردگار شما و بخشنای بر هر که از حد تجاوز کند پس از آنکه
 فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ فِي الْفِصَاصِ حَيَوةٌ
 بر هر که عذاب دردناک و شمار است در مساوات از برای قتل زندگانی غنایم
 يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ كُتِبَ
 ای خدایان خود نویدم بشما این احکام تا مگر شما را بر هر کاری نباید در عمل و عمل بدان بنشیند
 عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ
 بر شما چون حاضرید یکی از شما را وفات اگر بگذارد
 خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
 مال بخشنایان آنکه زهربرد و مادر را و خویشان نزدیک را بعد از آنکه وفات کرد و اگر پدر و مادر
 حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَمَّا آثَمُ
 و واجب شد و واجب بر آنکه راغبانند در هر چه کاری بر هر که تغییر کند پس از آنکه شنیده باشد از او پس بدست
 عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ
 بر آنان بود که تغییر کند آنرا بدستی خدای شنو است دانای
 فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَفَا أَوْ أَثَمًا فَاصْلَحْ بَيْنَهُمْ
 بر هر که ترسد از او و صفت کند یا بدست بخشد یا بدست بخشد پس میان اهل وصیت
 فَلَا آثَمَ عَلَيْهِ إِنْ أَلَّه
 پس هیچ بر نیست بر آنکه تغییر کند که اصل طلبد بدستی خدای آمرزگارست مهربان

عشر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
 ای نیکان که ایمان آورید واجب کرده شد بر شما روزی داشتن
 كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 چنانچه واجب شده بر آنانکه پیش از شما بودند تا مگر شما
 تَتَّقُونَ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 بر هر که باشد در روزهای شمرده شده بر هر که باشد از شما
 مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ
 بیمار یا بر حالت سفر پس بروست شمرده از روزهای
 أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
 دیگر و بر آنانکه طاقت روزی دارند و افطار لازم است بدی خودش
 مِسْكِينَ فَمَنْ يَطْوَعْ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
 بدینجهاد برای هر روز بر هر که ادا کند بخشنایان که قطع بهرست او را
 وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 و آنکه روزی دارید بهتر است شما را از فدی که دانید فایده روزی
 شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
 ماه رمضان آنست که فرود نشارده شد در آن ماه صلات بر هر که حال آنکه سبب هدایت
 لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ
 مردمان را و دلالت روشن از جمله چیزها که خدا از سبب هدایت کرد ایمان را و آنچه فارغ است میان حق و باطل بر هر که
 شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ
 در حضور باشد از شما درین ماه پس باید که روزی دارد درین ماه و هر که باشد
 مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ
 بیمار یا بر حالت سفر پس بروست شمرده از روزهای دیگر بخشد خدای بخشنایان
 بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِيُكْمِلُوا
 بشما آسانی را و نمی خواهد دشواری را و تا تمام گردانید شما
 الْعِدَّةَ وَلِيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 روزی را و تا بزرگ گردانید خدایا حال آنکه بخشد بر آنکه را بخشد و شمار از بقیه و تا مگر شما شکر گوید

فِدْيَةُ طَعَامٍ مَسَاكِينَ
 فِدْيَةُ طَعَامٍ مَسَاكِينَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

برای انجمن

اليّ بلّام واحدة
حيث وقع

۸۴.

عشر ۱۹۵

وَلَا تَقْتُلُوهُمْ حَتَّى يَقْتُلُوَكُمْ
فَإِنْ قَتَلُوكُمْ

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ
 این ماه حرام بدله ماه حرامست و حرمتها مساوست در آن
 قِصَاصٌ فَمَنْ عَصَى عَلَىكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ
 بر هر که ستم کند بر شما بر ستم کنید برو بمانند
 مَا عَصَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 آنچه ستم کرد باشد بر شما و بترسید از خدا و بدانید که خدا
 مَعَ الْمُتَّقِينَ وَانْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ
 با برهیز کارانت و صرف کنید مال را در طلب رضای خدا و وسعید از خود را
 إِلَى التَّهْلُكَةِ وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ
 در معرض هلاک و نیکویی کنید بدستی خدا دوست میدارد نیکو کاران را
 وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
 و تمام گردانید ارکان و شرایط حج و عمره را برای رضای پرکار باز داشته شوید بسبغ و بهمانی بر شما بود
 مِنْ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ
 از قربان ستر با کلاه بکشند و مستترید بجهه حلال شدن سرهای شما را برسد و بانی بجای کشن یا وقت کشن
 فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ آذًى مِنْ رَأْسِهِ
 بر هر که باشد از شما بیمار یا بدوخی از سر او
 فِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمْتُمْ فَمَنْ
 بر هر که بود از روزه و حج و نسیح و از روزه هر یک از صای یا طعام شست بکین بر چون این باشد بر هر که
 نَمَتَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 آسایش باید بسبب عمره ناوقت حج پس برو بود آنچه دست دهد از قربانی بر هر که نیاید
 فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ
 پس بر بود روزه سه روزه در ایام احرام یا در ایام حرام و هفت روز چون باز گردید از وطن و حج و حج
 عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
 این روزه دهست تمام آنچه کنیم یا در ایام حج مرا که است که نباشند کسان او منوط مسجد حرام و حج و حج
 الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 از ساقط از اهل و اقارب باشد و ترسید از خدا و بدانید که بدستی خدا سخت عفو نیست

الْحَجَّ أَشْهَرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
 و قسح ماههای دانسته است شوال و ذوالحجده بر هر که تمام گرداند بر نفس خود درین ماه حج را بر هر که
 رَفِثٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجِّ وَمَا
 سبقت نیست و نه هیچ معصیت و نه هیچ مخالفت در حج و آنچه
 تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ
 کنید از نیکی داد آنرا خدا و توشه بردارید برای آخرت سر بدستی بهترین
 الزَّادِ النَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
 توشه برهیز کاری است و بترسید از آن ای خداوندان خردها
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
 نیست بر شما هیچ بر آنکه بجوید افزونی در مال تجارت از پروردگار شما
 فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
 پس چون روید بانوی و مشایروی از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد
 الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَادْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ
 مشعر حرام و یاد کنید او را چنانچه راه نمود شما را بان
 وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفِضُوا
 و بدستی بودید شما از آن پیش مرینه از اهل جهالت باود شست پس باده این ضلالت را مکه
 مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
 از اینجا که هشت افاض مردم دیگر یعنی از عرفات نه از مزدلفه و آمرزش خواهید
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 ازخدا که بدستی خدا آمرزگار است
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
 پس چون تمام کنید عبادت شما در حج پس یاد کنید خدا را چون یاد کردن شما
 آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا
 بدان شما بمعاف و فضایل و با چون قوی قوی یاد کردن پس از هر مانت کسی که بگوید ای پروردگار
 آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ
 آتیه ما هر که در جهان باشد و پیش او در آن جهان هیچ نصیب

و آنچه در این ماه

و اتقوا الله في الوصل

ب

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَيْرِ وَالْأَيْسَرِ قُلْ فِيهِمَا أَمْرٌ كَبِيرٌ
 وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا
 وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ الْعَنُوفُ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 عَنِ الَّتِي قُلْ صِلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ
 تَخَالَفُوهُمْ فَاخوانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمَفْسِدَ مِنَ الصَّالِحِ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَا مَنَّةَ مُؤْمِنَةٍ
 خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
 الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ
 مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى
 النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ
 وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

عثر
 لاَعْنَتَكُمْ بِشَرِّهِ
 الهنئة ووجه

ش

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحَيْضِ قُلْ هُوَ أَذَى لَا فَاعِلُونَ النِّسَاءَ
 فِي الْحَيْضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
 فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُتَوَّابِينَ وَحُبُّ الْمُطَهَّرِينَ نِسَاءُكُمْ حَرَّتُ
 لَكُمْ فَأْتُوا جُرُتُكُمُ إِنِّي شَتَمْتُ وَقَدِّمُوا لِنَفْسِكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوْنَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
 وَتُصَلُّوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
 يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
 الَّذِينَ يُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةٍ
 أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
 طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا قَالَ أَنَّى يَكُونُ
 لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
 مِنْهُ وَلَمْ يَأْتِ بآيَةٍ سَعَةٍ مِنْ الْمَالِ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
 بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي
 مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ
 مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
 سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا
 تَرَكَ الْآلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
 خَاصَّةً بِالْكَاهِنِينَ قَالُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

بسطه بالسين
رسم الامام

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
 بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
 إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
 الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
 مُلْقُوا بِاللَّهِ كَمَ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِيهِ كَثِيرَةٌ
 بِأَذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
 وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا مَبِيعًا وَثَبَّتْ أَقْدَامُنَا
 وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ بِأَذْنِ اللَّهِ
 وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآيَتُهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحُكْمَةُ
 وَعِلْمُهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
 لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ
 نَأْتِيكَ الْبَاتُ اللَّهُ نَأْتِيكَ بِالْحَقِّ وَأَنْتَ الْمُرْسَلُ

للامه ولان
ما قبله دعاء
وما قبله جند
ماض

كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
 مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مَزَعَدَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ
 مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُؤْتِي
 الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا بِمَارَزَقْتَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمُ
 لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

لَا أَكْرَاهُ فِي الدِّينِ قَدَّ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
 فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ
 فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَهِيَ
 لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
 إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائِهِمْ هُمُ
 الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 الْمُرَّ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَيْهِ
 اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّیْ وَ الَّذِیْ یُحْیِی
 وَیُمِیتُ قَالَ أَنَا حَیِّی وَأُمِیتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ
 اللَّهَ یَأْتِی بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأَمَّتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
 فَبُهِتَ الَّذِیْ كَفَرَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَنَبِّينَا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ
أَصَابَهَا وَابٌ فَأَتَتْ أَكْطُلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن
لَمْ يُصِبْهَا وَابٌ فَقَطَّ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا
أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ خَجِيدٍ
وَأَعْنَابٍ وَجُرَىٰ مِنْ جُنْحُمَا أَلَّا تَهَارَ لَهَا فِيهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيٌّ ضَعُفَاءُ
فَاصْبَاهَا أَعْصَارُ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِن طَبِئَاتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمَا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَمَوَّعُوا
أَنْحِثْ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخَذِهِ إِلَّا أَنْ
تَعْمَلُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

وَدانستان از آنکه نفقه بکنند مالهای ایشان برای جستن خشنودی خدا
وَنَبِّينَا از نیکوینان از نفسهای خود که مثالی از جنة برتوبه
أَصَابَهَا وَابٌ از بادستان که جنة را خورده و آنرا ضَعْفَيْنِ
لَمْ يُصِبْهَا وَابٌ از بادستان که جنة را خورده و آنرا قَطَّ اللَّهُ
أَيُّدُ أَحَدِكُمْ از دست یکی از شما که جنة را بخشد
وَأَعْنَابٍ از انگورستان و جُرَىٰ مِنْ جُنْحُمَا از درختان
كُلِّ الثَّمَرَاتِ از هر یک از میوهها
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَاذَرِيٌّ ضَعُفَاءُ
فَاصْبَاهَا أَعْصَارُ از صبحها و فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِن طَبِئَاتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمَا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَمَوَّعُوا
أَنْحِثْ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَاكْسَبْتُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْتِيَكُم بِالْغَنَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
أَنْ يَتَدَوَّا الصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ وَأَنْ
تُخْفَوَهَا وَتُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدْيُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَمْ يُنْفِقْكُمْ وَمَا
تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
يُؤْتِ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

دشمن و عداوت می دهد شما را و فقر و نیاز را بر شما می آید و خداوند غنای و کثرت را می آید و خداوند
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَاغْنِي عَنْكُمْ وَاللَّهُ فَاعِلٌ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَاغْنِي عَنْكُمْ وَاللَّهُ فَاعِلٌ
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
أَنْ يَتَدَوَّا الصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ وَأَنْ
تُخْفَوَهَا وَتُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدْيُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَمْ يُنْفِقْكُمْ وَمَا
تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
يُؤْتِ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

وَمَنْ يُؤْتِ
خَيْرًا كَثِيرًا

عشر ۴۶

فَنِعْمًا اخْتَلَفَتْ
الْعِزُّ وَالْإِسْكَانُ بِحَسْبِ
فَنِعْمًا كَشَفَتْ

وَتَكْفُرُ دَحْصُ

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ تَحْسِبُهُمْ الْجَاهِلُ أَغْنَاءُ
 مِنَ النِّعَمِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
 الْحَافَ وَمَا سُئِلُوا مِنْ خَيْرٍ فَأَنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ
 الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ
 الَّذِي يَخْطُطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ
 بَأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَلَحَلَّ اللَّهُ
 الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ
 رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
 فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۱۴

يَتَحَقَّقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِمٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
 مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا
 فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
 فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ
 وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ
 وَإِنْ تَصَدَّقُوا خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ
 وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
 كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

عشر
 عشر

۲۴

شمس ۹
 خدای با عباد مخلوقات که دارند و وجود منابع بی شمار
 لا اله الا الله و الملكوت و اولوا العلم قائما بالقيسط
 هیچ خدای نیست مگر او و فرشتگان که از او وحی و خداوندان علم از انبیا که در میان ایشان است
 هیچ خدای نیست مگر او و بی نهایت توانا و درست کار و درست گفتار
 ان الدين عند الله الاسلام و ما خلت الذين اوتوا
 بدستی که طاعت نزد خدای انقیاد است و هیچ خلاف ندارند ان الله دادند ایشان
 الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم و
 تودیه و انجیل مگر پس از آنکه آمد بدانان دانش بکار آمد از راه حسد و ایشان
 من يكفر فان الله سريع الحساب فان جاءك
 و مکه نکرده آیتهای خدای پس بدستی که خدای زود شمار است پس اگر حجت گویند اوتو
 فقل اسلمت وجهي لله ومن اتبعن و قل للذين اوتوا
 پس بگو حال من گردانیدم عمل خود را برای خدای و مخلصه متابعت من نیز و بگو که آنرا که دادند ایشان
 الكتاب و الاميين اسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا
 را آیتهای و آنانی که اهل کتابند چون شکون آری و ایمان بردارید پس اگر فرمان برید پس حقیقت راه یافید
 وان قولوا فانما عليكم البلع والله بصير بالعباد
 و اگر عرض نماید پس بدستی که آنچه بر سر است بایم رسانیدت و خدای بیناست بحال بندگان
 ان الذين يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين
 بدستی ان الله کافری شوند بدلائل خدای و میکشند پیغمبران
 بغير حق ويقتلون الذين يأمرون بالقيسط
 بی شبهه استغاثی میکشند آنانی که سفید بایند و راستی
 من الناس لا يستزهم بعذاب اليم اولئك الذين حبطن
 از مردمان پس شده ایشان بعبادی در جهنم ایشان آمانند که باطل است
 اعمالهم في الدنيا والاخرة و ما لهم من ناصرين
 کارهای ایشان در دنیا و آخرت و آن جهان نیست ایشان هیچ یارانی

ومن فتح ان الدين
 لم يقف على الحكيم

اتبعني و اصلاح
 ب

ع ۱۰ عشر

حق لمن قراء و قائلون
 الدين

حق لمن قراء و قائلون
 الدين

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب
 آری نگریستی بآنانی که دادند ایشان نصیبی از تودیه
 يدعون الى الكتاب الله ليحكم بينهم ثم يقول
 بخوانند ایشان سوی نامه خدای یعنی تودیه نازل نموده میان ایشان پس عرض نمایند
 فريق منهم وهم معرضون ذلك بائنههم
 گروهی از ایشان و ایشان قوی اند معتاد باعرض آن عرض ايجاب بسبب آنست که ایشان
 قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات و هم
 گفتند هرگز نماند آتش مگر چند روز شده و فریفت ایشان
 في دينهم ما كانوا يفترون فكيف اذا
 در دینشان آنچه بدروغ میسازند پس چگونه بود حال ایشان چون
 جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت كل
 گرد آوریم ایشان برای خدای روزی که هیچ شک نیست در آن وقوع و تمام داده شود مگر
 نفس ما كسبت وهم لا يظلمون قل اللهم
 تنی را بجای آنچه اندوخته باشد و ایشان ستم کرده باشند بگو بار خدای
 مالك الملك تؤتي الملك من تشاء و تشزع
 خداوند مطلق پادشاهی میدی بعضی را پادشاهی از آنکه میخواهی و دود میدانی
 الملك من تشاء و تعز من تشاء و نذك من
 پادشاهی از آنکه میخواهی و عزیز میدانی از آنکه میخواهی و بخوار میدانی آنرا
 تشاء بيدك الخير انك
 آنچه میخواهی بقدرت تست هد نیکی بدستی که تو بر همه چیزی توانایی
 توج الليل في النهار و توج النهار في
 در هر روز شب در روز و در هر روز روز در روز
 الليل و تخرج الحي من الميت و تخرج الميت
 شب ببلند میگردانی و میزنی زنده را از مردگان و میزنی مردگان از مردگان
 من الحي و تزرق من تشاء و ما لهم من ناصرين
 از زنده را ببلند میگردانی و دوزنی میدی از آنکه میخواهی و در دنیا و آخرت و آن جهان نیست ایشان هیچ یارانی

دح ط ص

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 وَرَسُولًا إِلَىٰ بني إِسْرَآئِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
 مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ
 الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَأَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَاجْبِي الْمَوْتِ بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي
 بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
 وَلَأَجَلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
 بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ
 رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ

وكتاب الانجيل

من ربكم

د انا خلق
د طائرا

عشر

انصارى و

رَبَّنَا إِنَّمَا أُنْزِلَتْ وَابْتَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
 وَمَكُرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَخَيْرُ الْمَاكِرِينَ
 إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ارْقُطْ وَارْفُكْ إِلَى
 وَمُطَهَّرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا
 كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ قَوْمًا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّ لَهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
 مِنْ نَاصِرِينَ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُوَفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَجُبُ الظَّالِمِينَ
 ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
 الْحَكِيمِ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ
 خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ

ای پروردگار ما ایمان آوردیم با آنچه فرستادی و پروردگاری بنویسیم بنویس ما را با شاهدین

و فریب نمودند و قصد قتل عیسی بخاری کردند ایشان و فریاد و فریاد

چون گفت خدای ای عیسی بلندستی که من قبض روح کنم و برآورد تو را آسمان

و پاک گردانیدم از آن خبیث جبار از آنکه کافر شده اند و گردانیدم آنرا

تا بجا بیاوردن در آسمان بالا بر آنکه کافر شدند تا روز قیامت

پس بیاورم منست بازگشت شما پس حکم فرمایم میان شما در آنچه

مستند که در آن خلاف میکنند پس آنگاه کافر شدند پس عذاب فرمایم ایشان

عذاب عذابا شدیدا در دنیا و آخرت و در آن جهان باینکه نیست ایشان

هیچ یارانی ندارند و اما ایمان آورند و بکردند کارهای نیکو

پس تمام دهد ایشان و خدای دوست ندارد ستمکاران

اینجه تمیز از حق بختی از حق از دلالت بنیوت و از قدرت

با حکمت بدستی که داستان عیسی در خواب نزدیک خدای چون داستان آدم

آفرید او را از خاک پس گفت او را باین پس بیاور

۹۴

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^{از حق من رب شما} فَمَنْ حَاجَّكَ ^{پس هر که حاجت تو را بخواهد}
 فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَقَالُوا نَدْعُ ^{در باره عیبی پس از آنکه از دانش بخواهی پس بگو}
 أَنْبَاءَنَا وَأَنْبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا ^{بندگان ما و بندگان شما و زنان ما و زنان شما و جانهای ما}
 وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْهَلْ فَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى ^{و جانهای ما و جانهای شما و جانهای من و جانهای شما و جانهای من و جانهای شما}
 الْكَاذِبِينَ ^{دروغ گویند} إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ ^{پس اگر این است که این قصه درستی است و نیست هیچ}
 إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ ^{خدای بجز خدا نیست} وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ^{خداوند عزیز و داناست}
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ^{پس اگر برگردانید پس بدانی که خداوند داناست} بِالْمُفْسِدِينَ ^{بفاسدکاران}
 قُلْ يَاهْأَهْلَ الْكِتَابِ تَقَالُوا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ ^{بگو ای خداوندان کتاب دانست بگوید به یکسانست}
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْأَنْعِبُدُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ^{میان ما و میان شما شایسته است که بگویم و آن کلمه که میان ما و میان شما است}
 وَلَا يَخْجِدُ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ^{و زایلند بعضی از ما بعضی از خدا را از غیر خدا}
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَا مُسْلِمُونَ ^{پس اگر برگردانید بگویند که ما مسلمانی هستیم}
 يَاهْأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ ^{ای یهود و نصاری} فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ ^{چرا حاجت میکنید در برین ابراهیم و حال آنکه نفس کشا کرد}
 التَّوْرَةُ ^{کتاب موسی} وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ ^{و کتاب عیسی} أَوْ لَا تَعْقِلُونَ ^{پس از زمان او آیا پس در نمی بینید}

لعنت بالتاء صغیر
 هنا في التور والنجاسه
 ان لعنت الله عليه

هَئِنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَّكُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلَمْ ^{شما اینک شما اینها حاجت میکنند شما را در آنچه شما دانستید}
 تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ^{چرا حاجت میکنید در آنچه نیست شما را دانسته و خداوند میداند}
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ^{و شما نمیدانید} وَمَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا ^{و آنرا که ابراهیم یهودی و نه نصرانی}
 وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ^{و لیکن بود مایل از ملت های باطل بر توین اسلام و نبود از مشرکین}
 إِنَّ أَوَّلِي النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ ^{بدستی سزاوارترین مردم بدین ابراهیم همانند که متابعت نمودند و این پیغمبر}
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ^{و آنانکه ایمان آوردند و خداوند یار مؤمنانست} وَوَدَّتْ طَائِفَةٌ ^{دوست داشتند گروهی}
 مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ ^{از یهود که احد گروه تواند گردانید شما را و براه نبردند که خود را}
 وَمَا يَشْعُرُونَ ^{و نمیدانند} يَاهْأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ ^{ای یهود و نصاری چرا کافر شوید} بِآيَاتِ ^{بآیه های}
 اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ^{خدا و شما گواهی بر حق آن ای خداوندان} يَاهْأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ ^{چرا می آمیختید}
 الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ^{صواب را با باطل و نهان میدارید صواب را و شما دانید}
 وَقَالَتْ طَائِفَةٌ ^{و گفتند گروهی} مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ^{از خداوندان کتاب} الَّذِي ^{که}
 أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا ^{از خداوندان ایمان آوردند} وَجْهَ ^{روند} النَّهَارِ ^{روز}
 وَكُفِّرُوا ^{و کافر شدند} بِالْآخِرَةِ ^{در آخرت} لَعَلَّهُمْ ^{تا مباد آن مؤمنان} يَرْجِعُونَ ^{بازگردند از دین خود}

هائنتم بالتسهيل ب ط حها
 في المد و يابدال الحقة الفا او
 بتسهيلها بلا الف ح هائنتم
 بالهمز بغير الف بعد الهاء ن
 ويقصر المد ه على صله
 وبالتسهيل بلا مد ع

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَأَمَّا جِبْرِيلُ فَقَالَ سَمِعْتُكُمْ قَالُوا بَشِيرًا
وَحِكْمَةً ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ
وَفهم معانی پیراید بشما پیغمبر فرستاده باورد دارند
لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَنْ نَنْزِلَهُ إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّكَ
النبی ایمان آورید باو و مداینه یاری دهید او را گفت خدای اقرار گردید
عَلَى ذَلِكَ كُمْ أَصْبَرُ قَالُوا أَتَقْرَأُ قَالَ فَاشْهَدُوا
برای این عهد مد گفتند اقرار گردیدیم گفت پس توبه شعاید
وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ مَنْ فَمَنْ شَرُّ
وین باشما از تو ما آنم پیرمده اعراض نشد
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ أَفَعَسَى
پیرانین ایشانند بیرون امکان از دین می بخیزدین
دِينِ اللَّهِ يَتَّبِعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
خدایا پیغمبر او گردن نهاد مدله در آسمانهاست
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
و در زمین با اختیار و بی اختیار باز گردانند بشما
قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا عَلَى آبَرَاهِيمَ
ای ایمان آوریم بخدای آنچه فرودستاده بر ما و آنچه فرودستادند بر ابراهیم
وَأَسْمِعِلْ وَأَسْمِعِلْ وَاسْمِعِلْ وَاسْمِعِلْ
و اسمعیل و اسمعیل و اسمعیل و اسمعیل
مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
موسی و عیسی و پیغمبران دلیرا از پروردگار ایشان هیچ جدایی نمیکنیم در میان هیچ یک
مِنْهُمْ وَخَرَجُوا لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَنْفَعْ غَيْرُ الْإِسْلَامِ
از ایشان و با او همان برداریم و مدله جدا جز دین عمل
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ
دین را پس قبول نمند از او و در دین جهان از زیان کارانست

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
 وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 إِنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
 أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا تَخَفْ عَنْهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ تَعَزَّزُوا
 كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
 الضَّالُّونَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلٌّ الْأَرْضِ
 ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ
 عَذَابُ النَّارِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ

لَنْ تَنفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كُلُّ
 وَمَا تَنفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ
 الطَّعَامِ كَانَ حِلالَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
 إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
 الْقُرْآنُ فَأَنَّا قَالُوا بِالْحَقِّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ
 لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِكَ مَبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ
 فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
 آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
 وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ
 لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَآيَاتِ رَسُولِهِ
 قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَآيَاتِ رَسُولِهِ

مراد نیاید حقیقت بنحوی باشد تا انکار نفقه نشد از بخت دوست دارند
 و آنچه بنحوی نفقه از هر چیزی و غیر پس بدین حدی دانست
 طعامها بود حلال مریض را یعقوب را آنچه حرام
 اسرائیل علی نفسیه من قبل ان تنزل التوریه
 برداشت یعقوب بر خود داشت شرفیور پیش از آنکه فرود ساند
 بود بر یارید توری را پس بخواند آنرا احد هستی راست توان
 بر هر که از خود سازد بر خدای دروغ را پس از آنکه بیان کردیم بر آنان
 ایشانند ستمکاران بگو راست گفت خدای پس روی غماید بر ابرهیم
 حنیفا و ما کان من المشرکین ان اول بیت وضع حال آنکه مایست از ملت های اول بود از اهل مشرک بدین معنی که نخست خانه خدا نهادند برای
 للناس للذی بک مبارکا و هدی للعالمین عبادن جای هر از آنست که بکدام است حال آنکه باخبر بشارت و راه نوری مهربانان را
 فیہ آیات بینات مقام ابرهیم و من دخله کان در آن خانه است نشانیهای روشن قدس صانع جایگاه که نشان دای ابرهیم است و هر که در آن دران خانه باشد
 امنا و لله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا آمین از هر کسی و هر که از آنست بر مردمان قصد زیارت عید مراد تواند و باید سواران عالم را بجهان
 و من کفر فان الله غنی عن العالمین قُلْ یَٰ اهل الکتاب و هر که کافر شود بازماند پس بدین که مخالفه میاز است از طاعت جهانیان بلوی خداوندان دانستند و بدین
 لَمَ تَکْفُرُونَ بِآیَاتِ اللَّهِ وَآیَاتِ رَسُولِهِ قُلْ یَٰ اهل الکتاب لَمَ تَکْفُرُونَ بِآیَاتِ اللَّهِ وَآیَاتِ رَسُولِهِ قُلْ یَٰ اهل الکتاب لَمَ تَکْفُرُونَ بِآیَاتِ اللَّهِ وَآیَاتِ رَسُولِهِ قُلْ یَٰ اهل الکتاب لَمَ تَکْفُرُونَ بِآیَاتِ اللَّهِ وَآیَاتِ رَسُولِهِ

عشر

۸۴

نعت الله بالتاء وقد ذکر

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
 تَبْعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ وَكَيْفَ
 تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْكِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ
 وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى رَاسٍ مُسْتَقِيمٍ
 يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
 تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ
 اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا
 حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بلوی خداوندان نامه آمدن جواب از مبارز میدارد ازین خدای انزال ایمان ازین
 حال آنکه بخوبی راه انحراف و شما قوامید راستی و خدای اکاهست از بخت میکند شما
 ای انا انکه ایمان آورید از فرمان بردارید و خدا را از انکه دادند ایشانرا
 الکتب یردوکم بعد ایمانکم کفرین و کیف توری و انیل باز دارند شما را بر از ایمان آوردن شما حال آنکه کافر باشید و چگونه
 تکفرون و انتم تنکلی علیکم آیات الله و فیکم رسوله کافر شوید و شما بخوانید و شما آیه های خدایا و در میان شماست
 و من یعصم بالله فقد هدی الی راس مستقیم و هر که نفسک نماید بدین خدای پس بچین راه یافته است راهی راست
 یایها الذین امنوا اتقوا الله حق تقاته و ای انا انکه ایمان آورید بر رسیدن خدای جانچه خود میدن اوست و باید
 تموتن الا و انتم مسلمون و اعصموا بحبل الله بنشدن اجملا و امر دران خانه که مسلمان باشند و نفسک نمایند بهر خدای
 الله جمیعا و لا تفرقوا و اذکروا نعمت الله یا بکاب خدای همه و بر اینهای غفلت بریدید و یاد کنید بنویسند خدایا
 علیکم اذ کنتم اعداء فالف بین قلوبکم بر شما چون بودید دشمنان بر مهربانی بدیدد میان دلهای شما
 فاصبحتم بنعمته اخوانا و کنتم علی شفا پس شدید بر لای غایت خدای برادران دینی و بودید بر کفاره
 حفرة من النار فانقذکم منها کذلک یبیین الله لکم آیاتیه قوی از آنست یعنی دفع پس خلاص داد شما را از آن بحیثان
 یبین الله لکم آياته لعلکم تهتدون بیانی میکند خدای برای شما و برای خود را تا مگر شما راه راست یابید

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 ایمان می آورند بخدا و روز قیامت و می فرمانند بکارهای شری و نیکی
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 و باز می دارند از کار نادرستی و می شتابند در افعال نیکو و طایف نیکو
 وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
 و ایشان از جمله نیکوکارانند و آنچه نیکو از مرد نیکی
 فَلَنْ يَكْفُرُوا وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّ الَّذِينَ
 پس هرگز نسیع نمیشوند از شتابانان و خدا داناست بحال پرهیزکاران بدستی که انا الله
 كَفَرُوا لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 کافر شدند هرگز باز نماند از ایشان خواستهای ایشان بگذرد و نه فرزندان ایشان
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 از عذاب خدای هیچ چیز را و ایشان ملازمان آتشند ایشان در آن آتش جاودانه باشند
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
 داستان آنچه نفقه میکنند بکارهای دنیا و دنیا فانیست چون داستان
 رَجٍ فِيهَا صُرَا صَابَتْ حَرَّتْ قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 بادستی که در آن بود سرمای سخت که رسید بکشت زار روی که ستم کردند بر خود بعضی را
 فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ
 پس هلاک شدند از آن آتش و ستم نکرد بر ایشان خدا ولیکن بر نفس خود ستم کردند و ظلم
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
 ای امان آورندگان! پندیدید دوست خالصه از اصل ملت شما
 لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ
 تقصیر نمیکند در حق شما فساد را دوست داشتند در شقیقت افتادن بحقیقت بدایت
 الْبَغْضَاءُ مِنْ أَقْوَاهُمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
 دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه نهان میدارد سینههای ایشان
 أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 بزرگترست بحقیقت بیان کردیم برای شما این آیات اگر هستید که در آیات

هَئِنَّمْ أُولَآءِ تَحِبُّونَهُمْ وَلَا تُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
 اینک شما این گروهی را دوست میدارید ایشان را دوست نمیدارید شما را و ایمان می آورید
 بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقَوُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
 بحسب کتاب آسمانی ممدان و چون به بینند شما را گویند ایمان آوریم ما و چون خالی باشند از شما
 عَصَوْا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مَوْتُوا
 بگریزد بر شما سرانگشتنها را از غایت خشم بگو بپسیدید
 يَغْضَبُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ الْغُيُوبِ
 بخشم شما بدستی که خدا داناست از غایبها
 إِنْ تَسْأَلُكُمْ حَسَنَةً تَسْأَلُكُمْ رِجَالٌ
 اگر بپرسید شما از هر چه نیکویی اندوهن کردند ایشان را و اگر نرسد شما
 سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ
 بدی شاد شوند بدان و اگر صبر نمائید و رعایت ایشان و پرهیزکاری کنید از ایشان
 كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
 بدخاها ایشان هیچ چیز از خرد بدستی که خدا بداند میکند و داناست محیط
 وَإِذَا غُلَّتْ مِنْ أَهْلِكَ تَبَقَّى الْمُؤْمِنِينَ
 و باد آن که وفادار بامداد روی در هر بعد از میان اهل خانه قرار مدینه فرو می آید و مومنان
 مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 در مواضع استادن برای کارزار و خدا شنواست دانایان و منافق و منافق
 إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ
 چون قصد کردند دو طایفه از دو سوی لشکر بودند از شما بدی نمایند و خدا
 وَلِيَهُمَا عَلَى اللَّهِ قَلِيلٌ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَلِيلٌ
 یار ایشان بود و اعدایان هم بگریزد بر خدای پس باید که اعتماد نمایند و نمونان
 وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
 و بحقیقت یار نمود شما را خدای باین موضع و آنست میان ما و مینه شما ضعیف حال بودید
 فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ
 پس بترسید از خدا تا مگر شما شکر دارید نمایید

هائیکه در تبار

ع ۱۲۰۹ عشر

اِذْ تَقُولُ ^{چون میفرماید} لِّلْمُؤْمِنِينَ ^{برای مؤمنان} اَلنَّارُ يَكْفِيكُمْ ^{آتش برای شماست} اَن يَمِدَّكُمْ ^{که مدد فرماید شما را}
 رَبُّكُمْ ^{پروردگار شما} بِثَلَاثَةِ ^{سه هزار} اَلْفٍ ^{هزار} مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ ^{فرشتگان} مُنْزِلِينَ ^{فرستاده} بَلٰٓءٌ ^{آزمودگی} لَّكُمۡ
 اِن تَصْبِرُوۡا ^{اگر صبر نمایید} وَتَقْوٰۤا ^{و پرهیزکاری نمایید} وَيَاۡتُوۡكُمْ ^{و بر شما آید} مِّنۡ فَوْرِهِمۡ ^{از فوران ایشان} هٰذَا يَمِذُّكُمُ ^{این ساعه شما را}
 رَبُّكُمْ ^{پروردگار شما} بِخَمْسَةِ ^{پنج هزار} اَلْفٍ ^{هزار} مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ ^{فرشتگان} مُسَوِّمِينَ ^{نشان کرده خود را}
 وَمَا جَعَلَهُ ^{و نگذاشت} اللّٰهُ ^{خداوند} اِلَّاۤ اُبَشْرٰی ^{مکدر برای} لَّكُمْ ^{بر شما} وَلِنُظَمِّنَ ^{و گردانیم} قُلُوۡبَكُمْ ^{دلها را}
 اِلَیْهِ ^{به او} وَمَا النَّصْرُ ^{و نیست یاری} اِلَّاۤ مِّنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ ^{خداوند} الْعَزِیۡزِ ^{قدرتمند} الْحَكِیۡمِ ^{دانا}
 لَيَقۡطَعَنَّ ^{قطع خواهد کرد} طَرَفًا ^{کناره را} مِّنَ الَّذِیۡنَ ^{از آنانکه} كَفَرُوۡا ^{کافر شدند} اَوْ یَكۡتُمُوۡهُمۡ ^{یا بپوشانند}
 فَيَقۡبَلُوۡا ^{بپذیرد} خَآئِبِیۡنَ ^{خوار} لَیْسَ لَكَ ^{نیست ترا} مِّنَ اَمْرِ شَیْءٍ ^{از کارهای}
 اَوْ یَتُوبَ ^{بباید} عَلَیْهِمْ ^{بر ایشان} اَوْ یُعَذِّبَهُمۡ ^{که بدست} فَالَهُمۡ ^{ایشان} ظَالِمُوۡنَ ^{ستمکارانند}
 مَا فِی السَّمٰوٰتِ ^{آنچه در آسمان است} وَمَا فِی الْاَرْضِ ^{و آنچه در زمین است} یَغۡفِرُ ^{بخشاید} لِمَنۡ یَّشَآءُ ^{از آنکه خواهد}
 وَیُعَذِّبُ ^{و عذاب کند} مَنۡ یَّشَآءُ ^{از آنکه خواهد} وَاللّٰهُ ^{و خداوند} عَزِیۡزٌ ^{قدرتمند} حَكِیۡمٌ ^{دانا}
 اِنَّ اللّٰهَ ^{ای} لَیۡسَ ^{آنکه} بِاَنۡ یَّخۡشَعَ ^{بر روی} الرُّبُوۡاۤا ^{فرزندان} اَضَعَاۤا ^{حالت} فَا ^و
 مُضَاعَفَةً ^{فزون} وَاتَّقُوا ^{و پرهیزید} اللّٰهَ ^{از خداوند} تَقۡلِبْ ^{بگردانید}
 قُلُوۡبَکُمۡ ^{دلها را}

۱۹۶

عشر

وَاتَّقُوا ^{و پرهیزید} النَّارَ ^{آتش} الَّتِیۡ ^{که} اُعِدَّتْ ^{ساخته} لِّلْكَافِرِیۡنَ ^{برای کافران} وَاَطِيعُوا ^{و فرمان بردارید} اللّٰهَ ^{خداوند}
 وَالرَّسُوۡلَ ^{و پیغمبر او را} لَعَلَّكُمْ ^{تا مگر شما} تُرْحَمُوۡۤا ^{رحمت آورده شوید} وَسَارِعُوۡا ^{و شتابید} اِلَی الْمَغۡفِرَةِ ^{سوی رحمت}
 مِّنۡ رَبِّکُمۡ ^{از پروردگار شما} وَجَنَّةٌ ^{و سویهشتی} عَرْضُهَا ^{که بنهای آن} السَّمٰوٰتُ ^{آسمانهاست} وَالْاَرْضُ ^{و زمین} اُعِدَّتْ ^{ساخته گردانیده}
 لِّلْمُتَّقِیۡنَ ^{برای پرهیزکاران} الَّذِیۡنَ ^{آنانکه} یُفۡقُوۡنَ ^{نفقه میکنند} ذَا ^{مال} السَّرَّارِ ^{در حالت شادی} وَالضَّرَّارِ ^{و زنده بباری} وَالْخَاطِیۡنَ ^{و گناهکاران}
 الْغَیۡظِ ^{خشم را} وَالْعَافِیۡنَ ^{و عفو کننده} عَنِ النَّاسِ ^{از مردم}
 وَالَّذِیۡنَ ^{و آنانکه} اِذَا فَعَلُوۡا ^{چون کنند کاری} فَاٰحِشَةً ^{بغایت زشتی} اَوْ طَلَمُوۡا ^{لبه از لبه} اَنۡفُسَهُۥمۡ ^{خود را}
 ذَكَرُوا ^{یاد دارند} اللّٰهَ ^{خداوند} فَاسْتَغۡفَرُوۡا ^{پس آمرزش خواهند} لِّذُنُوۡبِهِمۡ ^{از گناهان ایشان} وَمَنۡ ^{و که}
 یَغۡفِرِ ^{آمرزد} الذُّنُوۡبَ ^{گناهان را} اِلَّا اللّٰهُ ^{مگر خداوند} وَلَمۡ یُصِرُّوۡا ^{و مداومت ننمایند} عَلٰی مَا ^{بر آنچه}
 فَعَلُوۡا ^{کردند} وَهَمۡ ^{و حال آنکه} یَعۡلَمُوۡنَ ^{داند} اُولٰٓئِکَ ^{ایشان} جَزَآءُهُمۡ ^{پاداش ایشان}
 مَغۡفِرَةٌ ^{امری شایسته} مِّنۡ رَبِّهِمْ ^{از پروردگار ایشان} وَجَنَّاتٌ ^{و بوستانهای} جَرٰی ^{که می رود} مِّنۡ تَحْتِهَا ^{از زیر درختان}
 اَلْاَنْهَارُ ^{ان جویها} خَالِدِیۡنَ ^{حال آنکه} فِیۡهَا ^{جا وید باشند} وَنَعۡمَ ^{و بیجا} اَجۡرُ الْعَمَلِیۡنَ ^{مزد کارکنندگان}
 فَدَخَلَتْ ^{بجفتند} مِّنۡ قَبۡلِکُمۡ ^{پیش از شما} سُنَنٌ ^{امثال} فَمِیۡرُوا ^{لنشنه} فِی الْاَرْضِ ^{در زمین}
 فَانظُرُوۡا ^{پس بنگرید} کَیۡفَ ^{که چگونه} کَانَ ^{بود} عَاقِبَةُ ^{انجام کار} الْمُکَذِّبِیۡنَ ^{دروغ داران}

سار عوا بعیر
 و اوقیل السین
 رسم خطی
 والشام

سار عوا بعیر و او
 قبل السین

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ تَمَّا
رود بود که فلانیم در دلهای آنانکه کافرشند ترس را بپس آنکه
أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
ایشان را زد ایند با خدای آنرا که فرو نازل شد خدای ایشان از چیزی حجت
وَمَا أَوْتَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوًى لِّلظَّالِمِينَ
و جای ایشان آتش است و بدای شرکان
وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ
و حقیقت راست گردانید خدای برای شما وعده خود را چون می شنیدید ایشان را
بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَتِلْتَمُ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
بفرمان او تا چون بدل شدید و منازعت نمودید بایکدی در کار قتال
وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تَحْبُونَ
و نافرمانی کردید پس از آنکه نمود خدای شما آنرا که دوست داشتید از نصرت و عین
مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ
از شما بود کسی که بخواست دنیای این جهان را و از شما بود کسی که
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَوَّفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْلِيَكُمْ
میخواست طلب آن جهان پس از گردانید شما را تمیز بخواهی تا از منافقین و منافقین را از شما
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ
و حقیقت عفو کرد از شما و خدای بخشنده است بسیار
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ تَضَعُونَ وَلَا تُلُون عَلَى أَحَدٍ
مؤمنان چون دهر سیر کنید در زمین برای کوشیدن و ملتفت نمی شوید هیچ کس
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَائِكُمْ فَأَتَابَكُمْ
و پیغمبر بخواند شما را در جماعت باز بیند پس جلد داد شما را
عَمَّا بَغِمَ لَكُمْ لِكَيْلا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
عمنی غلبه بر شما انداخته تا اندوه من نشود بآنچه فوت شد از شما
وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَيْرٌ مَّا تَعْمَلُونَ
و نه بآنچه رسید شما را از شما و خدای اکرم است و دانا آنچه میکنید شما

قبل ان لكلا
موصولة ههنا
بانفاق

ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نَعَّاسًا
پس فرود بر شما پس از آنکه غم ایمنی خواب
تَعِيشِي طَائِفَةٌ مِنْكُمْ لَا وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
تو ایمنی از شما که مونسانید و گروهی شافانند از دهر من مردانید بود
أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
مصلح نفسهای خود نه انرا را می بردند بخدای که نادرست گمان اهل جاهلیت و جاهلیت
يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنْ
می گفتند هیچ هست ما را از امر هیچ چیز بلو بدستی
الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ يَخْشَوْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا
آن فرمان همه خدا راست نهان میدارند در نهان ایشان آنرا
لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ
آن آشکار نمیکند برای تو میگویند اگر بودی ما را از کار حق دین
شَيْءٌ مَّا قَتَلْنَا هَٰؤُلَاءِ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي
چیزی نکشتندی ما را اینجا بلو اگر بودید شما در
بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
خانهای خویش برآید برین آمدند آنانکه بنشسته بود برایشان کشت
إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُخْصَ
آن موضع که قتل ایشان انجام پذیر رفته بود و تا بشه از ایشان آنرا که در سینههای شماست و تا پاک گردانند
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
آن که در دلهای شماست و ما می گردد و خدای داناست بآنچه در سینههاست
إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْفَتْحِ الْجَمْعَانَ لَا إِلَهَ إِلَّا
بدستی که آنانکه منهنم شدند از شما در آن روز بهم رسیدند مردان و بدستی که
أَسْرَضْتُمْ الشَّيْطَانَ بَعْضُ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ
برگذاشت ایشان را دیو بسبب بعضی از آنچه کسب کرده بودند پیش ازین از کینه و عینیت
عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنْ اللَّهُ
عفو فرمود از ایشان که بدستی که خدای امر کارست تجلیل نماید بفرمود

لان انما
خبر است

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ النِّقْلِ الْجَمْعَانِ فَبِأَذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ
 المؤمنِينَ ^{وایچه رسید در آن روز که به هم رسیدند و دلریه پس بمیان خدای بود و ظاهر کردند}
 قَالُوا لَا تَبِغْنَا كُفْرًا يَوْمَئِذٍ اقْبِلْ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ
 يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا تَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا لِأَخَوَاهُمْ وَقَعَدُوا لَوْ
 أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ
 فَجِئْنَا بِمَا آتَيْنَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَلَسْتَ بِشَارُونَ بِالَّذِينَ
 لَمْ يَلْقَوْا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَخَافُوا عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 لَسْتَ بِشَارُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ مِنْ فَضْلِهِ وَفَضْلُ اللَّهِ
 أَنْ اللَّهُ لَا يَضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

وَقَفَّ عَلَى فَضْلِهِ

تَحْسَبَنَّ لَهُمْ

عشر

۹۴

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
 الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا ^{وایچه رسید در آن روز که به هم رسیدند و دلریه پس بمیان خدای بود و ظاهر کردند}
 الَّذِينَ قَالُوا لَهُمْ النَّاسُ إِنْ النَّاسُ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
 فَخَشَوْهُمْ فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
 الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى ديارِهِمْ
 سَوَاءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ
 اِنَّمَا كَانَ ذِكْرُ الشَّيْطَانِ تَحْوِيفَ أَوْلِيَاءِهِمْ فَلَا
 تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 وَلَا تَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ
 إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ
 تَجْعَلْ لَهُمْ حُطًّا فِي الْأَخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ إِنْ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

الْقَرْحُ لَمْ يَتَّقِ عَلَى الْوَيْلِ
 وَمِنْ وَقَفَّ عَلَيْهِمْ يَتَّقِ
 عَلَى الْقَرْحِ

وَمَا وَفَّقَ فِي الْوَيْلِ

ب

وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُفْلِحُهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ
 إِنَّمَا نَمْلِكُهُمْ لِيَزِدَّادُوا إِيثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ
 يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
 عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رِّسَالِهِ مَنْ يَشَاءُ
 فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ
 وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
 فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ
 سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَخْتَارُ حَسْبُ الْعِلْمِ
 لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
 وَنَحْنُ أَغْنَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْآفِيَاءَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ

بِالْآيَاتِ

وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنْتُمْ لِلَّهِ
 لِلْعَبِيدِ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا
 لِرَسُولٍ حَتَّىٰ تَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ
 جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
 قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ كَذَّبُوكَ
 فَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا
 وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ كُلُّ نَفْسٍ
 وَإِنَّمَا تُؤْفَقُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ
 عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَاعٌ الْغُرُورِ لَسْتُ لَكُمْ
 وَأَنْفُسُكُمْ وَلَسْتُمْ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا
 وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ

وَالْوَقْفِ

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 أَصْبِرُوا صَابِرُوا وَصَابِرُوا
 وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
 نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
 رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
 بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

عشر الكبرى

وَأَتُوا إِلَيْتِي أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْبَيْعَ
 بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ
 إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ تَفْشُوا فِي الْبَيْعِ فَانْكِحُوا مَا طَابَ
 لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنِي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ
 فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْدِرُوا فَوَاحِدَةً أَوْ
 مَا مَلَكَ تَوَانُ مِثْلَ ذَلِكَ أَدْرَا
 أَلَّا تَعُولُوا وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ
 نَحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
 مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنَاءً مَبْرَأً
 وَلَا تَقُولُوا لِمَا سُفِّهَ أَمْوَالُكُمْ الَّتِي
 جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا
 وَأَكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

ر

قيما

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 وراثت شماست نیمه آنچه داشت زنان شما اگر نباشد
 طَهْنٌ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ
 ایشان فرزندی پس اگر باشد ایشان فرزندی پس بر شماست چهارم
 مِمَّا تَرَكَنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا
 از آنچه گذاشتند از پس وصیتی که وصیت کرده باشند بآن
 أَوْ دَيْنٍ ط وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ
 یا وای و بران زن ازست چهارم از آنچه گذاشتند بعد از وفات اگر
 لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
 نباشد بر شما فرزندی پس اگر باشد بر شما
 وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ
 فرزندی پس بر زن ازست هشمین از آنچه گذاشتند
 بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 پس از وصیتی که وصیت کرده باشند یا وای
 وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُودَعُ كَلَالَةً أَوْ
 و اگر باشد مردی که از او میراث میبرد الله او را فرزند و پدیر شود یا
 امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ
 زنی بیجا و بران مرد را بود یا خواهر یا برادر پس هر یکی راست
 مِنْهُمَا السُّدْرُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
 از آن برادر و خواهر شش مال پس اگر باشند آن اولاد بیشتر
 مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
 از آن پس ایشان شریکانند در ثلث مال در ثلث مال یعنی ثلث ثلث
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ
 از پس وصیتی که وصیت کرده باشند بآن یا وای حال آنکه وصیت
 مُضَارٍّ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
 مضرت رساننده وصیت از الله و وصیت از خدا و خدا دانست آنچه را میباید بگوید

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
 آنچه گفتیم موضع امر و نهی خداست و هر که فرمان بردار باشد و پیغمبر او را
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 درآورد او را در بهیستانهایی که رودی از فود ایشان جویها
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ السُّرُّ
 حال آنکه جاوید باشند در آن و آن بیرونی یافت بزرگست
 وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعُدَّ حُدُودَهُ
 و هر که نافرمانی ننماید خدا را و پیغمبر او را و تجاوز ننماید از مواضع منع او
 يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ
 درآورد او را در آتشی حال آنکه جاوید ماند در آن و بر او بود عذاب خوار کننده
 وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
 و آن زانی که آید بکارهای زشت یعنی زنا از زنان شما پس اگر طلبید
 عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بر ایشان چهار تن از شما پس اگر گواهی دهند پس نگاه دارید ایشان را
 فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَنْفِقَهُنَّ الْمَوْتَ أَوْ يُجْعَلَ لَهُنَّ
 در خانه تا آنکه که قبض روح نماید ایشان را ملک الموت یا بدید از دخی برای ایشان
 سَبِيلًا وَالَّذَانِ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا فَإِنْ نَابَا
 راهی بیکدیگر و آن دو مرد که آید بکارهای بد یعنی دو تن از شما پس اگر بیکدیگر نمانند
 وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ
 از آن اگر درست گردانند و اصلاح گردانند پس از ایشان بگذرید و خدا دانست
 إِمَّا التَّوْبَةَ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ
 بدستی که توبه بر کند خداست بر آنانی که توبه کنند کار بد را
 بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَنْتَظِرُ
 بنیادانی پس توبه کنند از زمان نزدیک پس آنان را بازگردد
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ ط وَكَانَ اللَّهُ
 خدای بر ایشان درشت و خدای دانای درشت کار درشت گفتار

۸۴

این است حدیث
مفسر

وَلَيْسَتْ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ^{وَلَيْسَتْ توبه} ^{لله} ^{مرا تا} ^{بديها} ^ح
 حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ ^{تا} ^{چون} ^{حاضر اید} ^{بیلی از ایشان} ^{سلك الموت} ^{توبه} ^{کردی} ^{که من توبه کردم}
 الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمْوَتُونَ ^{الآن} ^{و نه آناله} ^{بمیرند} ^{و هُم} ^{کافران} ^{باشند} ^{كُفَّارًا} ^ط
 أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ^{اولئك} ^{ساخنه گردانیدیم برای ایشان} ^{عذابی} ^{در دوزخ است}
 لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا نِسَاءَ ^{لا يحل} ^{ای} ^{آناله} ^{ایمان آوردید حلال نبود} ^{شما را} ^{که} ^{بمیراث گیرید زنان}
 كُرْهًا وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ ^{كرها} ^{و زنده گانی بدینند با ایشان} ^{تا ببرد} ^{بعضی}
 مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ^{ما آتینمونهن} ^{از آنچه داده باشید ایشان را} ^{مگر نه} ^{آزید} ^{خصلتی آشکارا} ^{مبینة} ^{در}
 وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ ^{وعاشروهن} ^{و زنده گانی کنید با ایشان} ^{بنیتویان مختار است} ^{پس اگر} ^{نخواستید ایشان را}
 فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَتَجْعَلَ ^{فعسى} ^{پس شاید} ^{که} ^{الزامیت دارید} ^{چیزی را} ^{و گردانید}
 اللَّهُ فِيهِ خَيْرٌ كَثِيرًا وَلَا تَزِدْ لَهُ ^{الله} ^{خدای} ^{درمان چیز} ^{نیلی} ^{بسیار} ^{و ان} ^{آرد تم}
 اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَلَا تَتَمَنَّوْا ^{استبدال} ^{بده} ^{گرفتن} ^{زنی} ^{بجای} ^{زنی} ^{دیگر} ^{و داده باشید}
 أَحَدِيَهُنَّ قِطْرًا وَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ ^{احدیهن} ^{یکی از} ^{زنان} ^{مال بسیار} ^{پس باز} ^{بگیرید} ^{از آن مال}
 شَيْئًا ^{شئ} ^{چیزی را} ^{آیا} ^{فرا بگیریید آنرا} ^{تروید} ^{و اثمًا} ^{و بزه} ^{مبینا} ^{موبدا}

وَكُنْتُمْ تُآخِذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ ^{و كنتم} ^{فرا گیرید} ^{آنرا} ^{و خفیف} ^{رسید} ^{بعضی از شما} ^{بعضی}
 بَعْضٍ ^{بعضی} ^{کفالت} ^{و گرفتند آن زنان} ^{از شما} ^{عهدی} ^{قوی یعنی عهد مصاحبت} ^{غلیظا} ^{ولا}
 نَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ ^{ننكحوا} ^{و خواصید} ^{آناله} ^{نكاح کنید} ^{شما} ^{از زنان} ^{مگر آنچه} ^{الأماء} ^{قد}
 سَلَفَتْ ^{سلفت} ^{لذات} ^{چه آن وقت} ^{بدستی} ^{آن هست} ^{کاری به} ^{و فعلی} ^{بغرض} ^{و بد} ^{راهی آن}
 حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ ^{حرمتم} ^{حرام کرده شد} ^{شما} ^{مادران شما} ^{و دختران شما} ^{و خواهران شما}
 وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ ^{وعماتكم} ^{و خواهران} ^{پدران شما} ^{و خواهران} ^{مادران شما} ^{و دختران} ^{برادر} ^{و دختران} ^{خواهر}
 وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ ^{وامهاتكم} ^{و مادران شما} ^{آناله} ^{شیر داده} ^{باشند شما را} ^{و خواهران}
 الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَدَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي ^{الرضاع} ^{حال آنکه خواهر} ^{از شیر خوردن بود} ^{و مادران} ^{زنان شما} ^{بمجرد عقد} ^{یا بعد از دخول} ^{اینها} ^{و دختران} ^{زنان شما} ^{که بر سرین}
 فِي حُجُوبِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ ^{في} ^{در} ^{کنارهای شما} ^{از} ^{زنان شما} ^{که} ^{دخول کرده باشید}
 بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ ^{بهن} ^{با ایشان} ^{پس اگر} ^{نباشید} ^{دخول کرده} ^{با ایشان} ^{پس هیچ} ^{بنیت}
 عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ ^{عليكم} ^{بر شما و خواستنی} ^{از زن} ^{و زنان} ^{پدران شما} ^{آناله} ^{از}
 أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا ^{اصلا} ^{بشما} ^{آناله} ^{بپسری گرفته} ^{و آنکه} ^{جمع کنید} ^{میان} ^{دو خواهر} ^{مگر}
 مَا قَدْ سَلَفَتْ ^{ما قد} ^{آنچه} ^{لذات} ^{بدستی} ^{آن خدای} ^{هست} ^{آناله} ^{كان} ^{مهربان}

التي رسمت
وكذا التي
حيث وقع

وَلَا تَنمُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
 واز رو برید از حد آن چیزی که فروزی نهاد خدای بان بعضی از شما بر بعضی
 نَضِيبُ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَضِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ
 بهنده از آنچه انداختند و از نیمی دنیا و ثواب آنچه و بر زنان است از آنچه انداختند
 وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 و بخواهید از خدای از عطا او بدستی که خدای هست به هر چیزی دانا
 وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 و بر هر یکی گردانیدیم و آنان از آن مال که گذاشته باشید پدر و مادر
 وَالْأَقْرَبُونَ ط وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَانْتَهُم
 و خویشان نزدیکتر و آنانی که عهد بست با ایشان و قسمهای شما پس بدهید ایشان
 نَضِيبَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بهنده ایشان بدستی که خدای هست بر همه چیزی آگاه
 الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
 مردان حق استیلا دارند بر زنان بآنچه فضل از خدای است و عقل و دین با شرهاده و جاهل
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَمِمَّا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ
 بعضی از ایشان بر بعضی و بسبب آنچه نفقه کردند از مهر و غیره از مالهای خود
 فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا
 پس زنان نیک طبع شوهرانند نگاه دارند موجب غیبت شوهر بعضی آنچه
 حَفِظَ اللَّهُ ط وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَ هُنَّ
 نگاه داشت خدای از وضعیت مردان را و آن زنانی که بفرمان و امرات دانند و اوفای ایشان
 فَعِظُوهُنَّ وَاجْزُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 پس بپند دهید ایشان و دوری گردانید از ایشان در خوابگاهها جمع
 وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا
 و بزنید ایشان پس اگر فرمان برداری نمایند شما را پس بجوید
 عَلَيْهِنَّ سَبِيلٌ ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بر ایشان راه غشی سبیل بدستی که خدای هست بر هر کار بزرگ

۹۶

حَفِظَ اللَّهُ ر

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ
 و اگر ترسید یاد آید مخالفتی در میان هر دو پس فرستید حاکمی متوسط از
 أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهِمَا ط إِنَّ يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَا
 کسان آن مرد و متوسطی از کسان آن زن از خواهند آن دو حکم بپایان آورند کار
 يُوفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 موافقت بپدید کند میان هر دو بدستی که خدای هست دانا که از همه چیزها
 وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
 پرستید خدایا و انباشد نکرد آید با او هیچ چیزی و نیلویی کنید باید و باید
 إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
 نیلویی زری با خداوند قریب و بایتمیان و بیچارگان و مسکین و همسایه
 ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
 خداوندان خویشی و همسایه و بیگانه و یار صاحب و مسافر
 السَّبِيلِ ط وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ لَاحِبٌ مِنْ كَانَ
 راهگذری آنچه مالاک شد دستهای شما بدستی که دوست ندارد هر که باشد
 مُحْتَالًا فَخُورًا ط الَّذِينَ يَجْنُلُونَ وَيَمُرُّونَ النَّاسَ بِالْجُنُبِ
 خراسند فخر کنند آنانی که بجلی میکنند و میفرمایند مردم را بجلی
 وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ط وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
 و نهان میدارند از آنکه داد ایشان را خدای از عطاء خود و ساخته ایم برای کافران
 عَذَابًا مُهِينًا ط وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
 عذابی خوار کننده و آنانی که نفقه میکنند مالهای ایشان را برای نمایش مردم
 وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ط وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
 و تمییز وند بخدای و نه بروز باز پسین و هر که باشد دیو
 لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ط وَمَا ذَاعَ عَلَيْهِمْ لُؤْلُؤُا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 مرا و یار پس بدای او وجه تبعه است بر ایشان الرایان ارند بخدای و روز
 الْآخِرِ ط وَانْفَقُوا ط مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ط وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا
 باز پسین و نفقه کنند از آنچه روزی داد ایشان را خدای و هست خدای بحال ایشان دانا

تِلْكَ ر

عشر ^{كو} يضعفها
دك

تَسْوَى

١٤

للظاهر

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ^{بدستی که خدای نیامزد که شریک آرند با او و آمرزد همان کلمه که غیر}
 ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرَى ^{آشت مراد که خواهد و هر که شریک آرد خدای پس حقیقت فرایست}
 اِثْمًا عَظِيمًا ^{سبب بزرگ را} اِلَى الَّذِيْنَ يَرْكَبُونَ ^{آیا ننگستی سوی انانله بیای} اَنْفُسَهُمْ ^{نبت سیدنه خود را}
 بَلِ اللّٰهُ يَرْكَبُ ^{که خدای بیای نبت فرماید} مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ ^{مرامس را که خواهد و ستم ننگند برین دو کلمه ثواب بنکس} فَنِيْلًا ^{در عقاب ثواب بنکس} اَنْظُرْ ^{بنکس}
 كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ^{ی یافتند بر خدای دروغ را و پسند است این دروغ بزرگوار} وَكَيْفَ اِيْمَانُ ^{و پسند است این دروغ بزرگوار}
 اِلَى الَّذِيْنَ اَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ ^{ایا ننگستی سوی انانله داده اند شان بریده از دانش}
 يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّتِ وَالْطَّاعُوْتِ وَيَقُولُونَ ^{میگویند و میگویند} لِلَّذِيْنَ ^{مرانان را}
 كَفَرُوا هَؤُلَاءِ اَهْدَى ^{ایشان راه یافته ترند} مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا سَبِيلًا ^{ایمان آورده اند بر راه}
 اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَمَنْ يَلْعَنُ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيْرًا ^{ایشان انانله که لعنت گردانید ایشان خدای و هر که لعنت کند خدای پس مراد نیای مراد باری}
 اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمَلِكِ ^{ایانده که مراد ایشان از پادشاهی دنیا یا از ملک خدای که ننگند از مردم را} فَاِذَا الْاَيُّوْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ^{یعنی بودند بریده از پادشاهی دنیا یا از ملک خدای که ننگند از مردم را}
 اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ ^{یا نه که حسد میبرند بر مردم یعنی بر عیب برانجه داد ایشان خدای از عطا خود و اسلام نبوت محمد و اسلام} عَلٰٓى مَا اٰتٰهُمْ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ ^{فقد} فَقَدْ ^{بنوت محمد و اسلام}
 اَتَيْنَا آلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ^{داریم خاندان ابراهیم را که دادیم و دانستند شایع و غیر} وَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا ^{و دادیم و سلیمان نامه آسمانی و دانستند شایع و غیر}
 عَظِيْمًا ^{بزرگ} اَمِنْهُمْ ^{پس از ایشان} مَنْ يَرْبُوْهُمْ ^{یعنی بود که ایمان آید و از ایشان} مِنْ صَدْعَةٍ ^{از شکاف} ط ^{و کفی اجهتم سعیرا} وَكَيْفَ اِيْمَانُ ^{و کفی اجهتم سعیرا}

ع ۹۰ عشره

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ^{بدستی که انانله کاف شدند با آیات ما زود بود که در آیم ایشان در آتش}
 كَلِمًا نَضِجَتْ ^{مرکه که بجنه شود} جُلُوْدُهُمْ ^{پوستهای ایشان بدل گردانیم پوستهای ایشان پوستهای خزان} بَدَلْنَاهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا ^{پوستهای ایشان بدل گردانیم پوستهای ایشان پوستهای خزان}
 لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ^{تا جشند عذاب را} اِنَّ اللّٰهَ كَانَ ^{بدستی که خدای هست غالب و توانا در دست کار در دست کار} عَزِيْزًا حَكِيْمًا ^{در دست کار}
 وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ ^{و انانله ایمان آورند و کردند کارهای نیکی زود بود که در آیم ایشان پوستها}
 تَجْرٰى ^{که سیرد از فروز ایشان جویها حال انله جاوید باشند در آن جنت همیشه مراد ایشان است} مِنْ تَحْتِهَا ^{در آن جنت} الْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ^{در آن جنت} لَهُمْ ^{در آن جنت}
 فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ^{در آن جنت} وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ^{در آن جنت} اَمْثَلِ الشَّجَرِ ^{در آن جنت} اِنْ لَّا ^{در آن جنت} اَللّٰهُ ^{در آن جنت}
 يٰمُرْكُم اَنْ تُوَدُّوا ^{میفرماید شما را که داد کند و دعتها را} الْاَمَنَاتِ اِلٰى اَهْلِهَا ^{با خداوندان و چون} وَاِذَا ^{و چون}
 حَكَمْتُمْ ^{حکم کند} بَيْنَ النَّاسِ ^{در میان مردم} اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ^{میفرماید که حکم کنید براسستی} اِنَّ ^{بدستی}
 اللّٰهَ يَعْظُمُ ^{که خدای چه نیلوس} اَعْظَمُكُمْ ^{انجه پند سیدنه شما را بان بدستی که خدای هست شنو بینا} اِنْ لَّا ^{بدستی} اَللّٰهُ ^{بدستی}
 اَطِيعُوا اللّٰهَ ^{ای انانله ایمان آورید فرمان برب خدای و فرمان برب پیامبر} وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ ^و
 اَوَّلٰى ^{اولی} الْاَمْرِ ^{کار را} مِنْكُمْ ^{حکام عادل شما را} فَاِنْ تَنٰزَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ ^{با علماء عادل شما را} فَرُدُّوْهُ ^{فرود}
 اِلَى اللّٰهِ ^{بایکتاب خدای} وَالرَّسُوْلِ ^{و سنه رسول او} اِنْ كُنْتُمْ ^{انجستید که ایمان} تَوٰمِنُوْنَ ^{حقایق} بِاللّٰهِ ^{حقایق}
 وَالْيَوْمِ ^{و یوم} الْاٰخِرِ ^{باز پسین} ذٰلِكَ خَيْرٌ ^{ان روز بهتر است و نیلوس} وَاَحْسَنُ ^{و نیلوس} تَاْوِيْلًا ^{باعت}

نَعْمًا باخلاق و حوكة
 العين او بلا سكت
 ح ص

الْفَرَزَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنزَلْنَا
 إِلَيْكَ وَمَا أَنزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
 إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
 وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
 الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا
 فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا هَذَا الَّذِي كُنَّا
 نَعْتَدُ ثُمَّ جَاءُوكَ بِحُكْمٍ بِاللَّهِ أَنْ ارْزُقْنَا
 اللَّهُ أَعْلَمُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَتُتَى قُلُوبُهُمْ
 فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعَظَّمَهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ
 قَوْلًا بَلِيغًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا
 اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَاسْتَجَابَ لَهُمْ

ایا تکرستی سوی انانله دعوی میکنند مراد ایشان است که ایشان ایمان آورده اند و فرمودند که
 سوی تو و آنچه فرموده شد پیش از تو میخواهند که حکومت برده
 سوی کعب الاشراف یهود و مجتبی فرموده اند ایشانرا که ایتکار کنند حکم او را و ایشانرا
 و میخواهد دیو که خواه کرداند ایشانرا گمراهی دهد از حق
 و چون گویند مراد ایشانرا اشارت میکند مراد از آنست که فرستادهای و رسول
 بیغیر بینی و اهل فساد است بپسند که اعراض کنند از تو پس از آنکه حکم کردی از حق
 پس چگونه بود حال ایشان رسد بایشان رسد و آن قتل و غلبه و سبب فرستادهای ایشان
 پس آمد بتو اولیای حال آنکه سواد خدای که خواستیم ما از عجز میکنی یوی کردن کار
 و تحصیل موافقت یافت بین الحاضین و خدا ایشان آمانند که میداند خدای انرا که در دلهای قلوبهم
 پس اعراض کن از عقوبت کردن ایشان و بپندد ایشانرا و بگو مراد ایشانرا
 گفتاری و نرسد بایشان و نرسد بایشان هر چه بچیزی را مگر اطاعت دارند نشان بفرمان خدا
 و اگر نه بودی که ایشان چون ستم کردند بخود بخاکم سوی غیور میداد پس از این
 از خدای و امرزش خواهی برای ایشان معجزه میدادند خدای تو مدد کند

عشر

والا و یطعن
 الیاء یجلفون

الاقلیل
 مصحف الش

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ
 ثُمَّ لَا تَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا
 تَسْلِيمًا وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
 أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
 وَأَشَدَّ بَقِيَّةً وَإِذَا لَا يَأْتِيَهُمْ مِنَ لَدُنَّا
 وَلَهْدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ شَرِطَ
 يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
 أُولَئِكَ رَفِيقًا وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
 فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَمِيعًا

پس حق پروردگار تو که حقیقت ایمان نیارند تا الله حکم سازند تا در آنچه خلاف افتد میان ایشان
 پس نیابند در فهمای ایشان ننلی از آنچه حکم کرده باشی و گردن نهند تا
 تسلیما گردن نهاده و اگر آن بودی که ما بنشستی برایشان که بپسندد بگوید
 یا بیرون آرید از سرایها شما چنانچه بنشینم گردند که ان نشسته را میداند از ایشان
 و اگر آنکه گردند انرا که پند داده میشود بآن صراحت بودی برین مراد ایشانرا
 و قوی تر ثبات گردانیدن ایشان بر آن و انگاه صراحت دادی ایشانرا از زدن نزد بزرگ
 و هدایتناهم صراطا مستقیما و من شرط و صراط
 فرمان بردای نمایند خدایا و رسول را پس آنان با آنکه اند که نیلوی کرد
 خدای برایشان از پیغمبران راست گردان
 و شنیده شد کان در راه خدا و مدبر نیکان و چه نیلواند اینان رفیقان در راه
 ان ثواب از لرم خداست و پسند است خدای دانایان بندگان
 ای انانله ایمان او دید فرا گیرد سلاح شما را
 پس بیرون شوید بغیر از دلها یعنی گردن و وجه با بیرون شود همه با هم

عشر ۷۶

وَإِنْ مِنْكُمْ مَنْ لِبُطْنٍ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ ^{ویدستی که از شماست هر آنکه از بطن است}
 قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ^{گفت بدستی که خداوند بر من نعمه فرموده چون نبودم با ایشان حاضر}
 وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ ^{وهر آنکه اگر رسد بشارت فضل از خداوند هر آنکه گوید گویا که نبودم میان شما}
 وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ^{و میان او دوستی ای کاش من بودم با ایشان تا سروری یافتنی بفریدی بزرگ و پیروز شوم}
 فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ الْحَيَاةَ ^{پس بکوشد در راه خدا آنکه میفروشند زندگی را}
 الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ ^{بغیر این جهان را بآن جهان بداند و هر که بکوشد در راه خدا پس کشته شود}
 أَوْ يَمُوتَ فَسَوْفَ نُوَفِّيهِ ^{یا غلبه کند یا غلبه نشود}
 وَمَالَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ ^{و چیست شما را که نیکو کارزار نکنید در راه خدا و در خلاص ضعیف شدگان}
 مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا ^{از مردان و زنان و کودکان و بندگان آنکه میگویند ای پروردگار}
 مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ^{ستمکار اینان را و بگردان ما از نزد تو دوستی و یاری}
 وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي ^{و گردان ما از نزد تو یاری دهند و آنکه ایمان آورده اند بکوشند در}
 سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ ^{راه دین خدا و آنکه کافر شدند بکوشند در راه}
 فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ^{پس بکوشد در راه خدا و دشمنان شیطان را که کید شیطان بود}

الْمُتَرَاتِلِ الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا ^{آیا ننگستی سوی انان الله گفتند ایشان را از دستهای شما را دارید}
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا ^{نماز را و بدهید زکوة را پس واجب گردید بر ایشان کارزار کردن}
 فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ ^{گروهی از ایشان میترسند از مردم چون ترسیدن از خدا یا سخت تر}
 خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا ^{ترسند و گفتند ای پروردگار چرا واجب گردید بر ما کارزار را چرا}
 أَخْرَجَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ ^{باز نداشتی ما را تا اجل نزدیک است متاع این جهان اندکست و آن جهان}
 خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ^{بهتر است آنکه بترسد و ستم نگردد نشود شما بمقدار استحقاق خود باشد شما را به شمار}
 الْمَوْتِ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُضَاهَهُم ^{مرگ و اگرچه باشید در ارواحی بلند گردید و اگر برسد بایشان}
 حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُضَاهَهُم ^{نیلویی گویند این بزرگ از نزد خداست و اگر برسد بایشان}
 سَيِّئَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ^{بگفتند این بزرگ از نزد تو است و بگویند این بزرگ از نزد خداست}
 فَمَا لِهَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ^{پس چیست این گروه که نزدیک نمی شوند بدانکه در این سخن میگویند}
 مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ ^{آنچه رسید به تو از نیکی از خداست و آنچه رسید به تو از بدی از}
 نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ^{نفس است و فرستادیم ما را از پروردگار پیغمبری و بسند است بگو}
 الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ^{پیغمبر پس بدستی که فرمان خدا را و آنکه برگشت از فرمان پس نترسیدم از شما را بنگهبان}

انما جملته
و فيها خلاص

فما ليقطع لام الجرجا
بعده هنا وفي الكهف يال
هذا الكتاب وفي القرآن
مال هذا الرسول وفي العارح
فما الذي كثر وا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتِ صُدُورُهُمْ أَنْ
 يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْزَلُوكُمْ
 فَلَمْ يُقَاتِلُواكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامُ
 فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا
 سَجِدُونَ الْآخِرِينَ يَرِيدُونَ أَنْ
 يُنَادُوا قَوْمَهُمْ كَلِمَاتٍ رُدُّوْا إِلَى
 الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعِزُّوْكُمْ
 وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا
 أَيْدِيَهُمْ فَخُذُواهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
 حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا
 لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

حَصْرَتِ

عَزَّ

کلمات مقطوع
وفیه خلاف

ع

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا
 وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَخَبِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
 وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا
 فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَخَبِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَخَبِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فُضِيَّامٌ
 شَهْرَيْنِ مُتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنْ
 اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا
 وَمَنْ شَرَّ قَوْمًا يَسْتَسْلِمُ فَعَزَّوْهُمُ
 جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

ع

اَيُّ اَنَّا لَهٗ بِرُوَيْدِ جَوْنِ بَرُوَيْدِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
 فَنَبَيُّنَا وَلَا نَقُولُوا لِمَنْ جَرَّ اِلَيْكُمْ السَّلَامَ
 لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْنَعُونَ عَرَضَ الْخَوْفِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
 اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
 فَمَنْ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَنَبَيُّنَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 غَيْرُ اُولِي الضَّرِّ وَالْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْجَاهِدِينَ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
 دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ
 اللّٰهُ الْجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ عَظِيمًا
 دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً
 وَكَانَ اللّٰهُ وَهَّابًا

فَنَبَيُّنَا

فَنَبَيُّنَا

للمغرب ع ٤٦

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفَّيْتُمْ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِيْ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيمَ
 كُنْتُمْ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِي الْاَرْضِ قَالُوْا لَوْ
 تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاَسْعَةً فَهَآجِرُوْا فِيْهَا فَاُولَٰئِكَ
 مَا وُفِّيَتْهُمْ جَهَنَّمُ وَكَانَتْ مَصِيْرًا اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُوْنَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا
 فَاُولَٰئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوْا عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ
 وَهَّابًا وَمَنْ يَّهَاجِرْ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرَآغِمًا
 كَثِيْرًا وَّوَسْعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْنِهِمْ يَخْرُجْ اِلَى
 اللّٰهِ وَرِسُوْلِهِ ثُمَّ يُوَدِّعُ الْمَوْتَ فَقَدْ وَقَعَ
 اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ وَهَّابًا
 وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اِنْ
 تَقَصَّرْتُمْ مِنَ الصَّلَاةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا اِنَّ الْكَافِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا

ع ٤٦

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتَقِمَ
 وجهه باشی در میان ایشان پس بای داری ایشانرا نماز بپایدارد بایستد
 طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
 گروهی از ایشان با تو و باید که برگیرند سلاحهای خویش را پس چون سجده کنند
 فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى
 باید که باشند از پس شما و باید بیایند گروهی دیگر
 لَمْ يَصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ
 که نماز نکرده اند پس باید که نماز کنند با تو و باید که فدا گیرند پرهیز خویش را
 وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفِلُونَ عَنْ
 و سلاحهای خویش را دوست میدارند آنانکه کافر شدند تا اگر شما غافل شوید از
 أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْنَعِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
 سلاحهای شما و متاعهای شما پس حمله کنند بر شما
 مِثْلَهُ وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ
 حمله کردنی در یک روز نیست بر شما اگر باشد
 بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا
 بشما رنجی از باران یا باشید بیماران که نه بیهید
 أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ أَمَرَ اللَّهُ
 سلاحهای شما و فدا گیرید پرهیز و سلاحهای شما بدستی که خدا بساخت
 لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ
 کافرانرا عذابى خوار کننده پس چون بگذارید نماز را
 فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ
 یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوها خفته
 فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنْ
 پس چون بیارامید شما بپای داری نماز را بدستی
 الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا
 که نماز مست بر گروندگان فریضه و وقتان بدیده

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونُ
 و سستی مکنید در جستجوى گروه کافران اگر هستیید شما در رسیدگان
 فَإِنَّهُمْ تَأْمُونُ بِكُمْ كَمَا تَأْمُونُ بِهِ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ
 پس ایشان در رسیدن بشما و شما در رسیدن بشما و امید دارید از خدا
 مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
 آنچه امید ندارند ایشان از تو و هست خدا دانای در دست کفزار
 أَنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
 بدستی ما و فرستادیم سوى تو کتاب قرآن بدستی و راستی تا تو در میان میان
 النَّاسِ بِمَا آرَأَيْكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا
 مردم بد آنچه بنمودی خدا و مباش مرخیانت کننده کارا خطوت کنند
 وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنْ أَمَرَ اللَّهُ كَانَ
 و آمرزش خواه از خدا بدستی که خدا هست آمرزگار مهربان
 وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنْ
 و خصومت مکن از جهت آنانکه خیانت میکنند با نهی خویش بدستی
 اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَيْمًا لَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ
 که خدا دوست ندارد آنکس که باشد خیانت کننده بزه بند پنهان میشود از
 النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ
 مردم و پنهان نمی توانند بود از خدا و خدا با ایشانست چون
 يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
 بشبند بپایر سیلند آنچه خدا نپسندد از گفتار و هست
 اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا هُنَّ لَهُنَّ أَهْلَاءٌ جَادِلْتُمْ
 خدا بد آنچه ایشان میکنند دانای اینستیه شما گروهی مردم که خصومت کردند
 عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
 از برای ایشان در زندگانی این جهان پس کیست که خصومت کند با خدا از برای ایشان
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ لَيْسَ لَهُ بَشِيرٌ وَلَا نَذِيرٌ
 در روز رستاخیز یا نیست که باشد پشیمان و نادم

فصل ام من بانی امش
 و الصافات ام من خلقنا و
 النبیة ام من انشاء ام من یسجد علیهم و
 ام من مقطوع فی اربعة مواضع

هائتم بالتسبیل ب ط ح حها
 فی المد وابدال الهمزة الف و
 بالتسبیل بلا الف ح هائتم
 بالحقیق بغیر الف بعد الهاء و
 ویقصر المد علی اصله و
 بالتسبیل بلامد ی

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ
 مِنَ اللَّهِ قِيلَ لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي
 أَهْلَ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
 وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا يُضِيرُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
 أَوْ أَنْتَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِذًا وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا
 مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاسْتَعِ
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطًا

خبر
ولا اله الا الله

حج

دح ص

العمه ٨٤

وَلَيْسَتَفْنُونَكَ فِي النَّارِ قُلْ اللَّهُ يُفْنِيكُمْ فِيهِمْ
 وَمَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلُو النَّارِ
 اللَّاتِي لَا تَوْتُونَ عَنْهَا مَأْكُوتٍ لَكُمْ وَتَرْغَبُونَ
 أَنْ تَنْكُحُوهُمْ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا
 لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَاتَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِهِ عَلِيمًا وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا
 نُشُوزًا أَوْ غَرَضًا فَلْأَجْنَحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
 بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ
 الشُّرُوءَ وَإِنْ تَحْسَبُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ
 مَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
 بَيْنَ النَّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ
 الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تَصْلَحُوا
 وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ

يصلحها ادح ك

ادجی کش

عشر: ۱۰

١١٤

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ^{بدستی} ^{له دورویان} ^{قنبد می نمایند} ^{خدا بر اینی و سوزندار} ^{و صدای} ^{جاری میزند} ^{دهنده است} ^{ایشان}
 وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَآؤُنَ ^{و چون} ^{برخیزند} ^{سوی} ^{نماز} ^{برخیزند} ^{کاهلان} ^{غماز از} ^{برای دیدن}
 النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ^{مردم می شنند} ^{و یاد} ^{نمی شنند} ^{خدا را} ^{مصر} ^{الذی}
 مُذَبَذًا بَيْنَ مَا هُمْ بِهِ مُكْفَرُونَ ^{متردد دارند} ^{میان} ^{کفر و اسلام} ^{نه با} ^{کافرانند ظاهر} ^{و نه} ^{با}
 هَؤُلَاءِ ^{مومنان باطلان} ^{و انحراف} ^{شماره گرداند} ^{خدا را و} ^{پس و} ^{نیایی و را} ^{راهی ایمان}
 لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ ^{ای} ^{انانله} ^{نفرمودید} ^{مکبرید} ^{ناروندگان} ^{دوستان} ^{از}
 الْمُؤْمِنِينَ ^{بهرین} ^{ناروندگان} ^{ایا می خواهید} ^{شما} ^{له} ^{گردانید} ^{خدا را} ^{تبر شما}
 سُلَاطَنًا ^{بجای} ^{هویدانند} ^{بدرستی} ^{دورویان} ^{در مطبقه} ^{در} ^{الذکر} ^{الاسفل} ^{زیرینند}
 مِنَ النَّارِ ^{از} ^{انحراف} ^{و نیایی تو} ^{ایشان را} ^{یاری دهنده} ^{مصر} ^{انانله} ^{توبه گردند} ^{و باصلاح او}
 وَأَعْنَصُوا بِاللَّهِ وَاخْلَصُوا دِينَهُمْ ^{و چنانچه} ^{دزد} ^{نخدا} ^{و ویرنه گردند} ^{نفس خویش را} ^{برای خدا} ^{پس ایشانند}
 مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ^{بالرندگان} ^{و زود} ^{باشند} ^{بدهد} ^{خدا} ^{ناروندگان} ^{مزد} ^{بزرگ}
 مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِكُمْ ^{چه} ^{کند} ^{خدا} ^{بعذاب} ^{گردن} ^{شما} ^{اگر} ^{سپاس داری} ^{نشد}
 وَآلَمْتُمْ ^{و بتردید} ^{و هست} ^{خدا} ^{یاد است دهنده} ^{شالوار} ^{دانا با قول} ^{ایشان}

شور

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ الْأَنْجَامِ لَنُجِذَّهُمْ نَارًا ^{وبرداشتم بر ذری ایشان کوه را به بیان ایشان و نغینم ما ایشان را در آید}
 وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ^{دوست نادره خدای قادر و دانای}
 إِنَّ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خُفُّوا أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءِ ^{الشره ستم رسید باسند و هست}
 فَانْ اللَّهُ كَانَ ^{بدرستی که خدای هست}
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُقَرِّقُوا ^{بدرستی که آنان را کافران و میگویند و میگویند که خدای را بفرستند}
 بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ ^{بیان خدا و پیغمبران او و میگویند و میگویند بعضی را میگیریم و بعضی را نمیگیریم}
 وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ^{و میگویند که ما میگوییم میان ایمان و کفر سبیل را میگیریم و میگویند که ما میگوییم میان ایمان و کفر سبیل را میگیریم}
 حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ^{بدرستی و بساختیم ما عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 وَلَمْ يُقَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَآخَرٍ سِوَا اللَّهِ ^{و جبار و میگویند میان هیچ یک از پیغمبران ایشان و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 يَتْلُو آهْلُ الْكِتَابِ أَنْ نُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ ^{میخوانند از نو خداوندان کتاب را بر روی زمین و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَأَيْتَ اللَّهُ جَهَنَّمُ فَآخَذَهُمْ ^{که میخواستند از موسی بزرگتر از آن و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 الصَّعْقَةُ بظلمهم ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ ^{انگشت و عذاب بستم و بیداد ایشان بر سر افروختند و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْا عَنْ ذَلِكَ ^{و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 وَاتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ^{و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}

آرنا باخلاص
حركة الرأط

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ الْأَنْجَامِ لَنُجِذَّهُمْ نَارًا ^{وبرداشتم بر ذری ایشان کوه را به بیان ایشان و نغینم ما ایشان را در آید}
 وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ^{دوست نادره خدای قادر و دانای}
 إِنَّ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خُفُّوا أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءِ ^{الشره ستم رسید باسند و هست}
 فَانْ اللَّهُ كَانَ ^{بدرستی که خدای هست}
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُقَرِّقُوا ^{بدرستی که آنان را کافران و میگویند و میگویند که خدای را بفرستند}
 بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ ^{بیان خدا و پیغمبران او و میگویند و میگویند بعضی را میگیریم و بعضی را نمیگیریم}
 وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ^{و میگویند که ما میگوییم میان ایمان و کفر سبیل را میگیریم و میگویند که ما میگوییم میان ایمان و کفر سبیل را میگیریم}
 حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ^{بدرستی و بساختیم ما عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 وَلَمْ يُقَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَآخَرٍ سِوَا اللَّهِ ^{و جبار و میگویند میان هیچ یک از پیغمبران ایشان و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 يَتْلُو آهْلُ الْكِتَابِ أَنْ نُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ ^{میخوانند از نو خداوندان کتاب را بر روی زمین و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَأَيْتَ اللَّهُ جَهَنَّمُ فَآخَذَهُمْ ^{که میخواستند از موسی بزرگتر از آن و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 الصَّعْقَةُ بظلمهم ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ ^{انگشت و عذاب بستم و بیداد ایشان بر سر افروختند و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْا عَنْ ذَلِكَ ^{و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}
 وَاتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ^{و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران و میگویند که ما میگوییم عذاب را برای کافران}

لا تغدوا باخفاء
حركة العين والنص
بالاسكان

فَظَلَمَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ
 طَيِّبَاتِ احْلَتْ لَهُمْ وَبَصَّيْهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَاخْذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نَهَوْنَا عَنْهُ وَآكَلَهُمْ
 اَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
 مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا لَكِنَّ الرَّا سِخُونَ فِي الْعِلْمِ
 مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْكَ وَمَا
 اَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 اُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا
 اِنَّا اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ كَمَا اَوْحَيْنَا اِلَى نُوحٍ وَالْبَنِيِّ
 مِنْ بَعْدِهِ وَاَوْحَيْنَا اِلَى اِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْحٰقَ
 وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيسَى وَيُوسُفَ وَ
 هَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآدَمَ دَاوُدَ زَكَرِيَّا
 وَيَحْيَى

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
 لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْلِيمًا رُسُلًا مُتَسِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
 لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
 الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
 لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْكَ
 اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ
 وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا
 بَعِيدًا اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَنُّوا
 لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 طَرِيقًا اِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
 اَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
يَأْمُرُ الْكِتَابَ لِاتَّقُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمْنَاهُ الْقِيَامَةَ إِلَى مَرْيَمَ
وَرُوحٍ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا
ثَلَاثَةً إِنَّهُمْ خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا
لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَهُ جَمِيعًا

ای مردم بحقیقت آمد بشما برستی و درستی از پروردگار شما
پس ایمان آرید تا باشد بهتر برای شما و اگر کافر شوید پس بدستی که خداوند است
در آسمانهاست و در زمین و هست خدای دانا در هر شئی
ای صاف و ندان کتاب از خداوند بزرگوار
مژدگ بر خدای مژدگ درستی که مسیح عیسی پسر
مریم فرستاده خداست و بدید آمد از کلمه او یعنی کلمه آن بیقران او
و روحی است از خدای پسر ایمان آرید خدای
ثلاثه خدای مداند باز ایستند از تثلیث نباشد و تلوون شمارا
ایکانه است خدای
پاک او که باشد او را فرزند مرا و راست آنچه در آسمانها
و آنچه در زمین است و بر است خدای کار دان و تکمیل
نملک ندارد عیسی که باشد
خدا را و نه فرشتگان نزدیک گردانندگان و ملک داره
از پرستیدگان او و گردن نشینند زود بود که برانگیزد ایشانرا بسوی یکا و همه

عشره

ع

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا
بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ كَيْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمَرُوا هَلْكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ
فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلُّانُ مِمَّا تَرَكَ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
أَنْ تَصَلُّوا وَاللَّهُ

اما آنکه ایمان آورند و کارهای نیک و درند تمام بدهد ایشانرا از هر شئی
و بزیاید از فضل و اما آنکه استنکف و استکبر و گردن نشینند
عذاب شد ایشانرا عذاب دردناک و نیابند خود را از بیرون خدای دوستی و نه یاری
ای انسانها قَدْ جَاءَكُمْ برهان از پروردگار شما و فرستادیم
ای مردمان بدستی که آمد بشما حجتی یعنی رسولی علیهم السلام از پروردگار شما و فرستادیم
سوی شما روشنایی هویدا اما آنکه استنکف و استکبر و گردن نشینند و اعتصموا
به و زود بود که در وارد ایشانرا در رحمتش و فضل و و راه ایشانرا
ای سوئ خود راهی راست فتوی بخواند از تو بگو خدای فتوی میدهد شمارا
در هر شئی که امر او هلاک شود بنیاد او را فزندی و او را باشد
مرا و هرست نیمه آنچه او بداند و از مردان خواهر بران برد و او باشد
فرزندی از خواهران دو باشند ایشانرا چهار دالر رسد آنچه بداشت
و اگر باشند جمعی برادران و خواهران مردان و زنان پس برینه راست
مانند بصره دو دینه بیدا میکند خدای شمارا
ای تا ترا تسبیح و خدای همه چیز داناست

الظهر

۴۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَأَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ أُحِلَّتْ لَكُمْ

بِهَيْمَةِ الْإِنْعَامِ الْأَمَّا يُثَلِّىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ حُلِيٍّ

وَأَنْتُمْ حُرٌّ ط إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

لَا تَخْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
ای امانت ایمان و اوردید حلال مدارید نشانیهای عباد خدایا یعنی نماز مسجد حج را فرموده بآنکه درین مهل و غایبند و نه ماه

الحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أُمِينَ الْبَيْتِ
 حرام رابعی دروی قال لئید و نه قربانزاره شمارید
 و نه قربانزاره بغلاده نشان و نه قصد لشکران خانه

الْحَرَامَ يَنْبَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا
 قَعْدَةً حلال الله سبحانه افوق برنج در محله از بود در کار ایشان و خوشنودی چه مشرکان بنو در بیان

وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ

ان صدوكم ^{از سجد} ^{برای آنکه} ^{بازداشتند} ^{شمارا} ^{از سجد} ^{حرام} ^{که از حد} ^{دور آید} ^{ان تغتدوا}

وَبَعَا وَلُوا عَلَى الْبَيْزِ وَالنَّفَقَى وَلَا تَقْاَوْنُوا عَلَى الْإِيْتِمِ
وباعوا بغير ائتمار وبغزو کارى و بايى مهيد يث بدرا بر روة

وَالْعِدْوَانِ وَابْتَدِئَ اللَّهُ طِيبَ الْأَرْضِ وَابْتَدِئَ اللَّهُ طِيبَ الْأَرْضِ وَابْتَدِئَ اللَّهُ طِيبَ الْأَرْضِ

حَرَمْتُمْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا هَلَكَ
حرام خوردن شد بر شما خوردن آنچه از کبد و دهن خون و گوشت خوک و آنچه که هلاک شده است

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
بِهِ وَالْمُخَفَّةُ وَالْمَوْفُودَةُ وَالْمُتَرَدِّةُ وَالنَّطِجَةُ

وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّرْتُمْ وَمَا ذُكِّرَ عَلَى

النَّصِبِ وَأَنْ لِّسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ط ذَلِكُمْ فِسْقٌ ط

اینها را در جبهه اولیاء نمیدشدند انانالله
کافر شدند
از زمین شما
مِنْ دِيْكُم كَفَرُوا
وَمِنْ دِيْكُم كَفَرُوا

وَأَتَمَّمْتُ
عَلَيْكُمْ
نِعْمَةً
وَرَضْتُ
لَكُمْ

ایستلام دینا ط فم از اضطرر فی خمسة غیر
بقام آورد ترشها غنیر این جمله معرای نواع و ولیدیم برای شما

اسلام را دین
مُتَجَانِفِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
بِسْمِ اللَّهِ
بنجار دارند اورا در غایت
الله
جمع
نه
نصف غرض خدا داد ایم

سَلَوَكَ مَاذَا احْلَ لَهُمْ قُلْ احْلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ

وَمَا عَلَّمْتُمْ
مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ
تَعْلَمُونَهُنَّ

عَلَّمَكُمْ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا امْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْرُؤْا

اسمِ الله ^{نام خدای} عَلَيْهِ ط ^{و برین} وَاتَّقُوا اللهَ ط ^{و بترسید از خدا} اِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ^{و تند است در حساب}

Handwritten text in a decorative border at the top of the page.

الْيَوْمَ اجْلُ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ^ط وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ^ط
 امروز حلال گردانید شکرهای پاکیزه و غذای کسانی که کتاب الهی را دریافتند
 حِلْ لَكُمْ ^ط وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ ^ط وَالْحَصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ ^ط
 حلال است برای شما و غذای شما حلال است برای ایشان و عفتها از میان مومنان
 وَالْحَصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْنَهُنَّ ^ط
 و عفتها از آنانی که پیش از شما کتاب الهی را دریافتند چون عفت ایشان را
 اجْرُهُنَّ مُحْصَنِينَ غَيْرِ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ ^ط
 مهرهای ایشان را محصنانه و بی سبزه و بی دزدان و کسی را که ایشان را
 يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ^ط
 کافر شود باین ایمان پس بیهوده است کار او و او در آخرت از زیانکاران است
 إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ ^ط
 ای آنانی که بپروید چون خواهید که بپوشید و سرهای خود را بشوید
 وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَجْزُلَكُمْ ^ط
 و دستهای شما را با مفاصل بازو و مسح کنید بر سرهای شما و آنکه بر شما
 إِلَى الْكَعْبَيْنِ ^ط وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ ^ط
 بادهای خود را بشوید و اگر در حالت جنابت باشید بپاکیزید و اگر در حالت
 مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ ^ط
 بیماران یا در سفر یا اگر یکی از شما از دستشویی بیاید
 أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا ^ط
 یا بپایید بپوشه زن یا اگر بپایید بپوشه زن یا اگر بپایید بپوشه زن
 طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ ^ط
 پاکیزه ای که بپوشد بر سرهای خود و دستهای خود را بشوید
 اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ ^ط
 خدای تعالی که بخواهد بر شما هیچ دشواری نهد لیکن میخواهد تا پاکیزد شما را
 وَلِيُنِمْ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ^ط
 و تا نعمت خود را بر شما بباراند تا شما را شکر کنید

درج صفت

اینها از کتب معتبره است
 و در کتب معتبره است
 و در کتب معتبره است

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي ^ط
 و یاد کنید نعمت خداوند را بر شما و عهد او را
 وَاتَّقُوا ^ط بِهِ ^ط إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ^ط
 و بترسید از خداوند بدان چون گفتید شنیدیم و فرمان برداریم
 اتَّقُوا اللَّهَ ^ط إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذُنُوبِكُمْ ^ط
 و بترسید از خداوند ای خداوند داناست باینکه در گناهان شماست
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ ^ط شُهَدَاءَ ^ط
 ای آنانی که ایمان آورید باشید قیام نمایند برای خداوند شواهد
 بِالْفِسْطِ ^ط وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَى ^ط
 بعدالت و نباید که باعث شود شما را گناهان قوم بر آنکه
 أَنْ لَا تَقْدُلُوا ^ط اَعْدَلُوا ^ط هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى ^ط
 عدالت نگاه دارید در کارها چون عدل کنید و او نزدیکتر است برای پرهیزکاری
 اتَّقُوا اللَّهَ ^ط إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ^ط
 و بترسید از خداوند ای خداوند آگاهست باینکه چه می کنید
 وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ^ط
 وعده فرمود خدای تعالی آنانی که ایمان آورند و کارهای نیکو
 لَهُمْ ^ط مَغْفِرَةٌ ^ط وَجَنَّةٌ ^ط مُدْخِلُونَ ^ط
 که ایشان را است آمرزش و بهشتی که در آنند
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا ^ط بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ^ط
 و آنانی که کافر شدند و بدو رخ نسبت کردند دلائل و قرآن ما را ایشان ملازمان دوزخ اند
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ^ط
 ای آنشان که ایمان آورید یاد کنید نعمت خداوند را بر شما
 إِذْ هُمْ قَوْمٌ ^ط أَنْ يَسْطُوَ إِلَيْكُمْ ^ط أَيْدِيَهُمْ ^ط فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ ^ط
 چون قصد کردند که بر شما دست بکشند پس ایستاد دستهای ایشان و بازداشت خدای تعالی
 عَنْكُمْ ^ط وَاتَّقُوا اللَّهَ ^ط وَعَلَى اللَّهِ ^ط فَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ ^ط
 از شما و بترسید از خداوند و بر فضل خداوند باینکه اعتماد نمایند مومنان

عشر

نعت الله رسم الامام
 كما ذكر في البقرة

۱۴

اَلَا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ
 مگر آنکه تقبیر کردند پیش از آن که قادر شوید بر ایشان
 فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ ۙ
 پس بدانید که خدا
 اَمْرًا اَوْ اَمْرًا اَوْ اَمْرًا
 امری یا امری یا امری
 وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ
 ای آنکه ایمان آورید بترسید از خدا و بجویید سوی رضا او
 وَجَاهِدُوا فِيْ سَبِيْلِهِ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُوْنَ ۚ اِنَّ الَّذِيْنَ
 و با کفار حرب کنید در راه دین خدا تا مگر شما دستکاری یابید بدستی که آنرا
 كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ
 کافر شدند اگر آنکه ایشانراستى هراچه در زمین است همه و مانند آن با آن
 لِيَقْتَدُوْا بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
 تا از خدای خود را بابت از عذاب روز قیامت پذیرفته نشاید از ایشان
 وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۚ يُرِيدُوْنَ اَنْ يَخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَ
 و ایشانراست عذابى در آنکه خواهند که بیرون آیند از آتش
 مَا هُمْ بِخَارِجِيْنَ مِنْهَا ۚ وَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۚ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
 و نباشند بیرون آیند از آن و ایشانراست عذابى بردوام در آنچه فرض شده است و سرقت
 فَاَقْطَعُوْا اَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَتْ اِنَّهٗمْ اَكْمَرُوْا ۚ
 پس برید دستهای ایشانرا برای پاداش آنچه انداختند برای عقوبتی از خدا و خدا غالب و توانا
 فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاصْلَحَ ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ
 پس هر که توبه کند پس از ستم کردن او و پشیمان شود کار را پس بدستی که خدا
 يَتُوْبُ عَلَيْهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ ۙ
 باز گردد با و بر رحمت بد رستنی که خدا آمرزگار است مهربان
 اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ
 آیا ندانستی که خدا مراد است پادشاهی آسمانها و زمین عذاب فرماید
 مَنْ يَّشَاءُ وَيَعْفُوْا مَنْ يَّشَاءُ ۚ وَاللّٰهُ ۙ
 هر که خواهد و میامیزد هر که خواهد و خدا بر همه چیز توانا است

المعرب

اَلَا الَّذِيْنَ لَا يَخْزَنُكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي
 ای پیغمبر و فرستاده باید که اندوختن کردند از آنکه شتاب میکنند و عجلت میکنند
 الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اٰمَنَّا بِمَا فُؤَاهُمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
 کفر از آنکه گفتند ایمان آوردیم بدهنای ایشان و ایمان نیاوردیم
 قُلُوْبُهُمْ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا سَمَاعُوْنَ لِلْكَذِبِ
 دلهای ایشانرا و از آنکه جهود شدند گروهی شنوندگان بسع قبول از اخبار مرتجعان
 سَمَاعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ لَمْ يَأْتُوْكَ ۚ لِحَرْفُوْنَ
 شنوندگان کانی سرور دیگران که نیامده اند مجلس توان دینی تغییر میکنند
 الْكَلِمَ ۚ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۚ يَقُولُوْنَ اِنْ اُوْتِيتُمْ
 سخن را پس از آن مواضع که خدا تغییر فرموده میگوید اگر بدهند بشما
 هٰذَا فَخُذُوْهُ ۚ وَاِنْ لَمْ تُوْتُوْهُ فَاَحْذَرُوْا ۚ وَمَنْ شَرَّ
 این کلام بخیرا پس فرمایید از آن حدیث برید بشما از آن پس حذر کنید و از پذیرفتن آن بپرهیزید و هر که
 يُّرِدُ اللّٰهُ فِتْنَةً فَلَنْ تَمْلِكَ ۚ مِنَ اللّٰهِ شَيْءٌ ۚ اُولٰٓئِكَ
 خواهد که خدا خوار و بایعذاب او پس هرگز مالک نشوی برای او از خدا چیزی از تو نفی و لطیف ایشان
 الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرْ قُلُوْبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي
 ایشانراست که نخواست خدا که پاک گرداند دلهای ایشانرا و ایشانراست در
 الدُّنْيَا حِزْبٌ ۚ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۚ
 این جهان خوار و ایشانراست در آن جهان عذابى بزرگ
 سَمَاعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكَاوُنَ لِّلْحَقِّ ۚ فَاَنْ جَاءُوكَ
 شنوندگان سر دروغ را خوندگان حقا که رسالت بر حرف پس از آن آید بقی
 فَاَحْكَمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرَضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْرَضْ
 بنحکم و از تو حکم خواهند در میان ایشان یا اعراض کن و اگر اعراض کنی
 عَنْهُمْ ۚ فَلَنْ يَصْرِوْكَ شَيْءٌ ۚ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاَحْكَمْ
 از ایشان پس هرگز گردانند بر تو چیزی را نباید هیچ گردی و اگر حکم کنی پس حکم کن
 بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ ۙ
 در میان ایشان با عدالت بد رستنی که خدا دوست دارد عدل کند کار را در حق

وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ
 وچگونه حاکم میگردانند ترا ^{بالله بنوعان ندارد و نزد ایشان تودیه در است} ^{حکم}
 اللَّهُ ثُمَّ يَقُولُونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 خدای ^{پس عرض میکنند پس از آن تحکیم و کار کردن آن و نه اند ایشان از اهل ایمان هیچ کتاب}
 أَنَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
 بدست من ^{ما فرستادیم توره را در است راه راست و روشنی حکم میکنند}
 بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
 آن پیغمبرانی که بر جاوه اسلام بودند در احوال برای آنانند ^{جهود شدند}
 وَالرَّبَّابِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُخْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
 و خدای شناسان و دانش شنان ایشان ^{طلب نگاه داشتند و در نزد ایشان از کتاب خدای}
 وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
 و بودند بران ^{کتاب و حکم آن گواها پس ترسید از مردم}
 وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا
 و ترسید از من و بدهی نکنید ^{بآیات من بهای اندک را}
 وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
 و هر که حکم نکند ^{بآنچه فرستاد خدای پس ایشانند}
 الْكَافِرُونَ وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ
 کافران ^{و فرض گردانیدیم بر چون که کلادی بخودست}
 بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
 بکلادی که شنید شنید ^{و چشم بچشم و بینی ببنی}
 وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ
 و گوش بگوش و دندان بدندان ^{و جراحت بقصاصات در آن روز}
 فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 پس هر که تصدق کند ^{بان قصاص پس آن تصدق سبب محو سیاتست در آن تصدق و هر که حکم نکند}
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 آنچه فرستاد خدای پس ایشانند ^{ستم کاران}

۷۴

وَأَخِشُوا فِي الْوَصْلِ

بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ وَالْأَذْنِ
 و العین و البصر و السمع
 و الجروح و الجراح
 و الجرح و الجرح

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا
 و از پی آوردیم بر آفتاب ایشان عیسی پسر مریم ^{حال الله با و بر یعیسا حکام تویم}
 بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى
 پیش از او ^{بوده از تودیه و دادیم ما او را انجیل در است راه راست}
 وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
 و روشنی و حال الله موافقت مرکه ^{پیش از او بوده از تودیه و راه راستی}
 وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا
 و پند و مرهبتی کار و باید که حکم کنند امت عیسی که انجیل بدیشان آمد ^{آنچه}
 أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
 و فرستاد خدا در آن ^{و مان تصدق را و هر که حکم نکند آنچه فرو فرستاد خدای پس ایشان}
 هُمُ الْفَاسِقُونَ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 الله خارج از طاعت خدای و فرو فرستادیم ^{سوی تو و آنرا بصدق و صواب}
 مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا
 حال الله موافقت در احوال مرکه ^{پیش از او بود از جنس کتب سماوی و حال الله شاهد و عالم}
 عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
 بران بر چه کتابها حکم کنند و هیچ کتاب بین حکم کنند در میان ایشان ^{آنچه فرو فرستاد خدای و متابعت ملن}
 أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا
 را برای باطل ایشان ^{حال الله بخلاف ایشان از راستی برای هر طایفه از شما}
 مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
 بدید گردیم دینی و راهی روشن ^{و از خواستی خدای هر آنکه گردانیدی شمار}
 أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْكُمْ
 گروهی یکانه در دین و لیکن بختی ^{ناشبه آزمایش نماید شمار در آنچه داد شمار}
 فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 پس پیشی گیرید ^{بخیالت باز گشت شمار همه است مجید و ایشان و شمار}
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 پس ^{نیکانند شمار آنچه مستند که در آن خلاف میکنند}

لا يفتنكم
 لا يفتنكم
 لا يفتنكم

و من قوت
 و من قوت
 و من قوت

وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 و فرستادیم سویی که علم کن در میان ایشان آنچه فرستاد و متابعت کن رایهای باطل ایشان را
 وَاحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ط
 و حذر کن از ایشان که ترا مایل گردانند از بعضی از آنچه فرستاد خدای سویی تو
 فَإِن تَوَلَّوْا فَاغْلَمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ
 پس اگر اعراض کنند بدو الله میخواهد خدای که بلا رساند بدیشان
 بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ط وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 بسبب بهری از گناهان ایشان و بدستی که بسیاری از مردم
 لَفَاسِقُونَ أَفْكُمْ أَجَاهِلِيَّةٍ يَّبْغُونَ ط وَ
 هراینه خارجند از طاعت خدای جاهلیت را یعنی رسوایی پیش از اسلام بوده و بپوشید
 مِّنْ أَحْسَنِ مِّنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
 و لیست نیلوی از خدای محکم گردن مردی که از اهل دانش است یقین
 لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
 ای انسانی که ایمان آورید مسخرید یهودان و نصاریان را
 أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ط وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ
 دوستان بهری از ایشان دوستان بهری دیگرند و هر که دوست یزد ایشان را از شما
 فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 پس بدستی که او را ایشان بدستی که خدای راه ننماید کرده و ستمکاران را
 فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ
 پس بینی توانا که در دلهای ایشان شلی و نفاق برزوی و رغبت میل میکنند
 فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَن تَصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ط فَعَسَى
 در بدستی ایشان میگویند میترسیم که برسد چیزی از گردش روزگار که بدستی بود محتاج شویم
 اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ وَأَمْرِ مِّنْ عِنْدِهِ
 که خدای که یارید فتحی برای شما یا کاری که اخلال حال یهود بود از نزد خود
 فَيُصِيحُوا عَلَى مَا اسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ
 پس شریکند بر آنچه نهان داشتند در ضمیر خود از اهل نادانیت

عرب ۹۶

نادمین لمن غضب و يقول

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ اقْسَمُوا
 و گویند آنانکه ایمان آوردند آیا اینان که سوگند خوردند
 بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا أَنفَكُ لِمَعَكُمْ ط
 بخدای تمام سوگندهای ایشان که بدستی که ایشان با شما موندان خواهند بود
 حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَاسِرِينَ
 ضایع است کردارهای ایشان پس شوند از زیان کاران
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنِ شَطَطَ مَرَضُهُ
 ای آنانکه ایمان آوردید هر که شدت باز گردد از شما
 دِينُهُ فَسَوْفَ يَأْتِ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 دین خود پس زود که آید خدای که دوست ایشان را
 وَتُحِبُّونَهُ ط أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى
 و دوست دارند مهربان بر اهل ایمان و متواضعان دشوار گیرندگان بر
 الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 کافران جهاد نمایند در راه خدای
 وَلَا تَتَّخِذُوا لَوْمَةً لِّأَنفِكِ ط ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
 و نترسند از ملامت هیچ ملامت کنند آنچه و صفت کردیم لطف و عفو خدا
 يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ط وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 دهد آنرا هر که خواهد و خدای بسیار عفاست دانای
 إِنَّمَا كَانَ وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ
 بدستی که دوست و یار شما خداست و پیغمبر او و آنانکه ایمان آوردند آنانکه
 يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بنیادین نماز میدهند و میبخشند و ایشان
 رَاكِعُونَ ط وَمَنِ شَطَطَ يَتَوَكَّلْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
 در رکوعند و هر که شدت بدستی و زرد بخدای و پیغمبر او و آنانکه
 آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ
 ایمان آوردند پس بدستی که انصار دین خدای ایشان غالبند

ع ۱۰۶

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 دین شما را ای آنانکه ایمان آورید متیید سازا که گرفتند
 دینکم هُزُورًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 دین شمارا حشو و بازی از آنانکه دادند ایشان توره و انجیل
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَلَكُفَّارٍ أُولِيَاءُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
 پیش از شما و کافران دوستان و بترسید از خدای اتر
 كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا
 مستید از اهل ایمان و چون بانگ نماز گوید گریزند آن نماز را
 هُزُورًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بَأْتُهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ قُلْ
 حشو و بازی آن بسبب است که ایشان توحی اند که نمیدانند بگو
 يَاهْدِ الْكِتَابِ هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا
 ای اهد توره و انجیل هیچ عیب میبیند از ما مگر آنکه ایمان آوریم
 بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ
 بخدای آنچه فرو فرستاده شد سوی ما و آنچه فرو فرستاده شد ازین پیش و مگر آنکه
 أَكْثَرَكُمْ قَاسِقُونَ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ
 بیشترین شما خارجیان طاعت بگویم بیا که هانم شما را بدتر
 مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ
 از اهل آن اوصاف که ایمانست بخدا و لعنت شد از خدای آنست که لعنت فرمود خدای
 وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ
 و خشم گرفت برو و گردانید از ایشان بوزنیکان و خوکان
 وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ
 و التمسید غیر خدا را ایشان بترند بجایگاه که دروغ و گمراه و از
 سَوَاءِ السَّبِيلِ وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوْا
 از میان راه و چون بشما میروند ایمان آوریم و محضت میدهند
 بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاعْلَمُوا بِمَا كُفَرُوا
 بحالت کفر و ایشان بجحشت بیرون شدند و اعلمند که کفر کردند

والكفار

عشر

كأنوا

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْأَثَرِ
 و بینی تو بسیاری از ایشان که بر عت مایلند در پهنه
 وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
 و پیدای و خوردن ایشان حرام را هرانیه بد آنچه هستند
 يَعْمَلُونَ لَوْلَا يُنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
 که میکنند چرا باز نمیدانند ایشان خدای شناس و دانشمندان ایشان
 عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثَرُ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ
 از گفتار ایشان چیزی را که سبب بزدی و خوردن ایشان حرام را هرانیه بد
 مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ
 آنچه هستند که میکنند و گفتند جهودان دست فلان
 اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا
 خدای سبوع از افاضت را گردن بسته باد دشمنای ایشان و لعنت بر ایشان باد بیک آنچه
 قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ لَا يُنْفِقُ كَيْفَ
 گفتند نه دوست قدرت خدای گشاده است بافاضت و نفقه میدهد چنانکه
 يَشَاءُ وَلَئِنْ يَدُنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
 میخواهد و هرانیه فروز گرداند بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده شد
 إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِيَامَ
 سعت از پروردگار تو از حد تجاوز نمودن و تارویدن و گفتند
 بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ
 در میان ایشان دشمنی وینه روز
 الْقِيَامَةِ قُلْنَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
 قیامت گفتا که برافروزند آتشی برای حرب رسول
 أَطْفَأَهَا اللَّهُ لَا وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
 فروشانند جزا خدای و سعی بنمایند در زمین
 فَنَادُوا وَاللَّهِ لَاحِبُّ الْمُسْذِينَ
 حال آنکه سفارند و خدای دوست تبار سازانرا

وقول لا وقف لصلواته
 غلت وهو من اثمهم يد
 الله مغلوله

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا لَهُمْ مَخْرُجًا
 عَنْهُمْ سِيَآتِهِمْ وَلَا دُخْلًا لَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ
 وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْحِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ عَمِيتٌ
 مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ
 الرَّسُولُ بَلَغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
 تُقِيمُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْحِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَلَكِنْ يَدَّكُنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
 مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا نَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و اگر آنست که یهود و نصاری ایمان آورند و پروردگاری بخشند و عبادت نمایند
 از ایشان بدیهای ایشان را و در اویدی ایشان را در پستانهای ناز و نعمت
 و اگر آنست که ایشان بای داشتند احکام توبه و انجیل و آنچه فرو فرستاده
 سوی ایشان از پروردگار ایشان هرگاه از بالای ایشان
 و از زیر پاهای ایشان یعنی رزق بر ایشان از برکت آسمان و برکت زمین
 میخوردند و از میان آنست که از ایشان بدیهی می کنند
 ای پیغمبر فرستاده رسالت از پروردگار تو از پروردگار تو
 و اگر نکرده باشی پس تو رسالت نداده ای و خدا رسالت نداده و خدا رسالت نداده
 از شما مردم بد بدستی که خدا را تمام جمیع گروه کافران
 بگو ای یهود و نصاری نه اید شما رجیم از دین ماله
 محافظت کنید احکام توبه و انجیل و آنچه فرو فرستاده
 از پروردگار شما یعنی قرآن و عبادت از ایشان آنچه فرو فرستاده شد
 از پروردگار تو طغیان و کفر فلا نأس علی القوم الکافرین

ع ۱۱

رسالته احص

إِلَيْكَ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرُونَ
 وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
 صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ إِنْ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ
 رُسُلًا كَلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ
 فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ وَحَسِبُوا أَنَّ
 تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 يَعْمَلُونَ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
 النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

بدستی که ایمان آورند و انا الله و انا الله و انا الله
 و نصاری و هر که ایمان آورد و با خدا و روز آخرت و عمل
 صالحه از ایشان بدیهی ایشان را و در اویدی ایشان را در پستانهای ناز و نعمت
 لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ إِنْ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ
 رُسُلًا كَلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ
 فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ وَحَسِبُوا أَنَّ
 تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 يَعْمَلُونَ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ
 النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

عشر ۷

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ
 حقیقت کافر شدند آنکه گفتند بدستی الهی سیم سه خداست
 وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ
 ویت هیچ خدای مگر خدای یگانه و اگر باز نایستد
 عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 از آنچه میگویند سلبی رسد بآنکه کافر شدند
 مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ
 از ایشان عذاب دردناک آری باز نمیگردند باطاعت خدای
 وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 و امدهش میخواهند از او و خدای آمرزگار است
 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
 نیست عیسی پسر مریم مگر پیغمبر فرستاده که گذشته پیش از زمان او
 الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
 پیغمبران دیروز فرستاده و مادر او بغایت راست گوشت بودند هر دو آنچه محتاج بودند بخورند و بخورند
 أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرِ
 بنظر که جلوه بیان میکنیم برای ایشان دلایل پس بنظر که از شما
 يُؤْفَكُونَ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 صرف میشوند از حق بگو یا میپرستید ایزدای از غیر خدای یعنی عیسی از آنکه
 يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 مالک تواند بود برای شما ضرر و نفع سودی و خدای او شنواست دانای
 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ
 بگو ای یهود و نصاری تجاوز مکنید از اعتدال در دین شما تجاوزی که از انچه
 الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
 باحق خواهی و متابعت مکنید رایهای اجل گروهی که گمراه شدند ازین پیش
 وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ
 و گمراه گردانیدند بسیاری را و گمراه گردانیدند از میان راه دوم بآنکه ضلالت میبخشد

لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ
 ملعونند کافران از پسران یعقوب بر زبان داود در پیش
 وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
 و عیسی پسر مریم در آنچه ان لعن بسبب نافهانی کردند و از حد تجاوز میکنند
 كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا
 بودند که باز نمیستادند از معاصات ناشایستی که کردند آنرا هرگاه بد آنچه
 كَانُوا يَفْعَلُونَ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ
 میگردند ببینی بسیاری از ایشان که دوستی میکنند
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
 بآنکه کافر شدند کافر شدند هرگاه بد آنچه پیش فرستاد برای ایشان نفسهای ایشان
 أَنْ سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ
 الهی خشم گرفت خدای بر ایشان و در عذاب ایشان جاوید باشند
 وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ
 و اگر بودند که ایمان آورده بودند بخدای و پیغمبر و آنچه فرود فرستاده شد
 إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا
 سوا او نگرفتند ایشانرا دوستان و لیکن بسیاری
 مِنْهُمْ فَاسْقُونِمْ لِيَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ
 از ایشان خارجند از طاعت خدا هرگاه بای تو سخت ترین مردم
 عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
 بدشمنی را آنرا که ایمان آورده و یهود و آنانرا که شرک کنند
 وَلِيَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
 و هرگاه بای تو نزدیکتر ایشان بدوستی را آنرا که ایمان آورده
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَضَارِيكَ ذَلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ
 آنانرا که گفتند بدستی که ما ترساناییم ان قرب مودت بسبب الهی از ایشانند
 قَتِيلِينَ وَرَهْبَانًا وَآلِهَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 علما و زهاد و الهی ایشان تکبر نمی نمایند

الفجر
والعصر الثالث

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي سَمِيعٌ عَلِيمٌ
وَجَوْنٌ شَمُودٌ آتَا لَهُ فِرْعَوْنُ سَادَةً سَوِيَّةً
تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
بِئْسَ تَوَكُّلاً عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ شَانُوا شَانِيَةً
مِّنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا
جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبَّنَا
مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ فَأَنذَرْتَهُمُ اللَّهَ هَا قَالُوا
جَنَاتٍ نَّجْرَىٰ مِنْ خَتْمِهَا أَيُّهَا خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَاتٍ مَّا حَلَ
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا
طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

٧٤

لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ إِيْمَانُكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ
كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ إِيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
إِيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
يَتَّقُونَ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوا
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ
بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ
عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

عاقبتهم

تشکر

عشره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّعَ
 لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ عَنْهَا وَتَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
 الْقُرْآنُ بُدِّعَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ
 قَدَّ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
 كَافِرِينَ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ خَيْرٍ وَلَا سَائِبَةٍ
 وَلَا وَصِيَّةٍ وَلَا حَافٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُوا لَا يَعْقِلُونَ وَ
 إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
 قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَأُولُو كَانِ
 آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا تَبْذُرُوا
 مِمَّا رَزَقَكُمْ إِنْ أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ
 جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

حليم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
 الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ
 أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ الْمَوْتُ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ
 بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ رَأَيْتُمْ
 بِهُ تَمَنَّا وَلَوْ كَانِ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكُفُّ عَنْ شَهَادَةِ
 اللَّهِ إِنْ أَرَادَا لَمَنِ الْأَمِينُ فَإِنْ عَثَرَ عَلَى
 أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا اثْنًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا
 مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولِيَّانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ
 لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا
 إِذَا لَمَنِ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَقُولُوا بِالشَّهَادَةِ
 عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ تَخَافُوا أَنْ تَزُدَّ إِيمَانًا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

الاولين صرف

٧٤

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ط وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ
 وگفتند چرا فرود نیامده بر او فرشته و اگر فرود می‌آوردیم بر او فرشته را
 لَقَضَى الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ * وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ
 هرگاه که امر را بفرموده بودیم پس ملامت دادند و اگر او را فرشته می‌آوردیم
 لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَّا يَلْبَسُونَ *
 هرگاه که او را فرود می‌آوردیم فرستاده را صوفیه می‌پوشانیدیم و بر او پند می‌آوردیم
 وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَتْ
 و بجهش فحش داشتند پیغمبرانی پیش از تو پس فرود آمد
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ *
 بآنکه فسوس داشتند آن انبیاء و بالجنه بودند که آن استهزا می‌نمودند
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 بگو بروید در زمین و ببینید که چگونه بود آخر کار
 الْمُكْذِبِينَ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
 تلبیب نمایندگان بگو مرکز است آنچه در آسمانها و زمین است بگو اسالت شود
 كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ ط لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ
 فرض گردانیدن بر خود رحمته خلایق را هرگاه که در آید شما را سوی روز
 الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 قیامت هیچ شک نیست در وقوع آن آنکه زیان کردند وجود خود را در علم از آن ایمان ندارند
 وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 و برای او آنچه موجود است در شب و روز و او شنواست دانای
 قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 بگو آيا جز خدا را نیستم یار و دوست آفریننده آسمانها
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ
 و زمین و او خورشید میدهد خلایق را و او احتیاج ندارد بگو بدرستی که من فرموده‌ام که
 أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 باشم نخست کسی که اسلام را بپذیرد و نباشی از مشرکان

بغیر از خدا
 عشر
 ۱۰۶

قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
 بگو بدرستی که من می‌ترسم که نافرمانی نمایم پروردگار را از عذاب روزی
 عَظِيمٍ * مَنْ يُضْرَبْ عَنْهُ يُؤَمِّدُ فَقَدْ
 بزرگ از مصروف شود عذاب از او در آن روز پس بجهش
 رَحِمَهُ ط وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ * وَإِنْ يَمْسَسْكَ
 رحمت فرمود خدای پرو و آن صف عذاب بیرون نماند و اگر رسالت تو
 اللَّهُ بَصُرَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ط وَإِنْ
 خدای عزیزی را بین هیچ دفع نیست سزاوارست خدا و او
 يَمْسَسْكَ خَيْرٌ هُوَ *
 رسالت تو نیکی است پس او برسد چیزی توانست
 وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ
 و او غالب است بر بندگان خود و او در هر کار است
 قُلْ أَكْبَرُ شَهَادَةٍ ط قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
 بگو بزرگتر است بگو خدای گواهیست میان من
 وَبَيْنَكُمْ وَأَوْحَى إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ لَا تُذِرْكُمْ
 و وحی فرستاده اند سوی من این قرآن را تا بهیم نمایم شما را
 بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ط إِنَّكُمْ لَشَهِدُونَ أَنْ مَعَ اللَّهِ
 بآن و آنکه که رسید تا قیامت آید بیتی گواهی میدهد که با
 الْحِجَةِ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ
 خدایانی جدا نیست بگو گواهی نمیدهم بگو بدرستی که او خدایست
 وَاحِدٌ * وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ * الَّذِينَ
 یگانه و بدرستی که من پیروم از آنچه شریک می‌آوردند انانته
 اتَّيْنَاهُمْ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 در دیم ایشان کتابی می‌شناسند مجرا جناحه می‌شناسند
 أَبْنَاءَهُمْ * الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 پسران ایشان آنکه زیان کردند وجود را در علم از آن ایمان ندارند در آید

للعصر

عشر
 ۱۰۶

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْقِدُ الظَّالِمُونَ وِثْقَهُمْ فَخَسِرَ هُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سَجَّلْنَا
لَهُمْ كُتُبًا فَزَعَمُونَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا
أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ أَنْظِرْهُمْ
كَذَّبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَنْعِزُ بِالْيَدِ وَجَعَلْنَا عَلَى
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَبَرَأ كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ وَهُمْ
يَكْفُرُونَ عَنْهُ وَيَتَنَبَّأُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا
نُرَدُّ وَلَا نَكْذِبُ بآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

والتست ستمکارتر از الله از خود بدید کند برضای دروغ را یا بدو غایت
بایانیه اول بدستی کار ستمکاران نمایند ستمکاران و یادکن آن روز را که در داریم ایشانرا
جَمِيعًا پس نویسم برانانرا که شرک اوردند بآلله شرکیان شما
الَّذِينَ کُتُبًا فزعمون کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ دعوی شرکت ایشان میکردید پس بفرمود عاقبت لغو ایشان میگردد
أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ أَنْظِرْهُمْ انظر کفایت کند که بگویند
كَذَّبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ واصل شد برخواستن و غایب شدن از ایشان آنچه افتاد
يَفْعَلُونَ و شفاعت میکنند و از ایشانند کسی که گوش میدارند و قرآن سماع و گردانید ایم
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً ان یفقهوه و دلهای ایشان پوششها برای عدم اراده الله در بندگان و گردانیدم در لوثهای ایشان گمانی و اگر
بَرَأ كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ بینه هر سخن را دوست ایمان نیارند بآن تا چون آیند بپای حال الله حال کنند
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ گویند ان الله کافرشانند نیست این مثل افسانههای پیشینیان و ایشانرا
يَكْفُرُونَ عَنْهُ وَيَتَنَبَّأُونَ عَنْهُ واز میانند مردم را از متابعت و خود نیز در پیشگاه و ازان و هلاک نمیشوند مثل خود را و
لَا يُشْعُرُونَ و اگر دیدی که چون عرضه کردی بر ایشان برایشان پس گویند ای کاش تا
نُرَدُّ و باز گردانیدیم شما را بآیاتی ربنا و نیکوون من المؤمنین باز گردانیدیم شما را بآیاتی ربنا و نیکوون از اهل ایمان

بَلْ بَدَّ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَقَالُوا إِنَّا
هِيَ الْأَحْيَوتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ وَلَوْ تَرَى
إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
فَذَخِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا
جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى
مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى
ظُهُورِهِمْ أَلِئْسَ مَا يَزُورُونَ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَطُفُوٌّ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ مِمَّا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا يَتَفَكَّرُونَ قَدْ عَلِمَ أَنَّهُ
يَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَتَحَدَّثُونَ

نه که ظاهر شد برایشانرا آنچه بودند که نهان میداشتند پیش ازین و اگر باز گردانندشان
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ و باز گردانیدند بآنچه از ایشان نهان میداشتند و بگویند که ما کاذبانیم
وَقَالُوا إِنَّا هِيَ الْأَحْيَوتُنَا الدُّنْيَا و بگویند که ما اینهاست حیات ما دنیاست و ما را بر مبعوث شدن نیست
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ و ما را بر مبعوث شدن نیست و اگر دیدی که
إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ و آنوقت که ایستادند بر روی رب
قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا و فرمود که اینهاست حق یا نه و ایشانرا گفتند بلی و پروردگار ما
قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ و فرمود پس بچشید عذاب را بآنچه بودید که کافر می شدید
فَذَخِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا و پنهان کردند از دیدن الله تا آنوقت که آنرا بگویند ای حسرت ما
عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا و بر روی آنچه سهل انگاری کردیم
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ و ایشانرا بارهای سنگین را بر دوشها بر دارند
أَلِئْسَ مَا يَزُورُونَ و آنگاه بگویند ای حسرت ما
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَطُفُوٌّ و آنچه بر می دارند نیست و زندگی
وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ مِمَّا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ و برای آخرت بهتر است از آنچه برای کسانی که می ترسند
أَفَلَا يَتَفَكَّرُونَ و آیا نمی اندیشند
قَدْ عَلِمَ أَنَّهُ يَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ و بداند که آنرا که می گویند که ما کاذبانیم
فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ و اینهاست که می گویند که ما کاذبانیم پس بگویند که ما کاذبانیم پس بگویند که ما کاذبانیم
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بآيَاتِ اللَّهِ يَتَحَدَّثُونَ و لیکن ستمکاران بآیاتی خدا را می گویند

ع ۱۱ عشر

والدار الآخرة في مصحف الشام بلام واحدة

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا
وَجَحِيفَتْ تَلَابُثُ نَمُودَن پهنبرانی پیش از تو
وَأَوْدُوا حَتَّىٰ آتَاهُم نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُدَدَ لَكُمَا ت
وَرنجانیدنشان تا آنکه آمد آن پهنبران یار شما و هیچ تعین کننده نیست مواعید
اللَّهُ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنَ نَّبَأٍ الْمُرْسَلِينَ ۖ وَإِنْ كَانَ
خدا یا و بحقیقت آمد بق از خبر پهنبران و فرستاده و اثر هست
كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ
سار آنکه گراست بر تو روی گردانیدن ایشان پیر تو توانی نه بجویی
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
جای فروشدی در زمین و آلت برآمدی در آسمان تا بیاری ایشان
بَابُ ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدَىٰ فَلَا تَكُونُ
بجای رابین و اگر خواستی خدای هدایت دهد روی ایشان را بر راه راست پس باشد
مِنَ الْجَاهِلِينَ ۚ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
اذا ائمانه سزاوارت نماند بدستی که اجابت کنند ائمانه شنوند بسمع قیام
وَالْمَوْتِ يَعْثُرُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۚ
و مرگ کان برانگیختند خدای پس اجزاء او باز گردانند ایشان را
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ قُلْ
و گفتند چرا فرود نغشاندند بر او از پروردگار او بگو
إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً ۚ وَلَٰكِن
بدستی که خدای تواناست بر آنکه فرو فرستد معجزه را ولیکن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ
بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبه در زمین
وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ وَمَا
و نه هیچ پرند که می پرد بدو بال خود ملو جماعتی مانند شما در ممت و آجال و ازدا
فَرِيقًا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ
اهل تکریم در لوح محفوظ یاد مرقوم ذکر هیچ چیز را پس بجاگردانند پروردگار ایشان گردانند ایشان را

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكِّمُوا فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ لَيْسَاءِ اللَّهِ يُضْلِلُهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكِّمُوا فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ لَيْسَاءِ اللَّهِ يُضْلِلُهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمْ السَّاعَةُ
أَغْنَى اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ بَلْ آيَاتُ تَدْعُونَ
فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تَشْكُرُونَ
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَا هُمْ
بِالْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ فَلَوْلَا إِزْجَاءُ هُمْ
بِأَسْنَانَا تَضُرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَلَمَّا نَسُوا مَا
ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَا هُمْ
مَبْلِسُونَ فَفُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِندِي
 بَلَدٌ مِّثْلُ مَا تَصِفُونَ ^{بلو بدستی که من بر حق نیامدم از پروردگار من و کذب نمودید شما را اینست نزد من}
 مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ^{ان عذای که شما میخواستید} إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحُكْمَ
 وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ^{او بهترین فصل کننده است} قُلْ لَوْ أَن عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
 بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ^{آن امر را که من می خواهم از میان شما و میان شما} وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ
 وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ^{و نزد او است کلید اسرار نهانی} وَيَعْلَمُ مَا فِي
 الْبُرِّ وَالْبَحْرِ ^{و آنچه در خشکی و دریا} وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا
 يَعْلَمُهَا ^{و آنچه می افتد از درخت} وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا
 رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ^{و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه چربی و نه خشکی}
 وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
 بِالنَّهَارِ ^{و او است که خواباند شما را در شب و می داند آنچه زخم کردید} ثُمَّ يَرْجِعُكُم
 فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ تُرَدُّونَ
 إِلَيْهِ ^{پس برانداختن شما در روزی نام برده که مدت حیات است} مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
 حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ^{تا چون آید یکی از شما بموت و وفات قبض فرستگان ما و آنرا فرار نکنند}

تقصی باب فی الوفاء

عشر ۱۰

توقاه ف

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ^{پس بازگردانند} إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ
 وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ^{و او از سریعترین حساب کنندگان است} قُلْ مَنِ بَخَسَكُم مِّنْ
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ^{تا تاریکیهای خشکی و دری} تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
 لَّئِنْ أَنجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ^{هرگاه ما را از این نجات دهد ما را از سپاس داران}
 قُلْ اللَّهُ يُخَيِّكُم مِّنْهَا ^{خداوند شما را از این می ترساند} وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
 ثُمَّ أَنْتُمْ مُّشْرِكُونَ ^{پس شما شریک میگردانید با خدای یگانه} قُلْ هُوَ الْقَادِرُ
 عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا بَٰسًا ^{بر آنکه او فرستد بر شما عذابی از}
 فَوْقَكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ
 يَلْبَسَكُمْ لِيُفَسِّدَكُمْ ^{یا بالا شما چون سحبه و برباز یا از زیر پایهای شما بطریق سخت یا بپوشد شما را} شَيْعًا وَيَذِيقَ بَعْضَكُمْ بَٰسَ
 بَعْضٍ ^{بسیار از شما را سختی} أَنْظِرْ كَيْفَ نَصْرُكَ الْآيَاتِ
 لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ^{تا شاید ایشان درمیانند} وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ
 وَهُوَ الْحَقُّ ^{و آن بودی و صدق} قُلْ لَسْتُ بِوَكِيلٍ
 لِّكُلِّ نَبَأٍ ^{بر هر خبری} مُّسْتَقَرٍّ ^{وقت و توقیعیست} وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ^{و زود بود که بدانید}

لین انجیالیه من غیره در صحیفه اشام

حرف شک ب

در خطه و آیه

انجیالیه دج ک

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
 وَجْهَكَ بَيْنَ يَدَيْ شَيْئِهِمْ أَنْتَ لَمْ تَشْرَعْ مِنْهُمْ شَيْئاً لَمْ يَكُنْ لَكَ عَلَيْهِمْ حَقٌّ
 حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِنَّمَا يُفْسِدُ الشَّيْطَانُ مَا يُشَاءُ
 تَأْتِيهِمْ مِنْهُ نَارٌ وَآلٌ فَاوَسَّيْنِ لَهُمَا الدُّنْيَا دِينًا
 فَلَا تَعْتَدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَا عَلَى
 الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ بِرِيقَتِ الْإِسْلَامِ مِنْ خَوْفِ اللَّهِ وَتَقْوَاهُ مِنْ خَوْفِ اللَّهِ
 يَتَّقُونَ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا هَوْلاً
 وَغُرُورًا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ
 بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ
 تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا
 بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ مِمَّا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ قُلْ أَدْعُوا إِلَى دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
 عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
 فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْشِرْ أَنْتَ قُلْ إِنَّ
 هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَأَمَّا الْبُشْرَى فَلِلْعَالَمِينَ

وَجْهَكَ بَيْنَ يَدَيْ شَيْئِهِمْ أَنْتَ لَمْ تَشْرَعْ مِنْهُمْ شَيْئاً لَمْ يَكُنْ لَكَ عَلَيْهِمْ حَقٌّ
 تَأْتِيهِمْ مِنْهُ نَارٌ وَآلٌ فَاوَسَّيْنِ لَهُمَا الدُّنْيَا دِينًا
 يَتَّقُونَ بِرِيقَتِ الْإِسْلَامِ مِنْ خَوْفِ اللَّهِ وَتَقْوَاهُ مِنْ خَوْفِ اللَّهِ
 يَتَّقُونَ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا هَوْلاً
 وَغُرُورًا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ
 بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ
 تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا
 بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ مِمَّا كَانُوا
 يَكْفُرُونَ قُلْ أَدْعُوا إِلَى دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
 عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
 فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى انْشِرْ أَنْتَ قُلْ إِنَّ
 هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَأَمَّا الْبُشْرَى فَلِلْعَالَمِينَ

۱۲۶

عشر

استهواه

وَأَنْ أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ يَسْأَلُ
 قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالَمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
 وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ اتَّخَذَ آصْنَامًا
 الْهَيْكَلِ إِنِّي آتَيْتُكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 وَكَذَلِكَ نَرَى إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَيْكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ فَلَمَّا جَنَّ
 عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي
 فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا رَأَى
 الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ
 لِي بِهِمْ هُدًى رَبِّي لَا كُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

وَأَنْ أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ يَسْأَلُ
 قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالَمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
 وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ اتَّخَذَ آصْنَامًا
 الْهَيْكَلِ إِنِّي آتَيْتُكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 وَكَذَلِكَ نَرَى إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَيْكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ فَلَمَّا جَنَّ
 عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي
 فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا رَأَى
 الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ
 لِي بِهِمْ هُدًى رَبِّي لَا كُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

حزب وقل
 حشر وقل
 الذر

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَارِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ
 فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 قَالَ اتَّخَذْتَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا أَخَافُ
 مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ
 رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
 بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
 أَحَقُّ بِالْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 وَلَمْ يَلْسُوا إِلَهًا هُمْ يَرْبُّونَ أُولَئِكَ لَهُمُ الْآثَرُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ
 وَنَالِكَ جَحْتَنَا أَيْتَانَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ
 دَرَجَاتٍ مِّنْ شَرِّهَا إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

هدى من بالياء
 رسم المصاحف

ادع من

هدى من في الصلح

وفي الخالين

عشره

للعنه ١٤

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
 مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَيُوسُفَ
 وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
 وَذَكَرْنَا وَيْحِي وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا
 عَلَى الْعَالَمِينَ وَمِنَ الْآبَاءِ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخَوَانِهِمْ
 وَاجْتَنَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ
 يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
 بِكَافِرِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْدَرُ
 قُلْ لَا اسْتَكْبَرُ عَلَيْهِ أَجْرٌ إِنْ هُوَ ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

اقتدى به في الصلح والهاء
 ساكنة في الوقف للكل

ع ١٤ عشره

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ

شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنْ

النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونِ

وَالزُّمَانِ مِثْلَهَا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا

أَثْمَرَ وَبَيِّنْهُ إِنْ كُنْتُمْ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَجَعَلُوا

لِلَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ جَنَّ وَخَقَّ قَوْلَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ

وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

يَدْبِغُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنْ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ

صَاحِبَةٌ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ

الْأَهُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَارُ

وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ

شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنْ

النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونِ

وَالزُّمَانِ مِثْلَهَا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا

أَثْمَرَ وَبَيِّنْهُ إِنْ كُنْتُمْ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

إِنْ جَنَّ وَخَقَّ قَوْلَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

يَدْبِغُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنْ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ

فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

دُرُوسٍ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ

عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَنْ

جَاءَهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ

وَمَا يَشْعُرُكُمْ أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَمَا يَشْعُرُكُمْ أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَمَا يَشْعُرُكُمْ أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَمَا يَشْعُرُكُمْ أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا

بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

درست

عذاب

در صفت

عشر

شعر

الفجر

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ فَلْيُنَادُوا بَدْعَهُمْ بِالْحَقِّ ۚ وَكَلِمَاتُ
 الْمَوْفِقِينَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ۚ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
 بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
 مَا فَعَلُوهُ ۚ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۚ وَلِيَصْنَعِ اللَّهُ لِقَاءَ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ ۚ أَفَغَيْرَ اللَّهِ اتَّبَعِي حَكَمًا ۚ وَهُوَ الَّذِي
 أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ
 مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۚ
 وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا بَيِّنًا وَلَا مَبْدَلَ
 لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ

کلمت بالتاء
وفيه خلاف

ادج ص ۱۲

وَأَنْ تَطْعَمَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۚ وَأِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْثَدِينَ ۚ
 فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِلَايَاتِهِ
 مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَالَكُمْ إِلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ
 عَلَيْهِ ۚ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّوا
 إِلَيْهِ ۚ وَإِنْ كَثُرَ لَا ضَرَرَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا
 ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۚ وَذَرُوا ظَاهِرَ
 الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
 سَيُجْرُونَ ۚ مِمَّا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا
 لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَإِنَّهُ لَفَسْقٌ ۚ وَإِنْ
 الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ
 وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۚ

ما اضطررتم

عشر ۱۲

۱۴

اَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَاحْيَاہُ وَجَعَلْنَا لَہٗ نُوْرًا یَّمْشِی
 آیا آنس که مت کافر پس زندہ گردانیدیم اورا و بدیدہ گردیم برای روشنایی یقین کہ رود و تمیز
 بہ فی الناس کَمَنْ مِثْلُہٗ فِی الظُّلُمَاتِ لَیْسَ
 بآن کند در میان مردم چون اکثر است کہ داستان او آن بود کہ در تاریکای شب و ظلمات باشد نہ
 بخارج منها کَذٰلِکَ زَیِّنَ لِلْکٰفِرِیْنَ مَا
 بیرون آیند از آن بچنان آرایش بی حقیقت آراستہ شد برای کافران آنچه
 کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ وَکَذٰلِکَ جَعَلْنَا فِیْ کُلِّ قَرْیَۃٍ
 بودند کہ میکردند و بچنانکہ در ہرہ روسا بچینند بدیدہ گردید ہر شہری
 اَکْبَرَ مَجْرِیْمِہَا لَیَمْکُرُوْا فِیْہَا وَمَا یَمْکُرُوْنَ
 بزرگتران گنہ کاران ایشانرا تا بد فعلی نمایند در آن شہر و بد غیر ساختند
 اِلَّا بِاَنْفُسِہُمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ وَاِذَا جَآءَ تَہُمْ اٰیۃٌ قَالُوْا
 مگر ببنہای خویشین و نمی دانند و چون آید بدیشان بجز آن گویند
 لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰی نُؤْتٰی مِثْلَ مَا اُوْتِیَ رُسُلُ اللّٰہِ
 ما از تصدیق تا نینیم تا دہند ما مانند آنچه دادہ اند پیغمبران فرستادہ خدا را
 اللّٰہُ اَعْلَمُ حَیْثُ یَجْعَلُ رِسَالَتِہٖ سَیُصِیْبُ الَّذِیْنَ
 خدای دانایتر است بیلان آن موضع را کہ تواند محل رسالت خود زد بود کہ رسد بآنانہ
 اَجْرَمُوْا صَغَارًا عِنْدَ اللّٰہِ وَعَذَابٌ شَدِیْدٌ بِمَا
 سگاہ کارند خواری نزد سزای کرامت خدای و عذاب سخت بسبب آنچه
 کَانُوْا یَمْکُرُوْنَ فَمَنْ یُّرِیْدُ اللّٰہُ اَنْ یَّہْدِیْہُ
 کہ بد سیرق میکنند بہرہ خواہد خدای کہ راہ نماید او را
 یَسْرِجْ صَدْرَہٗ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ یُّرِیْدُ اَنْ یُضِلّْہُ یَجْعَلْ
 کشادہ گرداند سینه او را برای قبول اسلام و ہر کہ خواہد کہ گمراہ گرداند او را گرداند
 صَدْرَہٗ ضِیْقًا حَرَجًا کَاَنَّمَا یَصْعَدُ فِی السَّمَآءِ
 سینه او را گرفتہ منتزع از قبول ایمان گوید بر شد خواہد در آسمان
 کَذٰلِکَ یَجْعَلُ اللّٰہُ الرِّجْسَ عَلٰی الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ
 بچنان کرد آئینہ بگرداند خدای بکفر و یقین را بر آنانہ نمی زند ایمان

اح ک ص ش

یصا عد ص

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّکَ مُسْتَقِیْمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰیٰتِ
 و این راہ فرمودہ پروردگار تہ حال اللہ راست بحقیقت بیان روشن گردیم ایشانرا
 لِقَوْمٍ یَذَّکَّرُوْنَ لَہُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّہُمْ وَہُوَ
 برای کوی کہ بیدارند مرایشانرا سہای سلامت نزد پروردگار ایشان و او
 وَلَیْلُہُمْ بِمَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ وَلَیَوْمَ یَحْشُرُہُمْ
 بار و دوت ایشان بسبب آنچه بودند کہ میکردند و آن روز یادکن کہ جمع گردانیم ایشانرا
 جَمِیْعًا یَا مَعْشَرَ الْاِیْنِ قَدْ اَسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ
 مہ گویم ای گروه پری بحقیقت بسیار طبع حاصل گردید از آدمی
 وَقَالَ اَوْلِیَاؤُہُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْنِعْ بَعْضُنَا
 و گوید دوستان ایشان از آدمی ای پروردگار ما بجزئی بعضی از ما را از آتش بدار
 بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا اَجَلَنَا الَّذِیْ اَجَلْتَ لَنَا
 ببعضی بجزئی باتباع و بشیخ رسیدیم بدان وقت کہ تعیین فرمودہ بودی برای ما یعنی روز بعث
 قَالَ النَّارُ مَثْوٰیكُمْ خَالِدِیْنَ فِیْہَا اِلَّا
 گوید خدای آتش جای شماست حال آنکہ جاویدمانندہ در آن
 مَا شَاءَ اللّٰہُ اِنَّ رَبَّکَ حَکِیْمٌ عَلِیْمٌ
 کہ خواستہ باشد خدای بدستی کہ پروردگار تو درست گفتار دانستہ
 وَکَذٰلِکَ نُوْتِیْ بَعْضَ الظَّالِمِیْنَ بَعْضًا بِمَا کَانُوْا یَکْسِبُوْنَ
 و بچنان تو بخت دہیم و سلب کنیم بہرہی از ستمکاران را و بہرہی بسبب آنچه بودند کہ گنہ میکردند
 یَا مَعْشَرَ الْاِیْنِ وَالْاِنْسِ اَلَمْ یَاْتِکُمْ رُسُلٌ مِنْکُمْ
 ای گروه پری و آدمی آیا نیامد بشما پیغمبرانی از میان شما
 یَقْضُوْنَ عَلَیْکُمْ الْاٰیٰتِ وَیُنْذِرُوْکُمْ لِقَاءَ یَوْمِکُمْ
 کہ قصہ میکنند بر شما آئینہای امر و بیم میفرستند شما را از فرا رسیدن روز شما
 هٰذَا قَالُوْا شَہِدْنَا عَلٰی اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْہُمْ الْحَیْوۃُ
 این روز گویند اقرار گردیم بر بنہای ایشان و فریفت ایشانرا زندگانی
 الدُّنْیَا وَشَہَدُوْا عَلٰی اَنْفُسِہُمْ اَنَّهُمْ کَانُوْا کٰفِرِیْنَ
 این جہان را و گواہی دادند بر خود کہ بدستی کہ ایشان بودند کافران

ادج ک ص ش

یعنی ان یخط الصوب
 علی النار اشارہ الی ان
 النار یشتد بعد القول
 و لیست فاعله قال

ع ۱۱

ع ۱۳

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ
 سَوَاءٌ لَهُ لَعْنَتُكُمْ أَوْ بَرَاءَتُكُمْ هَلْ يَنْصَرِفُ عَنْكُمْ وَرَجْعَتِمْ
 أَهْلُهَا غَافِلُونَ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا
 عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ
 الْعَنِيِّ ذُو الرِّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ
 وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ
 مِنْ ذُرِّيَةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ إِنْ مَا تَقْعُدُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ يُغْنِي عَنْهُمْ كِفْلَهُمْ لَا يُلَاقِيهِمْ
 عَمَلٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ مَنْ يَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ
 الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
 ذُرًّا مِنَ الْحَرِّثِ وَالْإِنْعَامِ ضَيْبًا فَقَالُوا هَذَا
 الَّذِي بَرَزْنَاهُ لَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ فَاسْتَنْصِرُوا
 إِلَيْكُمْ فَمَا تَعْلَمُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ بِهِ شَيْئًا
 وَلَكِنْ كَذِبٌ عَظِيمٌ الَّذِي يَقُولُونَ أَنَّهُ
 الْمَلَائِكَةُ نَزَّلُوا الْبُيُوتَ بِالنَّجْمِ أَتَمُ
 وَلَوْ كُنَّا فَاعِلِينَ إِنْ يَكُنْ لَهُ عِلْمٌ
 فَهَلْ يُبْدِئُ الْبَرَاءَةَ ثُمَّ يَقْبَلُهَا وَتَرَاهُمْ
 فِيهَا مُتَحَدِّثِينَ يُؤْمِنُ سَوَاءً يَنْصُرُوا
 مَوْجِبَ الْوَعْدِ أَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا
 كَبِيرٌ فَسَوْفَ نَكْتُمُ لَهُمْ صُرْفًا
 وَمِنْهُمْ لَمُتْ أَوْ لَمْ يَمُتْ أَتَمُ وَلَوْ كُنَّا
 فَاعِلِينَ إِنْ يَكُنْ لَهُ عِلْمٌ فَهَلْ يُبْدِئُ
 الْبَرَاءَةَ ثُمَّ يَقْبَلُهَا وَتَرَاهُمْ فِيهَا
 مُتَحَدِّثِينَ يُؤْمِنُ سَوَاءً يَنْصُرُوا مَوْجِبَ
 الْوَعْدِ أَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا كَبِيرٌ فَسَوْفَ
 نَكْتُمُ لَهُمْ صُرْفًا وَمِنْهُمْ لَمُتْ أَوْ لَمْ
 يَمُتْ أَتَمُ وَلَوْ كُنَّا فَاعِلِينَ

ان ما مقطوعه هنا فقط
 مكانا تكم ص

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
 أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْذَوْهُمْ وَلَيْسُوا
 عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
 وَمَا يَفْتَرُونَ وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرِّثَ جَحْرٌ
 لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بَزْغِمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ
 ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا
 افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَجَّزْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَقَالُوا
 مَا فِي بَطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لَذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
 عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ
 سَجَّزْنَاهُمْ وَصَفْنَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ فَاعِلٌ
 قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
 عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى
 اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

شرکاءهم بالباء في
 صحف الشام

للظهور

ع ۴۴

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَ
وَاو ان خداست که آفرید بوستانهای سقف بید کرده از جواب

غَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالْخَلَّ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
ویر زمین افتاده برك و باران و خورما بنان را و گشت را حال الله مختلف

أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا
بار او از خلد و از زرع درون و طعم آن و زیتون را و انار را مانند یکدیگر و در قد و طعم و لون

وَعَنِ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا
و نه مانند یکدیگر بخورید از میوه آن چون

أَثْمَرٍ وَأَنْتُمْ حِفْوُهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَ
اغانیز و آنرا و بهید آنچه دادیت از آن در وقت درودن آن

لَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
و از خدا خدای تجاوز نمائید بدستی که خدا دوست نمیدارد سرفازان

وَمِنْ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا
و آفرید از شتر و گاو و گوسفند آنچه بار را شاید و آنچه بخورید از آنچه

رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ
روزی داد شما را خدا و متابعت نمائید آثار اقدام شیطان دیوتا

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ثَمَانِيَةٌ أَرْوَاحٌ
بدستی که او سر شما را دشمنی است هویا هشت عدد را

مِنَ الضَّانِّ أَشْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ أَشْنَيْنِ
از میشینه دو و از بزینه دو

قُلْ أَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ
بگو آن دوزدا حرام کرده یا دو ماده را

أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ
یا آنچه برداشته اند بر آنها بران زهدانها دودمانیه

يَتَوَنَّى بَعْلٌ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
یا که مانده بر او ای اگر راست گوید

وَمِنَ الْإِبِلِ أَشْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَشْنَيْنِ قُلْ أَ الذَّكَرَيْنِ
و از شتر دو و از این جنس دو بگو آیا دوزدا

حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ
حرام کرده یا دو ماده را یا آنچه برداشته بران زهدانها ان دودمانیه

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ
یا نه که بودند حاضران چون وصیت فرمود شما را خدا باین علم بهر کس ستمکارتر

مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
از آنکه از خود بدید و بر خدا دروغ را ناپی راه گرداند مردم را

عِلْمٍ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
دانش بدستی که خدا راه نهد را ستمکاران

قُلْ لَا أَجِدُ فِيمَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ
بگو نمی یابم در آنچه وحی فرستاد سو من حرام گردانیده بخورنده که خوردن را

إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزِيرٍ
مگر که باشد آن چیز ناگشته یا خون ریخته یا گوشت این جانور

فَأَنَّهُ رَجِئٌ أَوْ فِسْقٌ أَوْ هَلْ لغيرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرُ
که بدستی ان خبیث است یا باشد سبب فسق یا رفع صوت کرده باشد یا بجا راند او را

بِأَعْيُنِنَا وَلَا عَادَ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
گشاده چاهات و نه ستم کننده پس بدستی که برین کار تو آمرزگار است مهربان

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ
و بر آنان که جبرود شدند حرام گردانیدیم هر حیوان با ناخن را و ازین

الْبَقَرِ وَالْعِزْمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا
جنس و از گوسفند حرام گردانیدیم بر ایشان شحمهای آنها مگر آن

حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ أَوْحَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
جریله برداشته اند بر آنها ان دو یا آنچه اختلط باشد با استخوان

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَأَنَا لَصَادِقُونَ
آن چیز را پاداش دادیم ما ایشان را و بدستی که ما راست گوئیم

۴۶

فیما مقطوعه و فيه خلاف

تكون مینه

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ^{این قرآن نامه است که فرو فرستادیم و بسیار شایسته است پس متابعت نمایند و بپرهیزند} إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ^{نامش شما رحمت کرده شود برای عدم اراده الله گویند بدستی که فرو فرستاده شد نامه آسمانی} وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ^{بر دو گروه یهود و نصاری بیش از ما و بدستی کار الله بودیم ما} أَفَوَقُّوْا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ ^{خوانند ایشان بی خبران با تویند الواسی که فرو فرستادند} لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ^{بر ما نامه آسمانی هوائیه بودی راه یافته تر از ایشان پس حقیقت} فَقَدْ جَاءَكُمْ بِبَيِّنَةٍ ^{آمد بشما جمعی روشن از پروردگار شما و راه راستی و جانشینش پس بلیت} مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ ^{وَدَحَمَ} فَمَنْ ^{اَظْلَمُ} مِمَّنْ كَذَبَ ^{استکارتر از الله بدروغ نسبت کرد اینهای خدا را و اعراض کرد از آن} بآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ^{سَخِرَ} سَخِرَ ^{زودید که جزادیم انما الله روی میگردد اندک} مِنْ دُونِهَا ^{عَنْ آيَاتِنَا} سَوَاءٌ ^{الْعَذَابُ} الْعَذَابُ ^{بما كانوا يصدقون هل ينظرون} بِمَا كَانُوا يَصْدَقُونَ ^{غلاب را بسبب آنکه بودند که اعراض میکردند هیچ چشم میدارید} هَلْ يَنْظُرُونَ ^{إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ} إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ^{مگر که آید ایشان فرشتگان موت یاغیا یا آید پروردگار تو یا آید} أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ ^{بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ} بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ^{بعضی از آینهای پروردگار تو روزی که آید بهری از آینهای پروردگار تو} يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ^{لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا} لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا ^{شود نمک هیچ نفع ایمان آن که بنده باشد ایمان آورده بیش از آن} لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ ^{أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ نَنْظُرُوا أَمَّا مَنْظُورُونَ} أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ^{بالب کرده در ایمان او نیلوا با چشم دارید که الله است که ما چشم داریم} قُلْ نَنْظُرُوا أَمَّا مَنْظُورُونَ

للعصم

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَعًا ^{بدستی که ان الله شفق کرد اینها را بدین ایشان را و بودند اصحاب مذاهب مختلف} لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ^{نه تو از کار حساب ایشان در چیزی از عتقا بدستی که کار ایشان مفضل است بحکم خدای پس} إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنْفِخُ فِيهِمُ ^{بما كانوا يفعلون} بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ^{بلیک هاند ایشان را آنچه بودند که میکردند هر که ارد یک خصلت نیلوا} وَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ ^{فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا} فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَلِهَا ^{پس بر او ده مانند آن ثواب و هر که بدی را پس} فَلا ^{تُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ قُلْ} تُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ^{جزاداده نشود مگر مانند آن و ایشان ستم کرده نشوند} وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ^{قُلْ} قُلْ ^{إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ} إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^{بدستی که من راه نمود مرا پروردگار من سوی راهی راست} صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^{دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ} دِينًا قِيمًا ^{یعنی دینی با عدالت که آن گیش ابراهیم است حال الله سالیست از طلل و بنود از} مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ ^{الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنْ صَلَوَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ} الْمُشْرِكِينَ ^{املشرك با تو بدستی که نماز من و قربان من و زندگیت مستقیم} قُلْ إِنْ صَلَوَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ ^{وَمَمَاتِي} وَمَمَاتِي ^{ووفات من و نمازهای من پروردگار جهانیات هیچ نماز نیست مرا و بان توحید و اخلاص} رَبِّ الْعَالَمِينَ ^{لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ} لَا شَرِيكَ لَهُ ^{أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رَبًّا وَهُوَ} أَمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ^{فرموده اند مرا و من نخستین مسلمانانم با تو آيا جز خدا را جویم پروردگار و او} قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رَبًّا ^{وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا} قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رَبًّا ^{پروردگار هر چیزی است و لب نلکه هر تنی بلی مملک و مال آن بر او بود} وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ^{وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ} وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ^{و بر نلاید هیچ نفس بردارد سخا نفی دیگر پس بجز پروردگار شما} ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ ^{مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ} مَرْجِعُكُمْ ^{باز گشتن شما پس بیا هاند شما را آنچه مستند که دین است خلاف می نماید} فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

فارقوا

عشر

عشر

وحيات

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَاقًا وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
 وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
 إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَشَدِيدُ

في ما مقطوعة وقد
 اختلف فيها

الکبر
 ۵۰

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَاقًا وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْمَصِّ كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حِجَابٌ
 مِنْهُ لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
 مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَّبِّكَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا فِي قُرْآنٍ
 دُونِهِ أَوْ يُنْزِلُ مِنْ دُونِ الْقُرْآنِ مَا يَشَاءُ لِنُؤْيِدَ بِهِ
 أَهْلَ كِتَابِهِمْ فَجَاءَ بِآيَاتِنَا وَأَوْهَمَ قَائِلُونَ
 فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
 ظَالِمِينَ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

۱۰۶

المص قطع الحرف
 وقد ذكر

تيد كرون ك

تيد كرون ك
 عجز الشام

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ وَالْوَزْنُ
 يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا لَا يَأْتُونَ بِطَيِّبَاتٍ يَوْمَئِذٍ
 مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا
 وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِ
 أَنْبِئُوا أَجْدَادَكُمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ
 إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ قَالَ مَا
 مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ
 مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
 فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

عجز
 ۱۵۶

للملك

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ^{لغت البس مملت دور} قَالَ إِنَّكَ مِنَ ^{لغت البس مملت دور}
 الْمُنظَرِينَ ^{لغت البس مملت دور} قَالَ فِيمَا ^{لغت البس مملت دور} أَغْوَيْتَنِي ^{لغت البس مملت دور} لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ ^{لغت البس مملت دور}
 صِرَاطَكَ ^{لغت البس مملت دور} الْمُسْتَقِيمَ ^{لغت البس مملت دور} ثُمَّ لَا تَجِدُ فِيهِمْ ^{لغت البس مملت دور} مِنْ ^{لغت البس مملت دور} بَيْنِ ^{لغت البس مملت دور}
 أَيْدِيهِمْ ^{لغت البس مملت دور} وَمِنْ خَلْفِهِمْ ^{لغت البس مملت دور} وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ ^{لغت البس مملت دور} وَعَنْ ^{لغت البس مملت دور}
 شَمَائِلِهِمْ ^{لغت البس مملت دور} وَلَا تَجِدُ ^{لغت البس مملت دور} أَكْثَرَهُمْ ^{لغت البس مملت دور} شَاكِرِينَ ^{لغت البس مملت دور}
 قَالَ أَخْرَجَ ^{لغت البس مملت دور} مِنْهَا ^{لغت البس مملت دور} مَذْمُومًا ^{لغت البس مملت دور} مَدْحُورًا ^{لغت البس مملت دور} لِمَنْ ^{لغت البس مملت دور}
 تَبِعَكَ ^{لغت البس مملت دور} مِنْهُمْ ^{لغت البس مملت دور} لَا أَمْلَأُ ^{لغت البس مملت دور} جَهَنَّمَ ^{لغت البس مملت دور} مِنْكُمْ ^{لغت البس مملت دور} أَجْمَعِينَ ^{لغت البس مملت دور}
 وَيَا آدَمُ ^{لغت البس مملت دور} اسْكُنْ ^{لغت البس مملت دور} أَنْتَ ^{لغت البس مملت دور} وَزَوْجُكَ ^{لغت البس مملت دور} الْجَنَّةَ ^{لغت البس مملت دور}
 فَكُلَا ^{لغت البس مملت دور} مِنْ حَيْثُ ^{لغت البس مملت دور} شِئْتُمَا ^{لغت البس مملت دور} وَلَا تَقْرَبَا ^{لغت البس مملت دور} هَذِهِ ^{لغت البس مملت دور} الشَّجَرَةَ ^{لغت البس مملت دور}
 فَتَكُونَا ^{لغت البس مملت دور} مِنَ الظَّالِمِينَ ^{لغت البس مملت دور} فَوَسْوَسَ ^{لغت البس مملت دور} لَهُمَا ^{لغت البس مملت دور} الشَّيْطَانُ ^{لغت البس مملت دور}
 لِيُبْدِيَ ^{لغت البس مملت دور} لَهُمَا ^{لغت البس مملت دور} مَا ^{لغت البس مملت دور} وَرَى ^{لغت البس مملت دور} عَنْهُمَا ^{لغت البس مملت دور} مِنْ ^{لغت البس مملت دور} سَوَاءٍ ^{لغت البس مملت دور} وَقَالَ ^{لغت البس مملت دور}
 مَا نَهَيْكُمَا ^{لغت البس مملت دور} رَبُّكُمَا ^{لغت البس مملت دور} عَنْ ^{لغت البس مملت دور} هَذِهِ ^{لغت البس مملت دور} الشَّجَرَةِ ^{لغت البس مملت دور} إِلَّا ^{لغت البس مملت دور} أَنْ ^{لغت البس مملت دور}
 تَكُونَا ^{لغت البس مملت دور} مَلَائِكَةً ^{لغت البس مملت دور} أَوْ ^{لغت البس مملت دور} تَكُونَا ^{لغت البس مملت دور} مِنَ الْخَالِدِينَ ^{لغت البس مملت دور}

لا ملن رسم الامام
حيث وقع

عشر

وَقَاسَمَهُمَا ^{لغت البس مملت دور} إِنِّي ^{لغت البس مملت دور} لَكُمْ ^{لغت البس مملت دور} مِنَ النَّاصِحِينَ ^{لغت البس مملت دور} فَدَلَّيْهُمَا ^{لغت البس مملت دور}
 بِغُرُورٍ ^{لغت البس مملت دور} فَلَمَّا ^{لغت البس مملت دور} ذَاقَا ^{لغت البس مملت دور} الشَّجَرَةَ ^{لغت البس مملت دور} بَدَتْ ^{لغت البس مملت دور} لَهُمَا ^{لغت البس مملت دور} سَوَاتِرُهُمَا ^{لغت البس مملت دور}
 وَطَفِقَا ^{لغت البس مملت دور} يَخْفِفَانِ ^{لغت البس مملت دور} عَلَيْهِمَا ^{لغت البس مملت دور} مِنْ ^{لغت البس مملت دور} وَرَقِ ^{لغت البس مملت دور} الْجَنَّةِ ^{لغت البس مملت دور}
 وَنَادَاهُمَا ^{لغت البس مملت دور} رَبُّهُمَا ^{لغت البس مملت دور} أَلَمْ ^{لغت البس مملت دور} أَنْهَكُمَا ^{لغت البس مملت دور} عَنْ ^{لغت البس مملت دور} تِلْكَ ^{لغت البس مملت دور}
 الشَّجَرَةِ ^{لغت البس مملت دور} وَقَدْ ^{لغت البس مملت دور} لَكُمْ ^{لغت البس مملت دور} إِنَّ ^{لغت البس مملت دور} الشَّيْطَانَ ^{لغت البس مملت دور} لَكُمْ ^{لغت البس مملت دور}
 عَدُوٌّ ^{لغت البس مملت دور} مُبِينٌ ^{لغت البس مملت دور} قَالَا ^{لغت البس مملت دور} رَبَّنَا ^{لغت البس مملت دور} ظَلَمْنَا ^{لغت البس مملت دور} أَنْفُسَنَا ^{لغت البس مملت دور} وَإِنْ ^{لغت البس مملت دور}
 تَغْفِرْ لَنَا ^{لغت البس مملت دور} وَتَرْحَمْنَا ^{لغت البس مملت دور} لَنَكُونَنَّ ^{لغت البس مملت دور} مِنَ الْخَاسِرِينَ ^{لغت البس مملت دور}
 قَالَ ^{لغت البس مملت دور} اهْبِطُوا ^{لغت البس مملت دور} بَعْضُكُمْ ^{لغت البس مملت دور} لِبَعْضٍ ^{لغت البس مملت دور} عَدُوٌّ ^{لغت البس مملت دور} وَلَكُمْ ^{لغت البس مملت دور} فِي ^{لغت البس مملت دور}
 الْأَرْضِ ^{لغت البس مملت دور} مُسْتَفَرٌ ^{لغت البس مملت دور} وَمَتَاعٌ ^{لغت البس مملت دور} إِلَى ^{لغت البس مملت دور} حِينٍ ^{لغت البس مملت دور} قَالَتْ ^{لغت البس مملت دور} فِيهَا ^{لغت البس مملت دور}
 تَخَيُّونَ ^{لغت البس مملت دور} وَفِيهَا ^{لغت البس مملت دور} تَمُوتُونَ ^{لغت البس مملت دور} وَمِنْهَا ^{لغت البس مملت دور} تُخْرَجُونَ ^{لغت البس مملت دور} يَا ^{لغت البس مملت دور}
 بَنِي ^{لغت البس مملت دور} آدَمَ ^{لغت البس مملت دور} قَدْ ^{لغت البس مملت دور} أَنْزَلْنَا ^{لغت البس مملت دور} عَلَيْكُمْ ^{لغت البس مملت دور} لِبَاسًا ^{لغت البس مملت دور} يُوَارِي ^{لغت البس مملت دور}
 سَوَاتِرَكُمْ ^{لغت البس مملت دور} وَذُرِّيًّا ^{لغت البس مملت دور} وَلِبَاسًا ^{لغت البس مملت دور} النَّقِيُّ ^{لغت البس مملت دور} ذَلِكَ ^{لغت البس مملت دور} خَيْرٌ ^{لغت البس مملت دور}
 ذَلِكَ ^{لغت البس مملت دور} مِنْ ^{لغت البس مملت دور} آيَاتِ ^{لغت البس مملت دور} اللَّهِ ^{لغت البس مملت دور} لَعَلَّهُمْ ^{لغت البس مملت دور} يَذْكُرُونَ ^{لغت البس مملت دور}

٧٤

ومن نصب ولباس
وقفت على النقوى
ولم يقف على ريشا

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ
 حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُخَوِّفُونَهُمْ قَالُوا إِنَّمَا
 كُنْتُمْ تَدْعُونَا إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا
 وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ
 قَالُوا ادْخُلُوا فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ
 الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ قَالُوا كَلِمَةً دَخَلَتْ أُمَّةٌ
 لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا رَاكَو فِيهَا جَمِيعًا
 قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا
 فَأَرْسَلْنَا مِنْهُمْ عَذَابًا مِنْ النَّارِ قَالُوا لِكُلِّ
 ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ قَالَتْ أُولَٰئِهِمْ
 الْأَخْرِيَةُ فَكَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

فمن اظلم من من افتري على الله كذبا او كذب
 بآياته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب
 حتى اذا جاءهم رسلكم يخوفونهم قالوا انما
 كنتم تدعوننا الى دين الله قالوا صلوا علينا
 وشهدوا على انفسهم انهم كاذبون
 قال ادخلوا في امة قد خلت من قبلكم من
 الجن والانس في النار قالوا كلمة دخلت امة
 لعنت اختها حتى اذا راكوا فيها جميعا
 قالت اخريهم لاوليهم ربنا هؤلاء اضلونا
 فارسلنا منكم عذابا من النار قالوا لكل
 ضعف ولكن لا تعلمون قالت اوليهم
 الاخرية فكان لكم علينا من فضل
 فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا
 لَا تُفَتِّحْ لَهُم أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
 الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
 غَوَاشٍ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
 إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
 فَخَرَّجْنَاهُمْ مِنْ خَتَمِهِمُ الْأَثَرَ وَقَالُوا
 اللَّهُ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا
 لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
 رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلْكَمُوا
 الْجَنَّةَ أَوْ رُتِمُوا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ان الذين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها
 لا تفتح لهم ابواب السماء ولا يدخلون الجنة
 حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي
 المجرمين لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم
 غواش وكذلك نجزي الظالمين والذين
 امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا
 الا وسعها اولئك اصحاب الجنة هم فيها
 خالدون ونزعنا ما في صدورهم من غل
 فخرجناهم من ختمهم الاثر وقالوا
 الله الذي هدينا لهذا وما كنا
 لنهتدي لولا ان هدانا الله لقد جاءت
 رسول ربنا بالحق ونودوا ان تلكموا
 الجنة او رتموا بما كنتم تعملون

يقع

عشر

ما كنا بغير او

ما كنا بغير او

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا
 مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
 حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ مُؤَذِّنًا يَنبَغِي لَهُمْ أَنْ يَكُونَ
 اللَّهُ عَلَى الطَّالِبِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَيَعْبُوهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ وَبَيْنَهُمَا
 حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ
 تَلَقَّاءِ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا اجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
 تَسْتَكْبِرُونَ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ
 بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وآواز دهند خداوندان بهشت خداوندان دوزخ را که بحقیقت یافتیم
 آنچه وعده داد ما را پروردگار ما درست راست پس هیچ یافتید شما آنچه وعده کرد پروردگار شما
 حقیقتا بگویند نعم پس آواز دهند آواز دهند میان ایشان که
 خداوند است بر ستارگان باد ایشان را که می خنجد بگردند از دین خدای
 و می جویند آنرا کفری و ایشان بدان جهان ناآوردند کاند و میان ایشان مردی
 حجاب است و بر بالاها که میان بهشت و دوزخ است مردانی باشند که بشناسند هر یک را
 بسیمای خود و آواز دهند خداوندان بهشت را که سلام بر شما باد
 که نرفتند در آن بهشت و ایشان طمع میدارند رفتن آن و چون باز گردانید شود بنمایند
 تلاقی فراسوی خداوندان دوزخ گویند ای پروردگار ما ما را با گروه ستارگان
 و آواز دهند خداوندان بالاها میان بهشت و دوزخ مردانی که میشناسند ایشان را بنشانی روی ایشان
 بگویند سود نبرد از شما گردان شما و آن گردن
 تستکبرون آهولای که این اقسامت ما را نرسد خداوندی
 رحمتی می کردید آیا ایشانند انا که شما سوگند خوردید که بدیشان نرسد خداوندی
 بر رحمت اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون
 بخشایند در شوق در بهشت ترس نیست بر شما و نه شما اندوه من شوق

۴۶

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِيضُوا
 عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
 إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ
 الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنفِثُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ
 يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَتَخَدُّونَ
 وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى
 وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا
 تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسَوْهُ
 مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ
 لَنَا مِنْ شَفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ
 فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آواز دهند دوزخیان بهشتیان را بگویند
 بر ما از آب یا از آنی که خداوند از شما رزق کرد
 که خداوند حرام کرده است بر کافران که
 دین خود را بازی و شغلی ضایع و فریفت ایشان زندگانی
 دنیا را فایده نداشتند پس امروز می افشانیم
 این روز ایشان و ما کانی بودند بنشانی قدرت
 و لقمه جیانی که با کتاب فصلان را بر علم هدی
 و رحمتی که برای قومی که ایمان دارند
 و بخشایند که میگردند آن هیچ انتظار نمایند تا فغان
 تأویل آن روز که تأویل آن روز می آید
 عاقبت کاران و دوزخیان عاقبت کاران از شما
 ازین پیش بحقیقت آمدند پیغمبران پروردگار ما را
 ما را از وجوه شفاعت کنند کافی که شفاعت کنند ما را
 یا باز گردانند ما را یا
 ما را که عمل غیر از آنی که ما میکردیم
 ما را که عمل غیر از آنی که ما میکردیم
 ما را که عمل غیر از آنی که ما میکردیم
 ما را که عمل غیر از آنی که ما میکردیم

عشره

۵۶

اِنَّ رَبَّكُمْ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ
 اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيًّا
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرٰتٌ بَاَمْرِهِ اَلَا اِنَّ الْخَلْقَ وَالْاَمْرَ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
 وَخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَلَا تَقْسِدُوا وَاَدَّ
 الْاَرْضَ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَاَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
 اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ وَهُوَ الَّذِي
 يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ حَتّٰى اِذَا
 اَقْلَتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيْمَنٍ فَاَنْزَلْنَا مِنْهُ الْمَاءَ
 فَاَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ يُخْرِجُ
 الْمَوْتِىَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ وَالبَلَدُ الطَّيِّبُ خَجْرٌ
 بَنَانُهُ اَذِنَ رَبِّهٖ وَالَّذِي خَبَتْ لَا تُخْرِجُ الْاَرْضُ كَدًّا
 كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُوْنَ

در روز
 حشر
 و
 الشمس

رحمت بالآء وقد ذكر
 في البقرة
 الریح دس
 شراک
 شراش

لعمره

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
 اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اِنِّىْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ قَالَ الْمَلَاةُ مِنْ قَوْمِهٖ اِنَّا
 لَنَرٰكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بى
 ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
 اُبَلِّغُكُمْ رَسٰلَاتِ رَبِّىْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ
 مِّنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ اَوْ عَجِبْتُمْ اِنْ جَاءَكُمْ
 ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
 لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ فَلَوْلَا
 فَانْجِنَا وَالَّذِيْنَ مَعَهُ فِى الْفُلْكِ وَاغْرَقْنَا
 الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنٍ
 وَاِلٰى عَادٍ اِخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
 اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرِهٖ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ

ادج

عشر

۸۶

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي
 سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ قَالَ يَا قَوْمِ
 لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ
 أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا أَذْجَعَلَكُمْ
 خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً
 فَاذْكُرُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ قَالُوا أَجِئْنَا
 لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتِنَا
 مَا نَعْبُدُ إِنَّا كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ قَدْ وَقَعَ
 عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي
 فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا
 مِنْ سُلْطَانٍ فَانظُرُوا أَنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

گفتند گروهی از ایشان که از گروه او بدستی ما هارینه می بینیم

بی خردی و بدستی ما هارینه کان می بینم از دروغ گوای در دعوی پیغمبری گفت هوای گروه من

نیست بی سفاکته ولیکن من رسولی از پروردگارم از پروردگار جهانیان

می رسانم شما را پیغامهای پروردگار من و من شما را نصیحت کننده ام با امانت

آیا عجب تانم آن که آمده شما را و می از پروردگار شما

علی رجل منكم لينذركم واذكروا اذ جعلكم
 بر زبان مردی از شما تا بگویم شما را از خدا و یاد کنید آن وقت که گردانید شما را

خلفاء من بعد قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة
 ملوک از پس قوم نوح و زیادت کردانید شما را در آفرینش بسطت اجسام شما را

فاذكروا الا الله لعلكم تتقون قالوا اجئنا
 پس یاد کنید و بگویند علی ما نازل شد تا بگویم گفتند ای مایه تو بیا

لنعبد الله وحده ونذره ما كان يعبد ابائنا
 تا پرستش کنیم خدای تنها از زبانان و نذر کنیم عبادت آن تباری که عبادت میکردند پدران ما پس بیاویز

بما نعبدنا ان كنت من الصادقين قال قد وقع
 بر ما آن خدای ما را از دست تو افتاده است از راست گوای گفت هوای حقیقت باز شد

عليكم من ربكم رجس وغضب اتجادلونني
 بر شما از پروردگار شما زایدی در غضب و لعنت انتقام ای خصم منماینده با من

في اسماء سميتوها انتم و آبائكم ما نزل الله بها
 در شان اسمهای نام نهادید نام شما و پدران شما و نازل شد خدای بالجهنم حقیقت

من سلطان فانظروا اني معكم من المنظرين
 من منظر عقیبت باشد که من باشم از انظار کننده گانم

بَصُطَةً بِالضَّادِ
 ا هـ د
 ووجهان عن
 مرف

عشر

عب

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
 الَّذِينَ كَذَبُوا بَايَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
 رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فذَرُوهَا
 تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابُ الْآلِمِ وَاذْكُرُوا أَذْجَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ
 عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُوءِهَا
 قُصُورًا وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا
 الْآلَاءَ اللَّهُ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
 اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا
 مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

پس رها نمودیم او و آنانی که با او بودند را بوسیله رحمت ما و بریدیم آخرت را

انانی که کذب نمودند بایاتهای ما و نبودند مؤمنین

و فرستادیم بر ثمود را صالح نام گفت ای گروه من پرستش نمائید معبود بزرگ

نیست شما را خدای جز او حقیقت آمد بشما بینه من

ربکم هذه ناقة الله لكم آية فذروها
 پروردگار شما اینست ناقة خدای در آن حاله شما است بینه من رها کنید او را

تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم
 ناخورد در زمین خدای و مسایند باین ناقة هیچ ایادی که ببرد شما را

عذاب الیم واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد
 عذابی در آنک و یاد کنید آن وقت که گردانید شما را پادشاهان از پس

عاد وبوآكم في الأرض تتخذون من سوءها
 قبیله عاد و جای شما را در زمین که میگیرید و میسازید از زمینهای نرم

قصورا وتتخذون الجبال بيوتاً فاذكروا
 گوشها و میسازید از گورها خانه ها پس یاد کنید

الآلاء الله ولا تعتوا في الأرض مفسدين
 نعمتهای خدایا و فساد مکنید در زمین فساد گردان

قال الملأ الذين استكبروا من قومه للذين
 گفتند گروهی از ایشان که بدستی ما هارینه می بینیم

استضعفوا لمن آمن منهم اتعلمون ان صالحا
 که ضعیف شدند ایشان را بر آن کسانی که ایمان آوردند شما را که صالح فرستاده شده است

مرسل من ربه قالوا اننا بما ارسل به مؤمنون
 از پروردگار او گفتند بدستی ما آنچه فرستادید آن گروه ما را

قال الملأ
 الذين استكبروا

١٢٤

قال الملأ هنا زيادة
 واو

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاْفِرُونَ
گفتند آنانی که بزرگی نمودند بدستی که ما بآنچه ایمان آورده ایم شک میکنیم
 فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
پس کشتند آن ناقه را و تجاوز نمودند از امر پروردگار ایشان و گفتند ای صالح
 اقْتِنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
بار ما را آنچه وعده میدهم از عذاب اگرستی از پیغمبران فرستاده
 فَآخَذَتْهُمْ رُجُفَةٌ فَأَصْحَوْا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ
پس گرفت ایشان را لرزه زمین پس گشتند در خانه ایشان مردگان
 فَنُوحِيَ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا
پس عرض کرد از ایشان صالح و گفت ای گروه من بحقیقت رسانیدم بشما پیغامبری
 رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ
پروردگار من و نصیحت کردم شما را ولیکن دوست نمیدارید شما نصیحت کنندگان را
 وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّا نَوْنُ الْفَاحِشَةَ
و فرستادم برادر را و گفت مردوخدا را آیا میلند شما آن خصلت فجاعت را بشما
 مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ
گرفت شما را از پیش از جهانیان
 إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
ای بدستی که شما بجماعت میلند با مردان از جهت شهوت از جنس
 النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ وَمَا كَانَ
زنان نه که شما گروهی از حد تجاوز کنندگان و نبود
 جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ
جواب گروه او مگر آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را از
 قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَا سِي يَنْظُرُونَ فَالْتَجِئْنَا
دیده شما بدستی که گردانید به پای میبایند پس پناه بردیم او
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَةً كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
و زنان او را مگر زن او که بود از باقی ماندگان در عذاب

عَزَّ
 اینکم د اینکم
 آنکم آنکم
 مصدق
 عم

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
و باریدیم بر ایشان نوعی از باران یعنی آتش پس بنگر که چگونه بود عاقبت آن گناهکاران
 وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
و فرستادم سوی قبیله مدین بخواه ایشان شعیب نام گفت ای گروه من پرستش نمایند
 اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْذُومُ
معبود بشما نیست شما را هیچ خدای جز او بحقیقت آمد بشما
 بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
بسیج از پروردگار شما پس تمام کنید میزان را و ترازو را
 وَلَا تَخْسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
و نترسید مردم را چیزهای ایشان و تباهی نکنید در
 الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
زمین پس از اصلاح اهلان آنچه فرمودیم بهترینست بر شما
 إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ
اگر هستید باورداران حق و منشیید در هر راهی
 تُوعَدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
درمان حال که میترسانید و باز میگردانید از پس خدای آنس که ایمان آورد
 بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
بان و طلب کنید دین خدا را گری یعنی میلند و یاد کنید آن وقت که بودید شما اندک و غلبه
 فَكَثَرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
پس بسیار گردانید خدای شما و نظر کنید که چگونه بود عاقبت شما
 الْمُفْسِدِينَ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا
تجاهی کنندگان و اگر هست گروهی از شما که ایمان آورده
 بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
بآنچه فرستادم من بان و گروهی ایمان نیامورید پس صبر کنید تا نیاید
 يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
حکم کند خدای میان ما و شما و حال است که خدای بهترین حکم کنندگان است

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَإِذَا هِيَ
 تَلْفُفٌ مِّمَّا يَفْكُونَ ۚ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۚ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
 صَاغِرِينَ ۚ وَالْقِيَاسُ السَّحَرَةُ سَاجِدُونَ ۚ
 قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ
 مُوسَىٰ وَهَارُونَ قَالَا فِرْعَوْنُ
 أَمْسَتْ بِهٖ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَّكُمْ ۚ إِنَّ هَٰذَا
 لَمَكْرٌ مَّكْرُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِخُجُرُوا مِنْهَا
 أَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ ۚ لَا قُطْعَنَ
 أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ
 لَا صُلْبَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ ۚ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
 مُنْقَلِبُونَ ۚ وَمَا نُنْفِخُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ أَمَّا بآيَاتِ رَبِّنَا
 مَا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّأْ مُسْلِمِينَ ۚ

ووحی کردیم ماسوی موسی که بنیاد تو ای موسی عصای تو پس بنیاد اخت موسی عصا
 تلفت مایا فکون فوقع الحق وبتل ما کانوا یعملون
 پس اهان از عصا فروری آنچه ایشان بدو فرستاده بودند پس ثابت شد حق نبوت موسی و ناجیز شد آنچه بودند
 یعملون غلبوا هنالك و انقلبوا
 که میگرددند سحره از سحر پس غلبه شد آنچه که سحر می کرد موسی و گردیدند خوار شدند
 صاغرین والقی السحرة ساجدون
 و متعبد شدند و قلند شدند جادویان در آن حال که سحره کتمان بودند
 قالوا امننا بر رب العالمین
 گفتند ایمان آوردیم بر پروردگار عالمیات
 موسی وهارون قال فرعون
 پروردگار موسی وهارون گفت فرعون من سحره را
 امست به قبل ان ادنى لکم
 ای ایمان آوردید بموسی پیش از آنکه دستوری دهم شمارا بدستی که این که
 لکم مکر مکرموه فی المدینة لخرجوا منها
 از شما چیزی است که حیله گردید شما را در شهر تا بیرون کنید این مدینه
 اهله فسوف نعلمون
 اهل آنرا پس زود بدیده شما عاقبت هرانیه بستم من البینه
 ایدیکم وارجلکم من خلاف
 دشمنای شمارا و پاهای شمارا از خلاف یلددیکر یعنی از هر طرف
 لا صلبکم اجمعین قالوا اننا الى ربنا
 هرانیه نمیشمارا همه گفتند سحره بدستی که ما با حضرت پروردگار ما
 منقلبون و ما ننفخ منها
 باز گردنده ایم وجهه جیب سینه از ما مگر الله ایمان آوردیم ما بآیات پروردگار ما
 ما جاءنا ربنا افرغ علينا صبرا و توقا مسلمین
 که آمدن ما ای پروردگار ما بر ما شکبایی و وفات رسان ما در آن حال که مسلمان باشیم

ادح کصش

عشر

وابدل الحزبة الاولى واوا
 وید قلد الفین فی الوحد
 ز و تحقیقهما صش

۳۴

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
 لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتِكَ ۚ قَالَ
 سَنَقْتِلُ آبْنَاءَ هُمْ وَنَسْجِي ۚ وَابْنَاءَ هُمْ
 قَاهِرُونَ ۚ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
 إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلْمُتَّقِينَ ۚ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدُ
 مَا جِئْنَاكَ ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
 وَيَسْتَخْلَفَكُمْ فِي الْأَرْضِ ۚ فَنَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۚ
 وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
 لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ۚ فَإِذَا جَاءَهُمْ حَسَنَةٌ قَالُوا الْبَأْسُ
 هَٰذِهِ وَإِنْ تُبْهِمُ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ
 إِلَّا أَمَّا طَارُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ
 وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتُكُنَّا بِهَا مُؤْمِنِينَ ۚ

وقلند اشرف ان قوم فرعون آیا بلادی موسی و قوم او
 لیفسدوا فی الارض و یذرك و آلهتك قال
 که تباهی کنند یعنی بغیر من کنند زمین و بگذارد ترا باخدایان تو گفت فرعون
 سنقتل ابناء هم و نسجی
 زود باشند که عادت کنیم کشتن پسران ایشان و زنده گردانیم زمان ایشان و بدستی که ما بالا ایشان
 قاهرون قال موسی لقومیه استعینوا بالله و اصبروا
 مبر کنندگان و غالب گفت موسی چون من و مردوخ خود یاری خواصید بخدا و شکبایی نمایید
 ان الارض لله یورثها من یشاء من عبادیه
 بدستی که زمین مصر را بطلای پس است میخاید بملکی سیدها که خواصه از بندگان او و خاتمت حمیه
 العاقبة للمتقین قالوا اوذینا من قبل ان تأتینا
 سر برهیز کار ما را از تو گفتند فرعون موسی را چنانکه ما را از پیش الله که آمدی تو ما و از پس
 ما جینا ک قال عسی ربکم ان یهلیک عدوکم
 الله آمدی تو ما گفت تو شاید بعد که پروردگار شما که هلاک گرداند دشمن شمارا
 و یستخلفکم فی الارض
 و بجای ایشان بداند شمارا در زمین مصر پس به بیند که جلوه عمل میکنید شمارا
 و لقد اخذنا آل فرعون بالسنین و نقص من الثمرات
 و حقیقت عقوبت فرمودیم فرعون را و فرعون را با بخت و نالی و گردن از میوها
 لعلهم یذکرون
 تا مگر ایشان بیدار گردند پس چون آمد بلایشان بیلای فلاح گفتند ما را است
 هذیه وان تبهم سیئه یطیروا بموسی و من معه
 این حسنه و اگر رسد ایشان بدی یعنی خشک سالی تشام کنند بموسی و ان سونانی که او را اند
 الا اما طارهم عند الله
 بدان بدستی شوم ایشان نزد خداست و لیکن اکثرهم لا یعلمون
 یعنی بعضا و قد را و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند
 و قالوا مهما تأتینا به من آیه لتکوننا بها مؤمنین
 و گفتند موسی هر آنچه بیاوردی تو ما را از آیه تو ما را از شکبایی و وفات رسان ما در آن حال که مسلمان باشیم

ع ۱۱۶ الطهر

عشر

عب

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
 پس فرستادیم ما بر ایشان باران غالب را و طحڑا و کجرا که هارا و بزغهارا
 وَالذَّمَ آيَاتِ مُفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
 و خون را بجزای جلاله اینها از بیکدیگر پس بزدی نمودند و بودند از روی
 مُجْرِمِينَ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ
 کنه کاران و چون واقع شدی بر ایشان هر یکی از عذابهای کفشدی ای موسی بخوان
 لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِنَكْشِفَ عَنْ الرِّجْزِ
 از بهیبا پروردگار ما بعهده او نزد حق یعنی نبوت هراینه اگر باز بری تو از ما این عذاب را
 لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ فَلَمَّا
 هراینه ایمان آوریم ترا و هراینه بفرستیم با تو پسران یعقوب را پس چون
 كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْعَوَةِ إِذَا هُمْ
 باز بردیم ما از ایشان آن عذاب را تا مدتی که ایشان رسیدند بدان که در آن عذاب بود
 يَنْكُتُونَ فَأَنْفَقْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَا هَمَّ أَلِيمٍ
 میشکند آن عذاب را بر لایحه خواستیم از ایشان پس غمزه گردانیدیم ایشان در دریا
 بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
 بسبب آنکه ایشان تکذیب کردند بآیات ما و بودند از آن باب غافل شوندگان
 وَأَفْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْزَعُونَ
 و بیزار دادیم آن گروه را و
 مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَعَارِبِهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
 برآمدن جایهای از زمین و فرود آمدن جایهای از زمین و بشارت دادیم آن زمین را با نافع آن
 وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ
 و تمام شد کلمه پروردگار تو آن کلمه نیکی که بود و ایشان را عذاب کرد و پسران یعقوب
 بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
 پس شکستیم آنچه ایشان چه میکردند و هلاک کردیم آنچه بود که میکرد
 فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ
 فرعون و گروه او و آنچه را که بودند و آنچه را که میشدند

كَلِمَةُ الْبَاءِ وَالْهَاءِ وَالْألف
 و تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صَدَقَ وَعْدُ
 و تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى
 الَّذِينَ وَفَّقَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَيُّهَا
 وَفَّقَتْ خَلْقَ رَبِّكَ

انما الذين غلبوا
 ولا توفون رستم
 الشمام

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ
 و گذرانیدیم ما پسران یعقوب را از دریا پس آمدند بر گروهی
 يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى
 که بزمین بودند بر بنای که بودند ایشانرا گفتند بنی اسرائیل ای موسی
 اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ
 بدیدن از برای ما بتانی چنانچه تقدیر کنیم بعبادتان بآن ایشانرا گفت موسی بدستی که
 قَوْمٌ تَجْهَلُونَ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ
 گروهی جاهلانند بدستی که عبادان این بتان هلاک کرده شد است آنچه ایشان در اند
 وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ قَالَ أَغْبِرْ اللَّهُ
 و اجیز است بآن یعنی بآن عذاب آنچه هستند ایشانرا میگویند گفت موسی ایانست بپسار
 أَبْعِدْكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 بخوانم شما را خدایانی و حال آنست که معبود ایشانرا تفصیل نماید شما را برآمد عالم شما
 وَإِذْ أَخْبَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ لَيْسُوا بِمُؤْمِنِينَ
 و یاد کنید از زمانه که پنهان کردیم شما را از فرعون و فرعونیان هیچ سینه نداشتند شما را
 سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
 بدترین عذاب میکشند پسران شما را و زندگیشانرا میکشند
 نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
 زنان شما را و در اینجا شما را آزمون ایشان تقدیر کردیم از پروردگار بزرگ
 وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ
 و وعده دادیم موسی سی شب و تمام کردانیدیم آن سی شب را ده دیگ
 فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 پس تمام شد وقت پروردگار من چهارده شب و گفت
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي
 موسی برادر خود را هارون بجای من باش در میان گروه من
 وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ
 و صلح کن و متابعت مکن راه کسانی که کارشانرا

عشر ۱۴

انما كرك

۴۶

و وعدنا

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ بِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
 ارْزُقْنِي آتَنَظُرُ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَاكَ وَلَكِنْ نَنْظُرُ إِلَى الْجَبَلِ
 فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرَاكَ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ
 لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
 تَبَّتْ إِلَيْكَ وَانَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ
 يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي
 فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَكَتَبْنَا لَهُ
 فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
 فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ
 دَارَ الْفَاسِقِينَ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَامَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوهَا وَإِنْ
 يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
 سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

و با خنداس حوله
الراء ط

دکاء

برسلا لقی اد

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَاتَّخَذَ
 قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَئِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
 لَهُ خَوَارِطُ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
 سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سَفِطَ
 فِي أَيْدِيهِمْ وَدَاوُوا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَنْ
 نَمُرَّحِمْنَا رَبَّنَا وَتُغْفِرَ لَنَا لَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
 بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ
 وَالْقَىٰ الْأَلْوَاحَ وَآخُذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ
 إِنْ الْقَوْمَ اسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا يُقْتُلُونِي فَلَا تَشْمِتْ فِي
 الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي
 وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

ع ۴۶

نصف السبع

کصش

ع ۱۵

ع ۴۶

اِنِّي رَسُوْلُ اللهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 بگو ای مردمان بدستی که من فرستاده خدام سوی شما همه
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
 آن خدای که سرور است پادشاهی آسمانها و زمین
 يُخَيِّرُ وَيُمِيتُ قَا مَنُوْا بِاللّٰهِ وَ
 هیچ خدای نیست مگر او زنده میکند و می میراند پس ایمان آرند بخدای
 رَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّي الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
 و پیغمبر او آن پیغمبر نا نویسنده که ایمان دارد بخدای
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ
 و کلمات او و متابعت نمایند او را تا راه یابید
 وَمَنْ قَوْمٌ مُّوسٰى اُمَّةٌ يَّهْتَدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
 و از گروه موسی امتی که هدایت میشوند بصدق و او بحق علم میکنند
 يَّعْدِلُوْنَ وَقَطَعْنَا لَهُمْ اَثْنَيْ عَشَرَ اَسْبَاطًا
 و جدا کردیم ایشان را دوازده قبیله بودند نوادگان یعقوب
 اُمَمًا وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُّوسٰى اِذَا اسْتَشَقَّيْهِ قَوْمُهُ
 گروهان و وحی فرستادیم موسی چون طلب آب کردند از تو
 اَنْ اَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْجَحْتَ مِنْهُ اَثْنَا
 که بزنی بعصای سنگ را پس روان شد از تو
 عَشْرَةَ عِيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ
 دوازده چشمه بجای آورد و دانست هر مردی آبشیر ایشان
 وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 و سایه بان ساختیم بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان ترنجبین
 وَالسَّلْوٰى كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 و نعمانها بخورید از حلالها آنچه روزی دادیم شما را
 وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ
 و ستم نکردیم شما را و لکن بودند برنهای خود ستم میکنند

وَاِذْ قُلْنَا لَهُمْ اَسْكُنُوْا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا
 و چون گفتیم شد مرا ایشان را ساکن شوید در این ده بیستادست و بخورید
 مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوْا حِطَّةٌ وَاَدْخُلُوْا
 از آن هر جا که خواهید و بگویند خداوند بخواند شما را از اینا و درآید
 الْبَابَ بِحُدٍّ تَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْئَاتِكُمْ
 در شهر حال الله بجهت آنان باشید باز بفرمایید شما را گناهات شما
 سَنَزِيْدُ الْحُسَيْنِيْنَ فِدْلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
 زود بدهم آنرا به کثرت ثواب بملوک کاران پس بفرمایند آنان را ستم کار بودند
 مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قُلْنَا لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا
 از ایشان گفتاری جز آنکه گفتیم شده بود مرا ایشان را پس فرستادیم
 عَلَيْهِمْ رَجًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ
 بر ایشان غلای از آسمان بسبب آنچه بودند که ستم میکردند
 وَسَلَّمَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
 و برپس ایشان را از آن شهر که بود نزدیک دریای مغرب
 اِذْ يَّعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَأْتِيَهُمْ حِيَّتَانِهِمْ
 چون از فرمان تجاوز نمودند در باب شنبه گردن چون می آمد ایشان را ماهیان ایشان
 يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتَوْنَ لَا تَأْتِيَهُمْ
 در روز شنبه گردن ایشان حال آنکه ظاهر بود روزی که شنبه نمیکردند و نمی آمد ایشان را
 كَذٰلِكَ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ
 همچنان می آزمودیم ایشان را بسبب آنچه بودند که از طاعت خروج مینمودند
 وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُوْنَ قَوْمًا لَا اِلٰهَ
 و چون گفتند گروهی از ایشان چرا بنده می کنید گروهی که خدای
 مُهْلِكُهُمْ اَوْ مَعْبُدُهُمْ اَعْدَا بَا شَدِيْدًا
 ملامت کننده ایشان است یا غلبه کننده ایشان غلای سخت
 قَالُوْا مَعْدَنَةٌ اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ
 گفتند موعظه ما اعتداریست سوی پروردگار شما و نا امید ایشان از پرهیزکاری نمائید

خطایا که خطیتکم
 ع

بیش از پیش
بیش از پیش

عن مامقوطة هنا فقط
رسم الامام

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ فَلَمَّا عَنَّا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
قِرْدَةً خَاسِئِينَ وَإِذْ تَأَذَّنُ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ
رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَأَنَّهُ لَظَهْرٌ رَحِيمٌ
وَقَطَعْنَا لَهُمُ الْوَادِيَ الْأَيْمَنَ فَتَوَلَّوْا الْوَادِيَ الْأُخْرَى
وَمَا يَتَّبِعُ الْأَعْيُنُ رَدْمَهُمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمٍ
يُصْعَقُونَ فِيهِ الْمُنْجَرُونَ عَلَى الْوُجُوهِ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا
فِي الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ يَصْعَقُونَ فِيهِ الْمُنْجَرُونَ عَلَى الْوُجُوهِ
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا فِي الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ يَصْعَقُونَ فِيهِ الْمُنْجَرُونَ
عَلَى الْوُجُوهِ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا فِي الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ يَصْعَقُونَ
فِيهِ الْمُنْجَرُونَ عَلَى الْوُجُوهِ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا فِي الْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ يَصْعَقُونَ فِيهِ الْمُنْجَرُونَ عَلَى الْوُجُوهِ

ان لا بالنون وقد ذكر قبل
في هذه السورة

دج ص ۱۷

عشر ۱۷

عب ۱۰

ذریاتهم اح ۵

وَالَّذِينَ يُتَّبِعُكُمْ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ الْجَنَّةَ الْمُصْلِحِينَ
وَإِذْ نَفَقْنَا الْجِبْلَ فَوْقَهُمْ كَانَتْ ظُلُمَةٌ
وَأَنَّا كُنَّا هُمْ قَوْمٌ مُّسْتَقِيمُونَ وَآخِذُوا
بِحُكْمِ رَبِّكُمْ وَلَا تُخْلَفُوا وَتَقُولُوا
لَا مَلْجَأَ لَنَا إِلَّا فِي اللَّهِ عَسَىٰ أُنَاذِرُكَ
يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَقُولُوا لَا مَلْجَأَ لَنَا إِلَّا فِي اللَّهِ
عَسَىٰ أُنَاذِرُكَ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَقُولُوا لَا مَلْجَأَ
لَنَا إِلَّا فِي اللَّهِ عَسَىٰ أُنَاذِرُكَ يَوْمَ الْمُنَادِ
وَتَقُولُوا لَا مَلْجَأَ لَنَا إِلَّا فِي اللَّهِ عَسَىٰ أُنَاذِرُكَ
يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَقُولُوا لَا مَلْجَأَ لَنَا إِلَّا فِي اللَّهِ
عَسَىٰ أُنَاذِرُكَ يَوْمَ الْمُنَادِ وَتَقُولُوا لَا مَلْجَأَ
لَنَا إِلَّا فِي اللَّهِ عَسَىٰ أُنَاذِرُكَ يَوْمَ الْمُنَادِ

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ الْآيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ
 وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
 وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَخِلُّهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ
 عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ
 الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ
 مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا
 مِنَ الْجِنَّةِ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ
 أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

و بخوان برایشان خبر آنکس را که دادیم او را دانش بآیههای پس عاری
 از آن بعلی بان پس رسید باو دیو پس شد از گمراهان

و اگر خواستیم هرانیه بلند مرتبه گردانیدیم او را و لیکن او میل میکرد سوی دنیا

و متابعت نمود رای باطل خود پس استخوان در ذلک و چون داستان کلبت اکر جمله اری

بر او زبان از ذهن بیرون کند یا بلندی او را زبان از ذهن بیرون آید آنچه نفیتم داستان

گروهی است که تازیان نمودند آیههای ما را پس بر روی قصه را

تا مگر ایشان اندیشه کنند بداند زوی داستان آن گروه را که

تازیان نمودند آیههای ما را و بر نهادهای خود بودند که ستم می نمودند

هرگز راه نماید خدای پس او راه یافته است و هرگز گمراه گرداند

پس آنانند زیان کاران و محضیت آفریدیم برای دوزخ بسیار

از پری وادی و مرایشان است دهایی که در نمی بیند بان و مرایشان است

جسمهای که نمی بینند بان و مرایشان است گوشهایی که نمی شنود بان

ایشان چون با میند نه ایشان گمراه تر از ما ایم ایشانند بی خبران

یلهت ذلك بالاطهار
 ج دل ب خعد

للمغرب

الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا
 وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
 سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا
 أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ وَالَّذِينَ
 كَذَبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ
 وَلَمْ يَنْفَكُوا مَا بَصَاحَهُمْ مِنْ جَنَّةٍ
 إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ أَوْ لَمْ يَنْظُرُوا
 فِي مَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ
 قَدْ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ
 يُؤْمِنُونَ مَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ
 وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و بخوان برایشان نامهای نیکو را پس بخوانید او را بان

و بگذارید که بگذارند از اسمهای او

زود بود که جزا دهند ایشانرا پادشاهان بجهت بودند که میگردند و از آنکسان که آفریدیم

گروهی اند که راه می بینند راستی و بان حاکم می کنند و آنانند

تازیان نمودند آیههای ما را زود بود که با هستی فرایم ایشانرا از آنجا

که ندانند و مهلت دهم سرایشان بدرستی که احسان من که بطریق خلاق بود قوی است

ای اندیشه نمودند که نیست بیغیر ایشان هیچ دیوانگی نیست او

مگر او بیم نمایند هویدا آیا نظر کنند

در پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه

آفرید خدای از آنچه اسم شریف بران واقع شود و الله کار الله شاید بود

که بجای نزدیک بود وقت وفات ایشان پس بلام سخن از قرآن پس آنان ایمان آید

ایمان ازند هرگز بی راه دارد خدای پس هیچ راه نمایند نیست سر او را

و بگذاریم ایشانرا در گشایش ایشان حال الله سرگشته باشند

عشر

عب ۷ع

له لمن قرا وندم
 الرفع او بدع و من
 حتم فلا وقت

سَمِعُوا عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا
 میسرند ترا از قیامت کدام وقت خواهد بود اثبات آن بگو بدستی
 عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْفِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
 دانش آن نزد پروردگار است ظاهر نگردد آنرا در وقت آن بگو و دشوار است
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْبَغْتَةُ
 معرفه از در آسمانها و زمین نیاید بشما ناگهان
 كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
 میسرند از تو لایق تو دانایی بان ببالغ کثرت سوال از آن بدستی دانش آن
 عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 نزد خدایت و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند
 قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا
 بگو مالک نه ام برای تن خود هیچ سودی و زندی بگو له
 شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ
 خواسته باشم خدای و اگر بودی له دانستی علم نهانی را
 لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السَّوْءُ
 هرگاه بسیار از دمی نیکی و نرسیدی بمن بدی
 إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 نه ام من بگو بیم نماینده و بشاره دهنده مردمی که ایمان دارند
 هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
 او آن خدایت که آفرید شما را از یک تن و بدید کرد
 مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ
 از آن تن زن اول از بملوی و نا آرام دل باید آن زن پس نزدیکی کرد با او باردار شد
 حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ
 بار سبک پس آمد شد مردان زن بان حمل بکنه که گران بار شد خواندند خدایا
 رَبَّهُمَا لَنْ أَتَيْنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 که پروردگار ایشان را از دمی ما را فرزندی شایسته هرگاه باشیم از سپاس گذاران

۱۸۴

فَلَمَّا آتَيْنَاهَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَيْنَاهَا
 پس نگاه که داد ایشانرا فرزندی نامحلف شنید کرد ایندند اولاد اینان را برای خدای ایشانرا در آنچه داد ایشانرا در تسبیح
 فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَكْثَرُ كُفْرًا مَّا لَا يَخْلُقُ
 پس بلند رتبه است خدای از آنچه شرک می آرند آیا اینان میگردانند با او آنرا له نمی فویند
 شَيْءًا وَهُمْ يَخْلُقُونَ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا
 چیزی را و ایشان مخلوقند و نمیتوانند برای ایشان هیچ یاری دادی
 وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى
 و نه خود را باری نمیتوانند در راهی و اگر خوانند ایشانرا سوی راه راست
 لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ
 متابعت نمائید شما را یکسانست بر شما الله خوانید ایشانرا یا الله شما
 صَامِتُونَ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 بر حال خاموشی باشند بدستی یا الله میپرسند از غیر خدای
 عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
 بنده کاند مانند شما بر تعداد شنید پس خوانید ایشانرا پس بگوی اجابت نمائید شما را
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ مَا يَمْشُونَ
 اگر راست گویان آیا مرا ایشانراست پاهای که میروند بان
 بِهَاهُمْ أَيْدٍ يُنْطَشُونَ بِهَاهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَاهُمْ
 بانه که مرا ایشانرا دستهای که میگیرند بان بانه که مرا ایشانراست چشمهای که می بینند بان
 أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَاهُمْ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
 بانه که مرا ایشانراست گوشهای که می شنوند بان بگو بخوانید اینان شما را
 ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظَرُونَ إِنْ وَلِيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
 پس فریب نماید بمن پس مهلت مدهد مرا بدستی که دوست و یار من است که فرو فرستاد
 الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
 قورانا و او متولی کار نیکانست و الله می پرستید شما
 مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ
 از غیر خدای نمی توانند ناری کردن شما را و نه خود را یاری میدهند

شرکاء

عشر

کیدون فی الصلح
 و فی الحالین لخم
 و فی الحالین ب

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَ
جنانچه بیرون آورده ترا پروردگارتو از خانه تو که به حق و صواب
إِنَّ فِرْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَا رَهُونَ
ویدرستی گروهی از مؤمنان که رهبرانند
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا
جنگ میکنند بگوشه حق پس از آنکه ظاهر شد آن گویی که
يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ وَإِذْ
راوندند ایشانرا سوی وصال و آنوقت که
يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
وعدا فرمود شمارا خدا یکی از دو گروهی که ایشانرا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ
شمارا خواهد بود و دوست دارید که آن طایفه
تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَوِّقَ الْحَقَّ
شمارا خواهد بود و میخواهد که خدا را که یقین را
بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ لِيُخَوِّقَ الْحَقَّ
با کلمات او و بریدد دهر کافران را تا یقین را
وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ إِذْ
و نابینا گرداند خلاف راستی را و آنچه گناهکاران چون
تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي
فریاد رسی بخواهند از پروردگار شما پس جواب داد که من
مُدَّةُكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّ فَبَيْنَ
مدت نمائید ام شمارا به فرشتگان از فرشتگان خود را
وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلَنُظَمِّنَ بِهِ قُلُوبَكُمْ وَمَا
و بدیدیدش را آن حال را که خدا را بشارت شما و نا آرمیده شود آن دلها را و نیست
النَّفْسُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
یاری مگر از نزد قدرت و عیان خدا بدیستی که غلبه و توانا باشد

للعنة

ع ۹ عشر

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ
چون میرساند بشما خواب سبک را برای آسودن و فرو میگرداند بر شما
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُفْرًا بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
از آسمان آبی را تا پاک گرداند کفر را و ببرد از شما
رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ
وسوسه شیطان را و تا بربطد بر دلها و ثبات گرداند بانها
الْأَقْدَامَ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي
قدمها را تا بگویند چون وحی می فرستد پروردگار سوی فرشتگان که بدیستی
مَعَكُمْ فَتَقَبَّلُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِقِينَ قُلُوبِ الَّذِينَ
باشما ام نصرت و عیانیت پس ثابت دارید ایشانرا ایمان آورنده را و بدیدید دلها را انانته
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَافْضُوا
ساکرند ترس را پس زنید بالاها را و بزنید گردنهای ایشانرا و بزنید
مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
از ایشان هر اصبعی یعنی طرف را آن عذاب بسبب آنست که ایشان خلاف کردند با خدا و پیغمبر او
وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
و هر که مخالفت نماید با خدا و پیغمبر او پس بدیستی که خدا سخت عقیبت
ذَلِكَ كُفْرًا فَذُوقُوهُ وَإِنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ
آنست عذاب است پس بچشید آنرا و آنست که کافران عذاب آتش
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِتْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا رَحَفًا
ای انانته ایمان آورید چون فرار سید بانانته سا فر شدند حال انانته را
فَلَا تَقُولُوهُمْ إِلَّا بَارَةً وَمَنْ يُؤْلَمِ يَوْمَئِذٍ دُبرُهُ
پس روی گردانید از ایشان و هر که روی گرداند در آن روز از ایشان
إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
مگر در آن حال که هر یک را تا نماید برای معاودت قتال یا الحیا کنند سوی گروهی دیگران پس بچشید باز آنست
بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَاوَاهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
با رادت و عقیبتی از خدا و جای آن دوزخ است و بدیستی که جای بازگشتن آن

يَغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ
 يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
 وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ وَإِذَا تُشْلَىٰ عَلَيْهِمْ
 آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ
 هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ وَإِذْ
 قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ
 عِنْدِكَ فَأَنْظِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَمَا لَهُمْ إِلَّا
 أَنْ يَخْلَعُوا أَوْ يُسْجَنُوا أَوْ يُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
 وَهُمْ فِيهِمْ مُشْرِكُونَ وَهُمْ يَصْطَنِعُونَ لَكُمْ
 الْأَلْسِنَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

عشره

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً
 وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
 حَسْرَةٌ ثُمَّ يَصُدُّونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْشَرُونَ لِيُمَيِّزَ اللَّهُ الْحَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ
 يَجْعَلَ الْحَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ
 جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
 قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ
 سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
 وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ
 لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاهُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ
 الْحَمِيْدُ

سفت بالناء في خمسة
 مواضع هنا وفي فاطر
 ثلثة الاسف الاولين
 فلن تجد لسنة الله
 تبدل ولا تلبس
 سنة الله التي
 عب تعلمون ب

اغلقه قطعا
خلاف والاصل
الثبت واكثر

وَاذْكُرُوا اٰتَمَّ عَيْنِهِمْ فِي شَيْءٍ فَاَنْ لِّلّٰهِ
 وبادينده آنچه غنیمت یابید از هر چه باشد پس واجبست موعظا
 خُصَّهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى
 پنج یار او و بر بختوار و مردمان و قریب را از بنی هاشم و بی پدران و یتیمان
 وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ
 و بختوارگان و مسافران و بی زادرا اگر مسند شما له ایمان آورید
 بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقٰنِ
 بخدای آنچه فرستادیم بر بنده ما محمد در روز فرق میان حق و باطل
 يَوْمَ النُّجٰى اَجْمَعٰنِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 روزی که بهم میرساند دورو و خدای بر همه چیزی تواناست
 اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّیْنِ وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصُوِّ
 چون شما بخواه وادی بودید که نزدیکت بیدین و ایشان بختاره وادی که دورترست
 وَالرَّكْبِ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخٰخَفْتُمْ
 و سواران که ابر بودند در مکانی فرودتر از شما بود و اگر تعین قتل و حریف میکردید
 فِي الْمَعٰدِلِ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا
 در معاد و لکن تا بخدای کاری را که لازمست و در آنچه گردان
 لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ
 تا ملامت شود مرگه هلاک شود از حجت روشن و زنده شود مرگه زنده شود بپیش
 عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِیْعٌ عَلِيْمٌ
 از حجت روشن و بدینست که خدای هرانیه شنواست داناست
 اِذْ يُرِيكُهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيْلًا وَلَوْ
 چون می نمود بقا ایشان خدای در خواب تو اندک و اگر
 اَرٰیكَمْ كَثِيْرًا لَّفَسَلْتُمْ وَلَنَنْزَعْنٰ فِي الْاَمْرِ
 می دیدی بقا ایشان بسیار و هرانیه بدینست که خدای در کار تمام
 وَلٰكِنْ اللّٰهُ سَلَّمَ اَنْهٗ عَلِمَ مَا تَصُوْرُ
 و لکن خدای سالم گردانید که ازین بدینست که خدای در خفا راست

دج

من حی
اهم

ح ش ج خ

وَاذْكُرُوا اِذْ اُنْقِضَتْ اِیَّ اَعْيُنِكُمْ
 و چون می نمود بقا ایشان چون بهم رسیدید شما در چشمهای شما
 قَلِيْلًا وَیُقَلِّلْكُمْ اِیَّ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا
 اندک و کم میگردانید شما در چشمهای ایشان تا خدای کاری را
 كَانَ مَفْعُوْلًا وَاِلٰی اللّٰهِ
 که بود مقدس و با خدای
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا الْقِيَمَةُ فَتٰةٌ فَاتَّبِعُوْا
 ای انا الله ایمان آورید چون برسید بروجی دشمن پس ثابت باشید
 وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ
 و یاد دارید خدای بسیار تا شکرش را بپسید
 وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنٰزَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذٰهَبَ
 و فرمان بردید خدای و پیغمبر او و مخالفت متعبدید که بدینست که و زایل شود
 رِجْلُكُمْ وَاصْبِرُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ
 دولت شما و شکیبایی تا یابید بر خدای مابعد است و پایداری
 كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَّرِیَآءَ النَّاسِ
 چون انا الله بیرون آمدند از خانههای ایشان از غایت غر و نفع دنیا و برای چشم دیدن مردم
 وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِیْطٌ
 و منع میکند از دین خدای و خدای آنچه میکنند داناست
 وَاِذْ زَيَّنَّ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غٰلِبَ لَكُمْ
 و چون راست برای ایشان دیو کارهای ایشان را و گفت هیچ غلبه کننده نیست بر شما
 اِلَیَّوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرٰتِ الْفِئْتٰنَ
 امروز از مردمان و بدینست که زنه را خواند برای شما پس چون بدیدید بدینست که دورو
 نَكَصَ عَلٰى عَقْبِهٖ وَقَالَ اِنِّیْ بِرَبِّیْ مِنْكُمْ اِنِّیْ اَرٰی
 بازگشت دیو بر دو عقب خود و گفت من بیزارم از شما بدینست که از نزول
 مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّیْ اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ
 آنچه نمی بینید شما بدینست که من میترسم از خدای و خدای سخت العقوبت

ع ک

ع ک

اِذْ يَقُوْكَ الْمُنَافِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
 جون سيلفتند اهل نفاق وانا الله در دلهاي ايشان
 مَرَضٌ عَرَّ هَؤُلَاءِ دِيْنَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
 شلى فريفت ايشان دين ايشان وهره اعتقاد نمايد
 عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
 بر فضل خداى پس بدرستى كه خداى غالب و تواناست درست كار درست گفتار
 وَلَوْ تَرَى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوْنَ
 وال ديدي تو آن وقت كه قضاى روح مينمايند تا ناله كافرشان را مىزنند
 وُجُوْهُمْ وَادْبَارُهُمْ وُذُوْقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ
 رويهاي ايشان وجان پشتهاي ايشان وپشتهاى ايشان عذاب آتش سوزان آن عذاب
 بِمَا قَدَّمْت اَيْدِيَكُمْ وَاِنَّ اللَّهَ لَيَبْصِرُ الْعَمِيْدَ
 بسبب آن كه پيش فرستاد دستانهاي شما وانه خداى ستم کننده نيست سر نه كارها
 كَذَابِ اِلَ فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ
 عادت ايشان چون عادت اتباع فرعون است وانا الله بيش از ايشان كافرشان را با آيات
 اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوْبِهِمْ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ
 خداى پرست ايشان بخداى ايشان بدرستى كه خداى تواناست سخت عقوبت
 ذَلِكَ بِاَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمًا اَنْعَمَ عَلَيْكُمْ قَوْمٌ
 آن عقاب بسبب آن كه خداى تغيير کننده نيست نعمتي كه انعام فرموده بر قومي
 حَتَّى يُعَيِّرُوْا مَا بَايَنُفُسِهِمْ وَاِنَّ اللَّهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ
 تا كه تغيير كنند آن حالت حق را با ايشان بده وانه خداى شنواى دانست
 كَذَابِ اِلَ فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
 چون عادت اتباع فرعون وانا الله بيش از ايشان بودند تلبس نمودند
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا
 آياتى پروردگار ايشان را بپروايد ايشان را بخداى ايشان وغرق گردانيديم
 اِلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِيْنَ
 ايلان فرعون را وهر يك از فرعون وديگران كه بودند ستمكاران

كَفَرُوا لَانِ فَاَعْلَى بَنُوْنِ الْمَلَائِكَةِ
 واما قل ان المتوفى ههنا الله لا يصح
 اذ لا اتصال للملائكة بالخلق الا
 باسناد الفعل اليهم على ان الكفار
 لا يستحقون ان يكون الله
 تعالى مشوفهم
 بلا واسطه

اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بدستى بدترين جنندگان نزد حلم خداى امانند كه كافرشان
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ
 پس ايشان ايمان نيارند انا الله عهد سندی از ايشان پس
 يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ
 ميشكنند عهدشان را در هر بار و ايشان نميترسند
 فَاَمَّا نَقُتْلُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَتَرَدُّ بِهِمْ مِنْ
 پس ارياي ايشان را در جنگ پس متروك گردان بسبب قتلشان آنها را
 خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ وَاَمَّا نَدُّ
 كه بعد از ايشان باشند از اعداى ايشان را بپندارند حال ايشان
 تَخَافُنَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ فَاَبْدِ إِلَيْهِمْ
 داني با مارت از قومي سعادمان نفوذ عهد پس بدين سوي ايشان عهد
 عَلَى سَوَاءٍ اِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِيْنَ وَلَا
 بهمان مقدار كه ايشان اعدا باشند بدستى كه خداى دوست ندارد خيانت كنندگان
 يُجَسِّبُنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ
 ميندار انا الله كافرشان را سبقت گرفته باشند ايشان فات نشوند بعبادت
 وَاعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ
 وساز دهيد براى ايشان آنچه توانيد از آلات حرب
 مِنْ زِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
 واز بستن اسبان كه ترسانيد با چرخه ساختن باشد دشمن خدا را
 وَعَدُوَّكُمْ وَاخْرَجْنَاهُمْ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ
 و دشمن شما را كه اهل مکه اند و ديگران را از غير ايشان و نفاق و كفار نميدانند ايشان را
 اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 خداى ميداند ايشان را آنچه نفقه كنند از هر چيز باشد در راه دين
 اللَّهُ يُؤْتِ الْكُفْرَ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 خداى داده شعله ايت شوي شما و شما ستم کرده شوي

عب ٦٤
 ولا تحسب احد
 ومن قوا انهم بالفتح
 لم يقف على سبقتهم

ورجعون ب
 عشره

وَأَنْ جَاهُوا لِلْسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ
 عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ
 اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِضُرِّهِ وَأَبْلَوْهُمِنْ
 وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا اللَّهَ وَاتَّبِعُوا
 رَسُولَهُ لَا تَخْلِفُوا عَلَيْهِمْ يَوْمَ تَكُونُ الْأُمَمُ
 الْأَكْثَرُ يَوْمَ لَا يُفْعَلُ لَكُمْ شَيْءٌ وَلَا تَسْتَعِينُ
 فِيكُمْ أَرْبَابُكُمْ لَا يَخْلُفُونَ عَنْكُمْ
 أَمْرًا وَلَا يَنْصَرِفُونَ عَنْكُمْ شَيْئًا
 وَأَنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
 فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَفِيٌّ

وَأَنْ جَاهُوا لِلْسَّلَامِ ^{سوی صلح} ^{پس بپوشان} ^{سویان} ^{واغمازهای}
 عَلَى اللَّهِ ^{بر} ^{خدا} ^{بدرستی} ^{که اوست} ^{شنوا} ^{دانا} ^{العلیم}

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ ^{فریبند} ^{ترادیرین} ^{صالحین} ^{بدرستی} ^{که بسند تو} ^{فان حسبک}
 اللَّهُ ^{خداست} ^{او} ^{ان خداست} ^{که تقوی فرمود} ^{ترا باری خود} ^{و ابلوه من}

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ^{وافت بید} ^{آورد میان} ^{دلهای ایشان} ^{ار} ^{خرج کردی} ^{هران خوانند} ^{که در زمین است} ^{لو ان افقت} ^{ما فی الارض}
 جَمِيعًا ^{همه} ^{الف بید} ^{نیاریدی} ^{بیان} ^{دلهای ایشان} ^{ولیکن} ^{خدا} ^{لکن الله}

أَلْفَ بَيْنَهُمْ ^{پیوند} ^{بدید او} ^{بیان ایشان} ^{بدرستی که او} ^{غالب و توانا} ^{درست کار} ^{درست گفتار} ^{عزیز حکیم}
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ^{ای} ^{پیغمبر} ^{پسند تو} ^{خداست} ^{و الله} ^{متابعت نمود} ^{از اهل ایمان} ^{اتبعوا} ^{الله} ^{و من اتبعک} ^{من المؤمنین}

وَاتَّبِعُوا رَسُولَهُ ^{ای} ^{پیغمبر} ^{باعث شو} ^{و ترغیب} ^{مومنان} ^{بر} ^{سکارزار} ^{على القتال}
 أَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ ^{اگر} ^{باشد} ^{از شما} ^{بیست} ^{مست} ^{ثبات نمایند} ^{در حرب} ^{عشرون} ^{صا برؤن}

يَغْلِبُوا مَا تَتَّبِعُونَ ^{غلبه کنند} ^{بر دوست} ^{از غفار} ^{و ان} ^{باشد} ^{از شما} ^{یکن} ^{منکم}
 مِائَةً ^{صد} ^{غلبه کنند} ^{بر هزار} ^{از} ^{ان الله} ^{الذین}

كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ^{کافر} ^{شدند} ^{نسب الله ایشان} ^{قومی} ^{که در نمی یابند} ^{لا یفقهون}

۵۴

سبح اسمع

الآن خَفَّتْ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
 يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
 أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ
 لِيَبَيِّنَ أَنْ يَكُونَ لَهُ اسْرِي حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ تَرِيدُونَ
 عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ
 لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا
 طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ قُلْ لِمَنْ حَسْبُكُمْ مِنْ الْأَسْرَى
 إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا
 مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ
 وَأَنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
 فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَفِيٌّ

الآن ^{الآن} ^{سبک گردانید} ^{خدا} ^{پس} ^{از شما} ^{و معلوم} ^{که} ^{در شماست} ^{ضعیفی درین با شماست} ^{فان}
 يَكُنْ ^{باشد} ^{از شما} ^{صد} ^{ثبات نمایند} ^{غلبه کنند} ^{بر دویست} ^{و ان} ^{باشد} ^{از شما} ^{یکن} ^{منکم}

أَلْفٌ ^{هزار} ^{غلبه کنند} ^{بر دویست} ^{بفرمان} ^{خدا} ^{و الله} ^{معه} ^{الصابرین} ^{ما کان}
 لِيَبَيِّنَ ^{میع} ^{بجاری} ^{که} ^{باشد} ^{سراور} ^{دست} ^{تا} ^{کجا} ^{اشاعت کنند} ^{در زمین} ^{تريدون}

عَرْضَ ^{بگرفتن} ^{فنا} ^{نفع} ^{این} ^{جهان را} ^{و الله} ^{یوید} ^{الآخرة} ^{و الله}
 لَوْلَا ^{اگر نه} ^{حکمی بودی} ^{از} ^{خدا} ^{که سبقت یافته} ^{بشما} ^{در راه رسیدی} ^{فیمما} ^{اخذت} ^{ثم}

عَذَابٌ ^{عذاب} ^{عظیم} ^{فکلوا} ^{مما} ^{غنمتم} ^{حلالا}
 طَيِّبًا ^{لذیذ} ^{و بترسید} ^{از خدا} ^{که} ^{بدرستی} ^{که} ^{خدا} ^{آمرز کارست} ^{مهربان} ^{اتقوا} ^{الله} ^{ان الله} ^{شدید} ^{العقاب}

عَلَى الْقِتَالِ ^{ای} ^{پیغمبر} ^{بلو} ^{مرازه را که در} ^{در دشمنای شما} ^{از} ^{اسیران} ^{من الاسرى}
 إِنْ يَعْلَمِ ^{اگر} ^{داند} ^{خدا} ^{در} ^{دلهای شما} ^{نیلی} ^{دهد} ^{شمارا} ^{خیرا} ^{یوئیکم} ^{خیرا}

مِمَّا أَخَذَ ^{از آنچه} ^{گرفته اند} ^{از شما} ^{از فدا} ^{و آمرزد} ^{شمارا} ^{و الله} ^{و الله}
 وَأَنْ يُرِيدُوا ^{و ان} ^{خواهند} ^{ناراستی} ^{تانو} ^{پس} ^{بجوشت} ^{ناراستی} ^{گردید با خدا} ^{ازین} ^{بیش} ^{من قبل}

فَأَمْكَنَ ^{پس} ^{حاکم داد} ^{شمارا} ^{از ایشان} ^{بهر و غلبه} ^{و الله} ^{و الله} ^{دانا} ^{خفیه}

ادرجه و ضعف

للظهر عب ۹

من الأسارى ح

عشر

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَانفسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَ
 نَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ
 مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجَرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ
 فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا
 عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
 تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ
 الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَزَقٌّ كَرِيمٌ

بدستی له ایمان آوردند و مهاجر شدند و با اموال خود
 و انفس خود در راه دین خدا و کسانی که پناهنده شدند و
 نصرت دادند بعضی از ایشان دوستی با بعضی از ایشان
 و کسانی که ایمان آوردند و مهاجر نکردند و مال خود را
 در راه دین ندادند چیزی نیست از دوستی ایشان
 بر شما تا مهاجر شوند و اگر از شما استنصاف کنید
 در دین پس بر شماست نصرت مگر برای قومی که
 میان شما و ایشان میثاق است و خداوند بآنچه
 عمل میکنید بیننده است و کسانی که کفر کردند
 بعضی از ایشان دوستی با بعضی از ایشان
 مگر اگر بکنند از آنکه نفیتم و بکنند
 باشد فتنه در زمین و فساد بزرگ
 و کسانی که ایمان آوردند و مهاجر شدند و با
 در راه دین خدا و کسانی که پناهنده شدند و
 ایمان آوردند حقاً برای ایشان مغفرت و پاداش
 اهل ایمان بدستی

حزب و قیل
 اولی التوبه

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
 فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ مِنْ بَعْضِهِمْ
 أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ غُيُوبَ قُلُوبِكُمْ

و انان الله ایمان آوردند و مهاجر کردند و با شما
 بجهدند پس ایشان از شماست و اولوا الارحام بعضی
 از ایشان است و در کتاب خدا که بعضی از ایشان
 بر بعضی از ایشان اولی است و خداوند غیوب
 قلوب شما را میداند

سورة التوبة
 جاءكم الى اخرها آياتها

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَسَيَحْضَرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
 وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ
 الْكَافِرِينَ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
 يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 وَدَسُؤُهُ فَإِنْ تَبَيَّنَ لَهُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
 تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ اللَّهِ

این بیزاری است از خدا و پیغمبر او و از کسانی که
 از مشرکان عهد کرده بودید پس در زمین چهار ماه
 خواهند ماند و بدانید که شما را از خداوند چیزی
 نمیتواند ببرد و خداوند کافر را دوست ندارد و
 این اعلامی است از خدا و پیغمبر او برای مردم
 در روز حج اکبر که خداوند بیزاری از مشرکان
 و بدویش است پس اگر باینکه از شما بیزاری
 بماند پس بدانید که شما را از خداوند چیزی
 نمیتواند ببرد و خداوند کافر را دوست ندارد

الکبر

۴۴

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُواكُمْ
 شَيْئًا ۖ وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا ۚ فَأَتِمُوا
 إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۚ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
 فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
 وَخُذُواهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْعِدُوا لَهُمْ كُلَّ
 مَرْصِدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ
 فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَفُوفٌ رَحِيمٌ ۚ
 وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
 كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
 كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
 رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 فَاسْتَقَامُوا لَهُمْ ۚ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُواكُمْ
 شَيْئًا ۖ وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا ۚ فَأَتِمُوا
 إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۚ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
 فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
 وَخُذُواهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ وَأَقْعِدُوا لَهُمْ كُلَّ
 مَرْصِدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ
 فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَفُوفٌ رَحِيمٌ ۚ
 وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
 كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
 كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
 رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 فَاسْتَقَامُوا لَهُمْ ۚ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

كَيْفَ ۚ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
 إِلَّا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْمِنُوا
 قُلُوبُهُمْ ۚ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۚ فَاسْتَرَوْا
 بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَضَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
 إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ لَا يَرْقُبُونَ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
 فِي الدِّينِ ۚ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ۚ وَإِنْ نَزَّكَتُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ
 بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 فَقَاتِلُوا أَلَمَةَ الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَا
 أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

كَيْفَ ۚ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
 إِلَّا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْمِنُوا
 قُلُوبُهُمْ ۚ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۚ فَاسْتَرَوْا
 بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَضَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
 إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ لَا يَرْقُبُونَ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
 فِي الدِّينِ ۚ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ۚ وَإِنْ نَزَّكَتُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ
 بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 فَقَاتِلُوا أَلَمَةَ الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَا
 أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

عشر

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَتُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
 آیا کارزار نکنند با رومی که نقض کردند پیمانهای ایشانرا و قصد کردند
 بآخراج الرسول و هم بدو و کرم اول مره
 بد بیرون کردن پیغمبر از مکه یا مدینه و ایشانرا آغاز کردند با شتاب و عجل
 اتخشونهم قال الله الحق ان تخشوه ان كنتم
 ای استرسید از ایشان پس خدای سزاوارست که ترسیدارو و اگر هستید
 مؤمنين قاتلوهم يعذبهم الله بأيديكم
 از اهل ایمان کارزار کنید با ایشان تا عذاب کنند ایشانرا خدای بدستهای شما
 و خزهم و ينصركم عليهم ويسف صدور
 و فتنه نماید ایشانرا و یاری دهد شمارا و شفاعت دهد از کفار سینههای
 قوم مؤمنين و يذهب غيظ قلوبهم و يتوب
 گروه اهل ایمانرا و زایل گرداند خشم دلهای شما را و توبه دهد
 الله على من يشاء والله
 خدای هر که را خواهد و خدای داناست در هر کار و در هر گفتار
 ام حسبتم ان تتركوا ولما يعلم الله الذين جاهدوا
 یا نه که نباشید که نگارند شمارا و هنوز ظاهر نشده دانسته خدای آنرا که جهاد کردند
 منكم ولم يتخذوا من دون الله ولا رسوله
 از شما و نگرفتند از غیر خدای و نه غیر پیغمبر و رسوله
 ولا المؤمنين وليجة والله خير بما تعملون
 و نه مؤمنان دوستی خالص و خدای آگاهست و نا با آنچه میکنید
 ما كان للمشركين ان يعمرؤا مساجد
 نباشد و نسزد مشرک آنرا که عمارت کنند مسجدهای
 الله شاهدين على انفسهم بالكفر اولئك
 خدایان در آن که گواهند بر تنهای خود بنا کردند و اینان
 حطت اعمالهم وفي النار هم خالدون
 باطلت اعمالهای ایشان و در آتش دوزخ هم خالدون باشند

۸۶
 مسجد الله وح

انما يعمر مساجد الله من امن بالله واليوم
 بدستی که عمارت کنند مسجدهای خدای آن که ایمان له بگوید بخدای و روز
 الآخر واقام الصلوة والى الزكوة ولم يخش
 باز پسین و پای داشت نماز را و بعد حق مال را و نترسد
 الا الله فعسى اولئك ان يكونوا من
 مگر از خدای بپسندید بود اینان که باشند از
 المهتدين اجعلتم سقاية الحاج وعمارة
 راه راست ایتمکان ایامزدید شما آب دادن حاجیان و اهل عمارت
 المسجد الحرام كمن امن بالله واليوم الآخر
 مسجد حرام چون آن که ایمان له بخدای و روز باز پسین
 وجاهد في سبيل الله لا يستون عند
 و جهاد کردند در راه خدای این دو طایفه برابر یکدیگر نیستند در حضرت
 الله والله لا يهدي القوم الظالمين
 خدای و خدای راه ننماید گروه ستمکارانرا
 الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا في
 آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند در
 سبيل الله بأموالهم وانفسهم اعظم
 راه دین خدای بخواستههای ایشان و تنهای ایشان بزرگتر
 درجة عند الله واولئك هم الفائزون
 برترند در حضرت خدای و اینان ایشانند پیروزی یابندگان بطلوع
 يبشروهم ربهم برحمة منه ورضوان
 مژدگانان بپسندد ایشانرا پروردگار ایشان بخشنای از نزد او و رضوان
 وجنات لهم فيها نعيم مقيم خالدون
 و بهشتی برای آنها ایشانراست در آن بهشتها نعمتی دایمی جاوید باشند
 فيها اندا ان الله عنده
 در آن بهشت بدستی که خدای نزد اوست خدای بزرگ

ع

لعمري

آيَاتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْآبَاءَ كُفْرًا وَ
ای آنانی له ایمان آورده فامیرید پدران شما

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ . وَعَلَى

خارج مخصوص را
از دست بیاید
نسبت با اعلی: ظاهر و حال
و دست و استوار است
ان الله مرصع حواری

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ

النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ^{وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ}

بِأَفْوَاهِهِمْ ^{يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا}

مِنْ قَبْلُ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ ^{أَنِّي يَوْمَ فُكُونُ}

اتَّخِذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَاءَهُمْ أَرْبَابًا

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَمَا

أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيُغْنُوا

اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ^{إِن كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ}

وَالرُّهْبَانِ لِيَثَابُكُمْ ^{أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ}

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ^{وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ}

الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ^{يَوْمَ تَحْشَى عَلَيْهَا فِي نَارِ}

جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَ

ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُونَ

فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنُزُونَ ^{إِنْ عِدَّةَ الشُّهُورِ}

عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ

خُلِقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ

الَّذِينَ الْقَتَلُوا فَلَا تَزْلَمُوهَا فِيهِنَّ أَنْفُسُهُمْ

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ

كَافَّةً ^{وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ}

إِن كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ

مَنْ لَبَّ النَّبِيَّ ج
وَمَنْ لَبَّ الْوَقْفَ لَقَعَهُ
لَف

انَّمَا النَّبِيُّ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
يَدْرُسُوهُ الْخُشُوعُ مَا جِئْتُمُوهُ فَرَّقُوا بَيْنَ الْغَايِ وَالْغَايِ
كَفَرُوا يَحْلُوْنَهُ عَامًا وَتَحْرُمُونَهُ عَامًا
لِيُؤْا طَوْأ عِدَّةً مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوْا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنُ
لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا مَالَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفَرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ أَتَا قَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَوَةِ الدُّنْيَا
مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
الَّذِينَ آمَنُوا يُعَدُّ بَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَيَسْبَدَنَّ قَوْمًا
غَيْرُكُمْ وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْءًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
الَّذِينَ آمَنُوا فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَمَانِيَةَ
أَذْهَمًا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخُنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا قَاتِلْ
اللَّهُ سَكَنَتْهُ عَلَيْهِ وَآيِدُهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

وَمَنْ قَرَأَ كَلِمَةً
بِالْغَيْبِ لَا يَكُنْ
عَلَى السُّفْلَى
عَشْرَ

انْفَرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاءَ هِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَ
أَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَوْ كَانَ
عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
خُرُوجَنَا مَعَكُمْ يَهْلِكُ كَوْنُ أَنْفُسِهِمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَبْتَ لَهُمْ حَتَّى
يَتَّبِعِينَ لَكَ الَّذِينَ يَصَدَّقُوا وَتَعْلَمُ
الْكَاذِبِينَ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَالِمُ الْمُتَّقِينَ

ع ١٧

ع

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 بدستی که دستوری خواهند زد که ایمان ندارند بخدا و روز
الْآخِرِ وَازْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ
 باز پسین و باز گشت دلهای ایشان پس ایشان در میان ایشان
يَتَرَدَّدُونَ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
 دودلند و اگر خواستند بیرون آمدن را هرینه ساز دادند برای آن که باید
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا
 ولیکن خواست خدا خروج ایشان پس ضعیف گردانید ایشان و گفته شد ایستاد
مَعَ الْقَائِمِ عِدَّةً لَّوْخَرَجُوا فَيَكُفُّ مَا زَادُوكُمْ
 محلف باید با آن که میاید از ایشان اگر بیرون آمدند در نرسد شما
إِلَّا خَبَالًا وَلَا تَضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
 مگر فساد و هرینه بشمار و در میان شما با فساد میگردانند شما را فتنه
وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
 و در میان شماست شنوندگان اخبار برای ایشان و خدا داناست بحال ستمکاران
لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ
 بجهت فتنه افکار کار دین را پیش از غنیمت تو برگرداندند کارهای حقیقه را تا آمد
الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ وَمِنْهُمْ مَن
 نصرت حق و ظاهر شد دین خدا و ایشان خواهان آن نبودند و از ایشانست آن
يَقُولُ إِذْ ذُنُوبُنَا إِلَى وَلَا تَفْتِنِي إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
 که میگوید دستوری مرا و در بر من افتاد مرا مگر در فتنه افتادند
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ إِنْ تَصِبِكَ
 و بدستی که در فتنه محاطه است بکافران اگر رسد بتو
حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَإِنْ تَصِبِكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
 نیکی غفلت گردانند ایشان را اگر رسد بتو حالتی بد گویند بجهت
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَقُولُوا وَهُمْ فَرِحُونَ
 گرفتیم کار ما را پیش ازین و اعراض کنند ازین و ایشان شادان باشند

عب

قُلْ لَن يَصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ
 بگوی هرگز نرسد بنا مگر آنچه تقدیر فرموده خدای برای ما او
مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُنَا
 خداوند کار ماست و بر فضل خدای باید که اعتماد نمائید
قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا أَجْدَى الْحُسَيْنِ ط وَ
 بگو هیچ چشم میدارید بنا مگر ایلی از دو حال بیرون نصرت و غنیمت یا شهادت و غضب
نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
 ما چشم میداریم بشما که رساند بشما خدای عذابی را
مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْذِنَا فَمَنْ بَصُرَا
 از نزد قدرت او یا بدستهای پس چشم دارید که مایند با شما
مُتَرَبِّصُونَ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا
 چشم دارند ایم بگو نفقه کنید حال الله بصورت فرمان بداری نماید منکر باشید
لَن يُنْقِلَ مِنْكُمْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ
 هرگز قبل نرفته نشود از شما که بدستی شما هستی گروهی خارج از طاعت
وَمَا مِنْهُمْ أَنْ يُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
 و باز نداشت ایشان که قبول نموده شود از ایشان نفقهای ایشان را مگر آنکه ایشان
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 کافر شدند بخدای و پیغمبر او و نمی آیند بنماز
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ
 مگر حال الله ماکمل اند و نفقه نمیکند مگر حال الله
كَارِهُونَ فَلَا تَحْزَنْ
 نه ارادند پس باید که تشوشت نیارد
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بدستی می خواهد خدای که عذاب فرماید ایشان را
بِهَذَا فِي الْحَيَاةِ
 در زندگانی
وَهُمْ كَا فِرُونَ
 کافر باشند

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ
 ورسولند بخونند بخدای که بدستی ایشان هرانیه از شما اند و نه اند ایشان
 مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْزُقُونَ لَو
 از شما و لیکن ایشان کرم و میزدند عقاب عاجل اگر
 يَجِدُونَ مَلْجَأَ أَوْ مَعَارَاتٍ أَوْ مُدْخَلًا
 یافتندی پناه گاهی و حصی یا غارهای یا جای در رفتنی مثل زیر زینتی
 لَوْ أَلَّا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ
 هرانیه روی گردانیدندی سو آن و حال الله ایشان سرگشتی نمودندی و از ایشان است کسی که
 يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا
 عیب بجوید ترا در صدقه زلوفها پس اگر دهندشان از آن
 رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ
 خشنود شدند و اگر ندهندشان آنرا ناامان ایشان ناخشنودی نمایند
 وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 و اگر آنست که ایشان پسندیدندی از آنکه داده ایشان خدا و پیغمبر او
 وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 و گفتندی پسندیده است خدا زود بود که دهد ما را خدا از فضل او
 وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ إِنَّمَا
 و پیغمبر او بدرستی سوی فضل خدا رجعت نمائیم ایم بدرستی که
 الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَ
 مالهای زلوفه برای درویشان و بچارگان و
 الْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي
 کارکنان بران یعنی گردانندگان زلوفه و الفت داده شد دلهای ایشان را با عطا کردن ایشان اسلام و شوق
 الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ
 آزادشدن بندگان بعلی الاطلا و وام داران معید و در راه برای خدای و در حق
 السَّبِيلِ وَفَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَدِيعٌ
 سبیل از قطع از میان و فریضه از خدای و داناست که در حق گفتار

ب

ب

عب ۷۶

عشر

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ
 و از ایشانند که میزدند پیغمبر را و میگویند او صدیق گشته است و میزدند هر چیز را که می شود بخارست
 قُلْ أذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ يُؤْمِنُ
 بگو اذن شنوای نیکی است برای شما ایمان می آورد بخدای و تصدیق مینماید
 لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 مونسانای و بخشایشی است برای آنان که ایمان آورده اند از شما
 وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 و آنان که میزدند پیغمبر فرستاده خدای را مرایشانراست عذاب دردناک
 يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ
 سوگند میخورند بخدای برای شما تا خشنودی کنند شما را خدا و پیغمبر او
 أَحَقُّ بِهَا أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 سزاوارتر است که رضای هر یک طلبند اگر هستند از اهل ایمان آیا ندانستند
 أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ
 که کار هر که مخالف نماید با خدا و پیغمبر او پس تابست که او را است آتش
 جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ
 دوزخ حال الله جاوید بود در آن آن فحشت بزرگ است
 تَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ إِنْ نُزِّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
 احتراز میکنند اهل نفاق که فرو و فرستاده میشود بر ایشان سوره بعضی از قرآن
 نُنَزِّلُهَا إِلَّا أَنْ يَكُونَ قُلُوبُهُمْ قُلْ إِسْنَهَزُوا إِنْ
 که آگاهانند ایشان را بآنچه در دهای ایشانست بگو فسون دارند که بدرستی
 اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 خدای ظاهر کننده است آنرا که حذر میکنند و اگر پرسید از ایشان آن
 لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبَا اللَّهِ تَدْعُونَ
 هرانیه گویند بدرستی ما بودیم شروع میکردیم و بازی میکردیم و بازی میکردیم بگو آری بخدای
 وَأَنَّا تَهَوَّاهُمْ وَرَسُولَهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ
 و ما آنها را میزدیم و پیغمبر او بودید فسون میکردشتید

عرب و قیل
 انا الصدقا
 و ربع العشر

ب

ادح کش

ادح کش ع

لَا تَقْتَدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ^{عند نخواهید محضیت سافرشید پس از ایمان شما} ان تَعَفَّ عَنْ ^{الر عفو فرمایم از}

طَائِفَةٍ مِنْكُمْ تَعَذَّبَ طَائِفَةٌ ^{از شما با الله توبه بخلا عذاب فرمایم گروهی بسبب الله ایشان هستند صبر بکنند} بَانْتِهِمْ كَانُوا مُحْرَمِينَ ^{لرودی}

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ ^{مردان بانفاق زنان بانفاق بعضی از ایشان از جنس بعضی اند میفرمایند} بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ ^{بنارزدی و باز میدارند از کردنی و فراموشی آرند دستهای ایشان از انفاق بعضی خلی می نمایند از انفاق} وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ^{بمعنی خلی می نمایند از انفاق}

نَسُوا اللَّهَ ^{فراموشی کرد طاعت خدا را پس منع فرمود ایشان از رحمت بدست الله منافق ایشانند خارج از طاعت حلالی و حرامی} فَتَنِيَهُمْ ^{ان المنافقين هم}

الْفَاسِقُونَ ^{خارجند از دایره خیر و از تقوی تعالی و عذاب و عذاب خداوند} وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ^{و کافران ان نر دوزخ حال الله جاوید باشند در آن ان اتش بسند ایشانست} هِيَ حَسْبُهُمْ ^{و کافران}

وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ^{و در گردانید ایشان از رحمت و مایشان است عذابی دایم شما مانند انانند} وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ^{كَالَّذِينَ}

مِنْ قَبْلِكُمْ ^{له بیش از شما بودند} كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً ^{و اكثر} وَاكْثَرَ

أَمْوَالًا ^{بمالها و فرزندان پس تمنع گرفتند بنصیب خود پس تمنع گرفتند شما} وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ

بِخَلْقِكُمْ ^{بنصیب شما} كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ ^{بنصیب شما} مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ ^{فانتم}

وَحُضِّنْتُمْ ^{و شریع گردید در اجل چون ان الله شروع کردند آن الله ضایع است کارهای ایشان درین} كَالَّذِي خَاضُوا ^{و اولئك} حَبِطَتْ ^{اعمالهم} فِي

الدُّنْيَا ^{جهان} وَالْآخِرَةِ ^{و در آن جهان و ایشانند} وَاولئك ^{هم} الْخَاسِرُونَ ^{زبان سارکن}

للعنه عب

المائیه ب

عشر

الَّذِي يَأْتِيهِمْ ^{یا نیامد ایشان خبر ان الله} بَنُو الَّذِينَ ^{من قبلهم} قَوْمٌ نَافٍ ^{و عاد}

وَتُحْمُودٌ ^{و ثمود و لرو و ابرهیم و ملازمان قبله مدین و مدائن اقوام لوط} وَاقْصَابِ مَدِينٍ ^{والموتفكات}

أَتَتْهُمْ ^{آمدند ایشان بیعتان ایشان با عیبت روشن پس خلی ستم نبرد برایشان} رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ^{فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ}

وَلَكِنْ ^{ولیکن بودند برخود ستم میکردند و مردان با ایمان} كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ^{والمؤمنون و}

الْمُؤَنَّثَاتِ ^{و زنان با ایمان بهری از ایشان دوستان بعضی اند میفرمایند بلرزدی} بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ^{و باز میدارند از مازردی و بای می دارند و می دانند چنانچه بایک نماز} وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ ^و

يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ^{و میدهند حق خدا را از مال و زنان برداری می نمایند خلیا و میفرمایند} وَيُطِيعُونَ اللَّهَ ^{و رسوله}

أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ^{آنان زود باشد له رحمت الله خدای بر ایشان بدست الله خلی غالب و توانست در دست کفار} إِنَّ اللَّهَ ^{عزیز حکیم}

وَعَدَ اللَّهُ ^{و عده فرمود خدای مردان با ایمان و زنان با ایمان بیستانهای له میرود از} الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ^{جَنَّاتٍ} تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا ^{و در ایشان آن جویها حال الله جاوید باشند در آن و مواضع سکون بغایت خوش در بیستانهای عده} الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا ^{وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً} فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ

وَرِضْوَانٍ ^{و خوشنودی از خدای بزرگتر است است بیروزی بزرگ} مِنَ اللَّهِ ^{أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ}

أَسْمَى ^{ای بیعت جهاد نمای با کافران بشهید و بانفاق بیعت و در دست خودی} جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ ^{وَاغْلُظْ}

عَلَيْهِمْ ^{و جای ایشان دوزخ است و با} وَمَا ^{و بئس المصير}

٨٤

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
سولند بچونند بخداي كه نكفتند و بچفتند گفتند كفتند
وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
وكان فرشتند پس از انقياد و قصد كردند در وقت عود رسولي بآنچه نكفتند از انكفتن رسولي
وَمَا تَقْصُوا إِلَّا أَنْ تُغْنِيَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
وعب نكردند بحد بل الله بآنچه نكردند از انكفتن خود و بعباد و بعباده
فَإِنْ يَتُوبَا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا بَعْدَ ذَلِكَ
پس اگر توبه كنند باشد آن بهتر براي آنها و اگر اعراض كنند غلب فرمايد ايشان
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
خداي عذابي دردناك در دنيا بقتل و در آخرت جهان آتش و نيت سزايشان
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
در زمين مهي دوستي و نه ياري دهند و از اياشست نسي
عَاهِدَ اللَّهُ لِمَنْ آمَنَ مِنْكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ نَصْرَهُ لِمَنْ كَانَ
عهد كرد با خداي كه مرانيه ارد همكار جزاي از عطاى خود مرانيه حق دهيم
وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ فَلَمَّا جَاءَ الْيَوْمَ أَتَاهُمْ مِنْ
و مرانيه باشيم از نيكاب پس كه داد ايشان از
فَضْلِهِ يَخْلُوا بِهِ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ فَأَعْقَبَهُمْ
عطاى خود بخيل نموند بآن جمع كرد و اعراض كردند و ايشان معتادند باعرض پس از بي دري
بِفَتْقٍ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا
تلقاى و فتنى در دلهاى ايشان تا روزي كه رسند بخيرى خدا ببيد الله
أَخْلَفُوا لِلَّهِ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
خلاف كردند با خداي آنچه وعده كرد بودند با او و ببيد آنچه بودند دروغ ميگفتند
أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
ايا ندانستند كه خداي ميداند نهان ايشان و نجواها
وَإِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرٌ بِالْغَيْبِ
و الله خدای داننده پنهانهاست

صرف

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
الان الله عيب بچونيد مستمعان از اهل ايمان در صدقاتها
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ
و انان الله نهي يابند بل مقدار طاقت ايشان پس فزون بدارند ايشان خنود فزون
اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
خداي و مرانيه تراست عذابي دردناك امرزش خواه براي ايشان يا امرزش مخواه
إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ
اگر آمرزش خواهي براي ايشان هفتاد بار كه هرگز نيامزد خداي مرانيه ان تا آمرزش
بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ
ببيد الله ايشان سافروند خداي و بغير او و خداي راه نفايد گروه خارج از طاعت را
فَرِحَ الْخَالِفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا
شاد شدند بازماندگان بملايه بنشستن ايشان بعد از رفتن بغير خداي و بخواسند
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كه جهاد بنمايند بمالهاي ايشان و تنهاي ايشان در راه دين خداي
وَقَالُوا لَا تَفْرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
و گفتند مرويد در كيا بواتش دوزخ سخت تر است بگري
لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ فَلْيَضَحْكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا
اگر مستند كه درمايند پس بخندند خنديدن اندك و بليد
كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ
كثيرا جزا بآنچه هستند كه پس اگر باز گرداند خداي از عذابي
إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ
سوي طايفه ايشان پس دستوري خواهند تا براي بيرون آمدن بغير و ديگر پس بگو هرد
تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ
بيرون نيايند با من هرگز و البته قتال كنيد درضا من چه بدستي شما
رَضِيتُمْ بِالْمُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ
راضي شديدم با المعود نخست بار پس بنشينيد با نماندگان

عب

عشر ع ۹

وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقْتُمْ عَلَى
 و نماز نكند بر هیچ يك از ایشان كه مرده باشد و حاضر بشود بر
 قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ
 گورداو كه بدست ایشان كافر شدند بخداي و پيغمبر او و مردند و ایشان
 فَاسِقُونَ وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَالُهُمْ وَأُولَاؤُهُمْ إِنَّما
 خارج بودند از طاعت و بايد بشكست نيافته خواستهای ایشان و فرزندان ایشان بدستی
 يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
 میخواهد خداي كه عذاب فرمايد ایشان بآن درين جهان و بپروند ايد
 أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ
 ارواح ایشان و ایشان سفا باشند و چون فرستاده شود بعضی از
 أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
 كه ايمان اريد بخداي و جهاد نمايد درصاحب او و پيغمبر او
 اسْتَأْذَنَكَ أَوْ لُوا الطَّوْلَ مِنْهُمْ وَقَالُوا
 دستوري خواهند زد بخداوندان و فزونی مال از ایشان و گویند
 ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَائِدِينَ رَضُوا بِأَنْ
 بگذار ما را تا باشیم با نشستن كه اصحاب اعزازند راضی شدند بآنكه
 يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى
 باشند با بازماندگان ایشان و پيغمبر او شد بر
 قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لَكِنِ
 دلهای ایشان پس ایشان در نمی یابند فواید جهاد را بلك
 الرَّسُولِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 پيغمبر فرستاده محترم و آنكه ايمان آورده با او
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ
 گوشش نموده باموال و تنهای ایشان و آنهاي ایشان آنان
 هُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 سواران نیکوهای و ایشانند رستگان

حب

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 آماده کرده خداي برای ایشان بوستانهایی كه می رود از نود و پنج آن جویها
 خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 حال آنكه جاويد باشند در آن آن بپروزی بزرگست
 وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ
 آمدند معمران از اهل بادیه تا دستوری دهند ایشانرا و بپایند و نشستند
 الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 انان الله در دفع کنند باخداي و پيغمبر او زود بود كه رسد بآنان الله ساف شدند
 مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى
 از ایشان عذابي در ناله در میان نیست بر ضعيفان و نه بر
 الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
 بيماران و نه بر آنان الله در نمی یابند آنچه نفقه راه نهند
 حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى
 بزه چون حق اخلاص نگاه دارند خدايا و پيغمبر او نیست بر
 الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
 نیکوکاران هیچ طریق عذابي و خداي آمرزگارست مهربان
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لَمْ يُحْمَلْهُمْ قُلْتُ لَا أَجِدُ
 و نه بر آنان الله چون آیند بتو نامرئوب دهی ایشانرا حال آنكه توئی نیکوکار
 مَا أَحْمَدُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَتُهُمْ تَفِيضُ مِنَ اللَّهِ مَعَ
 آنچه بر نشانم شماران بازگردند از تو و عیتهای ایشان می رود از ایشان
 حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ أَمَّا السَّبِيلُ فَعَلَى الَّذِينَ
 برای اندوه كه نمی یابند آنچه نفقه نهند بدستی كه راه عذاب بر ایشانست
 يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ
 كه دستوری بطلبند از تو و حال آنكه ایشان تو بطلبند راضی شدند بآنكه باشند مصلحت
 الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
 بازماندگان و پيغمبر خداي بر دلهای ایشان پس ایشان در نمی یابند

۱۰۶

المفسر

عشره

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
 نزلید از مالهای ایشان حق خدایان است که پاک گردانی ایشان را از گناهان و پلیدی نماید
 بِهَا وَصَلْ عَلَيْهِمْ **ط** إِنْ صَلَّوْا تِلْكَ سَكَنَ
 بپای آن صلوات رحمت خواهد از خدای برایشان بدستی که دعای تو سلوک نفسی است
 لَهُمْ **ط** وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 مرایشانرا و خدای شنواست دانای
 أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
 آیا ندانستند که خدای او قبول میکند توبه را از بندگانش خود
 وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
 و قبول میفرماید حقوق مال را و الله خدای او توبه پذیرد مهربان
 وَقُلْ إِعْمَلُوا فَيَسِّرَ اللَّهُ لَكُمْ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
 و بگو کار کنید که زود بیدار کند خدای جزای ارباب شما را و من و پیغمبر و مؤمنان
 وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
 و زود بیدار خواهد گردانید شما را به عالمی پنهان و حاضر پس بیاگاهاند شما را
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ **ط** وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرَ اللَّهِ
 آنچه مستند و درومی دیگر موقوف داشته باشد برای فرمان خدای تا
 يُعَذِّبَهُمْ **ط** وَإِمَّا يَنْوِبُ عَلَيْهِمْ **ط** وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 عذاب فرماید ایشانرا و تا توبه شان قبول نکند برایشان و خدای داناست در هر کار
 وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرًا **ط** وَكُفْرًا
 و آنانکه گرفتند مسجدی برای مضرّت مسلمانان و برای کفر
 وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ **ط** وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ
 و جدایی فلان میان مؤمنان و برای سار دادن برای کسی که حرب کند
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ **ط** وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 و پیغمبر را و پیش از بنای آن مسجد و عمارت سواد خود را که نخواستیم بنای آن مسجد
 الْحَسَنَى **ط** وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ لَكَافِرُونَ
 خصلت نیکوتر و خدای گواهی میدهد که ایشان هرگز دروغ نگویند

ادح کص

دح کص

الَّذِينَ يَغْيُرُوا
 الَّذِينَ يَغْيُرُوا وَرَسُولَهُ
 الَّذِينَ يَغْيُرُوا وَرَسُولَهُ
 الَّذِينَ يَغْيُرُوا وَرَسُولَهُ

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا **ط** لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
 حاضر شو در آن مسجد هرگز هرگز مسجدی که بنیاد بر تقوی باشد پرهیزکاری از نخست
 يَقُمْ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ **ط** فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ
 روزی بماند مسجدی که بنیاد بر تقوی باشد در آن در آن مسجدند مردانی که دوست میدارند
 أَنْ يَنْظُرُوا **ط** وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ **ط** أَفَنْ أَسَّسَ
 که پاک شوند از احداث باذنوب و خدای دوست میدارد پاکان آیا پس بیکه اساس نهاد
 بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ **ط**
 بنای بن خود بر پرهیزکاری از خدای و خوشنودی بهتر است
 أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
 یا الله اساس کرد بنای خود را بر کناره جانب رودی که خراب
 فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ **ط** وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 پس فرویزد آن نارا از طرف در آتش دوزخ و خدای راه ننماید گروه
 الظَّالِمِينَ **ط** لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي
 ستمکارانرا همیشه باشد آن بنای ایشان که نهاده شد شکی و نفاق
 قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ **ط** وَاللَّهُ سَمِيعٌ
 دلهای ایشان مگر باری که کند دلهای ایشانرا و خدای داناست در هر کار
 إِنْ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ
 بدستی که خدای خرید از مؤمنان و اموال ایشان و مالهای ایشانرا
 لَهُمْ أَجْرًا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ
 مرایشانرا بهشت سازانرا میکنند در راه دین خدای پس میکشند و کشته میشوند
 وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ **ط**
 و عداوتی بر او کرده و وعده درست در کتاب موسی و کتاب عیسی و کتاب محمد علیه السلام
 وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَعْدِكُمْ
 و آنکه وفاتر است بعهود خدای از خدای پس شریکه بجزید و فخر کنید
 الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ **ط** وَذَلِكَ هُوَ
 که سبانه گردید از شما و آنکه است و بدین

این سخن منقطع
 و قد کفر بالسنة

ک

کص
 ب ح ص م و خ و ج و ی و ن

عب

عشره احمد
 ۱۶

ش

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ
 ایشان توبه کارانند خدا پرستان ستایش گویان خدا را روزه داران ماطله علم
 الرَّاكَعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 رکن کنند سجود کنندگان فرماندهان بکردنی
 وَالتَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ
 و باز دارندگان از ناکردنی و نگاه دارندگان مرزها و مرزهای
 اللَّهِ وَكَتَبَ الْمُؤْمِنِينَ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ
 خدا را و مژده ده سران را نبرد سر پیغمبر و آنان را
 آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا
 ایمان آورده که آمرزش خواهند برای اهل شرك و اگر چه باشند
 أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
 خداوند خویشی از آن پس که ظاهر شد برایشان که ایشان
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ
 ملازمان دوزخ اند بسبب توبت و پند آمرزش خواستی ابراهیم
 لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
 سر پدر او را مگر از وعده که وعده داده بان وعده آورد پس نگاه که ظاهر شد
 لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ
 سر او را که او دشمن خداست بیزار شد ابراهیم از پدر و بدستی ابراهیم هراسنا
 حَلِيمٌ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ
 حلم و دلدارنده است و نخواهد خدا که گمراه کند گروهی پس از آن زمان که راه
 حَقٍّ يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 تا بیان کند برای ایشان آنچه باید که بترسند از آن که خدا به همه چیزی داناست
 إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 بدستی که خدا سرور است پادشاهی آسمانها و زمین زنده میگرداند و میمیراند
 وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 ویت شما از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
 محضیت بازگشت خدای بر پیغمبر و مهاجرین و انصاران مدینه آنان را
 اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
 متابعت نمودند در هنگام دشواری پس از آنکه نزدیک بود که قلوب
 فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ
 گروهی از ایشان پس باز گشت برایشان بدستی او بایشان مهربانیت با بخشایش
 وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
 و توبه داد آن سه نفر که بازگذاشته بودند ایشانی را چون شد برایشان زمین
 بِمَا رَحِمَتْ وَلِضَاقَتِ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ
 باسعت آن و تنگ شد برایشان ارواح ایشان در جسد و دانستند که هیچ پناهگاه نیست از خدا
 إِلَّا إِلَهُهُ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
 مگر سوی او پس باز گشت برایشان بدستی که خدا دوست توبه پذیرنده مهربان
 اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
 ای آنان را ایمان آورید ترسید از خدا باشید صاحب اهل صدق
 مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
 نشد مساکین مدینه را و آنها را که حوالی ایشان از اهل بادیه
 أَنْ يَخْلَفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ
 که باز مانند درغوات از پیغمبر خدای و نه آنکه رغبت کردند بسبب صلاح و بها خود
 عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
 از صحبت رسولان و چون و مشاغل سبب آنکه نرسد بایشان هیچ تشنگی و نه رنجی و نه
 مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
 گرسنگی در راه خدای و نه سپردن بی سپردنی که بخشم آرد
 الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
 کافران و نقصان نهند از هیچ دشمن نقصان نرند مگر نبشته شود برای ایشان
 بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَمْرَ الْحَسَنِينَ
 این چنین کار نیکو بدستی که خدا ضایع نراند کار نیکوکاران

رادح طوی

ان لا بالنون

ع ۴۴ للظهر

ع

عشر

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَ
 وَنَفَقَةُ نَفَقَتِهِمْ خَيْرٌ مِنْهُ وَنَفَقَةُ نَفَقَتِهِمْ خَيْرٌ مِنْهُ
 لَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمْ
 نَبَرْدٌ سَافِرٌ هُوَ رُودِخَانَهُ مَلُوكُهُ بَشْتَهْ شَوْهَ بَرَايِشَانِ نَابَادِشِ دَمْدِ اِيْشَانِ
 اللَّهُ أَحْسَنُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمَا كَانَ
 خَلَايَ يَلُوكُ اِنْجَهْ مَسْتَنَدُ لَهْ سِيْلَتَنده وَنَبَاشَنده
 الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ
 وَنُفُوزَنده مَوْنَانِ تَابِرُونْدِ بَطْلِبِ عِلْمِ هَمِهْ پَسِ جِلْ نَفَرْتِ
 مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
 اَزْ مَرِ اَزَايْشَانِ ثَرَوِيْ بَهْمِهْ
 لِيُفْتَحُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ
 تَافِيْئِهْ شَوْنْدِ دَرِابِ دِيْنِ وَتَايِيْمِ نَمَايَنْدِ جَمَاعَتِ خُودِ
 إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ
 جَوْنِ بَارْگَرْدَنْدِ سَوِيْ اِيْشَانِ تَامَكِرِ اِيْشَانِ حَذَرِ شَنْدِ اَزْمَانِ
 قَالُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
 اَيِ اَنَا لَهْ اِيْمَانِ آمَدِيْدِ سَاوَزَارِ كُنِيْدِ بَا اَنَا لَهْ نَزْدِيْكِ تَرِيْدِ بَشَا
 مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
 اَزْ سَاوَرَانِ وَابِيْدِيْگِهْ يَابِيْدِ دَرِ اَحْلَاقِ شَمَا دَرِ شَتِيْ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَإِذَا مَا
 وَبَدَايَنْدِ لَهْ خُدَايَ بَا پَرِهِيْگَرِ اَرَا شَتِ بَضْعَتِ وَغَمَا وَجَوْنِ
 أَنْزَلَتْ سُورَةً مِنْهُمْ مِنْ يَقُولُكُمْ
 فَرِشَادَهْ شَوْهَ بَعْضِيْ اَزْ قُرْآنِ پَسِ اَزَايْشَانِ كُنِيْگِهْ مِيْلُوِيْدِ لَدَامِ يَكِ اَزْمَانِ
 زَادَتْهُ هَذِهِ آيَاتُهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 فَرُوزِ گَرْدَانِيْدِ اَوَّلَايْنِ سُوْرَهْ تَصْدِيْقِ وَتَحْقِيْقِ پَسِ اَمَا اَنَا لَهْ اِيْمَانِ اَرِيْدِ
 فَنَادَتْهُمُ امَّاَنَا وَهُمْ
 حَقِيْقَتِ بَايِدِهْ گَرْدَانْدِ سُوْرَهْ اِيْشَانِ تَصْدِيْقِ وَتَحْقِيْقِ اِيْشَانِ اَرِيْدِ

٧٤

ف درجده

ف درجده

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
 وَاَمَا اَنَا لَهْ دَرْدِ لَهَايِ اِيْشَانِ خَلِيْ وَغَمَايِ زَايِدِهْ گَرْدَانْدِ اِيْشَانِ خَبِيْ
 إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَا تَوَّاهُمْ كَا فِرْعَوْنَ وَلَا
 جَبْتِ اِيْشَانِ وَمَرْدَنْدِ وَجَالِ اَنَا لَهْ اِيْشَانِ سَاوَا شَنْدِ اِيْا نِهْ
 يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ
 نَمِيْ پِيْنْدِ لَهْ اِيْشَانِ بَانَوَاجِ صَابِ وَجَوْبِ دَهْدِ سَايِ يَكِيَا دَوَابِ
 ثُمَّ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ وَإِذَا مَا
 پَسِ تَوْبِهْ نَمِيْلَتَنده وَنِهْ اِيْشَانِ پِنْدِ سِيْلِيْگَرْدِ وَجَوْنِ
 أَنْزَلَتْ سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ
 وَرِشَادَهْ شَوْهَ بَعْضِيْ اَزْ قُرْآنِ نَلِيْدِ بَعْضِيْ اَزَايْشَانِ سَوِيْ بَعْضِيْ كُونِيْدِ صَحْ
 يَرَايَكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 كُنِيْدِ شَمَا هَمِ يَكِ اَزْ سَلَامَانِ پَسِ بَارْگَرْدَنْدِ بَارْگَرْدَانْدِ خُدَايَ دَلَهَايِ اِيْشَانِ اَرَحْنِ
 بَأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ لَقَدْ جَاءَكُمْ
 سَبَبِ اَنَا لَهْ اِيْشَانِ گَرُوِيْگِهْ اَنْدِهْ نَمِيْ يَابِيْدِ حَقِيْقَتِ اَمْدِ بَشَا
 رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
 پِيْغَمْبَرِ فَرِشَادِ اَزْ جَنْشِ شَمَا دَشَوَارَتِ بَرَوَايْجِهْ رِيْجِ شَشَدِ اَشَدِ شَمَا دَرْمَانِ بَارِيْجِ شَشِيْدِ حَرِيْصِ
 عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ
 بَرِيْگَرِ شَمَا بِيْمُونَانِ مَهْرَبَا شَتِ بَا شَفَقَتِ
 قَالُوا قُلْ فَمَنْ حَسْبِيَ اللَّهُ
 پَسِ اَلْگَرِ اَعْرَاضِ اَنْشَانِ اَزْ اِيْشَانِ پَسِ اِيْوِ پَسِنْدِهْ اَسْتِ خُدَايَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 هَمِ عِبُوْدِيْ شَتِ اَلْگَرِ بَرِغَفَلِ اَوِ اَعْمَادِ گَرْدَمِ وَاوِ بَرُوِيْگَرِ عَرِشِ بَزَرْگِ
 وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا يَكُنْ فِتْنَةً لَهُ
 مَرْدِ اِيْشَانِ اَنَا لَهْ اِيْشَانِ بَلَا اَحْلَافِ اِيْشَانِ اَكْلَامِ اِيْشَانِ اِيْشَانِ اِيْشَانِ اِيْشَانِ

کاذب

ولایع

ع الکبیر ۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

الْآن نَلِكُ الْآيَاتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ أَكَّانَ لِلنَّاسِ

عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ

النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ

صَدَقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ

هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ

إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ

لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

وَيُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يَتَّقُونَ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ أُولَئِكَ

مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ دَعْوُهُمْ فِيهَا

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَوْ يُعَلِّ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْلَاهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضَّلَهُمُ

أَجَلُهُمْ فَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

بالحق لمن قرأه بفضل بالنور

ع ۱۰ ع ۱۰

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لَجْنِبَهُ أَوْفَاءً أَوْفَاءً
 وچون رسد بادی زندگی / خواند مارا حال / برهلو خفته / یا ایستاده
 فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ
 پیر چون زایل گردانیدم / از او / گزداورا / گزدا / گوی / کارانله / بخاوند مارا / سوی / گزندی
 مَسَّهُ كَذَلِكَ زِينٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 له رسید باو / و همچنان اراسته شد / برای بخاوند / گزداکان / از حد اعتدال / بجهت / میبندند
 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
 و بجهت / هلاک گردانیدیم / اهل زمانهای / پیش / از شما / چون ستم کردند / و آمد بدیشان
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ
 پیغمبران ایشان / با بجزات روشن / و بودند / له ایمان / آرند / همچنان
 نَجَرَى الْقَوْمَ الْخَاسِرِينَ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي
 ناپاداشیم / گروه / شما / کارانرا / پس گردانیدیم / شما را / ساکنان بجای / ایشان
 الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَإِذَا تُكَلِّمُ
 زمین / پس از ایشان / ناگواریم / له جلوت / کار میبندند / و چون خواند شود
 عَلَيْهِمُ الْآيَاتُ بَيِّنَاتٍ لَقَالِ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
 برایشان / اینها را / حال الله روشنند / در وجه دلائل برقص / انا الله / امید ندارند / دیدار مارا
 إِنَّا بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
 آر / قوای / جزاین / یا تغییر کن / اورا / بگویند / مرا / الله
 أَبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَاءٍ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ
 تبدیل کنم / ازا / اززد / خود / شایع نمی نمایم / ملوآرا / له وخی / فرستاده / می شود / سوئی / بدستی / بگویند
 إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ قُلْ لَوْ شَاءَ
 اگر نافرمانی نمایم / پروردگار مرا / از عذاب / روز / بزرگ / بگو / اگر خواستی
 اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ
 خدا / نخواهد / این قوای / بر شما / و دانان کردی / شما را / من و خود / جان بر زبان / چه بجهت
 لَبِثْتُ فِكُمْ عُمًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 در آنک نمودم / آدمیان شما / مدتی از خفته / پیش از / نزول / قرآن / آری / در نمی آید

ولا أدريكم بالقصر
 زم خف
 للعصر
 حش

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 پس است ستم گز / از الله از خود / پدید آورد / بر خدای / دروغ را / یا نالید بگوید
 بِآيَاتِهِ أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 آیتهای او / بدستی / له ستمکار / نیانند / کاران / و می پرستند / از غیر
 اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
 خدای / آنرا / که گزندی نمی تواند / رسایند / ایشانرا / و نه نفع می رساند / ایشانرا / و میبندند / اینان
 شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُتَّبِعُونَ اللَّهَ بَمَا
 شفاعت خواهان / ما اند / نزد / خدای / بگو / آیا می گمازند / خدایا / بجهت
 لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 متعلق علم او / نشود / در / آسمانها / و نه / در / زمین
 وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ وَمَا كَانَ
 پاک / او / و بلندتر / سزاوار / از آنچه / شرک / می آرند / و بودند
 النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 مردم / مگر / جماعتی / یکانه / بدین / تجدید / پس / خلاف / کردند / و الله / اراده / بودی
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّي بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 پیشی گرفته / از / بر حق / کار / هرگاه / علم / کرده / شدی / در میان / ایشان / در باب / آنچه / خلاف / میزدند / کار
 وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 و میگویند / چرا / فو و فرستاده / شد / برو / مجده / له / ملحق / است / از پروردگار / پس بگو / بدستی
 الْغَيْبِ اللَّهُ فَاَنْظُرُوا إِلَى مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ
 علم نهانی / مر خدا یار است / پس چشم / دارید / علم / خدایا / بدستی / من / باشما / از منتظرانم
 وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ
 و چون / جشانیم / مردمان را / آسایشی / پس از / گزندی
 مَسَّهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ
 له رسید / ایشان / ناگهان / را پیشانراست / اسنهدا / و تلک / بی / در شان / آیتهای / ما / بگو / خدای
 أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ رُسُلَنَا يَكْسِبُونَ مَا تَكْرُونَ
 شتابان / ترست / و قادر / است / بخرا / مکر / و مکر / بدستی / له مکر / ما / میبندند / ان مکر را

عشر
 ۱۰۴

یمن

يُنْشَرُكُمْ

يُنْشَرُكُمْ رِسْمُ مَصْحَفِ الشَّامِ

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ
او ان خدایت له قوه رفتن میدهد شما را در خشلی و بری تا جویا باشد
فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا
در خشلی و برد آن گشتیهای ایشان را بسبب بادی خوش و شاد شوند بآن
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
آید بآن گشتی بادی سخت جهنده و آید بایشان جوشش آب از هر جایی
وَوَظَنُوا أَنَّهُمُ احْصِطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
و بتین ایشان که هلاک خواهند گردانید ایشان را خوانند خدایا حال آنکه حالش گردانیده باشند برای دین را
لَئِنْ أَجَبْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا
ا رجأت دهی ما را ازین سخت مرانیه باشیم از سپاس داران پس چون
أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُوزُ فِي الْأَرْضِ بَغِيرَ الْحَقِّ
رهایی داد ایشان را بالمان ایشان طلب بزرگی میکنند در زمین بے استخفاف
أِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ای مردمان بدستی که و بالستم شما بر شما است تمنع میلید بر خود داری برای این
ثُمَّ أَلَيْنَا مَرْجِعَكُمْ فَتُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا
پس با هم ماست باز گشتن شما پس بیاگاهانیم شما آنچه مستید له میلید بدستی که
مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
داستان زندگانی این جهان چون آب است که فرو فرستاییم از آسمان پس آمیخته شد
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ
بسیار آنچه از زمین روید از آنچه خورد مردم و مواشی چون شد و کاه و سبزه را چون آید
الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازِيدَتْ وَطْنَ أَهْلِهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا
زمین آرایش خود را و آراسته شود و مکان پرند خداوندان را ایشان توان اند بر تحویل غله آن
أَتَيْنَاهَا أَمْرًا نَالِكًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَا مَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
آید بآن زمین فرمان ما بآید آن در شب یا روز پس گردانیدیم آنرا مانند زمین که ریش بر گرفته باشد
تَغْنِ بِالْأَمْسِرِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ شَفَّكَرُونَ
لویی که هرگز شکر نمیکنند همچنان مشرح میگردد اینها را برای گروهی که اندیشه کنند و در یاد

ادح صر ش
انفسكم لمن رفع متاع
ای هو متاع و من نصب
لم يقبل لا جعله في الغي
لان المتاع مضاف الى
الحياة والحياة زمان
محدود

يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي
و خدای همه را بخواند سوی سوی سلامت از آفات و راه بیناید
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
هر که خواهد سوی راهی راست
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ
مرا آنراست که نیلوا کارند مجازات نیلوا و زیاده بآن بخانه تقضای فضل حق بود و نرسد
وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
بروهای ایشان هیچ غباری و نه آلودگی ایشان اهل
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
بهشتند ایشان در آن جنت جاودانه باشند و ان الله الذی و خند
السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بَمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ
خصلتهای بد را پاداش بدی بمانند آنست و رسد بایشان خواری
مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
نیت مرایشان از عذاب خدای هیچ ننگه دارند لویی
أُغْشِيَتْ وَجُوهُهُمْ قُطْعًا مِنَ اللَّيْلِ
پوشانیده اند رویهای ایشان را پاره هاست حال آنکه شب
مُظْلَمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
تاریک بود آنان ملازمان ایشان دوزخ اند در آن
خَالِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ
جاودانه باشند و یارین روزی را لا اعمیر لودایم ایشان را همه پس
نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ
لویی مرایشان را شکر آورند ملازم باشید جای شما را
أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَرَلَيْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شما و ایشان را شما پس جدایی افکنیم در میان ایشان بقطع وصله و لودید
شُرَكَاءُ وَهُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَاقِدُونَ
ایشان را که نبودید شما را ما ناسخ میکنیم

فَكُنِي بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ^{پس پند است خدای گواهی میان ما و میان شما} ^{بدستی کارالله بود} اِنْ كُنَّا
 عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ^{از پرستشگان شما غافله بجزیران} هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلَّ
 نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ^{تنی انزاله پیش فرستاده و باز گردانند ایشانرا با حلم خدای خداوند کار ایشانرا} وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ
 وَضَلَّ عَنْهُمْ ^{و غلب شود از ایشان آنچه بودند} مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ^{اقترا الهیت آن میکردند} قُلْ
 مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ^{لکام کس روزی میدهد شما را از جاب آسمان و زمین} وَمَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ ^{ماللت که ماللت شنوایی و بینا یها را} وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ ^{بیرون میگرداند حیات را از مرده و بیرون میگرداند مرده را} وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ^{از زنده و کلام کس اظهار میکند} وَمَنْ يَدْبُرُ الْأُمُورَ ^{از زنده و کلام کس کارها را بر قانون حکمت}
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ^{پس زود که گویند انصیب بشارت بلو آیا پر هیکاری نمی نمایند}
 فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ ^{پس آن معبود بشارت پروردگار شما پس حقیقت} فَمَا ذَا
 بَعْدَ الْحَقِّ ^{پس از صواب} إِلَّا الضَّلَالُ ^{مگر گمراهی پس از جفا} فَأَنَّى تَصْرَفُونَ ^{از خود میگردانید از خود میگردانید از خود}
 كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ^{همچنان لازم شد حلم پروردگار تو بر} الَّذِينَ
 فَسَقُوا ^{خارجند از طاعت که ایشانرا} أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ^{انالله}

عشر ۱۰

دج کس

کلمت بالاء و فيه خلاف

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ ^{بلو هیچ هست از انبازان شما} مَن يَدْعُوا ^{لنی که آغاز کند آفرینش را} الْخَلْقَ
 ثُمَّ يُعِيدُهُ ^{پس دوباره آفریند آنرا بلو خدای آغاز میکند آفرینش را پس عادت میگرداند آنرا} قُلْ اللَّهُ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 فَأَنَّى ^{پس از جفا} تُؤْفَكُونَ ^{مصرف میشود از حق بلو هیچ هست از انبازان شما} قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
 مَن يَهْدِي ^{سوی راه نماید} إِلَى الْحَقِّ ^{سوی راستی و گردنی بلو خدای راه بیناید} قُلْ اللَّهُ يَهْدِي ^{سوی حق} الْحَقَّ أَفَمَنْ
 يَهْدِي ^{سوی حق} إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ ^{سزاوار ترست بالله متابعت نمایند بالله راه نیاید} أَنْ يُتَّبَعَ ^{سوی حق} امَّنْ لَا يَهْدِي
 إِلَّا أَنْ يَهْدِي ^{مگر که راه نموده شود پس جیت شما را جلوه حلم میکند} فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
 وَمَا يُتَّبَعُ أَكْثَرُهُمُ ^{و متابعت نمی نمایند بیشتر ایشان مگر کماثر بدستی که کماثر و نیاز نکراند} الْأَظْنَاءُ ^{و متابعت نمی نمایند بیشتر ایشان مگر کماثر بدستی که کماثر و نیاز نکراند} إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
 مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ^{هیچ چیز بدستد و صواب یعنی کماثر بدستی که کماثر داناست با حجه می کنند و نیست} إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ^{و نیست} بِمَا يَفْعَلُونَ
 كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ ^{این قرآن که از خود بید آورده باشند از غیر خدای} أَنْ يُفْتَرَى ^{باشد از غیر خدای} مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ^{ولیکن باور داشت این کتاب که پیش بوده از کتب جاری و تبیین} وَتَفْصِيلَ
 الْكِتَابِ ^{و تفصیل} لَا رَيْبَ فِيهِ ^{هیچ شک نیست در آن از پروردگار جهانیاست} مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 أَمْ يَقُولُونَ ^{یا نه میگویند از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری} افترأه ^{یا نه میگویند از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری} قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ ^{یا نه میگویند از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری} مِثْلِهِ ^{یا نه میگویند از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری} وَادْعُوا
 مَنْ اسْتَطَعْتُمْ ^{یا نه میگویند از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری} مِنْ دُونِ اللَّهِ ^{یا نه میگویند از خود بید آورده و مجاری و از خود بید آورده و مجاری} إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

لایهدی باخفا حرکت
 الهاء ج لایهدی
 ج د ک لایهدی ص
 لایهدی ش

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ
 نَذْرُهُ لَذَلِيلٌ يُوعَدُونَ انزاله بکند معرفت آن رسیدند و هنوز نیامد ایشان
 تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ
 عاقبت کاران از طر و اعجاز و صدق بجهان نذیب نمودند انزاله پیش از ایشان بودند پس نظر
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ
 له جلوه بود عاقبت کار ستمکاران و از ایشان بودی که ایمان آوردند
 وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ
 و از ایشان بود کسی که اصرار نماید بایمان بان و اصله نماید و پروردگار دانای راست بحالت تباه سازان
 وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
 و اگر تلبیب نمایند ترا بگو مراست جزاء عمل من و شماست جزاء عمل شما
 اَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا عَمِلُوا وَاَنَا بِرَبِّي مِمَّا تَعْمَلُونَ
 شما بیزارید از آنچه عهد میبندم و من بیزارم از آنچه میبندید شما
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّهْمَ
 و از ایشانند کسی که گوش میدارد بطریق تحریف سویی انکار که قرآن بخوانی شنوائی گران
 وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ
 و اگر چه باشند که در نیابند و از ایشانست کسی که نیلرد
 إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ
 سویی تو نه بدیده اعتبار ای پس تورا نه ای نابینا یا نه و اگر چه بی بصیرت نباشند
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
 بدستی که خدای ستم کنند بر مردم هیچ ستمی و لیکن مردمان
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانَ لَرَّائِلِهِمْ
 برخود ستم میبندند و یار دن روئی که برائیلانم شان لویی کار الله در دادند
 الْأَسَاعِدُ مِنَ النَّهَارِ يَعْتَارِفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ
 مگر ساعتی از روز شناخت بلد یکر بود میان بحضیفت زیان کارانند
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ
 انزاله نذیب کردند رسیدن خدای و نبودند راه یافتگان

عشره ۱۳

ادع صومش

وَأَمَّا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيكَ فَالْيَتَا
 و اگر نمایم ترا بهی از آنچه وعده میپردازیم ایشان را یا قبض روح نمایم ترا پس با جزاء مات
 مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ وَلِكُلِّ
 بازگشت ایشان پس خدای قاضی است بر آنچه میبندند و بر هر
 أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 گروهی است پیغمبری پس چون آید پیغمبر ایشان حکم کرده شود میان ایشان بعد با بجا آمدن رسول و عدل
 وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 و ایشان ستم نکرده نباشند و میگویند کدام وقت خواهد بود این وعده عذاب
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي شَيْئًا
 اگر هستید راست گویند بگو مالک نه ام برای خود هیچ کردی
 وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ
 و نه سودی مگر آنکه خواسته باشد خدای بر هر گروهی است آخرتی چون آید
 أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
 امارات انقضای وقت ایشان تاخیر ندهند ایشان از آن وقت یکساعت و نه مقدم دارند
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَآذَا يَسْتَعِجِلُ
 بگو خبر دهید که اگر آید شما عذاب خدای بشب هنگام یا بروز چه چیز استعجیل میکنند
 مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ أَتَمُّ إِذَا مَا وَقَعَ أَمَنْتُمْ بِهِ إِلَّا نَ
 از آن عذاب گناه کاران آیا پس چون واقع شود عذاب ایمان آوردید بان آیا انکار می کنید
 وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ
 و حقیقت بودید بان شتاب می نمودید پس گویند مر آنرا
 ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا
 له ستم کردند مجتهد عذاب جاودانی هیچ پاداش دهند شما مگر آنچه
 كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَلَيَسْتَنْزِلَنَّ أَحَقُّهُ
 بودید تسبب میگردد و خبر میبرند ترا آیا راست و صوابست قرآن
 قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 بگو ای من و خدای من که راستی و نه ای شما قوت نمیدانید از عذاب

المغرب

عشره الان

۷۴

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ
والتر آنست که هر نفسی که بپوشید از ظلمت آنچه در زمین است هر آنکه باز خرید خود را
وَأَسْرُوا السَّيِّئَاتِ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
و اخفا کنند از سختی کار و عجز نطق بشما چون ببینند عذاب را و گذارده شود کار میان ایشان
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ إِلَّا أَنْ يَكُونَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
ب عدالت و ایشان ستم نکرده نشوند بدان بدستی برخدا یست آنچه در آسمانها
وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
و زمین است بدان بدستی که وعده خدای بجا نیاورد و لیکن بیشتر ایشان
لَا يَعْلَمُونَ هُوَ يُجِيبُ وَيَعِزُّ إِلَيْهِ رُجْعُهُمْ
نمیدانند او زند میگرداند و می پرازد و بازگرداند شمار
أَسْرًا قَدْ جَاءَ تَكْمُلُ مَوْعِدَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
ای مردمان بحقیقت آمد بشما پندی از پروردگار شما
وَشَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
و سبب زایل شدن آنچه در سینه است و راه راستی و بخشایشی مراهل ایمان
قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ
بگو بگوی خدای و بخشایش او پس خاص بآن باد که شاد شوند آن
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ
بهتر از آن است که دنیا جمع میکنند بگو خبر دهید که آنچه فرو فرستاد خدای برای شما
مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ
از روزی پس گردانید شما از آن بعضی حرام و بعضی حلال بگو آیا خدا
أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ قُلْ أَتُفْسِدُونَ
فرمان داد شما را یا نه که بر خدای دروغ بگویید و جیت همان ایشان
يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ
که از خود بدید میکنند بر خدای دروغ در روز قیامت بدستی
اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ
خدای هر آنکه خاوند عطا بدار مردم و لیکن بیشتر ایشان شکر نمی دانند

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا
و نباشی تو در کاری از کارها و بخوانی تو از آن کار هیچ قرآنی
تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ
و ننشید هیچ کاری از کارها مثل آنکه هستیم بر شما گواهان چون
تُقِصُّونَ فِيهِ وَمَا يُعْزِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ
شروع میکنید در آن و غایب نباشد از علم پروردگار تو هیچ ممتنع
ذَرَّةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
موی خنجر در زمین و نه در آسمان و نه هیچ چیزی کمتر از
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ إِلَّا أَنْ
آن و نه بزرگتر و نه در نوشته و نه در کتابی بیان بدستی
أُولَئِكَ اللَّهُ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
که در میان خدای هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان از و طعن شوند
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى
ان الله ایمان آورده و هستند که پرستش می نمایند و مرا ایشان را مژده کافی و بشارت
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَدِيلُ
در زندگانی این جهان و در آن جهان هیچ تغییر نیست
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْقُدْرَةُ
مروا عید خدایا ان مژده یافتن آنست بپروزی بزرگ
وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
و ابید که اندوه من نبرداند ترا استغفار و ایشان بدستی قدرت و عظمه است همه او شنواست دانای
إِلَّا أَنْ يَكُونَ اللَّهُ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
بدان بدستی مژده است هر آنکه در آسمانها و در آن زمین است و
يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ
متابع نمی نمایند از آنکه می پرستند از غیر خدای ایشان را شرکاء
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ
متابع نمی نمایند مگر گمانا و نه اندیشه ایشان مگر که دروغ میگویند

بر فضل خدای اعتماد نمودیم ای پروردگار ما را
حکما فیلای برای تو سپردیم

١٥٤

مع خدای تبارک و تعالی ایمان آورده اند و با یسوع عیسی و ابراهیم و موسی و بنو اسرائیل و انا من المسلمین

دج ۵

عشر ۹۰

الان وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
 فَالْيَوْمَ يُنْفَخُ بَيْدُكَ لِيَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً
 وَإِنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَا فُلُوكَ
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صَدَقَ وَرَزَقْنَا هُمُ
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
 إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ فَسَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الْمُنْزِلِينَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 بآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ إِنَّ الَّذِينَ
 حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ
 كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

كلمت ربك بالباء وفيه خلاف

فَلَوْلَا كُنْتَ قَرْيَةً أَمْسَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا
 قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
 فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَنَجَّيْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ
 وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ الْآرِضِ
 كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا
 مُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَفَّى إِلَّا بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَتَجْعَلَ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ قُلْ
 أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي
 الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ فَمَا هَلْ
 يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
 قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْظُرُوا إِلَى مَعَكُمْ مِنْ
 الْمُنْظَرِينَ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
 كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَحْنُ الْمُؤْمِنِينَ

نفس

۶۴

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا
 بَلُوْ اى مدهمان از مستبد در کان از حقیقت دین من پس
 اعْبُدُوا الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ اعْبُدُوا
 نمی پرستیم انا را که می پرستید شما از غیر خدای و لیکن می پرستید
 اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّىكُمْ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 معبود بنوا که قبض روح فرماید شما را و فرموده اند مرا که باشم از
 الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْ أَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا
 اهل ایمان و فرموده اند که متوجه گردان روی خود را برای طلب دین حلاله مایل بود از ادیان
 تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 و فرموده اند که میش از اهل شرك و بخوان و پرست از غیر خدای
 مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا
 انرا که سود نمیرساند ترا و نراند نمی تواند رساند ترا پس اگر کنی خلاف اینم پس بدستی که توانگاه
 مِنَ الظَّالِمِينَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
 از ستمکاران باشی و اگر رساند بتو خدای نرندی را پس هیچ دفع نیست
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ
 مازان ملو و اگر خواهد بتو نیل را پس هیچ از گردانند عطا او را نیست
 يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 میرساند بان هر که را میخواهد از بندگان خود و او آمرزگار است مهربان
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ
 بگو اى مدهمان حقیقت آمد شما درست از پروردگار شما
 فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 پس هر که راه یافت پس بدستی که راه یافت برای نفع خود و هر که گمراه شد پس بدستی
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ
 که گمراه شد و بال غلط عاید شود بر نفس و نه ام بر شما حافظ اعمال و متابعت آن را که وحی
 إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 سوختن و شکیبایی کنای تا حکم فرماید خدای و او بهترین حکم کننده است

الکبیر ۲۶

سوره مومنون عاشره ایتها مکه عنده فونه تعال اقر الصلوة الله ثم رات شفا
 بر نعت علیها ایتها مکه عنده فونه تعال اقر الصلوة الله ثم رات شفا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الرَّحْمَنُ كُنْتُ أَحْكَمْتُ آيَاتِهِ ثُمَّ فَضَّلْتُ مِنْ لَدُنْ
 اسمی است این کتابی است آیه های و احکامی است پس دوست یارم از دلایل توحید و احکام و وعظ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
 که می پرستید مگر خدایا بدستی که من بر شما از بیم غماید ام
 وَبَشِيرٌ وَإِنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا
 و بشارت دهنده و الله آمرزش خواهید از پروردگار شما پس باز گردید
 إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
 باطاعت او تا بر خیزد از شمار بر خیزد از دادنی نیل تا انتها و من معلوم یعنی وقت وفات
 وَيُؤْتِ كُلَّ دِينٍ فَضْلًا فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 و بدهد هر خداوند عمل صالح را جزای عمل او و اگر اعراض کنید
 فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ
 پس بدستی که من می ترسم بر شما از عذاب روز بزرگ
 إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ سَكَنٍ قَدِيرٌ
 با حکم خداست باز گشتن شما و او بر همه چیز تواناست
 إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَنَوَّنْ صُدُّوا عَنْهُمْ لِيَسْتَحْفُوا مِنْهُ
 بدان بدستی که ایشان تنگ می گردانند سینه های خود را سینه های خود را می خواهند تا نهان کنند از خدای
 الْآخِرِينَ لِيَسْتَعْشُونَ شَيْئًا بِهِمْ لَا يَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ
 بدان که آن استغفار است بایشان چیزی را که می دانند آنرا که نهان می دارند
 وَمَا يَعْلَمُونَ أَنَّهُ عِلْمٌ
 و آنرا که نمی دانند که بدستی که او را دانست آنچه در خفا است

۸۴

ح ک ص ش ج

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا
 وینست هیچ جنبه در زمین مگر بر فضل خداست روزی آن
 وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
 میداند آرام جای او را و استوار جای او را از کتاب در لوح
 مُبِينٌ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
 روشن و او آن خداست که آفرید آسمانها و زمین را در
 سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
 شش روز و بود عرش او بر بالای آب تا صودت آزمایش نماید شما را
 أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ
 که کدام یک از شما نیکوتر است بگردار و هر آنکه گوید بدستی که شما برانگیخته خواهید بود
 مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا
 پس از مرگ هر آنکه گویند آنکه کافران نیست این گفتار
 الْأَشْخَرُ مُبِينٌ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ
 مگر جادوگر صریح و هر آنکه بپس دایم از ایشان عذاب را
 إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا
 تا مدت معلوم هر آنکه گویند چه مانع میاید آنرا بدان
 يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
 روزی که آید بایشان نیست باز داشته از ایشان و فرود آمد
 بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَلَئِنْ أَذَقْنَا
 بایشان وبال آنچه بودند آن فسوس می نمودند و هر آنکه جشانیم
 الْإِنْسَانَ مِتًّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَكَاوٍ
 آدمی را از فضل آسایشی پس زایل گردانیم آنرا اندو بدستی او و هر آنکه بپس
 كَفُورٌ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّةٍ
 از شل آن با سپاسی نهند و او جشانیم او را نعمتی پس از نرسیدی که رسیده بود
 لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورًا
 هر آنکه گویند رفت بدیها از من بدستی که او هر آنکه شاد شد فخر کند

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
 مگر آنکه شکیانی نمودند و کردند کارهای نیکی آنان
 لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ
 مرا ایشان است آمرزشی و مزدی بزرگ پس مگر تو ترک کنده بعضی
 مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا
 آنرا که وحی فرستاده میشود سوخته و تنقبض است بآن سینه تو که گویند
 لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْجَاءٌ مَعَهُ مَلَكٌ آمِنًا
 چرا فرو فرستاده نشود بروی بلی مکتوبات یا نیاید با او فرشته ای مطمئن که بدستی
 نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَمْ يَقُولُونَ
 بیم نماند و خدای بر همه چیزی حافظ است یا نه که میگویند
 أَفْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا
 از خود بپندارند و بگو پس بیارید ده سوره مانند این از خود گفته شده و بخوانید
 مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ
 آنرا که توانید از غیر خدای اگر هستید شما راست گویند پس اگر
 لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ
 اجابت ننگند پس بدانند که بدستی فرو فرستاده حال آنکه خدا بپس و آنرا
 إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ مَنْ كَانَ
 مگر خدا نیست مگر او پس هستید شما از اهل خلاص و انبیاد مرگه هست
 يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا نَوْفَ الْيَوْمِ أَعْمَالُهُمْ
 که خواهد زندگی دنیا و آرایش آنرا تمام ادالیم بایشان جزای نردارهای ایشان
 فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْشَوْنَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 درین جهان و ایشان درین جهان ناقص خط نشوند از رحمت و کفایت و غیران ایشان آنانند
 لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا
 که نیست برایشان دران جهان مگر آتش و ضایع است آنچه کردند
 فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 در دنیا و باطل است آنچه مستند که میکنند

فالم بغير نون موصوله وقيل
 فان لم مقطوعه هنا فقط
 والا ولا صح
 وان لا بالنون
 وقد ذكر

أَفَن كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
 آیه این است بر حق روشن که دلیل از پروردگار خود و تابعان برهان بود و او را بر حقان از خدا
 وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ^ط أُولَئِكَ
 و پیش از آن تابعان برهان بوده کتاب موسی حال آنکه تقدیم و سبب جنبشایی بوده آمان
 يُؤْمِنُونَ بِهِ ^ط وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ
 ایمان آرند بقرآن و هر که کافر شود بآن از اهل مله و انانله منتقم پس آتش
 مَوْعِدُهُ ^ط فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وعده جای و شبیه است در شک از کار قرآن بدستی و ثبات و صحت است از پروردگار
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ^ط وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
 و لیکن بیشتر مردم ایمان نمی زنند و نیست ستمکار از آنکه از خود بیگانه
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ^ط أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
 بر خدای دروغ را آنان عرض کرده شوند بر پروردگار ایشان و گویند
 الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ
 گواهان از ملائکه و انبیا آنها آمانند که دروغ گفتند بر پروردگار ایشان در روزی از رحمت
 اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ ^ط الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 خدای بر ستمکارانست انانله منع میکنند از راه دین خدای
 وَيَعْبُودُونَ عِوَجًا ^ط وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ^ط أُولَئِكَ
 و عبادت آنرا از حق و ایشان بآن جهان ایشان کافرانند آمان
 لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
 نباشند قوت شوندگان از عذاب خدای در زمین و نبود مایلشان از
 دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ^ط يَصْنَعُ لَهُمُ الْعَذَابَ ^ط مَا كَانُوا
 غیر خدای هیچ یاری و دوستی دوباره گردانند خدای را و اضلال برای ایشان عذاب را نبوده
 لَيَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ^ط أُولَئِكَ
 که می توانستند شنیدن حق و نبوده که بینند بچشم بصیرت ایشان
 الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ ^ط مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ^ط
 انانله که زیان کردند نهای خود و غایب شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند

يَضَعُ
 دك
 عشر

لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِرُونَ ^ط إِنَّ الَّذِينَ
 هارینه بدستی له ایشان در آن جهان ایشانند زبان کاران بدستی انانله
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ^ط وَاجْتَبَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ^ط أُولَئِكَ
 ایمان آورده و کردند کارهای نیکی و آرمیده شدند با عبادت پروردگار ایشان اینها
 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ^ط هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^ط مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ
 ملازمان بهشتند ایشان دران جاودانه باشند داستان دلو و کفار
 كَالْأَعْنَى وَالْأَصَمِ وَالْبَصِيرِ ^ط وَالسَّمِيعِ ^ط هَلْ
 چون نابینا و ناشنوا و بینا و شنواست هیچ
 يَسْتَوِيَانِ ^ط مَثَلًا ^ط أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ^ط وَلَقَدْ
 یکسان باشند بدستان آیا پند نمی گیرند و بجهت
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ^ط إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ ^ط مُّبِينٌ ^ط
 و فرستادیم نوح را سوی گروه او بدستی که من شما را بیم نمایم صریحا
 أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ^ط إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
 که می پرستید مگر خدای بدستی که من میترسم بر شما از عذاب
 يَوْمِ الْيَمِّ ^ط فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا
 روزی در دنیاك پس گفتند اشرف که کافرانند از گروه او
 نَزِيلُكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
 نمی بینیم مگر آدمی مانند ما و نمی بینیم که متابعت نموده ترا مگر انانله ایشان
 أَرَادُوا لَنَا بَادِيًا ^ط الرَّكَّابِ ^ط وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 زبردستان در اندای رای بر روی و نمی بینیم بر شما هیچ فزونی
 بَلْ نَحْنُكُمْ كَاذِبِينَ ^ط قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ
 نه که شما را می پریم شما دروغ گویند گفت ای گروه من چه دهید مرا اگر باشم
 عَلَىٰ بَيِّنَةٍ ^ط مِّن رَّبِّي وَإِنِّي ^ط رَحِمَةٌ ^ط مِّنْ عِنْدِ رَبِّهِ ^ط فَعَمِيَّتْ
 بر حجتی روشن از پروردگار و داده شد مرا بختایشی از نزد خود پس پوشیده شد
 عَلَيْكُمْ ^ط أَنْزَلْنَا مَكُمُوهَا وَأَنْتُمْ ^ط لَهَا كَاذِبُونَ ^ط
 بر شما آیاه الزام کنیم شما را از حقایق و خواصده نه آید

ان لا بالنون
 کاذب

ع ۱۱

ادح كص

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى

وای گروه من نمی خواهم شما را برین ارشاد و تعلیم هر خواهی نیست مزد من

اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَّا قُورَاتِهِمْ

خدای و نه ام راننده آنها را ایمان آورنده بدرستی ایشان رسندگان بنوا برودند

وَاللَّكِنِّي أَرَيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي

ولیکن من می بینم شما را گروهی که نمی آیند حق را از من وای گروه من کدام کس یاری دهد

مِنْ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَا أَقُولُ

از غلبه خدای اگر رانم ایشان را پس پند نمی آید و نمی گویم

لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِرُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ

من شما را نزد منست نگاه داشتنی خدای و نمی گویم که میدانم علم نهانی را

وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

و نمی گویم بدرستی که من فرشته ام و نمی گویم برای آنکه حقیر می شمردند

أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْفِكَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا

چشمهای شما هرگز نهدم ایشان را خدای نیکی

أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنْ إِذَا لِمَنِ الظَّالِمِينَ

خدای دانایترست آنچه در ضمائر ایشانست بدرستی که من آن حکام هوائیه از مستکبران

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُتِرْتْ جَدَالَنَا فَأْتِنَا

گفتند ای نوح بحقیقت خصومت داشتی با ما بسیار کردی جدالی ما را پس بیا ما

بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ أَمَّا

از آن که وعده میدی اگر راست گویان گفت بدرستی

يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

که آید شما را خدا اگر خواهد و نه آید شما فوت شوقه کان از غلبه خدای و سود ندارد

نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ

نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شما را اگر هست که خدای خواهد

أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَاللَّهُ تَرْجِعُكُمْ

که برگرداند شما را او برگرداند شما را و با حکم او باز گردانند شما را

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِّي افْتَرَيْتُهُ فَعَلَى

یا نه که میگویند افتراءه گفت این را افتراءه نمودم پس بر منست

أَجْرًا مِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا يَجْعَلُونَ وَأَوْحَى

و بال نگاه کاری من و من بیزارم از نگاه کاری شما و وحی فرستاده شد سوی

نُوحَ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ

نوح که کارنامه من ایمان نیاورد از گروه تو مگر آنکه بحقیقت ایمان آورده

فَلَا تَبْنِئْنَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا

پس ناز و همت مشو آنچه هستند که میکنند و بساز کشتی را حال آنکه تحفظ

وَوَحِينَا وَلَا تَخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ

معن کلام ما و الحام ما و سخن نگوی با من در باب آنانکه ستم کردند چه بدستی ایشان غرق خواهند بود

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ

و بساخت کشتی و هرگاه که گذشتی برو اشرفی چند از گروه او

سَخَرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ

فسوس داشتند او را گفت اگر فسوس دارید ما را پس بدستی که ما فسوس خواهیم

مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيَهُ

شما را چنانچه فسوس میدارید پس زود بود که دانید آنرا که آید با او

عَذَابٌ مُجْتَرِبٌ وَجَلَّ عِلِّيَّ عَذَابٌ مُقِيمٌ

عذاب است که فیضش کند او را و بزرگوار است عذاب است که دایم

إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ

چون آید فرمان ما و بر جوشید تورات گفتیم بردار در آن کشتی از هر

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

دو وصفی از دو زوج و اهل تو مگر آنکه پیشی گرفت برود از آن علم ما با اهل او

وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا

و بردار آنرا که ایمان آورده و ایمان نیاورد با او و گفت نوح نشین در آن کشتی

سَمِ اللَّهَ بِجُحْرِهَا وَمَرْسِيهَا إِنْ رَأَى

نام خدا را در گهواره و در جای داشتن آن بدستی که پرواز کند از هر گاه که

وَهِيَ تَجْرِي فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى
 نُوْحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْبَدٍ يَابُنَيَّ اِرْكَبْ مَعَنَا
 وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ قَالَ سَاوِي إِلَى جَبَلٍ
 يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
 إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
 الْمُغْرَقِينَ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَاسْمَاءُ أَقْلَعِي
 وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى
 الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 وَنَادَى نُوْحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
 وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
 قَالَ يَانُوْحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
 صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 إِنِّي أَعْطُكَ مِنَ الْبَنَاتِ فَتَكُونُ مِنْ أَهْلِ الْجَاهِلِينَ

ارکب معنا بالاطهار
 ج کس ووجهان
 عن ب ه ق

تسلی فی الوصل
 تسلی و تسلی
 فی الوصل و فی الجاهلین

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
 وَالْأَتَغْفِرُكَ وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 قِيلَ يَانُوْحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ
 وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَمِعُوا نَصْرَ
 يَسْمَعُهُمْ مِنَّا عَذَابُ أَلِيمٍ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
 نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
 مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ
 وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
 يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
 فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ بِرُسُلِ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ مَذَرٌ
 وَبَزْدٌ كُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
 قَوْمٍ قَدْ وَفَّيْتُمُوهُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ع ۱۱

عشره

دصش

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا
 گفتند ای هود نیامده ای با هیچ بینه و بنویسم لذارند عبادت خدایان ما
 عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ إِنْ نَقُولُ
 از برای گفتارت و نه ایم ما ترا باور از آنکان نمی گوئیم
 إِلَّا أَعْتَبَيْكَ بِبَعْضِ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنْ نِيَّ أَشْهَدُ
 مگر نه رسالت اینو بعضی خدایان بدی را گفت بدستی که من گواه میدهم
 اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيٌّ مِمَّا تَشْرِكُونَ مِنْ
 خدایا و گواه باشید شما نیز که من بیزارم از شرک شما که
 دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ إِنْ نِيَّ
 غیر خداوند پس حیلت کنید بمن همه پس مهلت مدهید مرا که بدستی که من
 تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
 اعتماد نمودم بر فضل خدای پروردگار و پروردگار شما هیچ حنبله نیست ملکه او
 أَخَذَ بِنَاصِيئِهَا إِنْ رَأَىٰ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 گزند سوی پیشانی است یعنی مالک تصرف در آن بدی که پروردگار بر جاده عدالت
 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
 پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدم بشما آنرا که فرستاده شده ام بنیایان سوی شما
 وَلَيْسَ خَلْقُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْءٌ
 و سالن گرداند بجای شما پروردگار گروهی جز شما و گزند نتواند رساند هیچ نزدی
 إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ خَافُوا
 بدستی که پروردگار بر همه چیزی نگه دارست و انگاه آمد فرمان ما بآنها از
 هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةِ رَبِّكَ إِنَّ نَافِثَاتِ الْفِتَنِ
 مودت و آنانرا که ایمان آورده اند با او بسبب بخشایشی از ما و رها نمودیم ایشانرا از
 عَذَابٍ غَلِيظٍ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُخَالِصُكَ بِهَا
 عذاب سخت و آن آثار است که مشاهده میکنی که انکار کردند بخیرات پروردگار ایشانرا
 وَعَصُوا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
 و نافرمانی نمودند رسلان او و متابعت نمودند فرمان هر گردن کشی ستمگر

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ
 و از پی در آوردند اینانرا درین جهان لعنند و در روز قیامت عذاب بدان بدستی
 عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ
 که قبيله عاد کافر شدند پروردگار ایشان بدان دوری و هلاک باد برین قبيله که امت هودند
 وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 و فرستادیم سوی ثمود برادر ایشانرا صالح نام گفت ای گروه من پرستید خدایا
 مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَ غَيْرِهِ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 نیست شما هیچ خدایی جز او او آفرید شما از زمین
 وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ
 و عمارت فرمود شما در آن پس آمرزش خواهید از او پس باز گردید با طاعت او
 إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا
 بدستی که پروردگار من نزدیک است بدانستن اجابت نمائید ما را گفتند ای صالح بحقیقت بودی نزد در میان ما
 مَرْجُوعًا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
 امید داشتند و صلاح پیش ازین آیا باز میداری ما را که پرستیم آنچه پدران ما
 وَإِنَّا لَنَبْغِي لَكَ مِثْلَ مَا نَدْعُونَ إِلَيْهِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 و بدستی که ما می خواهیم در کار شما از آنچه میخواهی ما را سوی آن نیک بکن گفت ای گروه من
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي
 خبر میدادید اگر باشم بر بینه ظاهر از پروردگار و داده باشم
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ
 از فضل خود بخشایشی پس کدام کسی باری خدا را از عذاب خدای اگر نافرمانی نمایم او را
 فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ
 پس فزون نکرانیدید من جز نسبت کردن من شما را بخسارن وای گروه این شتر ماده بدیدید
 اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ
 خداست برای شما حال آنکه بخیر است پس بگذارید آنرا تا چرا کند در زمین خدای
 وَلَا تَمْسُوهُمَا بِسُوءٍ فَإِذَا خَذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ
 و مرسانید و نافرمانی مکن پس اگر گرفت شما عذابی نزدیک است

عشر
 ۱۶

عب

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَانِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
 لَفُتْنٌ هَرَانِه داسنه له بنيت مارا در دختران تو هیچ رغبتی و بدستی له تو
 لَنَعْلَمَ مَا نَزِدُكَ قَالُوا لَوَ أَنَّ إِلَى بَيْكُم قُوَّةٌ أَوْ آوَى
 هَرَانِه بیدار آنچه ما میخواهیم لغت کاشلی راستی بدفع شما طاقی یا پناه برمی
 إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ قَالُوا يَا لَوُطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ
 با جایی استوار یا جایی عاقبت لغتند ای لوط بدستی له ملائکه پروردگار هرگز
 يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
 نَرَسِدْ لِرُوحِكَ فَإِنَّكَ أَهْلُكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
 يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَكْتُبُ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
 و باید که از پس نرسد از شما هیچ یکی مگر زن تو چه بدستی کارنامه رسیده اوست
 مَا أَصَابَهُمْ إِنْ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ
 آنچه رسیده ایشان بدستی له وقت وعده ایشان صبح است آیه نیست صبح
 بِقَرَبٍ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
 نزدیک پس نگاه آمد فرمان ما گردانیدیم زبان مداین را زبان
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ سِجِّيلٍ مَنصُودٍ مُسَوَّمَةٍ
 و بارانیدیم بر آن دیار سنگها از سنگ گل برهم نهاده نشان کرده برای غلبه
 عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ
 نزد پروردگار تو و نیست از ستمکاران یعنی کفار سنگ دور
 وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالُوا يَا قَوْمِ
 و فرستادیم سوی قبیله مدین یلی از ایشان را لغت ای گروه
 اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَالُوا
 پرستید خدایا نیست شما هیچ خدای جز او و
 نَقُصُّوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ خَيْرَ
 کم نلیند پیمانه و ترازو بدستی له می بینم شما با مال و ثروت
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ
 و بدارستی له من میترسم عذاب روزی هلاک کنند را

عشر

ع

۱۲۶

وَيَا قَوْمِ أَوفُوا بِالْمِيزَانِ وَالْقِسْطِ وَلَا تَخْسُوا
 وای گروه من تمام نلیند و ترازو را راستی و نقصان نلیند
 النَّاسَ أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ بَقِيَّتُ اللَّهِ
 چیزهای ایشان را و تباهی نلیند در زمین تباهی گردنی ان حلاله خدا
 خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ
 بهتر است من شما را اگر هستید از اهل ایمان و نه ام من بر شما نلله دارنده اعمال
 قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
 لغتند ای شعیب آیا نماز تو یعنی بدستی میفرماید که ترک کنیم ازاله میپرستیدند پدران ما
 أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَا تَ
 یا ترک کنیم انلله تصرف نلیند مالهای ما آنچه خواهیم بدستی له هرنه تو خداوند علم و رشدی خطابت
 قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
 لغت ای گروه من خبر دهید اگر باشم بر جلی روشن از پروردگار من
 وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
 و روزی داده باشد علم و رحمت یا مال جلال و نمی خواهم که مخالفت کنم با شما میل کردن
 مَا أَنْهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ
 آنچه نهی میکنم شما را از آن نمی خواهم مگر بسان آوردن کار خدا نلله توأم
 وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ
 نیست موافقی از خدا خبر میدهم بفرض او اعتماد نمودم و باطاعت و اخلاص باز میگردد
 وَيَا قَوْمِ لَا تَجْعَلْ لَكُمْ شِقَاقِي أَنْ يَصِيبَكُمْ مِثْلُ
 وای گروه من نلست نلله شما مخالفت من که رسد بشما از عذاب مانند
 مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
 آنچه از عذاب رسید بدو نوح یا گروه هود یا گروه صالح
 وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ وَاسْتَغْفِرُوا
 و نیست گروه لوط از شما دور نیستان یا بزبان و آمرزش خواهید
 رَبِّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنْ رَأَيْتُمْ
 از پروردگار شما نگاه بازگردید باطاعت و بدستی له بر او گردانید منم ایست دوستان دار طبعان

بقیت بالناء

ادح كص

عشر

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ^{و چون رسید به پستیهای شبیه} اَتَيْنَاهُ حُكْمًا ^{و دادیم او را نبوت} وَعِلْمًا ^{و دانش} وَكَذَلِكَ ^{و بهین}
 نَجَّيْهِ ^{نجات دهیم} مِنَ ^{از} الْحُسَيْنِ ^{نیکی کاران} وَرَأَوْدَتْهُ ^{و عادت} الَّتِي ^{طلب نمود} هُوَ ^{آن زنی که در} فِي ^{برای تحصیل} بَيْنَهَا ^{خاندان او بود} عَنْ ^{نجات} نَفْسِهِ ^{نفس} وَغَلَقَتْ ^{و بست} الْأَبْوَابَ ^{درها را} وَقَالَتْ ^{و گفت} هَيْتَ ^{بیا و بشتاب} لَكَ ^{تو} قَالَ ^{گفت}
 مَعَاذَ ^{پناه} اللَّهِ ^{بجای پناه} إِنَّهُ ^{بجای پناه} رَبِّي ^{بجای پناه} أَحْسَنَ ^{بجای پناه} مَثْوَايَ ^{بجای پناه} إِنَّهُ ^{بجای پناه} لَا ^{بجای پناه} يُفْلِحُ ^{بجای پناه} الظَّالِمُونَ ^{ستمکاران} وَلَقَدْ ^{و حقیقت} هَمَّتْ ^{و قصد کرد} بِهِ ^{آن زن بیوسف} وَهَمَّ ^{و قصد کرد} بِهِمَا ^{و قصد کرد} لَوْ ^{و قصد کرد} لَا ^{و قصد کرد}
 أَنْ ^{که} رَأَى ^{دید} بَرُّهَانَ ^{بنور نبوت} رَبِّهِ ^{بجای پناه} كَذَلِكَ ^{و قصد کرد} لِنُصْرَفَ ^{و قصد کرد} عَنْهُ ^{و قصد کرد} السُّوءُ ^{و قصد کرد} وَالْفَحْشَاءُ ^{و قصد کرد} إِنَّهُ ^{و قصد کرد} مِنْ ^{و قصد کرد} عِبَادِنَا ^{و قصد کرد} الْمُخْلِصِينَ ^{و قصد کرد} وَاسْتَبَقَ ^{و قصد کرد} الْبَابَ ^{و قصد کرد} وَقَدَّتْ ^{و قصد کرد} قَيْصَهُ ^{و قصد کرد} مِنْ ^{و قصد کرد} دُبُرٍ ^{و قصد کرد} وَالْفَيَّا ^{و قصد کرد} سَيِّدَهَا ^{و قصد کرد} لَدَى ^{و قصد کرد} الْبَابِ ^{و قصد کرد} قَالَتْ ^{و قصد کرد} مَا ^{و قصد کرد} جَزَاءُ ^{و قصد کرد} مَنْ ^{و قصد کرد} حَرَّ ^{و قصد کرد} أَرَادَ ^{و قصد کرد} بِأَهْلِكَ ^{و قصد کرد} سُوءٌ ^{و قصد کرد} إِلَّا ^{و قصد کرد} أَنْ ^{و قصد کرد} يُنَجِّنَ ^{و قصد کرد} أَوْ ^{و قصد کرد} عَذَابٌ ^{و قصد کرد} الْيَمِّ ^{و قصد کرد} قَالَ ^{و قصد کرد} هِيَ ^{و قصد کرد} رَا ^{و قصد کرد} وَدَّتْ ^{و قصد کرد} عَنْ ^{و قصد کرد} نَفْسِي ^{و قصد کرد} وَشَهِدَ ^{و قصد کرد} شَاهِدٌ ^{و قصد کرد} مِنْ ^{و قصد کرد} أَهْلِهَا ^{و قصد کرد} إِنْ ^{و قصد کرد} كَانَ ^{و قصد کرد} قَيْصُهُ ^{و قصد کرد} قَدْ ^{و قصد کرد} مِنْ ^{و قصد کرد} قَبْلِ ^{و قصد کرد} فَصَدَّقَتْ ^{و قصد کرد} وَهُوَ ^{و قصد کرد} مِنَ ^{و قصد کرد} الْكَاذِبِينَ ^{و قصد کرد}

هَيْتَ دِهْتِ
او هَيْتَ لَ

د ح ك

و لا يح

وَإِنْ كَانَ قَيْصُهُ ^{و اگر مت پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و آن} قَدْ ^{و اگر مت پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و آن} مِنْ ^{و اگر مت پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و آن} دُبُرٍ ^{و اگر مت پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و آن} فَكَذَبَتْ ^{و اگر مت پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و آن} وَهُوَ ^{و اگر مت پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و آن}
 مِنَ ^{از راست گویاست} الصَّادِقِينَ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} فَلَمَّا ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} رَأَى ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} قَيْصَهُ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} قَدْ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} مِنْ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} دُبُرٍ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} قَالَ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت}
 إِنَّهُ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} مِنْ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} كَيْدٍ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} كُنْ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} إِنْ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} كَيْدُكَ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} كُنْ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست} عَظِيمٌ ^{بدستی که این کار از حيلة شماراناست}
 يُوسُفُ ^{ای یوسف} أَعْرَضَ ^{اعراض کن} عَنْ ^{ازین} هَذَا ^{ازین} وَاسْتَغْفِرِي ^{و آمرزش خواه از خدای برای گناه تو} لَذَنْبِكَ ^{و آمرزش خواه از خدای برای گناه تو}
 إِنَّكَ ^{بدستی که تو هستی} كُنْتَ ^{از ستمکاران دین} مِنَ ^{از ستمکاران دین} الْخَاطِئِينَ ^{از ستمکاران دین} وَقَالَ ^{و گفتند} نِسْوَةٌ ^{ازان چند}
 فِي ^{در شهر مصر} الْمَدِينَةِ ^{در شهر مصر} امْرَأَتُ ^{زن} الْعَزِيزِ ^{عزیز معادت} تَرَاوَدُ ^{طلب میکند} فِيهَا ^{از برای بندگی خود}
 عَنْ ^{غرض شهوت خود} نَفْسِهِ ^{غرض شهوت خود} قَدْ ^{و قصد کرد} شَغَفَهَا ^{و قصد کرد} حُبًّا ^{و قصد کرد} أَنَا ^{و قصد کرد} لِنَزَائِمِهَا ^{و قصد کرد}
 فِي ^{در} ضَلَالٍ ^{گمراهی} مُبِينٍ ^{هویدا} فَلَمَّا ^{پس چون شنید} سَمِعَتْ ^{و قصد کرد} بِمَكْرِهِمْ ^{و قصد کرد} أَرْسَلَتْ ^{فرستاد} إِلَيْهِمْ ^{سوی ایشان} وَأَعْنَدَتْ ^{و سازداد} لَهُنَّ ^{برای ایشان} مَتَكًا ^{نظیه جای}
 وَأَنْتَ ^{و او} كُلٌّ ^{هر یک} وَاحِدَةٌ ^{یک} مِنْهُمْ ^{از ایشان} سَكِينًا ^{سکادی} وَ
 قَالَتْ ^{و گفت} أَخْرِجْ ^{بر آن زنان بیرون ای} عَلَيْهِنَّ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} فَلَمَّا ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} رَأَتْهُ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت} أَكْبَرَتْهُ ^{پس آنکه او دید پیراهن او که در پناه باشد از جانب پشت گفت}
 وَقَطَعْنَ ^{و بریدند} أَيْدِيَهُنَّ ^{دشمنهای خود را} وَقُلْنَ ^{و گفتند} حَاشَ ^{و قصد کرد} لِلَّهِ ^{و قصد کرد} مَا ^{و قصد کرد}
 هَذَا ^{این} بَشَرًا ^{ادمی} إِنْ ^{نیست} هَذَا ^{این} إِلَّا ^{نیست} مَلَكٌ ^{ملک} كَرِيمٌ ^{مکر فرشته خوب صورت و سیرت}

۷۴ الخاطئين

امرات رسم الامام

عشر

حاشا في الوصل
وفي الوقف حذف
الالف للكل

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
 وگفت یوسف مرا آنکس که گمان برد که او خلاص یافتند از آن دو تن مرا یاد کن نزد سید تو
 فَأَنسِيَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
 پس فراموشش برداشت اولا ذکر ربش را پس در زندان مابین سه سال تا نه سال
 وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلْنَ
 وگفت پادشاه مصر بران بن الولید بدستی که من دیدی هفت گاو و هفت دیر
 سَبْعَ شِبْثَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرَى بَاسَاتٍ
 که خورده ای ایشانرا هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیر
 يَابِسَاتٍ أَمْثَلُهَا أَفْتُونٌ فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا
 ای اعیان علم و حکما فتوی دهید مرا در باب خواب من اگر مستبد مرا خواب را
 تَعْبُرُونَ قَالُوا أَضْغَاتُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
 می گذارید گفتند این شویده های خوابهاست و نه ایمان بیان عاقبت اشال
 الْأَحْلَامِ بَعَالَمِينَ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا
 این خوابها دانایان وگفت آنکس که خلاص یافتند از آن دو تن
 وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ
 وباداد یوسف را پس از مدتی دراز من آگاهی دم شما را بنحیران خواب پس بفرستید
 يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
 ای یوسف ای کامل در صدق فتوی ده مرا در باب هفت گاو و هفت دیر
 يَأْكُلْنَ سَبْعَ شِبْثَاتٍ خُضْرٍ وَأُخْرَى
 که خورده ای ایشانرا هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت دیر
 يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ
 منم خشک تا من را بازگردم سوی ملک و اتباع او تا من را ایشان دانند نزلت ترا
 قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ
 گفت زراعت خواهید کرد هفت سال حال آنکه بر عادت ازید پس آنچه دروید
 فَذَرُّوهُ فِي سُنْبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ
 باقی گذارید آنرا در خوشه ای اندکی از آنچه خودید

۷۴

للزوايا وبابه
 بالفتوح
 بغير حصر

ادح
 ادح
 دا باج

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 آنکس که آید پس از آن هفت سال بغایت سخت که خورند آنرا
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ
 که پیش فرستاده اند برای آن سالها اندکی از آنچه ذخیره میکنید پس
 يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ
 آید از پس زمان شدت سالی که در آن باران فرسندند
 النَّاسُ وَفِيهِ تَعْصِرُونَ وَقَالَ الْمَلِكُ
 مردم را و در آن سال عصیر کنند عنب و زیتون وگفت پادشاه
 اَيُّونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
 بیارید بمن او را پس آنکه که آمد یوسف پیام گذار وگفت یوسف
 ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَلْهُ مَا بَالُ
 بازگرد سوی سید تو پس بپرس او چیست کار
 النَّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَعْنَ آيِدِيَهُنَّ إِنَّ زَنَى
 آن زنان که بریدند دستهای ایشانرا بدستی که زنی پرویزگار
 بِيَكِيدُهُنَّ عَلِيمٌ قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ
 بچیت ایشان داناست گفت پادشاه چیست کار عظیم شما چون
 رَأَوْنِي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا
 معاودت طلب کردید از یوسف از برای تحصیل عرضش گفتند نترسید خدا یاریت
 عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
 ندانستیم برو هیچ بدی گفت زن عزیز
 الْآنَ خَصَصَ الْحَقُّ زَنَا أَنَا رَأَوْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ وَ
 اکنون در سر گذاخته تو را گرفت صدق و صواب من خواستیم و را برای عرض تحصیل شهرت از تو
 إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَوَاحِنُ
 و بدستی که او را هوائیه از راست تو ایست از جد نمودن برای ایشانرا که من خیانت نمودم
 بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْغَائِبِينَ
 در غیبت او و آنکه خدای ناگاه را هدایت نمیداند حيله خیانت کنندگانرا

۸۴

عشره

اموات بالناء
 رسم الامام

[illegible]

يَقْبُولُوا رِسْمَ الْإِمَامِ

311

ع ۴۵

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ وَقَالَ
 زود بودند از برای تحصیل پدر او و بدست می ده چه نمایند ایم دران کار و گفت
 لَفْتِيَانِهِ اجْعَلُوا بَصًا عَنْهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا
 سر غلامان خود را گردانیدند آنرا که با خود آورده اند برای استیغای کلیه بارهای ایشان تا اگر ایشان شناسند حق را
 إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَلَمَّا
 چون بازگردند سوی لسان ایشان تا اگر ایشان بازگردند سوی پسر نکاه
 رَجَعُوا إِلَى آبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
 برگشتند به بازگشتند سوی پدر ایشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما کیل در گدازت
 فَارْسِلْ مَعَنَا أَخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافُظُونَ
 پس فرست بیا ما برادر ما تا کیل نکریم و بدست می ده ما نگاه دارند ایم
 قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ
 گفت یعقوب هیچ ایمن دارم شما را برو ملکر جناخه ایمن داشتم شما را بر برادر او
 مِنْ قَبْلُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ
 ازین پیش این بخدای بهترست نگاه داشتن او و او بخشنایند ترین بخشنایند کانت
 وَلَمَّا فَخَّخُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِصَا عَنْهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ
 و آنگاه که نشاندند بار ایشان را و یافتند آنرا که با خود برده بودند برای بازگردانند بودند سوی ایشان
 قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِصَا عَنْنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَغَيْرُ
 گفتند ای پدر ما چیزی نخواستیم این مال تجارت ما است که بازگردانند شد سوی ما و باز استغفار
 أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ
 برای لسان ما و الله داریم برادر ما را و افزون ایم بار یک شتر بخشنه ان کیلی
 لَيْسَ بِهَذَا قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا
 این نیست باین گفت یعقوب هرگز نرفتم با شما او را ناله رسید باین عهد
 مِنَ اللَّهِ لَتَأْتِيَني بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ
 از خدای که آید او را البته مگر نه مگر که آید او را بشمارا پسر نکاه که دارد او را
 مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
 عهد ایشان گفت خدای آنچه میگویم کار گذار ملت

حفظاً بغير
الف وسم
جميع المصا

لَفْشَتَه اِدِحِ ص

حَفِظْنَا اِدْحَ كِصْ

تَوَلَّوْنِي فِي الْحَالِينِ
وَفِي الْوَصْلِ ٢

بعضهم يسأل من قال والله
لأن المعنى قال يعقوب الله على
ما نقول وكل عن ابن السكيت
بن القول والمعقول وذلك لأجل
والأحسن أن يقرأ بينهما الصق
فمعنى يقول النجوم
اسم الله

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ
 ابوابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ^{وَأَمَّا أَنْفَعُ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ} ^{وَمَا أَنْفَعُ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ} ^{وَمَا أَنْفَعُ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ}
 مِنْ شَيْءٍ ^{إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ} ^{تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ} ^{فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ}
 وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ
 يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي
 نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ^{وَأَنَّهُ لَدُوْ عِلْمٍ لِّمَا} ^{عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ}
 وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي
 أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^{فَلَمَّا}
 جَهَنَّمُ بِجَهَنَّمَ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ
 أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ
 لَسَارِقُونَ ^{قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ}
 هَرَانِيهِ ذَرَانِيهِ تَفَنَدِيهِ وَجَالِ تَكْ رَوِي أَوْرَدِيهِ بَرِثَانِيهِ

۱۱۴

انی انادح

عشر

قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعِ الْمَلِكِ وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ
 وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ^{قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ} ^{فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ} ^{قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ}
 كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ^{قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ} ^{فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ} ^{فَبَدَأَ بِأَوْعِينَهُمْ}
 قَبْلَ وُعَاةِ أَخِيهِ ^{ثُمَّ اسْتَخْرَجَهُمَا مِنْ وُعَاةِ أَخِيهِ} ^{كَذَلِكَ كُنَّا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي}
 دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ^{نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ} ^{وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ} ^{قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ}
 أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا وَيُوسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَوْ لَبِئْسَ
 لَهِمْ قَالِ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ^{وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ} ^{قَالُوا}
 هَذَا الْعَبْرُ ^{إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ} ^{أَحَدَنَا مَكَانَهُ} ^{إِنَّا نَزِيلُكَ} ^{مِنَ الْحَسَنِينَ}
 هَرَانِيهِ ذَرَانِيهِ تَفَنَدِيهِ وَجَالِ تَكْ رَوِي أَوْرَدِيهِ بَرِثَانِيهِ

ادح و

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ

وَجَدْنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ إِنْنا إِذَا لَطَمُونَ

فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ

أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ

وَمِنْ قَبْلُ مَا قَرَّبْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى

يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ

وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

وَسُئِلَ الْقُرَى الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا

وَأَنَا لَصَادِقُونَ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ

جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَظِيمُ

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى يُوسُفَ وَ

انْبَصَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

۱۴۵

استایسوا

عشر

تفتنوا

قَالُوا تَا لَهِ تَفْتَنُوا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ

حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا

بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

يَا بَنِي إِذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَ

لَا تَأْيِسُوا مِنَ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّ مِنْ رُوحِ اللَّهِ

إِلَّا الْفُؤُورَ الْكَافِرُونَ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا

مَسْنَا وَهَلْنَا الضُّرُّ وَجِنَا بَضَاعَةُ

مَرْجَاهُ فَأَوْفَ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ

اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا

فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفَ قَالَ أَنَا يُوسُفَ وَ

هَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ سَفِي

وَصَبْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ

للظهر

تأيسوا

انك والباقيون بالاستقامه وهم على اصولهم

يتقون في الحالين

عشر

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰتٰكَ اللّٰهُ عِلْمًا وَّان كُنَّا
 گفتند سوگند خدای حقیقت برزید ترا خدای بر ما و بدستی که هستیم
 خَاطِئِينَ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيَّكُمْ الْيَوْمَ
 ارستمدان ذنب گفت هیچ عتاب نیست بر شما امروز
 يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ الرَّحِيْمُ
 آمرزد خدای شما را و او بخشنده تر
 اِذْ هَبُوا بَقِيَّصِي هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ
 ببرد باخند پیراهن مرا این پیراهن پس ملاقی گردانید تا بر روی
 اَبِيْ يٰاَبَتِ بَصِيْرًا وَاَنْتَوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ
 پدر من تا گردید بینا و ارید بمن لشان شما همه
 وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاجِدُ
 که جدا شد از مصر کاروان گفت پدر ایشان با خواران بدستی که من مانده می یابم
 رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَا اَنْ تَقْنَدُوْنَ قَالُوْا
 بوی یوسف را اگر انستی که بضعف عقل نسبت کنید از بیری گفتند
 تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ فَلَمَّا
 سوگند خدای بدستی که تو خطای دیرینه تو سبب دیدار یوسف از اسیریداریو چنانچه پیران
 اَنْ جَاءَ الْبَشِيْرُ اَلْقِيْهِ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
 که آمد مرده دهانده رسانید پیران بر روی او پس رشت
 بَصِيْرًا قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ مِنْ اللّٰهِ
 بینا گفت ای نفتم مر شما که بدستی که من میدانم از قدرت خدای
 مَا لَا تَعْلَمُوْنَ قَالُوْا يٰاَبَانَا اِسْتَغْفِرْ لَنَا
 آنچه نمیدانید شما گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما
 ذُنُوْبَنَا اِنَّا كُنَّا خَاطِئِيْنَ قَالَ سَوْفَ
 گناهان ما که بدستی که هستیم از نگاه کاران گفت زود باشد
 اِسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ
 که آمرزش خواهم برای شما برود و گاه بدستی که اوست آمرزگار مهربان

حزب ع ۱۱

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوْسُفَ اَوَّلٰى اِلَيْهِ اَبُوْيهٖ وَقَالَ
 پس نگاه که در شد بر یوسف جای داد سوختن پدر و مادر او و گفت
 اِذْ خُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اَمِيْنٌ وَزَفَعَ اَبُوْيهٖ
 در آید در شهر مصر اگر خواهد خدای حال الله امین با شد از آقا و نشاند
 عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهُ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰاَبَتِ
 بر سر مملکت و بروی درآمد برای او سجده کنان و گفت ای پدر من
 هٰذَا تَاوِيْلُ رُّؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 این عاقبت کار خواب بدست ازین پیش حقیقت گردانید انرا
 رَبِّيْ حَقًّا ۚ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنْ
 پروردگار من درست و راست و بدستی نیلوی گرد با من چون بیرون آورده از
 السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ
 زندان و آورد شما را از بیابان از پس الله
 نَزَعَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اٰخُوْتِ ۚ اِنْ رَبِّيْ
 وحشت بدید کرد دیو میان من و میان برادران من بدستی که پروردگار من
 لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ۚ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيْزُ
 تدبیر کننده و نمانده است مرا از آنکه میخواهد بدستی که او داناست درست کار درست گفتار
 قَدْ اَتَيْتَنِيْ مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاوِيْلِ
 ای پروردگار من حقیقت دادی مرا چیزی از پادشاهی و آموزاندی از تعبیر
 الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطَّرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّ
 خوابها ای نو آفریننده آسمانها و زمین تو و نعمت بخشنده
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ تُوَفِّيْ مُسْلِمًا وَّالْحَقْنِيْ
 درین جهان و آن جهان قبض روح فرمای حال که مسلمان باشم و در رسان مرا
 بِالصَّالِحِيْنَ ۚ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ
 بنیکان آنچه قصه از خبرهای نهانست و میفرستیم سوی تو
 وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذَا جَمَعُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ
 و نبودی نزد ایشان چون عزم کردند بر کار ایشان که میسرند و ایشان حیل میگردند

عشر

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ وَكَآرِبْنَ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي دِينَ مُسْتَقِيمٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكِنَّ الْأَخْيَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و نه اند بیشتر مردمان و آنچه حوصله های ایمان نرودند کان و نمی
سألتهم علیه من اجر ان هو الا ذكر للعالمين خواهی از ایشان بر ارشاد ایشان هیچ مزدی نیست این قرآن موعظتی مرجهایانرا
و کآربن من آیه فی السموات والارض مررون و جذا دلیلی بر وحدانیت خدای در آسمانها و زمین له میگردند
عنها و هم عنها معرضون و ما یؤمنون و ایشان از اعتبار بان اعراض کنند و ایمان نمی آرند
اکثرهم بالله الا و هم مشرکون اف امنوا بیشتر ایشان بخدای مگر حال ایشان شریک گردانند و با و غیر او ای پس این شد
ان تأتیهم غاشیه من عذاب الله او تأتیهم له اید بایشان آید از عذاب خدای یا اید بایشان
الساعة بغتة و هم لا یشعرون قل هذه رفته یقین ناکاه و ایشان ندانند بلو این
سبیل اذعوا إلى الله على بصيرة أنا و من اتبعنی دین مستقیم بخوانم خلق را با توحید خدای بر حجتی واضح من و انا متابعت نموده
و ما ان من المشرکین و منزه میدانم خدای را از آنچه و نه ام از اهل شرک و
ارسلنا من قبلک الا رجالا یوحی الیهم من اهل القرى نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که ملائکه را له وحی فرستاده سوی ایشان از
اهل القرى افلم یسیروا فی الارض فینظروا ساکنان شهرها نه از اهل ابدیه ای پس نرفتند در زمین ناظرند بدانچه عتبه
کیف کان عاقبة الذین من قبلهم و لکن الاخیه خیر للذین اتقوا افلا تعقلون له چگونه بود خاتمت کلا ان الله پیش از ایشان بودند و هدایت
الاحیه خیر للذین اتقوا افلا تعقلون ساعه باز بین بهتر مر اتقوا را که پرهیزکاری نمودند ای پس عقل ندارند

۱۱۶
و کآربن

ادح کمرش

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

تا چون نوید شدند پیبران و کان بردند ان رساله ایشان بحقیقت دروغ گفته میشد
جاءهم نصرنا فنجی من نشاء و لا یرد باسنا عن القوم المجرمین و اید بایشان نصرت ما پس نجات داده میشد ان رساله بخواسیم و باز گردانید نمی شد عذاب از گروه
المجرمین لقد کان فی قصصهم عبرة لأولی الالباب نکه کاران بحقیقت بود در اخبار آنان اعتباری له خداوند
الالباب ما کان حدیثا یفتری و لکن تصدیق الذی بین یدیه و تفصیل کل شیء و هدی و رحمۃ لقوم یؤمنون خرد هارا نبود قولن سخن که بی از او گفته باشد و بیان سبب باورد داشتن
بین یدیه و تفصیل کل شیء و هدی و رحمۃ لقوم یؤمنون که پیش از بوده در کتب و بیان هر چیزی از او بود دین و راه نمودی و بخاشی مروتی که ایمان آرند

بسم الله الرحمن الرحیم
الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ لِيُتْلِيَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنَ الرُّسُلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

تا چون نوید شدند پیبران و کان بردند ان رساله ایشان بحقیقت دروغ گفته میشد
جاءهم نصرنا فنجی من نشاء و لا یرد باسنا عن القوم المجرمین و اید بایشان نصرت ما پس نجات داده میشد ان رساله بخواسیم و باز گردانید نمی شد عذاب از گروه
المجرمین لقد کان فی قصصهم عبرة لأولی الالباب نکه کاران بحقیقت بود در اخبار آنان اعتباری له خداوند
الالباب ما کان حدیثا یفتری و لکن تصدیق الذی بین یدیه و تفصیل کل شیء و هدی و رحمۃ لقوم یؤمنون خرد هارا نبود قولن سخن که بی از او گفته باشد و بیان سبب باورد داشتن
بین یدیه و تفصیل کل شیء و هدی و رحمۃ لقوم یؤمنون که پیش از بوده در کتب و بیان هر چیزی از او بود دین و راه نمودی و بخاشی مروتی که ایمان آرند

فمنه
نصرنا
فنجی
من
نشاء
و لا یرد
باسنا
عن
القوم
المجرمین

ح کشتن

استائیس
فنجی
ادح ش
عشر
الکبر ۳۹

۷۶

بیش از ایشان عقوبات ایشان ملایمتر
و بدیستى که پروردگار و هوشیه خداوند
امریش است
مردمان

عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَسَدِيدٌ الْعِقَابِ

للص

وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الْمِقَاتَ

والى في الوقف د

وَلْيُسَبِّحْ الرَّعْدُ نَحْمَدَهُ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
 وپای باد استخوان رعد و فرشتگان از میترسیدن جلالت
 وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ
 و میفرستد صاعقه ها را و میزند به هر که خواهد و آن کفار جدال میکنند
 فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ
 در خداوند است و او بنهایت قدرت است و بر مجازات اهل حق و بر مجازات اهل باطل
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَئِنْ سَجَّيْنَاهُمْ لَهُمْ بُشًى
 که بخوانند ایشان را از غیر خدای خود بگویند که اگر ما را آتش بفرستد
 الْأَكْبَاسُ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَ
 مردان جوان استجاب نمیکنند و هر وقت خود را بخواهند به آب برسانند
 مَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
 نیست آن آب و این دعا و دعا کفار را در گمراهی است
 لِيَسْجُدَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 و بخواهند انقیاد نمایند هر که در آسمانها و زمین است طوعاً
 وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ قُلْ مَنْ
 و کراهت و سایه های ایشان نیز بر دشمنان و بر اعدای حق است
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذْتُ
 پروردگار آسمانها و زمین بگو خدا بگو آیا پس گرفتم
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
 از غیر خدای خود دوستانی که مالک نه اند هیچ سودی و نه دفع گزینی
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ يَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
 بگو چه می توان بود بینا و بینا یا هیچ تاریکی ها
 وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كُفُلَهُ فَنُشَاكِهِ
 و روشنایی یا نه که بدیدارند برای خدای انبازانی که آفریدند چون آفریدند خدای پس ماندند
 الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 آفرینش بر ایشان بگو خداوند آفریننده هر چیزی است و او یگانه است

سجده

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
 فرودش داد از آسمان آبی پس روان شد رودخانه های چند باندازه خود
 فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ
 پس برداشت آب رود آن لغوا که بر روی آب میسوزند
 فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ
 در آتش برای طلب زیور و یا فضا بهی برای طلب حلیه
 كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا
 همچنان تمییز میکند خدای حق را و باطل را اما آنچه
 الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ
 صافی است بر زبده ناچیز میماند حال آنکه آن فضا نفع رساننده
 فَيَمُكِّتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
 باقی مینماید آثار صاف میکند در زمین خدای
 الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ
 داستانها را برای آنراست که اطاعت و ایمان را اجابت نمودند
 الْحَسَنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ
 پاداش نیکی را و آنراست که اجابت ننمودند اولی
 لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
 ایشان را بود آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن
 لَا فَتْدُوا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ
 هرگز خدایا باز خدایا بآن را حساب در حساب و مجازات جمیع
 وَمَا وَابَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
 و جای ایشان دوزخ است و بدی فراخی آن
 أَفَنْ يَعْلَمَ أَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ
 آیا پس آنکه دانست که فرودش داد از سوی تو از پروردگارت حق
 كَمَنْ هُوَ أَعْيَى أَمَّا يَنْذَكُرُ أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ
 چون آنرا بود که باینست که یاد میکند خداوندان خردمندان

۸۴

وان ما مقطوعه
هنا فقط

عشره

الكافرا

الكبيره

وَإِنْ مَا بُرِّيتُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ نَوَفِّيكَ
والله نعلم ترا بعض ازان عذاب له وعدا يملكون ان تدارا يا قبض روح فربهم
فَأَمَّا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوْ لَمْ يَرَوْا
پس بدستی له برخواست ادا رست و برعلت و علم با شمار اعمال مکتلف ایا ندیدند
أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا فَهَكَذَا وَ اللَّهُ
له می بارادست بر زمین کند له میگردانیم از جواب ان و در بلاد اسلام و خدای
يَحْكُمُ لَا مَعْصِيَةَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
فرمان میدهد هیچ مبطلی نیست فرمان او و او زود شمارست
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
و مخفیست بدفعی کردند ان الله پیش از ایشان بودند پس مخرایست بخدای فعلیه
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ
میداند انرا له می اندزد هر تنی و زود بود له داند تا روند له کدام کس را
عُقْبَى الدَّارِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ
عاقبت سرای فانی و میگویند ان الله کافوشند نیستی پیغمبر فرستاده شو
كُفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ
پسند است خدای گواه میان من و شما و ان الله نزد اوست کائنات لوح محفوظ

ان وصل
بالسمله

سورة الانبياء

سورة الانبياء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّافِعُ كُتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِخُورِجِ النَّاسِ مِنَ الظُّلُمَاتِ
کافی رافع کتب است که فرود شدیم سوی تو تا بیرون آری مردمان را از تاریکهای
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
بنور هدایت بفرمان خدایان سوری دن خدای غالب تو را مستوده

2 ص 7 ج

48

الحمد لمن رفع
الله

الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَيُنَزِّلُ
ان معبود پسند له مرور است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است وای
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
بر کافران است از عذاب سخت انرا له اختیار میکنند
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
زندگانی فو تر بران جهان و منع میکنند از دین خدای
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا
و میجویند انرا انحرافی انان در لغو ایست دود از صواب و فتن ستادیم
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ
هیچ پیغمبری را مگر بلسان قومه او تا بیان کند انرا پس بر لغوهای طایفه
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هر که خواهد و راه مینماید هر که خواهد و او غالب و تواناست درست کار
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ
و محفیست فرستادیم موسی با بجزات له بیرون آر گروه ترا
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ
از تاریکهای شب بنور و یاد ده ایشانرا و قایم ام با صبیحه
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَآذِ
بدستی له دران و قایم انداز ان محل اعتبار است مرصص کنند پس دارا و یاد کن ان وقت را
قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
له می گفت موسی مرگوه خود را یاد آرید نیلوی خدایا بر شما
إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءًا
چون خلاص داد شما را از اتباع فرعون تکلیف می نمودند شما را بدی
الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحِبُّونَ
عذاب و میکشند پسران شما و زنانه میکشند
نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
زنان شما و در ان الله کفتم از رها نیدن فتنی بر شما از پروردگار شما بزرگ

48

يَجْرَعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَيِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
 آشامد آنرا و نزدیک نبود که بگوارد آنرا و آید او اسباب مردن
 مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَاءِهِ
 از هر جای و نیست و نیست او مرده که برسد و از پس اوست
 عَذَابٌ غَلِيظٌ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بَرَثَهُمْ
 عذاب غلیظ یعنی شدیدی که در دلش داستان آید کافرشند برود کار ایشان
 أَغْمَلَهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
 حشرات طاعون را چون خالستریت که بر هوا برآید از باد در روزی
 عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ
 که باد چرخد باشد در آن قادر نشوند از آنچه اندوختند بر هیچ ثواب
 ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 آنکس بروجی که دور است که راه دور از صواب آید ندانستی که خدای
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ
 آفرید آسمانها و زمین را با نافع و نوازید بر حق خواهد که بخواهد
 يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ
 فانی گرداند شما را و آید و آفرینش نو و نیست این اعجاز و ایجاد
 عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ
 بر قدرت خدای دشوار و بیرون آیند از قبور برای حساب خدای همه پس گویند
 الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
 ضعیفان کفار مر آنرا که بزرگی نمودند بدستی که ما بودیم سر شما را
 تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 متابعت نمایند پس چه مستید شما باز دارم که از عذاب خدای
 مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ
 هیچ چیز گویند آن بزرگان اگر راه نمودی خلاص ما را هدایت ما نموده ای شما یکسانست
 عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحْصٍ
 بر ما آنکه شکیبایی ننماییم یا شکیبایی نماییم نیست ما هیچ ثوابی

ش

عشر

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
 و گوید ابلیس بقیامت آنکه دله که داده شود که حساب خلاق بدستی که خدای
 وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
 وعده داد شما وعده راستی و وعده دادم شما را بعد و عهد پس خلاف شما
 وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ
 و نبود مرا آنچه بر شما هیچ جنتی مگر آنکه
 دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا
 خواندم شما را بیاجابت نمودید مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت
 أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي
 نفسهای شما نه ام من نوایر رسنده شما و نه اید شما نوایر رسنده من
 إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ
 بدستی که من تیر نمودم از آنچه آورد ایندیک شما را اجادی در طاعت ازین پیش بدستی
 الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا
 که شرکان را ایشانراست عذاب دردناک و در آورند که ایمان آورند
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 و گردند کارهای نیک در بهشتانی که رود از فود ایشان
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
 چوینا حال آنکه جاوید باشند در آن بفرمان پروردگار ایشان درود ایشان
 فِيهَا سَلَامٌ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً
 در آن جنت سلام بود بر یکدیگر آید ندانستی که چگونه بدید کرد خدای داستان هر کلمه
 طَيِّبَةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
 نیلوا کلمه تحید چو درختی نیلونه که بیخ آن استوار بود در زمین و شاخ آن مرتفع
 فِي السَّمَاءِ تُوْقَى أَكْثَرُهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا
 در جانب آسمان دهم بار خود را هر گاهی بفرمان پروردگار
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
 و بیان میدهد خدای داستانها را برای مردم تا نامزد ایشان پند گیرند

و من قال لا ابتداء بقوله كذبت
 فتح نقول ان الكفر بالاشراك
 واجب كالايمان
 اشركتموني في الوصل
 و في الحالين ب

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
 مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ
 آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
 وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
 وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ
 الْقَرَارُ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
 تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ قُلْ لِعِبَادِي
 الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا رِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
 وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ
 الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْخَيْرِ بَأْمَرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ

۷۶
 نعمت الله دهم
 الامام
 ح و ج ف

عشر

ح

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ وَآتَيْكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ
 وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
 وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ط
 إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ
 تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَافِرٌ رَحِيمٌ
 إِنِّي اسْتَكْنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بَوَادٍ غَيْرِ ذِي رِزْقٍ عِنْدَ
 بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
 أَنْتَ تَعْلَمُ مَا خَفِيَ وَمَا نَعْلَمُ ط
 عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 الَّذِي وَهَبَ لِي الْكَوْكَبَ السَّعِيلَ وَأَخْبَتِ لِي السَّيْلَ

کل ما مقطوع بلا خلاف
 وقد ذکره النساء

۷۶

نعمت الله

أفئدة لخم

قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ * وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ * لَقَالُوا
 إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَارِنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْجُورُونَ *
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ * إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ
 السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مَّبِينٌ * وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
 وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ
 وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِيشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بُرَازٍ قَبِيرٍ *
 وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بَقْدَرٍ
 مَّعْلُومٍ * وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَافِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ * وَإِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَنِيُّ * وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ * وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ * وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ * لَقَالُوا
 إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَارِنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْجُورُونَ *
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ * إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ
 السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مَّبِينٌ * وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
 وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ
 وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِيشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بُرَازٍ قَبِيرٍ *
 وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بَقْدَرٍ
 مَّعْلُومٍ * وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَافِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ * وَإِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَنِيُّ * وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ * وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

نَزَلَ الْمَلَكُ

عَشْرًا

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ * وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ * وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ * لَقَالُوا
 إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَارِنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْجُورُونَ *
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ * إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ
 السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مَّبِينٌ * وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
 وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ
 وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِيشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بُرَازٍ قَبِيرٍ *
 وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بَقْدَرٍ
 مَّعْلُومٍ * وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَافِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ * وَإِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَنِيُّ * وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ * وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ * وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ * وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ * لَقَالُوا
 إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَبْصَارِنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْجُورُونَ *
 وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ * إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ
 السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مَّبِينٌ * وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
 وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ
 وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِيشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بُرَازٍ قَبِيرٍ *
 وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بَقْدَرٍ
 مَّعْلُومٍ * وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَافِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ * وَإِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَنِيُّ * وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ * وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

عَشْرًا

الرَّحْمَاف

وَأَنَّ رَبَّكَ هُوَ يُخَشِّرُهُمْ إِنَّهُ ^{ویدستی که بر وی کار کند او گرد آورد ایشان را بیکار بدستی که درست کار کند دانای همه چیزها} حَكِيمٌ ^{دانا}

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ ^{و یحقیقت آفریدیم آدمی از گل خشک از گل سیاه} مِنْ حَمَاءٍ ^{مستغیر مصدق}

مَسْنُونٍ ^{بصورتی} وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ ^{من غیر مصدق و بد پرانی آفریدیم ازین پیش از} مِنْ نَارِ ^{آتش}

السَّمُومِ ^{حار شدیدی و آیدن جون گفت پرونده کار حق مرفوشکارها بدستی که سن آفریننده ام} وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ ^{بشر}

بَشَرًا ^{از می} مِنْ صَلْصَالٍ ^{از گل خشک از گل سیاه} مِنْ حَمَاءٍ ^{پس چون مکل گردانم} مَسْنُونٍ ^{فأذا}

سَوْنُهُ ^{خلقت او را و زنده گردانم آن مخلوق را} وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي ^{آپس واقع آید برای او} فَفَعُوا لَهُ ^{ساجدین}

سَاجِدِينَ ^{سجده ارندگان پس سجده کردند فرشتگان تمامت ایشان همه} فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ ^{إِلَّا إِبْلِيسَ} أَجْمَعُونَ ^{مگر ابلیس}

إِلَّا إِبْلِيسَ ^{مگر ابلیس} أَنَّى ^{اشناع نموده از آنکه باشد} أَن يَكُونَ ^{با} مَعَ السَّاجِدِينَ ^{سجده ارندگان}

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ ^{گفت خدای ای ابلیس} أَلَّا تَكُونَ ^{چیت مرتا که نمی باشی} مَعَ السَّاجِدِينَ ^{سجده کنندگان}

قَالَ لَمْ أَكُنْ ^{گفت نیستم} لَأَسْجُدَ ^{که تا سجده ارم برای ادیمی که آفرید او را از گل خشک} لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ ^{مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ}

مِنْ حَمَاءٍ ^{از گل سیاه} مَسْنُونٍ ^{گفت پس پیروی آی از جنبت که بدستی که تو}

رَجِيمٌ ^{رانده و بدستی که برست دوری از رحمت تا روز قیامت} وَإِنَّ عَلَيْكَ ^{و بدستی که بدستی که تو} اللَّعْنَةَ ^{إِلَى يَوْمِ الدِّينِ}

إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ^{گفت ای پیرو کار من پس مهلت ادهم تا روز قیامت}

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي ^{و بدستی که بدستی که تو} إِلَى يَوْمِ ^{و بدستی که بدستی که تو} يُعْثَرُونَ ^{و بدستی که بدستی که تو}

عشره

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ^{گفت پس بدستی که تو از مهلت یا فتکافی تا روز وقت نغمه اولی} إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ^{قَالَ رَبِّ}

قَالَ رَبِّ ^{گفت ای پیرو کار من بدستی که بدستی که تو} عَمَّا أَغْوَيْتَنِي ^{و بدستی که بدستی که تو} لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ ^{و بدستی که بدستی که تو} فِي الْأَرْضِ ^{و بدستی که بدستی که تو}

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو} إِلَّا عِبَادَكَ ^{و بدستی که بدستی که تو} مِنْهُمْ الْخَالِصِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو}

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ^{گفت خدای این طریق است که واجبت بر حاکمیت رعایت آن بدستی که بدستی که تو} إِنَّ عِبَادِي ^{لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ}

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ ^{نست ترا برایشان هیچ چیتی مگر آنکه متابعت نمایند از} اتَّبَعَكَ ^{مِنْ}

الْغَاوِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو} وَإِنَّ جَهَنَّمَ ^{و بدستی که بدستی که تو} لَمَوْءَدُهُمْ ^{و بدستی که بدستی که تو} أَجْمَعِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو}

هَٰذَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ ^{و بدستی که بدستی که تو} لِكُلِّ ^{و بدستی که بدستی که تو} بَابٍ ^{و بدستی که بدستی که تو} مِنْهُمْ ^{و بدستی که بدستی که تو} جُزْءٌ ^{و بدستی که بدستی که تو} مَقْسُومٌ ^{و بدستی که بدستی که تو}

إِنَّ الْمُتَّقِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو} فِي جَنَّاتٍ ^{و بدستی که بدستی که تو} وَعُيُونٌ ^{و بدستی که بدستی که تو} أَدْخُلُوهَا ^{و بدستی که بدستی که تو}

بِسَلَامٍ ^{و بدستی که بدستی که تو} آمِنِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو} وَتَزَعْنَا ^{و بدستی که بدستی که تو} مَا فِي ^{و بدستی که بدستی که تو} صُدُورِهِمْ ^{و بدستی که بدستی که تو}

مِنْ غُلٍّ ^{و بدستی که بدستی که تو} إِخْوَانًا ^{و بدستی که بدستی که تو} عَلَى سُرُرٍ ^{و بدستی که بدستی که تو} مُتَقَابِلِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو} لَا يَمَسُّهُمْ ^{و بدستی که بدستی که تو}

فِيهَا ^{و بدستی که بدستی که تو} نَصَبٌ ^{و بدستی که بدستی که تو} وَمَا هُمْ ^{و بدستی که بدستی که تو} مِنْهَا ^{و بدستی که بدستی که تو} مُخْرَجِينَ ^{و بدستی که بدستی که تو}

بَنِي عِبَادِي ^{و بدستی که بدستی که تو} أَنَا ^{و بدستی که بدستی که تو} أَنَا ^{و بدستی که بدستی که تو}

وَأَنَّ عَذَابِي ^{و بدستی که بدستی که تو} هُوَ ^{و بدستی که بدستی که تو} الْعَذَابُ ^{و بدستی که بدستی که تو} الْأَلِيمُ ^{و بدستی که بدستی که تو}

عشره

عَلَى

عشره ۱۹۴

عشره

وَنَبِّئُهُمْ عَنِ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ
 و بیا که اهل ایشان از میهمانان ابراهیم که ملائکه بودند یاد کن آن وقت که در آمدند میهمانان او
 فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ
 پرس گفتند سلام کردیم سلام کردی گفت ابراهیم بدستی که از شما خائیم
 قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
 گفتند متشوا نترس که بدستی که ما مرده بیداریم ترا بدوئی دانا
 قَالَ ابْتَئِرْ مُنَى عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمِ
 گفت ای ابراهیم بیدار بیا بر آنکه رسیدم بر حالت پیری پس بجه کار
 بُشِّرُونَ قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ
 مرده بیدار بیدار گفتند مرده دادیم ترا راستی و درستی پس بیاش
 مِنَ الْقَائِلِينَ قَالُوا وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ
 از اهل نوبیدی گفت و کدام کس نویسد شود از تقصیر
 رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ قَالَ فَمَا
 بخشایش پروردگار خود مرده گمراهان گفت پس چیست
 خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا
 مهم بزرگ شما ای فرستادگان گفتند بدستی که فرستاده شدیم
 إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُجْرِمُهُمْ
 سوی ملائکه گروهی گناه کاران مرده خاندان لوط که بدستی که ما خلاص شدیم ایشان
 أَجْمَعِينَ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا مِنَ الْغَابِرِينَ
 همه مرده زن او تقدیر فرمودیم برای آن زن از غایبان خواصه ها که
 فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّا كُفْرُكُمْ
 پس آنکه آمدند بخاندان لوط فرستادگان گفت بدستی که شما گروهی بد
 مُنْكَرُونَ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 در سابقه معرفت گفتند نه که آمدیم بتو بان مهم که بودید در آن شک
 يَمْتَرُونَ وَاتِّبْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
 از نزول غلبه و آمدیم بتو ایستاد ثابت و بدستی که ما راست گویاییم

تبشرون
 ۱۹۶
 عشر
 لانها و خبرها
 معقول قدرنا

فَأَسِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أذْيَارَهُمْ
 پس بپز گمان ترا بپاره از شب و مقدم دار ایشان را
 وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ
 و باز پس ننگد از شما هیچ یکی و بگذرید انجا که میفرمایند شما را شام
 وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَوْلَاءَ مَقْطُوعٌ
 و وحی فرستادیم بآو آن کار را که آخرت اینها بریده است
 مُصْبِحِينَ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ قَالَ
 حال آنکه در وقت صبح آمدند اهل شهر دوم حال آنکه شادان بودند باینجا یوسف گفت
 إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
 بدستی که اینان میهمانان من اند بین ضیعت نمایانند و ترسید از خدای
 لَا تَخُونُوا قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ
 و ذلیل گردانیدند گفتند ای ناصح بگردیم ترا از آنکه جهانیان حایت کنی
 قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ لَعَنُوكَ
 گفت اینان دختران منند بکج گفتند ملائکه لعنت باد بر تو و لعنت باد بر حیات
 إِنَّهُمْ لِبَنِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ فَأَخَذَتْهُمْ
 بدستی که ایشان در جهالت ایشان سرگشته میشوند پس رفت ایشان
 الصِّحَّةُ مُشْرِقِينَ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا
 آوازهای حال آنکه در وقت طلوع افتاب بلند بود پس گردانیدیم و بران شهر را زیران
 وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِنْ سَحَابٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 و بارانیدیم بر ایشان سنگهای از شکل بدستی که در سحاب لغتیم
 لَايَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ وَإِنَّهَا لَبَسِيلٌ مَقِيمٌ إِنَّ
 مرانیه علی اعتبارا مرعبان را و بدستی که آن مرانیه بر راه گذری است ثابت نه ننداس بدستی
 فِي ذَلِكَ لَايَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
 که در آن گذرگاه مرانیه دلالتی است بر وحدانیت خدای و بدستی که آن مرانیه بر راه گذری است متعین قوام در آن
 لَظًا لَمِينًا فَانْتَفَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ
 مرانیه سنگباران پس عقاب فرستادیم ایشان را و بدستی که آن مرانیه بر راه گذری است و بدستی که آن مرانیه بر راه گذری است

تفصیل
 عشر
 لظهر

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ
 وحققت تلبس نمود اهل حجر وادست بیان ملامت و تمام پندوران فرستاده را یعنی مصلحان
 اتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 و دادیم ایشان را دلایل که در ایجاد رافقه بود پس بودند اعراض کنندگان
 كَانُوا يَنْجُتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوْمًا أَمِينٍ
 بودند که میترسیدند از تومها خاهاهی حال آنکه امین بودند از خراب
 فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْعِينَ
 پس گرفت ایشان را و از هایل حال آنکه در وقت صبح بود پس بازداشت از ایشان غایب
 مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ
 آنچه بودند کسب میکردند از حصول وصال و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آسمان و زمین است مگر حکمت نه بعین و بدستی که قیامت هرانیه
 فَاضْغِ الضَّغِ الْجَمِيلِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 پس عراض کن از عارض یلوشتمل بر بدستی که پروردگار تو است اوفینده دانا
 وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْحُسْنُ الْعَظِيمُ
 وحققت دادیم ترا هفت تشریف آیه از آنچه مکرر گردانند در نماز و غیران وقوان بزرگ قد
 لَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَتَحْسَبَهُنَّ لَمَمَدَنَ
 ملتفت مگردان دو چشم ترا بآنچه بر خود داری دادیم بان اصنافی از کفار و
 لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ
 تاسف مباش بر ایشان اگر نایزد و تواضع از شفقت مرفقده سونانرا
 وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى
 وگو بدستی من منم بیم نمایند مویلا چنانچه فر فرستادیم برای تشریف
 الْمُقْسِمِينَ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ فَذَرْهُمْ
 بر قسمت کنندگان انانله گردانیدند قوازا ابعاض بعضی شعر و بعضی اساطیر پس حق پروردگار تو
 لَنَسْلُكَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 که پرستیم ایشان را همه از آنچه هستند که میکنند

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ
 پس اظهار کن انزاله فرموده شد از شرایع و اعراض کن از ملامت مشرکان
 إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِينَ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ
 بدستی که کفایت کردیم ترا استهزا نمایندگان انانله اعتقادی دارند با معبود بزرگوار
 إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ
 خدای دیگر پس زود که دانند واک ان اعتقاد و ان استهزا و بجفایت میدانیم که تو مشغول میشوی
 صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 سینه تو بآنچه میگویند از مطاعین در حق تو و تو را پس بپای خدا پر حال الله شغولی باشی پروردگار و باش
 مِنَ السَّاجِدِينَ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ
 از سجده کنندگان و پرست پروردگار تا که آید به یقین

سورة الحکمت که غیر از این آیات قرآن کریم در این سوره آمده است
 الحمد لله رب العالمین رب السموات والارض ربنا ورب كل شيء فالله ربنا ورب كل شيء فالله ربنا ورب كل شيء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ
 نزدیک شد امر خداوند خدای یعنی قیامت پس طلب عجلید انرا پیش از هنگام آن
 وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ
 پاکا و بزرگ قدرت از آنچه شرک میارند و فرستاده فرستکانرا
 بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُ اللَّهَ
 بآنچه دلها و سرده را از انداز وحی او برانکه میخواهد از بندگان او که بیم نمایند از این
 فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ كَانُوا حَكِيمِينَ
 که هیچ خدای نیست مگر من که معبود پس بترسید از من افرید آسمانها
 وَالْأَرْضَ وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ شَهِيدٌ
 و زمین را بآنکه حکمت بلند مرتبه است از آنچه شرک میارند

المستهمين

الكبير

٩٤

ينزل

فاتقوني

اعمال الکلام مع
احتمال الاختصاص

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ
وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعًا مِمَّا يَنْفَعُ مِنْهَا تَأْكُلُونَ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ وَتَحْمِلُ أَوْثَانَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّذِكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا لِسُقُوتِ الْإِنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ عَلِيمٌ خَفِيٌّ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَتَخْلُقُوا مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ ثَمِيمٌ يَنْبُتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعُ وَالزَّيْتُونَ وَالْخَيْلَ وَالْأَنْعَامَ وَمِنْ كُلِّ ثَمَرٍ عَشْرًا

ع

عشر

210

ك
والنهار لمن رفع الشمس
وما بعدها ومن نصب
الشمس والقمر ورفع
البحر ورفع على القبر
ادح ص ش ووقف الباقي
على ما مره

وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالْجُودَ مُخَرَّاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلَفًا أَلَّا تَعْلَمَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبًا وَبُسْمًا وَتَرَى الْفُلَ مَاجِرًا وَتَخْرِجُوا فِيهِ وَلِبَاسًا مِنْ فَضْلِهِ وَلَكُمْ فِي شَجَرِهِ تَعَذُّرٌ كَثِيرٌ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَعَلَامَاتٍ وَبِالْجِبِّ هُمْ يَهْتَدُونَ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وخلق النفع لردايد برای شما وروز را و آفتاب را و ماه را
وآب جلیل از مرد پس ناگهان او بجادلی است در پیدا و معاد
موبدا و شتر و گاو و گوسفند و در آن اجناس انعام اساسها را بر شما
و سودمند است چون شیر و لبن و از آن اجناس بخورید بطریق عادت و شتر است در آن اجناس تجملی
انگاه که بجای شب گذاشتی را بیدار و انگاه که بجای میلاد بیدار و بر بیدارند شتران
بارهای گران شمارا سوی شهری که نه آید بر نهدی که شتر ببردی رسد بان آمد
عسقت نفسها بدستی پروردگار شما هرانیه مهربانست با شما
و آفرید اسبان و استرنا و آن حیوان دیگر را که بر نشیند بر آنها و برای آراشی
و می فرزند آنها نمیدانید از دیگر اجناس خلایق و بر لرم و فضل خداست بیان راه متوسط
و از راههاست بعضی بایل از وسط و اگر خواستی هرانیه راه نمیزی شمارا همه
او انکس است که فرو فرستاد از آسمان آبی را برای شما از آن آبست آشامید
و از آن درختی که در آن بیدارید و شتر و میروید برای شما بان آب شتر را
و زیتون و خربانها و انگورها و چیزی از همه
انعام بخایر هرگز نتوانید شمردن بدستی که خدای هرانیه آمرزگارت مهربان
و الله اعلم ما تشرون و ما تعقلون و انزاله اشکلا میکند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ
 يَأْتِيَهُمْ أَمْرٌ مِنْ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَمَا ظَنَّمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا
 وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَ
 قَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
 مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا
 اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
 وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

هَلْ چشم میدارند
 إِلَّا مگر
 تَأْتِيَهُمُ آید بدیشان
 الْمَلَائِكَةُ فرشتگان
 أَوْ یا
 یَأْتِيَهُمْ آید
 مِنْ رَبِّكَ فرمان
 كَذَلِكَ پروردگار تو
 فَعَلَ بگردان
 الَّذِينَ انانله
 مِنْ قَبْلِهِمْ پیش از ایشان
 وَمَا ظَنَّمَهُمُ بودند وستم
 اللَّهُ پروردگار ایشان
 وَلَكِنْ و لیکن
 كَانُوا هستند
 أَنْفُسَهُمْ بر نفس خود
 يَظْلِمُونَ ستم میکنند
 فَأَصَابَهُمْ پس رسد
 سَيِّئَاتُ بدیها
 مَا عَمِلُوا آنچه کردند
 وَحَاقَ ستم بکنند
 بِهِمْ بدیشان
 مَا كَانُوا بهیچند
 یَسْتَهْزِئُونَ و
 وَحَاقَ وفرو داد
 بِهِمْ بدیشان
 مَا كَانُوا ویا آنچه بودند
 یَسْتَهْزِئُونَ استهزا
 سینه بودند
 وَحَاقَ و
 قَالِ الَّذِينَ أَشْرَكُوا گفت انانله
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ اگر خواستی
 مَا عَبَدْنَا ما پرستیدی از
 دُونِهِ دونه
 مِنْ شَيْءٍ چیزی
 نَحْنُ ما
 وَلَا آبَاؤُنَا و نه پدران ما
 وَلَا حَرَمْنَا و حرام نکردیم
 مِنْ دُونِهِ از غیر او
 مِنْ شَيْءٍ چیزی
 كَذَلِكَ بگردان
 فَعَلَ الَّذِينَ انانله
 مِنْ قَبْلِهِمْ پیش از ایشان
 فَهَلْ بودند پس چه هست
 عَلَى الرُّسُلِ بر پیغمبران
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ مگر ادای رساندن
 وَلَقَدْ بَعَثْنَا فرستادیم
 فِي كُلِّ أُمَّةٍ در هر
 رَسُولًا مگر
 أَنْ اعْبُدُوا پرستید
 اللَّهَ خدا را
 وَاجْتَنِبُوا از پرستیدن
 الطَّاغُوتَ غیر خدای
 فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى خدا را
 وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ کسی که راه نمود
 عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ کسی که راه نمود
 فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ در زمین
 فَانظُرُوا پس بنگرید
 كَيْفَ چگونه
 كَانَ بود
 عَاقِبَةُ عاقبت
 الْمُكَذِّبِينَ تکذیب نمایندگان

إِنَّ تَحْرِصَ عَلَى هُدَايِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
 مِنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ
 أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
 يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا
 أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنبُوءَنَّهُمْ
 فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ
 فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

إِنَّ تَحْرِصَ اگر حرص نمایی
 عَلَى هُدَايِهِمْ بر راه نمایش
 فَإِنَّ اللَّهَ پس بدستی
 لَا يَهْدِي راه نماید
 مَنْ يُضِلُّ از راه دلالت
 وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ بود و نصرت
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ سوگندهای ایشان
 جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ که برینکند
 لَا يَبْعَثُ اللَّهُ خدای
 مَنْ يَمُوتُ غایت
 بَلَى و لیکن
 وَعْدًا وعده کردی
 عَلَيْهِ حَقًّا و لیکن
 وَلَكِنْ و لیکن
 أَكْثَرُ النَّاسِ بیشتر
 لَا يَعْلَمُونَ مردمان
 لِيَبَيِّنَ لَهُمُ تا بیان کنند
 الَّذِي نمیدانند
 يَخْتَلِفُونَ در آن
 فِيهِ و تا دانند
 وَلِيَعْلَمَ کافرشند
 الَّذِينَ كَفَرُوا انانله
 أَنَّهُمْ كَانُوا بودند
 كَاذِبِينَ دروغ گوین
 إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ بدستی
 إِذَا که گفتار ما
 أَرَدْنَاهُ مرجعی را
 أَنْ نَقُولَ لَهُ چون
 كُنْ خواهم بگویم
 فَيَكُونُ پس باشد
 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ و انانله
 مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا هجرت کردند
 لَنبُوءَنَّهُمْ در راه دین خدای
 فِي الدُّنْيَا از آن پس
 حَسَنَةً که ستم کردند
 وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ در دنیا
 أَكْبَرُ بزرگتر است
 لَوْ كَانُوا اگر میشدند
 يَعْلَمُونَ بدانند
 الَّذِينَ صَبَرُوا شکیبایی نمودند
 وَعَلَى رَبِّهِمْ در غایت اقارب
 وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ و او را
 إِلَّا رِجَالًا و بر فضل
 نُوْحِي إِلَيْهِمْ پروردگار ایشان
 فَسَلُّوا و اعتماد میکنند
 أَهْلَ الذِّكْرِ مردانی را
 إِنْ كُنْتُمْ نه آن ملائکه را
 لَا تَعْلَمُونَ و نمی دانید
 فَسَلُّوا پس بفرستید
 أَهْلَ الذِّكْرِ خداوندان
 إِنْ كُنْتُمْ اگر
 لَا تَعْلَمُونَ نمیدانید

عشر ۱۰۶

لننبئهم

ادح و صر

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ^{بایببات روشن و کتابها و فرودنهایم} وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
 لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ^{برای مردم انزال کردیم و فرستادیم سوی ایشان و تا ملامت ایشان اندیشه کنند}
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ
 بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَشْعُرُونَ ^{ایشان از زمین یا آید بدیشان عذاب از آنجا که ندانند یا بآید در وقت نبرد ایشان میباشند و ایشان غافلند از عذاب}
 أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَذُوْفُ رَحْمَةٍ
 أَوْ لَمْ يَنْزِلُوا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يُتَفَكَّرُونَ ^{یا نازل کنند بر ایشان یا عقاب کنند ایشان را بر حالت آنکه متوقع باشند از آن پس بدین که پروردگار شما مهربانست با بخشایش}
 أَوْ لَمْ يَنْزِلُوا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يُتَفَكَّرُونَ ^{یا نازل کنند بر ایشان یا عقاب کنند ایشان را بر حالت آنکه متوقع باشند از آن پس بدین که پروردگار شما مهربانست با بخشایش}
 عَنْ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ^{از جانب راست و از جانب دست چپ حال آنکه منقادند فرمان خدا را و در تنافض و انقیاد در عرض دل افتادند}
 يُسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ يَخَافُونَ
 رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ^{از پروردگار ایشان که فاهست و غالب بر ایشان است و میبندند آنچه میفرمایند شان می ترسید}
 وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ^{و کس که خدا را و رسول او را اطاعت کند و از خدا بترسد خداوند سخت عذاب کننده است}
 إِنَّمَا هُوَ إِلَهُكَ وَالْحَدُّ فَايَايَ فَارْهَوْنَ ^{بدستی که او خداست و حد پس از من خاص ترسناک باشند و بش}

عشره
 بحسب ۱۰۶

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا ^{و بر او است آنچه در آسمانهاست و زمین است و بر او است دین حلاله دائم است}
 أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ وَمَا يَكُ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ
 إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ^{ایا بجز خدا می ترسید و آنچه شما را حاصلست از رحمتی است از خداست پس چون رسد شما گریزی سوی رحمت او تصنع مینمایند پس چون زایل گردد}
 الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فِرِقُ مِنْكُمْ يَرْثُكُمْ لِيَسْئُرُوا
 لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَتَقَمُّوا
 وَتَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا ^{که نازل کرد از شما ناکهان گریزی از شما بر پروردگار ایشان شرک آرند تا ناسپاس شوند از آنکه دادیم ایشان را پس تمتع گیرند که زود بود که دانند و بالانرا و بدید میکنند سران اقسام را که سوختند بعلم بهر از آنچه روزی دادیم ایشان را از انعام سوختند}
 لِكَيْلَ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تَفْتَرُونَ ^{که بدانید که شما را از آنچه میداد افترا مینمایید و بدید کردند برای خدا دخترانرا}
 وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدَهُمْ
 بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ^{و بر او است آنچه ارزد و بشارت از اولاد کند و چون بدیدد و بشارت را بیاورد بر او است سیاه و او مضطرب است از خشم نهان شود}
 مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ^{از گروه خود از بدی آنچه شرده داده باشد بان را آنکه بداند و ان و الله}
 عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا
 يَحْكُمُونَ ^{بر حالت ذلت یا نهان کنند او را در خاک بدان بدانچه حکم میکنند سران اقسام است که ایمان نمی زنند بان جهان داستان}
 السَّوَاءُ لِلَّهِ الْمِثْلُ الْاَعْلَىٰ وَهُوَ ^{بدی از بدی و گند و گند و خوار است داستان بزرگوار است و او غالب است و توانست در دست کار دشمنان}

عشره
 ۵۴

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ ذَلِيلٍ
 وَاگر عذاب فرمودی خدای مردمان را بکفر و معاصی ایشان نمائی بروی زمین هیچ جنبه
 وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ
 ولیکن باز پس بیدار عمل ایشان تا وقتی نام برده پس چون اید وقت وفات ایشان
 لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۚ وَيَجْعَلُونَ
 تاخیر نشوند یکساعه و مستقدم نشوند و بدید می کنند
 لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَيَتَصَفُّ السَّيِّئَةُ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ
 از برای خدا آنرا که نمیخواهند از شرکان و با وصف می کنند زبانی ایشان دروغ را که
 لَهُمُ الْحَسَنَىٰ لِأَجْرِهِمْ ۚ إِنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ
 برایشان راست حالت نیلوی حلاله برایشان راست آتش و آنکه ایشان مستقدمند در آمدن آتش
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِيقٌ لَّهُمُ
 سوگند بخدا که بحقیقت فرستادیم سوی گروهانی پیش از تو پس راست برای ایشان
 الشَّيْطَانُ أَغْوَاهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 دیو کردهای ایشان را پس و یار ایشانست امروز و موافق ایشان عذاب
 أَلِيمٌ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ
 درجه ناک و فرستادیم بر تو قرآنا مگر تا بیان کنی
 لَهُمُ الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 برای ایشان آنرا که خلاف کردند در آن جهت و هدایت و رحمتی و بخشایشی برای کوهی که ایمان آرند
 وَاللَّهُ أَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
 و خدای فرو فرستاد از آسمان آبی پس زنده گردانید بآن زمین را
 بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
 پس از مردن آن بدستی که در آن مرده بود دلیل است روشن که شنوند و بسم
 وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نَسْفِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ
 و بدستی که در شمارش در شتر و گاو و گوسفند و مرگه محل اعتباری می باشد تا بسم شمارا از آنچه در شکمهای آن
 مِنْ بَيْنِ بَرْتٍ وَدَمٍ ۚ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ
 از میان ثقل و خون شیر پاک از فضلات خوش گوارند بر آشامندگان آن

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
 و از میوهها خنیا نبات و انگورها فرامیگیرید شما از آن خمر
 سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
 خمر و روزی نیل و خنیا و عین بدستی که در آن هدایتی و دلیل است برای کوهی
 يَعْقِلُونَ ۚ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ
 که در یابند و الهام داد پروردگار تو سوی زنبور عسل که در لای از
 الْجِبَالِ بُيُوتًا ۚ وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۚ ثُمَّ كُلِي
 کوهها خانهها و از درخت و آنچه بنا می کنند مسکن مخصوص پس بخور
 مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
 از هر میوههایی پس راه سپر سوی مسکن بخور راههای پروردگار تو حال آنکه آسان بود
 يُخْرِجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
 بیرون آید از تجاویف و دهنها آن آشامیدنی مشوع رنگهای آن در است به شدنی
 لِلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 مردمانا بدستی که در آن هدایتی و دلیل است برای کوهی که ایمان آرند
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُؤْفِكُكُمْ وَمِنْكُمْ
 و خدای آفرید شما را پس قیض رجح فهای شما را و از شماست
 مَنْ يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلٍ الْعُمُرِ لِكُنَىٰ لَا يَعْلَمُ
 کسی که باز گرداندش باخسین ترین زیستن با نداند
 بَعْدَ عِلْمٍ شَيْءٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
 پس دانش هیچ چیز را بدستی که خدای داناست توانا
 فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا
 و خدای تفضیل داد بعضی شما را بر بعضی دیگر که در روزی پس آنکه
 الَّذِينَ فَضَّلُوا بِرَادِّي نَزَقَهُمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ
 تفضیل نهادند ایشان را یعنی مگر باز گردانند افزونی رزق ایشان بر آنکه مالک صرف شد
 أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِعَمَلِهِمْ تَتَحَدَّونَ
 در ایشان دستان ایشان پس ایشان در آن رزق یکسان باشند آیا بعبت خدای بخور می بینید

عشر
 ۶۴

۸۶
 تَتَحَدَّونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ^{وعدای بدید کرد برای شما از جنس شما} وَجَعَلَ ^{و بدید کرد}
 لَكُمْ مِنْ أَنْزَلَكُمْ بَيْنَ وَحْفَةً ^{برای شما از زنان شما پیمان و نودکان} وَرَزَقَكُمْ ^{و روزی داد شما}
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبَالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ ^{از لذیذها آیا بباطل ایمان می آورند} وَنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ ^{و نعمت خدای ایشان}
 يَكْفُرُونَ ^{کافر میشوند} وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ ^{و میپرستند از غیر خدای انهار که مالک ندارد برای ایشان}
 رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا ^{روزی از آسمان زمین هیچ چیز و نه نیز میتوانند که مالک شوند} وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ^{نمی توانند}
 فَلَا تَصْرَبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ^{پس بدید بکنند برای خدا داستانها بدستی که خدای میداند که او را بغیر نیست} إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ ^{و انوار که مالک ندارد برای ایشان} وَأَنْتُمْ ^{و بدید کرد}
 لَا تَعْلَمُونَ ^{نمی دانند} ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا ^{بدید کرد خدای داستان بنده درم خدیو که توانا نبود} مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ ^{بر هیچ چیز نه مکتب بود و نه ماذون و نکس که روزی را کیم از فضل روزی نیو حلال}
 عَلَى شَيْءٍ ^{و بدید کرد} وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّْا رِزْقًا حَسَنًا ^{بر هیچ چیز نه مکتب بود و نه ماذون و نکس که روزی را کیم از فضل روزی نیو حلال}
 فَهُوَ يَفْقَهُ مِنْهُ ^{پس و نفقه از آن نهان} سِرًّا ^{و آشکارا} وَجَهْرًا ^{و بدید کرد} هَلْ يَسْتَوِي ^{و بدید کرد}
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ^{سیاس میخارند که بیشتر ایشان نمی دانند} وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ^{و بدید کرد}
 رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ ^{دو مرد یکی از آن دو نالوا که توانا نبود بر هیچ چیز و او عیال بود} عَلَى شَيْءٍ ^{و بدید کرد} وَهُوَ كَلِمٌ ^{و بدید کرد}
 عَلَى مَوْلَاهُ ^{بر مولی کار او} آيْتًا ^{و بدید کرد} يُوجِّهُهُ ^{و بدید کرد} لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ^{و بدید کرد} هَلْ يَسْتَوِي ^{و بدید کرد}
 هُوَ ^{او} وَمَنْ ^و بِالْعَدْلِ ^{و بدید کرد} وَعَلَى ^{و بدید کرد} رِزْقًا ^{و بدید کرد} مُسْتَقِيمٍ ^{و بدید کرد}

نعمت بالناء

اینجا موصوفه هئا
بلا خلاف

غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ^{و غیبات نهانی آسمانها زمین} وَمَا ^{و بدید کرد} أَمْرُ ^{و بدید کرد}
 السَّاعَةِ ^{و بدید کرد} إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ ^{و بدید کرد} أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ^{و بدید کرد}
 إِنَّ اللَّهَ ^{و بدید کرد} أَعْرَجَكُمْ ^{و بدید کرد} مِنْ بَطُونِ ^{و بدید کرد} أُمَّهَاتِكُمْ ^{و بدید کرد}
 لَا تَعْلَمُونَ ^{و بدید کرد} شَيْئًا ^{و بدید کرد} وَجَعَلَ ^{و بدید کرد} لَكُمْ ^{و بدید کرد} السَّمْعَ ^{و بدید کرد}
 وَالْأَبْصَارَ ^{و بدید کرد} وَالْأَفْئِدَةَ ^{و بدید کرد} لَعَلَّكُمْ ^{و بدید کرد} تَشْكُرُونَ ^{و بدید کرد}
 أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ ^{و بدید کرد} مُسَخَّرَاتٍ ^{و بدید کرد} فِي جَوْ ^{و بدید کرد}
 السَّمَاءِ ^{و بدید کرد} مَا يُمْسِكُهُنَّ ^{و بدید کرد} إِلَّا اللَّهُ ^{و بدید کرد} إِنَّ اللَّهَ ^{و بدید کرد}
 ذَلِكَ ^{و بدید کرد} لَا يَأْتِ ^{و بدید کرد} لِقَوْمٍ ^{و بدید کرد} يُؤْمِنُونَ ^{و بدید کرد}
 جَعَلَ لَكُمْ ^{و بدید کرد} مِنْ بُيُوتِكُمْ ^{و بدید کرد} سَكَنًا ^{و بدید کرد} وَجَعَلَ ^{و بدید کرد}
 لَكُمْ ^{و بدید کرد} مِنْ جُلُودِ ^{و بدید کرد} الْأَنْعَامِ ^{و بدید کرد} بُيُوتًا ^{و بدید کرد} تَسْتَحْفِفُونَ ^{و بدید کرد}
 يَوْمَ ^{و بدید کرد} ظَعْنِكُمْ ^{و بدید کرد} وَيَوْمَ ^{و بدید کرد} إِقَامَتِكُمْ ^{و بدید کرد} وَمِنْ ^{و بدید کرد} أَصْوَابِهَا ^{و بدید کرد}
 وَأَوْبَارِهَا ^{و بدید کرد} وَأَشْعَارِهَا ^{و بدید کرد} أَثَانًا ^{و بدید کرد} وَمَتَاعًا ^{و بدید کرد} إِلَى ^{و بدید کرد} حِينٍ ^{و بدید کرد}

امهاتکم

عشر

جَعَلْ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ
 سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ
 بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ فَاذْكُرُوا أَنَّمَا عَلَيْكُمْ
 الْبَلَاءُ الْمُبِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ
 يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ وَيَوْمَ
 نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَإِذَا رَأَوْا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
 قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا
 مِنْ دُونِكَ فَالْقُوا إِلَهُمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

و خای بدید کرد برای شما از آنچه آفرید سایه بانها و بدید کرد
 برای شما از کوهها آنچه بدان برسند و بدید کرد برای شما
 بپراهنها که نکه دارد شمار از کوهها و پراهنها که نکه دارد شمار
 از سختی حرب شما یعنی زنده ها همچنان تمام میداند خدای نعمت خود را بر شما
 نامر شما طاعت نماید بآنرا عرض کنید پس بدستی برست
 ادای رسالت هویدا می شناسند نعمت خدا را که محبت پس
 انکار میکنند از او و بیشتر ایشان تا روزی که نهند روزی
 که برانگیزانیم از اهل هر ملت کوهی برای ایشان و برایشان پس دستوری نهند
 برانرا که سزا باشند و نه در عرض طلب رضا آید و چون ببینند
 آنرا که سزا دارند عذاب را سبک نکردند از ایشان عذاب را و نه ایشان
 مهلت داده شوند و چون ببینند آنرا که شرا آورده اند ایشان را ایشان
 گویند ای پروردگار ما اینان اینان را که بدستیم می پرستیدیم شات
 از عین تو پس بدستارید سوی ایشان ان کفارند بدستی که شما کاذب بودید از انکه سزا دارند

نعمت بالتاء

۶۲

حزب

وَالْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَذِ السَّلَامِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَفْتَرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ نَزَّلْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ
 بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ
 شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
 هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ
 شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ
 إِنَّ اللَّهَ يُأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
 الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
 يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ وَأَوْفُوا
 بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ
 كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

و پیشانیه ان که نهند خدا دران روز انقیاد و غلبه شود از ایشان آنچه
 بودند افترا حقیقه ان می کردند بدستی آنرا که کاف شدند و منع کردند از
 سبیل الله خدای فرود کرد انیم ایشانرا عذاب بر عذاب
 بسبب آنچه بودند تباهی میکردند با غر و اضلال و باین ان روزی که برانگیزانیم میان حد گروهی
 شهادت علیه از خودشان از جنس ایشان و ابریم ترا نواه بر
 اینان و فرود نداشتیم بر تو قرانرا برای بیان تبلیغ در مجتهد
 و راه نمونی و بخشایشی و مرده بهشت مراد سلام را
 بدستی که خدا میفرماید عدالت در همه کاری و اخلاص در طاعت و نیکی اخلاق و خاصه دادن مال
 خدا و نماند خویشی و باز میدارد از محاربه حدود خدا و آنچه ناپسندیده بود در عقل شیخ و از ظلم
 پند میدهد شمار نامر شما پند میدهد و وفای عهد و وفا کنید
 بعهد خدای چون عهد کنید و می شکنید بیایان
 پس از استوار گردانیدن ان و حال آنکه گردانیده باشند خدا بر شما
 شاهدان و حافظ بدستی که خدای میباید آنچه میباید

۱۱۴

عشره

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَصَتْ غَزَاهَا مِنْ عَدُوِّهِ
 ویشاید چون آن زنی که تاب بازدهد و بسیار خود را پس از احکام آن
 آنکائنا نَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ اَنْ
 حال آنکه ریمانها شنیدند و میگویند بیا نهای خود را بگذارید در میان شما بیباید
 تَكُونُ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبَا مِزَامَةٍ اِنَّمَا يَلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ
 باشند جماعتی که اهل فریبند و زیاد بر تعداد و عدت از جماعتی که میمانند بدست میمانند و از اینها میمانند
 وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 بعضی در تعیین دنیا را بدست میدارند و بعضی در تعیین روز قیامت و در آن روز قیامت
 وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ بَصُلَّ
 و اگر خواستی خدای هرمانه گردانیدی و هر کسی بیکانه متفق و یکنه میگردد و آنرا
 مِنْ نِّشَاءٍ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَكِنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
 آنرا میخواهد و راه میخواهد و از راه میخواهد و هرمانه برسد شمار از آنچه متبیه
 تَعْمَلُونَ وَلَا تَخْذُوا اِيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
 که میکنند و میگردانید بیکانهای شمار و در میان شما که از جای بیاید
 قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السَّوْءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ
 قدم شما پس اثبات آن بر اسلام و جشید غلاب دنیا بسبب آنکه منع کردید از
 سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَلَا تَشْتَرُوا
 دین خدای و بر شمار است و سخت خدای بزرگ و بدست میکنند
 بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ
 بعهد خدای بهای اندک و بدست آنچه نزد خداست
 هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ مَا عِنْدَكُمْ
 آن بهتر است بر شما اگر میستند که بدانید آنچه نزد شماست
 يَتَفَدُّ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
 از شمع دنیا آنچه نزد خداست از ثواب پانده است و هرمانه بخاردهیم آنانرا
 صَبَرُوا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 که صبر کردند از آنکه صبر کردند و آنچه بودند که میگردانند

انما قطعها خلاف
 والوصل اكثر
 باقی في الوقف

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 هر که کند از کار نیکی از زنیه یا مادینه و او با ایمان بود
 فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ
 پس هرمانه زنده داریم او را زنده خوش و هرمانه بخاردهیم ایشان را از ایشان
 بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
 بنیادتر آنچه بودند که میگردانند پس چون خواهی که بخوانی قرآنرا
 فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ
 پس پناه بر خدای از دیو رانده بدستی اهل نیست بر او
 سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
 تسلطی بر آنانکه ایمان آورده و بر فضل پروردگار ایشان اعتماد نمودند
 اِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
 بدستی که تسلط او بر آنانست که فرمان میبرند او را و آنانکه ایشان بسبب شکر آورده
 وَاِذَا بَدَّلْنَا اَيَّاهُ مَكَانَ اَيَّاهُ وَ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
 و چون تبدیل کنیم بعضی قرآنرا و بعضی دیگر و خدای دانایتر از آنچه
 يَنْزِلُ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
 فرود میزنند و گویند بدستی که تو از خود پدید آورده که به بیشتر ایشان
 يَعْلَمُونَ قُلْ نَزَّلَهُ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
 میدانند بگو فرود او را از جبریل از پروردگار تو برستی
 لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى
 تا بر ایمان ثابت دارد آنانرا که بر ویدند و راه نمونی و مرشد
 لِلْمُسْلِمِينَ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ
 بر اهل اسلام را بحقیقت میدانیم که بدستی ایشان میگویند
 اِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ
 بدستی اموات و او را آدمی را بدست گفت آن مرد که میگوید گفتار خود را
 اَعْجَبِيْ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ
 غریب است و این قرآن بلغت عرب منسوبست بآبان و فصاحت

عشر
 ۱۰۴

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ
 بدستی که انانله ایمان ندارند در سابق علم باینهای خدا راه ننماید ایشانرا خدا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ
 و برای ایشانست عذاب دردناک بدستی که میارند دروغ را انانله
 لَا يُؤْمِنُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَاولٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 نمیگویند باینهای خدا و ایشانند ایشان دروغ گویند
 مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهٖ اِلَّا مِنْ اُكْرِهٖ
 انانی که کافر شدند بخدا از پس ایمان خود سدا الله سستید و گراهی که
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مِنْ شَرِّ بِالْكَفْرِ
 و دل او آرمیده با ایمان و لیکن کشاده شود بکفر
 صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ
 سینه یعنی برافروشد بر ایشانست از عذابی و برای ایشانست عذاب بزرگ
 ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
 ان عذاب بسبب الله ایشان اعتبار کردند زندگانی این جهان بر آن جهان
 وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ اُولٰٓئِكَ
 و الله خدا راه ننماید ان گروه را که اصرار نمایند ایشان
 الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَى قُلُوْبِهِمْ وَاسْمَعَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ
 آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و شنوایی ایشان و بینایی ایشان
 وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ لَاجِرَمَ اَنَّهُمْ فِي
 و ایشان ایشانند اصحاب غفلت هراسیه ایشان دران
 الْاٰخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ
 جهان ایشان زیان کاران پس بدستی که پروردگار تو انانرا
 هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فِتْنُوْا ثُمَّ جَا هَدُوْا
 له دوری کردند از پس الله در فتنه افکنده شدند بجهاد کردند
 وَصَبَرُوْا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
 و شکیبایی نمودند بدستی که پروردگار تو از پس آن حالت هراسیه امره کارست بران

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَاحِدٍ عَنْ نَفْسِهَا
 در آن روز که آید هر تنی حال الله مجاهده کند بطریق اعتذار از ذات خود
 وَتُؤْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ
 و تمام داده شود هر تنی جزاء آنچه انداخته باشد و ایشان ستم نکرده نشوند
 وَصَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قُرْبٰى كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً
 و پدید آورد خدا داستانی شهری که بود این از عذاب آرمیده از سایر آن
 يٰۤاٰتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
 ای آید بان اسباب معاش ساکنان آن از هر ناحیتی
 فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاِذَا قَهَّ اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
 پس سپاس آورد نعمتهای خدا پس جانشاند اهل آنرا خدا را اسعالت در حالت کرسندی
 وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
 و ترس بسبب آنچه بودند که میکردند و محفیفت آمد بدیشان
 رَسُوْلٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
 پیغمبری از جنش ایشان پس کذب نمودند و گرفت ایشان عذاب
 وَهُمْ ظَالِمُوْنَ فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 و ایشان ظالم بودند پس بخورید از آنچه روزی داد شما خدا
 حَلٰلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنَّ
 حال الله حلال بود ای و سپاس داری نماید نعمت خدا را اگر
 كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ اِنَّمَا حَسَمَ عَلَيْكُمْ
 هستی اورا خاص میکردانید بعبادات بدستی حرام گردانید بر شما
 الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنَازِيْرِ وَمَا
 انرا که نجس در نیاید و خون و گوشت خوک را و آنرا
 اَهْلًا لِّغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ فَمِنْ اَضْطَرٍّ غَيْرِ
 که رفع صحت کنند بر غیر خدا یا هر که بیاچار آوند او را بجزین حال الله
 بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
 ستم کننده نبود بر مضطرب دیکر و نه تجاوز از حد و است پس بدستی که از خدا امر نهاده است جانشانیده

نعمت بالثناء

المیته

وَلَا تَقُولُوا لِمَا نَصَبَ السِّنْدُكُمْ الْكَذِبَ هَذَا
 وملتویید برای صفت کردن زبانهای شما دروغ را که این حلال
 حلال و هَذَا حَرَامٌ لِّقَتُّوْا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 واین حرام تا از خود بدید کنید بر خدای دروغ را
 إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
 بدستی که آنانکه از خود بدید میکنند برای خدای دروغ را رستگاری نیابند
 مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
 برخورداری اندک و برای ایشان است عذاب دردناک و بر آنانکه جهود شدند
 حَرَمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
 حرام گردانیدیم آنرا که قصه کردیم بر تو پیش ازین در سوره و علی الذین ظلموا و ستم کردیم بر ایشان
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 ولیکن بودند بر خود ستم میکردند پس بدستی که پروردگار تو
 لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 بر آنانکه که کردند بد را بناحانی پس توبه کردند از پس
 ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
 آن و بسیاران او بدیدند پس کارا بدستی که پروردگار تو از پس آن حالت هرانیه مرزیده است
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 بدستی که ابراهیم بود قایم تمام جماعتی مطیع سرخدا یا مایل از ادیان و نبود از اهل شرک
 شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 سپاس دارنده از نعمتهای خدایا برگزید او را و راه نمود او را سوی راهی راست
 وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
 و بدادیم او را در جهان نیکی و بدستی که او در جهان
 لِمَنْ الصَّالِحِينَ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ
 از نیکیو سگارت پس وحی فرستادیم سوی تو که متابعت جمعی را
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 دین ابراهیم را حال آنکه مایل بود و نبود از اهل شرک

۹۴
عشر

إِنَّمَا جَعَلَ السَّابِتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنْ
 بدستی که فرضیه گردانیده روز شنبه کردن بر آنانکه خلاف کردند در آن باب و بدستی
 رَبِّكَ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
 که پروردگار تو هرانیه علم فرماید میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 درو خلاف میگردند بخوان سوی دین پروردگار تو ببلای نفسی که اهل
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
 و ببلای تنباهی که عوام را فایده رساند و مجادله کن با ایشان یعنی ببلای نفسی که اهل
 إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
 بدستی که پروردگار تو اودانرا ترست بآنکه گمراست از دین او و او
 أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا عَمَلَكُمْ
 دانان ترست بحال راه یافتگان و اگر عاقبت کنید بطریق قصاص پس عاقبت کنید بآنچه
 مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ
 آنچه عاقبت کرده باشید و اگر صبر کنید هرانیه او است بهتر صابرانرا
 وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
 و شکیبایی کنین سر تحمل رسالت و نیت شکیبایی تو ملکی بوقی خدای و اندوختن مباش
 عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
 بر ایشان و مباش در تنگ دلی از آنچه بدفعی میکنند
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ
 بدستی که خدای با آنانکه که پروردگاری نمودند و آنانکه ایشان نیکی کارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الکبیر ۸۴

وینک ۱۵۳۳

وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزِمَانُهُ ظَاهِرُهُ فِي عُنُقِهِ وَخُزْنُ لَهُ
 وَمَدَدُ أَدَمِي لَزِمًا لَّوَدِيمِ عَلَا بِنَزْلَةِ فَلَادَةٍ دُرُودَن اَو وِیون اِیَم سَاولا
 یَوْمَ الْقِیَامَةِ کِتَابًا یَلْقِیْهِ مَنشُورًا اِقْرَأْ کِتَابَکَ
 روز قیامت نامه که بپیدا آنرا سبین و شرح بخوان اعمال خود را
 کَفَىٰ بِنَفْسِکَ الْیَوْمَ عَلَیْکَ حَسِیْبًا مِنْ اِهْتَدٰی
 بسند است ذات تو امروز بر تو شمار کنند و هر که راه یافته شود
 فَاِنَّمَا یَهْتَدٰی لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا
 بدستی که راه یافته شود برای خود و هر که گمراه شد بدستی که وبال ضلال بر او بود
 وَلَا تَزِدْ وَازِدَةً وَّزِدَ اُخْرٰی وَمَا کُنَّا مُعَذِّبِیْنِ
 ورنه زاید هیچ بردارند نگاه دلی را و نه ایم ما عذاب کنندگان
 حَتّٰی نَبْعَثَ رَسُوْلًا وَاِذَا ارَدْنَا اَنْ نَّهْلَکَ قَرْیَةً اَمْرًا
 تا آنکه فرستیم پیغمبری و چون خواهیم که ملامت گردانیم دیه را بسیار گردانیم
 مُتَرَفِّعًا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ فَمَزَّجْنَا
 متعان آنرا پس خروج نمایند در آن از طاعت خدا پیشت شوق بران گفتار ما عذاب پس هلاک گردانیم
 تَدْمِیْرًا وَکُنَّ اَهْلَکُنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ عَجَلٍ
 ملامت گردنی و بیا ملامت گردیم اهل زمانه را از پس نوح
 وَکَفٰی بِرَبِّکَ بِذُنُوْبٍ عِبَادِهِ
 وپسند پروردگار تو بخامان بندگان خود اکاهای همه چیزها بنیای
 مَنْ کَانَ یُرِیْدُ الْعَاجِلَةَ جَعَلْنَا لَهُ فِیْهَا مَا نَشَآءُ
 هر که خواهد بخواهد متعان دینی را بزودی برآید در دنیا آنچه خواهیم
 لَنْ نُرِیْدَ تَرْجِعَکُنَا لَهُ جَهَنَّمَ یَصِلُهَا مَذْمُوْمًا
 برای نماند خواهیم پس باخته ایم برای او دوزخ که در آید در آن نماند
 مَذْحُوْرًا وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰی لَهَا سَعٰیْهَا وَهُوَ
 دور از رحمت و هر که خواهد آن جهان را و گوشه برای آن حق تعالی از انعام و او
 مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِکَ کَانَ سَعٰیهُمْ مَشْکُوْرًا
 بر حالت ایمان بود پس آنانکه که هست تلاش ایشان ثواب داده شده

مَشْکُوْرًا
ب

ب

کُلًّا نَّمْدُ هُوْلًا وَهُوْلًا مِنْ عَطَا رَبِّکَ وَمَا کَانَ
 هر یک از آن دو کوه را ملامت در حق میفرستیم ایشان را و آنرا از دهش پروردگار و نیست
 عَطَا رَبِّکَ مَحْظُوْرًا اَنْظُرْ کَیْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
 دهش پروردگار تو ممنوع در دنیا از مطیع برای پسنده بدایه فزونی دادیم بعضی ایشان را
 عَلٰی بَعْضٍ وَّلَاخِرَةُ اَکْبَرُ دَرَجَاتٍ وَّاَکْبَرُ تَفْضِیْلًا
 بر بعضی و هدایت آن جهان بزرگترست مرتبتها و بزرگترست تفضیل
 لَا یَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اُخَرَ فَتَقَعْدَ مَذْمُوْمًا مَخْذُوْلًا
 استاد ملامت با معبود بسند خدای دلی را که باشی نوحیده دور از عنایت حق
 وَقَضٰی رَبِّکَ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِیَّاهُ وَ بِالْوَالِدَیْنِ
 و حکم کرد پروردگار تو که مبدستید مکر او را و نیلویی نیند بامادر و پدر
 اِحْسَانًا اِمَّا یَبْلُغَنَّ عِنْدَکَ الْکِبَرُ اَحَدُهُمَا اَوْ کِلٰهُمَا
 نیلویی بزرگی اگر رسند نزد تو ای کلف بزندگی سال ای از ایشان یا هر دو ایشان را
 فَلَا تَقُلْ لَهُمَا اَفْ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا کَرِیْمًا
 پس بگو مرا ایشان را این کلمه و مانده و نه ای از آنرا که نه و مانده من ایشان را و بگو مرا ایشان را گفتاری نیکو و شریف و پاک
 وَ اَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلٰلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
 و فرو دار برای ایشان بال تواضع را از مهرانی و بگو ای پروردگار من رحمت فرمای
 کَمَا رَبَّیْنٰکَی صَغِیْرًا رَبِّکُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِیْ نَفْسِکُمْ
 چنانچه پرورش فرمودند مرا در حالت خردی پروردگار شما دانارست در آنچه در ضمائر شماست
 اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِیْنَ فَاِنَّهُ کَانَ لِلّٰهِ وَبَیْنَ غُفُوْرًا
 اگر باشید نیکوکاران پس بدستی که او هست مرا بزرگترند که بطاعت او آمرزنده
 وَاِذَا الْقُرْاٰنُ حَقَّهٗ وَالْمُنٰسِکِیْنَ وَابْنَ السَّبِیْلِ
 و بیا خداوند خویشی آنچه استحقاق آن دارد از صله رحم و بچیان و مسافران
 وَلَا تُبْذِرْ تَبْذِیْرًا اِنَّ الْمُبْذِرِیْنَ کَانُوْا اِخْوَانَ
 و پاشیدن پاشیدنی بدستی که پاشندگان بنا وجه هستند امثال
 الشَّیْطٰنِ طٰیْنٌ وَکَانَ الشَّیْطٰنُ لِرَبِّهِ کَفُوْرًا
 دیوان در فساد و هست دیو پروردگار خود را ناسپاس

عشر

۸۴

اَفْ ح ص ش

وَأَمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ انْبِعَاثَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
 وَاگر اعراض کنی ازین سخنان برای جستن بخشایشی از پروردگار تو امید داری آنرا
 فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً
 بگویشانرا قهقاری مشتمل بر وعد و وعید و ملودان دست ترا بسته بالردن تو
 إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ
 کتابت از بخت و ملوسترانرا ملای کسترانیدن که باشی
 مَلُومًا مَحْسُورًا إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 ملامت زده بخت خوار و استطاعت بخت بدستی که بروردگار تو میبستراند روزی را برای آنکه بپسندد
 وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ
 وینیک میگرداند بدستی او هست بندگان خود
 وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
 وکشید فرزندان خویشرا از ترس درویشی ما روزی میدهم
 وَإِنَّا كُنتُمْ إِنْ قَتَلْتُمْهُمْ كَانَ خَطَاً كَبِيراً
 و شما را بدستی کشتن ایشان هست گناهی بزرگ
 وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ
 و نزدیک شوید زنار بدستی که او هست کار بجا قبیح و بدراهی
 سَبِيلًا وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ الْإِبْرَاقِ
 آن و کشید نفسی که حرام گردانید خدای تعالی را سبقت ازین
 وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا
 و هر که کشته شود حال آنکه مظلوم باشد بحقیقت گردانیدیم برای او را مسلطی را
 فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا وَلَا تَقْرَبُوا
 پس باید ولساف نکند در قصاص بدستی او هست نصرت یافتم و نزدیک شوید
 مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالْقِيَّ هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 مال یتیم را نه بدید ملایانکه آن نیلوترست تا آنکه برسد ببلوغ و وقت بلوغ
 وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا
 و وفا کنید به عهد که بسته باشید به عهد که هست پرسیده

عشر ۱۰۶

خطام ربع الفصح

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ فُتِنُوا بِالْفَيْسُطِ
 و تمام دهید پیمان را چون پیمایید وزن بترازی
 الْمُسْتَقِيمَ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا وَلَا تَقْفُ
 راست آن تمام کنی بهترست و نیلوتر عاقبت و متابعت نمای
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
 اگر آن نیست ترا بآن دانشی بدستی که گوش و دیده و دل همه
 أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا وَلَا تَمْسَسْ فِي الْأَرْضِ
 آنها هست از تو پرسیده و سر در زمین
 مَرَجًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
 حال آنکه باشی بانشاک که تو هرگز توانی بپاره کردن زمین را و هرگز نرسی ببلوغها
 طُولًا كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا
 بطول و بدیده آنها هست ناپسندیده نزد پروردگار تو دوست نداشت
 ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا
 آنچه گفتیم از او بر تو وحی از آن هست از دانشی و
 تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا
 اعتقاد کن با خدای بخدای دیگر که افکنده شوی در دوزخ ملامت زده
 مَذْهُورًا أَفَأَصْفِيكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ
 دوزخ رحمت آری پس برگزید شما را پروردگار شما بپسران و گرفت
 مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا نَاطِقٌ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا
 از فرشتگان مادیه بدستی شما هر چه میگوید گفتاری بزرگ
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا
 و بحقیقت ملو گردانیدیم در این قرآن تا پند گیرند و نی
 يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا
 افزاید ایشانرا ملو رسیدن از حق بگو اگر بودی خدایان چنانچه
 يَقُولُونَ إِذَا لَبَّغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 میگویند آنکه هر چه حشمتی سوی خداوند عرش آرزوی

ادح ص

عشر ۱۱۶

ادح ص

اُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
 ایشان که میخوانند شان از ملائکه و غیر این میجویند سوی پروردگار ایشان نزدیکی
 إِلَهُهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
 هرگاه شان که نزدیکتر است و میجویند رحمت او و میترسند عذاب او
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا * وَإِنْ مِنْ قَرِيبَةٍ
 بدستی که عذاب پروردگار توست محذوره شده و نیست هیچ دیر
 إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
 بلکه هلاک کننده ایم آنرا پیش از روز قیامت یا عذاب کننده ایم
 عَذَابًا شَدِيدًا * كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا *
 عذاب سخت است آن حکم در لوح محفوظ نوشته
 وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
 و سبب نافرمان ما نشد ایستاد که ملائکه ایشان را ملائکه تذبذب کردند بآیات
 الْأُولُونَ * وَاتَّبَعْنَا مُؤَدِّي النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا
 ایشان و دادیم قبیله ثمود را ناقه حال آنکه مجذوب بودند پس گمراشتند
 بِهَا * وَمَا يُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا خَوْفِيًّا * وَإِذْ قُلْنَا لَكَ
 بکشتن آن و نمی فرستیم معجزات را مگر برای ترسانیدن از عذاب و چون تقصیر میکردی
 إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ * وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي
 بدستی که پروردگار تو علم کامل و حلال دارد بکار مردم و نکردانیدیم ما خوابی یا رؤیای که
 أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
 نمودیم مراد معراجست مگر برای ابتلای مردمان و نکردانیدیم درخت زقوم را که اصحاب آن ملعونند
 الْقُرْآنِ * وَخَوْفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا
 قرآن و بیم میفایم ایشان را پس غیض نماید ایشان را ملوهای بزرگ
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
 و چون گفتیم ملائکه سجده کرد مت برید آدم را پس سجده کردند
 إِلَّا ابْلِيسَ * قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا
 مگر ابلیس گفت ای خدا چو نمیکنم برای آنکه خلق او را حال آنکه کل بود

عشر ۱۰۶

الشجرة

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
 گفت خبر ده ما را اینکه تقصیل نهادی او را برین هرگاه که بکند
 إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَخْتِكَ * ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا *
 تا روز قیامت هرگاه که نجات دهی فرزند او را باغوا و باغوا ملوهای اندک
 قَالَ إِذْ هَبْتَ فَمِنْ تَبَعِكَ مِنْهُمْ فَأَنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ
 گفت مشغول شو بکار خود پس هرگاه متابعت از ایشان پس بدستی که در دوزخ پاداش شماست
 جَزَاءٌ مُّوَفَّورًا * وَاسْتَفْرَزْ مِنْ أَهْلِهَا *
 پاداشی تمام و سبکبار گردان هرگاه قوی از ایشان با و از تو
 وَأَجَلٌ عَلَيْهِمْ يُخَيِّلُكَ وَرَجُلٌ وَشَارِكُكُمْ فِي الْأَمْوَالِ
 و برائتین بر ایشان سواران تو و باید که تو و انبای نهی ایشان در مال
 وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتُهُمْ * وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
 و فرزندان و وعده دهد ایشان را دیو ملوهای بفریفتن
 إِنَّ عِبَادِي لَكُنْ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ * وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا
 بدستی که بندهگان من نیست ترا بر ایشان هیچ تسلطی و پسند است پروردگار تو که کارهای
 الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا
 پروردگار شما است که میراند بقدرت برای شما کشتی در دریا تا جویید و پیچ
 مِنْ فَضْلِهِ * إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا * وَإِذْ أَمْسَكُكُمْ
 از عطاء او بدستی او مست بشما مهربان و چون رسد بشما
 الصُّرُوفَ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ * فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ
 مژندی در دریا غایب شود از ملائکه میخوانید ملوهای پیر چون رها کنید بشما
 إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ * وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا *
 سوی خشکی اعراض کنید از طاعت او و مست آدمی ناسپاس
 أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
 آیا پس ایمن شدید که منتقل گرداند حال آنکه باشما بود جهان خشکی یا فست
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا * ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكُمْ وُكِيلًا
 بر شما پادی باشما ریزه پس نیابید برای شما کسی که دفع آن بود

اخترتی فی الوصلح
وفی الحالین د

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
بایمن شدید که بازگرداند شما را در آن یکبار دیگر
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم
پس فرستد بر شما شکنجه از باد پس غرق گرداند شما را
بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا بِشَيْعًا
بسیب ناسپاسی که دید پس نیاید برای شما آنچه کرده باشیم طالب
وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
ویدیدستی که بزرگ داشتیم فرزندان آدم را و مرکوب شان گردانیدیم در خشکی
وَالْبَحْرِ وَذَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
وتری و روزی دادیم ایشانرا از خورشهای لذت و فزونی دادیم ایشانرا
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا يَوْمَ نَدْعُوا
بر بسیاری از آن که آفریدیم فزونی دادی باین آن روز که خوانیم
كُلَّ أَنَاثٍ بِأُمِّهِمْ فَسُرَّ أُولُوا كِتَابَهُ
هر مردمانی بمقتدای ایشان پس هر که داده شود نامه او
بِإِمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ
بدست راست او پس آنان خوانند و ستم نکرده نشود
فَنِيْلًا وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي
در شتاب و هر که باشد درین جهان بصیرت منور پس و دران
الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا وَإِنْ كَادُوا
جهان بی هدایت باشد چه معرفت بخدا و راه تیرا و بدبستی کار الله خواستند
لَيَفْنِيَنَّكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتُفْتَرَى
که فریاد کند از آنچه وحی فرستادیم تا از خود بدیدنی
عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خِيَلًا وَلَوْ أَنَّ
بر ما جز قرآن و آنکه گرفتندی تا دوست و آئینه ان بودی
ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَنَاءً قَلِيلًا
که ثابت داشتیم بجنگش خواستی که میل کنی سوی ایشان چیزی اندک

من تبار
و

عشر
للعص
۷۴

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
که آنکه هرگاه چشاندی عذاب مضاعف در زندگی و عذاب مضاعف در وفات
ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا وَإِنْ كَادُوا
پس نیافتی برای تو بر ما و بدبستی کار الله خواستند
لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
که او عاج کنند ترا از زمین مانند پلکه ناخیزه غریب برون از آن
وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا سَنَةً مِّنْ قَدَرٍ
وآنکه درنگ نمیکردند دیر تو در آن اندک مانند وضع آناله وضع طریقی در آن
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا
فرستادیم پیش از تو از پیبران ما و نیای موطاق موضع ما را نیست پس از خلج هیچ تغییری
أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ
پای دار نماز برای وقت زوال آفتاب تا هکام تاریکی شبانه وقت نماز بخوابد و نماز
الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا وَمِنَ اللَّيْلِ
بایداد بدبستی که نماز بایداد هست حاضر شده در وی ملائکه شب و روز و جبرئیل
فَتَجِدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا
در خواب باشی بسبب قرآن یعنی نماز حال آنکه عبادتی است شاید رسالت بر او و در کار تو مرتبه
مُحَمَّدًا وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي
ستوده گویند عتقت و بگوی پروم در کار من در امر دهر کار که شروع نمایم در امر دینی راستی و بیرون آر
مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا
برون آورده ای و بدیدنی برای من از نزد تو حجت باری دهند
وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
وگو آمد اسلام و بشد باطل بدبستی که باطل هست
زَهُوقًا وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
در معرض زوال و فنا و فریضتیم از قرآن انزاله داروی درجهالت است و بخشایشی
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
بر اهل ایمان و فزون نگردد اهل شرک ملزبان و نقصان

خَلَقَكَ ادح ص

۸۴

عشر

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْيَ بِجَانِبِهِ وَإِذَا
 وَجوه نیلوی فرمایم برادر بخت و کفایت اعراض کند و نایل گرداند خود را از حق و چون
 مَسَّهُ الشَّرُّ كَانِ يَوْسَاءَ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ
 رسد باو بدی باشد نا امید از هر یکی بگو هر کسی که کار کند
 عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا
 بر طبقه عادت خود پس پروردگار دانای ترست بآنکه او راست تر است بر راه
 عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا
 روحی پرسند از حقیقت جان بگو جان از آنهاست که بدانی پروردگار من نفوس است و نداده اند
 أَوْبَيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا وَلَكِنْ شَيْئًا لَنْذَهَبَنَّ
 شمار از دانش معذرت اندک و هر آنکه از خواهم البته دور گردانم
 بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا
 آنرا که وحی فرستادیم سوختو بینایی باست و داد و عداد آن بر ما کارزاری
 إِلَّا تَحْذَرُ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا
 مگر آنکه بپشایی از پروردگار تو که بدستی که عطا او هست بزرگ
 قُلْ لَنْ أَجْتَمِعَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا امْرَأَتِي
 بگو هر آنکه اگر گرد آیند آدمی و پری بر آنکه آرند مانند
 هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
 این قرآن نتوانند آورد مانند آن و اگر باشد بعضی ایشان
 لِبَعْضٍ ظَهِيرًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 در بعضی معاون و مجتهد مگردانیدم برای مردمان درین قرآن
 مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا وَقَالُوا
 از هر داستانی بپنجا سنده بیشتر مردم مگر جموح حق و گفتند
 لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ حَتَّى تَخْرُجَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَكَ أَوْ تَكُونَ
 مگر از راست نوبی ندانیم تا آنکه روان گردانی برای از زمین مگر چشمه ما باشد
 لَكَ جَنَّةٌ مِنْ خَيْلٍ وَعِيبٍ فَتُخْرِجُ الْأَنْهَارَ خِلَافَهَا تَحْمِلُهَا
 منزل بوستانی از خیل و عیب پس روان گردانی جویبار در میان آن روان گردانید

۹۴

عشر

أَوْ تُشْفِطُ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ
 یا آفتابی آسمان را چنانچه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا
 تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ
 آری خدایا و فرشتگان حال الله شاهد بر حق دعوی یا باشد ترا خانه
 مِنْ نُحُوفٍ أَوْ تَرُقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْثِرَ مِنْ
 از زرد یا بر شوی بر معارج آسمان و هرگز باود نداریم بر آمدن ترا بر آسمان
 لِرُفُوقِكَ حَتَّى نُزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ
 یا ایمان نداریم بقوی تا آنکه فروری بر ما نامه که خوانیم از شتمن بر تعلیم تو بگو
 رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا
 پروردگار من چه هستم من مگر آدمی فرستاده از حق
 وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا
 و باز داشت کفار الله و امثال از آنکه ایمان آرند چون آمد ایشان دین راست مگر
 أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا قُلْ لَوْ كَانَ فِي
 آنکه گفتند آیا فرستاد خدای آدمی فرستاده بگو اگر بودی در
 الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ
 زمین فرشتگانی که روند بر اقدام مانند آدمی رفته و ما را زمین را هر آنکه فرستادی
 مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا
 از آسمان فرشته را که پیبری بودی بگو پسند است بخدای گواهی
 بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ
 میان من و میان شما بدستی او هست بجالندکار خود آگاه بینا
 وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 و هرگز راه نماید خدای پیر و راه یافته است و هرگز نخواهد پس هرگز نیایی بر او یارانی
 مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عِمْلًا
 از غیرو و بر انگیزانیم ایشان روز قیامت بر رویهای ایشان عیال
 وَبُكْمًا وَصَمًّا وَمَا وَهُمْ مِنْكُمْ كَمَا خَبَرْتَ زُفَرًا هُمْ سَعِيرًا
 و نالو بایان و ناشنوائی جای ایشانست دوزخ هرگاه که سالن کرد افروخته را گردانیم ایشان را

قال د

۷۴

المهتد في الهدى

وفي الحالين

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
 آن پاداش ایشانست بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیات ما و گفتند
 إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْنا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا
 اگر چون باشیم استخوانها و اجزای ریزیده آری بدستی ما برانگیخته ایم در آفرینشی نو
 أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 آیا ندانستند که خدای آنکه آفرید آسمانها و زمین را
 قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا
 تواناست بر آنکه آفرید مانند ایشان و بدید کرد برای ایشان وقتی
 لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنَّ الظَّالِمِينَ إِلَّا كُفُورًا قُلْ لَوِ انْتُمْ
 که هیچ شک نیست در آن پس بخواستند ستمکاران مگر ناسپاسی را بگو اگر شما
 تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
 مالک باشید خزانهها بختایش پروردگار آنکه هر آنکه بخل میخورد
 خَشْيَةَ الْأَنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنشَانُ أَتُورًا وَلَقَدْ
 از ترس درویشی و هست آدمی بگفت بخیل بدستی
 آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَلَّ بَنِي
 دادیم موسی نه معجزات روشن پس بر سر ای محمد پس
 إِسْرَآئِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي
 یعقوب را چون آمد بدیشان موسی گفت مراود فرعون بدستی که من
 لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ
 مرا بیهوشان ترا ای موسی جادویی کرده مرا یعنی خیل الفعل محضت دانستی بآیات که فرود می آید
 هَؤُلَاءِ إِلَّا رِبِّي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي
 آیت را مگر پروردگار آسمانها و زمین حال آنکه بسبب بی نیایی به حال و بدستی
 لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَشْبُورًا فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ
 من بجان میبرم ترا ای فرعون هالک ممنوع از خیرات پس خواست که دور گرداند ایشان را
 مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا
 از بسط زمین یا از زمین مصلحت پس غرقه نمودانیدم او را و انان را که با او بودند همه

عشر ۱۱

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا
 و گفتیم پس از او بر پسران یعقوب را ساکن شوید در زمین مصر پس چون
 جَاءَ وَعْدُ الْأَخْتَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ
 آمد وعده قیامت آری شما را جسد حال آنکه همه جمع باشند و جملت فرود شد
 وَبِالْحَقِّ نَزَّلْنَا وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَقُرْآنًا
 و بصواب و صدق فرود آمد و نفرستادیم ترا مگر سزده دهنده بهیم نامیده و قرآنی
 فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا
 و بجزیم گردانیدیم تا خوانی ترا بر مردم بر حالت تانی و فرودستادیم از بلند سخن فرود
 قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ
 بگو ایمان آید بقرآن یا ایمان نیارید بدستی که داده اند دانش بچکار
 إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ تَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سَجْدًا وَ يَقُولُونَ
 چون خوانند میشنود بر ایشان بروی در آید برای محاسن در خاک سجد کنند و میگویند
 رَبَّنَا إِن كُنَّا وَعَدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا
 یا که پروردگارا بدستی کار آنکه وعده پروردگارا مرا بیه و واجب الوقوع
 وَتَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا
 و بروی در می آید برای محاسن در خاک مالیدن حال آنکه می کنند و می فریاد ایشان تواضع
 قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا
 بگو بخوانید خدایا یا بخوانید خدای بخشایند مرا کدام این اسم که بید عیب
 فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَ
 پس مرا و است نامهای نیل و آواز بلند ملن بقرآن و نماز
 لَا تَخَافُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا وَقُلْ
 یا هشته بگو ای من و بجوی میان آنچه گفتیم از جهر و خفا هر یکی و بگو
 الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 سپاس من عبود بسزا که نذرند هیچ فرزندی و نبود اولاد هیچ انبازی
 فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا
 در پادشاهی و نبود مروا هیچ ناصی ارشده احتیاج و بزرگ نسبت خدا را بآیات و کبر

جده

يقف على آيات ان اراد الوقت ش والباقرن يقفون على

عشر

الكبير ۳۳

تتمت ما فيه و عشر ايات كوفي واحد عشر بصرى بكتابه ١٥٧٧ ج ١ و ف ١٢١

الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ

لَهُ عَوجًا قِيمًا لِنِذْرٍ بَاءٌ سَا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ

المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا حسنا

ماكِتِينَ فِيهِ أَبَدًا وَيُنَادِى الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

ما هُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لَابِائِهِمْ كَبْرُتِ كَلِمَةٍ مَحْرَجِ
بُستِ اِشْزَابَانِ مَحْ دَاشِ وَنَهْ بِلْدَانِ اِشْزَارِ رُبُوتِ اِنْ رَارِ سَحْفِ لَهُ بَرُونِ مِ اِيلِ

بنیت مرایشان و آن دانی و نه بدیدن ایشان را بر زبانتان سخن گوید
که گفتار

از دهنهای ایشان نمی گویند مگر دروغ را پس مرق هلاک گردانند خود

عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا إِنَّا

برپی ان کھنڈار اکو ایمان نیارند باین قرآن از اندوه بسیار بدستی

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ

که ما گردانیدم آنچه بر زمین است آرایشی مرازا
تا شبه از بایش نمایم ایشانرا که کد امیک از ایشان گویم

عَمَلًا وَإِنَّا جَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا أَمْ حَسِبْتَ

و بدستی که ما هر انچه کردیم از آنکه بر زمین خالی بماند
و بدستی که ما هر انچه کردیم از آنکه بر زمین خالی بماند

أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقْمِ كَانُوا مِنْ آلِنَا عَمَّا

يَكْتَعْلِقُ عَلَى الْفُجَاعِ
وَالْبَاقُونَ لَا يَكُونُونَ

مِنْ لَدُنْهُ بِأَشْمَامِ
ضَمَّةِ الدَّالِ

چون جای گرفتند آن جوانان سوی آن غار
پس گشتند ای پروردگار ما بده ما را از

لَكَ رَحْمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرًا شَرًّا فَمَنْ بَأْسًا

نزدیق بخشایشی و سازده ^{بالمش} از برای ما ارکان دین ما راه راستی ^{بالمش} خدایانند

عَلَا اِذَا نَهَمَ فَاَلْكُوهُنَّ سَنَدِيْنِ

علی اذ اٰیهم فی الکفیف سینین عداد نور عشنا هم
 درغار سالحای شمره بس را نکذا نیدم

لِنَعْلَمَ آيُ الْحَزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَشُؤْ أَمَدًا

تا ظاهر گردد ایندم
له لئلا مرگ ازین دو فریق
مدت لبث ایشان شمرده ترست
مران مدله اقامت
نمودند غای

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِيهِ آمَنُوا

ما قصه سیویم برو خبر ایشان بدستی ایشان جوانی بودند ایمان

وَقَدْ نَاهَهُمْ هُدًى وَدَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ

و قوی دل لر داندیدم ایشان و غریب لر داندیدم ایشان و کاک

ذُقَا مُوَا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

چون بر حواسند از نزد ان شغل کار
نه نامش در قیافه بود پس نشند پروردگار
پروردگار را سخاها
وزمین است

ن ندعو من دونك إلهًا لقد قلنا إذا شططا

هوتن نپرستیم از غیر خدای
هیچ خدایی بحقیقت گفته
انگاه گفتاری با فراتر
باشیم

هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه الهة لولا
 ان غير خلقها انهم مالم
 انهم مالم انهم مالم

وَأَيُّهَا الْمَلَأَتْ لُحُومَهُنَّ الْغَيَاطَ ۚ فَذُرَّهنَّ ۚ وَآخِرُ دَعْوَاهُنَّ أَعْتَدْ لَنَا ذُرِّيَّتًا نَحْنُ بِهَا نَسْتَكِينُ ۖ وَارْحَمْنَا ۚ إِنَّهٗ رَبُّ الْوَهَّابِ ۚ

لَوْنُ عَلَيْهِمُ بَسِطَانٍ بَيْنَ هُمْنِ أَظْمَمِ مِمَّنْ أَفْتَرَى

برحضیث آن خدایان حجتی روشن پس نیست ستمکاری از آنکه از حق بدارد

وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَإِذْ عَزَلْنَاهُمْ

خداى دروغ را و قنند بعضى را
دوى لويدي از ايشان
وى پرسيد

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَاهْبِطُوا إِلَى الْكَهْفِ بِمَنْشَرِ لَكُمْ رَبِّكُمْ

مَنْ خَدَّيَا نِيَاهُ بَرِيدِ سَوِي غَار تَانَاثَرُو مَائِدِ بَرَايِ سَمَا پُروردگارِ

از جشایش خود و ساخته گرداند برای شما از کار شما اعتمادی ^{اکرا} مرا

۵۴

۱۲۹

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
 ویدی تو آفتاب را چون براید مایل شود از غار ایشان
 ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ
 در جهت دست راست و اگر بجهت چپ برآید از ایشان
 وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّ
 و ایشان در فریادند از غار که مانع نیست از آیه های خداوند
 اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا
 خداوند هدایت کننده است و هر که گمراه کند هرگز نیاید که او را یاری رساند
 وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاتًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلُّهُمْ ذَاتَ
 و پنداری ایشان را بیدارند و ایشان خفته اند و میگردانیم ایشان را در جهت
 الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلِمَةً بَاسِطٌ ذِرَاعَاهُ
 دست راست و چپ دست چپ و سعه ایشان گسترده بود دوازده فرسخ
 بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا
 به پیش در غار اگر دیدی و روی شوی بریشان هرانیه بازگردی از ایشان حال آنکه شی
 وَلَكِنَّتَ مِنْهُمْ رُغْبًا وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا هُم
 و هرانیه برآید از ایشان بترس و همچنانکه خوابانید ایشان را
 لَيْتَنَاءُ لَوْ أَبَدْتُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ
 تا برآید از ایشان بیدار گفتند از ایشان چند مدت گذشت در غار
 قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ
 گفتند در آن روزی یا بعضی روزی گفتند پروردگار شما
 أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ
 دانارست بحدت در آن شما بفرستید یکی از شما با سیم شما
 هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ
 این سیم سوی شهر بپاید که نیکوترین غذاست از اهل مدینه طعام بیاورد
 بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَسْلُطْ وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا
 روزی از آن و باید که دقایق رعایت کند و دانایانند بحال شما هیچ کس

المهتد في الوجه ٢١
 و في الحالين ب

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ
 بپوشی ایشان اگر مظهر شوند بر شما بزنند شما را بسنگ یا از گردانند یا بکوبند
 يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا
 شما را بازگردانند در دین ایشان و درستکاری نیابید انگاه هرگز
 وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيُظَاهَرُوا أَنْ وَعَدَ
 و همچنانکه خوابانیدیم و برآید ایشان را بر حال ایشان قهر ایشان و عداوت
 اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
 خداوند حقیقت و آنکه قیامت هیچ شک نیست در آن چون
 يَتَنَا زَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
 میانعت میگردند اهل مدینه در میان ایشان کار احباب گفتند ای اهل مدینه بنیاد
 عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
 بریشان بنیای پروردگار ایشان دانارست گفتند آنانکه
 غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا
 غالب بودند بر کار احباب گفتند باسلام مداینه بناییم بریشان نزد باب گفت مسجدی
 سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
 زود بگو که گویند ایشان سه شخصند چهارم ایشان کلب شان بود و گویند
 خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
 پنج تن بودند ششم شان کلب شان بود از آن بحد پوشیده
 وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي
 و گویند هفت و ثامن ایشان هفت بودند هشتم شان کلب بود بگو پروردگار
 أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ
 دانارست بشمار ایشان نداند عدد ایشان را مگر اندکی که مسلمانان بودند از آن بحد
 فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَنْسِفْ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا
 در کار احباب گفتند مگر جالی ظاهر بطریق گفتن و فحوی مطلب در کار احباب گفتند هیچ کس
 وَلَا تَقُولَنَّ لشيءٍ إني فاعلٌ ذَلِكَ غَدًا
 و مگو البته هیچ چیز را که بگویم من گویند آنرا در زمان استقبال

اَلَا اَنْ يَشَاءَ اللهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا سَبَّحْتَ وَ
 قُلْ عَسَى اَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لَا قَرْبَ لِمِنْ هَذَا
 رَشَدًا وَلَبِثُوا فِي كُفْرِهِمْ تَلَمَّازَةً سِنِينَ
 وَازْدَادُوا تَسَعًا قُلْ اللهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ اَبْصُرْ بِهِ وَاَسْمَعْ
 مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي
 حُكْمِهِ أَحَدًا وَاَتْلُ مَا أُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ
 كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ
 تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْ نَفْسَكَ
 مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
 يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَقْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ
 زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ اغْفَلْنَا قَلْبَهُ
 عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا

بهدین فی الصلاح
 و فی الحالین

سن و لیق
 ولا تشک بالبحر
 علی النبی

وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
 شَاءَ فَلْيُكْفُرْ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ
 سُرَادِقُهَا وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ
 يَشْوِي الْوُجُوهُ يَبْسُ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا اِنَّ الَّذِي
 اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ
 عَمَلًا اُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
 وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ
 مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا
 وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ
 وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ اِتْنِ
 اَكْلَهُمَا وَلَمْ نَطْعَمْهُ مِنْهُ شَيْءًا وَفَجَرْنَا خِلَافَهُمَا نَهْرًا وَكَانَ لَهُ
 نَمْرًا فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاعْزَظًا
 فَجَاءَهُ نَهْرًا مِمَّا يَنْفَجِرُ

عشر

العنبر ۱۳ شکر

مرد ادکش

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن
 بَسِيْدٌ هَٰذَا أَبَدًا وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن
 رَّوَدُّتُنِي إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ لَهُ
 صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ
 تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا لَّكَ كِتَابٌ هُوَ اللَّهُ
 نَبِيُّ وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَا أَزِدُّكَ جَنَّتَكَ
 قُلْتُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلُ
 مِنْكَ مَا لَا وَكَلَدًا فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنَّ خَيْرًا مِّنْ
 جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حَسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَيُضْحِكُ
 صَعِيدًا زَلَقًا أَوْ يُضْحِكُ مَاؤَهَا غُورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ
 لَهُ طَلَبًا وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ فَأُصْبِحَ يَقْلِبُ
 كَفِيَّةً عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
 عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا
 سَعَاءَ زُرْعَاءٍ وَبَلِيتُ أَيُّ كَاشِفِي مِنَ الْبَازِ لَمْ يَدْرِكْ

منها ادك
 منما رسم مصف مکه
 وللدنيه والشام
 لکتابا بالالف والوصله
 وفي الوقف بالالف للکل
 تزکیه فی الوصل ج
 وفي الحالین د
 مؤتی فی الوصل ا
 وفي الحالین د
 عشره
 بثمره ادکش

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ
 الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا وَ
 اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلٌ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ
 أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا أَمْالُ الْبَنُونَ زِينَةُ
 الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ
 عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا وَيَوْمَ تُسْأَرُ
 الْجِبَالُ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا هَمَّهُمْ
 فَلَمْ يَغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا وَعَرَّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ
 صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ
 مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

ع
 الودع ش
 الی بغیر نون هنا
 وکذا القامه وقلدی
 فی المنزل الی تحصوه
 بغیر نون

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ

مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَايِرُ صَغِيرَةً

وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا

عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يُظْلَمُ رَبُّكَ أَحَدًا وَإِذْ

قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ

أَفَنَجِدُهُ وَذَرِيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بَشَرٌ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

مَا أَشْهَدْتُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا

خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُخْلِذِينَ عَصَاكُمْ

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

فَنَادَوْا يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِرَحْمَتِكَ

ما را از انچه
در انچه

ما را از انچه
در انچه

ع ۴۶

ع ۴۷

ع ۴۸

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ

مُواقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ

مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا وَمَا

مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَى

وَلَيَسْتَغْفِرُوا بِئِهِمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَبِمَا رَدَّلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِالْبَاطِلِ طَلَّ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آلِيَاءَ

وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوا وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ

فَاعْرَضَ عَنْهَا وَلَنَسَى مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ

وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

ع ۴۹

وینند نگاه کاران اتش را پس گمان برند که ایشان
مواقع اند در آن و نیابند از آن هیچ موضع عدل
و لقتد صرفنا فی هذا القرآن للناس من کل
و محفیفت مکرر داندیم درین قرآن برای مردم از هر
مثلی و گمان انسان اکثر شیء جدلا و ما
دانشانی هست آدمی بسیارترین چیزی بحسبیت و
منع الناس ان یؤمنوا اذ جاءهم الهدی
باز نداشت مردم را از آنکه ایمان آرند چون آمد بدیشان دین راست
و لیستغفروا بیهیم الا ان یأتیهم سنة الاولین
و از آنکه از پیش خواهند از ایشان مکرر انظار بدیشان طریق پیشینان
او یا یأتیهم العذاب قبالا و ما نرسل المرسلین
باید بایشان عذاب آید معاینه و نمیفرستیم پیغمبران را
الا مبشیرین و منذرین فبما ردل الذین کفروا
مکرر دهنده و بیم کننده کان و محاصرت می کنند انانله کافران
بالباطل طلل لیدحضوا به الحق و اتخذوا الیاء
و از انچه اصلی ندارد اما ناجیز گردانند بان دین راست و ثابت و وفور کنند ایتهای را
و ما انذروا هزوا و من اظلم ممن ذکر آیات ربیه
و انچه بیم کرده میشوند بان محض فوس و نیست ستمکارتر از آنکه بپندارند شود بایشان پروردگار او
فاعرض عنها و لنسی ما قد مت یداه اننا جعلنا
پس اعراض کنند از آن و فراموش کنند از آنکه پیش و ستاده در دست او از انچه بدست می آید
علی قلوبهم اکنه ان یفقهوه و فی اذانهم
بر دلهای ایشان پوشش بر علم ارادت الله در آیند قرآن و بدیدندیم در گوشهای ایشان
و قرا و ان تدعهم الی الهدی فلن یهتدوا اذ ابد
لانی و اگر خرافی ایشان را سوی راه راست پس هرگز راه نیابند انگاه هرگز

لذبا شام ضمة
الدال
ص

اخصش
لخذت د لخذت ح
لخذت بغير الف بعد
اللام رسم جميع المصاحف

عشره

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا
 گفت خضرایا نفتم من سرتا بدستی که تو هرگز نتوانی با من شکیبایی
 قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي
 گفت موی اگر پرسمترا از چیزی پس این مسئله پس صحبت مدار با من
 قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا
 که بجهت رسید باشی از نزد من بعد غارت پس رفتند چون
 آتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ
 آمدند باهل شهر انطاکیه یا ایله طلب خورش کردند از کسان آن شهر پس شناع نمودند از آنکه
 يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ
 مهمان دار شوند ایشانرا پس یافتند در آن شهر دیواری که میخواست که بیفتد
 فَأَقَامَهُ ط قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا
 پس راست گردانید گفت موی اگر خواستی هرانیه گرفتی بر آن کار مزدی
 قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ
 گفت خضر این جدایی میان من و میان توست زود بگو که ما نمیریم
 بِشَأْنِ وَيْلٍ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا أَمَّا السَّفِينَةُ
 کار آنچه نتوانستی بر آن شکیبایی یا کشتی
 فَكَانَتْ لِمَسَافِكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
 پس بود بر مسافران کار میکردند در دریا پس خواستم
 أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَدَاءُ هُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ
 که با عیب گردانم بود در پس ایشان پادشاهی که میگرفت
 سَفِينَةٍ غَصْبًا وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ
 هر کشتی عیب را بچرب و استیلا و اما کودک پس بود پدر و مادر او اناهل ایمان
 فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِمَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَأَرَدْنَا أَنْ
 پس ترسیدیم که رساند بلایشان از حد تجاوز کردن و اسپاسی نعت پس خواستم که
 يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا
 بدلا از ایشان برود کار ایشان بهتر از آن فرزندان بطهاره اخلاق و نزدیکتر رحمتی

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
 و اما دیوار پس بود دوله دو کتا بی پدر در آن
 الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا وَكَانَ
 شهر و بود در زیر آن دیوار لنجی برایشانرا بود
 أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 پدر ایشان از اهل صلاح پس خواست پروردگار تو که رسند ببال بلوغ
 أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً
 وقت ایشان و بیرون آورد لنج ایشانرا برای بخشایشی
 مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي
 از پروردگار تو و نکردم آنرا از اجتهاد خود
 ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا
 آنچه نفتم عاقبت کار آنست که نتوانستی بر آن شکیبایی را
 سَأُنَبِّئُكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ
 و سپر سنبلت از قلم این شخص که بر قول بیست استندست بگوید که خوانم بر شما
 مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
 از او چیزی بدستی که بجا می آید و داد در زمین و دادید او را از هر
 شَيْءٍ سَبَبًا فَاتَّبَعَ سَبَبًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ
 چیزی از اسباب پس متابعت نمود سببی که رساند تا چون رسید بحای و روشد آفتاب
 وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا
 یافت آنرا که فرو میرود در چشمه با کل سیاه یا بغایت گرم و یافت نزد آن چشمه
 قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْ
 گروهی گفتیم ای ذوالقرنین یا آنکه عذاب کنی ایشانرا و یا آنکه
 تَتَّخِذُ فِيهِمْ حُسْنًا قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ
 رعایت کنی در حق ایشان عفو و محامله گفت اما آنکه ستمکار بود پس بود
 نَعَذِّبُهُ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى رَبِّهِ فَعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكْرًا
 که عذاب کنیم و عذاب کنیم و او را برود پس برود و برود عذاب کنی عذاب کنی عذاب کنی

ع ۱۹۶

ک ص ش

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَى ^{اجاز}
 واما الله ایمان آورد و کرد کار نیکی پس بر او راست ^{باز داشت خصلت او} ^{نیکی} ^{که کلمه توحید است}
 وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبِيلًا ^{و زد بود} ^{که تویم او را} ^{از فرمان ما} ^{برزق و خراج} ^{پس تا بخت} ^{مغرب سببی} ^{که رسانده بود}
 حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى ^{تا} ^{چون} ^{رسد جای} ^{برآمدن} ^{آفتاب} ^{یافت آنرا} ^{که برآمد}
 قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا كَذَلِكَ ^{گروهی} ^{که بدید} ^{نگردیدیم} ^{برای ایشان} ^{بیش} ^{از آفتاب} ^{پوششی کار} ^{ذوالقرنین} ^{که یاد کردیم}
 وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبِيلًا حَتَّى ^{و تحقیقت} ^{داناییم} ^{بانچه نزد او بود} ^{اسباب} ^{و دانش بی} ^{تا بخت} ^{سببی} ^{که یاد کردیم}
 إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا ^{چون} ^{رسید} ^{ببین} ^{آن دو} ^{یافت} ^{از} ^{بیش} ^{آن گوه} ^{گروهی} ^{که}
 يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ ^{نزدیک} ^{نبودند} ^{که در یابند} ^{هیچ گفتاری} ^{گفتند} ^{ای ذوالقرنین} ^{بدرستی}
 يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ ^{که این دو} ^{قبیله} ^{تباهی} ^{گفته اند} ^{در زمین} ^{پس هیچ قبول} ^{کنیم برای تو}
 لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ^{مالی} ^{در صدد} ^{بر} ^{الله} ^{نبد آری} ^{میان ما} ^{و میان ایشان} ^{حاجزی} ^{استوار}
 قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ ^{گفت ذوالقرنین} ^{بانچه} ^{بگوئید} ^{در} ^{پروردگار من} ^{از علم و مال و طلب} ^{پس ای مایه} ^{مد} ^{بالان و}
 اجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا أَلَيْسَ لِي بِذَلِكَ حُكْمٌ ^{تا بدیدیم} ^{میان شما} ^{و میان ایشان} ^{حاجزی} ^{ببینیم} ^{پس ایهای} ^{اهل را}
 حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ^{تا} ^{چون} ^{ساوی گردانید} ^{میان دو} ^{جانب} ^{گوه را} ^{گفت} ^{در میدان} ^{منافخ را}
 حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ الْتَوَيْنِ افْرُغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ^{تا} ^{چون} ^{گردانید} ^{آهن را} ^{چون آتش} ^{گفت} ^{بدهید} ^{تا بریزد} ^{بر او} ^{سپاس}

عشر

ادح کس

مکنتی د

رَدْمًا اَلتَّوْنِي بَكْر التَّوْنِي
 ص و ن الابداء ايتوني
 بکسر الهمزة ص الباقر
 التوني في الحالين
 الصدفين دح د

وقال التوني و فوجو
 و ن الابداء بکسر الهمزة

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ ^{که} ^{نخواستند} ^{که برآیند} ^{بر آن} ^{سد از} ^{ملاسه} ^{و نتوانند} ^{مرا} ^{نرا}
 نَقْبًا قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي ^{سوارخ کردن} ^{گفت} ^{این} ^{سد} ^{بغیتی است} ^{بر من و بر مردم} ^{از پروردگار من} ^{پس چون} ^{نزدیک آید} ^{و عده} ^{پروردگار}
 جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا وَتَرَكْنَا ^{گرداند} ^{سد را} ^{زین} ^{مستوی} ^{و هست} ^{و عده} ^{پروردگار} ^{من} ^{درست} ^{و گذاشتیم} ^{آنها را}
 بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ^{بعضی از آن} ^{در} ^{صنوف} ^{یاموج} ^{در آن روز} ^{در بعضی دیگر} ^{در} ^{در} ^{در} ^{صوت}
 جَمْعُهُمْ جَمْعًا وَعَرْضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ ^{پس گردانیم} ^{خلائی را} ^{گرد آوردمی} ^{و اشکارا گردانیدیم} ^{دو رخ را} ^{در آن} ^{روز}
 لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي ^{برای کافران} ^{اشکارا گردنی} ^{ان} ^{کافران} ^{لهست} ^{جشهای ایشان}
 غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ^{در پوششی} ^{از نظر} ^{در آیت من} ^{و بودند} ^{نمی توانستند} ^{شنیدن} ^{سبع قول}
 أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي ^{آیا پس نپنداشتنه} ^{آنانکه} ^{کافر شدند} ^{که} ^{گیرند} ^{بندهان مرا} ^{چون عیسی} ^{از غیر من}
 أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا قُلْ هَلْ ^{دوستانی} ^{بدرستی} ^{ما خواسته ایم} ^{دو رخ را} ^{برای کافران} ^{ماضی} ^{بلو میج}
 نُنْفِئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ ^{آگاهانیم} ^{شمارا} ^{برایان کار} ^{توان} ^{با صاف} ^{عمل} ^{الله} ^{ضایع شد} ^{توشت ایشان}
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ^{در زندگی} ^{کافی} ^{این جهان} ^{و ایشان} ^{می پندارند} ^{بدرستی} ^{ایشان} ^{نبیندند} ^{گردار}
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ ^{ایشان} ^{آنانند} ^{که کافر شدند} ^{بآیهات} ^{پروردگار} ^{ایشان} ^{و رسیدند} ^{حاجزی} ^{و پس} ^{بالل}
 أَعْمَالُهُمْ فَلَا يَقُومُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ^{گردارشان} ^{پس ثابت} ^{گردانیم} ^{برای ایشان} ^{روز} ^{قیامت} ^{هیچ} ^{قدری} ^{و منزلتی}

دکا ادح ک

عشر

۹۴

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا
 آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوعًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ
 نُزُلًا خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا قُلْ لَوْ
 كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ
 الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفِدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
 بِمِثْلِهِ مَدَدًا قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
 يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ
 كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
 صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

سورة المائدة
 مائة واربعة واربعة وثمانون
 مائة واربعة واربعة وثمانون
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين

ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّي
 وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ
 رَبِّ شَقِيًّا وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
 امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يَرْبُّنِي فِيرْثُ
 مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا يَا زَكَرِيَّا
 إِنَّا بَشَّرْنَاكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ
 سَمِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
 وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ
 هُوَ عَلَى هَيْئٍ وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا
 قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
 النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ
 الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

سورة المائدة
 مائة واربعة واربعة وثمانون
 مائة واربعة واربعة وثمانون
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ
 اذح

يا زَكَرِيَّا وَنَاشِئَهُ
 الْوَالِدِ وَنَاشِئَهُ
 اذح

اذح
 خَلَقْنَاكَ

عشر

عَبْدُ اللَّهِ

رحمت الله
 وقدرته

خلفك
 الف
 المصنف

وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمٍ وَلَدْتُ وَيَوْمٍ أَمُوتُ وَيَوْمٍ أُبْعَثُ
 و سلام خدای برین دران روز که زاده شدی و دران روز که وفات یابی و دران روز که برانگیخته شوی
 حَيَّا ذَٰلِكَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 حال آنکه زنده باشی این وصف که کردیم عیسی است پس برین کلام خدای که
 فِيهِ يَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ
 دران شک می آرند که بندگان را که بخواهد پسندد که بخواهد پسندد
 إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 پکار او چون فرمان دهد کاری بدستی توید مرا و باش پس باشد
 وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَدَبَّكُم فاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 بدستی تو خدای پروردگار منست و پروردگار این را هست راست
 فَاخْلَفَ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 پس خلاف کردند طوایف درکار از میان نصاری پس وای مرا آنرا که کافر شدند
 مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا
 از حاضر شدن در روزی بزرگ چه شنوایند ایشان و چه بینایند دران روز که آیند ما
 لَكِنَّ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ
 لیکن ستمکاران امروز در گمراهی اند و بیدار کن ایشان از روزی که آیند
 الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 تحسرت چون گذارد شود کار اهل دنیا و ایشان در روزی که آیند و ایشان نمی گردانند
 إِنَّا خَنُ نَزَتْ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا
 بدستی ما باقی مانیم بعد از خراب زمین و هلاک آنرا که برویند و باجلاء ما باز گردانیده شوند
 وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
 و یاد کن در قرآن ابراهیم را بدستی که او بود راستگوی
 نَبِيًّا إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
 پیغمبر چون گفت مرید او ای پدر من چرا میپرستی آنرا که
 يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا
 نمی شنود و نمی بیند و باز نمی داند هیچ چیز

همه علم علی القدر من ان
 من نصب قلد اقول الله
 او جعله بالا علی السی
 ای قول الحق
 و من رفع قدر هو
 قول او جعله بد العیسی

و من رفع قدره و ان الله
 لم یفعل علی قیون

عشر ۱۰

عب

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي
 ای پدر من بدستی بحقیقت آمد مرا از دانش آنچه نیامد بتو پس متابعت کن
 أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا يَا أَبَتِ لَا تَقْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ
 راه را به نیایم راه راست ای پدر من میپرست دیو را بدستی
 الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ
 له دیو هست مر خدای بخشایند را فرمان نبرند ای پدر من بدستی که میترسم که
 يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا
 رسد بتو عذاب از خدای بخشایند پس باشی مر دیو را صاحب و یاری
 قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَقِّ يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ
 گفت آیا رغبت کردی از خدا این من ای ابراهیم الزام بایستی از گفتار
 لَا رَجْمَكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ
 البته ناسر تو بپرستم و دوری از من زانی دراز گفت ابراهیم بودیم و غافرت بر تو زود بودی که از من
 لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ
 خواهم برای تو از پروردگار بدستی هست من بالطف و بر تو و گوشه بپرستیم از شما و آنچه میپرستید
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا زَنِي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ
 از غیر خدای میپرستم پروردگار مرا شاید که نباشم
 بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
 بپرستیدن پروردگار من بی سعادت ثواب پس آنکه که نخواهد گرفت از ایشان و آنچه میپرستیدند از
 دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
 غیب خدای بخشیدیم او را اسحاق و یعقوب و مرید را گردانیدیم پیغمبر
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
 و بخشیدیم ایشان را از بخشایش ما و بدیداریم برای ایشان زبان راستی یعنی ذوق حیل در بیان
 وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ خَلِصًا وَكَانَ رَسُولًا
 و یاد کن در قرآن موسی بدستی که او بود خالص بود و فرستاده
 نَبِيًّا وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَمِينِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا
 پیغمبر و ندا کردیم او را از جنبه کوه طهور که برین موسی بود و نزدیک کردیم به نیت حال آنکه او را
 وَوَدَّعَيْنَاهُ الْوَادِيَّ الْأَمِينِ وَوَدَّعَيْنَاهُ الْوَادِيَّ الْأَمِينِ

يَا أَبَتِ فِي الْوَقْفِ د

عشر ۱۰

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا
 و بخشیدیم او را از بخشایشها برادر او را هارون
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ
 یاد کن در قرآن اسمعیل را که بود راست و خدا
 الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ
 بود فرستاده پیغمبر و بود که میفرمود لشان خود را
 بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا
 بنماز و بدادن حق خدای از مال و بود نزد پروردگار او پسندیده
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ
 یاد کن در قرآن ادريس را که بود
 صِدْقًا نَبِيًّا وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا أُولَئِكَ
 راستگویان پیغمبر و بلند مرتبه گردانیدیم او را در مقام بالا ایشان
 الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ
 آنانند که نیلویی فرمود خدای بر ایشان از بچیران که از فرزندان آدم بود
 آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
 و از ذریه نوح را و از ذریه ابراهیم را و از فرزندان ابراهیم
 وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجِبُنَا إِذَا تَمَلَّى
 و یعقوب را و از ذریه یحیی را و از ذریه ابراهیم را و از فرزندان ابراهیم را
 عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِّيًّا
 بر ایشان آیتها خدای بخشانیده بروی در می افتادند سجد نکند و گریان
 فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
 پس قایم نگذاشتند پس از ایشان اعقاب بدستند که پای نداشتند نماز را و متابعت نمودند
 الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا أَلِيمًا تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 آرزوهای نفسی را پس زود بود که پندیدی عاقبت ملک را و تاب و آموخت و عمل
 صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا
 کار نیک که آنانند که در آورده شوند در بهشت و ستم گرفته نشوند بچیزانی از ثواب اعمال

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
 یعنی بوستانها عدن نام که وعده فرمود خدای بخشانیده بندگان خود را حال آنکه آنجا است
 إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا
 بدستگاری آنکه هست وعده خدای آمده آن نشنوند در آن هیچ سخن بی فایده مگر
 سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ بُقْعَةٍ وَوَعَدْنَا
 سلام بر ایشان و برایشان روزی ایشان در آن جنت بیاورد و شبانگاه
 نِلكَ الْجَنَّةِ الَّتِي نُفِثَ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
 آن بهشت است آنکه باقی میگذاریم از آن بندگان ما بر آنکه هست
 نَفِيًّا وَمَنْ يَزْكُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
 پرهیزکار و فروغی ایم مگر باذن پروردگار تو جایی است که میان ما و ایشان است
 وَمَا خَلَقْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا
 از زمان و تفریق و آنچه فزاید و آنچه میان این دو قسم است و پروردگار تو فراموش نیست
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 پروردگار آسمانها و زمین است و آنچه میان آسمان و زمین است
 فَأَعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا
 پس بندگی او را و صبر کن برای پرستیدن او و می میدانی مرا و نامی است
 وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا
 و میگوید آدمی ای اجل وفات یابم هرینه زود بود که بروم زنده
 أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا
 آیا یاد نمی آرد آدمی که ما او را از پیش و نبود هیچ چیز
 فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
 پس بخاطر پروردگار تو هرینه بر ایشان با شیاطین که درین حدیث بود پس حاضر گردانیم ایشان در حوالی
 جَهَنَّمَ جُثَاثًا ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ
 دروغ حال آنکه بر آنو در آمده باشند پس هرینه جدا گردانیم از هر فرقه که متابعت می نماید در غلات جهنم
 الرَّحْمَنِ عَذَابًا ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلَاً
 خدای بخشنده و عذاب کننده پس هرینه داناییم از آنکه ایشان سزاوارترند بدوزخ بدو

للعصر

نورث ب

ع ۱۷

إذا إذا وجهان عن م
 والباقر والاستقام
 وهم على اصولهم

ادح كصر

عشر

ادح كصر

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَرْسُلَ نَارًا مِنْ سَمَاءِهِ مُنْذِرًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا
فَأَمَّا يُسِّرْنَاهُ بِلسَانِكَ ۖ لِنَبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنْذِرَ
بِهِ قَوْمًا لَدًّا ۖ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ
هَلْ تَحْسِبُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَرْسُلَ نَارًا مِنْ سَمَاءِهِ مُنْذِرًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا
فَأَمَّا يُسِّرْنَاهُ بِلسَانِكَ ۖ لِنَبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنْذِرَ
بِهِ قَوْمًا لَدًّا ۖ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ
هَلْ تَحْسِبُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۖ إِلَّا تَذَكُّرٌ
لِمَنْ يَحْشَى ۖ نَزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ
الْعُلَى ۖ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۚ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْثَرَى ۖ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلُو السِّرَّ وَأَخْفَى ۚ

الكبير ۳۲

ع ۲۴

طه ح وج

طه قطع الحروف

وَاللَّهُ الْأَكْبَرُ ۚ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۚ وَهَلْ
أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى ۖ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ
امْكُثُوا إِنِّي أَنَا الشَّيْءُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۚ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى
إِنِّي أَنَا رَبُّكَ ۖ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۚ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى ۖ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ۖ إِنِّي أَنَا اللَّهُ
الْأَعْلَى ۖ فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا ۖ لِتُحْزِنَ كُلِّ فَنٍ
بِمَا تَسْعَى ۖ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مِنْ لَدُنْهَا وَمَنْ يَتَّبِعْ
هُوَ يَكُونُ فِيهَا ۖ وَمَا يَنْتَفَعُ بِهَا إِلَّا بِمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ
الْعِلْمُ ۚ فَتَرَدَّى ۖ وَمَا نَلَكَ بِمِثْلِكَ ۖ يَا مُوسَى ۖ قَالَ هِيَ عَصَايَ
أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا ۖ وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنِيٍّ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ
أُخْرَى ۖ قَالَ أَفَقَهَا ۖ يَا مُوسَى ۖ فَالْقِيَاهَا ۖ فَذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى
قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى
وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِهَا مَمْنًا لِمَنَ أَرْسَلْنَاكَ بِهَا

عشر

آتي انا دج

طوي بغير تنوين
وَأَنَا اخْتَرْتُكَ ف

ب دج كص نش

عشر

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى
 قَالُوا فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى قَالَ عَلَّمَاهَا عِنْدَ
 رَبِّهِ كِتَابًا لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَ لَكُم فِيهَا
 سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
 أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى كُلُوا وَارْزُقُوا أَنْعَامَكُمْ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
 تَارَةً أُخْرَى وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ
 وَأَبَى قَالَ أَجِئْنَا لِنُخْرِجَنَّكَ مِنَّا بِسُوءٍ يَا مُوسَى
 فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسَحَرٍ مِّثْلِهِ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
 مَوْعِدًا لَا تُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا قَالَ
 مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِرَ النَّاسُ وَضَحَّى
 يَوْمَئِذٍ لِّلْأَعْيُنِ عَنَّا حُبُّهُمُ الْيَوْمَ يَكُونُ لَكُمُ الْأَعْيُنُ عَنَّا حُبُّهُمْ وَالْأَعْيُنُ عَنَّا حُبُّهُمْ وَالْأَعْيُنُ عَنَّا حُبُّهُمْ

لا تخلفه
 سوی الاما له فی الوقت
 روز 22 سوی الاما له
 فی الوقت صرف

فَقَالَ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى قَالَهُمْ
 وَمُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْحَکُمْ
 بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى فَتَنَّا زَعَوْا أَمْرَهُمْ
 بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ
 يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
 وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمُ الْمُثْلَى فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ
 ثُمَّ اتَّوَا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى
 قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنُفَقُّنَاكَ وَأَمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
 مَنِ الْقَوْلِ قَالَ بَلِ الْقَوْلُ فَاذًا جِبَالُهُمْ وَعَصِيَّهُمْ
 يُجَنَّبُ إِلَيْهِ مِنْ سَحَرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى فَأَوْجَسَ
 فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْأَعْلَى وَالْقَوْلُ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقُّ مَا صَنَعُوا إِنَّهُمْ
 صَنَعُوا كَيْدًا سَاحِرًا وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

تلقف احد لاش

سحر

فَأَلْقَى السَّحَرَةَ سُبْحًا قَالُوا امْنًا رَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى
 پس افکند شدند جادو سحره از آنکه خبر را گفتند بدیدیم بیوردگار مزون موسی
 قَالُوا امْنًا لَهُ قَبْلَ أَنْ اِذْنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
 گفت فرعون ای ایمان آوردید برای حق او پیش از آنکه دستور دهم شمار بدستوار مایه بزرگ است
 الَّذِي عَلَيْكُمْ السَّحَرُ فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِكُمْ وَ
 که اموزانید شمار جادوی پس مایه بیور دستوار شمار و
 أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صِلْبَكُمْ فِي جُذُوعِ
 پایاء شمار از جانب مخالف و مایه صلب فرمایم شمار در تنه
 النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَابْقَى قَالُوا لَنْ
 درخت خدایا و مایه داند که کلام از من و از موسی سخت تریم بغافل و داریم تر گفتند هرگز
 نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْصِ
 اختیار نکنیم بر آنچه آمد بما از ظاهر بر صدق موسی بچون انشأ آفید پس حکم کن
 مَا أَنْتَ قَاضٍ إِمَّا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا امْنًا
 آنچه تو حکم کنده بدستی حکم کنی در زندگانی این جهان بدستی ما ایمان داریم
 بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحَرِ
 بیوردگار تا امرزد برای کاهان مار و آنچه خلاف ارادت بران داشتی از جادوی
 وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى إِنَّهُ مِنْ بَيِّنَاتٍ رَبِّهِ مُحَرَّمًا فَاِنْ
 و خدای بهتر است و پاینده تر بعقاب بدستی سواران که اید بحضرت بیوردگار حال آنکه کاه بدستی
 لَهُ جَهَنَّمُ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى وَمَنْ يَأْنِهِ مُؤْمِنًا
 که مراد دوزخ نمید در آن که برسد و نه راحت زندگانی و هر که آمد باو حال آنکه ایمان بدستی
 قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى
 بجهت کرده کارها نیک ایشانند که مرایشانراست مراتب بلندتر
 جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 بوستانها عدن نام که میبرد از فرود انجاران جویها
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى
 حال آنکه جاویدند در آن و آن پاداش انکس است که پاک بود از گناه

امانت بتلین
الثانیة ا ح ح

عب

یائنه بالاختلاس
فی الوصل بخم

وَلَقَدْ أَفْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ عِبَادِي فَاضْرِبْ
 حقیقت و چو شدیم سوی موسی که بید بندگان مرا پس پدید کن
 لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْخَرِيبِ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى
 مرایشان راهی در دریا راهی خشک حال آنکه نترسی از رسیدن بشما و امن باشی
 فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَنَجْوَاهُ فَبَشِّرْهُم مِّنَ الْعَذَابِ
 پس از پی در آمد ایشان فرعون بالشکرها خود پس رسید ایشان از دریا عیبی
 مَا أَغْشَيْهِمْ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ
 آنچه رسید و گمراه گردانید فرعون گروه خود را و راه ننمود
 يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُمْ مِّنْ عَذَابِكُمْ
 ای پسران یعقوب حقیقت رسانیدم شمار از دشمنان شما
 وَقَالُوا عَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَوَلَّكْنَا عَلَيْكُمْ
 و وعده دادیم بیامید شمار مناجات چه لوه لوه که بر زمین رفته استان و فرمودیم بر شما
 الْمُنَّ وَالسَّلَوى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا ذَقْنَاكُمْ
 ترجیح و ممانه بخورید از حلالها آنچه روزی دادیم شمار
 وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلُلْ
 وارعد در میاندید در باب الله واجب شود بر شما خشم من و هر که واجب شود
 عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
 بر و ارادت عقوبت من بدستی که هلاک شد بدستی که من هدایت آمیزید ام من تابان شد
 وَأَمَّنْ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ وَمَا أَجْعَلُكَ
 و ایمان آورد و کرد کار نیکی پس تاب بود بران وجه بشتاب آورد ترا
 عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي
 از گروه تو ای موسی گفت ایشان اینها اند بر عقب من
 وَعَجَّلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لَتَرْضَىٰ قَالِ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا
 و شتاب نمودم سوی حضرت ای بیوردگار رضایت رافت پس بدستی ما ابتدا نمودیم با فتنیدن
 قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ
 گروه ترا پس از آمدن تو و سبب ضلالت شد سامری بنی اسرائیل معروف به سامر

لا تخف
ومن قوالا خوفه اجمل
لعدم العاطف ووقع
الحامل مع تعقب النبی

انجیتکم واعدتکم

ما رزقتکم ش

اثری ب

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْجُرْمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا
 دران روز دمیله شود در صور و برانگیزیم گناه کاران دران روز
 نَحْنُ أَهْلُ السُّعْيِ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
 ما خودست اهل سستی گویند در میان ایشان که در آن نبردید مله ده شبانروز ما داناییم
 يَقُولُونَ أَذِيقُوا مِثْلَهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا
 میگویند چون توید بهترین ایشان بسیرت در آن نبردید مله روزی
 عَنِ الْجِبَالِ فَقَدْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا
 و می برساند ترا از کوهها پس بگوید برآوردند آنرا برآوردانی
 فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا
 پس بگذارد برانرا باجمع حال آنکه زمین بودستی نه بینی دران هیچ انحرافتی
 وَلَا أَمْتًا يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ
 و نه زیرالای دران روز متابعت نمایند دران روز خواننده را هیچ انحرافتی
 وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ لَعَلَّ تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 و آرمیده شود آوازهها برای خدای بخشاینده پس نشوی مله آوازهای
 يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
 دران روز سود نلکد خواهش مله آوازه دستوری داده بود برای او
 الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 خدای بخشاینده و پسندیده باشد برای او قوی که کلمه شهادت میداند آنرا که مقدم است
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
 از احوال خلاق و آنرا که مستقبلست و شامل نشوند بمعلومات خدای
 عَلِيمًا وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَسِيبِ
 بدانش و دلیل شود رویهای عاصیان برای زنده پابند
 وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
 و محیفست نا امیدست هر که بزد است ثقل شد برای هر که کند چیزی از
 الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا تَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا
 کارهای نیکی و او با ایمان بود نرسد از نقصان از حساست و نه از چیزی از او

۱۱۴

عشر

فلا تخف

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
 و همچنانکه آن آیات فرستادیم فرستادیم مجمع قرائت بلغه عرب و مله در آن چیزی از
 الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا فَهُمْ
 وعید تا مله ایشان اجتناب نمایند از معاصی بدیدار قرآن برای ایشان مواظبت بر آن است
 اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ وَلَا تَعْلَمُ الْبُقْءَانَ مِنْ قَبْلِهِ
 معبود پسند پادشاه براستی و شتاب منهای بخواند قرآن پیش از آنکه
 يَقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقَدْ رَزَقَ نَبِيَّ عَلِيمًا
 ندارد شود سوی تو وحیان و بگوید ای پروردگار فرزند دران برآیدش و محفیت
 عَمَدِنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا
 و فرمودیم آدم را باجتناب از اسلحه ازین پیش پس فراموش کرد و نیافتیم در او عزمی بر محافطه
 وَاذْقَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ ابْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 و یادکن چون گفتیم فرشتگان سجده فرمودند برای آدم پس سجده کردند مله ابلیس
 ابْنِ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
 اشاع نموده پس گفتیم ای آدم بدستی این دشمن است درتا و موزن ترا پس
 يُخْرِجُكَ كَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى إِنَّ لَكَ إِلَّا جُوعٌ فِيهَا
 بیرون کند شما را از بهشت مله رنجه شوی پس بجهنم میفرستیم مله دران نشوی
 وَلَا تَعْرَىٰ وَأَنْتَ لَا تَنْظُمُوا فِيهَا وَلَا تَصْنَعُ فَوْسوسَ
 و نه برهنه شوی و الله تشنه غانی دران و نه حرارت افاب یابی پس مله دران نشوی
 إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَذَا لَكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ
 سوی او دیو گفت ای آدم هیچ دلیل شوم ترا بر درخت جاودانی
 وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ فَأَكْلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا
 و بر پادشاهی که زایل شود پس خوردند از آن درخت پس ظاهر شد برای ایشان عورت ایشان
 وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ
 و درآیستادند می پوشستند بر تن خود برای پوشش چیزی از برهای درخت وافرانی آدم
 رَبَّهُ فَعَوَّىٰ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ
 پروردگار خود را خوار کرد پس برگزید او را و توبه کرد و توفیق نمود بر محافطه

نقصی و خیدب

۱۱۴

للملك

تعری لمن قواوند
بکسر الالف

عشر

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا
 لُتَّ خَلای فرود روید از آن همه بعضی ذریات شما بر بعضی دشمن پس از
 يٰٓاَيُّهَا كُفُّوا مَنِّ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا
 اید شما از من راه نموی پس هر که متابعت نماید من را منحرف نشود از راه
 يَشْقَى وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
 بویالان ما خود شود و هر که اعراض از شریعت یاقوان من بدست می دهد زندگانی نه باریک
 وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي
 و برانگیزایم او را روز قیامت نابینا گفت ای پروردگار من چرا برانگیزایم
 أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا
 نابینا و بدرستی که بودم بینا گفت همچنانکه آمدتو آیه های ما
 فَتَنَّا بِهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ يَكْفِيكَ وَكَذَلِكَ نُجْزِي مَنْ
 پس ترك عمل کردی بدان و همچنان امروز ترك کرده بران تابنا و همچنان پاداش دهیم از
 اسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
 که از حد تجاوز کند و ایمان نیارد بآیه های پروردگار خود و عذاب آخرت سخت تر
 وَابْقِيَ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ
 و دایم ترست ایاباره نمودن ایشان را که چند هلاک کردایم پیش از ایشان از
 الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 گروه ها را می روند در دیار ایشان بدرستی که آنچه لغتیم هدایه دلایل
 لِأُولِي النَّهْيِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
 مر خداوندان عقول را و آنکه حکمی بودی سابق تاخیر عذاب از پروردگار تو
 لَكَانَ لِرِزَامًا وَاجِلٌ مُّسَمًّى فَاذْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ
 هدایه بودی عذاب عاجل ملازم ایشان و آنکه وقت معلوم بودی پس شکیبایی های را آنچه میگویند
 سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
 و نماز گذار حال آنکه را پیش از طلوع آفتاب یعنی بامداد و پیش از غروب شدن آن
 وَمِنْ الْأَنْاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى
 و از ساعات شب پس نماز گذار یعنی در وقت روز و در هر طرف روزگار را تا راضی شوی

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
 و مایل نگردان دو چشم ترا سوی آنچه برخورداری دادیم بان اصنافی از کفار
 زَهْرَةً الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْثَنَّهُمْ فِيهِ وَذَرُوتُ رَبِّكَ
 زینت و بهجت زندگانی این جهان تا شبه امتحان نمایم در میان و ثواب پروردگار تو
 خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ وَأَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ
 بهتر و دایم تر و فواید کسان ترا بنام و صبور باش
 عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ
 بر تکلیف آن نمیخواهیم از تو رزق دادیم ما روزی میدهم و عاقبت حمیده
 لِلتَّقْوَىٰ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ
 بر هر هیبتی راست و گفتند چرا نمی آید بآیه از پروردگار او ایانماید
 يَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ وَلَوْ أَنَّ
 بایشان حجت آنچه در کتب نخستین است از آن و اگر راستی
 أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
 که ما هلاک کردایم بآیه ای از عذاب پیش از آنکه پنداشتیم هدایه لغتندی پروردگار را چرا
 أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ
 نفرستادی سوی ما پیغمبری را که متابعت نمودیم آیه های تو پیش از آنکه ذلیل شویم
 وَخَزَىٰ قُلُوبَ كُلِّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ
 و خیزد قلوب را بایم قیامت بگوهری از شما و چشم دارند عاقبت اندیش باشند بر حال سراقبت دایمه
 مَنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ
 که نیست اهل طریقی مستقیم و نیست موصوف بهدایت

ب

دعوت ششم ب

الکبر ۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نزدیک شد ^{رای مردم} و وقت حساب ایشان و ایشان در بی خبری ماندند
 مَعْرُضُونَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ ^{اعراض کننده از تامل دران} ^{باید بدیشان} ^{مهر بعضی از قرآن} ^{از نزد پروردگار ایشان}
 حَدَّثَ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ^{نود و نوزده} ^{ملکه شنیدند آنرا حال آنکه ایشان استهزا میکنند آن}
 لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا الْبُحُورَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ ^{حال آنکه} ^{در خبیثت} ^{دلها ایشان} ^{و نهان گردانیدند} ^{این را زرا انا الله}
 السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ قَالَ رَبِّیْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ ^{ستم کردند که هیچ هست این محمد مژدای} ^{مانند شما} ^{ایا قبول میکنند}
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ ^{جادوی و حال آنکه می بینید شما اما را} ^{پرو و در کارش میدانند هر گفتار که}
 بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ ^{در آسمان و زمین} ^{واوست} ^{شنوا} ^{ودانا}
 بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا ^{نه که گفتند این شور و بیهوشی خوابهاست نه که ساخت از اتحاد از خود}
 أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ مَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ ^{نه که او گویند سخنان بخیل است گویند ما را} ^{مجنون} ^{جناحه}
 قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ وَمَا ^{فرستادند} ^{بیشنان} ^{نگردند} ^{بیش از ایشان}
 أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا بُحَى إِلَيْهِمْ ^{اهل دینی که هلاک گردانیدیم آنانرا} ^{ایا این کفار عرب} ^{ما الله ستم کننده گردانید و نهان} ^{و نهان}
 فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ^{بیش از زمان تو} ^{ملک مردانی را نه زمان را که وحی فرستاده سوی ایشان} ^{پس پرسید از اهل دانش} ^{بگفت مترا} ^{و اوایل اگر مستی شما که نمیدانید}

قُلْ رَبِّيَ ادَّخَرَ ص
قال ربی ص ص

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ ^{و نگردانیدیم آن پیکرانرا} ^{اهل بدان} ^{له نخوردند} ^{غدا}
 وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ^{و نبودند} ^{جاودانه} ^{در دنیا} ^{پس راست گفتم ایشانرا} ^{در وعده}
 فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ^{پس رها نمودیم ایشانرا} ^{و از الله خواستیم ازین} ^{و هلاک گردانیدیم} ^{از حد اعتدال در گذرندگانرا}
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ^{ب حقیقت} ^{له فرو فرستادیم} ^{سوی شما} ^{ای قریش} ^{کتابی} ^{در راست} ^{شرف شما} ^{و بیان} ^{صلح} ^{دین} ^{و دنیا}
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ^{ایا پس در نمی بینید} ^{و چندا} ^{له نسلسر} ^{و مستاصل} ^{گردانیدیم اهل} ^{شهرهای} ^{له بودند}
 ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَلَمَّا ^{ستمکاران} ^{بر خود} ^{و نوید یکدیگریم} ^{پس از اهلک ایشان} ^{لر و می} ^{پس جوب}
 أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ^{مشاهده کردند} ^{شده غایبانرا} ^{ناهان ایشان} ^{از آن دیار رشتا} ^{میگرینند}
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ ^{نگشتند ایشانرا} ^{ملرزید} ^{و باز گردید} ^{باجه} ^{شعخ گردانیدند} ^{شمارا} ^{دران}
 وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْكُونُونَ ^{و بادایر} ^{شما} ^{تا ملر شمارا پرسند} ^{و چشم} ^{انچه} ^{نقاد} ^{اس بدان} ^{تعلق} ^{دارد}
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ فَمَا ^{گفتند} ^{ای وای} ^{بدستی} ^{لهما} ^{بودیم} ^{ستمکاران} ^{بر خود} ^{پس همیشه}
 نَأْتِ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى ^{بود} ^{ان نا} ^{و اوایل خواندن ایشان} ^{تا}
 جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ وَمَا خَلَقْنَا ^{گردانیدیم} ^{ایشانرا} ^{مانند} ^{زیر دروده} ^{بی حس و حرکت} ^{و نیافریدیم}
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا عَيْنٌ ^{آسمانرا} ^{و زمین را} ^{و آنچه} ^{سیان} ^{هر دو است از} ^{سماوات} ^{و حال آنکه} ^{بودیم}

عشر ١٩٤

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَأَخْتَدْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا أَنْ كُنَّا قَائِلِينَ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْضِرُونَ لِيُنْزِلَ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ لَا تَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ

فَاعْبُدُونِ

لو ارزدنا ان نتخذ لهوا لاختدناه من لدنا ان كنا قائلين بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون

وله من في السموات والارض ومن عنده لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحضرون ليُنزل اليل والنهار لا يفترون ام اتخذوا الهة من الارض هم ينشرون لو كان فيهما اله الا الله لفسدتا

رب العرش عما يصفون لا تسال عما يفعل وهم يسالون ام اتخذوا من دونه الهة

قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي وذكر من قبلي بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه فاعبدون

عشر

ادج دس

وَقَالُوا لَوْ أَنَّا نَتَّخِذُ لَهْوًا لَأَخْتَدْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا أَنْ كُنَّا قَائِلِينَ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْضِرُونَ لِيُنْزِلَ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ لَا تَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ

فَاعْبُدُونِ

و قالوا لو اننا نتخذ لهوا لاختدناه من لدنا ان كنا قائلين بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون

وله من في السموات والارض ومن عنده لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحضرون ليُنزل اليل والنهار لا يفترون ام اتخذوا الهة من الارض هم ينشرون

رب العرش عما يصفون لا تسال عما يفعل وهم يسالون ام اتخذوا من دونه الهة

قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي وذكر من قبلي بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه فاعبدون

ع ١٢

المير رسم محفف مكة

عشر

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 وَكَلَّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَلِيَائُكُمْ
 وَمَا بَرَأْنَا مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 هُمْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَهُتَكُمْ وَهُمْ
 يَدْعُونَ الرَّحْمَنَ هُمْ كَا فِرُونَ خُلِقَ الْإِنْسَانُ
 مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ
 عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنْصَرُونَ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

وایست آنکه از نیرین و دیگر موجود در مسمانی سیر نمایند و تقدیر کند بر هر آدمی پیش از تو
 هر که در دنیا ایستد از نعمت الهی و از نیرین و دیگر موجود در مسمانی سیر نمایند و تقدیر کند بر هر آدمی پیش از تو
 و چون بنده را آنکه کافر شدند تا عمل
 بنویسند آنکه بیدار یاد میکنند خدایان شما و ایشان
 بسبب یاد کردن خدای بندگان ایشان کافرانند از نیرین و دیگر موجود در مسمانی سیر نمایند و تقدیر کند بر هر آدمی پیش از تو
 از شتاب زود باشد شما از نشانه های عذاب من پس طلب کنید از نیرین و دیگر موجود در مسمانی سیر نمایند و تقدیر کند بر هر آدمی پیش از تو
 و میگویند چه وقت خواهد بود این وعده عذاب الهیست شما از راست گویان
 اگر دانستند آنکه کافرانند از نیرین و دیگر موجود در مسمانی سیر نمایند و تقدیر کند بر هر آدمی پیش از تو
 از رویهای ایشان آتش را و نه از بشتهای ایشان و نه
 ایشان یاری داده شوند نه که آید بپایشان از آتش آنگاه پس غلبه کردند ایشان
 پس نتوانند دفع آن و نه ایشان مهله داده شوند

تسبیح

عشره

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 قُلْ مَنْ يَكْلُوَكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ لَهُمْ
 عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مَعْصُونَ أَمْرُكُمْ إِلَهُتُمْ تَمْنَعُهُمْ
 مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِتَّا
 يُصْحَبُونَ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ
 عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ
 بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمَمُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ
 وَلَكِنَّ مَسْئَلَهُمْ نَفْخَةً مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لِيَقُولُوا
 يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقُسْطَ
 لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ
 حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

وحتیقت منور داشتند پیغمبران فرستاده پیش از زمان تو بر فرود آمد
 با آنکه منور داشتند از ایشان جزای آنچه بودند بان منور میشوند
 قُلْ مَنْ يَكْلُوَكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ لَهُمْ
 از یاد برورد کار ایشان اعراض کنند آنکه بانه که است خدایانی که باز دارند ایشان را
 از عذاب از عینا نمیتوانند یاری دادن در کار خود و نه ایشان از نا
 مصحوبند بعضی نه که بر خود داری دادید ایشان را تا که دارند
 بر ایشان مدت حیات ایستاده اند که مایه های مرگند و قوت زمین کنند که سید دانیم
 از جواب ان ایستاده ایشان غالبند و بگو بدستی بهم میفایم شما را
 بفرمان خدای و نشنوند آنکه گرانند خواندن را چون بهم نمایند ایشان را
 و هر گاه اندر رسد ایشان از آنکه از عذاب برود کار خود هر گاه گویند
 ای وای بر ما بدستی ما بودیم ستمکاران و حاضر گردانید ترازوهای با عدالت
 برای روز قیامت پس ستم نند تنی جزئی و اگر باشد از عمل بودند
 حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ
 آنکه از ستمکاران خود حاضر ایم از جبهه و سینه ایم ما حساب کنندگان

۹۶

وَمَنْ قَرَأَ وَلَا شَيْءَ يَفْعَلُ
 النَّاسُ يَفْعَلُ عَلَى الْوَحْيِ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً
وَبَحِيقَةً دَادِيمًا ^{موسی و هارون} وَذِكْرًا لِلتَّقِيينَ ^{موسی و هارون} الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَمُوعَلَتِي ^{موسی و هارون} مَرِيرَةً كَارِئًا ^{امان الله} تَرَسَدَ ^{ترسند} اَرْعَابَ ^{پروردگار ایشان} پروردگار ایشان
بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ وَهَذَا
ذِكْرُ مَبَارَكِ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
بسیار شافع و نواید ^{مرو فرستادیم} اَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ^{موان قرار و اعجاز از انکار کنند}
وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ نُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
وَبَحِيقَةً دَادِيمًا ^{ابراهیم} بِرَحْمَتِنَا ^{بخت او} اِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ
^{باجوال و از} التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ قَالُوا
^{له شما} وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَاكِفِينَ قَالَتْ لَقَدْ كُنْتُمْ
^{یافتم} أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالُوا
^{ویدان شما} أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ قَالَ
^{ایا آمدی یا راستی} بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
^{نه له پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است} فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
^{له افند آسمان و زمین را و من بر آنچه باشا گفتم} لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مَذْبَحِينَ
^{و سوزانم خدای که شما نمیدانیدم}

عشر

فَعَلَّهُمْ جُذَازًا إِلَّا كَبِيرَهُمْ لَعَلَّهُمْ
^{پس کرد ایشان را} قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهِنَا إِنَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ
^{گفتند که} قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ
^{گفتند شنیدیم} إِبْرَاهِيمَ قَالُوا فَأَتَوْا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ
^{ابراهیم} لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا
^{تا ملامت ایشان} بِالْهِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
^{بجدايان ما} هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفُونَ فَرَجَعُوا
^{این بزرگ} إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ
^{با انکار خود} ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
^{پس} يَنْطِقُونَ قَالَ أَفَعَبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
^{له سخن گویند} لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفَ أَنْتُمْ لَكُمْ وَلَمَّا
^{له سود نمیرساند} تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ قَالُوا
^{له می پرستید} حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ
^{سوزانید او را و یاری نماید خدایان شما اگر هستی شما بر غایت و انتقام}

عشر

اف ح ص ش

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَآزَادُوَاهُ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ ^{ابراهيم} الْأَخْسَرِينَ
 وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
 لِلْعَالَمِينَ ^{وهرمانيديم با او و لوط} وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَ
 كَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ^{و مجتهدين} وَجَعَلْنَاهُمْ ^{و فرزندان گردانيديم} آيَةً
 يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا ^{و راه نيمائيد} وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
 وَإِقَامَ الصَّلَاةِ ^{و پاي داشتند} وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ^{و دادن آنچه واجب است} وَكَانُوا
 لَنَا غَائِبِينَ ^{و غايب بودند} وَلُوطًا إِتْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
 وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ^{و نجات داديم} الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ
 الْخَبَائِثَ ^{و كارها و ناشايستگيها} إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 وَادْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ^{و در آورديم او را در اهل رحمت ما} إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
 وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 وَجَعَلْنَاهُ وَآلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ^{و نوح را ياد كن چون دعا كرد}

بحواله عربيه فان لوطا معقول
 على الضمة المصوب في نجناه
 لكن تحكما بالوقف لتمام الفصح
 وكذلك شالها

وَنَصْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
 كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ^{و نوح را ياد كن چون دعا كرد} وَدَاوُدَ
 وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ
 غَمْرُ الْقَوْمِ ^{و يوسف را} وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ^{و فرزندان گردانيديم} فَفَهَّمْنَاهَا
 سُلَيْمَانَ ^{و سليمان را} وَكَلَّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ^{و پاي داشتند} وَنَحْنُ بِمَعْرِ
 دَاوُدَ الْجَبَّالِ يُسَبِّحُ ^{و داود را} وَالطَّيْرِ وَكُنَّا فَاعِلِينَ
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ ^{و او را ساختن رده} لِيُخْصِنَكُمْ ^{و نگاهداريم شما را} مِنْ
 بَأْسِكُمْ ^{و از} فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ^{و شكر كنيد} وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ
 عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا
 فِيهَا ^{و در آن بخت} وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ^{و هر يك از} وَمِنَ الشَّيَاطِينِ
 مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ ^{و در آن بخت} وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
 وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ^{و نگاهداريم شما را} وَيَأْتِيهِمْ مِنَ الْقَرْبِ الْعَظِيمِ
 وَأَنْتَ ^{و تو} مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ ^{و تو} مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ ^{و تو} مَسْنِي الضُّرِّ

لِيُخْصِنَكُمْ
 عشر
 الرياح

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءَ إِلَهًا مَا وَدَّوْهَا ط وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ
 اگر بودی اینان خدایان نیامدند در دوزخ و هر یک از عابد و معبود در دوزخ
 خالدهند در آنجا زبیر و هم در آنجا لا یسمعون
 جاودا باشند و در آنجا در دوزخ ادخال نفسی مانند اول صوت و در آنجا در آنجا
 ان الذین سبقت لهم منّا الحسنى اولئك عنها مبعدون لا یسمعون حسیها و هم فی ما
 بدستی که انانله پیش رفت برای ایشان از حالت نیلوت ایشان از آن دوزخ دورند
 اشبهت انفسهم خالدهن لا تحزنهم الفزع الاکبر و تلقيهم الملائکة ط هذا یومکم
 آرزو خواهد نفس مطمئنه ایشان جاودا باشند اندمکن نذراند ایشان خوف بزرگتر نفع
 الذی کنتم توعدون یوم نظوی السماء کطی السجل للکتاب ط کما بدأنا اول خلق نعیده
 که بودید شما وعده میدادند شمار در آن روز که در نودیم آسمان را چون در روز ششم
 طوبار برای مکتوبات جناحه آغاز کردیم نخست آفرینش عادت کینه و عدا علینا انا کنّا قاعلین و لقد کتبنا
 و عداست و عداست بر ما که ما متیم قادر بران و بحقیقت بنشینیم
 فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها در جمیع کتب انبیا پس از لوح محفوظ که زمین جنبه بارزین میراث یابند
 عبادی الصالحون ان فی هذا لبلاغاً لقوم عابدین ط و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین ط قل انما یوحى الی انما الهکم الله واحد فهل انتم مسلمون
 بندهای من که از اهل صلاح اند بدستی که در راست که درین سوره یاد کردیم که کلامی است که میفرماید
 و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین ط قل انما یوحى الی انما الهکم الله واحد فهل انتم مسلمون
 و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین ط قل انما یوحى الی انما الهکم الله واحد فهل انتم مسلمون
 و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین ط قل انما یوحى الی انما الهکم الله واحد فهل انتم مسلمون

عشر

ع

ادح ص

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ ط وَإِنْ أَذْرِي
 پس اگر اعراض کنند پس بگو اعلام کردم بحسب شمار بحالت استواء و اگر نمدانم
 اقرب أم بعد ما توعدون انه یعلم الجهر
 که آیا نزدیکی یاد در آنچه وعده میدادند شمار بدستی که او میداند اشکارا
 من القول و یعلم ما تکفون و ان اذری لعله
 از من گفتاری و میداند آنرا نهان میدارید و نمدانم ملتاخیر عذاب
 فینة لکم و متاع الی حین قال رب احکم
 شبه امتحانست بر شما و بخورد تا حکام مصلحت بلوی پروردگار فضل این بیان
 بالحق و ربنا الرحمن المستعان علیما تصفون
 باستحقاقی که ما را دادی و پروردگار ما را یاری خواهد کرد از وی باری بزرگوار است از علیه بر اهل اسلام
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اِنَّمَا اسَّ اَتَقُوا رَبَّکُمْ ط اِنْ رَزَقَ لَه
 ای مردمان خدا کنید از عذاب پروردگار شما بدستی که شدت تحریک زمین
 الساعه شئ عظیم یوم ترونها تذهل
 بقیات حالتی صعباست در آن روز که بینند آنرا غافل شود از تحیر
 کل مرضعه عما ارضعت و تضع کل
 هر دینی که در حالت شیر دادن بود و هر دینی که از آن طفل که شیرش دهد و نهاده هر دینی
 ذات حمل حملها و تری الناس سکاری و
 آبتن بار خود را پیش از وقت و بیخی قوی بیننده مردمان مانند مستان از غایت دهشت
 ما هم سکاری و لکن عذاب الله شدید
 و نباشند ایشان از روی حقیقت استان و لیکن عذاب خدای سخت است

عشر

ادح ص

الکبیر

ع

سکری بسکری

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
 تَتَّبِعُ كُلَّ شَيْءٍ مَرِيدٍ ^{وَأَزْ مَرَدَاتِ لَيْسَ لَهُ جِدَالٌ يَنْبَغِيهِ} كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن
 تَوَلَّاهُ ^{وَيُرْوَى سَيَانِدُ هَر دِيوِي از بَنَسْتَن مَقْرُونِ} فَإِنَّهُ يَضِلُّ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ
^{دوستی نماید با او پس کارانله او را اوله گرداند او را و راه نماید او را} سَوَى عَذَابِي دَرْدَاكَ
 إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ ^{اِي مَرَدَمَان اَر مَيَد شَمَا دَر كِهَان} مِمَّنْ أَلْبَعَثْنَا كُفْرًا مِّنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِّنْ
 نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ
 وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنٍ لَّكُمْ وَفَقْرُ الْأَرْحَامِ
 مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ خَرَجَكُمْ طِفْلًا
 ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ^{اَزَالَه يَخْرُجُهُمْ فَيَلْبِثُ تَامَةً قِيَامَ بَرْدٍ لَّهُ مَنَکَمٌ بُوَدَ پَسِ بَرُونَ شَمَارًا اَزْ حَالًا نَکَه تَوَدُّکَ} وَمِنْكُمْ مَّنْ يَتُوفَىٰ
 لِكَيْلًا يَعْلَمُ مِنْ بَعْدِ عِلْمِ شَيْءٍ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ
 هَامِدَةً ^{تَالَه تَدَانَدَ پَس اَزْدَانَا بِي مَحْجَرًا} فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
 وَرَبَتْ ^{حَالًا نَکَه بِي حَرِکَتِ وَبَاتَ بُوَدَ پَسِ جَوْنِ فَوْفِ سَتِيمِ بَرَزِيمِ} وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
^{وَفَزُون شَوْعَلٍ وَبَرَوَانَدَ اَز مَد صَنَفِي زَبَادِ نَظَرِ بَهِيَج}

تولاه بالف بهم جمع المصاحم

ونصف العشر

لکيلا موصولة ثلثة احرف حنا وة الاحراب لکيلا يكون عليك حوج ونة لحدید لکيلا ناسوا وقل ان في العمر ان لکيلا تحزنوا على ما فاتكم موصولة ايضا باتفاق

ذَٰلِكَ بَآيَاتُ اللَّهِ ^{اَنجَه كُنْتُمْ اَخْلَقَ بَسْبَابَتِ} هُوَ الْخَوِيُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّبُ
 الْمُؤْمِنِينَ ^{اَنجَه كُنْتُمْ اَخْلَقَ بَسْبَابَتِ اَوَسْتِ سَنَوَالِ خَدَايِ وَاَنلَه اَو زَنَدَه سَلَوْدَانَدَ} وَأَنَّهُ
 وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
 مَنْ فِي الْقُبُورِ ^{وَاللَّهِ قِيَامَتِ اَيْنَدَه اَسْتِ مَحْشَكُ نَيْسَتِ دَرَانِ وَاَنلَه خَدَايِ بَرَزَنِيْدَانَدَه} وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى ^{اَزَالَه دَر لَوْرَهَالَدَ اَز مَرَدَمَانَتِ لَيْسَ لَهُ جِدَالٌ يَنْبَغِيهِ دَر كَارِخَدَايِ} وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ثَانِي
 عَظِيفَةٍ لِّضَلِّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
 وَنَذِيقُهُ ^{وَجَنَابَتِمْ اَوَلَا دَر رَوَزِ قِيَامَتِ عَذَابِ اَتَشِ سَوْدَانِ} يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ
 ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ
 خَيْرٌ اِطْمَأَنَّ بِهِ ^{اَن عَذَابِ بَسْبَابَتِ لَه پَشِوَرِ سَتَادِ دَوَسْتِ تَو بَعْنِي سَبَبِ عَمَلُو وَاَنلَه خَدَايِ سَتَمُ كُنْدَنَدَ مَرَبِيدَكَا نَا} وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ اِنْقَلَبَ
 عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ
 الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ^{بَرَجَه تَفَنَخَدَ زَبَانِ لَرَدِ اَيْنِ جِهَانَا اَصَابَتِ وَانِ جِهَانَا اَرْشَوَا اِنْ خَسِرَانِ} يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَنْفَعُهُمْ ^{زَبَانِ كَارِي هَوِيَا مَيَبَرَسْتَه اَز غَيْرِ خَدَايِ اَن لَه} وَلَا يَضُرُّهُمْ ^{تَزَنَدَه تَشَوَانَدَ رَسَايِنَدَ اَوَرَا اَن پَرَسْتَشِ اَوَرَا اَن صَوَابَتِ} ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

عشر ع ۱۲

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْشَ الْمَوْلَى وَ
 لَيْشَ الْعَبِيدِ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ
 مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 فَلَمْ يَدَدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لَقِطَعَ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ
 كَيْدَهُ مَا يَغِيطُ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ
 وَالنُّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
 يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
 أَعْلَمُ لَمَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْشَ الْمَوْلَى وَ
 لَيْشَ الْعَبِيدِ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ
 مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 فَلَمْ يَدَدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لَقِطَعَ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ
 كَيْدَهُ مَا يَغِيطُ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ
 وَالنُّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
 يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
 أَعْلَمُ لَمَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْشَ الْمَوْلَى وَ
 لَيْشَ الْعَبِيدِ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

از دو فریق کافر و مومن که در خصوص خود که خست نمودند در وصف پروردگار ایشان
 پس آنانکه کافریند
 نار نار
 آتش ریخته شود از بالای سهای ایشان اب لزم
 یضهر به ما فی بطونهم و الجلود
 له لالخته شود آن آنچه در شلای ایشان و پوستها
 ولهم مقامع من حديد كلما ارادوا
 و برایشان راست لرزه از آهن که خواهند
 ان تخرجوا منها من عجم اعيدوا
 له بیرون آیند از آتش از غایت اندوه بازگردانند
 فيها وذو قوا عذاب الحريق
 در آن و جشد عذاب آتش سوزان
 ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا
 بدستی که خدای انازا له ایمان آوردند و کردند
 الصالحات جنات تجري من تحتها
 کارهای نیکی در بوستانهایی که رود
 الأنهار يحملون فيها من أساور
 جویها باز یور گردانند ایشان دران جنت از دست و رنجها
 من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها
 از زر ویدمند ایشان را مروارید و پوشش ایشان دران جنت
 حرير وهدوا إلى الطيب من
 از جامه ابریشمین و راه نمایند ایشان را بنیوی از کفتار
 القول وهدوا إلى صراط الحميد
 و راه نمایند ایشان را بدین خدای ستوده با طریق اجنت

والصّابغين بالانهار

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
 فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِنْ
 نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ
 يُضْهِرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ
 وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَنْ تَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ عَمَمٍ أُعِيدُوا
 فِيهَا وَذُو قُورٍ عَذَابُ الْحَرِيقِ
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ يُحْمَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِنْ ذَهَبٍ وَلَوْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
 حَرِيرٌ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ
 الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

از دو فریق کافر و مومن که در خصوص خود که خست نمودند در وصف پروردگار ایشان
 پس آنانکه کافریند
 نار نار
 آتش ریخته شود از بالای سهای ایشان اب لزم
 یضهر به ما فی بطونهم و الجلود
 له لالخته شود آن آنچه در شلای ایشان و پوستها
 ولهم مقامع من حديد كلما ارادوا
 و برایشان راست لرزه از آهن که خواهند
 ان تخرجوا منها من عجم اعيدوا
 له بیرون آیند از آتش از غایت اندوه بازگردانند
 فيها وذو قوا عذاب الحريق
 در آن و جشد عذاب آتش سوزان
 ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا
 بدستی که خدای انازا له ایمان آوردند و کردند
 الصالحات جنات تجري من تحتها
 کارهای نیکی در بوستانهایی که رود
 الأنهار يحملون فيها من أساور
 جویها باز یور گردانند ایشان دران جنت از دست و رنجها
 من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها
 از زر ویدمند ایشان را مروارید و پوشش ایشان دران جنت
 حرير وهدوا إلى الطيب من
 از جامه ابریشمین و راه نمایند ایشان را بنیوی از کفتار
 القول وهدوا إلى صراط الحميد
 و راه نمایند ایشان را بدین خدای ستوده با طریق اجنت

عشر

ع ٣٤ عب الشع السادر

ولؤلؤا دكش وفي الوقف
 سهل الصخرة الثانية ل
 وسهل الحمرتين ف على الصلحا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ
 سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَزِدْ
 فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ
 وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
 أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي
 لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
 وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
 وَعَلَى كُلِّ
 ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ
 لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَثَامٍ مَغْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
 وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
 وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

بدستی که انان الله کافر شدند و ثابت اند برینع ازین
 خدای و از مسجد حرام مجموع حرم بالعبه از وضعی که گردانیدم
 متاوی در سکنی با عبادت مقیم دران و مسافر و هر که خواهد
 در حرم حال آنکه با جوی بود و باطلیم جشانیم اول از عذابی دردناک
 و ایدن جن محل عمارت ساختیم برای برهیم جای خانه را که وقت طوفان
 یعنی انبار ملودان ما من در خدای هیچ چیز را و پاک گردان خانه
 برای طواف کنندگان غریب و مجاوران و رکوع کنندگان سجده کنندگان
 و نذائن در میان مردمان حج گذاردن تا بایند بقا بیاکان و بر شد
 میان باران از آیدان شتران از هر طریق دور تا مشاهده کنند منفعتهای
 برای ایشان و یاد کنند نام خدای نزد ذبح در روزهای معلوم عشر
 برانجه روزی داد ایشان از ذوات ایشان از ارجاع ثمانیه بود
 و اطعموا البائس الفقیر و درویش پس باید که بیاورد مناسک ایشان را که مانند قصی الحفار
 و یوفوا نذورهم و باید که بر خود حرام گردانید و باید که طواف گردانید و برینع یعنی تعبیه

ادح و صر
 و البادی فی الصلح
 و فی الحالین

۱۴

ان لا بالنون قد ذکر
 فی الاعراف

ج زح ک

و یوفوا

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُ
 لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ
 إِلَّا مَا يُشْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنْ
 الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
 الزُّورِ حُفَاءً لِلَّهِ
 غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
 فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَخُطِفَهُ الطُّورُ
 أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
 ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَأَرْهَأَ
 مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
 إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ
 وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَأَلْهَكُمُ
 اللَّهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلُمُواط وَشَرُّ الْخَبِيثِينَ

کارانست که تعظیم و هر که بزرگ دارد محرم خدا را و هکذا ان پس تعظیم بهتر است
 برای نزد پروردگار او و حلال گردانید شد برای شما شتر و گاو و گوسفند
 الا ما یشلی علیکم فاجتنبوا الرجس من الاوثان و اجتنبوا قول الزور حفااء لله
 ملناجه خوانده شد تحریک بر شما چون میته و ماکول سبع پس دوری از
 خبت که ان اصنام اند و دوری از زیند از گفتار دفع حال آنکه مخلص برای خدای
 غیر مشرکین به و و من یشرک بالله نه شرک آرند بدو و هر که انبار گوید خدایا
 پس چنانستی که گوید افتاد از آسمان پس برباید اول بعضی مرقان
 یا بیفکند او را باد در جایگاهی بعید مهلك سحیق
 کارانست که تعظیم و هر که بزرگ دارد فوا نهای خدایا ما الله هکذا نیلوز اختیار کند پس بدستی
 که ان خلعت از خشت دهاست شمار است دران و قتها منفعتهای دینی
 تا وقت معلوم که هنگام بخور صدق بود پس بکان بحران و این شهر است یا حد و خانه تعبیه یعنی مجموع حرم
 و برای مردودی گردانیدم نوعی تقبش بقیان تا یاد کنند نام خدایا
 برانجه روزی داد ایشان از ذوات ایشان از ارجاع ثمانیه بود
 پس باید که بیاورد مناسک ایشان را که مانند قصی الحفار
 و یوفوا نذورهم و باید که بر خود حرام گردانید و باید که طواف گردانید و برینع یعنی تعبیه

عشره

ع

۸۴

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
 ازانله چون یاد دارند خدا را برسد از هیبت دلهای ایشان و صبر نمایند کارها
 عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
 بران مبارکه که رسیده بدیشان و مداومت نمایند بر نماز و ازانله از آنچه
 رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ
 روزی دیدم ایشان نفقه می کنند و شتران قربانی گردانید و انهارا برای شما از
 شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
 نشانهای دین خدا شمار است دران قربانها و ابله را بر یاد کنید نام خدا را
 عَلَيْهَا صَوَافٍ فَأَذا وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا
 برانها نزد خدایان آنکه صف زده باشید برانها پس چون بپایند بهلوهای ان شتران به زین پس بخورید
 مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ
 از ان و بهمه فقیر غنی سایل و فقیر سایل همچنان
 سَخَّرْنَا مَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ لَنْ نَبَالَ
 تخمیر در وقت خیر را گردانیم ان شتران را برای شما در سایل حالان و شما سپاس داری نماید هرگز سبب
 اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَادِمَآؤُهَا وَلَكِنْ سَيَّأَلُهُ النُّفُوسُ
 یافتن رضای خدای شود گوشتهای ان و لبن سبب نیل رضای خدای خشیه و اخلاص
 مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى
 از شما انرا رام گردانید انهارا برای شما تا بزرگی یاد خدا را بر
 مَا هَدَايَكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ إِنَّ اللَّهَ يُدَا فَعِ عَنْ
 آنچه راه نمود شما را و بشارت ده به نیکوکاران بدست خدای دفع میکند شرور
 الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ
 ازانله ایمان آورده بدستی خدای دوست ندارد هر خیانت کننده ناسپاس را
 أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقُولُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلُمَاطٌ
 فرمان داده بدست ایشان که بگویند که ما تاریکی هستیم و ایشان را
 وَالرَّسُولُ عَلَى نَذْرِهِمْ لَعَدِ
 و بدستی که بر ابروی نمودن ایشان

حزب ۱۰۶

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
 ازانله بیرون گردانید ایشانرا از مسائل ایشان ببله بی استحقاق مدرب سبب
 يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
 میگویند پروردگار ما خداست و اگر نه دفع کردنی خداست بر دمانا بعضی از ایشان
 بِبَعْضٍ لَهْذِمَتْ صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتُ
 بعضی که مسلمان و اهل ذمت و اهل بیعت و امان گردانیدی تعبدان رها بین و بیعت و نشنای یهود را
 وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
 و مسجد های مسلمانان را یاد می کنند دران نام خدا را یاد کردن بسیار
 وَلَئِنْ صَرَنَ اللَّهُ مِنْ نَصْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
 و هر انچه نصرت نماید خدای ازانله نصرت دین او کند بدستی که خدای هر انچه تواناست غالب
 الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
 ازانله اگر ما بگذاشتیم ایشانرا در زمین
 أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَنُوا
 بپای دارند نماز را و بدهند آنچه بر مال واجب شود و فرمانند رعیت را
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ
 گردنی و باز دادند ایشانرا از ناکردنی و سرخدا راست حکم فرمان دلال خاتمت
 الْأُمُورِ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 کارها و اگر بداروغ نسبت کنند گفتار پس بحقیقت تلبیب نمودند
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمُ
 پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم
 إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَ
 ابراهیم و امت لوط و ملازمان این قبیله و
 كَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
 تلبیب گردند موسی را با کثرت عجز او پس مهلت دادم کافران را
 ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَفَّ كَأَن تَكْرِي
 پس عذاب فرودم ایشانرا پس چگونه بود انکار من حال ایشانرا

لهذمت صوامع
 ح مرش

عشره

للعنه
 فی الوصل ج و ۲ الحایب

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
 فِي خَاوِيَةٍ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ
 وَقَصْرٌ مُشِيدٌ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
 فَإِنَّهَا لَا تَعْقِي الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْقِي الْقُلُوبَ
 الَّتِي فِي الصُّدُورِ وَيَسْتَجْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ
 يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ
 سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلِيَتْ
 لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَأَخَذْنَاهَا
 إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ
 فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَزِدْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا
 فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحِجْمِ

پس چنانچه اهل دیه که ملامت گردانیدیم ایشانرا و اهلان ستمکار بودند
 بر آن افتاده بود بر سقفهای آن و جاهی متروک و مهمل بسبب ملامت
 و توئی منفع حکم خالی آن ایام بر رفتند در زمین جهه اعتبار نباشد باید شود
 مرا ایشانرا دلای که در اینله دلایل آن یالوشهای که شنوند نصایح آن
 پس بدستی قصه انکه نابیناست چشمهای ایشان و لیکن نابیناست دلهای ایشان
 له در سینه است واستعمال مینمایند عذاب عاجل و آجل و هرگز
 خلاف نکرده خدای وعده خود را و آن یوم که نزد رب که کافران
 از آنچه بشماریدند لا نشاء الله مستلزم است و باید که روزی که در روز قیامت
 شایسته است از این است که مهربان دادم ایشانرا
 و حال انکه ایشان ستمکاران بودند پس عذاب فرمودم ایشانرا و باجماعت بازگشتن همه
 بلوای مردمان بدستی که من مرشدا بیم نماینده ام هویدا
 پس انانکه ایمان آورده و کردند کارهای نیکی و ایشانراست
 آمرزشی و روزی جامع اسباب گرامت و انانکه سعی نمودند
 در ابطال آیت ما حال انکه طمع را ملحق ایشان ملازمان اتش عظیم اند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا
 بَنِي إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ
 فَيَلْسَنُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحَكِّمُ
 اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ خَدَّائِمْ
 لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي
 شِقَاقٍ بَعِيدٍ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَايُ الْمُنْتَهَى
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ
 عَقِيمٍ أَلَمْ تَرَ يَوْمَئِذٍ لَمَّا يَدْعُونَ يَوْمَئِذٍ يَدْعُونَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

و نفستادیم بیش از تو هیچ پیغمبر صاحب کتاب و نه
 پیغمبری که اگرچند خواند کتاب را یا خواهد چیزی را افکند شیطان سرهوی یا وسوسه در قواوت او را در خاطر او
 پس زایل گرداند خدای انزاله افکند باشد شیطان پس ثابت گرداند
 خدای آیت خود را و خدای داناست درست کار درست گفتار
 تا گرداند انزاله افکند باشد دیو سبب ابتلاي مرانانله در دلهای ایشان
 شک و نفاق و مرا ایشانراست دلهای ایشانراست و بدستی که همه ظالمان از منافق و شرکان و هرانیه
 در خلافی اند دوران صواب و تابانند انانکه دادند ایشانرا دانش که ان
 نوح یا قرآن یا علمین شیطان بدست و وضع از پروردگار بر آورند بدان پس تواضع نماید مرانانلهای ایشان
 و بدستی که خدای هدایت را نماینده است انانزاله ایمان آورده سوی راه راست در هرما بج
 و همیشه باشند انانکه کافر شدند در شکی از کار قرآن یا سعاد
 آید بدیشان امارات قیامت الحان یا اید بدیشان عذاب روزی
 عاقبت انانکه یادمی دران روز من خدایا حلم فرماید میان خلایق پس انانکه
 ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی در بوستانهای ناز و نعمت باشند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُعِيَ

عَلَيْهِ لِيَصْرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ يُوجِئُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِئُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَإِنْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ مِنَ الْأَرْضِ خُضْرًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُعِيَ

عَلَيْهِ لِيَصْرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ يُوجِئُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِئُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَإِنْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ مِنَ الْأَرْضِ خُضْرًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عشر

ان ما مقطوعة رسم جمع المصاحف

عب

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُعِيَ

عَلَيْهِ لِيَصْرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ يُوجِئُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِئُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَإِنْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ مِنَ الْأَرْضِ خُضْرًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُعِيَ

عَلَيْهِ لِيَصْرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ يُوجِئُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِئُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ذَٰلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَإِنْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ مِنَ الْأَرْضِ خُضْرًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ع

عشر

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
 و میپرستند از غیر خداوندی که فرو فرستاده خداوند عبادت آن را
 وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ
 و آنرا نیست برایشان هیچ دانشی و نیست بر مفسدان هیچ یاری دهنده
 وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
 و چون خوانند برایشان آیاتهای ما را حال آنکه واضح اند در رویهای
 الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
 آنرا که کافر شدند اثر آنکارا خواهند که جمله رند بر آنرا الله
 يَقُولُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ ذَلِكُمُ
 میگویند برایشان آیاتهای ما را بگو ای بندگانم شما بیدر از آنچه از آنرا
 النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرِينَ
 اثر است وعده داد آنرا خداوند آنرا که کافر شدند و بشارت بده جای از گشتن آن
بِآيَاتِنَا النَّاسُ ضَرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ
 ای مردمان بدید کرده شده استانی عزیز پس استماع نمایند از بدستی
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
 آنرا که میپرستید شما از غیر خداوند هرگز نیافریند ملسی
 وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
 و اگر چه همه گرد آیند برای کار و اگر بایست از ایشان ملس چیزی را
 لَا يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ
 که برایشان بود نتواند رها کند آنرا از او چه ضعیف است طالب و مطلوب
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
 نشناختند خدا را حق شناختن آن بدستی که خداوند هر آنکه تواند غالب
 يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
 خداوند بر میگزیند از فرشتگان اهل پیام را
 وَمِنْ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
 و از مردمان نیز بدستی که خداوند شنو است

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 میداند آنرا که متقدم است از احوال مکلفان و آنچه متاخر است
 وَإِلَى اللَّهِ عِلْمُ الْغُيُوبِ
 و با علم خداوند باز گردانند کارها را
 اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
 ای آنرا که ایمان آوردید رقع کنید و سجود نمایند و پرستش نمایند
 رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 پروردگار شما را و انعام نمایید بکارم اخلاق تا ملر شما رستگاری یابید
 وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
 و نوازش نماید در طاعت خداوند با حق او برگزید شما را برای
 وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ
 و نگذاشت بر شما در امور دین هیچ تنگی ای چه مذهب پدر شماست
 إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّىٰكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
 که پدر ابراهیم است خداوند نام نهاد شما را مسلمانان پیش ازین در کتاب و دین و آن
 لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
 تا باشد بقیامت پیغمبر فرستاده گواه بر شما و باشید شما گواهان بر
 النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
 دین مردمان پس بپای دارید نماز را و بدهید حق خدا را از مال و استعاضه
 بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
 با الله است او متولی امور شماست پس نیکی متولی و نیکی یاری دهنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حد عبد الشافعی

الکبیر ۳۲

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ وَالَّذِينَ هُمْ
 وَإِنَّ اللَّهَ إِثْنَانِ أَزْوَاجُهُمْ هُمْ نَبُوذٌ دَرَصْلَاحِ مَعَاشٍ وَمَعَادٍ وَإِنَّ اللَّهَ إِثْنَانِ
 لِلزَّكَاةِ فَأَعْلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ
 مَرْدَمِشِ زَلُوعَةٍ أَحْدَثُ لُسْنُهُ أَنْدَ وَإِنَّ اللَّهَ إِثْنَانِ مَرَاتِ نَسْلِ خُودِ نَظَاهِ دَارِنْدَ أَنْدَ
 إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
 مَلِكٌ بِرِ مَرْئِيَانِ إِثْنَانِ يَابِرٌ لُتَيْرُكَانِي لَهُ مَالُكَ أَنْهَا شُودِ دَسْتِهَايِشِ بَدِستِ إِثْنَانِ
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
 وَإِنَّ اللَّهَ إِثْنَانِ مَرَامَنْهَيِ إِثْنَانِ وَعَهْدِهَايِ إِثْنَانِ نَظَاهِ دَارِنْدَ أَنْدَ
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولَئِكَ
 وَإِنَّ اللَّهَ إِثْنَانِ بَرَنَمَازِ إِثْنَانِ مَدَاوِثِ نَمَانِدَ أَنْدَ جَانِكَ بَايِدَ
 هُمْ الْوَارِثُونَ الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
 إِثْنَانِ أَهْلِ اسْتِخْقَانِ ثَوَابِ أَنْدَ لَهُ مَنَاسِبَتِ أَنْوَكَ كَمَالِ بَايِدَ اَعْلَى حَبْتِ إِثْنَانِ دَرَانِ حَبْتِ
 خَالِدُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ
 جَاوِدَانِ بَاشِنْدَ وَحَقِيقَتِ أَفْزِيدِمْ اَدْمِي إِزْخَلَاصِهِ اَزْ كَلِ
 ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُفْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّفْفَةَ
 بِسُرْدَانِدِمْ اَصْلُ وَلاوَلِ نُفْفَةِ دَرَامِ جَابِي سَمَلْنِ وَبَايَكَاكَ بِسُرْدَانِدِمْ اَنْ نُفْفَةِ
 عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ
 خُونِ جَابِدِ بِسُرْدَانِدِمْ اَنْ خُونِ بَنَجَا پَارَهْ لُوشْتِ بِسُرْدَانِدِمْ مَانِ پَارَهْ لُوشْتِ
 عِظًا مَّا فَكَّسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
 اسْتِخْوَانِهَا بِسُرْدَانِدِمْ اَنْ اسْتِخْوَانِهَا لُوشْتِ بِسُرْدَانِدِمْ اَوَلِ اَفْزِيدِشِ دَلِيلِ
 سَبَاسَتِ
 بِسُرْدَانِدِمْ اَمْتَنَاهِستِ خَدَايِ نِيلُوتَرِنِ مَقْدَارِ اَنْ

لَا مَانِيَهُمْ

عِظَمُ الْعِظَمِ كَص

ثُمَّ أَنَّا كُنَّا بِكُمْ مُنْقِضِينَ ثُمَّ إِنَّا كُنَّا بِكُمْ
 بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا هَوَانِيَهْ مِيرِنْدَانِدِمْ بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا رُودِ
 الْقِيَامَةِ تَبْعَثُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ
 قِيَامَتِ رَايِلِزَانِدِمْ شَمَا وَحَقِيقَتِ أَفْزِيدِمْ مَابِرَالِیِ شَمَا هَفْتِ آسَمَانِ
 طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ وَأَنْزَلْنَا مِنْ
 وَنَهْ اِيْمَ اَزْكَارِ خَلَايِقِ نَهْ اَكَاَهْ وَفَزُو فَرَسْتَايِدِمْ اَزْ
 السَّمَاءِ مَاءً فَتَدَّرُ فَاسْكِنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَأَنْزَلْنَا
 جَهْ اِسْمَانِ آبِ بِمَقْدَارِ حَاجَتِ بِسُرْدَانِدِمْ اَدِيمِ اَزْ اَزْ اِسْمَانِ آبِ بِمَقْدَارِ حَاجَتِ بِسُرْدَانِدِمْ اَدِيمِ اَزْ
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَدْ دَرُودُنَا فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ
 بَرْدِنِ اَنْ اَبِ اَرْشَمَا بُوَحِيْ هَوَانِيَهْ تُولَانِيْمِ بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا بِسَبَبِ اَنْ اَبِ بُوَشْتَانِيَاهِ
 مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ
 اَرْخَمَا بَنَانِ وَاَلُودِهَا شَمَارَاستِ دَرَانِ جَنَاتِ سِيَوَهايِ
 كَثِيرَةٍ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَشَجَرَةٍ تُخْرِجُ
 بَسِيَارِ جَوْنِ رَطْبٍ وَعِنَبٍ وَزَانِ فَوَالِهْ بَايَكَاكَ بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا وَدَرِخْتِ اَلِهْ بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا
 مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِينَ
 اَزْ لُوقِ سَيْنَا حِيْ وَبَايَدِمْ رُوغْنِ زَيْتِ اَنْ وَنَانِ خُورِشِيْ بَرَايِ خُورِشِيْكَانِ
 وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لَسْقِيتُمْ مِمَّا فِي
 وَبَدِستِ اَلِهْ مَرْتَمَارَاستِ دَرِجَنِشِ شَرِ هَوَانِيَهْ حَلِ اَعْتَبَارِيْ مِيْ اَشَامَانِمْ اَشَمَارِ اَزْ اَنْ اَلِهْ شَمَا
 بِطُورِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا
 شَمَاهَايِ اَنْهَاسْتِ بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا مَنَفَعَتِ بَسِيَارِ وَاَزْ لُحْمِ اَنْ
 تَأْكُلُونَ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
 بِخُورِيْدِ وَبَرَانِ شَتَرَانِ وَبَرِ لُشْتِ بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ
 وَحَقِيقَتِ فَرَسْتَايِدِمْ نُوحًا سُوِيْ اَلِهْ شَمَا بِسُرْدَانِدِمْ اَلِهْ شَمَا اِيْ لُوقِ مِنْ
 اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
 بِرَسْتِشِ نَمَانِدِمْ خَدَايَا نَسْتِ شَمَارَا حِيْ خَدَايِ جَزَاوَرِ اَيَايِسِ مِيْ تَرَسِيدِ اَزْ عَذَابِ اَوْ

عشر

تسعة

١٠٤

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
 پس بدید اوردیم پس از زمان ایشان اهل زمانهای دیگر را پیش نیک هیچ طایفه
 أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ثُمَّ أَرْسَلْنَا نُؤْتِي كُلَّهَا
 بروقت هلاک خود و تاخیر نشوند پس فرستادیم بجزایر ما را و سوار و متاع هلاک کرد
 جَاءَ أُمَّةٌ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
 آمدی بطایفه پیغمبر ایشان بدو بخاستند از او پس تابع گردانیدیم بعضی از آنها را بر بعضی
 وَجَعَلْنَا هُمْ أَحَادِيثَ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ثُمَّ
 وگردانیدیم ایشان را اخبار عجیب پس هلاک کردی گروهی که ایمان نیاوردند بخدا پس
 أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ
 فرستادیم موسی و برادر او هرون بمعجزات ما و خاصه حجی ظاهر که عصا
 إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ
 سوی فرعون و گروه او پس تکبر نمودند و بودند گروهی قاهر و غالب
 فَقَالُوا أَنْوُفٌ مِنْ بَشَرِينَ مِثْلَنَا وَقَوْمُهُمْ لَنَا عَابِدُونَ
 پس گفتند ای ایمان ابربر برای سخن دوا می مانند و گروه ایشان برای خداستگارند
 فَكَذَّبُوهُمْ فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 پس بدو بخاستند از او پس هرون را پس بودند در هلاک کرده شدگان و تحقیقت دادیم تا
 مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا آيَةَ مَرْمَرٍ
 موسی را توحید نام را ایشان راه یابند در دین و گردانیدیم سپر مرمی را
 وَأُمَّةٍ آيَةً وَأَوْتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ ذَاتِ قُرْآنٍ وَمَعِينٍ
 و مادر او را دینی بر یافت و جای ایدم ایشان را سوی زمینی بر افروختیم از زمین با صلوح استقامت
 كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا
 ای پیغمبران هر قومی بخورید از اطعمه لذیذ با حلال و نیک
 صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ وَإِنَّ هَذِهِ
 کار نیکو بدستی که من می بینم شما دانایان و بدستی که حضرت و گردار و نیکو
 أَمْنُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ
 ملت شماست حال آنکه ملت یکجا و متفق باشند و انا پروردگار شما ام پس بترسید از من

عشره ۲۷۶

وین قراوان
 لم یقف علی علم
 فاقولوا ب

فالتقوا

فَفَقَطَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
 پس شغرف گردانیدند در میان ایشان حال آنکه مختلف بود مردی با نجه
 لَدَيْهِمْ فَرَحُونُ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّى
 نزد اعتقاد ایشان شادانند پس بگذار ایشان را در گرداب ضلالت و جهل ایشان تا
 حِينَ يَحْسَبُونَ أَنَّ مِعْمَهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَيْنَ
 هنگام موت و قتل ایشان ایامی نیاوردند که آنچه مدد می دهیم ایشان را بماند از مال و سپهر
 سَارِعَ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَّا يَشْعُرُونَ إِنَّ
 تشاب می نمایند ایشان در نیکیها که نمی دانند که از چه استدلالت بدستی
 الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ وَالَّذِينَ
 که انا الله ایشان از ترس و غنا و پروردگار نهایت خوف رسیده اند و انا الله
 هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ
 ایشان بدایله پروردگار ایشان روحانیت و انا الله ایشان ایمان می آورند و پروردگار ایشان
 لَا يُشْرِكُونَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
 انباز نمی گردانند غیر او و انا الله بدایله می شنند در راه خدای آنچه بدایله می شنند و حال آنکه دل های ایشان
 وَجَلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ
 ترسناست برای الله ایشان با جلد پروردگار ایشان باز گردنده اند ایشان شتابانند
 فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
 در تحصیل خیرات دینی و دنیوی و ایشان برای آن پیشی گیرنده اند و تکلیف نمی نمایم هیچ تنی را
 إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
 ملزمت ندارد توانایی و نزد ماست نشنه هر یک لوح یا صحیفه ای می نویسد برستی و ایشان
 يُظْلَمُونَ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ
 مظلوم نباشند در آن باب نه دل های ایشان در گرداب غفلت از آنچه نفیست کتاب و مران غفلت
 أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ حَتَّى إِذَا
 خصالی چند دیگر دیدیم از غیر آنچه گفتیم از غفلت و جهالت ایشان مران اعمال کنند و اندر حال بدراستی ناچار
 أَخَذْنَا مُتْرَفِيَهُمْ بِالْعِذَابِ إِذَا هُمْ تَجْرُونَ
 فراگیریم متنعان ایشان را بعذاب روز بدایله یا سال قط نامان ایشان استعانت نمایند

للظهر

ع عشره

لَا تَحْزَنُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصِرُونَ قَدْ كَانَتْ
 لَكُمْ لِقَاءُ يَوْمِكُمْ هَذَا أَنْتُمْ لَا تَحْزَنُونَ
 اَيَاتِي تَكُنْ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ
 تَنْكَبُونَ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْتَكُونَ
 أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَهُمْ بَأْسٌ
 بَلْ كَانُوا مُنْكَرُونَ
 أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
 مَنكَرُونَ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ
 بِالْحَقِّ وَآكَرَهُمُ الْحَقُّ كَاِبَهُونَ فَلَوْ أَتَّبَعَ
 الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
 وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَبْرًا
 فَقُلْ رَبُّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ
 وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ الْغِيظِ وَتَكْفُرُ بِآيَاتِهِ
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّوْطِ لَنَّا كَاِبُونَ

گویند استعانت شما را از ما نصرت یافته نشوید بحقیقت بود
 ایاتی تکیه کنید بر شما بر بودید شما بر پاشنه های خود
 تنکب شوند مستکبرین به سامرانه تهاک شوند
 آفریدند تکرار گفتار را یا چه آمد بدیشان از کتب سماوی آنچه نیامد
 آباء هم اولین امرا می شناسند رسول خود را و نمی شناسند
 منکر شوند امرا می گویند به جنه بل جاده هم
 بالحق و اکثر هم الحق کارهون و اگر پیروی نمودی
 الحق اهواء هم لفسدت السموات والارض و زمین و آسمانها
 و من فیهن بل آتینا هم بذكرهم فهم عن ذکرهم معرضون
 ام تاسئلهم خبرا قل ربک خیر و هو خیر المرسلین
 و انک لتدعوهم الی الغیظ و تکفر بآیاتہ و بدستی که تو
 و ان الذین لا یؤمنون بالآخره عن الصوٹ لنا کابون و بدستی که آنانی

عشره

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمُ مِنَ ضُرٍّ لَلْجُودُ
 فِي طَغْيَانِهِم يَعْمَهُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ
 فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحْنَا
 عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ
 وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
 قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأَنَّا
 لَمَبْعُوثُونَ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ
 إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
 الْوُجُوهِ السَّامِيَةِ وَرَبُّ الْمَقَادِيرِ قُلْ لِلَّهِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ
 وَالْآخِرُ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

و اگر بخشاییم نمایم بر ایشان و زایل گردانیم آنچه بدیشانست از قضا مرانیه ستیر
 فی طغیانهم یعلمون و شدت ضلالت ایشان شدت گمراهی و حقیقت گرفتیم ایشان را بعباد
 فما استکانوا لربهم و ما یضرعون حتی اذا فتحتنا
 علیهم بآبای که در آن بآب نماندند و خضوع نمایند تا چون کشاده گردان
 و هو الذی انشاء لکم السمع و الابصار و الافئدة و اوست آنکه
 قلیلا ما تشکرون و اوست آنکه متفرق گرداند شما را در زمین
 و هو الذی یحیی و یمیت و له اختلاف اللیل و النهار و اوست آنکه زند میگرداند و می میراند و مرقدت او را
 افلا تعقلون و اوست آنکه در نمی آید نه که گفتند مانند آنچه گفتند
 الا و لکون قالوا اذا متنا و کنا ترابا و عظاما ءاننا
 لمبعوثون گفتند ای چون میمیریم و باشیم خاک و استخوانها ای بیدار
 لقد وعدنا نحن و آباؤنا هذا من قبل و ما صدقوا و اوست آنکه داد شدیم و دیدن ما بدین خبر ازین پیش
 ان هذا الا اساطیر الاولین قُل لِمَنِ الارض و من فیها و اوست آنکه
 ان کنتم تعلمون سیقولون لله قُل افلا تذکرون و اوست آنکه
 قل من رب السموات السبع و رب الوجوه السامیه و رب المقادیر و اوست آنکه
 قل لله المملک الیوم و الآخر و هو العلی العظیم و اوست آنکه

ع

ع

عشره

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
وَأَنَّهُمْ بَرَاءَتٌ مِّنْهُنَّ فَإِنَّهُمْ لَا يَدْرُونَ
 إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرُؤُا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 عَنْهَا الْعَذَابَ إِنْ تَشْهَدُ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَإِنَّ اللَّهَ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ
بِأَلْفِ نَفْسٍ

لَعْنَتُ الْبَاءِ
 ويدرؤوا
 واما انهم
 المصاحف

والخامسة اذ وصفت
 انهم كاذبون

عشر ١٠٤

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَادِبُونَ وَلَوْلَا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَوْهُ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 بِالْكَذِبِ وَقَالُوا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَّكِبَ بِهَذَا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 هَذَا بَهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا
بِأَلْفِ نَفْسٍ
 وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
بِأَلْفِ نَفْسٍ

فهم قطعوا
 وفيها خلا

چون نه آوردند بر اثبات آن چهار گواهان پس چون نیامدند ان
 گواهان پس ایشان نزد خدای ایشانند دروغ گویند و آنکه
 بخشش خدای بودی بر شما و مهربانی او درین جهان و آن جهان
 لمسکم فیما افضتم فیہ عذاب عظیم اذ تلقوہ
 بالکذب و تقولون با فواہکم ما لیس لکم بہ علم
 و تحسبونہ ہینا و ہو عند اللہ عظیم و لولا
 اذ سمعتموہ قلتم ما یكون لنا ان نتکب بہذا
 ہذا بہتان عظیم یعظکم اللہ
 ان تعودوا لمثلہ ابدًا ان کنتم مؤمنین
 و یبیین اللہ لکم الایات واللہ
 ان الذین یحبون ان تشیع الفاحشۃ فی
 الذین امنوا لهم عذاب الیم فی الدنیا
 والآخرۃ واللہ یعلم وانتم لا تعلمون
 و آن جهان و خدا میداند برارت عایشه و غیر آن و شما
 نمی دانید

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 وَتَتَّبِعْ خُطَايَا الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَمُرُّ
 بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ
 يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ
 أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
 لَعُنُوهُنَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 عَلَيْهِمُ السِّنَنُ وَأَعْدَاهُمْ وَارْجُلُهُمْ
 مُبِيدَةٌ وَنُفَرُهُمْ كَالصَّخْرِ رَاكِنَةٌ

وَالزَّكَاةَ

وازنه بخشودی خدای بودی بر شما و آنکه خدای مهربانست با شما
 لا تتبعوا خطای الشیطان دیوتا

ای انا لله ایمان آوردید متابعت نمائید آثار کاهای
 و من تتبع خطای الشیطان فانه یامر و نه پس بدستی او میفرماید

بالفحشاء والمنکر ولو لا فضل الله علیکم ورحمته لکنتم من الخاسرین
 بکارهای فحشاء و منکرات و ازنه بخشش خدای بودی بر شما

ورحمته ما زکی من یشاء و الله سميع عليم
 و مهربانی او پاک کننده از آنکه می خواهد و خدای شنواست و دانای

ولا یاتل اولوا الفضل منکم والسعة ان یتوا اولی القربى
 و نباید که سواد خود را بخوانند خداوندان فزونی و ارباب توانند که

و المساکین و المهاجرین فی سبیل الله
 بدهند خداوندان خوشی و بیچارگان و دوری ازینند کارا از اوطان

و لیصفحوا الا تحبون ان یغفر الله لکم
 در راه دین خدای و باید که عفو کنند و باید که جمع کنند اید دوست میدارید

ان الذین یرمون المحصنات الغافلات المؤمنات
 نه بامزد خدای شما و خدای آمرزگارست مهربان

لعنوا فی الدنیا و الآخرة و لهم عذاب عظیم
 بدستی که انا لله بزناسبت میکنند زان عفاف را ناکاه از مله های زنان ایمان را

علیهم السنن و أعداهم و أرجلهم مبیدة و نفرهم
 ایشان از زخم خدای دین جهان و آن جهان و ایشان عذاب بزرگ دران روز و نفرهای

ما زکی من یشاء المصاحف

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْحَقُّ الْمُبِينُ وَالْحَيِثُوتُ لِلْجَنَّاتِ
 وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
 أُولَٰئِكَ مُبَرَّجُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَزُفْرٌ كَرِيمٌ
 الَّذِينَ أَصْرَأْ لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
 حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا
 تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارجعوا
 فَارجعوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْمُلُونَ
 قُلِ الْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
 فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بَرِّئٌ مِمَّا يَصْنَعُونَ

یومئذ یوفیهم الله دینهم الحق و یعلمون ان الله هو
 دران روز بدهد خدای جزای ایشان که واجب یاباست و بدانند که خدای اوست

الجنات للجنین و الجنیون و الطیبات للطیبین
 زنان بدکار برای مردان بدکار و مردان بدکار برای زنان بدکارند

و الطیبون للطیبات و اولئک مبررجون
 و زنان نیلکار برای مردان نیلکارند و مردان نیلکار برای زنان نیلکارند

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 آن زنان و مردان که در لورد اند از آنکه میگویند و روزی باریت

حتی تستأذنوا و تسلموا علی اهلها
 تا آنکه دستوری خواهید و سلام گوید بر خداوندان خانه ان استینان و تسلیم است

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 و مرثا تا آمدند و باید که فرمودیم شما را این ادب پس از بیاید شما دران خانه هیچ پس

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 و در میاید دران تا آنکه دستوری دهند شما را و اگر گوید شما بازگردید

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 و بازگردید ان رجوع باضر ترست مرثا و خدا باخه میبندد داناست

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 و نیست بر شما هیچ بزه که داید دران خانه های نه متوطن دران چون رابطه

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 و دران موضع بود قضاء حاجتی مرثا و خدای میداند از آنکه اشکارا میلند از خبر و انرا که بیاید میدارید

و الذین اصرا لا تدخلوا بیوت غیر بیوتکم
 و قلی المؤمنین یعضوا من ابصارهم و یحفظوا فروجهم
 و بوی مؤمنان دارند چشمهای ایشان از زنان محارم و نگاه دارند
 فوجهم ذلک ازکی لهم ان الله خیر مما یصنعون
 الا که سناسل ایشان را بجهت نیتیم و بهتر مرثا انرا بدی که خدای بکار هست و دانا باخه میبندد

عشر

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ بَعْضُهنَ مِنْ ابْنَاهُنَّ وَيَحْفَظْنَ
 وبلو مرزبان با ایمان را تا خوا بایند دارند چشمهای ایشان از نظر بداجه و نگاه دارند
 فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 عورت خویشت را و آشکارا نکنند آرایش ایشان را غیر آن حجاب و عورت را که ظاهر بود از آن حجاب
 وَلَيُضِرَّنَّ بخسره‌ها عَلى جُوهَرِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ
 و باید که بزنند متضعهای ایشان را بر مواضع گریبانهای ایشان و آشکارا نکنند آرایش ایشان را
 إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
 مادر برای شوهران ایشان یا پدران ایشان یا پدران شوهران ایشان یا
 أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
 پسران ایشان یا پسران شوهران ایشان یا برادران ایشان یا
 بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَاءَهُنَّ أَوْ مَا
 پسران برادران ایشان یا پسران خواهران ایشان یا زنانی که اهل دین اسلام باشند یا زنان
 مَلَكَتْ أَيْمَانَهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ
 آزاد که در صحبت ایشان باشند یا آنچه از عیب و یا خدشکاران نه خداوندان شهوة
 مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى
 از مردان یا کودکان که مطلع نشده باشند بر
 عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضُرَّ بَارِئُ جُلُوهِنَّ لِيَعْلَمَ
 سترهای زنان و باید که زین نزنند آن زنان پاریا ایشان را تا معلوم شود
 مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
 دیگر از آنچه نهان دارند از آرایش ایشان را چون و غیر آن بگردید سوی خدا ممکن
 لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ وَانكِحُوا الْأَيَامَى
 ای اهل ایمان تا ملر شما رستگاری یابید و زن دهید و شوهر دهید مردان غریبا
 مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ أَنْ يَكُونُوا
 و زنان غریبا از شما و نیکوکاران از بندگان شما و پرستاران شما اگر باشند
 فَتَرَاءَ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 درویشان بی نیاز گرداند ایشان را از عطاء خود و خدای فراخ عطاست دانای مستعان

وقف علی الله بالالف
 ایة بغير الف رسم
 المصالحف هنا و
 الزخرف بالهیه السائر
 و سورة الرحمن آیه
 التقلات
 یغنیهم

وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ
 و باید که عفت و زنده ان الله نمی یابند قده نیکاح تا بی نیاز گردانند ایشان را
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
 خدای از عطاء خود و ان الله بیجویند باز خریدن خود از بندگان که است
 أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
 دستهای شما پس مکتبه کنید ایشان اگر دانید شما در ایشان امانت و بیکار نیستند
 مِنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَنِيَاكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ
 ایشان را از مال که داده است شما را ای مسلمانان و مدارید بچهارویستم شما را بکار زنا
 إِنْ أَرَدَنْ تَحَصُّنًا لِنَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ
 اگر خواهند عفت و زینت را جویند متاع زایل این جهان را و هر که
 يُكْرِهُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أِكْرَاهِهِمْ
 اگر نماند ایشان را پس بدستی که خدای از پس گواه نمودن ایشان را از کارستان آن
 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنْ
 و بحقیقت فرستادیم سوی شما آیههای ماقصیل حلال حرام و داستانی از حال
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ
 ان الله گذشتند پیش از زمان شما و پندی سر پرستگاری را
 نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ كَمَشْكُورَةٍ فِيهِ مِصْبَاحٌ
 حقای خداوند هدایت اهل اسمانها و زمین است داستان هدایتی چون شمع است در آن شمع
 الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ
 آن چراغ در ابکینه بود آن ابکینه لویی آن ستاره است بغایه روشن و درخشان
 مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا
 آن زجابه از درختی مبارک زیتونست نه مایل بجهه شرق و نه بجهه غرب که از ساق آن
 يُضَيُّ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
 روغن آن روشن و اگر چه نرسد بان آتشی روشنی است بر روشنی را به بیناید خدای برای معرفت خود
 وَيُضِيبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 و بدین میارد خدای داستانها برای مردم و خدا بی نهایت داناست

دری تو قد دردی
 تو قد ح دردی تو قد
 ص دردی تو قد

ادح ص
 ۹۶

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ
 در خانه های که رخصت فرمود خدا که تعظیم نمایند آنها را و یاد کنند نام خدا را
 يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ
 بیای میگویند مرا در آن خانه ها اوقات با بیداری و اول خروید مردانی که مشغول نگرددند ایشانرا
 تِجَارَةً وَلَا بَيْعَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقَامِ الصَّلَاةَ
 خریدن و نه فروختن از یاد داشتند خدای و بای داشتی نماز
 وَآتَاءَ الزَّكَاةَ تَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ
 و دادن زکوة میترسند از روزی که مضطرب شود در آن روز
 الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيُجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
 دلها و دیدها تا بخارزد ایشانشان خدای نیلور جزاء آنچه کرده اند
 وَيَرْيَدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
 و زیادت گرداند چیزی از فضل و خدای روزی میدهد انرا که میخواهد بی هیچ
 حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بَقِيْعَةٍ
 شمار و انانله کافرشند خیرات ظاهر ایشان چون چیزی است که باشد شایسته نیستی
 يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَاءً
 صواب قیامت بنادر آن مردنیک تشنه آبی تا چون آید بدان نیابد آنرا هیچ چیز آنرا
 وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ
 و یابد عقاب و خدایا زود آن بر تمام رساند جزاء اعمال و خدای زود
 الْحِسَابِ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي خَرَجٍ لِحَيٍّ يَغْشَاهُ
 شمارست یا چون تاریکهای در دریای عمیق که آید بر زبر او
 مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٍ
 آشوب آبی که از زبران بود آشوبی دیگر که از زبران بود آری تاریکهای است
 بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْهَا
 برخی از آن بر زبر برخی چون بیرون ارد آنکه در آن دست خود را نزدیک نبود
 وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ
 و هر که بداند نیارد خدای برای او روشنی پس نیست مرا و هیچ روشنی

کس
 و الاصل من قراء
 یسبح یغفر الذنوب کانه
 قبل من التبت فقبل
 رجال ای هم رجال

الامین قوله
 سحاب ظلمات
 بالاضانه

عشره

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 ای ندانستی که خدای بیای میگوید مرا و هر که در آسمانهاست
 وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
 و در زمین است و پرندگان حال الله استرینده اند بهما را بحقیقت دانست
 صَلَوَتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ
 خواندن خدای و ثنا گفتن او را و خدای داناست آنچه میکنند
 مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 و خدایاست پادشاهی آسمانها و زمین و با حکم خداست بازگشتن همه
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
 ای ندانستی که خدای میکند بقلبت آری پس تالیف میدهد میان اجزاء او
 ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ تَخْجُجُ مِنْ
 پس میگرددند او را بر هم نشسته پس می بینی باران را که بیرون می آید از
 خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ
 فجای آن و فرود میفرستد از آسمان از توده های که در آنست خفیفی را
 بَرَدٍ فَيَصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ
 چیزی از آنکه را پس هلاک میکند انرا که میخواهد و دور میکند انرا که میخواهد
 يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ
 نزدیک میشود روشنی برق او که ببرد دیده ها را تغییر میدهد خدای شب
 وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ
 و روز را بدرستی که در آن تغییرست همانینه محل اعتباری مر خداوندان نظرداد دلایل
 خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ
 و خدای آفرید هر جنبه را از آبی مخصوص یعنی نطفه پستانها بعضی که می رود بر شکم خود
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى
 و از ایشانست بعضی که می رود بر دو پای و از ایشانست بعضی که می رود بر
 أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
 چهار پای می آفریند خدای آنچه میخواهد بدرستی که خدای بر هر چیزی تواناست

عن من مقطوع في كل المصاحف
 وهنا وفي النجم عن من تولى

يذهب

خالق كل شئ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
 بَدِيتُ لَهُ مَوَانٍ أَنَانَدَ لَهُ إِيْمَانُ أَوْرَدَهُ خُدَايَ وَبِعَبْرَ فَرَسْتَادَهُ أَوْ وَجُونَ
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ
 بَاشَنَدُ بَا أَوْ بَرَعَرِ كَارِي لَهْ مَحْتَاجُ بُوْدُ بَزُونَدُ تَا دَسْتُوِي خَوَاهَنَدُ اَزْ رُوِي
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 بَدِيتُ لَهُ أَنَا لَهْ دَسْتُوِي مِي خَوَاهَنَدُ اَزْ رُوِي اِيْشَانِ اَنَانَدَ لَهُ حَقِيْقَتِ اِيْمَانِ مِي اَزْ رُوِي خُدَايَ
وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنْ لِمَنْ
 وَبِعَبْرَاوُ بَرِ جَوْنِ دَسْتُوِي خَوَاهَنَدُ اَزْ رُوِي بَرَايِ بَرِي اَزْ كَارِ اِيْشَانِ بَرِ بَرَايِ اَنَا لَهْ
شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 خَوَاهِي دَسْتُوِي اَزْ رُوِي اِيْشَانِ وَطَلَبِ اَمْرِشِ كُنْ بَرَايِ اِيْشَانِ اَزْ خُدَايَ بَدِيتُ لَهُ خُدَايَ اَمْرِ كَارِ سَتِ مِهْرِيَانِ
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ
 مَلُودَايِنَدِ خَوَانَدِ بِيْعَبْرَ مَرِ شَمَاوُ دَرِ مِيَانِ شَمَاوُ جَوْنِ خَوَانَدِ بَعْضِي اَزْ شَمَاوُ
بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْلُونَ مِنْكُمْ
 بَعْضِي نِيْلُو مِيْدَانَدِ خُدَايَ اَنَا اَزْ رُوِي اَنَا اَزْ رُوِي بَتَدَجِ اَزْ جَمْعِ بِيْرُوْنِ مِيْرُوْنَدِ اَزْ شَمَاوُ
لَوْ أَذِنَ لَكُمْ لَوَلَّى الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ
 حَالُ اَنَا لَهْ بَسْتَرِ نَدِ بَعْضِي بَرَايِ اَنَا لَهْ خَلَدُ اَنَا لَهْ دَوْرِي مِيْلَزِيْنَدِ اَزْ فَرْمَانِ رَسُوْلِ لَهْ رَسِيْدِ اِيْشَانِ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مُلْكُ
 صَوْرَةُ اَزْ نِيَايِشِي اَزْ خُدَايَ دَرْدَنِيَا بَارِسَدِ بِلِشِي عَذَابِي دَرْدَنِيَا دِرَاخْتِ اِيْشَانِ بَدِيتُ لَهُ مِي خُدَايَ اَنَا لَهْ اَنَا لَهْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ يَوْمَ
 اَسْمَانِيَا وَزَمِيْنِ اَسْتِ نِيْلُو مِيْدَانَدِ اَنَا لَهْ شَمَاوُ بَرَايِنَدِ اَزْ اَقْوَالِ وَافْعَالِ رُوِي
يَرْجِعُونَ إِلَيْهِ فَيَنْبُئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 مَارُزْدَا سَتَدِ اِيْشَانِ سَوِي عَمَلِ اَوْرِيسِ بِيَا كَا هَانَدِ اِيْشَانِ اَبَا جَمْعِ رُوْدَه بَاشَنَدِ خُدَايَ بَرِ جِيْزِي دَانَا سَتَدِ

سورة الفرقان فاتحة الكتاب غير المكية بطائفة قوله تعالى لا اله الا الله
 فاطر يا ايها سبع و سبعون بالانفاق كلمة ٨٩٢ و حرفها ٨٣ ٧

الكبير
 ٣١

بَدِيتُ لَهُ مَوَانٍ أَنَانَدَ لَهُ إِيْمَانُ أَوْرَدَهُ خُدَايَ وَبِعَبْرَ فَرَسْتَادَهُ أَوْ وَجُونَ
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
 بَدِيتُ لَهُ مَوَانٍ أَنَانَدَ لَهُ إِيْمَانُ أَوْرَدَهُ خُدَايَ وَبِعَبْرَ فَرَسْتَادَهُ أَوْ وَجُونَ
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ
 بَاشَنَدُ بَا أَوْ بَرَعَرِ كَارِي لَهْ مَحْتَاجُ بُوْدُ بَزُونَدُ تَا دَسْتُوِي خَوَاهَنَدُ اَزْ رُوِي
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 بَدِيتُ لَهُ أَنَا لَهْ دَسْتُوِي مِي خَوَاهَنَدُ اَزْ رُوِي اِيْشَانِ اَنَانَدَ لَهُ حَقِيْقَتِ اِيْمَانِ مِي اَزْ رُوِي خُدَايَ
وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنْ لِمَنْ
 وَبِعَبْرَاوُ بَرِ جَوْنِ دَسْتُوِي خَوَاهَنَدُ اَزْ رُوِي بَرَايِ بَرِي اَزْ كَارِ اِيْشَانِ بَرِ بَرَايِ اَنَا لَهْ
شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 خَوَاهِي دَسْتُوِي اَزْ رُوِي اِيْشَانِ وَطَلَبِ اَمْرِشِ كُنْ بَرَايِ اِيْشَانِ اَزْ خُدَايَ بَدِيتُ لَهُ خُدَايَ اَمْرِ كَارِ سَتِ مِهْرِيَانِ
لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ
 مَلُودَايِنَدِ خَوَانَدِ بِيْعَبْرَ مَرِ شَمَاوُ دَرِ مِيَانِ شَمَاوُ جَوْنِ خَوَانَدِ بَعْضِي اَزْ شَمَاوُ
بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْلُونَ مِنْكُمْ
 بَعْضِي نِيْلُو مِيْدَانَدِ خُدَايَ اَنَا اَزْ رُوِي اَنَا اَزْ رُوِي بَتَدَجِ اَزْ جَمْعِ بِيْرُوْنِ مِيْرُوْنَدِ اَزْ شَمَاوُ
لَوْ أَذِنَ لَكُمْ لَوَلَّى الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ
 حَالُ اَنَا لَهْ بَسْتَرِ نَدِ بَعْضِي بَرَايِ اَنَا لَهْ خَلَدُ اَنَا لَهْ دَوْرِي مِيْلَزِيْنَدِ اَزْ فَرْمَانِ رَسُوْلِ لَهْ رَسِيْدِ اِيْشَانِ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مُلْكُ
 صَوْرَةُ اَزْ نِيَايِشِي اَزْ خُدَايَ دَرْدَنِيَا بَارِسَدِ بِلِشِي عَذَابِي دَرْدَنِيَا دِرَاخْتِ اِيْشَانِ بَدِيتُ لَهُ مِي خُدَايَ اَنَا لَهْ اَنَا لَهْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ يَوْمَ
 اَسْمَانِيَا وَزَمِيْنِ اَسْتِ نِيْلُو مِيْدَانَدِ اَنَا لَهْ شَمَاوُ بَرَايِنَدِ اَزْ اَقْوَالِ وَافْعَالِ رُوِي
يَرْجِعُونَ إِلَيْهِ فَيَنْبُئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 مَارُزْدَا سَتَدِ اِيْشَانِ سَوِي عَمَلِ اَوْرِيسِ بِيَا كَا هَانَدِ اِيْشَانِ اَبَا جَمْعِ رُوْدَه بَاشَنَدِ خُدَايَ بَرِ جِيْزِي دَانَا سَتَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خُدَايَنَدِ خِيَرَتِ عَاسَتِ اَنَا لَهْ فَرُو فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ
الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ
 خُدَايَنَدِ خِيَرَتِ عَاسَتِ اَنَا لَهْ فَرُو فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ فَرَسْتَادِ
لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا الَّذِي لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 مَرِجِيَانِيَا پِيْمِ نَمَايِنَدِ اَزْ عَقْلَا اَنَا لَهْ خُدَايَ لَهْ مَرَاوِلَسْتِ پَادِشَاهِي اَسْمَانِيَا وَزَمِيْنِ
وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
 وَنَلَقْتُ بَرَايِ خُوْدِ مِيْرُوْنَدِي وَنِيْسَتِ مَرَاوِلَ هِيْجِ اَبَايِ دَرِ پَادِشَاهِي
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا وَأَخْتَدُوا مِنْ
 وَافَرِيْدِ مَرِ جِيْزِي اَنَا لَهْ نِيْ تَوَانَدِ هِيْجِ جِيْزِيَا اِيْشَانِ خَلُوْقَتِ وَفَرَسْتَادِ اَزْ
دُونِهِ إِلَهًا لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا
 غِيْرِ خُدَايَ خَلَايَا اَنَا لَهْ نِيْ تَوَانَدِ هِيْجِ جِيْزِيَا اِيْشَانِ خَلُوْقَتِ وَفَرَسْتَادِ اَزْ
يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
 مَالِكِ نَهْ اَنَدِ بَرَايِ خُوْدِ هِيْجِ كَزَنَدِي اَنَا لَهْ نِيْ تَوَانَدِ هِيْجِ جِيْزِيَا اِيْشَانِ خَلُوْقَتِ وَفَرَسْتَادِ اَزْ
مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا تُشْعِرُونَ وَلَا تَسْمَعُونَ
 اَزْ رُوِي رُوِي وَاعْطَاوُ رُوِي وَنَهْ بَرَايِنَدِ اَنَا لَهْ خَلَدُ اَنَا لَهْ دَوْرِي مِيْلَزِيْنَدِ اَزْ فَرْمَانِ رَسُوْلِ لَهْ رَسِيْدِ اِيْشَانِ
إِنْ هَذَا إِلَّا افْكٌ أَفْتَرِيهِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ
 نِيْسَتِ اِيْنِ قَوْنِ مَلُودَايِنَدِ دَرُوِي لَهْ فَرَا بَا فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ خَلَدُ اَنَا لَهْ دَوْرِي مِيْلَزِيْنَدِ اَزْ فَرْمَانِ رَسُوْلِ لَهْ رَسِيْدِ اِيْشَانِ
آخِرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا وَقَالُوا آسَاطِيرُ
 دَلِيْلُ لَهْ بَرِ قُوْتِ وَخِيَارِ بَرِ حَقِيْقَتِ اَمْدَنَدِ بَخْشَايِ نَهْ دَرِ مَوْضِعِ وَبَلَدِ رُوِي وَفَرَسْتَادِ اَزْ
الْأَوَّلِينَ أَكْتَنَبَهَا فَهِىَ تَمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً
 بِيْشِيْنِيَا سَتِ لَهْ نِيْسَتِ اَنَا لَهْ بَرَايِ خُوْدِ بِيْرَانِ حِكَايَتِ مِي خُوْدِ بَرَاوُ بَامِدَادِ
وَأَصِيلًا قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
 وَبَاخِرُوْنِ بَلُو فَرُو فَرَسْتَادِ اَنَا لَهْ خَلَدُ اَنَا لَهْ دَوْرِي مِيْلَزِيْنَدِ اَزْ فَرْمَانِ رَسُوْلِ لَهْ رَسِيْدِ اِيْشَانِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
 وَزَمِيْنِ اَسْتِ نِيْلُو مِيْدَانَدِ اَنَا لَهْ شَمَاوُ بَرَايِنَدِ اَزْ اَقْوَالِ وَافْعَالِ رُوِي

مال هذا يقف على
اراد الوقت رخه
والبا قون يقفون
على اللام

وَقَالُوا مَا لَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ ^{لولا} لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا
أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ^{انظر} أَنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا
الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ^{بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ} وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ^{إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ} مَكَانٍ
بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ^{لَا تَدْعُوا} الْيَوْمَ
ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

۱۱۶

عشر

الانهار
وتجعل

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ^{لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ} مَا يَشَاءُونَ
خَالِدِينَ ^{كَانَ عَلَى رَبِّكَ} وَعَدًا مُسُوْلًا ^{وَيَوْمَ} تَحْشُرُهُمْ
أَضَلَّكُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْهَمُّ ضَلُّوا السَّبِيلَ قَالُوا
وَمَا كُنَّا بِمَعْبُودِينَ لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ
مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسْأَلَ
الذِّكْرَ ^{وَكَانُوا قَوْمًا} بَوْرًا ^{فَقَدْ كَذَّبُواكُمْ} قَالُوا
بِمَا تَقُولُونَ فَمَا يَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا
مَنْ يَظْلِمُ مِنْكُمْ نَذْرَهُ عَذَابًا كَبِيرًا ^{وَمَا} أَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُوا
الطَّعَامَ وَيَمْشُوا فِي الْأَسْوَاقِ ^{وَجَعَلْنَا} بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً ^{وَكَانَ رَبُّكَ} بَصِيرًا

تخذ

تقولون لمن قراء
يستطيعون بالياء

ع ۱۴۶ عشر

وَلَقَدْ أَنَا نَهَ اميد نمي دارند رسيدن جزاء ما جرات فرستادند از آسمان بر ما
الْمَلِكَةَ اَوْزَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ
فَشَكَكُوا ايجال نمی بينيم پروردگار ما را بحقيقت نهان داشتند در بطن خود
وَعَتُوا عُنُوءًا كَبِيرًا يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ لَا بُشْرَى
وَتَجَاوَزُونَ تَجَاوَز نمودن بزرگ دران روز كه بينند فرستگان عذابا هيچ بشارت نيست
يَوْمَئِذٍ لِلْجَحْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا وَقَدْ مَنَّا
دران روز مرغزارا و نوبت چاهان سعادت و نوبت سعادتي از آسمان عذاب منع و قصد كنيم بارت
إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا أَصْحَابُ
باچه آورده باشند از صورت نيلى پس گردانيم چون ذرات در شعاع آفتاب متوجع بدارند
الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا وَيَوْمَ
بهشت دران روز بهترند بقارجاي و نيلوت بمقام استراحت و ادين ان روز
تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلُ الْمَلِكَةَ تَنْزِيلًا
كه شكافه شود آسمان بسبب ابر سفيد و فرو فرستند فرستگان فرو فرستاد
الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلزَّكَوِّينَ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
پادشاهي دران روز بسزا مرجاي بخشايده است و مست ان روز روزي بر كافران
عَسِيرًا وَيَوْمَ يَعِضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
دشوار وان روز كه دندان گيرد ستمكارو دست خود را ثويد اي كاشلي
أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
گرفتمى با صحبت پيغمبر فرستاده راهي اي واي من كاشلي من گرفتمى
فَلَا نَاحِيَةَ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
فلان ظالم دوست مراينه گمراه گردانيد از قران و ايمان پس از ان وقت كه آمد بمن قران
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا وَقَالَ الرَّسُولُ
مست ديو مرادى فرو گمارند بجاقبت و گفت پيغمبر فرستاده
يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا
اي پروردگار بدستى گروه من گرفتند اين قران را مشهور

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ
وهمچنان گردانیده برای هر پیغمبری دشمنی از
الْجَحْرَمِينَ ^ط وَكَفَىٰ بَرِيًّا
کفار کجایه است و بسنده است پروردگار تو
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ
وگفتند ای آنکه کافران جز او نفرستادند برو
جُمْلَةً ^ط وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ
حال آنکه مجموعی بود یکانه همچنان نشخوار میفروشی و یقین داری و میفروشی بعضی
تَرْتِيلًا ^ط وَلَا يَأْتُوكَ بِمِثْلِ الْإِنشَاءِ بِالْحَقِّ وَاحْسِنِ
فرستادنی بتدریج و نیارند بق هیچ داستانی هیچ سولی مله اریم تو در جواب این صواب و نیوت
نَقْصِيرًا ^ط الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ
بکشف و بیان آنکه آرند ایشانرا بر صفا نشنیده یاروند بر رویهای ایشان سوی
جَهَنَّمَ ^ط أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا
دوزخ آنکه بدترند بجایگاه و گمراه تر
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ
و بحقیقت دادیم موسی تورات و گردانیدیم با او
أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيْرًا ^ط فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ
برادر او را هارون معاون و مساعی پس رفتیم بروید سوی گروهی
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ^ط فَدَمَّرْنَا هُمْ تَدْمِيرًا وَقَوْمَ
که تلمذ نمودند دلایلها را بر وحی نبوت پس هلاک گردانیدیم ایشانرا ملامت کرد اندیش و گروه
نُوحٍ ^ط لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمْ
نوح را چون تلمذ نمودند پیغمبران فرستاده غرق گردانیدیم ایشانرا و گردانیدیم ایشانرا
لِلنَّاسِ آيَةً ^ط وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا وَعَادًا
برای مردمان دیر محل اعتباری و ساخته ایم برای ستمکاران عذاب دردناک و عادی
و ثَمُودًا ^ط وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا
و ثمود را و اهل جاه را و نوبت مرا قود شیب و اهل زمانهای میان این اسم رفتیم بسیار

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا
 وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوْءًا
 أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُفِقُونَ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُفِقُونَ
 وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَخْذُونَكَ إِلهُزُوا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ
 اللَّهُ رَسُولًا إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَدْيِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا
 عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ
 سَبِيلًا أَرَأَيْتَ مِنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
 عَلَيْهِ وَكِيلًا أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
 يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا
 الْمُرْتَرِّ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
 سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْنَاهُ
 إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَدَ
 لِيَأْسَا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وهریک را بیدار کردیم برای او داستانها را اعتبار گیرند وهریک را پس از کذب و دروغ هلاک کردی
 وحققت آمدند وگذاشتند بر شهر قوم لوط که باران شد بر ایشان باران بدی
 آینه اند که بینند اگر بیدار نه هستند امید نمایند زنده گردانیدن را
 وچون بینند ترا محمل فسوس گویند با این شخصیت که فرستاد
 اورا خدا حال آنکه رسول بدستی کار خواست که هدایت گردانند از عبادت خدا با این که از نه انستی که صبر
 بران اله بود و زود بود که دانند انگاه که بینند عذاب اخذ که گشت که بود
 سبیل آری ای بیدار تو هرگز از نظر معبود خود را از روی خود ای پس تو باشی
 بر محافظ و کارکنار یانه که بیداری تو که بیشتر ایشان می شنوند بسمع قلوبی
 در می آیند معانی قرآن نه ایشان مگر چون بهایم نه که ایشان همراه ترند بره
 ای اندرستی سوی صنع پروردگار جلوه منبسط گردانند از غایت و درخواستی گردانیدی
 سائین پس گردانیدم آفتاب را بر وجود سایه دلیلی چه خلط و غوا نیست پس مجتمع گردانیدم
 بسوی قلد بر اعدا مانند و است ان خدای که گردانید برای شما شب را
 بمنزله سائری و خواب را مینابت وفای و گردانید روز را مانند بعضی

عشره

۱۴۶

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
 وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِيُخْرِجَ بِهِ بَلَدًا
 مِثًّا وَنُسْقِيهِ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ
 النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا فَوَلَّوْا شَيْنًا لَبِئْسَ فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
 نَذِيرًا فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا
 كَبِيرًا وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُاتٍ
 وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلْ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجَحْرًا
 مَخْجُورًا وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا جَعَلَهُ نَسَبًا
 وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ يَخْذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا

و او است آنکه بادها را حال آنکه مرده اند بیش از آمدن باران که سبب خجسته است
 و فرود شدیم از آسمان ابی بغایت پاک را تا زنده گردانیم بان بقتل
 و بیاشامانیم ما را از آن اجتناب افدیه ایم شتر و گاو و گوسفند و مردمان بسیار را
 وحققت ملد گردانیدیم شتر و گاو و گوسفند و مردمان بسیار را
 وچون بینند ترا محمل فسوس گویند با این شخصیت که فرستاد
 اورا خدا حال آنکه رسول بدستی کار خواست که هدایت گردانند از عبادت خدا با این که از نه انستی که صبر
 بران اله بود و زود بود که دانند انگاه که بینند عذاب اخذ که گشت که بود
 سبیل آری ای بیدار تو هرگز از نظر معبود خود را از روی خود ای پس تو باشی
 بر محافظ و کارکنار یانه که بیداری تو که بیشتر ایشان می شنوند بسمع قلوبی
 در می آیند معانی قرآن نه ایشان مگر چون بهایم نه که ایشان همراه ترند بره
 ای اندرستی سوی صنع پروردگار جلوه منبسط گردانند از غایت و درخواستی گردانیدی
 سائین پس گردانیدم آفتاب را بر وجود سایه دلیلی چه خلط و غوا نیست پس مجتمع گردانیدم
 بسوی قلد بر اعدا مانند و است ان خدای که گردانید برای شما شب را
 بمنزله سائری و خواب را مینابت وفای و گردانید روز را مانند بعضی

الرياح بالرف
 رسم المصطفى

فشار نشرش

میتاد

عشره

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ
 واعتماد نماید در کارها بر زنده که هرگز نمیرد و سبای یاد آن اولیاست
 وَكَفَى بِهِ يَذُنُّوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا الَّذِي خَلَقَ
 و بسنده است خدا بگناهان بندگان خود آگاهی الله افزید
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
 آسمانها را زمین و آنچه میان آسمان و زمین است در مقدار شش روز پس
 اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلَّ بِهِ خَبِيرًا
 مرید بود و تصرف بر مخلوقات شد خدای بخشنیده پس برین بان حال تسبیح است
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
 و چون گویند برای ایشان سجده کنید مر خداوند این نام گویند چیست معنوم این لفظ
 أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْتِيهِمْ أَرْوَاحُ الْمَوْتِ أَوِ انْزِيلُ إِلَهُكُمْ فَأَعْلَنَ لَهُمُ
 ای سجده کنیم برای آنکه میضای و زاید ایشان از کفایت تنفراز حق
 الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
 بسیار خیر است الله بدید کرد در آسمان اقسام دوازده گانه و جلال و جلال
 سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 چراغی یعنی قلم و ماهی روشن و او است که گردانید شب و روز را
 خَلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذْكُرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ
 با حالت تعاقب برای آنکه خواهد که بداند بخواهد سپاس داری و بندگان حقیقی بخشنیده
 الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
 که میروند بر زمین با سكون و وقار و قصه فاد و تحجب و چون مشافهه سخن با ایشان میگویند
 قَالُوا سَلَامًا وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا
 گویند بطریقی سلام و آنکه بطلبند برای پروردگار سجده و ایستادن
 وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ
 و آنکه میگویند ای پروردگار ما را از عذاب دوزخ بدرستی
 عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا
 که عذاب آن است بالزوم و هوم بدرستی که آن دوزخ با قرار جای و ایستادن جای آن

عشرا ۱۷۶

سرجاش

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
 و آنکه چون نفقه کنند یا از حد تجاوز نمایند و تصدق نوزند و باشند
 بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 اتفاق میان آنچه گفتیم از اسراف و تضییع الطرفین و آنکه پرستند با خدای بسند خدای
 آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 دیگر باطل و نکشند تنی را که حرام خدای قتل آنرا مگر باستحقاق
 وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ
 و زنا نکند و هر که کند آن ساهی رفت که بید جزا آن جزا دو بار گردد آن جزا
 لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَتَخَلَّ فِيهَا مِهَنًا
 برای او عذاب در روز قیامت و جاوید ماند در آن عذاب بر حالت خوار
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ
 مگر آنکه توبه کرده باشد و ایمان آورده و کرده کاری نیلوا به ایشان را بداند
 اللَّهُ سَيَّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
 خدای بدیهای ایشان را در نیلها بتوفیق اعمال صالحة و هست خدای امرنگار مهربان
 وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا
 و هر که توبه کند و کند کار نیلوا پس بدستی رجوع کند با ثواب خدای رجوع نیلوا
 وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا
 و آنکه حاضر نشوند در مجالس باطل و چون گردند بکار ناشایست گردند
 كِرَامًا وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
 حال آنکه محترم باشند و آنکه چون پند دهند ایشان را بواسطه آیات پروردگار ایشان
 لَمْ يَخْشَوْا عَلَيْهِمْ شُكًّا وَاعْمِيَانَا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 حرص نمایند بر استماع آن که از آن بسمع قبول منافقا و ایمانیان بدید و آنکه میگویند
 رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
 ای پروردگار ما را از زنان ما و فرزندان ما روشنی
 أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمُقْتَنِينَ
 چشمه ای و بگردان ما را برای پر هیجان آن مقتنی

یقتروا دج

یضعف دضعف

فیه اح ک ص ش

عشرا

للطهر

وذر یتنح ص ش

اُولَئِكَ يَحْزَنُونَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقُونَ
 فِيهَا حَيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ
 مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا
 دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

طَسْمَ نَزَلَ الْآيَاتُ الْكُتُبِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَآخِغَ نَفْسِكَ
 إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ إِن نَّشَاءُ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
 آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ
 ذِكْرِ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُدَّتْ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ
 فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَبْوَاءُ مَا كَانُوا يَكْسِرُونَ
 أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ بَدَّلْنَاهَا مِن دُونِهَا

ایشان
 موصوفند
 بصفات مذکوره
 جزا دهند
 ایشان را
 بجهت
 صبر کردن
 ایشان
 در آن
 غره
 دعای تغییر و دعای
 سلامت از آفات
 حال الله جاوید باشند
 در آن جنت نیکان
 ان قرار جایی
 و اقامت جایی
 بلور حساب آورد
 پروردگارین از نه عباد
 پس بحقیقت
 تلافی نمودید
 ای اهل ملک
 پس زود بود
 که باشد عذاب ملازم شما
 یعنوا رسم الامام
 حزب
 طسم باظهار النون
 عند المیم ف
 طسم بقطع الحروف
 ۹۶

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْ
 وَادٍ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنِ اتَّبِعْ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَن يُكَذِّبُونِ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْظِلُ لِسَانِي

فَأَرْسِلْ إِلَيَّ هَارُونَ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَن
 يَقْتُلُونِ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ
 فَأَتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

إِن أَرْسَلْنَا بِكَ آيَاتِنَا لَقَدْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْغَمَامَ
 فَجَاءَكَ مِنْهُ زُلْفٌ مُّذْ يُبْصِرُ مِنْ غَمَامٍ كَدِّمَ
 وَلَدًا وَلَبِثْتَ فِيهَا مِنْ عَمْرٍكَ سِنِينَ وَفَعَلْتَ

فَعَلْتَ الْبَرِّ فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ قَالَ
 فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ فَفَرَدْتُ مِنْكُمْ لَمَّا
 خَفْتُمْ كَمَا وَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ فَفَرَدْتُ مِنْكُمْ لَمَّا
 خَفْتُمْ كَمَا وَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

بدستی در آن
 ایات با هر یک از
 از آیات با هر یک از
 دلالت بر حقانیت
 و بدستی که پروردگار
 صانع او غالب است بر
 مهربانست برضعفا
 وادکن جنت نهادن بود
 پروردگار حق
 موسی که
 بیا
 بپرو
 ستمکاران
 قومه فرعون
 ایانیت رسید
 از عقاب
 نفث موسی
 پروردگارین بدستی
 ستمکاران
 که بدو
 نسبت کنند
 و منقش میشود
 سینه من
 بجهت تلافی
 و جاری میشود
 در کلام زبان من
 پس بفرست
 جبریل سوی
 هارون
 و او را
 اعلام کند
 معاخذ
 و برایشان است
 برین تعنه کاهی
 پس برترسم
 که
 نشندید
 نفث خدا
 بجانست
 پس روید
 با معجزات
 ما بدستی که
 ما با شما
 ایستاده
 شنوید
 پس بایست
 بفرعون
 بدستی که
 ما فرستاده
 پروردگار
 جهانیا نم
 آن از سل
 معنا بنی
 اسرائیل
 قال ألم نرک فینا
 له بفرست
 ما
 فلسطین
 که مسلن
 ما است
 پسران یعقوب
 نفث فرعون
 کردیم
 در میان
 ولیدا
 ولبتت
 فینا
 من عمرک
 سنین
 وفعلت
 حال الله
 بودی
 و در آن
 کردی
 در میان
 از مدت عمر
 تو سالها
 و کردی
 فعلت
 البر
 فعلت
 و انت
 من الکافرین
 قال
 ان کردار
 بد
 که کردی
 و حال
 انک
 و
 از حق
 ناشناسان
 بودی
 فعلت
 ها
 اذا وانا
 من الصالحین
 ففردت
 منکم
 لما
 خفتم
 کما
 و هب
 لی
 ربی
 حکما
 و جعلنی
 من المرسلین
 که ترسیدم
 از شما
 پس بخشید
 مرا
 پروردگارین
 فهم و دانش
 و گردانید
 مرا
 از پیغمبران
 و فرستاد
 عشنا
 ع
 ع
 ع

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ^{بگویند هیچ ضرری نیست ما را از زود بگردانی} إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ ^{ما امید داریم که}
يَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا ^{ما را از گناهان خود بخشد} أَنْ كُنَّا أَوَّلَ ^{ما را از اول} الْمُؤْمِنِينَ ^{ایمانداران}
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي ^{و وحی فرستادیم به موسی که پستی بر بندگان من} إِنَّكُمْ مَشْعُونَ ^{از پی در پی}
فَارْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ^{پس فرستاد فرعون در شهرها گردانندگان را} إِنَّ هَؤُلَاءِ ^{اینها} خَوَالِدٌ ^{خویشاوندان}
لَشَرِذْمَةٌ ^{گروهی از بدترین} قَلِيلُونَ ^{کمتر} وَأَنْتُمْ لَنَا ^{و شما برای ما} غَوَايِطُونَ ^{پوششگران} وَإِنَّا ^{و ما}
لَجَمِيعٌ ^{ما را برای همه} حَاذِرُونَ ^{نگهبانان} فَأَخْرَجْنَا هُمْ ^{پس خارج کردیم آنها را} مِنْ جَنَاتٍ ^{از باغستانهای} وَعِیُونَ ^{و چشمهای}
وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ^{و گنجینه‌ها و مقامی بزرگوار} كَذَلِكَ ^{باینسان} وَافَرْنَا ^{و فریب دادیم} نَاجَا هَا ^{ناجاها}
بَنِي إِسْرَءِیْلَ ^{بنی اسرائیل} فَأَتَوْهُمْ ^{پس رسید به آنها} مُشْرِقِينَ ^{در وقت شروق} فَلَمَّا ^{پس چون} تَرَاءَ الْجَمْعَانِ ^{دیدند اجتماع}
قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ ^{گفتند یاران موسی} إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ^{ما را در پی دارند} قَالَ ^{گفت} كَلَّا ^{نه}
إِنَّ مَعِيَ ^{با من} رَبِّي سَيَهْدِينِ ^{پروردگار من مرا هدایت خواهد کرد} فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ^{و وحی فرستادیم به موسی} أَنْ
أَضْرِبْ بِعَصَاكَ ^{بزن با عصای خود} الْخَرَّ فَاَنْفَلَقَ ^{در باره پس شکافت} فَكَانَ ^{پس بود} كُلُّ فِرْقٍ ^{هر جزوی}
كَالطُّودِ الْعَظِيمِ ^{مثل درخت بزرگ} وَأَزَلَفْنَا ^{و نزدیک آوردیم} ثَمَّ ^{پس} الْآخِرِينَ ^{آخرین را} وَأَنْجَيْنَا ^{و نجات دادیم}
مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ^{موسی و کسانی که با او بودند} أَجْمَعِينَ ^{همه را} ثُمَّ ^{پس} أَغْرَقْنَا ^{غرق گردانیدیم} الْآخِرِينَ ^{آخرین را} وَتَوَعَّدْنَا ^{و وعده دادیم}

حذر و نوح
ادخل

ترا با ما التماس تخفیف
الهمزة في الوقف
على صله وبألف الهزة
في الوقف روج

ب

إِنَّ خَيْرَ ^{بدرستی که در آنچه} ذَلِكَ ^{از آن} لَآيَةٌ ^{آیه} وَمَا ^{و آنچه} كَانَ ^{بود} أَكْثَرَهُمْ ^{بیشتر ایشان}
مُؤْمِنِينَ ^{ایمانداران} وَإِنْ ^{و اگر} رَبُّكَ ^{پروردگار تو} لَهْوٌ ^{بیهوده}
وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ ^{و بخوان بر آنها} نَبَأَ ^{خبر} إِبْرَاهِيمَ ^{ابراهیم} إِذْ قَالَ ^{چون گفت} لِأَبِيهِ ^{به پدر خود} وَقَوْمِهِ ^{و قوم خود} مَا
تَعْبُدُونَ ^{چرا عبادت می‌کنید} قَالُوا نَعْبُدُ ^{ما عبادت می‌کنیم} أَصْنَامًا ^{تصاویر} فَظَلَّ ^{پس شد} لَهَا ^{برای آنها} عَاقِبِينَ ^{پایان}
قَالَ ^{گفت} هَلْ ^{آیا} يَسْمَعُونَكُمْ ^{شنود شما را} إِذْ ^{چون} تَدْعُونَ ^{فراخوانی می‌کنید} أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ ^{یا سود می‌رساند شما را} أَوْ
يَضُرُّونَ ^{آزار می‌رساند} قَالُوا بَلَىٰ ^{بله} وَجَدْنَا ^{پیدا کردیم} آبَاءَنَا ^{پدران ما را} كَذَلِكَ ^{باینسان} يَفْعَلُونَ ^{فعل می‌کنند}
قَالَ ^{گفت} أَفَرَأَيْتُمْ ^{آیا دیدید} مَا ^{آنچه} كُنْتُمْ ^{هستید} تَعْبُدُونَ ^{عبادت می‌کنید} أَنْتُمْ ^{شما} وَأَبَاؤُكُمْ ^{و پدران شما}
الْأَقْدَمُونَ ^{پیشینیان} فَأَنَّهُمْ ^{پس بدستی که ایشان دشمنان} عَدُوٌّ ^{دشمن} لِلْإِلَهِ ^{برای خدا} الْعَالَمِينَ ^{جهانیان}
الَّذِي ^{آنکه} خَلَقَنِي ^{آفرید مرا} فَهُوَ ^{پس او را} يَهْدِينِ ^{هدایت می‌کند} وَالَّذِي ^{و آنکه} هُوَ ^{او} يُطْعِمُنِي ^{مرا بخوراند}
وَيَسْقِينِي ^{و مرا آید} وَإِذَا ^{و چون} مَرَضْتُ ^{بیمار شوم} فَهُوَ ^{پس او} يَشْفِينِي ^{شفای بخشد} وَالَّذِي ^{و آنکه} يُمِيتُنِي ^{مرا ببرد}
ثُمَّ ^{پس} يَحْيِيَنِي ^{زنده گرداند} وَالَّذِي ^{و آنکه} أَطْمَعُ ^{امید می‌دارم} أَنْ ^{که} يَغْفِرَ ^{بخشد} لِي ^{برای من} خَطِيئَتِي ^{گناه من} يَوْمَ ^{در روز} الدِّينِ
هَبْ ^{ای پروردگار} لِي ^{برای من} حُكْمًا ^{حکم} وَالْحَقْنِي ^{و در رسان مرا} بِالْصَّالِحِينَ ^{بصالحان}
وَأَجْعَلْ ^{و بگردان} لِي ^{برای من} لِسَانَ ^{زبان} صِدْقٍ ^{راستگو} فِي ^{در} الْآخِرِينَ ^{آخرین}

عشره
ب

و لردان مراد اهل استحقاق بهشت ناز و نعمه و بامیزد
لَا بُدَّ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَا تَحْزَنْ

اَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

وَبَرَزَتْ الْجَحِيمُ
لِلْغَاوِينَ وَقِيلَ لَهُمْ
أَيْنَمَا كُنْتُمْ

له اید نزد خدای مادی
بسلامت از لغو و معاصی
و نزدیک گردانند بهشت را
برای پرهیزگاران

وَمَنْشَفْتُمْ دُونَكُمْ رَأْيَ كَاهِنٍ وَوَاعَدُوا اللَّهَ فَمَا اتُمَّمُوا بَيْعَتَهُمْ الَّتِي وَعَدُوا لَكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ
کُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ

بودید ^{میرستیدید} از غید ^{میرستیدید} خدای هیچ ^{یاری} میدهند شما را ^و **اَوْ يَنْتَصِرُونَ** ^و **فَكُنْ كَبُورًا** ^و **فِيهَا هُمْ** ^و **وَالْغَاوُونَ**

وَجُنُودُ ابْلِيسَ أَجْمَعُونَ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

وَاتَّبَعَ الْمَلَائِكَةُ آدَمَ ابْنَ مَرْيَمَ إِذْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِمْ قُلُوبًا مَائِيَّةً ۚ وَكَانَ آدَمُ يَدْعُو إِلَى الْفِتْنَةِ لِيُقِيضَ الْأَنْفُسَ ۚ فَكَذَّبَهُ رَبُّهُ فَاتَّبَعَهُ أَكْثَرُ الْأَنْفُسِ ۚ فَخَلَا إِبْرَاهِيمَ رَجُلًا مَدِينًا ۖ وَبَدَأَ بِذِكْرِ اللَّهِ تِلْكَ الْأُمَّةَ قَدْ خَلَتْ لَعَلَّهُمْ يَأْخُذُونَ ۚ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَائِدَ لِلْبَيْتِ ۖ وَإِسْمَاعِيلُ غُلَامٌ ۖ ذَرَفَا عَيْنَاهُ ۖ وَقَالَ رَبِّ انشُرْنِي بِرَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ ۖ فَجَاءَ بِرَبِّكَ الْمُبَارَكَ ۖ وَخَلَقَ لَهُ فِي الْأَرْضِ مِثْلَ مَا يَخْلُقُ لِلْإِنْسَانِ ۚ إِنَّكَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ ۖ وَجَاءَ بِكَ اللَّهُ بِالْحَقِّ ۖ وَإِذْ يُنَادِي الْمَلَأَ الْأَعْيُنَ ۖ وَجَاءَ بِكَ اللَّهُ بِالْحَقِّ ۖ وَإِذْ يُنَادِي الْمَلَأَ الْأَعْيُنَ ۖ وَجَاءَ بِكَ اللَّهُ بِالْحَقِّ ۖ

حق تعالی بدستی کار اله بودیم ماینه در هر هی مویا جون بر ابر میگردانندم بر و در کار

العالمین وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا **الْمُجْرِمُونَ** فَمَا لَنَا **مِنْ**

شَا فِعِينْ وَلَا صَدِيقَ حَمِيمٍ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً

فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ^{بِ} وَمَا كَانَ

اکثرهم مؤمنین وَاِنَّ رَبَّکَ لَهُو
بالعده از اهل ایمان بدستی در آنچه نفیست قدراریم هرینه علی اعتباری و بنود

بیشتر ایشان از اهل آیتان بدوستی پرورید کار تو هوانیه او بی تمناست مهربان با دربر
تجلیل شفا

اینها موصولة
وفیه خلاف

عشر ۱۰۰

183

نُوحٌ الْأَتَقُونَ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا

اللَّهُ وَأَطِيعُوا ۖ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 ارشادی و فرمان برید و نمی خواهم از شما

ان اجري الا على رب العالمين فاتقوا الله

وَأَطِيعُوا قَوْلَ الْإِنْمُونِ لَكَ وَابْتَغِ الْإِرْدَ لَوْنِ
 وفهمان برید کشتند ایمان را بریدند و حال آنکه پندوی
 احسان صناعتان

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ² اِنْ حَسَابُهُمْ

الْاِ عَلَى رَبِّكَ لَوْ تَشْعُرُونَ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

إِنَّ أَنَا الْإِنْدِيرُ ^{من مکتب} ^{پیم نامینده} ^{موبدا} ^{تشنده} ^{مراینه} ^{الربان} ^{نه ایستی از کفزار} ^{خود} ^{تنته}

یا نوح لَنُكَوِّنَنَّ ^{چهل} مِنَ الْمُزْجُومِینَ ^{موتی} قَال رَبِّ اِنَّ ^{ای پروردگار} ^{از مقتولان} ^{گفت} ^{من بدستی}

قَوْمِي كَذَّبُونِ ۚ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي

وَمِنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاجْنِبْنَاهُ

فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ

درستی ملازمه و زوج پس عی تردید
صغری و ملازمه و زوج پس عی تردید
درستی ملازمه و زوج پس عی تردید
صغری و ملازمه و زوج پس عی تردید

بلایسی در یحیٰ لعینم قصه عالمی اعتباری بی

وَأَشَاءُ عَلَيْكَ بِوَيْثَانٍ مَوَاضِعَ

عش ۱۱۰

گنیونی

بدوح کے صریش

۱۰

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ
 گفت صالح این شتر ماده است که خواستید از من که مراد است نصیب از آب و شتر است نصیب روزی
 وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 و مسایند بدو هیچ بدی از عیب که فزاید شمارا عذاب روزی بزرگ و عذاب و عذاب
 فَعَقَرُوها فَأَصْحَوْا كَادِمِينَ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
 برکشند ان ناقة را برکشند از اهل نجات پس گرفت ایشان ان عذاب موعود
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 بدستی دریغ هوانه محل اعتبار نیست نبود بیشتر ایشان
 مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ
 از اهل ایمان و بدستی که پروردگار تو هوانه او بی همتاست مهرباب
 كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ
 بدو غ نسبت کردند قبیله لوط پیغمبران فرستاده چون گفت مرایشانرا
 أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
 ای از ایشان لوط نام ای غیر سید از عقاب بر کار تبلیغ است بدستی که من شمارا پیغمبر فرستاده
 آمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 بالمانت پس بترسید از خدای و فرمان بریدل و نخواهم از شما بر کار تبلیغ را
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
 هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان
 أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَتَذَرُونَ مَا
 ای میاید شما باز نیکان از جهانیان و میلدارید انرا
 خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
 که افزید برای شما از پروردگار شما از زنان شما نه که شما
 قَوْمٌ عَادُونَ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَ لِكُلُّكُمْ لَكُمْ
 گروهی که تجاوز کنندگان گفتند از باز نایستی از تو ای لوط هوانه باشی
 مِنَ الْخُرَجِينَ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ
 از آنها که از شهر رانده ایم گفت بدستی که من سرکار شما را دشمن دارم شما

۱۴۶
 عشر

للمغرب

بَنِي وَاهِلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ فَجِيَاءَ وَاهِلِهِ
 ای پروردگار بنی واهل را از آنچه میکنند پس هانیدم او را و کسان او را
 أَجْمَعِينَ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ثُمَّ دَمَرْنَا
 همه مگر بزرگی که در میان باقی ماندگان بود پس هلاک گردانیدم
 الْآخِرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
 دلیانرا و بارانیدم بر ایشان از شدت بالبریت پس با بارانی بهم
 الْمُنْذِرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 کرده شدگان را بدستی دریغ از قصه قوم هوانه عبرت نیست و نبود بیشتر ایشان
 مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ
 از اهل ایمان و بدستی که پروردگار تو هوانه او بی همتاست مهرباب
 كَذَّبَتْ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ
 بدو غ نسبت کردند اهلان مقام که دران درختان انچه بودند پیغمبران فرستاده چون گفت
 لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
 مرایشانرا شعیب نام ای غیر سید از عقاب خدای بدستی که من شمارا پیغمبر فرستاده ام
 آمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 بالمانت پس بترسید از خدای و فرمان بریدل و نخواهم از شما بر کار تبلیغ را
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
 هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان
 أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ
 تمام دهید بمانه را و بمایشید از زیان کنندگان مردم
 وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ وَلَا تَحْسُوا النَّاسَ
 وزن کنید بترازوی راست و لم ملنید برای مردم
 أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 چیزهای ایشانرا و تباهی ملنید در زمین حال الله تبارک و تعالی
 وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجَبَلَةَ الْأَوَّلِينَ
 و بترسید از آن خدای که افزید شما را و افزیدگار پیشینیان را

عشر

۱۴۶ للمغرب

اطيعوني

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
 لَقْنَد بَدستی له تو از انانی له مخلوق العقلاند و نه تو مگر ادی
 مِثْلُنَا وَإِنْ تَظُنُّكَ لِمَنِ الْكَاذِبِينَ فَأَسْقُطْ
 مانند و بدستی کار الله میدانیم تا از دروغ گویان پس بیدان
 عَلَيْنَا كَسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 بر ما بارهائی از آسمان میبارد از راست گویان
 قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ
 گفت شیعی پروردگار داناتی آنچه میکنند شما پس بدروغ نسبت کردند پس گرفت ایشان را
 عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 عذاب روز سایه مراد برست که بریشان بالیده است عذاب بود عذاب روزی با عظمت و مر
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 بدستی در آنچه هدایه محل اعتبار است و نبود بیشتر ایشان
 مُؤْمِنِينَ وَإِنْ رَبُّكَ لَهْوَ
 از اهل ایمان و بدستی له پروردگار هدایه او بی همتاست مهملات
 وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
 و بدستی له آنچه بتوفیق نازل اند هدایه فرستاده جهان نیست فرود آورد انرا جبریل ابائات
 الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ بِلِسَانٍ
 خصص بر دل تو تا باشی از پی کنندگان بلغت
 عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ أَوْ لَمْ يَكُنْ
 عرب موبلا با فصاحت تمام و بدستی له ذوقان با محمد ایانست
 لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلُوًّا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ
 مکه فاروقین دلالی بر نبوت الله میداند لغت اولی علما از پسران یعقوب و ارفرو فرستادیدی
 عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 بر شخصی از غیر عرب پس خواندندى انرا بر عرب بنودی صنف عرب
 مُؤْمِنِينَ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ
 تصدی کنندگان همچنان در آوردیم انرا در دلهای کلاه سحران

ادح کصش

۳۴۶ عشر ۱۹

علوای رسم الامام
هنا و فاطر

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَيَأْتِيَهُمْ
 ایمان نیارند بدان تابینند عذاب دردناک را پس آید بدیشان
 بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
 نا امان و ایشان ندانند پس گویند هیچ هستیم ما
 مُنْظَرُونَ أَفَعَدَّ بِنَا لَيْسَعَجَلُونَ أَفَرَأَيْتَ
 مهلت دادگان ای پس عذابا شتاب مینمایند ایاداستی له
 إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ
 اگر بر خورداری دهیم ایشان سالها پس آید بدیشان آنچه هستند له وعده داده میشود
 مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ وَمَا أَهْلَكْنَا
 ان از عذاب فایده دهد ایشان آنچه بودند له متع شدند بدان و هلاک نکریم
 مِنْ قَرِيبَةٍ إِلَّا هَا مُنْذِرُونَ ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ
 هیچ اهل شمری مگر له ایشان بود بفرمانیم برای وعظه و اعتقاد دین و نه ایم ما ستمکاران
 وَمَا نُنَزِّلُ بِهِ الشَّيْءَ طِينٌ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا
 و فرود نیارند دین و نرسد و نرسد مرایشانرا انزال و
 يَسْتَطِيعُونَ إِنَّمَا عَنْ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ فَلَا تَدْعُ
 خود نتوانند چه ایشان از اسماع معنیات دورند پس بخوان و عتق
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ وَأَنْذِرْ
 با عبود بحق خدای دیگر له باشی از عذاب گردگان و بیم نمای
 عَشِيرَتِكَ الْأَقْرَبِينَ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ
 خویشان ترا که نزدیکترند و تواضع و تلطیف نمای برای انانک بنی روی
 اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنْ
 نمودند ترا از اهل ایمان پس از نافرمانی نمایند پس بگو بدستی
 بَرِيٍّ مِمَّا تَعْمَلُونَ وَتَوَكَّلْ عَلَى
 که من برانیم از آنچه میکنند شما و اعتماد نمای بر خدای ستای مهملات
 الَّذِي يَكُنْ حِينَ تَقُومُ وَتَقْلَبُ فِي السَّاجِدِينَ
 که می بیند ترا هنگامی که قیام مینمایی برای تجمه و می بیند املاشتل در تقصص احوال نماز گذاران

عشر ۲

فتوکل بالفاء ا ک
فتوکل بالفاء رسم
صحف المدینه و
الشام

اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ تَنَزَّلُ عَلَىٰ
 كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ يُلْقُونَ السَّعِيرَ وَاكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ وَالشَّعْرَاءُ
 يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ أَلَمْ تَرَأْنَهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهْمُونَ
 وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ
 ظُلْمِهِمْ وَسَعَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا آيَ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

سید احمد بن محمد بن علی بن ابی طالب علیه السلام
تقریباً در سال ۹۴۷ هجری قمری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ^{مكرر} نِلَكَ اَيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ هُدًى
 ايم السودة ابن ايات له دين سويت قرائت
 او غير ذلك
 ولبشري ^و لِلْمُؤْمِنِينَ ^و الَّذِينَ يَتِيمُونَ الصَّلَاةَ
 ولبشارتي من مؤمناتي انا لله
 ويطهرون الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
 وسيدنه ازاله واجب است ايمان وايضا بدان جهان
 اشان
 يوقنون بي كانت

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَهُمْ

وَأَعْمَالَهُمْ فَبِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٤﴾

وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ هُمْ

سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ هُمُ

وَأُولَٰئِكَ لَنُفْلِقَ الْقُرْآنَ

مِنْ لَدُنْ

اذ قال موسى لأهله إني الشئ نارا سأتيتكم منها
 يادین چون گفت موسی مرکبان خود را بدستی که من می توان دیدم آتشی زود بود که آری شما زان
 خبر اوائتکم بشهاب قبس لعلکم تصطلون
 از حال طیف یارم بشما شعله افروخته تا ملو شما از حرارت آن استراحت یابید
 فلما جاءها نوری أن بورك من في النار ومن حولها
 پس چون آمد بدان ندادن نور از آن که در میان آتشی و حیرت باد از آن که در مکان آتشی است و می یابید
 رب العالمین یا موسی
 پروردگار جهانان ای موسی

اِنَّهُ اَنَا اللهُ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
۶۶

وَأَلْقَ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ
وَبَيْنَازُ عَصَاكَ پیرجون دیدارو له می جنبید لویی له ماری حنیف بود
فَلَمَّا مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي
اعراض نرد حال انکه منهم رجوع نرد ای موسی مترس بدستی له من
لَا تَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ
نرسد نزد من پیغمبران فرستاده مگر آنکه ستم نرد برخیزد از پس بدست نرسد
فَأَنِّي جَعَلْتُ بَعْدَ سُوءٍ فَأَنِّي جَعَلْتُ بَعْدَ سُوءٍ
توبه را پس از کاه له بدست سستی له من آمرزگارم مهربان ا

وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ
 وادار دست ترا در لیبان تو تا بیرون حال آنکه سفید باشد منور بی عیبی
 فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
 در جمله معجزات نه گانه سوی فرعون و لروه او بدستی که ایشان هستند لروه
 فَاسْقِينِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ
 خارج از فرمان ندان پس چون آمد بدیشان معجزات ما حال آنکه دلالت بر حق بودن داشتند این جادو بی است
 مُبِينٌ وَجَحِّدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا
 هویدا و انکار نمودند و حال آنکه یقین میداشتند حجت از اخبار ایشان از وضع شی در غیر
 وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كُنَّا عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
 و از بل و تر رفع پس نظر که جلوه بود خاتمه کار تبار کاران
 وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا
 و بحقیقت دادیم داوردا و سلیمان را دانشی تمام و گفتند
 الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
 سپاس مر خدا را که تفضیل نهاد ما را بر بسیاری از بندگان او
 الْمُؤْمِنِينَ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ
 که با ایمانند و میراث یافت و سلیمان از داود و گفت سلیمان
 عِلْمُنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ
 ای مردمان اموزیدند ما را فهم موضوعات پرندگان و دادیم از بعضی از هر
 شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ
 چیزی بدستی که این هرانیه است فضیله هویدا و گردند برای لشکر
 مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ إِذَا
 از جنی و آدمی و پرند پس ایشان ممنوع الا و ایل بودند از تا چون
 اتُوا عَلَىٰ وَادٍ الْمَثَلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
 خواستند که وادی که در آن بود چکان طایف ایشان گفت مورچگان در آمد
 مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 در خانه های شما تا نمانند و ناجیز گردانند شما را سلیمان و لشکرهای او و ایشان ندانند

۱۷۴

وادی فی الوقف
 حفر

فَنَبِّئْهُمْ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
 پس بگویم بخند حال آنکه فریب بود بخند از لشکران موجه و گفت ای پروردگار
 اَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 الهام ده مرا که شکر نعمت گذارد ترا که انعام فرمودی بر من
 وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
 و بر پدر و مادر من و آنکه انعم کار نیلوی که پسندی آنرا
 وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 و در امر من بواسطه بخشایش تو در میان بندگان تو که نیلوی کارانند
 وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ
 و طلب کرد پرندگان را پرسید چیست مرا که نمی بینم هدیه
 أَمْ كَانُ مِنَ الْغَائِبِينَ لَا عَذْبَةَ فَمَكَتْ
 یا هست از غایبان هرانیه عذاب کنم او را عذاب سخت
 أَوْلَادُ نَحْنَهُ أَوْلِيَّائِي سُلْطَانٌ مُّبِينٌ فَفَكَتْ
 یا بگویم اولیا بالبنه از بن حجتی ظاهر است پس توقف نمود هدیه
 غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحْطُ بِهِ وَجِئْتُكَ
 نه زمانی دراز پرسید داناشد با آنچه دانا نه این و آوردم تو
 مِنْ سَبَاءٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ
 از شهر سبأه روز سهوا بن یقین بدستی که من یافتم زنی بلعین امره مالک است و زنی ایشانست
 وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ
 و داده اند او را از هر چیزی از اسباب ذبحی و بر او سدری بزرگ
 وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
 یافتم آن زن را و لروه او را که سجده میبندند مراقب از غیر
 اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَا لَهُمْ
 خدای و آراسته است برای ایشان دیو زدارهای ایشانرا
 فَصَدَّهُمْ عَنْ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ
 پس باز داشت ایشانرا از طریق حق پس ایشانرا نمی آیند

لیاتینی
 صفت مکه

احرف

لیاتینی

عشر

من سبأ علی نیه
 الوقف

بهتدون لمن قرا
 الاخففا

الایا بجدواروان
وقف علی الایبتدی
ابجدوا

ادج ک صرف

مح

فالقہ ج دوم

الملکوا قد ذکر
فی المومنین

عشر ۳

۱۳۶

تشریف

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْثَ فِي السَّمَوَاتِ
بالله سجده کنند بر خدا که بیرون بخارج
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا يَخْفُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ
وزمین است و میداند آنرا که پنهان میدارند و آنرا که آشکارا میکنند
قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
گفت سلیمان زود بود که نگویم ای راست گفتی یا هستی از دروغ گویان
إِذْ هَبَّ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى
پس نام این کتاب را برآورد و آنرا سوی ایشان پاشید پس پنهان شو
عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ
از ایشان پس بنگر که جواب میدهند
إِنِّي أُلْقِيَ الْكِتَابَ كَرِيمٍ
گفتم بقیس ای اشرف قوم من بدستی که من افکنده شد نام که مضمونش نبوت است
أَنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
بدستی که من از سلیمان است و بدستی که ان صلاست بنام خدای بخشنده مهربان
أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مَسْلُمِينَ
که تلبس و ترفع مینمایند بر من و بیایید بمن حال آنکه منقاد اسحق باشید
قَالَ أَتُونِي فِي أَمْرٍ مَّا كُنْتُ
گفتم بقیس ای اشرف قوم فتوی دهید در کاری من یا نه
فَأَطِيعُوا أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُوا قَالُوا
فضل کنند هیچ کاری تا آنکه حاضر می بودند نزد من گفتند
نَحْنُ أَوْلَىٰ قَوْقَرٍ وَأُولُوا بَاءٍ سِ شَدِيدٍ
ما خداوندان قوتیم و خداوندان حرب سخت
وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَأْمُرُ
و کار حق و صلح حق است سوی تو پس بنگر چشم خود را به فواید

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
گفتم بقیس بدستی که پادشاهان چون در آیند در شهری بقتل و غلبه خراب گردانند
وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ
و گردانند عزیزان انسان آن شهر را خوار و همچنان کنند پیوسته
إِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرٌ بِمَا يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ
بدستی که من فرستنده ام سوی ایشان رسولانرا پس بنگرند ام که چه باز میگردانند رسولانرا
فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَمَتُّوْنِ بِمَا لَئِنِّي أَنَا أَنَا اللَّهُ
پس آنکه که آمد رسول نزد سلیمان گفت ایامده مینمایید بخوابسته بر آنچه داد خدای
خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ
بهتر است از چیزی و چیزی را آنچه داد شما نه شما به هدیه که شما را دهند شاد شوید
ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بَنَجٍ مُّجُودٍ لَا قِبْلَ لَهُمْ بِهَا
باز گرد ای رسول سوی ایشان هر آنکه که می آید سوی شما بشارت های که هیچ طاقت ندارد بر ایشان بجا آید
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
و هر آنکه که بیرون کنیم ایشان را از آن شهر بسیار حال آنکه دلیل باشند و حال آنکه ایشان باشند
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَيْكُمْ يَأْتِيَنِي بَعَثْتُهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنِي
گفتم سلیمان ای اشرف قوم من کدامیک از شما آمد بمن تحت زان را از آن پیش که آمدن
مُسْلِمِينَ قَالَ عَفَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ أَنَا أَتَيْتُكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ
حال آنکه مسلمان باشد گفتم جانی دانی از جنبی پری من ام تو را پیش از آنکه برخیزی
مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ
از مجلس تو و بدستی من بر جان هر آنکه توانام با امانت گفتم آنکه نزد اوست دانستی از
الْكِتَابِ أَنَا آتَيْتُكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفًا فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا
کتاب اسمانی را از من آید پیش از آنکه بر تو نظرت پس چون دید سلیمان آن را بر تو
عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
نزد او گفتم این صفت مراد از بخشایش پروردگار تا صوت از آید تا آنکه شکر بگوید یا کفر نماید
وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَكُفِّرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي شَدِيدٌ
و هر که شکر گوید پس بدستی که شکر گوید برای خود چه نفع نگیرد و هر که کفر نماید پس بدستی که کفر نماید

انما فی الله ج ۲ ع
و فی الوقف باسکان الیاء
خلاف عنهم اتانی الله
فی الوصل بالفتح ج و محذوفها
فی الوقف ج اتانی الله بالفتح
والحذف فی الحالین د ک
صرف اتانی الله بالامالة
والحذف فی الحالین د

انما فی الله بالیاء
والنون بسم
المحذوف

اَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ حَافِيَةً يَوْمَ الْحَرْبِ

پس نبود جواب گروه او ملر الله گفتند بیرون لیند
 اَلْ لُّوْطُ مِنْ قَرْيَةٍ يَتَّبِعُكُمْ اِنَّهُمْ اَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ
 کسان لوط را از دیه شما بدرستی که ایشان مردمانی اند که خود را بطهارت مشغول
 فَانْجِنَاهُ وَاهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَرْنَا هَآءَا مِنَ الْغَابِرِينَ
 پس رها کنید او را و کسان او را ملر زن او تقدیر فرمودیم آن زن از جمله باقی ماندگان
 وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ
 و بارانیدیم بر ایشان باران از شک پس بد باران بیم کرده شدگان
 وَسَلَّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اَللَّهُ خَيْرٌ
 بسیار و تشایش بر خدا و سلامت انان بر نیکان او ان الله بر نژاد ایشان خدای بهترست
 اَمَّا يُشْرِكُونَ اَمِنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْزَلَ لَكُمْ
 یا آنچه شرک می کنند و اینا را می دانند با الله افزید آسمانها و زمین را و فرود فرستاد برای شما
 مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَانْبَثْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا
 از آسمان آبی پس رویانیدیم بسبیل بوستانهای با حسن و نظارت
 كَانَ لَكُمْ اَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ اَللَّهُ مَعَ الْبَلَّغِمْ قَوْمٌ
 نژاد و قدرت نباشد شما را که روایند درختان انرا ای خدای دیرست با معبود نه که ایشان را
 يَعْدِلُونَ اَمِنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَهَا
 که انحراف بینانید یا ان خدای که گردانید زمین را قرار جای و بدید کرد در او ساط ان
 اَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
 جویها و بدید کرد برای ان زمین تپه های با ثبات و بدید کرد میان دو دریا عذب و دلچ
 ؕ اَللَّهُ مَعَ الْبَلَّغِمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ اَمِنْ يَجِيبُ
 ای خدای دیرست با معبود نه که ایشان را نمیدانند با الله اجابت می فرماید
 الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ
 پیچاره را چون خواند او را و باز میبرد بدی را و بر داند شما را
 خُلَفَاءَ الْاَرْضِ ؕ اَللَّهُ مَعَ الْقَلِيلِ مَّا تَذَكَّرُونَ
 ساکنان زمین پس از آنکه استقامت دارید با معبود پس اندکی یاد کنید با الله راه ادرص

۱۴

بقره

عب

عشره

يَذْكُرُونَ

اَمْ نَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْجَحْرِ وَمَنْ يَرْسِلُ

نماید شما در تاریکهای خشنی و دریا و الله میفرستد
 الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ اَللَّهُ مَعَ الْبَلَّغِمْ
 بادهای نژاد دهنده کن بیش از محتاشان و بطور ای خدای دیرست با معبود پس
 تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ اَمِنْ يَدُ الْخَلْقِ
 بلند رتبه است خدای از آنچه شرک می کنند یا الله آغاز میکند آفرینش را
 ثُمَّ يَعْبُدُهِ وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
 پس دوم بار می آفریند و نیست که روزی میدهد شما را از آسمان و زمین
 ؕ اَللَّهُ مَعَ الْبَلَّغِمْ قُلْ هَآئِنَا بُرْهَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ای خدای دیرست با معبود پس بگو بیارید حجت شما اگر هستید راست گوین
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللَّهُ
 بگو نداند هر که در آسمانها و زمین است علم نهانی را ملر خدا
 وَمَا لِيْشْعُرُونَ اَيَّانَ يُعْتَبُونَ بَلْ اِذَا رَكَ عَلَيْهِمْ
 و نمیدانند که کدام وقت برانگیزانند ایشان را نه که متتابع و مستم است دانش ایشان
 فِي الْاٰخِرَةِ بَلَّغِمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلَّغِمْ مِنْهَا عَمُونَ
 در آن جهان نه که ایشان در پی خبری اند از آن نه که ایشان از درک ان با بینا یابند
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاَبَاؤُنَا
 و گفتند ان الله کافر شدند ای چون باشیم خاک و پدران ما
 اَوْسًا لَمْخُرْجُونَ لَقَدْ وُعِدْنَا هَآءَا نَحْنُ وَاَبَاؤُنَا
 ای بدستی که ما هرانیه آورده شویم بحقیقت و عده دادند این نعت ما و پدران ما
 مِنْ قَبْلُ اِنْ هَآءَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ قُلْ سِيرُوا
 ازین بیش نیست این ملر افسانهای پیشینیان بگو بروید
 فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 در زمین پس نرید که چگونه بود خاتمه کار کثاه کاران
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
 و اندوختن مباش بر ایشان و مباش در تنگ دلی از آنچه ملر میکنند

الزح

اما صودوا بعد الحزم

نشره نشره

بلا أدرك دح

۱۴۴

عشره

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 وگویند مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 قُلْ شاید که باشد لاحق شود بشما بعضی از آن عذاب
 تَسْتَعْجِلُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
 شتاب مینمایید و بدستی که پروردگار هرانیه خداوند بخشایست بر مردمان
 وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ
 ولیکن بیشتر ایشان سپاس داری نمی نمایند و بدستی که پروردگار
 لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُودُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ
 هرانیه میداند آنچه نهان میدارد سینه های ایشان و آنرا آشکارا میکنند
 وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
 و نیست هیچ پوشنده نیل نهان در آسمان و زمین مگر آنکه ثابت آرد
 كِتَابٍ مُبِينٍ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضُ عَلَىٰ
 نوشته بودا یعنی لوح بدستی که این قرآن قصه میکند بر پسران
 إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 یعقوب بیشتر آنکه ایشان در آن باب خلاف گننداند
 وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ فَدَحْمَةُ لِّلْمُؤْمِنِينَ إِنَّ رَبَّكَ
 و بدستی که این قرآن راه نمونی است و بخشایشی بر اهل ایمان بدستی که پروردگار تو
 يَقْضِي بَيْنَهُمْ خُحْمَهُ وَهُوَ
 حلم میکند بقیات میان مخالفان حکمه خود و او بی محتاست دانا
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ
 پس اعتماد نمای بر فضل خدای بدستی که تو بر دین حتی
 الْمُبِينِ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمُؤْتِرِينَ وَلَا
 بودا بدستی که تو بشنوی مردگان
 تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
 نشنوی که اگر خاصه خوانند چون اعراض کنند حال آنکه منهنم باشند

ع

وَمَا أَنْتَ بِهَا دِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
 و نه تو راه نمایند نمایان از لمرای ایشان
 إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُوَفِّنُ بِلَايَا تَنَافُهُمْ
 نشنوی مگر آنرا که ایمان آورد بایتهای ما در سابق علم پیر ایشان
 مُسْلِمُونَ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ
 از اهل انقیاد باشند و چون نزدیک بود که واقع آید عذاب موعود بر ایشان
 أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
 بیرون آورید برای ایشان جنبه از زمین که سخن گوید بایشان
 إِنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ
 که اهل ایمان بدستی که اسلام یابند بدایمانی که نبوده
 وَيَوْمَ نُخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ
 و یارن روزی که برانگیزانیم از اهل هر دینی گروهی بسیار آنرا که
 يُكْذِبُ بِلَايَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ
 بدروغ نسبت کردند بایتهای ما پیر ایشان ممنوع الاوایل باشند تا آخر تا
 إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِلَايَاتِنَا
 چون آیند گوید خدای ای بدروغ نسبت کردید بایتهای ما بادی برای حق
 وَلَمْ تَحْطُوا بِهَا عِلْمًا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 و حال آنکه فرا نرسیدید بهمان از راه دانش یا چه چیز بودید که میکردید
 وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
 و واقع آید گفتار عذاب بر ایشان بسبب آنچه ظلم کردند پیر ایشان
 لَا يَنْطِقُونَ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ
 سخن نمیگویند ایانندند که بدید کردید شب را
 لَيْسَ كُنُوزًا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
 نیست گنجها در آن در آن روز را حال آنکه مسکین زانق دینی توان دید
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَبِرُونَ
 بدستی که در آنچه گفتیم هرانیه محل اعتبار برای گروهی که ایمان آرند

جاءوا بالالف
 رستم

تهدى العمى ف
 و نه الوقف بالياء
 لكل

تكلهم لمن كسران
 ١١٤

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَقَدَّرُ
 دَاخِرِينَ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً
 وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ
 كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ
 بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
 يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ وَمَنْ جَاءَ بِالْسَّيِّئَةِ فَكُبِتَتْ
 وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ
 هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ
 وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَإِنْ أَتَوْا
 الْقُرْآنَ فَمِنْ أَهْتَدَى فَأْتَمَّا يَهْتَدَى لِنَفْسِهِ
 وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
 وَمَنْ يَتَّبِعْهُ يَتَّبِعْهُ وَمَنْ يَكْفِرْ بِي
 فَإِنَّهُ يَكْفُرْ بِنَفْسِهِ إِنَّهُ يَكْفُرُ
 بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

ادح

سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 لَبَّيْكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 طَسَمَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ نَتَلَوُا
 عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
 أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُذْنِبُ
 أُنْبَاءَهُمْ وَلَيْسَ فِيهِمْ نِسَاءٌ هُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ وَزَيْدُ أَنْ تَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا
 فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَاهُمْ آئِمَّةً وَجَعَلْنَاهُمُ الْوَارِثِينَ
 وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
 وَجُنُودَهُمْ مِمَّنْ كَانُوا فَتَقَرُّوْنَ

الكبير
 ٢٩

١٣٤

طسم بالاطهار

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خَفَتْ
^{والهام کردیم ما سوی مادر موسی که شیرده اول پس چون ترسی}
 عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ
^{برو از قتل پس بپنداز او را در رود نیل و ترس از غرق و اندوه من باشد از فراق او}
 إِنَّا رَأَوْهُ إِلَيْكَ وَجَا عِلْوَهُ مِنَ الرُّسُلِينَ ۚ فَأَلْقَتْهُ
^{بلدستی که باز گردانند اویم سوی تو و گردانند اویم از پیغمبران فرستاده پس یافتند او را و برافروختند}
 بِالْأُفْعُفِ ۚ فَكَانَ لِفِرْعَوْنَ إِكْرَامًا ۖ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا ۖ
^{کان فرعون تا با عقبه باشیید مرایشانرا دشمنی و سبب اندوهی}
 إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا
^{بدستی که فرعون و هامان و لشکرهای آن دو بودند}
 خَاطِئِينَ ۚ وَقَالَ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي
^{سنگار آن از اهل خطا در باب و رفت زن فرعون و روشنی چشمست مرا و تو را}
 وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَهُمْ
^{مکشید او را شاید که سود کند ما را یا بگیرد او را بفرزند و ایشان}
 لَا يَشْعُرُونَ ۚ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ
^{نمیدانستند و رفت دل مادر موسی خالی از صبر و شایسته}
 إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنَّ رَبَّنَا عَلَيَّ
^{بدستی که خواست که ظاهر گرداند کار فرزند از غایت جمع کردن بودی که قوی گردانیدم او را با همه صبر}
 قَلْبَهَا لَتَكُونِ مِنَ الْمُنْهِنِينَ ۚ وَقَالَ لَأَخْذَهُ قَصِيهٖ
^{دلهای ایشان تاباشند از مصداق بوعده حقای و رفت مرخواهر موسی بنوع خبر و او را}
 فَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ وَحَرَّمْنَا
^{پس دیدان خواهر او را از دور و ایشان نمیدانستند حال آن زن را منع کرده بودیم}
 عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ
^{از قبیل شیر دهنده از آن پیش که خواهر او حاضر میگفت هیچ دلالت نمایم شما را بر}
 أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۚ
^{کسان خانه که کفاله او ضاع او کنند برای شما و ایشان سر موسی را با نیکو نگه از اهل خانه}

قُرْتُ عَيْنِي
سنگار آن

عشر

ع

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَمَا تَقَرَّرَ عَيْنُهَا وَ
^{پس باز گردانیدیم او را سوی مادر او تا روشن شود چشمها او}
 لَا تَحْزَنُ ۚ وَلِتَعْلَمِ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
^{و اندوه من نباشد و تاباند که وعده خدای مقربیت با حق}
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ
^{ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند یعنی مردمان با اهل مصر}
 لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا
^{و چون رسید به حالت قوه و شباب خود نوینیدم داد سن و تمام خلق شد دادید او را حکمت و دانسته}
 وَعِلْمًا ۖ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْحَسَنِينَ وَدَخَلُوا
^{و دانش و میجان خردم نیل و کاران را و در رفت}
 الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَضَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدْنَا
^{در شهر مصر را غیر از ساکنان آن با این مغرب قتل و پس یافتیم}
 فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ وَهَذَا
^{در آن شهر دو مرد را که کارزار میکردند این یک از گروه اوله بنی اسرائیل و آن دیگر}
 مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى
^{از دشمنان او که از دشمنان او بود پس فرادخواست از گروه او بود و بردف}
 الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ
^{انکه از دشمن او بود پس مشت زد او را موسی پیرشت او را}
 قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ
^{گفت این قتل مجرب از غصب و فرمان خدا از کار دیوست بدستی که او دشمنیست مرا و گردانید}
 مُبِينٌ ۚ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
^{هویدا در علالت گفت موسی ای پروردگار بدستی که من ستم کردم بر نفس من پس بپا من مرا}
 فَغَفَرْنَا لَهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ
^{پس از رزید او را بدستی که اوست آمرزید}
 قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
^{گفت پروردگار من بسبب انعام تو بر من بقیل پس هرگز نباشم معاون مرا و علم}

۱۶

فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَأَذًا الَّذِي
 پس گشت دران شهر ترسان توقع میداشت از قتل که ناگهان الله
 اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِرِ لِيَسْتَصْرِخَهُ قَالَتْ
 طلب نصرت گردانید بروی دی فریاد بخوانست از دیر قبطی گفت
 لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ فَلَمَّا
 مراوی موسی بدستی که تو مرا به از اهل غایتی بشدت خفاصه پس خواست که
 أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا
 بختیگر از آنکه میخواست با آنکه دشمن بود مرا موسی راوان گفت ای
 مُوسَى أَرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِرِ
 موسی ای یاجاهی که کشی مرا چنانچه کشتی تنی در روزی
 إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا
 نمیخواهی که ملد که باشی تو نشسته بظلم در زمین مصر و
 تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُظْلِمِينَ وَجَاءَ رَجُلٌ
 نمیخواهی که از بسایان از بدکاران کار و آمد مردی مؤمن از
 مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَةَ
 از نهایت شهر میشتافت گفت ای موسی بدستی که اشراف
 يَأْوُمُونَ بِكَ لَيَقْتُلُونَكَ فَأَخْرِجْ إِلَى لَكَ
 مشاورند بسبب تو تا کشند ترا پس بیرون شو که بدستی که من مرا
 مِنَ النَّاصِحِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ
 از نصیحت کنندگانم پس بیرون آمد از آن شهر ترسان توقع میداشت
 قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 گفت ای پروردگار من نجات ده مرا از ستمکاران
 وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَفَّاءَ مَدِينٍ قَالَ عَسَى
 و چون روی آورد موسی بجای شهر شعبی گفت شاید بود
 رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ
 که پروردگار من راه نماید مرا میان راه

بَطِشَ

عشره

سبعه

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءٌ مَدِينٍ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ
 ونگاه کرد رسید باب شهر مدین یافت بران آب جمعی بسیار از مردم
 يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
 که آب میدادند و یافت از سگانی و دو زن که میشدند و گوسفندان گفت
 مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي إِلَّا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِّدَ الرَّعَاءُ
 چیست مطلوب شما گفتند عاده ما نیست که آب تا باز گردند دیدن شبانان
 وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ
 و پدر ما بزرگ است بزرگ سال پس آب داد گوسفندان برای آن دو زن پس بازگشت سوی سایه
 فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ إِذَا مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ
 پس گفت ای پروردگار من بدستی که برای من هر چه هستی سوی من از طعام محتاجم
 فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا نَمْسًا عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ
 پس آمد موسی یکی از آن دو زن حال آنکه میرفت بر حالت حیاض گفت بدستی
 أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ
 که پدر من میخواند ترا تا با پدر او دهد مزد آنچه آب دادی گوسفندان را برای ما پس چون آمد بدو
 وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
 قصه کرد بر او آن قصه که داشت گفت موسی رستی از گروه
 الظَّالِمِينَ قَالَتِ أَحَدُهُمَا يَأْتِيكِ أَسْتَأْجِرُهُ إِنَّ خَيْرَ
 ستمکاران چه فرعون را گفت ای زان دو دختر ای پدر من بجز دیر او را چه بدستی بهتر
 مِنَ اسْتَأْجَارِكَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أَرِيدُ
 از تو بجز دیری مرد باقوت و امانت گفت بدستی که من بخوام
 أَنْ أُنْكِحَكَ أَحَدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي
 که بزنی دهم ترا یکی از این دو که حاضرید بران شرط که اجیر باشی مرا
 حَجَّجَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أَرِيدُ أَنْ
 سال پس از تمام کنی ده سال پس نزد من و من بخوام که
 أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
 مشقت بهم بر تو دینم آب زود بود که ای پدر را بخواهد خدای از یکتا در احوال و افعا

ح

يا آله
 و في الوقف الجاهل

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ^{ببین من و میان ت} اَيُّهَا الْاَحْلَيْن ^{ای پروردگار} قَضَيْتُ ^{قضیت}
^{لغت آن شرط که میان من و میان ت} فَلَاحُ عُدْوَانٍ عَلَيَّ ^{پس هیچ طلب زیاده نیست بر من} وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ^{و خدا بر آنچه میگوئیم گواهیست}
^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ النَّاسَ مِنْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید}
^{سوی کوه طور} لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} تَصْطَلُونَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَلَمَّا آتَاهَا نُورًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید}
^{پس نگاه که بنهایت رسانید} الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} رَأْيَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدَبِّرًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَلَمْ يُعَقِّبْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید}
^{پس نگاه که بنهایت رسانید} يَأْمُرُكَ أَنْ تَلْجَأَ إِلَى اللَّهِ فَتُؤْتِيَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} أَسْأَلُكَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فِي جَنَّتِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَاضْمُمْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید}
^{پس نگاه که بنهایت رسانید} إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَاسْقِطْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید}

۱۴۶

جذوة اوجود

عشر

الرهب

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ ^{لغت ای پروردگار} يَقْتُلُونِي ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} لِسَانًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَجَاهًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَارْسِلْهُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مَعِيَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} إِنِّي أَخَافُ أَنْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} يُكَذِّبُونِ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَنَجْعَلُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} لَكُمَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} سُلْطَانًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} بِآيَاتِنَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} أَنْتُمَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَمَنْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} اتَّبَعَكُمَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} الْغَالِبُونَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَلَمَّا جَاءَهُمْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مُوسَى بِآيَاتِنَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} بَيِّنَاتٍ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا خَرْمٌ مُفْتَرٍ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَمَا سَمِعْنَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} بِهَذَا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فِي الْأَبَانِ الْأَوَّلِينَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} بِمَنْ جَاءَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} بِالْهُدَى ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مِنْ عِنْدِهِ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَمَنْ يَكُونُ لَهُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} عَافِيَةٌ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} لِمَا لَمْ يَشَأْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} اللَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَقَالَ فِرْعَوْنُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مَا عَلِمْتُ لَكُمُ مِنْ آلِهِ غَيْرِي ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَأَوْقَدْ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} يَأْهَامَانُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} عَلَى الطَّرِيقِ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} لَعَلِّي ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} أَطَّلِعُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} إِلَى آلِهِ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مُوسَى ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} وَإِنِّي ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} لَأَظُنُّهُ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید} مِنَ الْكَاذِبِينَ ^{پس نگاه که بنهایت رسانید}

قال موسى

ب

ردا بغیر من

یکدین در الوصل

قال موسى بغیر واو

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا
 وَبزرگ نمود او و لشکرهای او در زمین مصر بی استحقاق و گمان بردند
 أَنَّهُمُ الْيَنَّا لَا يُرْجَعُونَ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
 که بدستی ایشان با سوز بازگردید نشوند پس گرفتیم او و لشکرهای او را پس افکندیم ایشان
 فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ
 در دریا پس بنگر چگونه بود عاقبت کار ستمکاران
 وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْتَارِ وَفِيَوْمِ
 و گردانیدیم ایشان را مقتداییان که خوانند سوی آتش و در روز
 الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ
 قیامت یاری کرده نشوند و از پی در آوریدیم ایشان را درین
 الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ
 جهان دوری از رحمت و در روز قیامت ایشان از رانده گان خطی باشند
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا
 و بحقیقت دادیم موسی توری را از آن پس که هلاک کردیم
 الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
 اهل زمانهای نخستین را حال آنکه سبب روشنایی دلها بود و هدایت و رحمتی
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ
 تا ملا ایشان پند گیرند و نبود تو بجانب مکان غربی از چو
 قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
 قرار دادیم سوی موسی کار و محکمت و نبود تو از حاضران در آن مقام
 وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
 ولیکن ما بدیدیم آوردیم پس اهل زمانها را پس دراز شد بر ایشان مدت انقطاع
 وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا
 و نبود تو مقیم در میان این قبیله حال آنکه خوانی
 عَلَيْهِمُ الْآيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
 بر ایشان بجهت تعلیم از ایشان آیههای ما را که در باب و تین ما هستیم فرستادگان و گاه در آید که در حال

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ
 و نبود تو بجانب توح طود چون ندا فرمودیم موسی و لیکن او را بدیدیم
 رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ
 برای بخشایشی از پروردگار تو تا بیم نمایی گروهی که نیامد بدیشان
 مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
 هیچ بیم نمایند پیش از تو در زمان قیامت تا ملا ایشان پند گیرند
 قُلُوا أَنْ تُضِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْتِ
 و آتیه انستی که در سیدی بدیشان رسند از عذاب بسبب آنچه پیش فرستاد
 أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
 دستهای ایشان پس گویند ای پروردگار ما چرا نفرستادی ما را
 رَسُولًا فَتَتَّبِعَ الْإِنَّا نَكَوْنُ مِنْ
 پیغمبری تا پی روی گردیم آیههای تو و بودیم از اهل
 الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
 ایمان پس چون آمد بدیشان رسول ما آمدیم از نزد ما
 قَالُوا لَوْلَا أَوْفِي مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ
 گفتند چرا ندادند او را مانند آنچه دادند موسی را
 أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ
 ای کافر نشدند با آنچه دادند موسی را ازین
 قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا
 پیش گفتند این موسی و هرون دو ساحرند که متعادلند و گفتند
 إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ قُلْ فَأْتُوا
 باینکه ما بهر یک از موسی و هرون کافریدیم بگو پس بایرید
 بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ هُدًى
 کتابی از نزد خدای که آن کتاب راه نمایند تریست
 مِنْهُمَا أَتَّبَعُهُ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ازین دو تا پی روی کنیم انرا که هستید راستگویان

فان لم تقطعوه وقيل
موصولة بغير نون والاصح

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
 وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغْيُهُمْ هَدًى مِنْ
 اللَّهُ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ
 وَإِذَا يَتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ
 أَوَلَيْكَ يُوتُونَ
 أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُفْسِقُونَ
 وَإِذَا
 سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا
 وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِ
 الْجَاهِلِينَ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

پس اگر اجابت نکنند تا بدستی که پیروی مینمایند از رویهای اهل
 وملت همراه از آنکه پیروی کرده باشد از روی خود حال آنکه بی هدایت از
 خدای بدستی که خدای راه ننماید گروه ستمکاران را
 و حقیقت متواصل گردانیدم برای ایشان مواظب قرائت تا ملای ایشان پند گیرند
 انانله دادیم ما ایشان توبه و انجیل و عمل بدان کردند پیش از قرائت ایشان ایمانی
 و چون خوانند برایشان قرائت گویند ایمان آوریدم بان بدستی که ان صدق و حق از
 پروردگار بدستی که ما بودیم پیش از نزول محمد و قرآن ایشان دهند ایشان را
 مزد ایشان دوباره بسبب صبر ایشان بر تکالیف و دفع میکنند و خصلت بدست
 خصلت بدست چون معصیت و سفاقت و از آنچه روزی دادیم ایشان نفقه میکنند و چون
 شنیدند سخن ناشایست اعراض کنند از آن و گویند ما راست کارهای ما
 و شما راست کارهای شما سلام تودیع بر شماست نیجوسیم مخالفه
 با اهل جهالت بدستی که تو راه ننماید از آنکه دوست داری که هدایت یابد و یلین
 خدای راه ننماید از آنکه خواهد و او دانا ترست بحال راه یافندگان

وَقَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا
 أَوْ لَقَدْ نَمَكْنُ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا نَجْجِي إِلَيْهِ ثَمَرَاتِ
 كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ
 وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بَطَرَتْ مَعِيشَتُهُمْ
 فَكُلَّكَ مَسَاكِينُهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا
 وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا أَهْلُهَا
 ظَالِمُونَ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا يَعْقِلُونَ
 أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَا فِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ
 مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ
 يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و گفتند اگر پیروی کنی راه راست را با تو برآیند ما را از قله و لذت دیگر از زمین
 ایاجای بنادیدم ایشان را مقامی اجابت و امن که جمع میشود سویمان میوههای
 هر جنبی از هر بدستی روزی از نزد ما و لیکن بیشتر ایشان
 نمیدانند و بسالاه هلاک گردانیدم اهل شهر را که باغ و نعمت شدند اهل آن در زیستن
 پس ناله مشاهده میکنند مسکنهای ایشانست که سالن نشاندن در آن سوارها کائنات مسافر از اتفاق
 و مستقیم موصوف بقا بعد از فنا هر جنبی نیست پروردگار تو هلاک کنند
 شهرها تا آنکه فرستند در معجزاتی آن بلاد پیغمبری که خواهد بریشان
 آیتهای ما و نه ایم حیرت هلاک کنند شهرها ملو اهلان
 ستمکاران باشند و آنچه داده اند شمار از هر چیزی پس بخورداری زندگانی این جهانست
 و آرایش آن و آنچه نزد خداست بهتر و باقی ترست ایای پس در نمی یابند
 ایای پس ناله وعده دادیم ما و وعده نیلوجبت پیرا و رسیده است چون انکس است که متعنا و
 بنفع زندگانی این جهان پس او روز قیامت از حاضر گردانندگان در آن
 و یادکن آن روز را که بنادیدم ایشان را پس میگوید ایایان من ایایان بودند دعوی میکردند ایشان را

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
^{گویند ایانکه واجب شد بر ایشان مقتضای}
 اغْوَيْنَا ^{اغوینا هم که ما} اغْوَيْنَا ^{اغوینا هم که ما} كَمَا غَوَيْنَا ^{ببرانا} إِلَيْكَ مَا
 كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ^{نمودند که ما را میپرستیدند} وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
 فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ ^{پس بخوانید ایشان را پس جوابت ننمایند} وَدَّاءُوا الْعَذَابَ
 لَأَنَّهُمْ كَانُوا يهْتَدُونَ ^{از آن بودی که راه یافتندی در دنیا عذاب و روزی که نافرمانی پس گوید} فَيَقُولُ
 مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ^{چه جواب دادید پیغمبران فرستاده را} فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
 يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ^{در آن روز پیرایشان پرسش نداشتند بایکدیگر اما الله توبه کرده شد} فَمَا مِنْ
 وَامِنْ وَعَمِلَ صَالِحًا ^{وایمان آورده و کرده کار نیکی} فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ^{میآفریند آنچه میخواهد} وَيَخْتَارُ ^{و اختیار میکند} مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
 وَتَعَالَى ^{پاک خدای} عَمَّا يُشْرِكُونَ ^{از آنچه شرک می آرند}
 يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ ^{میداند انرا که نهان میدارد سینه های ایشان} وَمَا يُعْلِنُونَ
 فِي الْأُولَى ^{درین جهان} وَالْآخِرَةِ ^{و در جهان دیگر} وَلَهُ الْحُكْمُ ^{و مراد است حکم مطلق} وَاللَّهُ يَرْجِعُ
^{و بازگرداندن شمار}

عشر

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ ^{گو خبر دهید مرا اگر خداوند بخشد بر شما شب را متصل و دایم تا روز قیامت} مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ ^{بصیانه} أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ ^{گو خبر دهید مرا اگر خداوند بخشد بر شما روز را متصل و دایم تا روز قیامت} مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ ^{بصیانه} أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 أَفَلَا تَبْصُرُونَ ^{ایا پس نمی بینید} فَمِنْ رَحْمَتِهِ ^{بصیانه} جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لِتَسْكُنُوا فِيهِ ^{تا راحت یابید در آن} وَلِنُبَيِّنَ لَكُمْ ^{بصیانه} وَنُفَصِّلَ لَكُمُ ^{بصیانه} تَسْكُنُونَ
 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ ^{و روزی که ندا فرماید ایشان را} فَيَقُولُ ^{بصیانه} اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ
 وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ ^{و بیرون آیم از هر طایفه} شَهِيدًا ^{بصیانه} فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
 فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ ^{پس دانند که} لِلَّهِ ^{بصیانه} وَصَلَّ عَنْهُمْ ^{بصیانه} مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 إِنَّ قَارُونَ ^{بصیانه} كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى ^{بصیانه} فَفُتِنَ بِهِمْ
 وَاتَّخَذَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ^{بصیانه} آلِهَةً ^{بصیانه} مَثَلًا ^{بصیانه} وَنَحْنُ نَعْلَمُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 فَذَرْنَاهُ وَمَنْ مِثْلَهُ ^{بصیانه} نَسْوًا ^{بصیانه} وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ ^{بصیانه} لِقَوْمٍ لَّا يَعْلَمُونَ
 لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ ^{بصیانه} مِنْ أَنْفُسِكُمْ ^{بصیانه} فَخَرُّوا سَبْكَهُ ^{بصیانه} وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ^{بصیانه}

٧٤

اصل سن و حیوان
۱ - کُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
هم خدا نیست و وجود و جزا و جزا را بدست خداست و جزا را بدست خداست و جزا را بدست خداست
در استکان و وجود و جزا را بدست خداست و جزا را بدست خداست و جزا را بدست خداست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ
پس هوانیه نماید خدای سبحان امان و راستداری را که گردانند و کاذبانی را که گردانند

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ * مَنْ يَكُنْ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ
بداخه حلم می کنند مرله مست نه امید میدارد رسیدن بجای خدا

فان بگدستی و فی تعیین فدیوه خداکی برای جلائی / و هو
شفاست

الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ قَوْصَيْنَا الْإِنْسَانَ
انچه بودند که میکردند وصیت فرمودیم آدمی را باعطاء او

فانك ^{فانك} بما كنت ^{تفعل} تفعلهم ^{والذي} والذين ^{منهم} منهم

وگردد سکارهای نیلو هوانیه دراریم ایشان در رسن نیکان
وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ
از مردمانست کسی که بگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون رنجانیده شود

در دین خدای و طاعت او در اندامیاء مردم ایشان را چون عذاب خدا را باطن از اندام میمیزد

و الله جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابٍ لِّهِمْ وَلَكِنَّ

اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُوْرِ الْعَالَمِيْنَ
 ايايست خداى دانا بما در سينهاى جهانياست

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
وهرانيه طاهر گرداند خدای انا انرا مکه ایمان اوردند وهرانيه طاهر گرداند اهلنای را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
 وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَاهُمْ بِحَكَّامِينَ مِنْ خُطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ
 أَنَّهُمْ لَكَافِرُونَ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَن تَقَالَا
 مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ
 أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ
 وَهُمْ ظَالِمُونَ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ
 جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ
 لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
 وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
 وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ

وگفتند انانله کافر شدند سرانرا که ایمان آوردند متابعت نمائید دین و سبیل ما را
 و باریکه برداریم ثقل گناهان شما را و نه اندیشیان بردارندگان از گناهان ایشان هیچ چیز
 از آنکه لکافرون و لیکملن اثقالهم و ان تقالا مع
 بدستی که ایشان دروغ گویند و هرانیه بردارند رؤساء کفار بارها و بارها و بارها و بارها
 ان اتقال بهم و هرانیه پرسند ایشان را روز قیامت از آنچه بودند که افترا می نمودند
 و بحقیقت فرستادیم نوح را سوی گروه او پس اقامت نمود در میان ایشان
 هزار سال مگر پنجاه سال بر شامل ایشان شد غلبه اب
 و حال الله استعماران پس رها نمودم او را و اهل کشتی و
 گردانیدم آن قصه را محل اعتباری برای جهانیان و یادکن ابرهیم را ان وقت که گفت
 مرگوه خود را برستید خدا را و حذر کنید از مخالفت او انچه گفتیم بهتر است مر شما را
 ان کنتم تعلمون اما تعبدون من دون الله اوثانا
 اگر هستی که بایند بدستی که میپرستید شما از غیر خدای تبارنا
 و تخلقون افکا ان الذين تعبدون من دون الله
 و اختراع میکنند دروغ را بدستی انانله میپرستید شما از غیر خدای
 لا یملکون لکم رزقا فابتغوا عند الله الرزق
 مالک نه اند برای شما هیچ روزی پس بجوید نزد خدای هر روزی که
 و اعبدوه و اشکروا له و سپاس داری نمائید او را بخدای او باز گردانده شما را

۹۴

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَتَكْذِبُ أُمُورٌ مِنْ قَبْلِكُمْ
 وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
 النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرٌ
 بِغَيْبَاتِ مَنْ شَاءَ وَيَرْحَمُ مَنْ شَاءَ وَلِيَهُ تَقْلُبُونَ
 وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 وَمَالَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْسِبُوا
 مِنَ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَمَا كَانَ
 جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ
 اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و اگر تکذیب بکنید پس حقیقت تکذیب نموده از شما پیش از شما
 و نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن هویدا
 یروا کيف یبدی الله الخلق ثم یعیده
 بدلائل ظاهر که چگونه بدید می آید خدای افریش پس دوم بار می فرماید
 ان ذلك على الله یسیر
 بدستی ان افریش بر خدای اسانست او بروید در زمین
 فانظروا کيف بدأ الخلق ثم الله ینشیئ
 پس بگردید که چگونه بدید آورد خدای افریش پس همان خدای بدیدارد
 النشاء الآخرة ان الله لخبیر
 افریش باز بسین بدستی که خدای بر همه چیز توانست
 یعذب من شاء و یرحم من شاء و لیه تقلبون
 عذاب میفرماید انرا که میخواهد و بخشایش میفرماید بر آنکه خواهد و اجزاء او باز گردانند شما را
 و ما انتم بمعجزین فی الارض و لا فی السماء
 و نه ای شما قوت شوندا از خدای در زمین و نه در آسمان
 و مالکم من دون الله من ولی و لا نصیر
 و نیست شما از غیر خدای هیچ دوستی و نه یاری
 و الذين کفروا بایات الله و لقایه اولئک یکسبوا
 و انانله کافر شدند بدلائل خدای و رسیدن جزای او انانله نمیدند
 من رحمتی و اولئک لهم عذاب الیم فما کان
 از بخشایش من و آنان مرایشانراست عذابی دردناک پس نبود
 جواب قومیه الا ان قالوا اقتلوه اوحرقوه فانجیه
 جواب گروه او مگر الله گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را پس رها داد
 الله من النار ان فی ذلك لآیات لِقَوْمٍ یؤمنون
 خدای از آتش بدستی دران رها نمودن هرانیه دلایل است بر قدرت حق پس و ی که تصدیق

عشر

۱۴

مودة بينكم دحر

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا ^{مودة ۱}
 وگفت بدستی گرفتید از غیر خدای تبارنا دوستی
 بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ ^{دوستی}
 در میان شما در زندگانی این جهان پس روز قیامت کافر شود
 بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَاءُ وَبَكُمْ ^{بعضی از شما بعضی را لعنت کند بعضی از شما بعضی را لعنت کند}
 النَّارُ وَمَالَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ^{وآتش است و شما را هیچ یاری دهندگان پس باورد داشت رسالت اولو لوط و گفت ابراهیم}
 إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ ^{بدستی من روئیده ام که فرموده است}
 وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ ^{و بخشیدیم مراوراحاق و یعقوب و گردانیدیم در میان فرزندان او}
 النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآتَيْنَاهُ ^{پیغمبری و جنس کتاب و دادیم او را پاداش در دنیا و بدستی او}
 فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ^{دران جهان هرانیه از نیکانست و آیدن لوط را}
 إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ ^{ایا بدستی شما هرانیه می آید بکار زشت که پیشی نرفت بر شما بدان هیچ}
 أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ أُنِيبْكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ ^{یک از جهانیان ای بدستی شما هرانیه می آید برای شهوات سوی مردان}
 وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ ^{و قطع می کنید بر مسافران راه و می آید در محفل در حالت ملا بکارنا پسندیده}
 فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتَبْنَا ^{پس نبود جواب لوط او ملر الله گفتند بایر}
 بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ^{عذاب خدای مرا اگر هستی تو راست گویان}

اولی الامر

عشرا ۱۴۵

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ^{گفت پروردگار من یاری ده مرا بر گروه تباها کاران}
 وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى ^{و چون آمدند ملائکه ما سوی ابراهیم با بشارة تولد}
 قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ^{گفتند بدستی شما هلاک کنند اهل این شهر را}
 إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ^{بدستی شما اهل ان هستند ستکاران}
 فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ^{دران شهرت لوط گفتند ما داناییم بحال انان الله دران شهرت}
 لَنَجْجِبَنَّكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَرَاهُ كَانَتْ مِنْ ^{هرانیه رهای دهیم لوط را و کسان او را ملرزت اوله هست از}
 الْغَائِبِينَ ^{باقی ماندگان در عذاب و چون آمدند ملائکه ما سوی لوط}
 سَيِّئٌ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا ^{اندهلن شد بسبب ایشان و بی طاقت شد بتدبیر کار ایشان و گفتند}
 لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُونَ وَأَهْلَكَ ^{مترب و اندهلن مباش بدستی شما رهانند تو و کسان توایم}
 إِلَّا أَمْرًا نَكُنْ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ ^{ملر زن تو که هست از اهل عذاب بدستی شما}
 مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا ^{فرستنده ایم بر اهل این شهر عذاب}
 مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ ^{از عذاب آسمان بسبب آنچه بودند که خوج می نمودند و بحقیقت}
 تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ^{گذاشتیم از آن شهر علامتی روشن را برای قومی که درک کند}

ع

وَالِی مَدَیْنِ أَخَاهُمْ شُعَیْبًا ۖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
 و فرستادم شهر مدین یلی از ایشان را شعیب نام پسر لعلت ای گروه من پرستید
 اللَّهُ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْبُوا فِي الْأَرْضِ
 خدا را و امید دارید روز باز پسین را و فساد نمایید در زمین
 مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
 حال آنکه تباہ کار باشید پس بدو رخ نسبت کردند و او را پسر گرفت ایشان را لرزه زمین
 فَأَصْحَوْا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ وَعَادًا وَثُمُودًا ۚ
 پس بختند در مقام ایشان بر جایهای خود فسدند و هلاک کردیم این دو قبیله را
 قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمْ
 بحقیقت ظاهر شد من شمار آنچه در زمین از ایشان که بران میگذشتند و راست مرا ایشان را
 الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَضَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 دیو گردارهای ایشان را پس باز داشت ایشان را از دین خدای
 وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَ
 بودند از اهل نظر و استدلال و قارون و فرعون را و
 هَامَانَ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 هامان را هلاک کردیم و بحقیقت آمد بدیشان موسی با بجهات روشن
 فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
 پس تکبر نمودند در زمین و نبودند فوت شوندگان از عذاب
 فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
 پس هر یک را بر رفتیم بجهت او پس از ایشان بود کسی که فرستادیم برو
 حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الْيَصْحَقَةُ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ
 بادیه بستاند و از ایشان بود کسی که گرفت او را و از ایشان بود کسی
 خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ غَرِقْنَا ۚ وَمَا كَانَ
 که فرو بردیم او را بر زمین چون قارون و از ایشان بود کسی که غرق گردانیدیم او را و چون فرعون و نبود
 اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
 خدای که ستم نماید بر ایشان و لیکن بودند بر خود ستم می نمودند

مَثَلُ الَّذِينَ اخْتَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 داستان انانله گرفتند از غیر خدای
 أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ
 دوستانا چون داستان عنکبوتست که گرفت
 بَيْتًا ۖ وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
 خانه را از هیچ خود و بدستی نه مست ترین خانه ها را
 الْعَنكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ
 عنکبوتست اگر بودند که دانستند این داستانا پرستیدند
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
 بدستی که خدای میداند که چه چیز می پرستید از غیر خدای
 مِنْ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ
 از آنچه اسم شئیست بر و واقع شود اوست بی همتا درست کار درست گفتار
 وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا
 و آن داستانها بیدیدیم برای درمان و در نیابند
 يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ ۚ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
 حسن مواقع را مکر دانایان افرد خدای اسمانها را
 وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
 و زمین را بحکمت و صواب بدستی دران افروخت هرینه محل اعتبار مرا اهل ایمان را
 أَتْلُ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 بخوان انزاله وحی فرستاده شد سوی تو از قوان
 وَاقْرَأِ الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ
 و بپای دار نماز بدستی که غان باز میدارد از کار
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَذِكْرِ اللَّهِ
 قبیح و ناشایست و برای خداوند است
 أَكْبَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۚ
 و خدای میداند که چه می کنید از طاعات

وَلَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ حَتَّىٰ تَتْلُوهُ

وَحَدِّثُوا بِهِ بَعْضَهُ لِقَوْمِ اللَّهِ أَلَا بِالتَّوْحِيدِ
 وَحَدِّثُوا بِهِ بَعْضَهُ لِقَوْمِ اللَّهِ أَلَا بِالتَّوْحِيدِ
 أَحْسَنُ مَنَاسِكِهِمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي
 نِيلُو رَبَّكُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي
 أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا
 لَهُ مُسْلِمُونَ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
 فَالَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكُتَّابُ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ
 مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا
 كُنْتَ تَسْتَلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ
 إِذْ أَلَّا زَنَابَ الْمُطْبُوعُونَ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي
 صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
 الظَّالِمُونَ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّنْ
 رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 مُّبِينٌ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى
 عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

عَلَيْهِ آيَةُ دَرْش

الْمَكْفُومُ بـ

عب ١٢

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَدِيحًا شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا

بُيِّنَ شَهِيدًا شَهِيدًا شَهِيدًا شَهِيدًا شَهِيدًا
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ
 وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَلَيَسْجَلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ لَيَسْجَلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ يَوْمَ
 يُغْشِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
 وَيَقُولُوا ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ
 الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَأَيُّ غَافِلُونَ
 كُلِّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا رُجُوعُكُمْ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
 غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ
 أَجْرُ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَرْجِعُونَ

في الوصل واثبات الآية في الوقف للجميع

فاعبدوني بـ

ترجعون بـ

لنؤتيهم من الجنة

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
 سِلَاقُ اَشْكَارُ از تدبیر زندگانی این جهان و ایشان از تدبیر کاران جهان ایشان
 غَافِلُونَ **أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ**
 بی خبرانند ای اندیشه نگرند در حال خویشین که نیافرید خدای
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
 آسمانها و زمین را و آنچه میان هر دو است مگر راستی و آنقضای وقتی
 وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ **أَوَلَمْ**
 که قیامت بود و بدستی بسیاری از مردمان بدیدار و جزا پروردگار ایشان هرانیه کافرانند
 يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 نرفتند در زمین تا نکرند که جلوه بود خاتمه کارانانکه
 مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
 پیش از ایشان بودند بودند سخت تر از ایشان بقوت و پشت کردند زمین را
 وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمُ
 و آبادان کردند و آبادان کرد این متاخران دیر خود را و آمدند بدیشان بپیبران ایشان
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
 با بجزات روشن پس نبود خدای تا ستم نماید بر ایشان و لیکن بودند
 أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ **ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا السُّؤْ**
 بر تنهای خویش ستم میکردند پس بود خاتمه کارانانکه کردند حالت بدتر
 أَن كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ
 برای آنکه تلبیب نمودند آیات خدای را و بودند بان فسوس می نمودند
 اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ رُجُوعُونَ
 خدای آغاز میکند آفرینش را پس دوم بار می آفریند آنرا باز گردانند شمار اسرار
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَوْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ
 و دران روز که ظاهر شود قیامت نومید و تخییر شوند کلاه کاران و نیست ایشان آنکه از
 شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
 ابناء ان ایشان هیچ شفاعت خواهی و باشند با خدایان ایشان تا کردند

عشر ۹

رَجُوعُونَ ب

شفعوا بالواو والالف

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئذٍ يَتَفَرَّقُونَ **فَأَمَّا**
 و دران روز که ظاهر شود قیامت دران روز متفرق شوند خلائق پس اما
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
 ای آنکه ایمان آوردند و کردند کارها نیلوی پیرایشان در بوستان ایشان
 يُجْبَرُونَ **وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا**
 مسرود با انواع شادمانی و اما آنکه کافرشند و بدفع نسبت کردند آیتها ما را
 وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
 و رسیدن این جهان پیرایشان در عذاب دوزخ از حاضر گردانندگانند
ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ يَخْرُجُ الْفَجْرَ
 پس استحقاق تنزیه خدایست آنکه له شبانکه می کنند و آنکه له بامداد می کنند
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ
 و سرور است استحقاق ستایش در آسمانها و زمین و اوراست در او خروید و آنکه له هنگام شد
 يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
 بیرون می آرد زنده را از مرده خون مع و بیرون می آرد مرده را از زنده خون
 وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ
 و زنده میگرداند زمین را پس از مردن آن و همچنان بیرون می آرد شمار
 وَمِنَ آيَاتِهِ أَن خَلَقَكُمْ مِّن رُّبَابٍ ثُمَّ
 و از دلائل قدرة اوست آنکه آفرید شمار از خاکی پس
 إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ وَمِنَ آيَاتِهِ
 تا که شما جمعی می یابید که پراکنده آید در زمین و از دلائل قدرت اوست
 أَن خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 آنکه آفرید شمار از جنس شما زنان
 لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 تا آرام یابند سوی آنها و بدیگد میان شما و زنان دوستی و مهربانی
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 بدستی دران آفرینش هرانیه دلائل است مرئوی که اندیشه کنند

دج ص

للطهر ۸۶

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ
وارد لایله اوست افرنیش اسمانها وزمین و تفاوت
الْسِّنِّكُمْ وَالْوَأْنِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ
زبانهای شما و نشانهای شما بدستی له دران افرنیش هرایه دلالت مجهانها
وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ
وارد لایله اوست نواب شما بشب ورد و طلب معاش شما
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُسْمَعُونَ
از بخشایش خدای برود بدستی در انچه نصیم هرایه دلالت برگرومی له شنوند بلوش
وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَ
وارد دلالت اوست انله سیماند شما اتش ابر حال انله خایفند از انش وطامع در طلب
يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
و فرو میفرستد از اسمان ای را پس زنده میگرداند بان آب زمین را پس
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
از مردن ان بدستی در انچه نمودیم هرایه دلالت برگرومی له درایند
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِ
وارد لایله اوست انله ثابت است اسمان وزمین بفردمان او
ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
پس چون بخواند شما را خواندن از زمین ناگهان شما
خَرُجُونَ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهِ قَانُونَ
بیرون آید و مراود است هر که در اسمانها وزمین است هر یک مراود مطیع و مطاعند
وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
او است انله آغاز فروید افرنیش را پس له اعادت کند
وَهُوَ آهَوْنٌ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى
و او ان کار عاده آسان ترست برو و مراود است وصف نیلوتر
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
در اسمانها وزمین او بی همتاست درست کلا درست گفتار

عرب

بیدو بالواو والاف
رسم المصاحف حیث وقع

صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ
بدید برای شما داستانی از نفسهای شما هم هست من شما را از انچه مالک تصرفت
أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ
دستهای شما هم شریکانی در انچه روزی دیدیم شما را پس شما و عبید
فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ
دران روز مستساوی با حال انله ترسید از ان عبید پایانند شما مولی از انله بشما بمجانان
نُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
باین میلینم دلالت برای لروی له درایند نه له تبع انانله ستم کردند
أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَن أَصَلَ اللَّهُ وَمَا
رایهای باطل ایشان را بدان پس لست له راه نماید انرا له کرد خدا و میت
لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ فَاقْرَأْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتُ
مرا ایشان را هم یاری کنندگان پس توجه کردن قصده خود را برای دین اسلام حال انله بایست ملازم
اللَّهِ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ
افرنیش خدای که آفرید مردم را بر ان از استعداد هم تغییر نیابد له باشد مرا افرنیش خدا را
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
ان دین ستقیم است ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا
حال انله راجع باشید باطاعت خدای و پیر سید ازو و پایداری نماز را و بباشید
مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَمِنْ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
از شک از نیکان از انانله جاشدند از دین ایشان له حق است و بودند
شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ
گروهانی مختلف همه بر اجل هر روی با انچه نزد اعتقاد ایشانست شادانند و چون رسید بمردمان
دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ مِنْهُ
کنند خوانند پروردگار ایشان را حال انله راجع باشند باطاعت پس چون جشانند ایشان را از نداد
رَحْمَةً إِذَا فَرَّقَ مِنْهُمْ لِيُشْرِكُوا
بخشایشی ناگهان گروهی از ایشان پروردگار ایشان شک می کردند

من ما مقطوع وقد ذكر
في النشاء

فيما مقطوع وفيها
خلاف

فطرت الله بالناء

عشر ۳

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 آناسی باشند ان نعمه را که داده ایم ایشانرا پس برخورداری بایند زود بود که دانند و بال
 ام آزلنا علیهم سلطانا فهو یترکم
 یانه که فروختایم بر ایشان جتنی که آن برهان ناطق است آنچه هستند
 بما کانوا به یشرکون واذنا اذقنا
 که بدات سبب شرک میارند که چون جشانیم
 الناس رحمة فرحوا بها وان تبهم سیه
 مردمانا نعتی شاد شوند بدان و اگر رسد بدیشان بدی
 بما قد مت ایدیهم اذا هم یقنطون اولم
 بواسطه آنچه پیش فرستاد دستهای ایشان را همان ایشان نوید میشوند ای
 یروا ان الله ینسط الرزق لمن یشاء
 ندانستند که خدای میسراند روزی را برای الله میخواهد
 ویقید ان فی ذلک لآیات لقوم
 و تنک میگرداند بدستی دران قبض و بسط مرانیه دلایلت مکرره
 یؤمنون فات ذا القربی حقه
 که ایمان آرند پس بدی خداوند خویش را آنچه استحقاق آن دارد از صلوات و رحم
 والمنسکین وابن السبیل ذلک خیر للذین
 و بجا به و راه لکدی آنچه نعمتیمان بدی مال بهرست مرانانرا
 یریدون وجه الله واولئک هم المفلحون
 که میخواهند رضای خدا را و ایشانرا ایشانند رستگاران
 و ما آتیتم من ربوا لیرزقوا اموال الناس
 و آنچه دهد از زایدتی بی وجه شمع تا زاید شود در مالها مردمان
 فلا یربوا عند الله و ما آتیتم من زکوة تریدون
 پس زاید نشود نزد خدای و آنچه دهید از حق مال حال الله خواهد
 وجه الله فاولئک هم المضعفون
 رضای خدایرا و ایشانرا ایشانند اضعاف ان

الله الذی خلقکم ثم رزقکم ثم یمیتکم ثم
 معبود بپا است که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس میراند شما را پس
 حیثکم هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء
 زنده گرداند شما را هیچ هست از خدایان شما کسی که از آنها که گفتیم هیچ چیز را
 سبحان الله و تعالی عما یشرکون
 پاک او و بزرگست بر تبه از آنچه شرک میارند
 ظهر الفساد فی البر و البحر بما کسبت ایدی الناس
 بپاشد انواع تباهی از نقطه در خشکی زمین و بریان بواسطه آنچه دستهای مردمان
 لید یقهم بعض الذی عملوا لعلهم یرجعون قل سیروا
 تا جشاند ایشانرا و بال بهی از آنچه کردند تا ملای ایشان رجوع نمایند از بعضی بوی برود
 فی الارض فانظروا کیف کان عاقبه الذین من قبل
 در زمین پس نگرید که چگونه بود عاقبه کار آنان که پیش ازین
 کان اکثرهم مشرکین فافهم وجهک للذین القیم من
 بودند بود بیشتر ایشان شرک آرند کان پس متوجه گردان روی را برای دین راست آران
 قبل ان یتاتی یوم لا مرد له من الله یومئذ یصدعون
 پیش از آنکه آید روزی که هیچ باز نشتن نیست مگر از علم دران روز متفرق شوند بعضی
 من کفر فعلیه کفره و من عمل صالحا فلا نفسهم
 هر که کفر کرد بر او کفر او و هر که کرد کار نیکی پس برای تنها خوشتین
 یمهدون لیجزی الذین امنوا و عملوا الصالحات
 حاصل میکنند اسباب سعادت را تا پاداش دهند انانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی
 من فضله انه لا یحب الکافرین و من آیاته ان یرسل
 از عطا خود بدستی که او دوست ندارد کافرانرا و از دلایلت اوست الله میفرستد
 الریح مبشرات ولیذ یقکم من رحمته و لجزی
 بارها را حال الله شده دهنده اند و باران و جشاند چیزی از جشانش و بارود در دریا
 الفلک بامرهم ولیتبعوا من فضله و لعلکم تشکرون
 کشتی بفرمان او و تا جویند معاش و بخ تبارت انفضال او و تا ملای شما سپاس داری نماید

عشره
 ۱۳۶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
وَبَحِيقَتِ فَرَسْتَادِيم بِلِسَانِ زَمَانِ قَوْمِ بَعْرَانِ سَوِي كَرِهَ اِيْشَانِ
فَخَآ وَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَفَعْنَا مِنَ الَّذِينَ
پس آمدند بایشان بامعجزات روشن پس جزا نطلب ستدیم از انانله
أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ
کافر شدند و هست واجب بر طاعت ما یاری نمودن مؤمنان
الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتَنِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
معبود بشارت که میفرستد ابرها پس بر می نگیرد آن باد پس میسازد ابرها
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَتَجْعَلُهُ كَسَفًا فَتَرَى
در جانب آسمان چنانچه میخواهد و میگرداند آنرا وقتی قطعها متفق پس پی
الْوَدْقَ تَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَتْ بِهِ مِنْ يَشَاءُ
توای بیننده باران را که میریزد از اوساط آن پس چون رساند بلاد الله خواهد
مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ
از بندگان او ناامان ایشان مژده مند میشوند و بدستی کارانله بودند
قَبْلَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ الْمُبَلِّسِينَ فَأَنْظِرْ
پیش از آنکه فرو فرستند بر ایشان پیش از آن که برانیه اهل یاس و حیران پس بزرگ
إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
بارهای بخشایش خدای که جلوه زنده گردانید زمین را پس از مردن آن
إِنَّ ذَلِكَ لَحَيِّ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بلدستی که آن قادر برانیه زنده گردانند مردگان و او بر همه چیزی تواناست
وَلَكِنْ أَرْسَلْنَا رِيْجًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ
وهرایه آن فرستیم زرع ایشان بادی پس بیند آن زرد پس از خضه هرایه روز گذارند
بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا
پس از اصفار و فساد آن زرع کافر شوند پس بدستی که نشنوی مردگان و
تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
نشنوی گران آواز خواندن خاصه چون اعراض کنند حال الله منهنم باشند

الريح دوش

أثر ارحص
رحمت بالناء وقد
ذكر
عشره

بهادی في الوقت
وغيره في الوقت
للجائين

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ صَلَاتِهِمْ
ونه تو راه نمائند تابینایانی از امرای ایشان
إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ
نشنوی تو مگر آنرا که ایمان ارد بدلائل ما پس ایشان از اهل انقیاد باشند
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
معبود بسازد آنست که افرد شمارا از ضعف بنیه له حاله طفولیت است پس بدید کرد پس
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا
از ضعیفی نیرو پس بدید کرد پس از نیرو ضعیفی
وَشَيْبَةً تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
و پیری را میفرماید آنچه میخواهد و او داناست توانا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
و در آن روز که برخیزد قیامت سوگند خورند کلاه کاران که در آنک نگرند دنیا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ وَقَالَ
چو ساعتی همچنان دروغ بودند که مصروف بودند از اعتبار حق صحت و لغزند
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ
انانله دادند ایشان دانش و تصدیق بحق چون ملائکه و انبیاء و یونان بحقیقت نمودند در علم خدای
اللَّهُ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنْ كُمْ
و قضا تا روز برانگیختن پس این روز برانگیختن است و لیکن شما
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ فَيَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
بودید که نمیدانستید پس در آن سود نند از آنرا انانله که ستم کردند
مَعَذَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
عذر خواستن ایشان و نه ایشان در معرض عتاب ارید ایشان و بحقیقت بدید کردم برای مردم
فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَنْ جِثَّهُمْ بَآيَةٍ
در این قرآن از هر داستانی و هرایه آری ایشان معجزه را
لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ
گویند آنانله کافر شدند که نه اید شما مگر برباطد

تهدی العمی في الوقت
وفي الوقت اثبت الياء

٧٤ للعصر

صف

صف

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَاَصْبِرْ

بمجان مهربان خدا بردهای انانله نمیدانند پس شکیبایی
ان وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ
بدستی له وعده خدا حق است و باری که باعث نشوند اثر رخفت انانله باخبره تعین ندارند

سورة النجم غیرت ثلث آیات قوله وان ما فی الارض والی
انجم درین سوره است آیات کتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَمْ تَكُنْ اَيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ هُدًى

انجم درین سوره است آیات کتاب باحلت است
وَرَحْمَةً لِلْحُسْنِ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ
و بخشایشی است منینو کارانرا انانله بپای میدارند نماز را

يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و میدهند زکوة را و ایشان بان جهان ایشان درکنند

اُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

انان بر راه راستند از پروردگار ایشان ایشان ایشانند رستگاران

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ

و از مردمان کسی که بدهد بیهوده سخن را چون قصص عاجم تا ازل و زوال از دین

اللَّهِ بَغَيْرِ عِلْمٍ وَيَخْتِزُّهَا هُزُوطًا اُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

خدا بی دانستی و میگردان سبیل محسوس انان مرایشانراست عذاب خوار کننده

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلِي مُسْتَضَكِرًا كَانَتْ لَهُمْ
و چون خوانند بر وی آیات ما اعراض کنند حال انله تلبیر نمایند است لوی له

يَسْمَعُهَا كَأَن فِي أذُنَيْهِ وَقَرَّ فَبَسَّطَهُ بَعْدَ ابْتِغَاءِ
نشوند انرا لوی له در آ گوشها اوست لونی پس برده ده اوله بعدانی دردن

عشر ۱۲

ع ۱۱

بغیر علم قد قبل وقف
من قرأ و یخبر بالرفع و الا حسن
الوصل لانه عطف علی شری

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

بدستی له انانله ایمان آوردند و کردند کارها نیلو مرایشانراست

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

حال انله جاوید باشند در آن وعده خدا و وعده درست و او بی همتاست درست کار درست گفتار

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي

بیافید آسمانها را بی ستونهای می بینید شما ان آسمانها را بین حاله و انداخت در زمین

رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ

لوهها برای عدم اراده الله مضطرب گردانید شما و متفرق گردانید دران زمین از هر جنبه

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ

و فرو فرستادیم از آسمان ابی پس رویانیدم دران از هر

زَوْجٍ كَرِيمٍ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ

سینفی با خواص پسندیدم جفتی این افیله خدایت پس بنماید بمن له چه چیز افیله اند

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

انانله از غیر او اند نه له شتمکاران در لاهی اند هویدا

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ

و بحقیقت دادیم لقمان را دانش با عیان موجودات و عمل باید له شکر لوی خدا را و هر له

فَأَمَّا يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

پس بدستی له شکر لوی برای خود و هر له ناسپاسی نماید پس بدستی له خدا بی نیازست ستوده

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ

و یاد کن چون گفت لقمان بر پس خود را و حال انله او پسندید ای پسک من شرک بسیار

بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

بجای بدستی له شرک هرینه سنی بزرگست آجه اشرف و وصیت کردیم آدمی را بتبعبد

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّ لَهُ

بپدر و مادر او برداشت او را مادر او حال انله ضعیف میشد بر سر ضعیفی بجا براید تحمل و از شیران زدن

أَنْ يَكُونُ مِنْ غَا مِئِنْ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ

در دو سالت له سپاس داری برای من و برای پدر و مادر تو با جزا منست از لشکر همه

عشر ۱۲

ع ۱۱

اح کوش یا بنی د

وَأَن جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
 تَرَ حَالَهُمَا هُمُودَانِ هُمُودَانِ هُمُودَانِ هُمُودَانِ هُمُودَانِ
 مَعْرُوفًا وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ
 إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ
 فَمَن فُتِنَ فِي حَقِّهِ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ
 يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ
 الْأُمُورِ وَلَا تَصْعَقْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمَسَّ
 فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
 فَخُورٍ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
 إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

ادح و صر ش

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

وَلَا تُصَاغِرْ

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا
 وَمِنَ النَّاسِ مَن تَجَادَلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
 قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْنَا آباءَنَا قُلُوا كَانَ
 الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ وَمَن يَسْلَمْ
 إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزَنكَ كُفْرُ
 بَعْضِهِمْ فَنَبِّئْهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 بِمَا يَصْنَعُونَ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَلَكِن
 سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ
 لَّهِ الْفَتْحُ وَالْغَلَبُ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 خَدَّيْكَ

دک صر ش

عشر

عب

بَابُ الصَّلَاةِ

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ مِمْدَهُ مِنْ بَعْدِهِ
 والابن انى نه مراحه در زمین است از درخت قلمهاست و بحیر دریا که عضی ابست مداد باشد پس از آن
 سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ان هفت منصفان اینست نه شود معلومات خدای بدستی له خدای غالبست بر همه درست کار درستی
 مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَغْتَبِكُمْ إِلَّا كَنْفُسٌ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ نَصِيرٌ
 نیت آفرینش شما و نه برالینقتن شما ملرجون خلق و بعث یک تن بدستی له خدای شنوات نیا
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَوْمَ لَيْلٍ فِي النَّهَارِ وَيَوْمَ نَجْمٍ
 ایانداستی له خدای در میارد شب در روز و در میارد
 النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَسَحَابَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلٌّ
 روز را در شب و رام کرده است آفتاب را و ماه را هر یک از زمین
 يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 میرود تا وقتی معلوم و الله خدای باخه میبیند اکاهست
 ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ
 اینجه وصف کردیم از دلایله قدرت بسبب انست له خدای اوست معبود باحقاق میپرستید از غیر او ادوس
 دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 باطلست اصلی ندارد در الهیت نه در وجود و الله خدای اوست بزرگ قدر و بلند مرتبه
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
 ایانداستی له نشتی میرود در دریا برحمت و احسان خدای تا بنماید شما را
 مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 چیزی از دلایل قدرت بدستی دران کار نشتی مرانیه دلایست مره صبر کنند را شکر گویند
 وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
 و چون رسد ایشان اضطراب دریا چون سایه بانها خوانند خدا را حال الله خالص گرداننده
 لَهُ الدِّينَ فَلَمْ يَنْجِيَهُمُ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ
 برای او دین و اعتقاد پس چون رها اند ایشان را سوی خشکی پس از ایشانست مقتصد
 وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
 و انکار ننمایند آیتهای ما را مگر هر غدار ناسپاس

ان ما مقطوعة
 بلا خلاف
 المغرب ع ۴۶
 عشر ۳
 بنعمت الله بالثناء

نصف الثمن

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَآخِشُوا يَوْمًا لَا يَجْرِي
 ای مردمان ترسید از پروردگار شما و خشنود کنید از روزی که ندارد
 وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوجًا زٍ عَنْ وَالِدِهِ
 هیچ پدری از فرزند خود و نه هیچ فرزند صلبی له دارند است از پدر خود
 شَيْءٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 چیزی از جناب بدستی له وعده خدای حشد درست است پس فریبید شما زندگانی این جهان
 وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
 و نه فریبید شما خدای شیطان فریبده بدستی له خدای نزد اوست
 عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 دانش وقت قیامت و فرو میفرستد باران را و میداند مال در
 الْأَرْضِ حَامِرٌ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا
 جایگاه فرزندانست از شلم مادر و نمیداند هیچ تنی له چه چیز خواهد کرد فردا چه و
 تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
 نداند هیچ تنی له بلد امر زمین میرد بدستی له خدای داناست اکاهست

سوره البقره نزلت بکماله آيات افترکان من من الايات ثم
 و الطور آياتها ثلثون كوفي و تسع و عشرون في كل ما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 فرو فرستادن کتاب له شک نیست دران از پروردگار جهانیاست
 أَمْ يَقُولُونَ افْتْرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِنُنْذِرَ
 یانه له میگویند بدروغ فواافت ازانه له ان درست و ثابت است از پروردگار تو تا بیم نمایی
 قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ
 گروهی له نیامد ایشان هیچ بیم کننده پیش از تو چه زمان وقت بود تا بر ایشان راه یابند

الکبیر

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 معبود بندگان انت که آفریدی آسمانها و زمین را و آنچه میان هر دو است
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
 در شش روز پس مستولی شد بر عرش بتدبیر و تقدیر نیست شمارا
 مِنْ دُونِهِ مَنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 از غیر او هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت خواهی ای ایسان پند نمائید
 يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ
 تدبیر فرماید کارها را از آسمان تا زمین پس رجوع می نماید بطریق عروج
 فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ بِمَا تُقَدَّرُونَ
 در روزی که مدت مقدار آن از غایت آشنای هزار سال از آنچه می شمارید
 ذَلِكَ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 آنکه گفتم داننده نهان و حاضرست بی منتا مهربان
 الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ
 آنکه بهتر کرد آفرید هر چیزی که آفرید او را و آغاز نمود آفرینش آدمی را
 مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ
 از گل پس ایجاد نمود فرزندان از خلصه از آب حقیر
 ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 پس تمام خلق کرد آفرید او را و در سینه درو جان از عالم ارواح و بدیدد برای شما شنوایی
 وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَقَالُوا إِذَا
 و بینایها و دلها را اندکی شکر نمائید و گفتند مشرکان ایاجون
 ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَأَنَّا لَبِئْ خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ
 غایب شویم در زمین آیا بدستی که ما در آفرینش نویم نه ایسان
 بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَاِفِرُونَ قُلْ يَتُوفِّيَكُم مَلَكُ الْمَوْتِ
 بخبر پروردگار ایسان ساقوند بگوی محمد قبض روح فرماید شمارا و فرشته ملک
 الَّذِي وَكَّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ
 که موکلت بکم پس بجزا پروردگار شمارا باز گرداند شمارا

عشر

۱۱۴

وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ
 و اگر دیدی آن وقت که نگاه کاران را ناکسار گردانیده باشند سرها را ایشانرا نزد
 رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ
 پروردگار ایشان ما دیدیم و شنیدیم آنچه از ما دیدن و شنیدن آن غافل بودیم پس باز گردان ما را بدین کارهای
 صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ
 بدستی ما دانسته ایم اگر اراده می کردیم که بخواستیم که بدیم هر آنکه بخواهد هر نفسی
 هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
 راه راست او ولیکن واجب شد این گفتار از من که هر آنکه پروردانم دوزخ را
 مِنَ الْإِنْسَانِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ
 از پری وادی همه پس مجتهد عذاب را بسبب آنچه فراموش کردید
 لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا
 فراریدن روز شمارا این روز بدستی ما جزا فراموشی دادیم شمارا و مجتهد
 عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا
 عذاب جاودانه بسبب آنچه بودید میگردید بدستی ایمان می آید بآیه های ما
 الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا
 آنانکه چون پند دهند ایشانرا بان بروی در افتند سجده گاه باشند
 بِحُكْمِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 و بای یاد آرند خدا را حال آنکه ملتزم باشند بپیش پروردگار ایشان و ایشان تسلیم می نمایند
 بِخَافِي جُنُوبِهِمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
 دوری میگزینند بهلوی ایشان از بسترها حال آنکه میخوانند پروردگار ایشانرا
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ فَلَا
 برای خوف غدا و طمع ثواب و از آنچه روزی دادیم ایشانرا نفقه می کنند پس
 تَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ
 نداند هیچ تنی آنرا که نهان کرده اند از ایشانرا برای ایشان از آنچه دوستی
 أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 چشمها جزا برای یادش بآنچه بودند میگردند

لا ملق ربح الامام وقد ذكر في الاعراف

سبحان

أَفَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ
 ای ایسان الله هت مومن چون انلس بیه همت فاسق یکسان نباشند
 أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
 اما ان الله ایمان آوردند و عملهای نیکو پس پادشاهان
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 بوستانهای جای رفتن حال الله با حضرات بسبب آنچه بودند و
 أَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
 اما ان الله فاسقند پس جای ایشان اتش است هرگاه که خواهند
 أَنْ تَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ
 که بیرون آیند از آن بازگردانند ایشان را در آن و بگویند مرا ایشان را
 دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ
 مجتهد غداب اتشی که بودید آن غداب را باور نداشتید
 وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
 و هرگاه مجتهدان ایشان را از عذاب نزدیکتر چون قتل و قطع بدش از عذاب
 الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
 بزرگتر در اخلاص تا سلا ایشان بازگردانده معاصی و نیست ستمکارتر از الله پند داده شود
 بآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ
 بایتهای پروردگار پس اعراض کنند از آن بدستی که از کناه کاران لینه کشنده ایم
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرَّةٍ يَلْقَاكَ
 و بحقیقت دادیم ما موسی توری پس مباحث در کان از دیدن مثل آن
 وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَرْبَعَةَ بَنِي إِدْرِيسَ
 و گردانیدیم آنرا راه نمون پس بنیان یعقوب را و گردانیدیم از ایشان بشوایا که راه بینایان
 بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 بفرمان ما آنکه که صبر نمودند و استکالیف و بودند که بدایا می کان بودند بدستی که پروردگار تو
 يُفَضِّلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن خلاف میگردند

عشر

ع

۸۴

عشر

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
 ایاره نمود مرا ایشان را الله بسیار هلاک گردانیدم پیش از ایشان اهل زمانها را
 يَمْشُونَ فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا
 میروند هنگام تجار این کفار و پیش در مسجدهای ایشان بدستی در آن هلاک هرگاه دلایات ایشان
 يَسْمَعُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
 نمیشنوند آیا ندیدند که ما میرانیم آب باران را سوی زمین بی نبات
 فَخَرَجَ بِهِ زُرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا
 پس بیرون میبرد بپایان کشت را که بخورد از آن چهار پادان ایشان و خودشان ایشان
 يَبْصُرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَجْءُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 نمی بینند و میگویند چه وقت خواهد بود این هم بعد از آخرت از دست رات گویان
 قُلْ يَوْمَ الْفَجْرِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
 بگو روز فجر در میان طایف سودن داد انزال الله کاشند ایمان ایشان و همه ایشان را
 يُنْظَرُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانْظُرْ إِلَيْهِمْ مُنْظَرُونَ
 مهلت دهند پس اعراض کنای از کفاران ایشان و بشکوه و عذر قائل آن که ایشان نرسند و عذر

ع

عشر
للعشر

سورة الاحزاب نزلت بالمدينة ثم نزلت سورة المسح
 كانت سبعون بالاشفاق وكلها ۱۲۸۸ حرفها ۵۷۹۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
 ای پیغمبر ملائمة نای برسیه رستگاری از خدای و فرمان میر کافران
 وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
 و منافقان را بدستی خدای هت دانا درست کار درست کار
 وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
 و متابعت کن انزاله وحی فرستاده اند سوی تو ان پروردگار تو بدستی که خدای است آنچه می کنید

۸۴

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا مَا جَعَلَ اللَّهُ
 رَجُلًا مِنْ قُلُوبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ
 اللَّائِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
 أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ كُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ
 وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ
 لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
 فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ
 قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَافِلًا
 النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ
 وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ
 مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

اللَّهُ بالهجرة في الحالين
 اللّٰه كالياء المكسورة
 في الوصل ج ح خ و ا و م
 في الحالين وجهان المد والقصي
 اللّٰه في الحالين ج ح
 تظاهروا د ج ش
 تظاهروا ش

النبي وولى

رجع المسح

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ
 مِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ
 مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا
 لِّيُشَدَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ
 لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ط وَكَانَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ
 فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
 الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
 بِاللَّهِ الظُّنُونًا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ
 الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

۱۲۴

عشر
 الظنون في الحالين ا ح ص
 الظنون في الحالين ح ف
 وبالف في الوقت وبلا الف
 في الوصل د ج ر

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا
 وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا
 وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوهُمَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا سِيرًا وَقَدْ كَانُوا عَاكِفًا عَلَى مَكَانِهِمْ
 اللَّهُ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ إِلَّا أَذْبَارًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا
 يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ وَإِذَا لَأُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

ادح و ص ش

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سَوْءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا تَجِدُونَ لَهْم مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَكَمْ إِلَيَّ وَلَا يَأْتُونَ النَّاسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشْخَّةٌ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا زُلْزِلَتْ أَرْضُهُمْ أَسْقَطْنَاهُ إِيَّاهُ وَقَدْ خَشِيَ رَبَّهٗ
 وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَمِنْهُمْ شِقَاقَكُمُ فَهُمْ يَدْرُسُونَكُمُ فَانصَبْ عَلَىكَ السَّيْرَ وَلَا تَجِدُ لَهْمَ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَكَمْ إِلَيَّ وَلَا يَأْتُونَ النَّاسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشْخَّةٌ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا زُلْزِلَتْ أَرْضُهُمْ أَسْقَطْنَاهُ إِيَّاهُ وَقَدْ خَشِيَ رَبَّهٗ
 وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَمِنْهُمْ شِقَاقَكُمُ فَهُمْ يَدْرُسُونَكُمُ فَانصَبْ عَلَىكَ السَّيْرَ وَلَا تَجِدُ لَهْمَ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَكَمْ إِلَيَّ وَلَا يَأْتُونَ النَّاسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشْخَّةٌ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا زُلْزِلَتْ أَرْضُهُمْ أَسْقَطْنَاهُ إِيَّاهُ وَقَدْ خَشِيَ رَبَّهٗ

يَسْأَلُونَكَ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 بحقیقت هست شما در وجود پیغمبر خدای تعالی نیلوا
 لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ
 بگو آنکه هست امید دارد از خدای و روز باز پسین و یاد آورد
 اللَّهَ كَثِيرًا وَلَمْ يَكُنْ الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا خِزَابًا
 خدایا بسیاری و چون دیدند مومنان جنود مجتعه کفار را
 قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
 گفتند این است که وعده داد ما را خدای و پیغمبر او و راست گفت
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا
 خدای و پیغمبر او و نیفزود آن حال ایشان را بلکه باور داشت مواعید خدای و گردن نهادن
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ
 از مومنانند مردانی که راست گردانیدند آنرا که عهد بستند با خدای
 عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ
 بر آن از ایشان که بر قضا رسانیدند نجات خود را و از ایشان کسی که چشم میدارد
 وَمَا بَدَلُوا بَدِيلًا يَكْفِي اللَّهَ الصَّادِقِينَ
 و تغییر ندادند هیچ دو طایفه تغییر گردنی تا جزا دهد خدای راست کاران را
 بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ
 بر راستی ایشان و عذاب فرماید اهل نفاق را اگر خواهد
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَظِيمًا
 توبه دهد ایشان بدستی که خدای هست از بزرگوار
 وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا
 و باز گردانید خدای آنرا که کافران را با غیظ ایشان که داشتند حال آنکه
 خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 هیچ مردی را و کفایت گردانید خدای مومنان را
 الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ تَوَّابًا
 کار گرداننده و گشت خدای توانا غلب بر هر چیزی

باز پسین

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِنْ أَهْلِ
 و فرود آورد آنرا که مدد کردند لغارت ایشان از بهر دین
 الْكِتَابِ مِنْ صِيَاصِهِمْ وَقَذَفَ فِي
 قریطه و نصیر از خستهای ایشان و فلند در
 قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَ
 دلها ایشان ترس را و روحی را میکشند و
 تَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۚ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
 دست گیر میگردند روحی و باقی گذاشت زمین ایشان را
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا
 و سرهای ایشان و ماله‌های ایشان و زمین را که سلوک ننمودید
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا
 و هست خدای بر هر چیزی توانا
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قَدْ لَازَ وَاجِبُكَ إِنْ كُنْتَ تُرِيدُ
 ای پیغمبر بگو مرزبان ترا ارمستید که میخواهید
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَذِيئَهَا فَعَلَا لَيْنَ أُمْتَعَكُنْ
 زندگانی این جهان را و از ایشان پس بایید تا بر خور داری دم شمار
 وَأُسَرِّحْكُنْ سَرَاحًا جَمِيلًا ۚ وَإِنْ كُنْتَ
 و بگذارم شمار را گذاشتی نیلوا و ارمستید که میخواهید
 تُرِيدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ
 خدایا و پیغمبر او و سرای باز پسین را پس بدستی که خدای
 أَعَدَّ لِلْحَسَنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا
 ساخته است برای زنان نیلوا کار از شما مزدی بزرگ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَاعَفْ
 ای زان پیغمبر هر که از شما کار بغایت تبا هویا را بیاورد
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
 برای عذاب دو بار و گشت بر استغنائی خدای آسان

تطوها بغیر
 ۷۶

يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ دُفْعَيْنِ
 عَشْرًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا تَخْشَوْنَ

ان پیغمبرانی که میرسانند بیگانه های خدا را و ترسند از او و نمی ترسند

أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا مَا كَانَ

از هیچ کس جز خدا و پند است خدای شمار کننده نیست

أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ

محمد از هیچ یکی از مردان ایشان ولیکن مبعوث خدای

وَحَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

واحد خاتم پیغمبران و خدا به هر چیزی دانای

أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

ای امان الله ایمان آوردید یاد دارید خدا را یاد آوردن بسیار

وَسَبَّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ

و با پای یاد اریا و با باد و با باد و او است که ترحم میفرماید بر شما

وَمَلَأَ رُكُوتَهُ يَخْرُجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ

و فرستگان او نیز آمرزش بخوانند تا بیرون آورند شما از تاریکیها و ضلالت

إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا تَحِيَّتُهُمْ

بنور هدایت و خداست به مؤمنان مهربان درود ایشان

يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

در آن روز که رسند بخدای سلام بود بر ایشان از خدای ساخته است مزدی بزرگ

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا

ای پیغمبر بدستی که ما فرستادیم ترا حال الله گواه باشی بر امت و بشارت دهنده و بیم دهنده و دعا کننده

إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا وَكَبِيرًا مُؤْمِنِينَ بَأَنَّهُمْ

خلایق بدین خدای بتسبیح و تسبیح و جلالی روشن و عظمت شهادت و بشارت دهنده و بیم دهنده ایشان

مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا وَلَا تَطْغِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

از خدای بفضلی بسیار را یاد بر ثواب بی فرمانبرد سافران و منافقان

وَدَعِ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و ترك كن رنجاندن ایشان و اعتماد نمای و در انداختن ایشان بر خدای و پند است کار گذاری

۱۲۶

النبي و ناسبه
الواو و شبه الباء

الَّذِينَ إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ

ای امان الله ایمان آوردید چون خواهید بزنی زنان با ایمان پس

طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا

طلاق دهید ایشان را از آن پیش که بمسوس نمایند ایشان پس نیست

لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا

بر ایشان هیچ حق عده که در شمار ایدان

فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

پس بر خود داری دهید ایشان را و بگذارید ایشان را گذاشتی بوجه شمع و عقل

إِنَّا أَهْلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي

ای پیغمبر بدستی که ما ملال گردانیدم برای تو زنان ترا آن زنانی

آتَيْتِ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ

که دادی مهرهای ایشان را آنچه مالک آن شد دست راست تو از آنچه باز گردانید

اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ

خدای بر تو از غنائیم و دختران عم تو و دختران عمه تو

وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ

و دختران خال تو و دختران خاله تو امان الله سفر کردند

مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا

با تو از مله و زنی با ایمان و اگر بخشد تن خود را

لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً

برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر که در نکاح ارد آن زن را خلوصی و حصصی

لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا

بر تو از جز مؤمنان بحقیقت دانایم آنچه فرضیه گردانیدم

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا

بر ایشان در نکاح زنان ایشان و آنچه مالک آن شده دستهای شما

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

بر تو نباشد تنگی در کار دین و خداست بخشنده و مهربان

للنبي من كاليا الساكنة
اولا ساكنه ج اراد النبي
بالواو

لكيلا موصولة بانقاف

لَيْسَ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَاقِبُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

الربا نه ایستند از این اهل مناقب و آنانی که در دلهای ایشانست

مَرَضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَخُفْرَتِكَ

خفزی و آنانی که تالیف اخبار را خفیدند در شهر مدینه همانند قریب ترا

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

با بقاء ایشان پس مجاورت نکنند با تو در مدینه ملزمی آنی

مَلْعُونِينَ أَيْنَ مَا تُخَفُّوْا أَخْذُوا وَقْتِكُمْ تَقِيْلًا

حال الله مطرود باشند ملامت یابند ایشان لیرند ایشان و لشندشان کشتنی بسیار

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ

طریق موصوع خداست در باب آنانی که گذشتند ازین پیش از زمانه فغان

وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا يَسْأَلُ النَّاسُ

و هرگز نیابی مرسنه خدا را تغییری میسرند ترا مردمان

عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا

از وقت قیامت یابودستی دانش آن نزد خداست وجه

يُذْرِكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

دانی تو مگر قیامت باشد چیزی نزدیک

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا خَالِدِينَ

بدستی له خدای دور گردانید از رحمت کافران و ساخته است برای ایشان آتش خالدها

فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَوْمَ

در آن همیشه نیابند هیچ دوستی و نه هیچ یاری دهند در آن روز

تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا

له گردانند رویها ایشان در آتش گویند ای کاش ما

أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا

فرمان بردیم خدایا و فرمان بردیم پیغمبر را و گویند ای پروردگار ما بدستی

أَطَعْنَا سَادَاتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا

فرمان بردیم مهتران ما و بزرگان ما پس گمراه گردانید ما را از دین

عشر

حزب
ربع السكس

الرسول السبيل في الحالين
الحالين في الحالين
الوقت وبلا الف في الحالين

رَبَّنَا آتِنَا مِنْهُ صَغِيرًا مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَمَ لَعْنًا كَبِيرًا

ای پروردگار ما بده ایشانرا در نصیب از عذاب بی ضلال و لعنت بزرگ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا

ای آنانی که ایمان آوردید مبادید چون آنانی که رنجانیدند

مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

موسی بنسبت برادر یاقبل هر روز از ایشانرا برادر گردانید پس برادر گردانید نزد خدای باجا و منزلت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

ای آنانی که ایمان آوردید بترسیدان خدای و گوید گفتار بالاستقامت و صواب

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

تا بسازد ارد برای شما کارها شما را و بپسندد برای شما گناهان شما را

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

و هر که فرمان برد خدایا و پیغمبر او را پس حقیقت پیروزی یافت پیروزی بزرگ

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ

بدستی ما عرض کردیم امانه تکلیف آسمانها و

الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا

زمین و لوهها پس امتناع نمودند از آنکه بردارند آنرا

وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ

و ترسیدند از آن و برداشت آنرا آدمی بدستی له او

كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا لِيُعَذِّبَ اللَّهُ

مت ظلم کننده بر خود نادان بمعرفه تا عذاب کند خدای

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ

مردان منافق را و زنان منافق را و مردان مشرک را

وَالْمُشْرِكَاتِ وَتُتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

و زنان مشرک را و توبه دهد خدای بر مردان مؤمنین

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و زنان با ایمان را و هست خدای آمرزگار مهربان

86

ادع كش

سوره شمس تا سوره ناس که غیر از سوره الفاتحه و سوره الفلق است
 در این سوره ۸۸۳ حرف و ۳۸۱۲ حرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 ستایش بطلبی از خداوندی که در زمین است و آنچه در آسمانها
 وَهُوَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ
 و خاص من او راست درین جهان و او درست کار درست گفتار است
 يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
 میداند آنچه در میاید در زمین و آنچه بیرون میاید از آن آسمانها
 مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ
 از آسمان از آفاق و آنچه بر میآورد از ملامت اعمال در آسمانها و او مهربان است از کارها
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
 و گفتند آنانکه کافر شدند نیاید با قیامت بگو اری بحق پرویدگار
 لَأَتَيْنَكُمُ الْعَالِمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
 هرانیه اید شما قیامت داند کارها نهانی غایب نشود از دانش او هم وزن سوزن خود را
 السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا
 در آسمانها و نه در زمین و نه هیچ کوچکتر از آن و نه بزرگتر
 فِي كِتَابٍ مُبِينٍ لِيُجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 در نوشته موبدا تا جزا دهد آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي
 ایشان را ایشانراست آمرزشی و روزی مقرون بکرامت و آنانکه سعی نمودند در
 الْيَأْسِ مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ
 ابطال آیت ما حال آنکه اطاعت اند آنانکه کذب میکنند از آن معجزات عذاب از جنس عذاب دردناک

علامه
 لنا تینکم لمز رفع
 عالم

بجز آن

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
 و میدانند آنانکه داده اند ایشانرا دانش آنرا که فرو فرستاده اند سوره الفاتحه
 رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 پروردگار تو درست و راست و راه مستقیم
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 و گفتند آنانکه کافر شدند هیچ راه نمون شویم شما را
 يُبَيِّنُكُمْ إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مُمْرِقٍ أَنْتُمْ لِنِي
 که می آگاهانند شما را چون قطع و منقطع گردانید شما را قطع و تنقیص بلدستی که شما هرانیه در
 خَلْقٍ جَدِيدٍ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ
 در آفرینش نوید فریافت بر خدای دروغ را یا باوست
 جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ
 جنون نه که آنانکه نمیانند بسوی باز پسین در اسباب عذاب
 وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 و گمراهی دور از صواب آیا پس نگریستند بل آنچه فراموش داشت
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَاءُ
 و آنچه از پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم
 نَخْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا
 فرو بریم ایشان زمین یا فکینم بریشان باره احد و صحت
 مِنَ السَّمَاءِ إِنْ يَشَاءُ ذَلِكَ لَآيَةٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ
 از آسمان بلدستی که در آن نظر با سمان هدایت محل اعتبار است مرند باز گردند بخدای
 وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ
 و محققیت دادیم داود را از نزد دوست عطا می تمام ای کوهها باز گردانید با او
 وَالطَّيْرَ وَالنَّارَ لَهُ الْحَدِيدُ إِنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ
 وای مرغان و نرم گردانیدیم برای او آهن که بسازد زرههای تمام و اندازد کتب
 فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 در زره بافتن با آنکه طاعتها متوسط بین صغیر و کبر و بلدستی که من بلانجه میلید بنیانم

وَلَسْلَيْمَنْ الرِّيحُ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَدَوَا حَهَا شَهْرٌ

وَأَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنْ أَجْنٍ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ

يَدَيْهِ بِأَذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَنْغِ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا

نَذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ

مِنْ مَحَارِبٍ وَمَتَابِلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ

وَقُدُورِ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا

وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ فَلَمَّا قُضِيَ

عَلَيْهِ الْمَوْتُ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ

الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ

أَجْنٌ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي

الْعَذَابِ الْمُهِينِ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَهُمْ

آيَةٌ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ

رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ

کامجوابی در الوصل
ج ح و فی الحالین د

تَبَيَّنَتْ ب مَسْأَتُهُ

لِسَبَإٍ فِی مَسْكَهُمْ ج
لِسَبَإٍ فِی مَسْكَهُمْ د
لِسَبَإٍ فِی مَسْكَهُمْ د

للعصر

فَاعْرَضُوا فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سِلَ الْعَرِمِ وَبَدَلْنَا هُمْ

نَجَّيْتَهُمْ جَنَّاتٍ ذَوَاتِ أَكْلٍ خَمْطٍ وَآتِلٍ

وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا

وَهَلْ يَجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا

فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

جَعَلْنَا هُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَا هُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ وَلَقَدْ صَدَقَ

عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ

مَنْ يَوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا

فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ

بدرستی
افشارنا
هم چو
ملاحظ

اُكْلِح

ادح كص

بَعْدُ
دَح
رَبَّنَا بَاعِدْ

ادح د

عشر

۹۴

قُلْ اَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ
 بلو بخوانید انا را که دعوی کردید الهیته ایشان از غیر خدای مالک نه اند
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا
 هم وزن مورچه خورد را از در آسمانها و نه در زمین و نیست ایشان در آسمان و زمین
 مِنْ شَرِّكَ وَمَالُهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ
 هیچ شرکی نیست مدد خدای از جنس ایشان هیچ معافی و سود نامد خواهش
 عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا
 نزد او مگر آنکه دستوری دهد مرا و انا چون اراده ترسند از دلهای شایگان
 مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 چه چیز گفت پروردگار شما گویند گفتار راستی و او بزرگوار است بزرگ
 قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَإِنِّي
 بلو کدامین روزی میدهد شما را از آسمانها و زمین بلو روزی میدهد شما را
 أَفَأَيُّكُمْ لِعَلِّي هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ
 ای شما هر کس را بر او راستند یا در گمراهی بودا بلو پرسند شما را
 عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ قُلْ تَجْمَعُ بَيْنَنَا
 از آنچه گناه کرده باشیم و پرسند ما را از آنچه میکنید شما بلو گرد آورده میان ما
 رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 پروردگار بین کند میان ما بعد از حق و او فاضل طوالت داناییات
 قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَىٰ الْحَقُّ بِهِ شُرَكَاءَ
 بلو بنمایید بمن انا را که ملحق میدارند بخدای حال آنکه شرک میکند
 كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 نه نیست او معبود بزرگست غالب درست کار درست گفتار
 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
 و نه فرستادیم ترا مطلق ستادی عام برای مردمان حال آنکه مژده دهند
 وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 و بیم آتیان و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ
 و میگویند کدام وقت خواهد بود وعده ایستاد راست گویان بلو شما را
 مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
 وقت وعده روزی که متاخر نشوید از آن یساعه و مستقدم نشوید بلو
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
 و گفتند انا را که کافر شدند هرگز نپذیریم باین قرآن و نه
 بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
 بدختر پیش از آن بوده است از کتبت سماوی و از دیدن آن وقت که استمکان ایستاده باشند
 عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 نزد پروردگار ایشان یعنی در جمع باز گرداند بعضی بعضی گفتار گویند انا را که
 اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا
 ضعیف شدیم انا را که بزرگی نمودند از نه شما بودی هر گاه نبود
 مُؤْمِنِينَ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 از اهل ایمان گفتند انا را که بزرگی نمودند مرا انا که ضعیف شدیم
 أَخْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
 از انا منع کردیم شما را از راه راست پس از آن وقت که آمد بشما نه بودید شما
 مُجْرِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 گناه کاران بختیار خود و گویند انا را که ضعیف شدیم دشمنان مرا انا که بزرگی نمودند
 بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَاْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
 نه که مکر شما در شب و روز منع کرد ما را چون سیف بودی ما را که نذریم
 بِاللَّهِ وَنَجْعَلُ لَهُ آتِدَادًا وَسِرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا
 بخدای و بدیدیم برای او متبایان و نهان گردانید پشیمانی چون بینید
 الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ
 عذابا گردانیدیم بندها در گردنهای انا را که
 كَفَرُوا هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 کافر شدند از تابان و متبایان هیچ پاداش دهند ایشان را مگر آنچه کرده باشند در دنیا

۶۴ عشر

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَنِعْمَ سَادِمٌ ^{در هیچ شهری هیچ پیم نمانده}
بِمَا أَرْسَلْنَاهُمْ بِهِ كَافِرُونَ ^{بناچار فرستاده اند شما را باین کافران} وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا ^{ما بیشتریم}
وَأَوْلَادًا ^{و فرزندمان} وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ^{و نه ایم ما} قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ ^{برای آنکه بخواهد و تنگ میکند و لین بیشتر مردم نمیداند}
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ^{و نیست خواسته ها شما و نه فرزندان شما از چیزی که نزدیک گردانده اند شما}
عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ ^{از نزد ما نزدیکی ملائکه ایمان آورد و کرد کار نیکی که آنان}
هُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ^{در این است جای فرود می آید بیشتر از طاعت}
أَمِينُونَ ^{ایمن باشند} وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَيَّامِ مَعًا جُزِينَ ^{این باشند و اما و اما سعی بجایند در ابطال اوقات با تقدیر کننده تغییر ما}
أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ^{ایشان در عذاب در رخ حاضر کرده خواهند بود بدستی که پروردگار من میستارند} قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ^{روزی برای آنکه بخواهد از بندگان خود و تنگ میکند برای او و در راه و آنچه} وَمَا لَهُ
أَنْفَقَ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ^{موقوف نمیدارد از چیزی که بود پس و عوض دهد و او بهترین روزی دهندگان است} وَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّازِقُ ^{و پادشاه از روزی که بر او است و آنچه تا به این}
وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ ^{و در آن روز و در آن روز همه را جمع می کنیم پس گوئیم} لِّلْمَلَأِ نُّكَهَ
يَعْبُدُونَ قَالُوا ^{اینها که کافران شما را میپرستیدند}

۹۴

جَزَاءُ الضَّعِيفِ
الضَّعِيفِ
يُخْلِفُهُ

ادح صوف

مع امر عشره

قَالُوا

بَنَحَانِكَ أَنْتَ وَلَيْسَ ^{پاکا تو معبود و یار تو} مِنْ دُونِهِمْ ^{از غیران کفار نه که بودند} بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ^{که فرمان میبردند} الْإِجْنَ أَكْثَرَهُمْ ^{بیشتر ایشان نه پریان که بودند اند پس سرود} مُمُونُونَ ^{مؤمنان} قَالُوا
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا ^{نمی تواند بعضی از شما مر بعضی هیچ سودی و نه زبانی} وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ ^{و گوئیم سرانجام که ستم نمودند عذاب آتش را}
الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ^{که بودید در دنیا بآن آتش تلبیب می نمودید و چون خوانده شود بر ایشان} وَإِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ
الْأَيَّامُ ^{ایتهای حال آنکه روشن گویند نیست این عهد ملا مردی که خواهد} قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ
يَصُدَّكُمْ ^{که باز دارد شما از آنچه هست که میپرستند بدان شما و گویند} عَمَّا كَانُ يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ وَقَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى ^{نیست این قرآن مالدروخی فرو یافته و لغتند و اما} وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ^{کافر شدند مرقبنا چون آمد بدیشان نیست این ملا جادویی} إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ ^{موبدا و نمانده بودیم ایشان هیچ کتابها که خوانند آنرا} وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَدْرُسُونَهَا
وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ^{و نه فرستادیم سوی ایشان پیش از تو هیچ پیم نمانده و بدو غ نسبت گردانده اند} وَكَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ^{و اما آنکه پیش از ایشان بودند و رسیدند این مشرکان ملا بدید آنچه دادیم ایشان را} وَمَا آتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا ^{پس بدو غ نسبت گردانده اند ایشان را پس چو نه بود انکار من بتدبیر و استیلا} رُسُلًا فَكَفَرُوا ^{و کذب} قَالُوا

نلي في الوصلح
۹۴ وفي الحالين ب

قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْفَىٰ
 بگو بدستی پند میدهم شمار بیک حضرت الله قیام نمایند برای خدای دودو
 وَفَرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
 وای بیک پس اندیشه کنید که نیست باین صاحب شما هیچ
 جَنَّةٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ
 دیوانی نیست او مگر بیم نماینده بر شمار از آمدن
 عَذَابٍ شَدِيدٍ ۚ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۚ
 عذاب سخت بگو هر آنچه خواستم ارشاد از هر مژدی پس بر شمار
 إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
 نیست مزد من مگر بر خدای و او بر هر چیزی گواه و حاضر است
 قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَامُ الْغُيُوبِ
 بگو بدستی پروردگار من میرساند وحی داننده نهالست در صفت
 قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يَعْبُدُ
 بگو آمد اسلام و بیان و احکام که آغاز نمند باطل بعد از حق و عادت نمند از عدم
 قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَأَنَّمَا صَدْتُ عَلَىٰ نَفْسِي ۚ وَإِنْ
 بگو اگر گمراه باشم پس بدستی که گمراه باشم بر تن خود چه و بال این برست و انچه
 اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي أَنَّهُ ۚ سَمِيعٌ قَرِيبٌ
 راه یابم پس سبب است که وحی فرستاده است سوین پروردگار بدستی که او شنواست نزدیک با جات
 وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُزِعُوا فَلَا فَوْتَ ۚ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ
 و اگر دیدی چون ترسند که گمراه باشند کفار با جات پس هیچ فوت و گمراه باشند و گمراه باشند از جایگاه
 قَرِيبٍ ۚ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۚ وَإِنَّا لَهُمْ الشَّكُّ ۚ وَشُ
 نزدیک و گفتند نزد حلقه عذاب از روی زمین وقت را از توقف ایمان آوردیم با آنچه و انچه بودیم و انچه چینی
 مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَكَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
 از جایگاه دور تمایل مال دور تمایل حال از جایی که گمراه باشند و کفارت کافرتان ازین
 وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ ۚ لَنَلْعَبَنَّهُمْ كَمَفْضٍ ۚ
 و می افکنند از افواه علم نهانی که تشبیه می کنند از یک کایه دور
 بَعِيدٍ

شکری

المغرب

عشره

باشنام
الحاء

م

نعت الله
بالثناء

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ ۚ كَمَا فُعِلَ
 و مانع بدید شود میان ایشان و میان آنچه آرد و خواهند از ایمان و توبه و رجوع بنیای عذاب خداوند
 بِأَشْيَاءٍ عَمَّهُمْ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ
 باشباه ایشان از لغو دارم پیش ازین بدستی که ایشان هستند در کانی بشک اندازند

سورة فاطر نزلت بمكة ثم نزلت سورة مريم عليها السلام آياتها خمس
 و از رجوع بخلاف اینها و کلامها ۷۷۷ و مرقمها ۳۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
 ستایش مر خدا پرست از پندنده آسمانها و زمین گرداننده
 الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَبْجَهِ مَشْفَىٰ وَثَلَّثَ وَدُبَاعٌ
 فرشتگان و حی را نند خداوند بالها و دود و بال و سه سه و چهار حلقه
 يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 زیاده میگرداند درافزین ادبی و غیران آنچه میخواهد بدستی که خدای بر هر چیزی تواناست
 مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا
 آنچه گشاده گرداند خدای برای مردم از ابواب خیرات پر هیچ مانع نیست مران و آنچه
 يُمْسِكُ ۚ فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 منع کند پس هیچ فرستند بران از اساک و او بی همتاست درست کار درست گفتا
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ
 ای مردمان یاد کنید نیلوی خدا را بر شما هیچ
 مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ
 از پندنده نیست جز خدای که روزی میدهد شمار از آسمان و زمین
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
 هیچ خدایی نیست مگر او پس چو نه ۱ مصروف از حق

۷۴

۱۱

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلُ
وَالرُّسُلُ تَلَذَّيْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
مِنْ قَبْلِكَ وَالْحَقُّ لِلَّهِ وَالْحَقُّ
إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا يُغَيِّرُكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يُغَيِّرُكُمْ بِاللَّهِ الْعَذْرُ
إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخَذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا
يَدْعُو حَزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ
أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوْعَ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنْ لَمْ يَلْقَ
يُضِلْ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرَ مَحَابِبًا فَسَفَّاهُ إِلَى بَلَدٍ
مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْفُشُورُ

وَالرُّسُلُ تَلَذَّيْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
مِنْ قَبْلِكَ وَالْحَقُّ لِلَّهِ وَالْحَقُّ
إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا يُغَيِّرُكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يُغَيِّرُكُمْ بِاللَّهِ الْعَذْرُ
إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخَذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا
يَدْعُو حَزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ
أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوْعَ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنْ لَمْ يَلْقَ
يُضِلْ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرَ مَحَابِبًا فَسَفَّاهُ إِلَى بَلَدٍ
مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الْفُشُورُ

نصف السبع

تذخیر

نفسه

الريح موش

عب

حط

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
اللَّهُ خَلْقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا
تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ
عُمُرٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذِيبٌ
فُؤَاتٍ سَائِفٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ
كُلِّ ثَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَشَجَرُ جَوْنٍ
حَلِيقَةٍ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرُ
لِيَتَنَعَّوْا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
اللَّهُ خَلْقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا
تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ
عُمُرٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذِيبٌ
فُؤَاتٍ سَائِفٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ
كُلِّ ثَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَشَجَرُ جَوْنٍ
حَلِيقَةٍ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرُ
لِيَتَنَعَّوْا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

عشر

ينقص

يُوجِبُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ النَّهَارَ فِي
 درجای شب در روز بیدار در روز بیدار در
 اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
 شب بعلی آنچه گفته شد و رام گردانید آفتاب را و ماه را هر یک از زمین میروند
 لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
 برای وقتی معین آنرا دور ایستاد و دلایل قدرتش بحدی معبود بنده را و او را پادشاه
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ
 و الله میپرستید شان از غیر خدای مالک نه اند هیچ
 قُطْبِيرٍ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَكُمْ
 مقدار لغایتی استخوانها اگر خوانید ایشان نشنوند خواندن شما
 وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 و اگر شنیدند اجابت نتوانستی نمودن شما و روز قیامت
 يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
 اعتراف نمایند باین شرک شما و نه آگاهانند تا مانند دانایی
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
 ای مردمان شما اهل احتیاجید بخدای و خدای او بی نیازست ستوده
 إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَلِكَ
 اگر خواهد نیست گرداند و ببرد شما و بدهد آفرینش نو و نیست آن اعلام ایجاد
 عَلَى اللَّهِ يَعْزِيزُ وَلَا تَزِدُ وَازِرَةً وَزِرَةً أُخْرَى وَإِنْ تَدْعُ
 بر قدرت خدای دشوار و بر ندارد هیچ نفسی که کار بارگاه نفسی دیگر را و اگر خواند
 مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلٍ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 نفسی که بر بکاهان اسبی برداشتن بار بر ندارند از آن بار هیچ چیز را و اگر چه باشند آن
 إِنَّمَا تُشَدُّ الذُّنُوبُ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 بدستی که بپوشانند حقیقتا آنرا از آنکه میترسند از پروردگار ایشان در زمان و بیای دارند
 وَالصَّلَاةَ وَمِنْ تَزَكِّيٍّ فَأَتَمَّا تَزَكَّى لِنَفْسِهِ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
 نماز و هر که نفس خود را پاک دارد از معاصی پس بدستی که پاک دارد برای خود و اجزاء خداست باز نشنیده

۱۲۴

عرب
 ربع العشر

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
 ویکسان نبود بینا و نه تاریکیها و
 لَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي
 نه روشنی و نه سایه و نه باد گرم و یکسان نبود و
 الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ
 زندهها و مردهها بدستی که خدای شنوید آنرا
 يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ
 که خواهد و نه تو شنوید آنرا که در گورها اند
 إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
 نه تو مگر بیم نماینده بدستی که ما فرستادیم مآثر بجلت و صواب
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا
 حال الله بشارت و بیم نماینده و نیست هیچ اهل یک عصر بلکه گذشت در شان ایشان
 نَذِيرٌ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
 بیم کنند و اگر بدو بخندند نسبت کنند تا بر حقیقت بدو غلبه نسبت کردند و آنرا
 مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَ
 پیش از ایشان بودند امد بایشان بپیامبران ایشان باجتهاد روشن
 بِالزَّبْرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ
 و باجتهاد بنیشت و با کتابی ظاهر الدلالة پس عقاب نمودم آنانرا
 كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
 که کافر شدند پس چگونه بود انکار من ای
 تَرَىٰ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
 ندانستی که خدای فرو فرستاد از آسمان آبی پس برین آوردیم
 بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
 بواسطه آن آب میوها مختلفه الاضافه و از کوههاست راههای
 بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودَ
 سفید و سرخ و سیاه مختلفه الالوان و بغایه سیاهان سیاهان

عشر

ع

ع ۱۱ تکبیر فی الوصله
 و فی الحائض

وَمِنْ النَّاسِ وَالْذَّوَابِّ وَآلَا نَعْلَمُ مَخْتَلَفَتِ
 واز مردمانند و از جنندگان و از شر و کاه و کوفند بعضی مختلف
 الْوَائِهِ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ
 رنکهای آن بجز آن اختلاف بجز آن که ترسند از خداوند از بندگان او
 الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ
 دانایانند بصفات و صفات بدستی که خدای غالب است از کار
 إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 بدستی که دانایانند بخوانند بطریق مواظبه کتاب خداوند و بپای دارند نماز را
 وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 و صرف کردند در راه حق از آنچه روزی دادیم ایشانرا در نهان و آشکارا
 يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ تَبُورَ لِيُؤْفِقَهُمُ الْجُودَ هُمْ
 امید میدارند بازگانی که هرگز کاسد و فاسد نشود تا تمام دهند ایشانرا مرزهای ایشان
 وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ
 و زیاده دهد ایشانرا از فضل خود بدستی که او از کار است حق شناس طاعت
 وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 و آنچه وحی فرستادیم سوی تو از قرآن
 هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 آن درست است و راست حال آنکه بگوید در زنده است میان کتب که پیش ازین بود
 إِنَّ اللَّهَ بَعِيدٌ بَصِيرٌ
 بدستی که خدای بحال بندگان خود هر آنکه آگاه است بینا
 ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
 پس باقی گذاشتیم کتاب را و میراث دادیم بآنانی که برگزیدیم از بندگان ما
 فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
 پس از ایشانند بعضی ستمکار برخود و از ایشانند بعضی متوسط الحال و از ایشانند بعضی
 سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى يَأْذِنُ اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
 پیشی گیرند بکارهای نیکی بنویسد خدای آن توفیق یابد بخیرات یا از کتاب یا از عطا
 ع

العلماء بالو
والالف وقد ذكر
في الشعر

للعلم
عشر

جَنَّاتٍ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلُونَ فِيهَا مِنْ آسَافٍ
 بوستانها اقامه در این جنان زیور بر کرده شوند در آن جنان از دست و زنجاری
 مِنْ ذَهَبٍ وَلَوْاءٍ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا
 از زر و مروارید و پوشش ایشان در آن جنان ابریشمین و بفتند
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
 سپاس بفرموده خداوند که زایل گردانید از ما احوال اندوهناک بدستی که پروردگار ما
 الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 حق گذارد آنکه فرموده و در ما اقامت از انعام خود نرسد بنا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 در آن سرای هیچ تعب و هیچ مشقتی و نرسد بنا در آن سرای هیچ مانده و ناله کاف شدند
 لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَقْضِي عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوا وَلَا
 مرایشان است آتش دوزخ حلقه نهند بریشان بموت که بمرند و
 يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ يَجْزِي
 کم نلگد ایشان از چیزی از عذاب آتش بجز آنکه بپاشد و
 كُلُّ كَفُورٍ هُمْ يَصْطَرَّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا
 هر حق ناشناسی و ایشان فریاد کنند و خروش دارند در آن گویند پروردگار ما
 أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 بیرون آر ما تا کنیم کار نیکی جز آنکه بودیم که میکردیم
 أَوَلَمْ نَعْبُدْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ
 ای عجب ندانیم شما که آن مقدار که پند گیرید در آن آنس که پند گیرید
 وَجَاءَكُمْ الْمُنْذِرُ فَذُوقُوا فَلَا لَظًا لِّمَن
 و آمد بشما بیم نماینده پیغمبر و قرآن پس بچشید عذاب پس ستمکاران
 مِنْ نَّصِيرٍ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَ
 هیچ یاری کننده بدستی که خدای دانایان نهان آسمانها
 الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 و زمین است بدستی که او داناست بآنجکه در سینه است از ضمیر

وَلَوْاءٍ دَخَسَ
وَلَوْاءٍ ۚ وَلَوْاءٍ
ص وسهل الممرتين
في الوقت في على صله
وسهل الثانية في الوقت
ل على صله

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ^{او انت} فَمَنْ ^{له زد ايد} كَفَرَ ^{شمارا بجایم بشین} فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ^{در زمین پس هر که} وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ ^{کافرشه پس بروت وبال لغواو وینفاید کافران لغز ایشان} عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ^{نزد پروردگار ایشان مکر دشمنی وینفاید کافران لغز ایشان} وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ^{مکثران ساری هر دو بلو خبر دهید از حال ایشان شما انانله میپرستید} قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ ^{از غیر خدای بنامید بن تاجه افزیدند از اجزاء زمین} مِنْ دُونِ اللَّهِ ^{امر لهم} أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ ^{بانه له سرایشان است انبازی در اسمانها} أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فِي السَّمَوَاتِ ^{فهم على بينة منه بل ان يعد الظالمون بعضهم} أَمْ اتَيْنَاهُم كِتَابًا ^{پیش ایشان بر حقیقت از ان نه له وعده میدهند مشرکان بعضی ایشان} فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ ^{بعضی را نه زید وستانند مکر فیه بدستی خدای نگاه میدارد اسمانها} مِنْ بَعْضِ الْأَغْشَاءِ ^{الارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما} إِنْ اللَّهُ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ^{وزمین را از انله زایل شوند ان مکان خود و هوانه از زایل شوند کما نتوانند داشت ایشان} لَافْتًا ^{من احد من بعده انه كان} حَالِيًا ^{میس پس از فرمان خدای بدستی له او هست تعجیل نمایند بعقوبت امزدگار} غَفُورًا ^{واقسموا بالله جهنم لئن جاءهم} نَذِيرًا ^{وسلند خوردند خدای غایه لشش ایشان سوئند های ایشان هوانه الزاید ایشان} لِيَكُونُوا أَهْدَى ^{فلما جاءهم نذير ما زادهم الا نفورا} مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ ^{بهم نمایند له محمد است}

بَيِّنَاتٍ أَحْصَاهُ
عَشْرَةٌ

سِتِّ بَيِّنَاتٍ

إِسْتَجْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ^{برای تلبر در زمین و مکر اس بد} وَلَا يَحِيقُ ^{و فوناید} الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ^{و بال مکر بد مکر صاحب پر هیچ چشم میدارد ملطوق موضع} فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ^{بیشینان بر ایشان پس از تلک سبت پس مکرذیای ملطوق موضع خدایا و هرگز نیاید} فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ^{لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا} وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ^{مسنه خدایا هیچ نقلی از مکتفی دیگر ایاز فتنه این کافران در اقطار زمین له تلرند} أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا ^{كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ} كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ^{سالمه جلوه بود خانت کار انانله بیش از ایشان بودند و بودند} وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ^{سخت تر از ایشان بقوت و قوت نشود از عذاب خدای هیچ چیز} وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ ^{فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا} فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ^{در اسمانها و نه در زمین بدستی له او هست دانای توانا} إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ^{وَلَوْ يُوَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى} وَلَوْ يُوَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا ^{والر لرفق خدای مردم را بعقوبت آنچه کرده باشند از بزرگی رهانندی بر} مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ ^{بست زمین هیچ جنبنده را و لیکن مهلت میدهد ایشان را تا وقتی معلوم له قیامت} وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ^{فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ قَانَ اللَّهُ كَانَ وَعْدُهُ بِصِيرًا} فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ ^{پس چون آید وقت جزای ایشان بدستی له خدای هست باحوال نندگان خود} قَانَ اللَّهُ كَانَ وَعْدُهُ بِصِيرًا

این سوره را در هر روز بخواند هر که بخواهد از هر چه بدتر شود و از هر چه بدتر شود و از هر چه بدتر شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ السَّيِّئِ فِي الْوَهْلِ
وَفِي الْوَقْفِ أَبْهَائِهِ
سَاكِنَةً

ليس يقطع الحروف

لیس ^۱ و القرآن الحکم ^۲ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُسْلِمِينَ ^۳ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^۴
 سم سوخت یا ای انسان بحق قرآن ^۵ با حجت با علم کننده ^۶ بنیخ سار گشت بدستی تو هدایت ^۷ از پیچیدان فساد ^۸ بر راهی است
 تنزیل ^۹ ^{۱۰} این قرآن ^{۱۱} تنزل خدای است ^{۱۲} فدا یافته ^{۱۳} غلبه کننده ^{۱۴} توانا ^{۱۵} بهر باب ^{۱۶}

لَتَنْزِلَ قَوْمًا مَّا نَذِ ابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَا فِلُون لَقَدْ حَقَّ
 نازل بر عبادي گروهی که بپدران خود نازل شده بود و آنها را فرستادند
 الْقَوْلُ عَلَى اكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْنَاقِهِمْ
 کلمات را بر بیشتر ایشان پس ایشان ایمان نیاوردند پس بدست ما بپس گردانیدیم
 اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ
 بندها و غلها پس آن بندها رسیدند تا زخاندانها پس ایشان را فرا داشتند پس همانند آنرا و بدیداریم
 بَيْنَ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ
 بیش ایشان عالی و از جهت پشت ایشان مانعی پس پوشیدیم گردانیم چشمهای ایشان
 لَا يَبْصُرُونَ وَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَا نَذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 نه بینند طریق حق و یکسان بر ایشان الله بپس نماید ایشان یا الله بپس نماید نمای ایشان
 لَا يُؤْمِنُونَ اِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ

ایمان نیارند بدستی که بپیم نمودن نافع بود
انرا که متابعت نمود قوازا و ترسید از خدای خشناید
بِالْعَيْبِ فَلْيَسِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ ^ع وَأَجْرُكُمْ ^ع أَنَا خُنُفِي الْمَوْتِ
حال آنکه غایبت برینبارت ای محمد اول و بارش و نزدی بزرگ بالاراست بدستی
از احوال اخوة ای محمد اول و بارش و نزدی بزرگ بالاراست بدستی
وَنَكَبُوا مَا قَدَّمُوا ^ع وَأَثَرَهُمْ ^ط وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ
و میگویم انرا که پیش و ستاند از اعمال صالحه و اثرها
مُبِينٍ ^ع وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا ^ع أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ^ع إِذْ جَاءَهَا
باصحاب اعمال و بدیدن ای محمد و برین برای ایشان داستانی
الْمُرْسَلُونَ ^ع إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ ^ع فَكَذَّبُوهُمَا
رسولان عیسی جن و ستاد عیسی بنیان ما سوی ایشان دوتن را
فَعَزَّزْنَاهُمْ ^ع بِثَلَاثٍ ^ع فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمُ ^ع مُّرْسَلُونَ ^ع
پس بتوهم و بتوهم ایشان را گسیوم شخص نام پس گفتند رسولان را و ایشان را ستاد گسیوم رسالت

١٢٤
 مس والقن بالفتح
 والاضهار بضم ع
 وبالفتح والادغام
 وبالامالة و
 الادغام وبالامالة
 والاضهار ف

ادح ک ص

عشر

۲۰۹

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ
 لَفُتْنُهُ إِيَّاهُمْ وَلَهُمْ آيَاتٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمْنَا مَا لَا كِبَارًا فِيهِمْ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلَاغَ الْمُبِينُ قَالُوا إِنَّا نَطْغُرُ أَنْتُمْ لَبِيسٌ
 لَنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ
 أَلِيمٌ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّأَنْتُمْ قَوْمٌ
 مُّسْرِفُونَ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا
 قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ اتَّبِعُوا مَنِ لَا يُسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ
 مُّهْتَدُونَ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَهٌ مِثْلُ
 مَا أُعْبَدُ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ هَٰذَا قَوْلُكَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
 رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ فَاتَّخَذُوا لَكَ آيَاتٍ فَاتَّبَعُوا الْحَاكِمِينَ لَعَنَ
 اللَّهُ الْمُفْرِصَةَ إِذْ أَبَدَتْ قَوْمَ هَارُونَ بِبَنَاتِهِمَا يُفَرِّصُونَ
 فِئْتَانًا يَلْبِسُونَ الثَّمَنَ مَعَالِيقَهُمْ قَالُوا لَعَنَ اللَّهُ الْفَارِسَةَ
 الَّتِي كَانَتْ تَكُونُ لِقَوْمِ هَارُونَ بَٰرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالُوا لَعَنَ
 اللَّهُ الْفَارِسَةَ الَّتِي كَانَتْ تَكُونُ لِقَوْمِ هَارُونَ بَٰرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

آن ذكروا
بشمس الثانية مع
الفصل بالف

عشر ۲

يُرَدُّ نِيَّ
وَيَقِفُ بِالْيَا
السَّاكِنَةُ
وَلَا يَنْقُذُونِي فِي الصَّلَاةِ
وَفِي الْحَالِينِ ب

فاسه عونی

وَفَرَقْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشَاءُونَ مِنَ الْعَذَابِ إِنَّهُمْ كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُونَ
 وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ إِلَّا كَانَتْ الْأَيْمَةُ وَاحِدَةً
 فَأَذَاهُمْ كَأَمِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا
 كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ
 لَا يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ
 وَإِيتِ الْأَرْضَ الْمِيتَةَ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا
 حَبًّا مِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ
 خَيْلٍ وَاعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا
 مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ إِلَّا يَشْكُرُونَ
 بَشَرًا لَدُنْكَ خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
 الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَإِيتِ
 الْبَلَدَ لَمَّا بَدَأْنَاهُ نَنْسِفَهُ مِنْهُ النَّهَارَ فَذَا هُمْ مُظْلَمُونَ

تفسیر

عشر

لما اوجر

ثمره از جملها
 و بنا عقلت بغيرها
 مرش

العليم لمن رفع
 والفتى ومن قراء بالضب
 على تقدير وقدنا القمر
 وقف

وَالشَّمْسُ تَحْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
 وَالْقَمَرُ قَدَرَانَهُ مَنْزِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ
 الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
 سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَإِيتِ
 الْبَلَدَ لَمَّا بَدَأْنَاهُ نَنْسِفَهُ مِنْهُ النَّهَارَ فَذَا هُمْ مُظْلَمُونَ
 وَإِيتِ الْأَرْضَ الْمِيتَةَ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا
 حَبًّا مِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ
 خَيْلٍ وَاعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا
 مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ إِلَّا يَشْكُرُونَ
 بَشَرًا لَدُنْكَ خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
 الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَإِيتِ
 الْبَلَدَ لَمَّا بَدَأْنَاهُ نَنْسِفَهُ مِنْهُ النَّهَارَ فَذَا هُمْ مُظْلَمُونَ

عشر

عب ذریا تهم

تفسیر

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا
 إيا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است دستهای قدرتش شتر و گاو و گوسفند
 فِيهَا مَا يَكُونُ مَلِكًا وَلَكِنَّا هَاهُنَا رُكُومٌ
 برایشان مرغان خداوندان و دام آوردیمد اینها را برای ایشان پس از آنست مرغان ایشان
 وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
 وازان میخورند و برایشان از آن سودمند است و آشامیدنی ایست
 يَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ
 شکر میکنند و گرفتند از غیر خدای خدا باینکه تا بدان کفار
 يُصَرُّونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ
 یاری کرده شوند نتوانند یاری کردن ایشان و آن کفار مرغان اقسام را
 مُحْضَرُونَ فَلَا يَخْرُجُ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا
 حاضر آورده برای عذاب پس از آنکه گفتار ایشان بدستی ما میدانیم انرا
 لَيْسَ رُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
 که نهان میدارند و انرا که اشکارا میکنند از آنکه ادبی و ندانست که ما آفریدیم او را
 مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 از آب مرد پس ناگهان او محاد است هویدا و بدیدارد برای ما داستانی
 وَلَنَسِي خَلْقَهُ قَالَ مَنْ حَيِّي الْعِظَامَ وَهِيَ رِيمٌ قُلْ
 و فراموش کرد آفرینش خود گفت کدام کس زنده گرداند استخوانها و آن پوسیده باشد بگو
 حَيِّيْهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 زنده گردانانرا آنکه بدیدارد از نخست بار و او بهر آفرینشی داناست
 الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ
 آنکه بدیدارد از برای شما از درخت سبز آتشی پس ناگهان شما از آن
 تُوقَدُونَ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 آتشی می آفریند ای ایست آنکه آفرید آسمانها و زمین را
 بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ
 توانا بر آنکه آفرید مانند ایشان را می تواند و او بسیار آفرینش داناست و انا

عشر

يَقْدِرُ

أَتَمَّا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ
 بدستی که فرمان چون خواهد احداث چیزی را است که گوید مر او را بپاش پس باشد
 فَسُحْبَاتُ الْمَلَائِكَةِ مَلَكُوتٌ كُلُّ شَيْءٍ
 پس بالست آن خدای که بدست تصرف اوست پادشاهی هر چیزی و بجزاء او باز گرداند ثواب

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا نُسَبِّحُكَ بِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالصَّافَاتِ صَفًا ۖ فَلَا جِرَاتٍ رَّجْرًا ۖ
 بحق صف زدگان ملائکه پاکیزه صغیر ذی بی جگرندگان ملائکه عجاب یاغیان بازداشتنی
 فَالْتَالِيَاتِ ذِكْرًا ۖ إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۖ
 پس خوانندگان و انا له بدستی که خدای شما هرینه یکانه است
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ۖ
 پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آسمانها و زمین است و پروردگار جاهای قنات
 إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ وَحِفْظًا ۖ مِنْ كُلِّ
 بدستی که ما آراستیم آسمان نزد نظر را با راستی ستارگان را و برای نگاه داشتن از هر
 شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۖ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذِفُونَ
 دیوهای خارج از طاعت که گوش و فرائض دارند داشت بکلام بالاتر یعنی ملائکه و رانند ایشان را
 مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُخْرًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۖ أَلَمْ يَخْطَفْ
 از هر جهت بر جهان آسمان راندنی و برایشان است عذاب دایم غیر منقطع در آتش ملائکه را باید
 الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ فَاسْتَفْتِمُ أَهْمُ
 و چراغی را بردون پس از پی در آتشی درفشند پس سوال کن از کفار که آیا ایشان
 اسْتَدَّ خَلْقًا آمَنَ ۖ خَلَقْنَا طِينًا
 با قوت ترند بخلفت یا الله آفریدیم از رسوبات و ملائکه
 إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ
 بدستی که ما آفریدیم ایشان را از گلی دو سنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ع ۲۱ للظهر

بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

فَاسْتَفْتِمُ

عشر امر من مقطوع وقد ذكر في النساء

بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ
 نه که شگفت داشتی از کذب ایشان بعد از ظهور و برهان و فسوس و چون یاد دهند ایشانرا آنچه ندانند یاد نمند
 وَإِذَا رَأَوْا آيَةً لَيْسَتْ خَيْرُونَ وَقَالُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا
 و چون ببینند معجزه را معالفت نمایند در سخت و گویند نیست این چه دیکم سحر
 سِحْرٌ مُّبِينٌ عَازِلًا مِثْنًا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظًا مَا آتَيْنَا
 بادویی موبدا ای چون میبینم و ایشم خاک و استخوانها ای بدستی
 لِمَبْعُولُونَ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
 مریه را نپخته ایم ما پدران پیشین ما بلواری برانگیزه شوید و شما خواب و شیر
 فَأَنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ
 پس بدستی که آن آواری بود یگانه پس نا همان ایشان نگران باشند
 وَقَالُوا يَا أَوَّلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ هَذَا
 و گویند ای وای این روز جزا و حساب است این
 يَوْمَ الْفَضْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ
 روز فراق است میان گروهان مختلف آن روز که بودند بان تذبذب می نمودند
 احْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا
 جمع کنید ای ملائکه انرا که شرک آوردند و اتباع و اقوال ایشانرا و آنچه بودند
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
 که میپرستیدند از غیر خدای پر دلالت کنید ایشانرا سوی راه
 الْحَكِيمِ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ مَا لَكُمْ
 دوزخ و باز دارند ایشانرا در آتش بدستی ایشان برسیده خواهند بود که عجب شما
 لَا تَنصَرُونَ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ وَأَقْبَلَ
 که باری یلدر نمیلیند نه که ایشان امروزه دارند اند یلدر کرد و روی داد
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ
 بری از ایشان بر بری حال آنکه متخاصم باشند گویند اتباع بدستی شما بودید
 تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
 که آمدید ما از جانب خیر و صلاح تا انرا منع کردید ما را گویند متبوعان نه که بودید شما با اختیار خود از اهل ایمان

عشره
 ۵۳۴

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ
 و نبود ما را را غوای شما هیچ جحتی نه که
 كُنْتُمْ قَوْمًا طَآغِينَ خَوَّ عَلَيْنَا قَوْلُكَ رَبِّنا أَنَا
 بودید شما لدوی دور از حد اعتدال پستاب شده بر ما می گفتا برورد کارها بدستی
 لَذَا نَقُولُ فَأَغْوَيْنَاكُمْ أَنَا كُنَّا غَاوِينَ فَأَنَّهُمْ
 که هدایت جسته ایم پس همراه گردانیدم شما را چه ما نیز بودیم از گمراهان پس بدستی که ایشان
 يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ أَنَا كَذَلِكَ
 در آن روز در عذاب مشترکند بدستی که ما بچنان
 نَفَعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
 عذاب فرمایم مجرمان بدستی ایشان مستند چون گویند مرا ایشانرا
 إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَ يَقُولُونَ إِنَّا
 هیچ خدای نیست مگر معبود بسنا تکبر نمایند و گویند ای بدستی که ما
 لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
 ترك کنند ایم خدایان ما را برای سخن شاعر دیوانه نه که آمد پیغمبر راستی و باور شد
 الْمُرْسَلِينَ إِنَّكُمْ لَذَا نَقُولُ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ وَمَا يَحْزَنُونَ
 پیغمبران دیکرا بدستی که شما مریه جسته اید عذاب دردناک و باداش نه مند شما
 إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْخَالِصِينَ
 مگر آنچه کرده باشید مگر بندگان خدای اهل خلاصند ایشان را بدستی که
 أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ فَوَاكِهِ وَهُمْ
 ایشان مرا ایشانرا است روزی دانسته در قدر ولایه و غیرین خورشید بالذات و ایشان
 مُكْرَمُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
 گرامی داشته اند در بوستانهای ناز و نعمت بر تختها برابر یلدر نشسته
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ
 گردانند بر ایشان خمری از جوی مریه برین جنت خمری سبید بالذات
 لِلشَّارِبِينَ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ
 مرا شما ملذذگان نیست در آن خمر افشادی و نه ایشان از آن خمر بیرون نشوند

عشره

عشره

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرَفِ عَيْنٌ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ
 و نزد ایشانند زنانی که جز بپوشی خود ننگند و فراخ چشمند لویی بیضه نعام اند
 مَكُونُونَ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 مستور از نظر اغیار پس روی ارد به روی اهل جنت بر بهری حال الله حدیث پرسند از یلدا
 قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ يَقُولُ إِنَّكَ
 لَوَيْدٌ لَّوَيْدٌ أَرِيشَان بیدستی که بود مرا هم رسه بیفت ای بدستی که
 لَمِنَ الْمَصَدِّقِينَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
 همدانیه از باورد دارند کانی حشر ایاجون مییم و باشیم خاک و استخوانها
 إِنَّا لَمَدِينُونَ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلِعُونَ فَأُطْلِعَ قَرَاهُ فِي
 ای بدستی که یا همدانیه جزا داده ایم لوید ان قایل اهل جنت میجوید که مطلع شوید بر اهل این قایل
 سَوَاءٌ الْجَحِيمِ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ لَأَتْرَدِينَ
 در وسط دوزخ لوید ان قایل سوایند خدای که بدستی که کارنامه خواستی که هلاک گردانی لکتر دین
 وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ أَفَمَا
 و اگر توفیق بروردگار من بودی همدانیه بودی از حاضر کرده گمان در دوزخ ایانه ایم
 نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ إِلَّا مَوْتَتْنَا الْأُولَىٰ وَمَا خُنْ
 ما له اهل جنتیم میرند ملوان مردن نخستین ما در دنیا و نه ایم ما
 بِمَعْدَبِينَ إِنَّ هَذَا هُوَ الْعَقْدُ الْعَظِيمُ
 عذاب گردگان بدستی که ان لقاء دایم بقیم همدانیه است بیروزی بزرگ
 لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ أَذَلِكَ
 برای مانند ان جزا پس باید که کار کنند کار کنندگان ای این رزق معلوم که اهل جنة
 خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْمِ إِنْ أَتَا جَعَلْنَا هَا
 بهتر است از وی یا حفی یا نه درخت زقوم بدستی که ما گردانیدیم انرا
 فِشَّةً لِلظَّالِمِينَ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ
 استغاثی و برای استغاثگان بر خود و غیر بدستی که ان درختی است که بیرون می آید و می رود درخت
 الْجَحِيمِ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُوسُ الشَّيَاطِينِ
 دوزخ ان لویی از طلع سرها دیوانست

عشر

لتر دینی فی الصلح

عشر

فَأَنَّهُمْ لَا كِلُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْ أَنَّ مِنْهَا الْبُطُونَ
 پس بدستی که ایشان همدانیه خوردند انرا از ان پس پر گردانند انرا از ان شکما
 ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ثُمَّ إِنَّ
 پس بدستی که له ایشان است بر ان خوشش همدانیه میزنی بغایت کرم پس بدستی که
 مَرْجِعُهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ
 له باز لشتن ایشان دیکار بدستی که ایان یافتند بدین خوشش ابراهان
 فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ
 پس ایشان بر اثرهای ایشان می شتابند بتقلید و تحقیقت همراه شد بیشتر ایشان
 أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ فَأَنْظَرُوا
 بیشتر بیشینان و تحقیقت فرستادیم در میان ایشان بیم نمایندگان پس بید
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ **الْأَعْيَادُ لِلَّهِ الْخَالِصِينَ**
 له چگونه بود خاتمه کار بیم کردگان مگر بندگان خدای له اهل خلاصند
 وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ وَنَحْنُ نَا
 و تحقیقت خواند ما را نوح بر قوم خود پس همدانیه تیکاجات کنندگان و رها نیدیم او را
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ
 و گمان او را از اندوه بزرگ و گردانیدیم فرزندان او را
 هُمُ الْبَاقِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
 و اعتقاد او را بازماندگان از شک و باقی داشتیم برونج در میان امم باز پسین
 سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ
 این کلمه سلام برونج در میان جهانیان بدستی که ما بجهان
 نَحْنُ الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
 جزا دهیم نیلوا کارند بدستی که او از بندگان ماست از اهل ایمان
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ
 پس غرقه گردانیدیم دیکار را له نلروید بودند از شايعان نوح شيعت در دین
 لَا بُرَاهِيمَ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
 ابراهیم چون اسد بطاغنه پروردگار خود بدستی که با قلب سلیم از اعتقادات دینیه با محبت از اغیار تعین

عشر

۳۹۴

عشر

اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ^{این دروغ را} اِنْفَكَ
 وَجْهَكَ لِفَتْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ ^{به چیز میپرستید} وَتَرَىٰ دُونَ اللَّهِ تَرْيَدُونَ ^{خدا را نمی بیند جز معبود بسزا} فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 فَطَرَ نَظْرَةً فِي الْجُومِ ^{پس بپسیت کن شما پروردگار جهانیان} فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ^{پس بپسیت} فَقَوْلُوا
 عَنْهُ ^{پس بپسیت} مَذْبُوحٍ ^{پس بپسیت} فَرَاغَ اِلَى الْهَيْمِ ^{پس بپسیت} فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ
 مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ^{پس بپسیت} فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا ^{پس بپسیت} بِالْيَمِينِ
 فَاَقْبَلُوا اِلَيْهِ يَرْفُونَ ^{پس بپسیت} قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا تَخْتُونَ
 خَلْقَكُمْ ^{پس بپسیت} وَمَا تَعْمَلُونَ ^{پس بپسیت} قَالُوا اَبْنَاؤُا لَهُ
 بَنِيَانَا ^{پس بپسیت} فَالْقُوهُ فِي الْحَجَمِ ^{پس بپسیت} فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
 الْاَسْفَلِينَ ^{پس بپسیت} وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ اِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ
 هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ^{پس بپسیت} فَبَسَّرْنَاهُ بَعْلَامٍ حَلِيمٍ
 فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ ^{پس بپسیت} قَالَ يَا اَيُّهَا اِنِّي اَرَىٰ
 الْمَنَامَ ^{پس بپسیت} اِنِّي اَذُنُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ^{پس بپسیت} قَالَ يَابَتْ
 اَفْعَلْ مَا تُؤْمُرُ ^{پس بپسیت} سَجِدْ اِنْ شَاءَ اللَّهُ ^{پس بپسیت} مِنَ الصَّابِرِينَ
 اَنْجِهْ فَرْدُكَ ^{پس بپسیت}

عشر

احد كص من ش

يا ابيه في الموقف

للعص

فَلَمَّا اسْلَمًا ^{پس بپسیت} وَتَلَّهَ ^{پس بپسیت} لِلْحَبِيبِ ^{پس بپسیت} وَنَادَيْنَاهُ اِنْ
 اِبْرَاهِيمَ ^{پس بپسیت} قَدْ صَدَّقْتَ الرُّوْيَا ^{پس بپسیت} اِنَّا كَذَلِكَ ^{پس بپسیت} لَجَزِي
 الْمُحْسِنِينَ ^{پس بپسیت} اِنَّ هَذَا ^{پس بپسیت} لَهُوَ الْبَلَاءُ ^{پس بپسیت} الْمُبِينُ ^{پس بپسیت} وَفَدَيْنَاهُ
 بِذَنبِ عَظِيمٍ ^{پس بپسیت} وَتَرَكْنَا ^{پس بپسیت} عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ
 سَلَامًا ^{پس بپسیت} عَلٰى اِبْرَاهِيمَ ^{پس بپسیت} كَذَلِكَ ^{پس بپسیت} نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
 اِنَّهُ ^{پس بپسیت} مِنْ عِبَادِنَا ^{پس بپسیت} الْمُؤْمِنِينَ ^{پس بپسیت} وَبَشَّرْنَاهُ ^{پس بپسیت} بِاِسْحٰقَ
 نَبِيًّا ^{پس بپسیت} مِنَ الصَّالِحِينَ ^{پس بپسیت} وَبَارَكْنَا ^{پس بپسیت} عَلَيْهِ ^{پس بپسیت} وَ عَلٰى
 اِسْحٰقَ ^{پس بپسیت} وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا ^{پس بپسیت} مُحْسِنٌ ^{پس بپسیت} وَظَالِمٌ ^{پس بپسیت} لِنَفْسِهِ ^{پس بپسیت} مُبِينٌ
 وَلَقَدْ مَنَّا ^{پس بپسیت} عَلٰى مُوسٰى ^{پس بپسیت} وَهَارُونَ ^{پس بپسیت} وَنَجَّيْنَاهُمَا ^{پس بپسیت} وَقَوْمَهُمَا
 مِنَ الْكَرْبِ ^{پس بپسیت} الْعَظِيمِ ^{پس بپسیت} وَنَصَرْنَاهُمْ ^{پس بپسیت} فَكَانُوا هُمْ
 الْغَالِبِينَ ^{پس بپسیت} وَآتَيْنَاهُمَا ^{پس بپسیت} الْكِتَابَ ^{پس بپسیت} الْمُسْتَبِينَ ^{پس بپسیت} وَهَدَيْنَاهُمَا
 الصِّرَاطَ ^{پس بپسیت} الْمُسْتَقِيمَ ^{پس بپسیت} وَتَرَكْنَا ^{پس بپسیت} عَلَيْهِمَا ^{پس بپسیت} فِي الْاٰخِرِينَ
 عَلٰى مُوسٰى ^{پس بپسیت} وَهَارُونَ ^{پس بپسیت} اِنَّا كَذَلِكَ ^{پس بپسیت} نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

البلوا بالاولوالالف
هنا وفي اللغات

عشر

۲۵۴

عشر

ملکانه او در سابق دوزخ است و نیت هیچ یک از ملائکه ملکه او است حدی معین

مَعْلُومٌ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ وَإِنَّا لَنَحْنُ

در ربه و عبادۀ و غیره و بدستی ما هر دین ما میم زدگان در عبودیت و بدستی ما هر دین ما میم

المسبحون وان كانوا يقولون لو ان مسبحي
تسبح لوني كان ولد رستي كان له ميلنند قبل ان يغير الرائله ونداستي

ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ

از کتب بیتیان
جناحه یهود
ونصاری بود
هرانیه بود
بندکان صد
ارامی
فَرَنْجِی
مَنْ
وَأَمَّا
سَقَةِ
كَلْبِ

پس کافر شدند پس زود بود که دانند و بال آنرا و بحقیقت بدیشی گرفت این کلمه را

لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّ

مریدگان فرستاده مارا له بلدستی ایشان هراینه مصوفی را عدا و بدستی

جدا هم العابدون مؤمنهم مني
لشكرها غالب اند و نصرت عافیت پس اگر اعراض از ایشان تا هنگام مزاج

وَأَبْصُرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٠٠﴾ أَفَبِعَذَابِنَا لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

و باین ایشاد در وقت نزول عذاب له زود بود له بنیند ایضا نصرت قاید و ای این عذاب

فاداً نزل بساحههم فساء صباح المديان
سبحون فو وادآید پیش در سزای بس با نامداد بهم کرده شدگان آن

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حَيْرَ لَا وَاصِرَ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و اعراضن اريشان - ماهنكام اسر قتال - و بين عذابا له و بين ايشان نازل شود كه زود بود كه بنيتن

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

پاکستان پروردگار علیہ السلام اور جنت میلند

و سلام
بد
بیغمبران

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ستائیں ر حلا پروردگار
جهانیان

عشر ۷۰

سُورَةُ صافات

1544-1545

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

اسم السوداء. عن ذلك. بحجة قرآن باشرف. وشهادة له. بعنست. بآله ان الله. كما في هذا اهل.

فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ

در تلبرند و در مخالفت حمای و رسول جنایا له هلاک کرد ایندم پیش از اهل مله اصل

فری قتل دادا وولات حین مناص و عجبوا ان جاءهم
زمانی را پس آواز دادند ارا و نه بود از وقت منکام از عذاب نه نمودند بدشان

مُنذِرُهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ^٢

بیم نمائنده ^{از} جنس ایشان و گفتند کافران این محمد جادویی است دروغ نوی

ایا نام نهاد محمد خدا یازا خدای کانه دوسته له این کار جز نیست و رفتن ایا

المَلَأَ مِنْهُمْ إِنَّ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَيَّ الْهَنَكَمَ إِنَّ

اشرف ارقیٰ شریف می‌فکنند بالیدلیر که بروید و صبر نماید و ثابت باشید بر عبادۀ خدا یان شما بلدستی

هذا لشيء ^{يراد} مما سمعنا بهذا في الملة الاخيرة ان

هَذَا الْأَخْتِلَافُ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا

ان ملوکند و افترا از تلقاء ایامند فرستاده شد بروقات از میان ما اهل فیم

بَلَهُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلَلًا يَذُوقُوا عَذَابِ

نه که ایشان در کاند از قرآن من نه که هو بخشیدند

ام عند هم خزائن رحمہ ربک
یا نہ کہ نزد ایشان خزائن بخشایش پروردگار تو بی متناوان بخشاید و مرجه

_____

148

ص يقف عليها وقفة
خفيفة وقد ذكر

ولا تحين بقطع التاء
من الحاء وروى متصله
والاول اصح

عَذَابِي

اَمْ لَهُمْ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا
 يانه له پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان ایشانست پس توبه
 فِي الْأَسْبَابِ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ
 در عیاج سموات لشکر از لشکرهای له در مقام عداوت رسولان منهنم خواهند بود از انان الله مجتنب شوند
 كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْدَادِ
 باورند داشتن پیش از ایشان نوح و قبیله عاد و فرعون خداوندان استغاثت الله و بیات خداوندان
 وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ
 و قبیله ثمود و قوم لوط و اهل ان بیته شعبه ان اروهان
 الْأَحْزَابِ إِنَّ كُلَّ الْأَكْذَابِ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ
 مجتنب بر عداوت انیا نیست هر یک ازین احزاب ملکی له تذبذب نمودند پیغمبران پس واجب عذاب
 وَمَا يُنْظَرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا يَصْحَةٌ وَاحِدَةٌ مَّا لَهَا
 و انتظار نمیکنند اینان الله اهل مله اند ای جمع احزاب ملکی آوازی یکنانه له نفعه اولیست نیست مراد
 مِنْ فَوَاقٍ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْنَا قِتْلَنَا قَدْ
 هیچ مهلت بمقتدر نیست ما بین احکام و لغتند سبیل استندای پروردگار را تعجل کن برای ما قتل ما را از عذاب اعمال بیش
 يَوْمِ الْحِسَابِ اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ
 از روز محاسبه صبرهای ای بر آنچه میگویند این و یاد کن
 عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ إِنَّا سَخَّرْنَا
 بنده ما داود خداوند قوت در دین بدستی له او باز گردیده بود در جمیع بدستی له ما را گردانید
 الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُ بِالْعِشِيِّ وَالْأَشْرَاقِ
 کوهها را با او تسبیح میکنند شبانگاه و بوقت جاشت
 وَالطَّيْرِ مَحْشُودَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ
 و بر غایت محظوظیم حال الله مجموع از مناجیه هر یک از جبال برای او باز کرده بودند تسبیح با او و قوی گردانید
 وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخَطَّابَ وَهَلْ
 و دادیم او را نبوت یا علم و فهم باز بود و بیان غلصتانی یا قدرة بر ضبط معانی و تعبیر و غایت با قضا
 آتَيْكَ بُيُوتًا مَحْضَمٍ إِذْ تَسُوْرُ وَالْمُخْرَابِ
 بتو ای محمد خبر متخاصمین چون برآمدند بر دیوار محراب

اصحاب لیکه
 ب ۱۲۴

عشره
 بنوارسم الامام وقد
 ذکره ابرهیم
 ع

اِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
 چون در آمدند بر داودی وقت و بی دستوری چه از ایشان گفتند ما دو شخص متخاصمیم
 بَعَثْنَا عَلَى بَعْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ
 ستم نمودیم یکی از ما بر دیگری علم و فزای میان ما برستی وجود ملکی
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ
 و راه نمای ما سوی راه راست بدستی له این برادر منست در دین با خلاق با صله و راست بود
 نَجَّةً وَلِيَّ نَجَّةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْتُمَهَا وَعَزَّنِي فِي
 لوسفند ما را و بر است لوسفندی یکنانه یسرفت مالک لردان کفلیها و غلبه لرد بر من
 الْخِطَابِ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ
 در خواش ما را خطاب گفت محیفست ستم کرد بر تو بخواستن لوسفند با وجود لوسفندان
 وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا
 و بدستی بسیاری از اینان هر گاه ستم نمایند بری از ایشان بر بری ملکی
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
 انان الله ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی و چه اندک اند ایشان و کمال
 دَاوُدَ انَّمَا فَتَانَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
 داود له بدستی آوردیم او را پس آمرزش خواست از پروردگار خود و بروی درآمد و باز گشت
 فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحَسَنَ
 پس آمرزیدیم ما برای او را و بدستی له ما را است نزد ما هر گاه زیاده خیر و یلویی
 مَآبٍ يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ
 باز گشتن ای داود بدستی له ما گردانیدیم ترا بجای نبیا و ملوک عادل در زمین
 فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ
 پس علم کن میان مردم برستی و متابعت نمای آرزوی نفس الله لمراد گرداند
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 از دین خدای بدستی له انان الله لمراد شوند از دین خدای
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ مِمَّا نَسُوا اللَّهَ إِذْ تَسُوْرُ وَالْمُخْرَابِ
 مرایشان است عذاب سخت بسبب الله فراموش کردند روز حساب

ادح کصص

للمغرب
 سجده عندی حنیفه
 رضى الله عنه

۱۴۶

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
 ویا فریدم آسمان و زمین را و آنچه میان هر دو است بی فایده
 ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
 ان افرویش و فایده گمان آنانست که کافرند پس وای سرانجام آنانی که نلرودند از
 النَّارِ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 اتن دوزخ یانه که گردانیدم آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو
 كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
 چون تبه کاران در زمین یانه که گردانیدم پرورندگان را چون بی سامان کاران
 كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا
 این قرآن کتابت فرود ستادیم آنرا سویی تو با خیرات و منافع تا تامل نمایند آیتهای آنرا
 وَلِيُنذِرَ كَرِهُ أُولَئِكَ الْآلِبَابِ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ
 و تا بپند گیرند خداوندان خردما و بخشیدیم برای داود
 سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ أِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ
 سلیمان بنیکا بنده بدستی او باز کردند برضای او چون عرض کردند برو
 بِالْعِشِيِّ الصَّافِيَاتُ الْجُمُادُ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
 بشبانکه یعنی نماز نشین اسبان استاده بر سه هم و بر طرف احسن است که پس گفت سلیمان بدستی مردم و ثبات
 حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ
 دوستی اسبان از یاد آوردن پروردگار من یعنی از صافه عصا پوشیده شد فتاب بحجاب افق
 رُدُّهَا عَلَى فِطْقٍ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ
 باز گردانید خیل را بر من پس در ایستاد می برد بریدی بششیر ساقها و گردنهای آن اسبان را
 وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا
 و محففت از نویدیم سلیمانرا و فکندید بر سر عملت او تنی را بعضی
 ثُمَّ أَنَابَ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
 پس باز گشت با خدای گفت ای پروردگار من بیا مژد مرا و بخشش مرا پادشاهی
 لَا يَتَّبِعُنِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
 که نندازد هیچ کس را پس از من تا دلیل عجز بود بدستی که تویی بخشنده هر چه خواهی

تکبر و...

عشر

بالسوق و بالعنق

فَنَحْنُ لَهُ الْبَازِجُ فَجَرَى بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ
 پس نام گردانیدم برای او باد را می رفت بفرمان او نرم و خوش اینجا که خواستی سلیمان
 وَالشَّيَاطِينِ كُلِّ نَبَأٍ وَغَوَّاصٍ وَالْآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ
 و دیوانه هر بنالنده و بدایا فرود شوند و دلیل از شیاطین و دلیل از پادشاهان
 فِي الْأَصْفَادِ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ
 در قیدها این ملک یا تحب شیاطین و دهریات پس بده یا بدار از آنکه
 بغيرِ حِسَابٍ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحَسَنَ مَآبٍ
 حال الله هیچ شمار نیست در آن بر تو و بدستی مراد است نزد ما هر چه نزدی و نیوی باز نشن
 وَذَكَرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنُو
 و یاد کن بنده ما را ایوب نام چون خواند پروردگار خود را که مخته رسانیدم
 الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٌ أَرْكَضُ بِرَجُلِكَ هَذَا
 و سوسه دیو برنج تن و عذاب مفارقت از اهل مال نعمت ای ایوب بر من و نیز بای تو
 مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمُ
 موضع غسل خنک و سرد و شرب و واهبیم برای او کسان او را و مانند ایشان
 مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى الْآلِبَابِ
 برای بخشایشی از ما و برای موعظتی مر خداوندان خردما را
 وَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُطْ إِنَّا
 و فرایید بدست خود یلداشته کیه پس بزبان زن خود و بزبندش خود بدستی
 وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ وَذَكَرْ
 دانا بودیم بشکیبایی بنیکا بنده ایوب بدستی او باز کردند برضای خدا و یاد کن
 عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ
 بندهگان ما را ابراهیم و اسحاق و یعقوب خداوندان اعمال صالحه و فکرها را
 إِنَّا أَخْلَصْنَا هُم مِّنْ خَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ
 بدستی ما خالص گردانیدم مخلصتی متبل از شویا بدی یاد کردن آن جهان با مقام
 وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ
 و بدستی که ایشان نزد ما هارینه از جمله برگزیده گانند

الزجاج

ع ۲۴۶ عشر

نصیب نصیب

عبدنا

وَادْكُرْ اسْمِعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكَدَّ
 وادكن اسعيل بن ابراهيم وبع ابن اخوط والياس اغيرا وادك وهرایك از انبیا
 مِنَ الْاَخْيَارِ هَذَا ذِكْرُكَ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ
 از نیکانند این که ذر رفت شریف برایشان را بگوئی و بدستی که بر عین کار است هرانیه نیلوی
 مَابِ جَنَاتٍ عَذْبٍ مَفْتَحَةٍ لَهُمُ الْاَنْوَابُ عَسَى
 بازگشتن بوستانهای اقامت حال الله کشاده برای ایشان درهوان
 مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
 حال الله تکیه زدگان باشند دران میوههای دران بسیار
 وَشَرَابٍ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الْظُرْفِ اَثْرَابُ ع
 وانشامیدی تمام و نزد ایشانست زنانی که جز بشوی خود ننهند هم زادن یلدلد
 هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ اِنَّ هَذَا
 بایم زادن شوهان وعده میدهند شمار بدستی که این که یاد و دریم
 لَرْزُقَا مَالَهُ مِنْ نَفَادٍ هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ عَذَابَ
 هرانیه روزی است نیست ورا و هیچ نقطه ای وزولی کار نیست و بدستی که بر کافران است
 لَشَرٍّ مَابِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُ الْمِهَادُ هَذَا
 هرانیه بدترین بازگشتی دوزخ درایند دران پس با گستردنی ان این عذاب
 فَلْيَذُوقُوْهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ
 پس باید که چشند انرا آب گرم است و آنجه از دوزخیان رود از صدید و غدا از جنس آنجه نصیم در شده
 اَزْوَاجٍ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ
 هم اصناف یلدلد گویند و با رکهار این جمعی انبوع اند در آیند با شما هیچ فراخی مکان مباد ایشانرا
 اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارَ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ
 بدستی که ایشان درایند انش اند گویند اتباع که شمار و با هیچ فراخی مباد شمار
 اَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوْهُ لَنَا فَيَنْسِفُ الْقَرَارُ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ
 شما بیش فرستادید برای ما پس با جاکهی انش گویند اتباع ای پروردگار ما
 قَدْ مَرَّ لَنَا هَذَا فَرْدُهُ عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ
 بیش فرستاد برای ما این عذاب را پس زاده ان اورا عذابی دوزخیان در دوزخ

و در صحیح
 الاستقامه
 مطلق

انوار
 اسم

ادج ک ص

عشره

وَقَالُوا مَا كُنَّا لَانْزِي رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنْ
 وگویند جیت ما که نمی بینیم مردانی که بودیم که می شمردیم ایشانرا از
 الْاَشْرَارِ اَتَّخَذْنَاهُمْ سَخِرًا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
 بدان ایا گرفتیم ان مسلمانان را در دنیا سخره ها یا نه که مایل است از دیدن ایشان
 الْاَبْصَارُ اِنَّ ذَلِكَ لَحَقُّ تَخَاصُّمِ اَهْلِ النَّارِ
 چشمهای ما بدستی که آنجه گفتیم هرانیه صدقت مجادله اهل انش
 قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلَهٍ اِلَّا اللَّهُ
 بگو بدستی که ما بیم نمایند ایم ویت هیچ خدای مگر خدای یگانه شکستنی کارها
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ
 پروردگار آسمانها و زمین و آنجه میان هر دو است غالب تر هر چیزی را میزند
 قُلْ هُوَ نَبَوُّا عَظِيمٌ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ مَا
 بگو انذار بایقران خبری بزرگ شما از ان اعراض کننده اید
 كَانَ اِلَيَّ مِنْ عِلْمِ بِالْمَلَاِ الْاَعْلَى اِذْ يَخْتَصِمُونَ
 نبود مرا هیچ دانشی که بود بالا تر یعنی چون محاسمت میکنند
 اِنَّ يُوْحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَا اَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ اِذْ قَالَ رَبُّكَ اَمْ
 وحی میاوردند سوی من مگر الله بدستی که من بیم نمایند ام موبدا یاد کن جن گفت پروردگار تو
 لِمَلَاِ نِكَّةٍ اِنِّي خَالِقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ
 مفر شستگاری بدستی که من آفریننده ام آدمی از گل پس چون تمام خلقت کردم
 وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ
 و بدیدانم در قالب او چیزی از جان که بدید او و در پیش بروی دراید برای او سجده تواضع و بگویند
 الْمَلَاِ نِكَّةٌ كُلُّهُمْ اٰجِمُونَ اِلَّا ابْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ
 فرشتگان همه ایشان مجتمع با هم مگر ابلیس بزرگی خود داشت
 مِنَ الْكَافِرِيْنَ قَالَ يَا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ
 از کافران گفت خدای ای ابلیس چه چیز باز داشت ترا از آنکه سجده کنی دران جنبه
 لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنَكَ اسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ
 که آفریدم بدو دست قدرت و ارادت خود ای ابلیس نمودی استخفاف یا نه که بودی از بزرگان

۲۴۶

ادج ک ص

عشره الا اعمار

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ^{سالم} خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ ^{افیدی} وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ^{لغت من بهتم}
قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ وَإِنْ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ^{لغت خدای پس بیرون رو از جنت یا از مملکت ملائکه پس بدستی له رانده از رحم و محل و بدست دوستی از}
قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ ^{تاروز جزا و حساب لغت ای پروردگار پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیزانی و تاروز}
قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ^{لغت می توان مهلت داد گاهی تاروز وقت دانسته یعنی از روزی که واقع شود}
لَا غُوبِيَهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ^{هرانیه که مرا گردانم از همه مگر بندگان تبار ایشان که اهل خلاص باشند}
قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ لَا مُلْكَ جَهَنَّمَ مِنْكَ ^{لغت خدای پس از درستی و صواب بلوغی هرانیه بر گردانم دوزخ از تو}
وَمِمَّنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ ^{و از همه که پی روی نماید ترا از ایشان همه بلو نمیخواهم از شما}
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ^{بر تبلیغ و می هیچ مزدی و نه ام من از آنان که فضیلتی ظاهر کنند له در ایشان نیست این قرآن}
ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ وَلِتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ^{موعظتی و شرفی برای جهانیان و هرانیه بدانید خبر صدق اول پس از هنگامی که قیامت بود}

سورة الزمرات یکصد و شصت آیه از این سوره فی الجمله ۱۷۲ حرفها ۸۸۰
تمیزات المؤمنین آیتها خمس و عشرين و ثمانون کوفی و ثمانون نمری و کلها ۱۷۲ حرفها ۸۸۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمْ يَسْتَمِعُونَ سَوَاسِطَ الْأَنْبِيَاءِ بِمَا نَادَوْا فَخَسِرُوا أَفْمُوتُونَ

ادح کر

للعقده

۹۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ^{بدستی با فرو فرستادیم سوی تو قرآن بحکمت و صواب پس پرست خدای را حال آنکه در این آیه}
أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ^{بلان سرخدا را استحقاق عبادت و انانیه گرفتند از جزو دوستان}
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ^{لغتند نمیپرستیم ایشان را مگر تا نزدیک گردانند ما را خدای نزدیکی بدستی له خدای نمی آید میان ایشان}
إِن فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ^{در آنچه ایشان در آن باب خلاف مینمایند بدستی له خدای راه نماید انزاله او دروغ گویت}
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ^{ناسپاس درخواستی خدای له لیرد فرزندی هرانیه بر گردانی از آنچه می آید انزاله خواهد}
لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ^{اگر خدا می خواست فرزند را از آنچه می آید انزاله خواهد}
سُبْحَانَ اللَّهِ ^{پاکا و اوست معبود بسزا یکانه} الْوَاحِدِ ^{غالب} الْقَهْمِ ^{بر همه}
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ^{افیدی آسمانها و زمین را بحکمت و صواب در میرساند شب را روز و در میرساند روز را شب و رام گردانید آفتاب و ماه را}
وَالْعِزُّ الْعَزِيزُ ^{هراک از نیرین میرود برای صدی نام برده بدان و او غالب و تواناست آمرزنده هر گاه}
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَآزَلَكُمْ ^{آفرید شما را از تنی یکانه یعنی دم پس بیدار آورد از آن جنت او را و مقدر گردانید}
لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ^{برای شما از شتر و گاو و اوسفند هشت جفت زو ماده می آفریند شما را در شلهای مادران}
خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ ذِي طُلُوعِ ثَلَاثَ ذِكْرٍ ^{افرینشی پس از افرینشی دوازده گانه سه گانه بطن و رحم و سینه و غدهای}
لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ^{هم معبود نیست مگر پس از ایجاد انند شما را از اعتبار بدین حال یا از عبادت او و وطن حق}

فما مطلق
وغيره خلاف

امهاتکم

اِنْ تَكْفُرُوا فَانَ اللّٰهُ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ
 اگر کافر شوید پس بدستی که خدا بی نیازست از شما و پسندد برای بندهاں خود
 الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
 ناکر ویدن را و اگر سپاس داری نماید پسندد آنرا برای شما و بر ندارد هیچ تنی بر داری
 وِزْرًا أُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
 کناه تنی دیگر پس سوی پروردگار شماست باز گشتن شما بیکاهان شما
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 بدینچه هستید که میکنید بدستی او داناست بدینچه در ضمیرست
 وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ
 و چون رسد بآدمی ازیدی و بنی خود را پروردگار باز گرداند سوی او پس چون دهان
 نِعْمَةً مِنْهُ لَبِيَ مٰكَانٍ يَدْعُوْا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ
 نعمتی از نزد خود فراموش کنند آنرا که بود بخواند سوی او پیش ازین و بدید آورد خدای
 اَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا اِنَّكَ
 ستایانی تا همراه گرداند و بگرداند ازین خود بدو بخود در دنیا بفرخود باندک زمانی چه تو
 مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ اَمِنْ هُوَ قَانِتٌ اِنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
 از ملازمان آتشی ای این بهتر یا آنی که او قیام نماید بطاعت در ساعات شب سجده کند
 وَقَامًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
 و برای میترسد از عذاب آن جهان و امید میدارد بخشایش پروردگار او را بگو هیچ یکسان باشند و در
 الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ اَمَّا يَتَذَكَّرُ اُولُو
 آنانکه دانند و آنانکه ندانند بدستی پند گیرند خداوندان
 الْاَلْبَابِ قُلْ يٰ اَعْبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
 خدوها بگو ای بندهاں من آنانکه ایمان آوردید بترسید از پروردگار شما
 لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّارْضُ اللّٰهُ
 مرا نازاست که نیلوی گردید درین جهان نیلوی در آن جهان و زمین خدای
 وَاَسْعَهُ اَمَّا يُوفِي الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 باطل و عرضست بدستی تمام دهند شکیبایی کنندگان بر مقدار و اوطان غصصه آن در عذاب آنرا
 عَشْرًا

يَرْضَهُ
 يَرْضَهُ
 يَرْضَهُ
 يَرْضَهُ

قُلْ اِنِّيْ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّيْنَ
 بگو بدستی که فرمودند مرا که پرستم خدایا خالص گردانم برای او عبادت را
 وَاُمِرْتُ لِأَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ قُلْ اِنِّيْ
 و فرمودند مرا تا باشم نخستین از آنها که گردن میسند خدایا بگو بدستی که
 اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابٌ يُّوْمٍ عَظِيْمٍ
 میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را عذاب روزی بزرگ
 قُلْ اللّٰهُ اَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِيْنِيْ فَاَعْبُدُوا مَا
 بگو خدایا میپرستم خالص گردانم برای او دین مرا پس پرستید آنرا
 شِئْتُمْ مِنْ دُوْنِهِ قُلْ اِنْ اِلٰهَ سِوَايَ الَّذِيْنَ
 که خواهید از جنهای بگو بدستی که زبان کاران کامل بخشد آنانکه که
 خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا
 زیان کردند خود را و کسان خود را روز قیامت بدان
 ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُبِيْنُ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلٌّ
 آنکه گفتیم او از زیان کارانست موبدا برایشانست از بالای ایشان سایه ببارد
 مِنْ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلٌّ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ
 از آتش و از فرود ایشان سایه ببارد بر ایشان از آن عذاب میترسانند خدای
 بِرِ عِبَادِهِ يٰ اَعْبَادِ فَاتَّقُوْا وَالَّذِيْنَ اٰجْتَنَبُوا
 بان بندهاں خود ای بندهاں من بترسید از من و آنانکه پرهیز نمودند
 الظَّالِمٰتِ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ
 از معبود باطل که پرستند آنرا و باز گشتند بکلیه تحصیل رضای خدای برایشانست
 الْبُشْرٰى فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ
 شریده بهتر پس بشارت بده بندهاں مرا که شنوند آنانکه
 الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهُ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
 گفتار شریع پس متابعت نمایند نیلوتر آنرا چون واجب و نذر نه رخصت ایشان آنانکه
 هَدٰىهُمْ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ اُولُو الْاَلْبَابِ
 که راه هدایت ایشان خدای و ایشان آنانکه خداوندان خدوها

يَا عِبَادِ فَاَتَّقُوْنِيْ

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ
 ایا الله واجب شد بروقت عذاب چون غیر بود ایا پس تو میرهانی التماس
 فِي النَّارِ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرْفٌ مِّنْ فَوْقَهَا
 له در آتش است لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود مرایشان است و شکها از بالای
 عُرْفٌ مَبْنِيَّةٌ خَجَرٍ مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ
 گوشکهای بنانهاده از یاقوت و زمرد میروند از پروردان غرهای جویها و عدو
 اللَّهُ لَا يَخْلُفُ اللَّهُ الْوَعْدَ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ
 خدای اهل را وعده کردنی خلاف نکرده خدای وعده خود را ایانده ای که خدای فرودستاد
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ
 از آسمان آبی را پس در آورد اندر چشمها در زمین پس بیرون می آورد
 بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 بان تشیی مختلف الاضاف و الالوان والهیات پس بکال پیوست میرسد پس پیاپی زرد شده پس
 يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
 میگرداند آنرا ریزه ریزه بدستی در آنچه ذکر رفت مرایه موعظت است مرخداوندان خردها را
 أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ
 ایا پس الله گشاده گرداند خدای سینه او را برای دین اسلام پس او بروشنی تمام است از پروردگار و بی
 لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 مرایشان است که سخت است قلبها ایشان را از یاد کردن خدای ایشان در راهی اند هویدا
 نَزَلَ أَحْسَنُ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي
 خدای فرودستاد نیلوترین سخن را بنشته مانند یلید در مواجبه اعجاز لفظی و معنی ملکیات القاصه
 تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ
 معض از آن و مرید پوستهای آنانکه میترسند از پروردگار پس ایشان سائن و مطرب میشوند
 جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ
 پوستهای ایشان و دلها ایشان سوی یاد کردن خدای ان قرآن راه نمونی خدای است
 يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ
 راه مینماید بدان آنرا که خواهد و مرکه گمراه گرداند او را خدای پس نیست مراد او هیچ راه نمایند

عشر

ع

أَفَمَنْ يَتَّبِعْ بَوَجهَهُ سَوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 ایا پس الله سپهر سازد روی خود را برای بدترین عذاب روز قیامت چون
 وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 وگویند جنه آتش بر شما را تا آنچه بودید له کسب میکردید
 كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَيْهِمُ الْعَذَابُ
 باور نداشتند پیغمبر از آنانکه پیش از ایشان بودند پس آمد بدیشان عذاب
 مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ فَإِذَا قَهَمُ اللَّهُ الْحَزَنَى
 از آنجا که نمیدانند پس جشانند ایشانرا خدای حسف و سخن و قتل و سیر
 فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ
 در زندگانی این جهان و مرایه عذاب ان جهان بزرگتر است
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
 اگر دانستند و بحقیقت بدیداریم برای مردمان
 فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
 درین قرآن از هر داستانی تا ملامت ایشان
 يَتَذَكَّرُونَ قُلْنَا عَرَبًا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ
 پند گیرند یعنی قرآنی نازل بلغة عرب به هیچ انحرافی تا ملامت ایشان
 يَتَّقُونَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
 برهیزند از شرك بدیدار خدای داستان مردی را از مالکانش که مشرك باشند در ملکیت ان شریکان
 مِثْلًا كَسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 مختلف و متنازع و مردی را باسلامت از هم مردی را خاص و مرید هر یک از هر یک است
 مَثَلًا لِّلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 مثال برای کفار است نه که بیشتر ایشان را نمیدانند
 إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ
 بدستی که تو میری و بدستی که ایشان میزند اند پس بدستی که شما
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ
 در روز قیامت نزد پروردگار شما مختصم گردانید و مناد

ان وصل

عشر

ع

اس ^{سوره} **اَظْهَرُ** ^{ممن} **كُذِّبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ**
 پس لیت شکر از آنکه دروغ گوید برخدای و بدو بخدایان
 اذ جاءه ^ط **الْبَشِيرُ فِي جَهَنَّمَ** ^ط **مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ** ^ط **وَالَّذِي**
 چون آید بدو آریست در دوزخ جای اقامت برای کافران و الله
 جاء بالصديق وصدق به ^ط **اُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ**
 آورد توحید و قرائن و الله تصدیق کرد قرائن از ایشان ایشان را
 لهم ما يشاؤون عند ربهم ^ط **ذَلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ**
 مرایشان است آنچه خواهند نزد پروردگار ایشان آن پاداش نیل و کار است
 ليكفر الله عنهم اسوأ الذي عملوا ^ط **وتجزئهم**
 تا بپوشاند خدای از ایشان قبح آنچه کرده باشند و جزا دهد ایشان را
 اجرهم ^ط **بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ** ^ط **الْبَشِيرُ** ^ط **اللَّهُ**
 مزد ایشان نیل و آنچه بودند که میکردند ایابست خدای
 بكاف عبده ^ط **وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ** ^ط **وَمَنْ**
 پسند مرید خود را بپرسد ساند که با آنکه از فرود خداوند و هر که
 يضلل الله ^ط **فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ ضَلٍّ**
 گمراه گرداند او را خدای پس نیست هادی را نمائند و هر که راه نماید
الْبَشِيرُ ^ط **اللَّهُ** ^ط **بِعِزِّ ذِي الشَّامَةِ** ^ط **وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ**
 آریست خدای غالب و توانا خداوند پاداش بدی بکافران و هر که از ایشان گمراه
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ ^ط **قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ**
 بیافید آسمانها و زمین را و هر که گویند آفرید خدای بگو ای خدایم
 ما تدعون من دون الله ^ط **إِنْ أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ**
 آنچه میپرسید از غیر خدای اگر خواهد بمن خدای کند می هستند
 كَاشِفَاتُ ضُرِّيٍّ ^ط **أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ**
 باز برنده آن گزند یا اگر خواهد بمن بخشایشی می هستند آن انعام نگاه دارند
 رَحْمَتَهُ ^ط **قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ**
 بخشایش او بگو پس است خدا بر فضل او باید اعتماد نمایند معتمدان

عباده ش

قُلْ لَا تَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ ^ط **إِنِّي عَامِلٌ**
 بگو ای مردم من کار کنید بر آن تمکن که دارید که من نیز کارکنم
 فسوف تعلمون ^ط **مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ تَخْزِيهِ وَ**
 پس زود بداند که بداند آنرا که آید بآورد عذاب که رسوا گرداند او را
تَحِلٌّ عَلَيْهِ ^ط **عَذَابٌ مُقِيمٌ** ^ط **إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ**
 و فرود آید بر او عذاب پاینده در آخرت بدستی که ما فرود ستادیم بر تو قرائن
 لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ^ط **فَمَنْ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ** ^ط **وَمَنْ ضَلَّ**
 برای مردم بر راستی پس هر که راه راست یافت پس از برای خود یافت و هر که گمراه شد
فَأَمَّا يَنْضَلُ عَلَيْهَا ^ط **وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ**
 پس بدستی که گمراه شد بر او بالحق و نه تو بر ایشان نگاشته بکارگزاری
يَتَوَكَّلُ ^ط **الْأَنْفُسُ حِينَ مَوْتِهَا** ^ط **وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي**
 معبود بسند قبض میباید نفوس ناطقه را بوقت مردن آن و آن نفوس که نازل قطع تعلقی
مِنْهَا ^ط **فَيَمْسُكُ** ^ط **الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ** ^ط **الْآخِرَىٰ**
 بوقت خواب آن پس باز میگیرد آن نفوس را که گمراه است بر مردن او و باز میفرستد بن آن دیگر
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ^ط **إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ**
 تا وقتی نام برده بدستی در آنچه نفیس هدایت دلایست برای مردم که اندیشه کنند
أَمْ آتَاخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ^ط **قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا**
 یا نه که گرفتند از غیران خدای شفاعت خواهند از ایشان بگو ای شفاعت کنند
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ^ط **قُلْ لِلَّهِ الشُّفَاعَةُ**
 چه مالک نه اند هیچ چیز را و ندانند بگو مر خدا را است خواست گناهان
جَمِيعًا ^ط **لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** ^ط **وَاللَّهُ يَرْجِعُهُنَّ**
 همه مر او را است پادشاهی آسمانها و زمین پس سوی او باز گرداند شما را
وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَحْدَهُ شَمَّرَتْ ^ط **قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ**
 و چون یاد آرند خدایا حال الله منفرد در ذکر منتقص شد و گاه آنرا نمیکردند
بِالْآخِرَةِ ^ط **وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ**
 آن جهان و چون یاد آرند آنرا که از غیر او اند ما همان ایشان میزدند بشعاع

مکانا تکم ص

عشر

۱۱۴

ش

ش

عب

فما تقطعون
وفيها خلاف

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ
بگو ای بار خدای آفریننده آسمانها و زمین داننده نهان
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
وایشکارا تو حکم فرمایی میان بندگان تو در آنچه هستند که در آن
يَخْتَلِفُونَ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
خلاف میکنند و اگر انالله سرانجام بودی که ستم کردند بر خود و آنچه در زمین است
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
همه و مانند آن با آن همانه باز خیزد آن خود از بدی عذاب
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَالٌ يَكُونُوا
روز قیامت و ظاهر شود مرایشان از عذاب خدای آنچه نبودند
يَحْتَسِبُونَ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا
که در شمار آورد ظاهر شود مرایشان بدیهای آنچه تسب کردند
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَإِذَا مَسَّ
و فرود بدیشان آنچه هستند بان فوس می نمایند پس چون رسد
الْإِنْسَانُ ضَرًّا دَعَانَا ثُمَّ إِذَا حَوَّلْنَا نِعْمَةً مِّنَّا
بادی بادی بزرندی خوانند پس چون دهیم او نعمتی از زود ما
قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
گویند بدستی دادند از ما بر دانش من نه که آن نعمة ابتلا است ولیکن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بیشتر ایشان نمیدانند بحقیقت گفتند آن کلام را انا الله بیش از ایشان بودند
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَأَصَابَهُمْ
پس باز نداشت از ایشان آنچه بودند تسب میکردند پس رسید بدیشان
سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
بدیهای آنچه تسب کردند و آنانکه ستم کردند از اینها
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ
زود بود که رسد بدیشان بدیهای آنچه تسب کردند و نه اند ایشان قوت ندارند

عشره

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
ایانداستند که خدای بیسترازد روزی را برای آنکه بخواهد و تنگ میکند
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ قُلِ يَا
بدستی در آنچه انقبض و بسط میکند دلالت برای آنکه ایمان آرند بگو ای
عِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا
بندگان من که از حد تجاوز نمودید بظلم بر نفس خود
تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
نویسد مشوید از بخشایش خدای بدستی که خدای بیامزدگار است
الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
همه بدستی که او امر زکارت مهربان
وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ
و رجوع نماید باطاعت پروردگار و گردن نهید او را پیش از آنکه
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ
آید بشما عذاب پس باری کرده نشوید و متابعت نماید نیامور
مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
از آنکه فرود آید شما از پروردگار شما ازین پیش که آید شما
الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ أَنْ تَقُولَ
عذاب ناگاه و شما نمیدانید اندازد درم برای علم از آنکه گوید
نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
نفسی از نفوس ای حسرت من بر تقصیر من در کار طاعت خدای اراده
وَ
انْ كُنْتُ مِنَ السَّاحِرِينَ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ
بدستی کار آنکه بودم همانه از افسوس دارندگان یا انالله گویند که انالله خدای
هَذَا لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَىٰ
راه نمودی مرا همانه بودی از پرهیز کاران یا انالله گوید آنکه که بیند
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ إِلَىٰ كَرَّةٍ فَأَكُونَ مِنَ الْحَسَنِينَ
عذابا اگر انالله مرا بودی باز گشتی پس بودی از نیل کارا

وفي الوقت بآيات الباء

يا حسرتي

ح

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تِلْكَ الْآيَاتِ فَكَذَّبَتْ بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ
 اری بحقیقت آمد بتو دلایل پس بدو رخ نسبت کرد آنرا و بزرگی نمودی از قبول
 وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى
 و بودی از کافران در روز قیامت بدینی تو
 الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ
 آنانرا که دروغ گفتند برخدای رویهای ایشان سیاه بود ای نیست
 فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ وَيَسْجَى اللَّهُ الَّذِينَ
 در دوزخ جای برای کبر نمایندگان و رها کند خدای آنانرا
 اتَّقُوا بِمِثْلِ ذَاتِهِمْ لَا يُمْسَهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 که بپرهیزند بامثال حسنه ایشان زرسد بر ایشان بدی و ایشان اندوخلند
 خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مَقَالِيدُ
 خدای آفریننده هر چیزی است و او بر هر چیزی کار داشت و راست نجات
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 تصف در آسمانها و زمین و آنانکه کافر شدند بآیههای خدای ایشان
 الْخَاسِرُونَ قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَاْمُرُونِي أَعْبُدْ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ
 زبان کاران بگو ای این جز خدای میفرمایند که پرستم ای نادانان و محققند
 أَوْحَى إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ
 وحی میفرستادند سوی تو و سوی آنانکه پیش از تو بودند هرانیه اگر شرک آری هرانیه باطل
 عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ
 حسنت تو و هرانیه باشی از زبان کاران نه که خدایا پرست و باش
 مِنَ الشَّاكِرِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
 از شکر گویند و نشناختند خدایا چنانچه باید شناخت و حال آنکه زمین همه
 قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
 در تصرف قدرتی و اراده اوست روز قیامت و آسمانها جمع و انداخته او
 وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
 باریک او و بزرگست از آنچه شرک می زند

للظهر ٧٤
 تَاْمُرُونِي اَتَاْمُرُونِي

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 و در دند در صور پس هوش شود همه در آسمانهاست و همه
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
 در زمین است مگر آنکه خواهد خدای پس در دند دران دیگر
 فَأَذَاهُمُ قِيَامُ نَظَرُونَ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ
 برایشان ایستاده باشند مینظرند و درخشان شود زمین
 بِبُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ بِالْبَشِيرِ
 بجای پروردگار و نهاده صحیفه کتاب را و آمد بپیشبان
 وَالشَّهَادَةِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 و شهادت را یا گواهی و حکم فرماید میان ایشان راستی و ایشان ستر کرده نشانی
 وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَفْعَلُونَ
 و تمام بدهند هر تنی جزاء آنچه کرد و او داناست بآنچه میکنند
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا
 و رانند بجهنم و ایشانرا که کافر شدند سوی دوزخ حال آنکه طبقا باشند
 جَاؤُهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 ایند بدان گشاید درهای آنرا و گویند مرایشانرا نگاه دارند کان آن
 أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ
 آیا نیامد بشما پیغمبران از جنس شما که میخوانند بر شما آیههای
 رَبِّكُمْ وَيُذَرُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
 پروردگار شما و بیم میفرمودند شما را از رسیدن این روز
 قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَتُ الْعَذَابِ
 گویند اری و لیکن واجب شد کفزار عذاب
 عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 بر کافران گویند درانید در درهای دوزخ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ
 حال آنکه جاوید تابشید دران بد جای بزرگی نمایندگان

عشر ٧٤
 با تمام ضمیه السیر کرد

وَسَيَقُودُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ
 إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ وَقَالُوا
 الَّذِي كَفَرْنَا وَعَدَنَّا وَعَدْنَاهُ وَأَوْفَرْنَا الْأَرْضَ نَسَبَوْنَا
 مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ
 مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
 الْحَسْبُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سورة المؤمنون که غیر استین از الذین مجادلون فی آیات الله بغير سلطان الی اخرها
 شمر از کلمات آیهها خمس و شصت کلمه و شانزده حرف و کلامها ۱۹۹ و حرفها ۲۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدُ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
 غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ط الْيَقِينُ الْمَصِيرُ

عرب
 و مبع العشر

۹۴
 مصحح و ج ۲
 حم بقطع الحروف و جمع
 سره رو کلام الحوام کلمه
 و عدد ذکر

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا
 يَغْرُرُكَ تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
 لِيَأْخُذُوهُ وَجَادِلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ
 فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ
 كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
 الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ
 الْحَمْدَ رَبَّهُمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
 لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ
 وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ تَهُمْ
 وَمَنْ صَلَحَ مِنَ الْإِنْسَانِ نُسْخَ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

فوزندان ایشان بدستی له تویی غالب اتوانا درستکارا درستکارا

عقابی فی الحالین
 کلمات ۱۰

کلمه بالثناء
 و فيه خلا

رسم الامام

وَفَهُمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
 ونگاه دار ایشان از عقوبات وهر که نگاه دارد از عقوبات دران روز
 فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْقُورُ الْعَظِيمُ
 پس بخفتی و اینست بزرگ
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ
 بدستی که انانله کافرشند ندانند ایشانرا که هرانیه داشتن خدای شمار بزرگترست
 مِنْ مَّقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
 از دشمن داشتن شما نفوس ما را شما چون میخواهند شمارا سوی ابرویدان بخدای
 فَكْفَرُوا قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَتَيْنِ وَأُحْيَيْنَا
 پس کافر میشوید گفتند ای پروردگار ما میانیدی ما را دوبار اول علم سابق دوم حلاله و زنده کردی
 أَثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ
 دوبار پس میقت شدیم بکنایمان ما پس هیچ سوی بیرون آمدن از آنست
 ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ
 ان عذاب که بقتیم بسبب آنست که کافر آنکه خواندی خدا را حال آنکه منفرد بودندی بدعا کافر شدیدی و اگر
 يُشْرَكَ بِهِ تَوَلَّوْا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ
 انرا گردانیدی با او صنایع ایمان می آرید پس علم مطلق امروز بخدا راست بلند مرتبه بزرگوار است
 هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
 ان خدای که شما را از آتش آسمان و غیران دلایل قدرت خود و فرو میفرستد برای شما
 السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ فَادْعُوا
 آسمان سبب روزی ویند تلخید مگر انله باز گردد بفرمان خدا پس بخدا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
 خدا را حال آنکه خالص گرداننده دین و آنچه را هیت دارند ان فعل شما را کافران
 رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ
 بر دارنده مراتب مونااست خداوند عرش میرساند وحی از فرمان خود
 عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ
 بر انله خواهد از بندگان خود تا بیم نماید از روز بهم رسیدن خلاق

التلاوة الوصل ج رعه
 و في الحالين د

اشد منهم
 اشد منهم
 الشام

يَوْمَ هُمْ مَقْطُوعُ هَنَاءٍ
 و في الذاريات و ليس فيها

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
 ان روز که ایشان ظاهر باشند بر روی زمین نهان نماید بر خدای از احوال ایشان
 شَيْءٌ لِمَنْ أَمَرَ الْمَلَكُ الْيَوْمَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 هیچ چیز مرلاست پادشاهی امروز خدای را یگانه غالب بر همه
 الْيَوْمَ يُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
 امروز پادشاه دهند هر تن را آنچه بسب کرده باشد هیچ ستم نیست
 الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ
 امروز بدستی که خدای زود شمارست و بیم نماید ایشانرا روز
 الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ مَا
 نزدیک چون دلها نزد سرها کمر بسته باشند از خوف حال آنکه احسان کلام
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ
 نیت ستمکاران را از دوستی و نه شفعی که اجابت نماید میداند خدای
 خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
 خیانت چشمها را و آنرا که نهان میدارد سینه
 اللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
 و خدای حکم میکند براسی و انانله میپرستند شان از غیر او
 لَا يَقْضُونَ شَيْءًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
 حکم نمیتوانند هیچ چیز را بدستی که خدای اوست شنو بینا
 أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
 آیا رفتند در اقطار زمین تا نمانند که چگونه بود
 عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ
 خاتمه کار انانله بودند پیش از ایشان بودند ایشان
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمْ
 سخت تر از ایشان بقوه جسمانی و اثرها و عمارات عالیه در زمین پس عاقبت گرفتند ایشان
 اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ
 خدای بنگاهان ایشان و نبود اش از عذاب خدای هیچ الله دار ایشان

اشد منهم
 اشد منهم
 الكاف

عشرا
 ۱۱۴

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
 ان عذاب بسبب انست بود قصه الله می آمد بدیشان پیغمبران ایشان
 بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ^ط إِنَّهُ
 باسجرات روشن پس کافر شدند پس عقاب فرمود ایشان خدای بدستی که او
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ^ط وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 توانای سخت عقوبتست و حقیقت فرستادیم ما
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ^ط إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 موسی را باسجرات ما و حجی موبدا سوی فرعون
 وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ
 وهامان وقارون پس گفتند موسی جادویی است دروغ گوی
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 پس آنکه له آمد موسی بایشان باسجرات ظاهر از نزد ما گفتند
 اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 بکشید پس آنکه ایمان آورده باو و زنده گذارید
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
 زنان ایشان و نیست مکر کافران ملذذ
 ضَلَالٍ ^ط وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ
 حالت بطالت و لغت فرعون بدارید مرا تا بکشم
 مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ^ط إِنِّي أَخَافُ أَنْ
 موسی را و لو بخوان پروردگار خود را بدستی من میترسم که
 يَبْدُلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ
 تغییر کند دین شما را که بت پرستی است یا الله ظاهر کند در زمین شام و صبح تباهی
 وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
 و لغت موسی بدستی من نیاه گرفته پروردگار من و پروردگار شما
 مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ ^ط بِيَوْمِ الْحِسَابِ
 از هر مردن گشتی که معترف نشود بوجود روز قیامت

وَأَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ
 اح وان يظهر في الارض
 الفساد ذلك وان يظهر
 في الارض الفساد

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ ^ط مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
 و لغت مردی از اهل ایمان بخدای موسی از کسان فرعون که نهان میداشت
 إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ
 ایمان خود را ای سلیشید مردی الله میگوید پروردگار من معبود است
 وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ^ط وَإِنْ يَكُ
 و حقیقت آورد شما باسجرات از پروردگار شما و اگر باشد
 كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ^ط وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ
 دروغ گوی پس بروست و اگر دروغ گو و اگر باشد راست گوی رسالت شما
 بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
 بهی از انچه وعده میدهد شما بدستی که خدا راه نماید آنرا له او
 مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ^ط يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ
 از حد تجاوز گذشته است دروغ گوی ای گروه من شما راست پادشاهی امروز
 ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ ^ط فَمَنْ يَصْرِفُنَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 حال الله غالبند در زمین مصر پس کدام من برای دهد ما را از عذاب خدای
 إِنْ جَاءَنَا ^ط قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ
 اگر آید ما لغت فرعون که اما نمی بینم برای شما ملذذ انچه بینم برایتان
 وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ^ط وَقَالَ الَّذِي
 و راه نمی نمایم شما ملذذ راه فلاح و صلاح و لغت الله
 آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ
 ایمان آورد یعنی من ندانم بدستی من میترسم بر شما از مانند واقعه روز حلف بنج
 مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ^ط وَالَّذِينَ
 از مانند جزاء عادت گروه نوح و عاد و ثمود و ان الله
 مِنْ بَعْدِهِمْ ^ط وَمَا اللَّهُ يَرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ
 پس از ایشان بودند و خدای نخواهد ستم برای بندگان
 وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ^ط
 و ای گروه من بدستی من میترسم بر شما از روز تناد

عشر

نوع الثمر

التنادي في الوصل
ج ب خ و في الحال

يَوْمَ تَقُولُونَ مُدِيرِينَ ۚ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ
 روزی که بگوئید مدبرین ۲ مالکم ۲ از خدا هیچ نگاه دارنده
 وَمِنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
 وهر که گمراه گرداند او را خدای پرست اول و یقینت آمد بشما
 يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا
 یوسف بن یعقوب پیش ازین با معجزات روشن پس همیشه بودید در گمان از آنچه
 جَاءَكُمْ بِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ
 آورد بشما بان تا چون هلاک شد گفتند هرگز نفرستد خدای
 بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ۚ
 پس او را پیغمبری را همچنان گمراه گرداند خدای هر آنکه را که او را زنده در حق
 الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ
 انانله جدال میکنند در معجزات خدای بی هیچ حجتی که اید بدیشان
 كِبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَلِكَ
 چه بزرگست انان بدشمنی نزد خدای و نزد انانله ایمان آورند همچنان
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۚ وَقَالَ
 مهرده خدای بر هر دلی سرش ۲۱ گردن نماننده و گفت
 فِرْعَوْنُ يَا هَٰذَا مَا أَنْزَلَ لَكَ فِي صُرْحٍ عَلِيِّ ۚ أَبْلُغِ الْأَسْبَابَ
 فرعون ای هاهم باین برای من نیای عالی باشد که من برسم بدان راهها
 أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَىٰ آلِهَةِ مُوسَىٰ ۚ وَاِنِّي
 یعنی راهها آسمانها پس نظر کنم سوی خدای موسی و بدستی من
 لَأُظَنَّهُ كَاذِبًا ۚ وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِفِرْعَوْنَ سَوْعَمَلَهُ
 مرانیه کان میبیم دروغ نوی و همچنان راسته اند در نظر فرعون بدی گردان
 وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۚ
 و ممنوع شده از راه دین و نیست مکر فرعون مکر در زبان
 وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ
 و گفت انانله ایمان آورد ای گروه من متابعت نمایید مرا از راه هدایت
 وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِنِّي أَصْلَحُ النَّارَ ۚ وَكَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

ادج ک
 ادج ک صر ش
 ۳۶
 اتبعونی فی الصلح
 و من کافر

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۚ وَإِنَّ
 ای گروه من بدستی که این زندگانی از جهان بر خود دار است و بدستی
 الْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۚ مَنْ شَهِدَ عَمَلٍ سَيِّئَةٍ
 از جهان ساری آرامست هر که کند بدی
 فَلَا يَحْزَنُ إِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ شَهِدَ عَمَلٍ صَالِحًا
 پس پاداش دهد او را مثل پاداش او و هر که کند کار نیکی
 مِنْ ذِكْرِ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
 از نرینه یا مادینه و او با ایمان بود پس ایشان
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُدْخِلُونَ فِيهَا بَغِيرَ حِسَابٍ
 در اندرندشان در بهشت روزی دهندشان در آن بی اندازه
 وَيَا قَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى الْخُفْيَةِ وَتَدْعُونَنِي
 ای گروه من چیست من که میخوانم شما را سوی خلاص و میخوانید مرا
 إِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَاشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ
 سوی من میخوانید مرا تا کافور شوم بخدای و انان گردانم با و را که نیست
 بِهِ عِلْمٌ ۚ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْحَقَّارِ
 مرا بکاران هیچ دانستی و من میخوانم شما را سوی غالب بر عاصی امر زنده نایب
 لِأَجْرٍ ۚ إِنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
 هارینه آنچه میخوانید لا عمل سویان نیست مرا و هیچ اجابة دعای دین جهان
 وَلَا فِي الْآخِرَةِ ۚ وَإِنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَإِنَّمَا الْمُسْرِفِينَ هُمْ
 و نه دران جهان و انانله بازگشت ما سوی خداست و بدستی که از زندگانی
 أَصْحَابُ النَّارِ فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَافْوُضْ
 ملازمان اتش اند پس زود بگو که یادارید انزاله میگویم بر شما و از میباید
 أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۚ فُوقَهُ اللَّهُ
 کار مرا سوی خدای بدستی که خدای بیناست بحال بندگان پس نگاه داشت خدای
 سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَخَاقٍ ۚ يَالِ فِرْعَوْنَ سَوْءَ الْعَذَابِ
 از بدی آنچه مکر میکردند و فرود آمد بخاندان فرعون بدی عذاب

عشره

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۚ وَأَذِيتُ حَاجُونَ فِي النَّارِ ۚ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْنُونَ ۚ عَنَّا نَضِيبًا مِّنَ النَّارِ ۚ قَالِ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِحِزْبِهِمْ ادْعُوا رَبَّكُمْ يَخَفُوا ۚ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۚ قَالُوا أَوْ لَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ قَالُوا بَلَىٰ ۖ قَالُوا فَادْعُوا ۚ وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۚ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۚ يَوْمَ لَا تَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

*ان اتلست حال الله عزه لئن اثارنا بران اتش بامداد وواحد روز ودران روز
تقوم الساعة اذخلوا آل فرعون أشد العذاب
له برخیزد قیامت لویند دروید بران اتش فرعون در سخت ترین عذاب
واذ یحتاجون فی النار فیقول الضعفاء
ویدان ای محذران وقت را که باید بگفت لویند در اتش بر لویند
لذین استکبروا انا کنا لکم تبعاً فهل انتم
میان را که بزرگی نمودند بدستی که ما بودیم مرثدا را پس هر چه هستند شما
معنون عننا نضیباً من النار قال الذین
باز دارندگان از ما بهر از اتش لویند انا الله
استکبروا انا کل فیها ان الله قد حکم بین
گردن لشی نمودند بدستی که ما همه درانیم بدستی که خدای جفیف حکم کرد میان
العباد وقال الذین فی النار لحیزبهم ادعوا
بندگان و لویند انا که در اتش باشند مرثدا بانان قهرجهنم بخوانید
ربکم یخف عنا یوماً من العذاب قالوا او
پرویزگار شما تا سبک گرداند از ما امروز چیزی از عذاب لویند ایا
لم تکن تأتیکم رسلکم بالبینات قالوا
نبود که می آمد بشما پیغمبران شما با معجزات روشن لویند
بلی قالوا فادعوا وما دعوا الکافرین الا فی ضلال
ای لویند ملائکه تیغ بر خوانند ملائکه وینست خواندن کافران مله بطلان و عدم
انا لننصر رسلنا والذین آمنوا فی الحیوة الدنیا
بدستی که ما مرثدا یاری دهیم پیغمبران ما را و انا را که ایمان آوردند در زندگانی این جهان
ویوم یقوم الاشهاد یوم لا تنفع الظالمین
و دران روز که بر خیزند از حشر لوهان ملائکه دران روز که سوختن استکاران
معذرتهم ولهم اللعنة ولهم سوء الدار
عذرت خواستن ایشان و بر ایشان است دوری از رحمت و مرثدا است بدی سلی اخره*

عشره
۱۰۶
دعوا بالواوالالف
هنا فقط

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ الْكِتَابَ ۚ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِلأُولَى الْأَلْبَابِ ۚ فَاصْبِرْ ۚ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَهُمُ ۖ إِنَّ فِي صُدُورِهِمُ الْاَكْبَرِ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۚ لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا يَسْتَوِي ۚ وَلِلَّهِ الْأَعْيُنُ ۚ وَبَيْنَا وَبَيْنَهُمْ حِجَابٌ ۚ وَلِلَّهِ الْأَعْيُنُ ۚ وَبَيْنَا وَبَيْنَهُمْ حِجَابٌ ۚ وَلَا الْمَسِيءُ قَلِيلًا ۚ مَا يَنْذَكُرُونَ ۚ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ بَدِيعَتِي ۚ وَأَنَا أَجَابُ ۚ تَدْعُونَنِي تَجَاجِبْتُمْ شَعَالًا ۚ بَدِيعَتِي ۚ وَأَنَا أَجَابُ ۚ تَدْعُونَنِي تَجَاجِبْتُمْ شَعَالًا ۚ بَدِيعَتِي ۚ وَأَنَا أَجَابُ ۚ تَدْعُونَنِي تَجَاجِبْتُمْ شَعَالًا ۚ

*و تحقیقت دادیم با موسی اسباب هدایت و کتاب و باقی گذاشتیم در میان پسوان یعقوب
الکتاب هدی و ذکر برای اولی الالباب
کتاب را برای راه نمونی و مرعفتی مرثدا وندان عقول را بر صبر کن
ان وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك
بدستی که وعده خدای نصرت درست است و آمرزش خواه مران فعل را که بهتر از آن باید نسبت باقی
بالعشی والاکبار ان الذین یجادلون فی آیات الله
بنیه اخر روز و بوقت بامداد کردن بدستی که انا الله جلال بینانید در شان ایتهای خدای
بغیر سلطان اتهم ان فی صدورهم الاکبر ما هم
بی حجتی که آمد بدیشان نیست در سینها ایشان مله فراموشی بزرگی نه اند
ببالغیه فاستعذ بالله ان الله هو السميع البصیر
رسیده بدان مراد پس پناه بر بخدای بدستی که او است شنو بینا
لخلق السموات والارض اکبر من خلق الناس
مرثدا افیش آسمانها وزمین بر زلزلت از آفرینش مردم
ولکن اکثر الناس لا یعلمون وما یستوی
ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند و یکسان نبود
الاعمی والبصیر والذین آمنوا وعملوا الصالحات
نابینا و بینا و انا الله ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو
ولا المسیء قلیلاً ما یندکرون ان الساعة
و نه بد کارجه اندک پند می یابید بدستی که قیامت
لا نیه لاریب فیها ولکن اکثر الناس لا یؤمنون
مرثدا اینده است هیچ شک نیست دران ولیکن بیشتر مردمان باور نمیدارند
وقال ربکم ادعونی استجب لکم ان الذین
و گفت پرویزگار شما بخوانید مله تا اجابت بنام شما بدستی که انا الله
یستکبرون عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین
از خواندن من اطاعت من زود باشند که درانید در دوزخ حال انهم و لیل*

عشره
۱۰۶
للعزب

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
معبود بنا است که بیدار کرد مر شمار شب تا آرام یابید دران و روز را حال دران
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ
بدستی که خدای هرینه خداوند بخشایش است بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان
لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
سپاس داری نمی نمایند آنکه قضیم معبود بنیاست پروردگار شما آفریننده هر چیزی
فَإِنِّي أَنذَرُكُمْ يَوْمَ تَكُونُ كَذَالِكَ
هر خدای نیست ملو پس از آنجا صوف می کنند شمار از طریق حق همچنان
يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَتَحَدَّوْنَ
مصرف شوند آنانکه هستند دلایل خدا را انکار می کنند
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا
معبود بنا است که گردانید برای شما زمین را آرامگاهی
وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ
و آسمان را خانه آفرشته و صورت نگاشته شمارا پس نیل گردانید صورتهای شما
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
و روزی داد شمارا از چیزهای لذت آن معبود بنیاست پروردگار شما
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ
پس بقیض خیر است خدای پروردگار جهانیان اوست زنده باقی
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
هیچ معبود نیست ملو پس پرستید او را حال آنکه خالص گردانید ایشان برای دین و اعتقاد
أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ
سپاس مر خدا را است پروردگار جهانیان بلو بدستی که من باز داشته اند
أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
پرستم آنرا که می پرستید شما از غیر خدای چون آمد بمن
الْبَنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمَرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
معجزات و دلایل بروجدانیت پروردگار من و فرموده اند مرا که انقیاد کنی نمایم برای پروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ
او است که آفرید شمارا از خاک پس از آب من پس از
عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ
خون بسته پس بیرون می آرد شمارا حال آنکه طفل نفس برید تا برسید بحال قوت باشا پس
لِتَكُونُوا شِوْخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَى مِنْ قَبْلُ
تا باشید پس از آنجا و از شما کسی که قبض می نمایند روح او را ازان پیش
وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي
و تا برسید بوقتی نام برده موت یا قیامت و مملو شما در یابید گردیم آنچه گردیم او را نفس است که بیدار
وَيَمِيتُ فَإِذَا قُضِيَ أَمْرُ فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
و می میراند پس خواهد کرد پس بدستی که او را بیدار و بیدار باشد پس باشد
الَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ
ایا منت می کشید آنانکه جلال می نمایند در شان ایتهای خدای
أَنِّي أَنذَرُكُمْ يَوْمَ تَكُونُ كَذَالِكَ
من از آنجا می گردانید ایشان را آنانکه بدو بخ نسبت گردند قوا را و آن
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
و روزی داد شمارا از چیزهای لذت آن معبود بنیاست پروردگار شما
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ
پس بقیض خیر است خدای پروردگار جهانیان اوست زنده باقی
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
هیچ معبود نیست ملو پس پرستید او را حال آنکه خالص گردانید ایشان برای دین و اعتقاد
أَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ
سپاس مر خدا را است پروردگار جهانیان بلو بدستی که من باز داشته اند
أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
پرستم آنرا که می پرستید شما از غیر خدای چون آمد بمن
الْبَنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمَرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
معجزات و دلایل بروجدانیت پروردگار من و فرموده اند مرا که انقیاد کنی نمایم برای پروردگار جهانیان

۱۰۴

عشره

ع

ذَالِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ^{مصلحه} فِي الْأَرْضِ بَعِيرٍ ^{ان غلب بعبادت كه بوديد شادي ميخوديد در زمين}
 الْحَقُّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ^{و بسبب آنچه بوديد نشاط ميخوديد در ايد بداهه دونه} ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ^{خال الله جاودانه خواهد بود در آن كه باي اقامت بزرگي نمائيد پس شكافتي هاي} فاصبر
 إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ^{بدستي كه وعده خدای با طهار اسلام درست است} فَأَمَّا نَرِيكَ ^{پس از الله نمايم تو بهر از آنچه} بَعْضَ الَّذِي
 نَعْدُهُمْ أَوْ تُتَوَفَّيْكَ ^{و عدا ميدهيم ايشان را يا قبض روح نمايم ترا} وَإِنَّا ^{بیش از آن پس اجزاء ما باز گردانند شایسته} رُجَعُونَ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ ^{و بحقیقت فرستادیم ما پیغمبران را پیش از زمان تو از ایشان کسی} قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ ^{كه قصه شان گفتیم بر تو و از ایشان کسی} مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ^ط
 وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بآيَةٍ ^{و نرسد هیچ پیغمبری را الله ارد هیچ معجزه} إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ^{مگر بفرمان خدای پس چون اید} فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ ^{مگر بفرمان خدای پس چون اید}
 قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ^{بغایب دنیا اخره علم فرموده شود راستی و زیان کار شوند در آن وقت اهل دیناء باطل}
 اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا ^{خدای است كه بید کرد برای شما شتر و گاو و موسفند را بر نشینید بعضی از آن و از آن}
 تَأْكُلُونَ ^{مخوردید و مر شمار است در آن حیوانات منفعتها و نارسید بران مرگ حاجتی كه در بود} وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً
 فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ^ط ^{و بران انعام و بر نشینی میدارند شمار}

۷۴

عشر

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ^{و بنماید شمار دلائل بوجدانیه خود پر لایم دلیلهای خدایا انکار میلند}
 أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ ^{اینها رفتند در زمین تا نكند كه چگونه} عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ^{خاتمت کاران الله پیش از ایشان بودند} كَانُوا أَكْثَرَ ^{بیشتر}
 مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا ^{از ایشان و سخت تر بقوت جسمانی و اثرها باقی در زمین پس} أَغْنَى عَنْهُمْ ^{باز نداشت از ایشان چیزی از عدا آنچه بودند كه می اندوختند از سركوشك پس چون} مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ^{فلما}
 جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ ^{آمد بایشان بیغبران ایشان با معجزات روشن شاد شدند بانچه نزد ایشان بود} مِنْ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ^{از دانش كه حاصل و فرود آمد بایشان جزاء آنچه بودند بدان فوس میخودید}
 فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا ^{پس چون دیدند شدت عذاب گفتند ایمان آوردیم خدای حال الله یگانه و کافوشدیم} بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ^{بلانچه بودیم ما بان انباز دارندگان پس سیاست دریم كه ایستادند} فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ ^{ایمان انهم لما رأوا بَأْسَنَا سُنَّتِ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ}
 إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتِ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ ^{ایمان ایشان چون دیدند عذاب ما طریق موضع خدای كه حقیقت پیش رفت} فِي عِبَادِهِ ^ط وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ^{در میان بندهكان او و زیان کار شدند در آن وقت کافران}

سورة حم السجده وتسمى الأوقات نزلت بكثرة حم عسق آياتها أربع وخمسة
 في اثنتان بصرى وكلامها ٧٩٦ وحروفها ٣٣٥

سنة البناء
والذكر في
الأنفال

ع

الكبير ٣٩

مرصع و حج
حم بقطع الحروف

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل من الرحمن الرحيم

کتابت فصلت آیاته قرانا عربيا لقوم يعلمون بشيرا ونذيرا فاعرض اكرمهم فهم لا يسمعون وقالوا قلوبنا في اكنة مما تدعونا اليه وفي اذاننا وقر ومن بيننا وبينك حجاب فاعمل اننا عاملون قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم الله واحد فاستقيموا اليه واستغفروه ويول للشركين الذين لا يؤتون الزكوة وهم بالآخر هم كافرون ان الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون قل انكم لتكفرون بالذي خلق الارض في يومين وجعلون له اندادا ذلك رب العالمين

حزب ۱۰۴
وابعث

وجعل فيها رواسي من فوقها وبارك فيها

وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام

سواء للسائلين ثم استوى الى السماء وهي دخان فقال لها وللارض

اتبيا طوعا او كرها قالتا اتينا طائعين فقضيهن سبع سموات في يومين وواوحي

في كل سماء امرها وزيينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم

فان اعرضوا فقل انذر تكلم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود

الرسول من بين ايديهم ومن خلفهم الا يغفوا الا الله قالوا لو شاء ربنا لازلنا نرى

ملائكة نرى فما ارسلنا اليهم من قبلك الا رجالا

فان اعرضوا فقل انذر تكلم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود

الرسول من بين ايديهم ومن خلفهم الا يغفوا الا الله قالوا لو شاء ربنا لازلنا نرى

ملائكة نرى فما ارسلنا اليهم من قبلك الا رجالا

فان اعرضوا فقل انذر تكلم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود

الرسول من بين ايديهم ومن خلفهم الا يغفوا الا الله قالوا لو شاء ربنا لازلنا نرى

عشر
سواء
ايام لمن نصب نوا على المصدا
اي استوى سواء اورفع على
جبريتا اي سواء ومن
خفف جعله صفة ايام اي
ايام مستقره ظهر يقف
عب

للعنه

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 اِحسان ^{احسان} پس بزرگی نمودند در زمین
 الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ
 استحقاق و گفتند کیست سخت تر از ما بقوت جسمانی ایانندینکه
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
 خدای الله افید ایشانرا او زیاده است از ایشان بقدرت و بودند
 بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
 معجزات مارا استکار میکردند پس فرستادیم بر ایشان بادی سخت را
 فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
 در روزهای باخوست ^{اخیر} تا جاشانرا عذاب خواری
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى
 در زندگانی این جهان و هرنه عذاب آن جهان خوارمند ترست
 وَهُمْ لَا يُصْرُونَ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ
 و ایشان باری نرود نشوند اما قبیلۀ ثمود پس طریق رستگاری نمودیم
 فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةٌ
 پس برگزیدند تاریکی را بر راه راست پس گرفت ایشانرا صاعقه عذاب
 الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 خواری ^{مصلحت} بپایچه بودند بحق اندوختند
 وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ
 و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیز کاری می نمودند
 وَيَوْمَ نَحْشُرُ أَعْدَاءَ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
 و یاد آن روزی که گردانند دشمنان خدا را سوی آتش پس ایشانرا تمنوع الاوائل
 حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤُهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
 تا چون آید بان آتش گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان
 وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 و چشمهای ایشان و پوستهای ایشان بپایچه بودند میگردند

۷۴

عشرا

وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا
 و گویند مرپوستهای ایشان چرا گواهی دادید بر ما گویند
 أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
 در سخن آورد ما را خدای که سخن آورد هر گویای و او
 خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَاللَّهُ رُجُومٌ
 افید شما نخست بار و بازگرداننده شماست شما
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
 و نبودید شما که نهان میشدید برای الله گواهی دهد بر شما
 سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَ
 گوش شما و نه چشمهای شما و نه پوستهای شما
 لَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا
 و لیکن گمان بردید که خدای نداند بسیاری از آنچه
 تَعْمَلُونَ وَذَلِكَ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ
 میسندید شما و آن گمان شما که گمان بردید شما
 بِرَبِّكُمْ أَرْدِيكُمْ فَأَصْحَمَتْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 پروردگار شما هلاک گردانید شما را پس کشتید از زیان کاران
 فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
 پس اگر صبر نمایند پس آتش بقاست مرا ایشانرا و اگر طلب رضا نمایند
 فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ وَ قِصْنَا لَهُمْ قُرُونًا
 پس نه اند ایشانرا از اهل رضا و تقدیر فرمودیم برای ایشان اشیای ایشانرا از
 فَنَيَّوْنَا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ
 پس از سرگردانند برای ایشان آنچه فراموش داشتند از اشغال دنیا و آنچه از پس ایشانرا از
 وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
 و واجب شد بر ایشان گفتار عذاب در جمله گروهانی که گذشتند
 مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ
 پیش از ایشان از پری و آدمی بدستی که ایشانرا بودند زیان کاران

ع

۷۴

سَوِيَّاتٍ مَّا بَازِلُ دَانِدَ دَانِ قِيَامَتِ وَبِرُونَ نِيَادِ مَجِ مَيُوهِ
 اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اَنْثَى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ
 غلاف ان وبردارد مَجِ مادينه وندهد حملگر بدانراو
 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ اَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا اِذَا نَاكَ مَا
 وبادن روزي كه آواز دهند كفار را كه بجا اند انبانان من تونيد معلوم تر ظاهر بيلد انيم نيست
 مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
 ازنا مَجِ گواهي بر وجوه انبان و غايب شود از نشان انچه بودند پيپرستيند بيش ازان
 وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِصٍ لَا يَسْمُرُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ
 وپنين دانند كه نيست من انبانان مَجِ گواهي ملول نشود ادي از خواندن
 الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَوْسُقُ قُوطٌ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ
 خدای بجهه نيكو دنيا و اگر رسد بدو بدی پس بغايت نا ابيدنا اميدت و هراينه از بچشانيم اورا
 رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُ لَيَقُولُنَّ هَذَا اِلَى
 بخشايشي از فضلها پس از گزندى كه رسيد بدو هراينه تونيد اين مر است با سختي
 وَمَا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ اِلَى رَبِّي اِنْ
 و كان نهي برم قيامت را برخيزند و هراينه كه باز گرداند مراسوي پروردگار است
 لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى فَلْيُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا
 مر است نزد او حالت نيگوارت پير هراينه بيا كه ما نيم انانرا كه كافرشند با نچه
 عَمِلُوا وَلَنْدِيقَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَاِذَا اَنْعَمْنَا
 گرده باشند و هراينه بچشانيم ايشانرا جزي از عذاب سخت و چون نيگويي نيم
 عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَا جَانِبَهُ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
 بر ادي از حق تجاوز گند و تلبير نيمد و چون رسد بدو بدی
 فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 پس او خداوند دعاء بسيارست لئو خبر دهيد مر ارا باشد قران از نزد خدای
 ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ
 پس كافر شويدينان گت بمر اتر از انكس كه او در خلافت است دور از صواب

سَمِيتُ بِاللَّاهُ
نقطه

وَنَابِينِ مَرْجٍ وَنَا
بِالْمَالَةِ قِيَامَتِ
وَالْفَجْرِ اَشْهُرُ عَنهُ وَنَا
ضُرُوءَ نَاءِ مَرْ

سَنُرِيهِمْ اَيَاتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ
 زود بود كه نمايم ايشانرا دلايلها در افق اطراف نيين و در نفوس نيين عرب تا ظاهر شود
 لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَّلَمَ يَكْفُرْ بِرَبِّكَ اَنَّهُ
 مر ايشانرا كه رسول يا قران حقت ايا پسند نيست پروردگار تو انكه او بر همه جيزي گواست
 اَلَا اِنَّهُمْ فِي مَرِيبَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ اَلَا اَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ
 بدان بديستي كه ايشان در گم گند از رسيدن بجزا پروردگار ايشان بدان بديستي كه او همه جيزي اداست

سُورَةُ عَمَّ قِيَامَتِ اَيَاتِ قُلْ لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 آخره ثم سورة الحرف اليها ثالثت و سورت في غنوه مبري كلامها ١٢٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدُ عَسَقِ كَذَلِكَ يُوحِي اِلَيْكَ وَ اِلَى
 ايم السورة او غير ذلك سبحان وحي يا سبحان كتاب وحي فرستد سوي تو و سوي
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 انانله بيش از تو بودند خدای بيشنا درست كار درست كشتا
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 مر اوست انچه در اسمانهاست و انچه در زمين است و اوست بزرگوار بزرگ تربيت
 يَكَادُ السَّمَوَاتِ يَنْفَطَرْنَ مِنْ فَوْقِ قِهْرٍ
 خواهد اسمانها كه شكافته شود از عظمت و جلال خدای از فوق انما
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ
 و فرشتگان بپاي ياد ميراند او را حال انكه ملتبس اند پروردگار ايشان و مرزش بيطلبند
 لِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَفُوفُ الرَّحِيمُ
 براي ان مومنان كه در زمين اند بدان بديستي كه خدای اوست امردگار مهربان
 وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 و انانله گرفتند از غير او دوستاني چند يعني خدايان خدای بديست و نه تو بر ايشان بديست

حَمْدُ عَسَقِ قَطْعِ الْحَرْفِ
بِقِطْعَةِ خَفِيفَةٍ

مرصش دج ح

من قبلك لمن قرا بوحى كانه
قيل من الوحي فيقال الله اى والله

يَقْطُرْنَ ح ص

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ أُمَّ
وېحان وحی فرستادیم سوی تو قرانی بلغت عربی تا بیم نمای اهل

الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ
مله را و ان عرب را له حوالی تواند و بیم نمای مردم از روز اجتماع خلایق هیچ شک نیست

فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ وَلَوْ شَاءَ
دران از ایشان گروهی در بهشتند و گروهی در آتش افروخته و اگر خواستی

اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ إِيَّاهُ
خدا می خواهد اگر بخواهد ایشان را گروهی یگانه بگردان اسلام و یلین در می آید انزاله می خواهد

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
در بهشت خود و ستمکاران نیست بر ایشان هیچ دوستی و نه یاری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ
یا نه گرفته اند از غیر او معبودی چندی خدا است معبود بحق

وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و او زنده میگرداند مردگان را و او بر هر چیزی تواناست

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَخُصِّمَهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
و آنچه خلاف کنید دران از چیزی از او پس علم ان سوی خدایت الله کفیم معبود

رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
بند است پروردگار من بر او اعتماد کردم و بازگشتم او را و زمین و آسمانها

جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا
و بدید کرد برای شما از اجناس شما زنان و از مواشی نیز زنیکان و مادیه

يَذَرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
پراند میگذارد و بسیار میبینند شمار داران نیست مانند او هیچ چیز و او شنواست بینا

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
و او است سلبه ها و خزاین آسمانها و زمین میکستارد روزی

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
برای الله می خواهد و ملک میگرداند بدستی له او همه چیز داناست

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
وضع کرد برای شما از دین انزاله فرمود با صولان نوح را و انزاله وحی فرستادیم

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا
سوی تو و انزاله فرمودیم بدان ابراهیم و موسی و عیسی له مواظبت نمایند

الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
بر اصول دین و متصرف میشوند دران دشوار است بر مشرکان آنچه میخوانی تو ایشان را

إِلَى اللَّهِ تَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ
بان از توحید خدای میلند سوی فضل خود انزاله خواهد و راه می نماید سوی فضل خود را رجعت

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا
و متصرف را نشدند مگر پس از آنکه دانش آمد بدیشان از حد در میان ایشان و اگر

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَلَكِنْ
حکمی بودی که پیشی گرفته از پروردگار تاخیر عذاب تا وقتی نام برده هرانیه علم زردی میان ایشان

الَّذِينَ أَوْرَثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَفْسِكَ مِنْهُ مُرِيبٌ
دادند ایشان را بمرتبه توبه پس از ایشان هرانیه در کمان اند از ان نیک بگفت

فَلِذَا لِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمُ وَقِلٌ
پس از برای توبه از انفاق بر حق پس بخوان و ثابت باش بران دعوت جانچه فرموده اند و متابعت نماید راهای باطل ایشان را

أَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
ایمان آوردم بآنچه فرستاد خدای از هر کتاب اسمانی له فرمودند من له سوت کنم در میان شما

اللَّهُ رَبُّنَا وَدَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
خدا می پروردگار ماست و پروردگار شما ما راست گردانها و شما راست گردانهای شما

لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ تَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
هیچ حجت و خصم نیست میان ما و میان شما خدای گردان میان ما و اجزای او است بازگشتن همه

وَالَّذِينَ يُسَاجِدُونَ لِلَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَتَّهُمْ
و ان الله جت میگویند در دین خدای پس از آنکه اجابت کرده باشد بر رسول جت ایشان باطل

دَاخِلَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
نزد پروردگار ایشان و بر ایشان است خشی و مرا ایشان است عذابی سخت

الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ^{معبود بیدار که فرو فرستاد جنس کتاب را برستی و بیان عدل و سوتی و وجه دانستی} يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ^{بلد قیامت نزدیک است شتاب میخوايد بآن ان الله نمی گزیند}
 الْإِنِّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ^{بان و ان الله باور داشتند ترسانند از آوردن ان و میدانند که ان درست است}
 لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ^{بدان الله ان الله خاصیت میخوايد و بشک اند در کار قیامت هر آنکه در امر او دور از صواب}
 مَنْ كَانَ يَرْيُحُ رَحْمَتِ الْآخِرَةِ نَزَدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ سَبَّ ^{خدا نیلوار است بندگان خود روزی میدهد انرا که میخواهد نماید و او توانا است}
 كَانَ يَرْيُحُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ ^{هر که باشد که خواهد عملان جهان افزون گردانیم برای او در جزاء عل او و هر که}
 مِنْ نَصِيبٍ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا ^{باشد خواهد اشتغال این جهان افزون گردانیم و بدیم و اجزی از ان و نبود مراد دران جهان}
 لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ ^{هم بهمه یانه که مرایشان است انبارانی یعنی خدایانی که بیان کردند برای ایشان از اصول دین آنچه}
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ^{نفسود بدان خدای و الزمه قضای کلی بودی دران تاخیر عذاب هر آنکه کم گزید}
 مُشْفِقِينَ ^{میان مومنان و کفار و بدستی که ستمکاران مرایشان است عذاب در ذلک بینی و قیامت ستمکاران}
 وَمَا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا ^{ترسان از آنچه کرده باشند و ان جزا رسیده است ایشان و ان الله ایمان آوردند}
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا ^{و کردند کار نیل در متهات بهشتند مرایشان بود آنچه}
 يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ^{خواهند نزد پرور کار ایشان ان ثواب است تفصل تمام}

۱۰۴
 نوبته باختلاف
 ب ل خعه
 عشر

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ ^{ان ثواب است که مرده میدهد خدای بندگان خود ان الله ایمان آوردند و کردند کارها نیل}
 يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزَدَ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ^{بلو میخواهم از شما بر کار تبلیغ رسالت هیچ مزدی بلد دوستی ثابت و متمن دریاب خاندان و هر که}
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَاءُ ^{سب کند خصلتی نیل زیاده گردانیم برای او دران باب نیلوی بدستی که خدای از نذر است}
 اللَّهُ تَخْتَمُ عَلَى قَلْبِكَ وَنَحَّ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَتُحَقِّقْ ^{یا نه میگویند فوافت ان پیغمبر بر خدای دروغ را بر ان خواهد}
 الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ^{خدای ثابت گرداند دل ترا بصیر بر لیا کفار و ناجیز گرداند خدای تزویر و تلبیس ایشان و ثابت میکند}
 وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ^{دین اسلام بقوان و قضاء سابق بضرر بدستی که او داناست آنچه در ضحایت}
 وَيَعْلَمُ مَا يَفْعَلُونَ وَلَيَسْجِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ^{واو ان خدای است که می پذیرد توبه از بندگان خود و در سیکار از بدی}
 الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ ^{و میداند هر آنچه می کنند و اجابت میخوايد ان الله ایمان آوردند و کردند}
 شَدِيدٌ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ ^{کارها نیل و فزون میگرداند ایشان از فضل خود و اهل کفر مرایشان است عذاب}
 وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ^{سخت و الزواخ گرداند خدای روزی برای بندگان خود هر آنکه ستم کنند زمین}
 وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ لِيُمْسِكَ بِهِ زُجْجَرٌ ^{و لیکن فرم میفرستد با نازده مصلحت آنچه میخواهد بدستی بندگان خود اکاهست بنیا}
 قَطُوطٌ وَيُنَشِّرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْغَلِيُّ الْحَمِيدُ ^{واو ان خدایست که میفرستد باران از ان پس که}
 نُمِيطٌ ^{نمید می شوند و عام میکند انرا که حاصل است از مطر و او متولی امور بندگان است ستوده}

للظهر

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 وازد لایل قدرت است آفرینش آسمانها و زمین و آنچه متفرق گردانید
 فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ
 در آن مردود از ملک و حیوان و او بر حشد ایشان چون خواهد توانست
 وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
 و هر چه رسد بشما از رسیده ناموفق پس سبب است که آنچه انداخت دستهای شما
 وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
 و عفو می نماید از بسیاری گناهان و نه اید قوت شوند در
 الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
 زمین و نیست شمار از غیر خدای هیچ دوستی و نه
 نَصِيرٍ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ
 یاری دهنده وازد لایل قدرت است کشتیها رونده در دریا مانند لولهها
 إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ
 اگر خواهد خلد سائن گرداند باد را بر بماند آنها ثابت بر پشت
 عَلَى ظُهُورِهِمْ إِنْ يَشَاءُ يُجْعِلِ لَهُمُ السَّيْلَ
 دریا بدستی درین چه لغتیم هر آنکه دلایل است بر کمال وحدانیت و هر چه بخواهد
 شَكُورٌ أَوْ يُوَقِّعَهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ
 سپاس دارند یا هلاک گرداند آن کشتیها یعنی غرق کند بسبب آنچه انداخته باشند و عفو نماید
 عَنْ كَثِيرٍ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي
 از بسیاری گناهان و نامعلوم او و می باشد در باب آنکه جلال میگردند در
 آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَخِصٍ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ
 ایتها ما نیست مرایشانرا هیچ گزینی از عذاب پس آنچه دادند بشما از
 شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
 هر چه هست پس آن برخورداری زندگانی این جهان است و آنچه نزد خداست بهتر
 وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
 و باقی ماند برای آنکه ایمان آوردند و بر پروردگار ایشان اعتماد مینمایند

۱۴۶
 بما کسبت بغیر ما
 ع
 ع
 الجوارى فی الوصل
 و نه الحالین د
 الریاح
 ع
 و من رفع و یعلم وقف
 علی کثیر و من نصب
 باضمار ان فوقفه مجوز

بما کسبت بغیر ما
 ع
 ع

وَالَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كِبَارَهُمُ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
 و آنانکه پرهیزکاری مینمایند از کارهای بزرگ و از کارهای بغایت زشت
 وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا
 و چون خشم نمایند ایشان عفو نماید و آنانکه اجابت نمودند
 لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بر پروردگار ایشان و پای داشتن نماز و کار ایشان از سر مشاورت
 بَيْنَهُمْ فِيمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ إِذَا
 میان ایشان و آنچه روزی دادیم ایشان نفقه میکنند و آنانکه چون
 أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ وَجِزَاءُ سَيِّئَةٍ
 رسد بایشان ستم ایشان زیاده از حدش عقاب نمایند تا عالم را و پاداش بدست
 سَيِّئَةٍ مِثْلُهَا مِنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
 بدست مانند آن پس هر گاه عفو کند و بیامان از کار را بیاورد و پاداش بر خداست
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ
 بدستی که او دوست ندارد ستمکاران و هر آنکه بعد از خود بستاند پس از آنکه
 ظَلَمَهُ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ إِنَّمَا
 ظلم کرده باشند بر او پس آنان نیست بر ایشان هیچ راه عیانی بدستی
 السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
 طریق عقاب بر آنانست که ستم کردند بر مردم و فساد کردند
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 در زمین بی استحقاق آنان مرایشانراست عذاب دردناک
 وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
 و هر آنکه صبر نماید و عفو کند از ظالم بدستی که او صبر و عفو هر آنکه از کارهای گردنی است
 وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَبَى مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
 و هر گاه گمراه گرداند او خدای پس نیست مرایشانرا پس از آن و پاداش ستمکاران
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَذَا لِي مَرْدٍ مِنْ سَبِيلِ
 آنگاه که دیدند عذاب میگویند این برای ما مردی است از راهی

کثیر الاثم ش

عشره

ع

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذِّكْرِ
 وینی برایشان که عرضه میکنند برایشان حال آنکه متواضع از خواری
 نَظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
 نکردند بآتش از نظری نهان و گویند ایمان آورده بدستی
 الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ
 که زیان کاران آنانند که زیان کردند تنهای خود را و انسان ایشان بروز
 الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ وَمَا كَانَ
 قیامت بدان بدستی ستمکاران در عذابی دایم و نشد
 لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ
 برایشان هیچ دوستی که یاری دهمد ایشان را از غیر خدای و هر که
 يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ
 گمراه گرداند اول خدای پس نیست راهی بحق اجابت نمایند بطاعت سرپرستگار
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ
 از آن پیش که آید روزی که هیچ بازگشتن را و از خدای نیست شمار هیچ
 مَلْجَاءٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّكِيرٍ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 ناپاکی در آن روز نیست شمار هیچ محال انکار گناهی بپا کرد اعراض کنند از
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِلَّا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ
 پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست برق مگر رسانیدن پیام
 وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ تَنَاجُتًا فَزَحَّ بِهَا طَائِفٌ
 و بدرستی ما چون جانیم آدمی از نزد ما رخصتی شد شوند بدان و اگر
 تَصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ مَّا قَدِمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ
 رسد بدیشان بدی بدانچه فرستاد دستهای ایشان پس بدستی که آدمی کفر
 اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
 بر خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین می فرمید هر آنچه میخواهد
 يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا هَبُّ لِمَنْ يَشَاءُ وَتَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورُ
 میبخشد مراد که میخواهد فرزندان مادینه و میبخشد مراد که میخواهد فرزندان نرینه

أَوْ يَزُوجَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمَا وَإِنَّا لَنَافِعُ
 یا صنف صنف میدادیم ایشان را نرینه ها و مادینه ها و میگرداند
 مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
 آن که می خواهد نابار آید بدستی که او داناست توانا
 وَمَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
 و نشد هیچ بپیشانی که سخن گوید با او خدای مگر بطریق الهی
 أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
 یا از پس ساتری یا آنکه فرستد پیغام گویا از ملائکه پس وحی آورد
 بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
 با مر خدای آنچه میخواهد بدستی که او بلند مرتبه است درست کار درست گفتار
 وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي
 و همچنانکه زدرت وحی میفرستادیم سوی تو آنچه دهاء برده را زنده کند از عالم امر تا بنودی تو که دانی
 مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ
 چیست کتاب و نه که چیست ایمان و مانع و لیکن گردانیدیم ما قرائت روشنی بصایر را با ایمان
 مِّنْ نَّشَاءٍ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 از ما که خواهیم از بندگان ما و بدرستی که تو هر گاه راه بینایی بدیعت سوی دینی راه
 مُسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 راست دین خدای که مرا و راست آنچه در آسمانهاست
 وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ
 و آنچه در زمین است بدان سوی خدای باز گردد کارهای خلایق

سورة الخوف نزلت بمكة ثم بنورة الدخان يا لها تسع وثمانون
 لا خلاف بينها في حملهها وكلامها ٨٣٣ و حرفها ٥٥٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عشره

ع ١١ نصف الثم

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ
 نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آلَاءَ اللَّهِ
 عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ قَالَ أَؤُلَوْ
 جِبْتِكُمْ بَاهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آلَاءَ اللَّهِ
 قَالُوا إِنَّمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ فَاثْقَمْنَا
 مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
 وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
 مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى جَاءَهُمُ الْحَقُّ
 وَرَسُولٌ مُبِينٌ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا
 سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ
 هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

و همچنانکه نفس ستادیم بیش از تو در هیچ شهری هیچ
 نذیر الا قال متترفوها انا وجدنا آلاء الله
 على امة وانا على اثارهم مقتدون قال اولو
 جبتكم باهدى مما وجدتم عليه آلاء الله
 قالوا انما ارسلتم به كافرون فاثقمنا
 منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين
 واذ قال ابراهيم لابيه وقومه انني براء مما
 تعبدون الا الذي فطرني فانه سيهدين
 وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون
 بل متعت هؤلاء وآباءهم حتى جاءهم الحق
 ورسول مبين ولما جاءهم الحق قالوا هذا
 سحر واننا به كافرون وقالوا لولا نزل
 هذا القرآن على رجل من القرئتين عظيم

قل اولو
 ادح ص ۱۰

۱۰۶

سینه

عشر ۳

رحمت بالآلاء
 تدرك في الغم

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
 مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
 فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ
 خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لَبُيُوتَهُمْ
 سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِبُيُوتِهِمْ
 أَبْوَابٌ وَسُرُرٌ عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ وَزُخْرُفٌ
 وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ
 وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ
 شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ
 عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ
 حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَالَيْتَ بَيْنِي
 وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمُسْتَرْقِينَ فَبِئْسَ الْقَرِينٌ وَلَنْ يَنْفَعَكَ
 الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتَ أَنَّكَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

ایا ایشان بخشش میکنند. بخشایش پرده کارها از نبوت و غیران ما قسمت میکنیم در میان ایشان
 معیشتهم فی الحیوة الدنیا ورفعنا بعضهم فوق بعض درجات لی اتخذ بعضهم بعضا سخریا ورحمت ربک
 خیر مما یجمعون ولولا ان یرکون الناس امة واحدة ل جعلنا لمن یرکف بالرحمن لبیوتهم سقفا
 من فضة و معارج علیها یظهرون ولبیوتهم ابوابا و سُرُرٌ علیها یتکونون و زخرفا و ان کل ذلك
 لما متاع الحیوة الدنیا و الاخرة عند ربک للمتقین و من یعش عن ذکر الرحمن نقض له شیطانا
 فهو له قرین و انهم ل یصدونهم عن السبیل و یحسبون انهم مهتدون حتی اذا جاءنا قال یالیت
 بینی و بینک بعد المسترقین فبیس القرین و لن ینفعک الیوم اذ ظلمت انک فی العذاب مشترکون

۱۰۶ لکما متاع ادح

یقض ب

جاء انا ادلص
 جاء انا مر جاء ناف

أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ
 ایا پس تو شنوای کرانه یا راه نمایی نابینایان و از راه هست در راهی می
 مَبِينٍ فَأَمَّا نَذْرُهُمْ إِنَّكَ بَكِّ فَمَنْ مِّنْهُمْ مُّنتَقِمُونَ * أَوْ
 پس اگر البته بریم تان باختر پس بدستی که ما از ایشان گشته گشتند ایم
 نَزِيلِكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ *
 تمامیم تو آنچه وعده میدهم ایشان پس بدستی که بر ایشان توانا ایم
 فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
 پس سسک نمایی بد آنچه وحی فرستادند سوی تو که بر دین راستی
 وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ * وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ *
 بدستی که آن قرآن هدایتی شریف است مژوا امت ترا و زود بود پرسند شما را
 وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا *
 وپرس از گروه آنان که فرستادیم پیش از تو از پیغمبران ما
 اجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ *
 ایابدیدارم از غیر خدای بخشایند خدایانی که معبود باشند
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 وحققت فرستادیم موسی با دلایل ما سوی فرعون و اشراف او
 فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ * فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 پس گفت بدستی که من فرستادم پروردگار جهانیانم پس چون آمد بدیشان
 بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ * وَمَا نُرِيهِمْ
 با دلایل نا همان ایشان از آن معجزات میخندیدند و نمی نمودیم ایشان را
 مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا * وَآخِذْنَا هُمْ
 هیچ معجزه مگر آن بزرگتر بود در باب اعجاز از نظیران و بدقتیم ایشان را
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ * وَفَالُوا
 عذاب تا آمد ایشان باز کردند از نمانی و گفتند
 السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ * بِنَا عَهْدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ *
 ای جادوی بخوان برای ما پروردگار ترا بعهده خدای نزدیک که ما را راه راست آید

عشره

ع

ع

وقف عليها بالف ح ر
ووقف الباقي بغير
الف

الامام وقف عليها بالف ح ر

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَبْكُونَ *
 پس باز بردیم از ایشان عذاب را نا همان ایشان میشکستند عهدا
 وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ
 وندارد فرعون در میان گویا خود گفتم ای گروه من نیست مرا پادشاهی
 مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي * أَفَلَا بُصُرُونَ *
 زمین مصر و حال آنکه این جویها منتهی میشود از فرود قصر ام ایایی نمیبینید
 أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ
 یا نه من بهترم ازین که او حقیرست در نظری و می تواند
 يَبِينُ * فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ اسْوَدَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
 که سخن ترا بین گرداند پس چرا گفتند برو دست بر نه از زرخانه عادت اشراف ما را جانیان ما را
 الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ * فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ *
 فرشتگان از پی بدیدار پس سسک عقل بشد گروه خود را پس طاعت نمودند
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ * فَلَمَّا سَفَوْا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
 بدستی که ایشان بودند گروهی خارج از فرمان خدای پس چون بختیم او دند ما را عقاب نمودیم
 فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ * فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ *
 پس غرق گردانیم ایشان همه پس گردانیدم ایشان را مقتدایان در هلاک و داستان برای تاحران
 وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ *
 وآنکه که بدید گردند پس بر ما و داستان برای لادمق نا همان گروه تو که قریب اند از آن مردم خلق را حق
 وَقَالُوا ءِالَهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ * مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا
 وگفتند آل خدایان ما بهترند یا عیسی بدید کردند آن مثل را برای تو مگر
 جَدَلًا * بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ * إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ
 از شعبه مراد تو خصم بود که ایشان گروهی اند از اهل فصاحت نیست او مگر بنده
 أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ * وَلَوْ
 که نیلویی فرمودیم برو و گردانیدم او را داستان پس بران یعقوب را و کرد
 نَشَاءُ * لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ تَخْلُفُونَ *
 خواستی ما را نیک افروزمی از شما آدمیان تا بیدار شما در زمین بجای شما بودند

عشره

ع

ادح ك ص ش

ع

الاهتنا بثلث البائيه
ك

عشره

وایتعونه
الوصل ۲ و فی
الحالین

وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 و بدستی له نزول عیسی علیه السلام در آن وقت که قیامت برپا شد و متابعت نماید این دین راست است
 وَلَا يَصْدَنُكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
 و باید که شما را از اتباع حق دیو بدستی له او را شمار دشمنیست هویدا
 وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَآتَاكُمْ لَهُ أَمْدٌ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ رُشْن لَفَتْ بِحَقِّقَتِ أَمْدٌ بَشَا
 بِالْحِكْمَةِ وَلَا بَيْنَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ
 بابت و شریع و بیان کنم برای شما بهی از آنچه خلاف مینماید
 فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 در آن پس برسد از خدای و فرمان بریدم بدستی له خدای اوست
 فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 پس خلاف نمودند فرو مجتمع از میان نصاری پس وای مرانرا له ستم نمودند
 مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَمِّ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
 از عذاب روزی در دناک هیچ نمیلند ملق قیامت را
 أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ الْأَخِلَاءُ
 له اید بدیشان آگاه و ایشان نمیدانند دوستان
 يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ
 در آن روز بهی از ایشان سر بهی دشمن باشند مگر پرهیزکاران
 يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ
 ای بندگان من هیچ ترس نیست امروز و نه شما اندوهگین شوید
 الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ
 آنانکه ایمان آوردند بآیتهای ما و بودند مسلمانان
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تَجْرُونَ
 لویدشانت درآید در بهشت و شما و زنان حال آنکه شادان باشید

یا عباد الی
یعنی عبادت و التمام

الغرب ۲۲۴

یا عباد الی فی الحالین
اح ک یا عباد الی فی
الوصل و الیاء السائده
فی الوقف ص یا عباد فی
الحالین عشره
دع ش

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصُحُفٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
 گردانند بر ایشان کتابهای از زر و لوزهای بی لوشه
 وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ
 و در آن بهشت است آنچه خواهند تنها و خوش شود چشمها و شما
 فِيهَا خَالِدُونَ وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْثَمُوهَا
 در آن جاوید باشید و آن بهشت است له دادند شمارا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ
 بسبب آنچه بودید له میلردید اطاعت شمارا در آن میوه بسیار
 مِنْهَا تَأْكُلُونَ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
 از آن خورید بدستی له کافران در عذاب دوزخ
 خَالِدُونَ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ
 جاودانه اند تخفیف نلند از ایشان عذاب را و ایشان در آن نومید باشند
 وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ
 و ستم نلردیم بر ایشان ولیکن بودند ایشان ستمکاران
 وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ
 و اواردمند له ای مازن دوزخ باید له حکم کند بر ما بموت پروردگار تو لوید خدای شما مقید
 لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ
 حقیقت آمدیم شما براسق ولیکن
 أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 بیشتر شما مرادستی لراحت دارند اید یا نه له علم گردانید اهل را
 فَأَمَّا مُبْرَمُونَ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
 پس بدستی له محکم کنند ایم کار هلاک ایشان را یا نه له یپردازند بدستی له نمی شنویم نهان ایشان را
 وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلْنَا لَهُمْ يَكْتُمُونَ قُلْ
 و راز ایشان را اری می شنویم و ملائکه ما نزد ایشانند می نویسد اعمال ایشان را
 إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ
 اگر باشد مر خدای بخشاینده را فرزند پس من نخست پرستنده ام او

تشبیه
بها و فی التمام
الملک و التمام

تشبیه بها واحد
دع ص ش

قد قبل علی ان ناضی ای
مکان للرحمن ولد و للاحسن
الوصل و ان للشرط معناه
ان زعمتم ان للرحمن ولدا فانا
اول من عبده علی انه لا ولد له

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّا يَصِفُونَ ^{از آنچه صفت میکنند} فَذَرَهُمْ ^{پس رها کن} مَحْضُوا ^{مأخوذ از} وَيَلْعَبُوا ^{و بازی کنند} حَتَّى ^{تا} يَلَاقُوا ^{بروز ایشان} يَوْمَهُمُ ^{و عدا میدهندشان} الَّذِي يُوعَدُونَ ^{و او ان خداست} وَهُوَ الَّذِي فِي ^{و در زمین معبود است} السَّمَاءِ ^{و در زمین معبود است} إِلَهُ ^{و در زمین معبود است} وَفِي ^{و در زمین معبود است} الْأَرْضِ ^{و در زمین معبود است} إِلَهُ ^{و در زمین معبود است} وَهُوَ ^{و در زمین معبود است} الْحَكِيمُ ^{و در زمین معبود است} الْعَلِيمُ ^{و در زمین معبود است} الَّذِي لَهُ ^{و در زمین معبود است} مُلْكُ ^{و در زمین معبود است} السَّمَوَاتِ ^{و در زمین معبود است} وَالْأَرْضِ ^{و در زمین معبود است} وَمَا ^{و در زمین معبود است} بَيْنَهُمَا ^{و در زمین معبود است} وَعِنْدَهُ ^{و در زمین معبود است} عِلْمُ ^{و در زمین معبود است} السَّاعَةِ ^{و در زمین معبود است} وَالنَّجْوَى ^{و در زمین معبود است} يُرْجَعُونَ ^{و در زمین معبود است} وَلَا يَمْلِكُ ^{و در زمین معبود است} الَّذِينَ يَدْعُونَ ^{و در زمین معبود است} مِنْ ^{و در زمین معبود است} دُونِهِ ^{و در زمین معبود است} الشِّفَاةَ ^{و در زمین معبود است} عَ إِلَّا ^{و در زمین معبود است} مَنْ ^{و در زمین معبود است} شَهِدَ ^{و در زمین معبود است} بِالْحَقِّ ^{و در زمین معبود است} وَهُمْ ^{و در زمین معبود است} يَعْلَمُونَ ^{و در زمین معبود است} وَلَنْ ^{و در زمین معبود است} سَأَلْتَهُمْ ^{و در زمین معبود است} مَنْ ^{و در زمین معبود است} خَلَقَهُمْ ^{و در زمین معبود است} لَيَقُولُنَّ ^{و در زمین معبود است} اللَّهُ ^{و در زمین معبود است} فَأَنَّى ^{و در زمین معبود است} يُؤْفَكُونَ ^{و در زمین معبود است} وَقِيلَ ^{و در زمین معبود است} يَا ^{و در زمین معبود است} رَبِّ ^{و در زمین معبود است} إِنَّ ^{و در زمین معبود است} هَؤُلَاءِ ^{و در زمین معبود است} قَوْمٌ ^{و در زمین معبود است} لَا ^{و در زمین معبود است} يُؤْمِنُونَ ^{و در زمین معبود است} فَاصْفَعْ ^{و در زمین معبود است} عَنْهُمْ ^{و در زمین معبود است} وَقُلْ ^{و در زمین معبود است} سَلَامٌ ^{و در زمین معبود است} فَسَوْفَ ^{و در زمین معبود است} يَعْلَمُونَ ^{و در زمین معبود است}

سورة الاحقاف ثمانون آية
و من سورة النور ثمانون آية
و من سورة النور ثمانون آية
و من سورة النور ثمانون آية

يَقُولُ

يَقُولُ

ادح ك ر

سلام لان كل التهدد ليست
من معقول قل ومن قرا تعلون
بالناء فوقه لانم لئلا يدخل
جلد التهدد في الامر بقوله قل

و قوله فان تكتب معقول
و قوله فان تكتب معقول
و قوله فان تكتب معقول
و قوله فان تكتب معقول

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِّ ^{اسم سوخته است} وَالْكِتَابِ ^{یا عزیزان بحق قلنی} الْمُبِينِ ^{ظاهر الامار} اِنَّا ^{بلدستی له ما} اَنْزَلْنَاهُ ^{و فرستادیم قرائن} فِي ^{در شب} لَيْلَةٍ ^{بسیار خیر شب قدر باشد} مُبَارَكَةٍ ^{بلدستی له ما} اِنَّا ^{هستیم بهم نمایندگان} كُنَّا ^{دران شب مفضل و ملتوب شود} مُنْذِرِينَ ^{کارهای حلت} فِيهَا ^{یعنی کاری صادر از زردما} يَفْرَقُ ^{بلدستی له ما} كُلَّ ^{هستیم فرستادگان} اَمْرٍ ^{برای بخشایشی} حَكِيمٍ ^{از پروردگار تو} اِنَّا ^{بلدستی له اوست} كُنَّا ^{شنو دانا} مُرْسِلِينَ ^{رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا} رَحْمَةً ^{و زمین} مِنْ ^{و زمین} رَبِّكَ ^{و زمین} اِنَّهٗ ^{و زمین} هُوَ ^{و زمین} السَّمِيعُ ^{و زمین} الْعَلِيمُ ^{و زمین} الَّذِي لَهُ ^{و زمین} مُلْكُ ^{و زمین} السَّمَوَاتِ ^{و زمین} وَالْأَرْضِ ^{و زمین} وَمَا ^{و زمین} بَيْنَهُمَا ^{و زمین} وَعِنْدَهُ ^{و زمین} عِلْمُ ^{و زمین} السَّاعَةِ ^{و زمین} وَالنَّجْوَى ^{و زمین} يُرْجَعُونَ ^{و زمین} وَلَا يَمْلِكُ ^{و زمین} الَّذِينَ يَدْعُونَ ^{و زمین} مِنْ ^{و زمین} دُونِهِ ^{و زمین} الشِّفَاةَ ^{و زمین} عَ إِلَّا ^{و زمین} مَنْ ^{و زمین} شَهِدَ ^{و زمین} بِالْحَقِّ ^{و زمین} وَهُمْ ^{و زمین} يَعْلَمُونَ ^{و زمین} وَلَنْ ^{و زمین} سَأَلْتَهُمْ ^{و زمین} مَنْ ^{و زمین} خَلَقَهُمْ ^{و زمین} لَيَقُولُنَّ ^{و زمین} اللَّهُ ^{و زمین} فَأَنَّى ^{و زمین} يُؤْفَكُونَ ^{و زمین} وَقِيلَ ^{و زمین} يَا ^{و زمین} رَبِّ ^{و زمین} إِنَّ ^{و زمین} هَؤُلَاءِ ^{و زمین} قَوْمٌ ^{و زمین} لَا ^{و زمین} يُؤْمِنُونَ ^{و زمین} فَاصْفَعْ ^{و زمین} عَنْهُمْ ^{و زمین} وَقُلْ ^{و زمین} سَلَامٌ ^{و زمین} فَسَوْفَ ^{و زمین} يَعْلَمُونَ ^{و زمین}

سورة الاحقاف ثمانون آية
و من سورة النور ثمانون آية
و من سورة النور ثمانون آية
و من سورة النور ثمانون آية

مرصع و ج ۲

و من رفع رب وقف
على العليم

عشر ربع العشر

نطش

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ
رسولك كَرِيمٌ أَنْ أَدُّوا إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ إِيَّايَ لَكُم
رَسُولٌ آمِينَ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِيَّايَ أَنِّي كُنتُمْ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ أَنْ
تَرْجُمُونِ وَإِن لَّمْ تَوْمِنُونِي فَأَعْتِزْلُونِ فِدَعَا
رَبِّيَ أَنَّهُ هُوَ لَا قَوْمَ مَجْرُمُونَ فَأَسْرَفَ
بِعِبَادِي لِيَلَا إِنْكُمْ مُتَّبِعُونَ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ
رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ كَذَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ
وَعُيُونٍ وَزُدُّوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةً كَانُوا
فِيهَا فَأَكْهِنُوا كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ
وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ
مَنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ
وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ
رسولك كَرِيمٌ أَنْ أَدُّوا إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ إِيَّايَ لَكُم
رَسُولٌ آمِينَ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِيَّايَ أَنِّي كُنتُمْ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ أَنْ
تَرْجُمُونِ وَإِن لَّمْ تَوْمِنُونِي فَأَعْتِزْلُونِ فِدَعَا
رَبِّيَ أَنَّهُ هُوَ لَا قَوْمَ مَجْرُمُونَ فَأَسْرَفَ
بِعِبَادِي لِيَلَا إِنْكُمْ مُتَّبِعُونَ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ
رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ كَذَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ
وَعُيُونٍ وَزُدُّوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةً كَانُوا
فِيهَا فَأَكْهِنُوا كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ
وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ
مَنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

عشر
ترجمونی فاعترونی
فی الوصل و فی الحال

و کین

۱۳۶

عشر

عب

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا هُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ وَآيَاتِنَاهُمْ مِنْ
الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ
إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنْ يَوْمَ الْفَضْلِ مِيقَاتُهُمْ
اجْتَمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقِيمِ طَعَامُ الْإِثْمِ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي
الْبُطُونِ كَغَلِي الْحَمِيمِ خَذُوهُ فَاغْلِيهِ إِلَى سَوَاءٍ
الْحَمِيمِ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابٍ
الْحَمِيمِ دُقْ أَنْتَ الْعَرِيزُ الْكَرِيمُ
وَلَقَدْ اخْتَرْنَا هُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ وَآيَاتِنَاهُمْ مِنْ
الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ
إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنْ يَوْمَ الْفَضْلِ مِيقَاتُهُمْ
اجْتَمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقِيمِ طَعَامُ الْإِثْمِ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي
الْبُطُونِ كَغَلِي الْحَمِيمِ خَذُوهُ فَاغْلِيهِ إِلَى سَوَاءٍ
الْحَمِيمِ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابٍ
الْحَمِيمِ دُقْ أَنْتَ الْعَرِيزُ الْكَرِيمُ

نحوه بالناء
منافق

عشر
۱۷۶

اح ک ص ش

ادک

دق لمن قوا انك بالفتح
ای لایک او انک و من
کسر قد یقف للاسداء
بان والوصل اوضح لان
السقدر فانک

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ^{درستی که این غلط است که بودید} إِنَّ الْمُتَّقِينَ ^{پرهیزکاران} فِي
 مَقَامٍ أَمِينٍ ^{جایگاه آمان} فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ^{در بوستانها و چشمها} يَلْبَسُونَ مِنْ
 سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ^{لباسهای ستبر و دیباهای نازک رو بارو نشسته} كَذَلِكَ وَ
 زُوجَتْهُمْ يُجْوَرْنَ فِيهَا ^{و قرین گردانیدند ایشانرا باران حور فواح جشمانی طلبند} يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ^{میوه حال الله امین باشند بخشنند} لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
 إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ^{مردمان یک مردن نخستین و نگاه دارد ایشانرا از غلاب} وَوَقِيَهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ
 فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ^{برای تفضلی از پروردگار تو ان است} ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ^{بزرگ پیروزی}
 فَأَنَّمَا يُسِِّرْنَاهُ بِلسَانِكَ ^{پس بدستی که اسان گردانیدیم} لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ^{تا بگویند پس جستم ملاک ایشانرا که ایشانرا} فَازَيِّقْهُمْ
 نَارَ الْجَهَنَّمَ ^{آتش جهنم}

سوره الجاثیه نزلت غیر از قبل الذین امنوا و بعد از نزلت سوره الاحقاف
 آیاتها سبع و ثلثون کوفی تحت بصیر و کلامها ۸۸ و حروفها ۲۱۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ^{اسم السوره و غیر ذلک فرو فرستاد کتاب قران از خدای غالب توانا درست کار درست گفتار}
 إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ ^{بدستی که در آسمانهاست و زمین هرانیه دلایلی} لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ
 آلِهَتِهِمْ كَاذِبُونَ ^{مردمان کاذب}

مصدح و ج ۲
 حم وقف کوفی علی انه غیر
 مفسر و تنزیل خبر مخدوف
 او مستند از خبره من الله و من
 جعله اسم السوره او اسم القرآن
 جعله مبتدا خبر من کل فلم
 یقف علیه

ع ۱۱

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
 يُوقِنُونَ ^{و در آفرینش شما و آفرینش آنچه پراکنده میکنند در زمین از جنبه دلایلی برای گروهی} وَخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا ^{خدا از آسمان از سبب رزقی که بارانست پس زنده گردانید زمین را پس} وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ^{از مردن آن و در تغییر جهات بارها دلایل برای گروهی که درایند}
 تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
 بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ ^{آنچه گذر رفت آیههای خداست حال الله بخوانیم بر تو بدستی پس بلام سخن} وَقِيلَ لِكُلِّ أَفَّاكٍ
 أَثِيمٍ ^{پس از کلام خدای و معجزات انبیاء و ایمان می رند وای مرد دروغ نوی} يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهٖ مُرْصَٰرَ مِسْكٍ كَرِيمٍ
 مِّنْ لَّدُنْهِ ^{بزرگوار میشنود آیههای خدای که میخوانند برو پس صدایست بر لغزنده تلخ نماینده} لَّيْسَ لَهُمْ فِيهَا نِسَبَةٌ ^{لای} فَبِأَيِّ
 حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ ^{لای نه نشینده انرا پس مرده او را بعبادی در دناک و چون} وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ
 عَذَابُ اللَّهِ ^{عذاب از آیههای ما چیزی را ببرد همه ان آیات را محل فسوس انان مرایشانراست} وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ
 عَذَابُ اللَّهِ ^{عذاب خورانشنده و آیههای ایشانراست دوزخ و باز ندارد} وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ
 عَذَابُ اللَّهِ ^{عذاب از ایشانراست از دوزخ و آیههای ایشانراست از غیر خدای} وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ
 عَذَابُ اللَّهِ ^{عذاب اولیاء و لهم عذاب عظیم و مرایشانراست عذاب بزرگ این سبب هدایتی است و ان الله} وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ
 عَذَابُ اللَّهِ ^{عذاب کافروا بآیات ربهم لهم عذاب من رجز الیم کافرشنده باینها پروردگار مرایشانراست عذاب از بدترین عذاب در دناک} وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ

عشر
 ع ۱۰
 اح ۲۵
 مصدح

و من حفظ آیت یقف
 علی المومنین

الريح ش

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِيَجْزِيَ الْفُلْكَ فِيهِ
 معبود بزرگ است که رام گردانید برای شما دریا را تا رود لشتی در آن
 بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 بفرمان او و تا بجوید چیزی از عطا خدا و تا ملر شما سپاس داری بنمایید
 وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 و رام گردانید برای شما هر آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
 جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ
 همه حال آنکه از نزد خداوند بدستی در آن تسخیر هر آنچه دلایلت مرگ و حیات که اندیشه کنند
 قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ
 بگو برای آنانی که ایمان آوردند تا عفو کنند بر آنانی که امید نمیدارند ثواب روزهای خدا را
 لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 تا پاداش دهد گروهی از مومنان بسبب آنچه هستند که می اندوزند هر که کند کار نیکی
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَهَا ثُمَّ
 پس کند برای خود و هر که بد کند پس بر نفسی است و پاران پس اجزاء پروردگار شما باز گردانند شما را
 وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
 و حقیقت دادیم پس بنان یعقوب را توره و بیان شرایع و پیغمبری
 وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 و روزی دادیم ایشان از چیزهای لذیذ و فوزی دادیم ایشان را بر همه اهل زمانه
 وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ
 و دادیم ایشان دلالات هر چیز از کار دین پس خلاف نمودند ملر از آن پس
 مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 که آمد بدیشان دانش بکار محمد از هر حسد در میان ایشان بدستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 روز قیامت در آن چیز که هستند در آن خلاف میکنند پس گردانیدم ترا بر
 شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
 طریق و سیرتی از کار دین پس متابعت نمای از متابعت نمای راه را باطل را آنکه نمیدانند

إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
 بدستی که ایشان هرگز باز ندارند از تو از عذاب خدای هیچ چیزی بدستی که ستمکاران
 بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و خدای دوست و یار پر هیبت کارالت
 هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ
 این قرآن سبب روشنی دهاست مردمان را و راه نمونی و بخشایشی برای گروهی
 يُوقِنُونَ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
 که بدی میکنند یا آنکه پنداشتند آنانکه تسب کردند بدیها را
 أَنْ جَعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 که گردانید ایشان را چون آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی
 سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا تَحْكُمُونَ
 که یکسان بود زیستن و مردن ایشان با آنچه حکم میکنند
 وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيَجْزِيَ كُلَّ
 و آفرید خدای آسمانها را و زمین را براسی و عدالت و پاداش دهند هر
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَفَرَأَيْتَ مِنْ اتَّخَذَ
 تنی با آنچه اندوخته و ایشان ستم کرده نباشند ایادیدی که گرفت
 إِلَهَهُ هُوَ يُهْوِي وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ
 معبود خود را از روی نفس و گردانید او را خدای بر دانش محال او و مهر نهاد بر شنوایی او
 وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
 و دل او و بدیدار او بر چشم او پوششی پس پس راه نماید او را
 مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
 پس از اضلال خدای ای پس پند نمیلیند و گفتند نیست این زندگانی ملر
 حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا
 زندگانی این جهان می میریم بعضی و زنده می شویم بعضی و هلاک نمیداند ما را ملر
 الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ
 روزگار و نیست مرایشان را آن کفار هیچ دانشی نه اند ایشان ملر که گمان میکنند

عشتم

عب ع ه

غشوة ش

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ جَحْتَهُمْ
و چون خوانده شود بر ایشان آیه های ما حال آنکه روشن اند در دلالت نبود جحت ایشان
إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا بَابَانَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
مگر آنکه گفتند باید بدین ما را اگر هستید راست گویان
قُلْ اللَّهُ يَحْيِيكُمْ ثُمَّ مِمَّتُمْ ثُمَّ تَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ
بلو خدای زنده گرداند شما را پس میراند شما را پس گرد آورد شما را سوی روز
الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
قیامت هیچ شک نیست در آن و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند
مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
و سرخدا یست پادشاهی زمین و دکان روز که برخیزد قیامت
يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ وَيُرَى كُلُّ أُمَّةٍ
در آن روز زبان کنند اهل ادیان باطل و پیوسته هر گروهی
جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا آلِ يَوْمِ
بزانو در آمده با جمیع هر گروهی خوانده شود صحیفه اعمال او امروز
تَحْزُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ
پادشاه دهند شما را آنچه بودید که میگردید این مکتوب ما ناطق است
عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ
بر شما راستی بدست می ما بودیم بیفرمودیم بیشتر از آنکه
تَعْمَلُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
میگردند پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیو
فِي دُخَانٍ خُلِقَ لَهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ
پس در دود ایشان درختشالیست خود است بیروزی ظاهر
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُلَى
و اما آنانکه کافر شدند پس آیه های من خوانده میشد
عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ
بر شما پس بزرگی نمودند از قبول آن و بودید کوهی نگاه کاران

کتاب
من نصب کل وجهه
بدله الاول فلم یقف

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
و چون لنین بدست می و عده خدای حقت و قیامت هیچ شک نیست در آن
قُلْتُمْ مَا نَنْذِرُ مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنْظِرُ إِلَّا ظَنًّا وَمَا
میگفتند نمیدانیم چیست قیامت هیچ نمیدانیم مگر گمانی و نه ایم
نَحْنُ بِمُتَّبِعِينَ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا
ما برقیق در آن حال و ظاهر شود بر ایشان بدیهه آنچه میگردند
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَقِيلَ الْيَوْمِ
و فرود آمد بدیشان خوار آنچه بودند بان فسوس میداشتند و لنین ملائکه امروز
نَسِيتُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ
ترک لنین شما در غاب چنانچه فراموش کردید فرسیدن این روز شما و جای شماست
النَّارُ وَمَالُكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ذَلِكَ كُمُ بَانَكُمْ
آتش و نیست شما هیچ یارانی ان عذاب بسبب آنکه
اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوءًا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
بگیرفتید آیه های خدای را محسوس و فریفت شما زندگانی این جهان
فَالْيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ
پس امروز بیرون نیارند ایشان از آن و نه ایشان طلب کنند از ایشان بخدا یا از ایشان
فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
پس سرخدا یست ستایش مطلق پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانان
وَلَهُ الْكِبَرُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
و بر او راست غایت بزرگی در آسمانها و زمین و اوست غالب توانا درست کارنده

سورة الاحقاف نزلت بکسر غیر این قل انما انزلنا من السماء فاصبر
صبر الی ان نزلت والذاریات انما انزلنا من السماء فاصبر
بسم الله الرحمن الرحیم

للفجر
۱۰۶
وقيل بالمهم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
 اسم السورة او غير ذلك فزوفستادك قرآن از نزد خدای غالب درست کار درست گفتا
 مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
 نیافریدیم آسمانها را و زمین را و آنچه میان هر دو است مگر راستی و تاقیتی
 مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ * قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 نام برده یعنی قیامت و انانله کافر شدند از آنچه بهم نمایند ایشانرا اعراض کنند کاندل ابو خیر دهید
 مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
 آنچه میپرستید از غیر خدای بنماید بمن که چه چیز آفریدند از انانله در زمین است
 أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ * إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِثْلِ هَذَا
 یا نه له سرایشانراست انباری در آسمانها بیارید بمن مگر کتاب اسمانی را پیش ازین قرآن
 أَوْ آثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
 یا یقینی از دانش اگر مستید راستا توایست و لیست همراه تر از انانله
 يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
 خواند از غیر خدا دعای کسی را که اجابت ننماید و تا روز قیامت
 وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ * وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ
 وان اصنام از خواندن ان کفار می خبرانند و چون برانگیزانند مردمانا باشند ان اصنام
 أَعْدَاءٌ * وَكَانُوا يَعْبَادُوهُمْ كَافِرِينَ * وَإِذَا تُشْكَى عَلَيْهِمْ
 دشمنان و باشند ان اصنام پرستیدن ان کفار محجود نمایند و چون خوانند بریشان
 آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
 آیهاء ما واضح در دلالت گویند انانله کافر شدند مرقولنا چون آمد بدیشان این
 سِحْرٌ مُبِينٌ * أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ * قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا
 جادویی است مویا یا نه له میگویند بدفع و یافت انرا بلوالبر یافته باشم انرا عذاب
 تَمْلِكُونِ بِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا * هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ *
 پس مالک نباشید برای من از عذاب خدای هیچ چیز را او داناست آنچه شمع مینماید دران
 كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ *
 پسند است خدای گواهی میان من و میان شما و او امزگار است مهرباب

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
 بلوی نیستم بدیع از میان پیغمبران و نمیدانم آنچه له لشد
 بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا
 بمن و نه بشما متابعت نمی نمایم ملولنا له وحی فرستاده میشود سوخت و نه امن ملول
 نَذِيرٌ مُبِينٌ * قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ
 بیم نماینده مویا بلوی خبر دهید مرا اگر باشد این قرآن از نزد خدای
 وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ خِزْيِ إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ
 و کافر شوید بان و گواهی دهد بجهت ان گواهی از پسران یعقوب بر مانند قرآن
 فَأَمِنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 پس ایمان آورد و تلبیر نماید شما از قبول ایمان بدستی له خدای را نه نماید لرو ستمکارانرا
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا
 و گفتند انانله کافر شدند در حق انانله ایمان آوردند الربودی بهتر
 مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ * وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
 بیشنی نترفند بر ما صغفا موبناات سوان و چون راه نیافتند بان ظاهر شدند عذاب بر لوبند
 هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ * وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا
 بعد ازین این قرآن دروغی درینیه است و از پیش قرآن تودیه موسی حال انانله متفکر بود
 وَرَحْمَةً * وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا
 و بخشایشی و این قرآن کتابی است باورد دارند مر لیت متقدم را حال انانله بعثت عرب
 لِنُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَلِنُبَشِّرَ الْمُحْسِنِينَ * إِنَّ الَّذِينَ
 تا بیم نمایم توانانرا له ستم کردند و مرده مرینلو کارانرا بدستی انانله
 قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ
 گفتند پروردگارا خدایت پس ثبات نمایند بران پس هیچ ترس نیست
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 بریشان و نه ایشان اندوهملن شوند ایشان ملازمان
 الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 بهشت انانله حال انانله جاوید باشند دران برای دایش با آنچه بودند ستردند

عشر

حَسَنًا اَدْحَك

وَضَلَّه بَادِحًا

اَدْحَكُص

اَدْحَكُص

اَفْحَصْر

اَعْدَانِي

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا ط حَمَلَتْهُ
 ووصیت فرمودیم آدمی بپدر و مادر او نیلویی برداشت او را
 اُمُّهُ كُرْهًا ط وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ط وَحَمَلُهُ ط وَفَضَّلَهُ ط
 مادر او برحالت مشقت و بهناد او را باحالت مشقت و مدت برداشتن و لذت بردن و لذت بردن او را
 ثَلَاثُونَ شَهْرًا ط حَتَّى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ ط وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ
 سی ماهت تا چون رسید بغایت جوانی او و پرستید
 سَنَةً ط قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
 سالگی توید ای پروردگار من الهام بخش بر من که سپاس دارم نعمة ترا
 الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ ط وَاَنْ اَعْمَلَ
 که نیلویی کردی بدان بر من و بر پدر و مادر من و آنکه کار
 صَالِحًا ط تَرْضِيهِ ط وَاَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ط اِنِّي تَتَّبِعُ
 نیلوی که پسندی توانا و صلاح بدیاد برای من در اولاد و اعقاب من بدستی که من باز نشم
 اِلَيْكَ ط وَاِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ط اُولَئِكَ الَّذِينَ يَتَقَبَّلُ
 سوی حضرت تو و بدستی که من از اهل انقیادم انا الله از جنس ان قابل انداختن که قبول کنند
 عَنْهُمْ ط اَحْسَنُ مَا عَمِلُوا ط وَنَجَّاهُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ
 از ایشان نیلوتر آنچه کرده باشند و در گذارند از بدیهای ایشان
 فِي اَصْحَابِ الْجَنَّةِ ط وَعَدَ الصِّدِّيقِ الَّذِي كَانُوا
 حال آنکه در حله اهل بهشت باشند و عده داد و عده راستی که بودند
 يُوعَدُونَ ط وَالَّذِي قَالَ لَوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَا
 و عده داد می شدند بان و آنکه گفت من مادر و پدر خود را این کلمات از دلش می شنید
 اَتَعْدَانِي اَنْ اُخْرَجَ ط وَقَدْ خَلَتْ الْقُرُونُ مِنْ
 ای و عده میدادند که بیرون آرید مرا از قبر و حال آنکه گذشت اهل زمانها پیش
 قَبْلِي ط وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ ط اَللَّهُ ط وَيْلَكَ اَمِنْ ط اِنْ
 از من و آن پدر و مادر فریاد میخوانند از خدای وای ترا ایمان دار که
 وَعَدَ اَللَّهُ ط حَقًّا ط فَيَقُولُ ط مَا هَذَا ط اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ط
 و عده هدای درست است پس نیلویند نیست این حدیث مترا افسانهها پیشینان

احسانا فی والدین

اُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ اِنِّي اُمِرْتُ ط قَدْ خَلَتْ مِنْ
 ایشان انا الله واجب شد بر ایشان گفتار عذاب حال الله از جمله او و هالاند که گذشت
 قَبْلِهِمْ ط مِنَ الْجَزْءِ وَالْاَنسِ ط اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ط وَلَكُلْ
 پیش از ایشان از بری وادی بدستی که ایشان هستند زایکاران و مرهبا کاران
 دَرَجَاتٍ ط مِمَّا عَمِلُوا ط وَلِيُوقِيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ هُمْ لَا
 و درجات از کافراست و برای باری که از ایشان جدا و اعمال ایشان و ایشان
 يظلمون ط وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ط اَذْهَبْتُمْ
 ستم کرده نشوند در آن روز که عرض کنند انا انما له کافر شدند برایش گویند بروید
 طَيِّبَاتٍ تَكُمُ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا ط وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ط فَالْيَوْمَ
 لذات شما در زندگانی شما که نزدیک تر بود و برخورداری یافتن پیرامون
 تُجْحَقُونَ ط عَذَابُ الْهُونِ ط بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
 پاداش دهند شما را عذاب خواری بآنچه بودند که تلبیر می نمودند
 فِي الْاَرْضِ ط بغيرِ الْحَقِّ ط وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ط
 در زمین بستمققات و بسبب آنچه بودید خروج می نمودید از میان حق
 اذْكَرُ ط اَخَا عَادٍ ط اِذَا نَذَرَ قَوْمُهُ بِالْاِخْفَافِ ط وَقَدْ
 و یاد کن ای محمد یلی از قبله عادر هو نام آن وقت را که می نمود لرزه خود را بان موضع که در آن است
 خَلَّتِ النَّدَى ط مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ط وَمِنْ خَلْفِهِ ط اَلَا تَعْبُدُونَ
 گذشته است بزم نمایند کان پیش از زمان خود و ازین اب که می پرستید
 اِلَّا اَللَّهَ ط اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ط قَالُوا
 جز معبود بسزایا بدستی که من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند
 اَجِئْتَنَا لِنَا فِكُنَّا عَنْ اِهْتِنَا فَاْتِنَا ط بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ
 ایامدی ما تا بگردانی ما از عبادت خدایان ما پس یار ما آنچه وعده میدی ای اوستی تو
 مِنَ الصَّادِقِينَ ط قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اَللَّهِ ط وَابْلَغَكُمْ
 از راست گویان گفت بدستی که دانستن وقت عذاب نزد خداست و من می رسانم شما
 مَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ ط وَلَكِنِّي اَرَاكُمْ قَوْمًا ط تَجْهَلُونَ ط
 آنچه فرستاده اند مرا بان کار و لیکن من می بینم شما را گروهی که نمیدانند صلاح خود را

و اذهبتم تسهیل السانیه و تحقیقها و تسهیل السانیه او تحقیقها مع ادخال الالف بینهما

عشر ۶۶

عب

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيْنِهِمْ قَالُوا هَذَا
 عَارِضٌ مِّمَّنْزِلٌ أَمْ هُوَ مَا اسْتَجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
 فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا
 فَاصْبِرُوا لَآيَاتِي الْإِنَّمَا أَنَا كُنْهٌ كَذَلِكَ يَجْزِي
 الْقَوْمَ الْجَارِمِينَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيهَا
 أَنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَارًا
 وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا
 أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَتَخَدُّونَ نَائِيَاتٍ
 اللَّهُ وَجَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا
 الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا
 عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا يَنْصُرُونَ

پس چون دیدند عذاب را بر روی ظاهر شده از افق روی آورنده بود جایهای ایشان گفتند این
 عاریض ممانزل است یا نه است له شتاب نمود بوقوع آن ان بادی است
 فيها عذاب الیم تذمر کله شیء بامر ربها
 له دراست عذاب دردناک هلاک گرداند هر چیزی از نفوس و اموال ایشان بفرمان پروردگار
 فاصبروا لآیاتی الانما ان کنه کذلك یجزی
 پس شدید صبر کنید دیدن نشود بحد جایگاههای ایشان همچنان پاداش دهیم
 القوم الجارمین ولقد مکناهم فیما
 گروه گناه سازان را و بحقیقت جای داده بودیم ایشان را در آنچه
 ان مکناکم فیہ وجعلنا لهم سمعًا و ابصارًا
 جای ندادیم شمار دران و بدید و گردیم برای ایشان شنوایی ایشان و بیناییها
 و افئدة فما اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم ولا
 و دلهای ایشان باز نداشت از ایشان شنوایی ایشان و نه چشمهای ایشان و نه
 افئدتهم من شیء اذ کانوا يتخذون نایات
 دلهای ایشان هیچ فایده چون بودند انکار میکردند ایتهای
 الله وجاع بهم ما کانوا به يستهزئون
 خدای را و فرود آمد بدیشان و بال آنچه بودند بدان استهزا مینمودند
 ولقد اهلکنا ما حولکم من القرى وصرفنا
 و بحقیقت هلاک گردیم انزاله حوالی شماست از شهرها و مقرر گردانیدیم
 الآيات لعلهم يرجعون فلولا نصرهم
 دلایل را تا ملامت ایشان باز گرداند از نصر بپس چرا یاری نموند ایشان را
 الذين اتخذوا من دون الله قربانا آلهة بل ضلوا
 انانله گرفتند از جز خدای حال الله سبب تقرب دانستند معبودانی نه غایب
 عنهم وذلك افکهم وما کانوا ينصرون
 از ایشان ان معبودان بوقت حاجت و ان اعتقاد بقریب دروغ ایشان و ثمن آنچه بودند افترا مینمودند بر خدا

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ
 الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصَتُوا فَلَمَّا قُضِيَ
 وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا
 كِتَابًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ يَا
 قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
 مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَتَجْرِمُوا مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ وَمَنْ لَا يَجِبِ
 دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ
 أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيِ خَلْفَهُنَّ بَقَائِرٍ
 عَلَىٰ أَنْ تَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
 قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و یاد کن چون ما را گردانیدیم سوی تو گروهی از جنس پری می شنودند
 القرآن فلما حضروه قالوا انصتوا فلما قضی
 پس انگاه له حاضر شدند بمقام استماع قرآن از رسول گویند حالت شود پس چون فارغ شد از قرات
 ولو إلى قومهم منذرین قالوا یا قومنا اننا سمعنا
 روی گردند سوی گروه ایشان بپیم نمایند ایشان را گفتند ای گروه ما بدست شما شنویم
 کتابا انزل من بعد موسیٰ مصدقا لما بین یدیه
 قرانی را له فرود ستاده اند پس از زمان موسیٰ حال الله تصدیق نماید است برای ایشان را که پیش از
 یهدی إلى الحق وإلى طریق مستقیم
 راه بیناید بسوی صواب و سوی راهی راست ای
 قومنا اجیبوا داعی الله و آمینوا به یغفر لکم
 گروه ما اجابت نماید خواهند باخدا را له محمداست و ایمان آید تا ما بپسند خدای پس شمار
 من ذنوبکم و تجرموا من عذاب الیم و من لا یجب
 چیزی از گناهان شما و برهاند شمار از عذاب دردناک و هر که فرمان نبرد
 داعی الله فلیس بمعجز فی الارض و لیس له من دونه
 خواهند خدای را پیر نیست فوت شوند از عذاب در زمین و نیست مراد هیچ از غیر او
 اولیاء اولئک فی ضلال مبین اولم یروا ان الله
 هیچ دوستانی ایشان در گمراهی هویا ایانیدند و ندانستند له خدای
 الذی خلق السموات و الارض و لم یغی خلفهن بقایر
 که افزید اسمانها و زمین را و عاجز نشد بافیدن انها قادر است
 علی ان تحیی الموتی بلی ان الله علی کل شیء قدیر
 بر الله زندگ گرداند مردگان را اری بدیستی له او بر همه چیزی تواناست
 و یوم یعرض الذین کفروا علی النار الیس هذا بالحق
 و دران روز له عرض کنند انانزاله کافر شدند براتش گویند این عذاب درست
 قالوا بلی و ربنا قال فذوقوا العذاب بما کنتم تکفرون
 گویند اری بچون پروردگارا گویند پس بچشید عذابا بسبب آنچه بودید شما کافر میشداید

عشر
للطهر

ع

یقدر

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
 پسر صبر نماید چنانچه صبر نمودند خداوندان حد و عزمت از پیغمبران
 وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا
 وشتاب ننمای برای عذاب که نامیده شود ایشان در آن روز که ببینند آنرا
 يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ
 که وعده میدهندشان که نگذشتند مگر یک ساعته از روزی این سوره که
 بِلَاغٍ ۚ فَهَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ
 زار رفت گناهی است در باب موعظه پس هیچ هلاک گردانیده شود مگر قومی خارج از فرمان خدای

سوره که در این کتاب است از قرآن مجید
 و در این سوره ۳۹ آیه و ۳۹ حرف و ۳۹۹ حرف است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ
 آنانکه کافر شدند و منع گردند از دین خدای باطل گرداند خدای حیات و اصل
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ
 واینانکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی و ایمان آوردند بدینچه فرو فرستاده اند
 حَقٍّ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَتْ عَنْهُمْ
 بر محمد و آن منزل محمد صدق و صواب است از پروردگار ایشان را بطل گرداند از ایشان
 سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 اثر بدیهای ایشان و بپایان آورد حال و کار ایشان آنچنانچه دوزخین است که کافر شدند
 اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ
 متابعت نمودند باطل و آنانکه ایمان آوردند متابعت نمودند صواب را
 مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ
 از پروردگار ایشان بهمانند بدید میزند خدای برای مردمان داستانهای ایشان

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى
 پس چون ببینید آنانرا که کافر شدند پس بزنید گردنهای ایشان را تا
 إِذَا انْخَضَوْهُمْ فَشَدُّوا أَلْوَاكِيَهُمْ فَأَمَّا مَنَابِعُهَا وَإِنَّمَا
 چون بسیار نشسته باشید ایشانرا پس استوار گردانید پس منت نهد پس ازیند یا باز
 فَلَمَّا حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهُمْ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ
 فرو شدند ایشانرا باز فروختی یا بپایان آت حرب و اثنال خود کار بجناست و از خواهد خدای
 لَا تَنْصُرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
 عقاب ننماید ایشانرا بروجعی که بقتال و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت
 قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ سَيَهْدِيهِمُ
 کشته شدند در راه دین خدای پس هرگز باطل نگرداند اعمال ایشان را و بپایان آت و بپایان آت
 وَيُضِلَّهُمْ بِالْهَمِّ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ
 و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت و بپایان آت
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتُحَرِّوْا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ
 ایای انسان که ایمان آوردند اگر یاری دهند دین خدای یاری دهد خدای شما را
 وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَقَسَّأْ لَهُمْ
 وثابت دارد در آخره قدمهای شما و آنانکه کافر شدند پیر هلاکت باد مرا ایشانرا
 وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
 و باطل گرداند خدای عملهای ایشانرا آنچنانچه بسبب است که ایشانرا کراهت داشتند آنچه فرو فرستاده اند
 فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 پس تاخیر گردانید صوابه اعمال ایشانرا آیا بر رفتند در زمین
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
 تا نگرند که چگونه بود پایان کار آنانکه پیش از ایشان بودند
 دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ذَلِكَ بِأَنَّ
 هلاک نمود خدای بر ایشان و برای کافران است مانند آن عاقبت که کافران را هلاک کرد
 اللَّهُ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنَّ الْكَافِرِينَ لَمَوْلَى لَهُمْ
 که خدای ناصر آنان است که ایمان آوردند و آنکه کافران را هیچ ناصری نیست

فَاتْلُوا آدَاسَ شَرِيس

ع ۱۱

عشر
 ربع الف

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بدست خدای در جوارده انانرا له ایمان آوردند و کردند کارهای نیلوا
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ
 در بوستانهای که میروند از فروید اشجاران جویها و انانله
 كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ
 کافر شدند کافرشند بر خورداری می یابند و میخورند جناحه میخورند
 الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَكَأَيِّنْ مِنْ
 چهار بابات و اتش جای اقامت مرایشان و بسا اهل
 قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَةٍ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
 شهری که سخت تر بودند بقوت از اهل شهر تو یعنی ملک که بیرون کردند اهل آنرا
 أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى
 هلاک کرد ایندم ایشانرا پس هیچ یاری دهنده نبود مرایشانرا ایا پرانله هست بر
 بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا
 جحش طامع از برود کار او چون انلس بود له راسته اند او بدی کرد او و پی روی نمودند
 أَهْوَاءَهُمْ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا
 راهای باطل ایشانرا داستان بهشت که وعده دادند پرهیزکارانرا دران بهشت
 أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ
 جویهای از آب ناسنغیر و جویهای از شیر که
 لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
 متغیر نشد طعم ان و جویهای از می بالذت مرایشانندکانرا
 وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
 و جویهای از انکین صافی از معوم و دیگر لذت دران بهشت از هر
 الشَّمَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمْ هُوَ خَالِدٌ
 میوهایی و آمرزش از پروردگار ایشان چون انلس بود له جا و دیگر ماند
 فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ
 در اتش و آب دهنده شات از آب بغایت گرم پس پاره پاره کرد اند رودهای ایشانرا

و کاین

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا
 و از کفانند بعضی منافقان کسی که گوشت میدارد سوختن تا چون بیرون آیند از نزد تو گویند
 لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفَاؤُكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
 مرانانله داده اند ایشانرا دانش جدید لغت ان بیغیر انانرا ایشان انانند که معین هاد
 عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ
 بر دلهای ایشان و تابعت نمودند راهای باطل ایشانرا و انانله راه یافتند با ایمان زیادتر کرد
 هُدًى وَآيَاتٍ تَقْوِيهِمْ فَمَنْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
 ایشانرا تقویت علم و عمل و هدایت ایشانرا جزای پرهیزکاری ایشانرا پس چشم میدارند مکر قیامت را که آید بدیشان
 بَعَثَهُ فَيُفْضِلُ أَشْرَاطَهَا فَانْطَبَحُوا إِذَا جَاءَ تَعْلِيمُهُمْ فَاعْلَمُوا
 ناگهان بجهت آمد علامت از قلم و علم و اثر و ثبوت و نور پس جلوه بود مرایشانرا چون آید بدیشان پند گرفتند ایشانرا
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 هیچ خدایی نیست مگر معبود بسند و سر زنده خوا برای گناه تو که بمنزل ترک افضل بود برای مردان با ایمان
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوًىكُمْ
 و زنان با ایمان و خدای میداند موضع تردد شما را در طلب معاش و موضع اقامت شما را در هر چه
 وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ
 و میگویند انانله ایمان آوردند چرا فرو نفرستاد سوختی پس چون فرو فرستد
 سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْفِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ
 سوختی که احتمال نخب ندارد و باید کنند دران فرمان کار را زردن بینی تو انانرا
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ
 که در دلهای ایشانست شلی که بیندند سوختی و نلستن بی هوشتی
 مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلُكَ مَعْرُوفٌ فَإِذَا
 از امارات مردن پس وی مرایشانرا و فرمان برداری و گفتار نیلوا مشتمل بر شرایط ایشانرا
 عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ
 محکم رسد کار جهاد پس اگر راست گفتندی با خدای در آنچه دعوی کردند مرانیه بودی بهتر مرایشانرا پس هیچ شایسته بود شما
 أَنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ
 اگر متولی امور مردم شوید که افساد کنید در زمین و قطع کنید اسباب قرابت و موصلات شما را

ف مخرج

۹۴

عشر

تولیتهم ب و تقطعوا

اُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى
 ایشان انانند که دور گردانید ایشان را از رحمت خدای پس شنوا گردانید ایشان را و نابینا گردانید
 أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ
 چشمهای بصیرت ایشان را ای بس تامل نمی نمایند قوآرا یا نه
 عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا
 از برگشتن است قفلهای آن بدستی که انانند باز گشتند
 عَلَى آذَانِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
 با حالت کفر از آن پس که ظاهر شد برایشان راه راست
 الشَّيْطَانُ سَوَّاهُمْ وَآمَنَ بِهِمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 شیطان اسان گردانید برای ایشان طریق کناه و مهلت داد خدای برایشان آنچه نفیتم است که
 قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ
 گفتند مران منافقان را که گراهی داشتند انانند که من و فرستاد خدای زود بود که فرمان بریم
 فِي بَعْضِ الْأُمُورِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ
 در بعضی از کار عداوت رسول و خدای میداند که راز ایشان را پس چگونه بود حال ایشان
 إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
 چون قبض روح ایشان کنند فرشتگان حال آنکه میزنند رویهای ایشان را
 وَأَذْبَارَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ
 و جانب پشت ایشان را از عذاب سبب است که ایشان متابعت نمودند انانند که واجب گردانید
 اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ
 خدای را و خواستند خشنودی او را پس باطل گردانید اعمال خیر ایشان را
 أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَمْ يُخْرِجْ اللَّهُ
 یا نه که نداشتند انانند که در دلهای ایشان شکی که هرگز ظاهر نگرداند خدای
 أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَاهُمْ
 بیرونان کنایه ایشان را و اگر خواستیم هرانیه بنمودیم بتو منافقان را پس هرانیه شناسی ایشان را
 وَلَعَرَفْتَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ
 و هرانیه شناسی ایشان را در حرف و تمیز گفتار ایشان و خدای میداند همه کارهای شما را

و الحال علی قرآن و ابلیس
 الیاء اجوز و من سکن الماء
 فالوقف به البق لان المنقبیل
 لا یغطف علی الما حقی

ع ۱۰۶

وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
 و هرانیه شبیه امتحان نماید شما را تا ظاهر گردانیم جهاد کنندگان را از شما و صبر کنندگان را
 وَيَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
 و شبیه از بودن لایم شما را از خیر و بدی شما انانند که کافر شدند و منع گردند از
 سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
 دین خدای و مخالفت نمودند با پیغمبر از آن پس که ظاهر شد
 لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالُهُمْ
 برایشان راه راست هرگز نتوانند رسید خدای را چیزی از خیر و زود بود که باطل گرداند
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا
 ای انانند ایمان آوردید فرمان برید خدای را و فرمان برید پیغمبر را
 الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
 و باطل نمایند عملهای شما را بدستی که انانند
 كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
 کافر شدند و منع گردند از دین خدای پس مردند
 وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ فَلَا تَهِنُوا
 و ایشان کافر بودند پس هرگز نیامرزد خدای برایشان پس ضعیف مباشید
 وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ
 و خولید دشمن را بسوی صلح و شما غالب تر و قاطع تر و عاقبت خدای
 مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ إِنَّمَا أَهْلُ الْحَيَاةِ
 با شماست بضت و هرگز معطل نگرداند خدای کارهای نیک شما را بدستی که زندگانی
 الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ الْوَدَّعُ وَإِنْ تَوَفَّيْتُمْ وَتَشَقُّوا يُؤْتِكُمْ
 این جهان بازی است و مشغول است و اگر ایمان آید و بر هر کار نماید دهد شما
 أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ أَنْ يَسْأَلَكُمْ
 مردهای شما را و نخواهد از شما جمع خواستهای شما را نخواهد از شما اسواک
 فَخَفَّفَكُمْ تَحْلُوا وَخُجِّرْ أَضْغَانَكُمْ
 پس با آسودگی کند در طلب شما را بخفلی نماید و بیرون آرد شما را از سواک حقدای شما

الصابرین لمن قرأه
 و یبلو باسکان الواو

و یبلو

هائمه بتسهیل الهیة بط
خبر فی المد و بابلها الفا
او بتسهیلها بلا الف ج
و بالتسهیل بلا مدی
هائمه بالقصو و الحقیق
و یقصر المد علی اصله

هَآءَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِتُقْفَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
اینکه شما این اشخاص میخوانند شما را بانه کنید در راه خدای
فَمِنْكُمْ مَنْ يَخْذَلُ وَمَنْ يَجْلُ فَإِنَّمَا يَخْذَلُ عَنْ
پس از شماست کسی که بخوبی میفکند و هر که بخوبی نماید پس بدستی که بخوبی نماید از
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَسَوَّلُوا
خود یعنی ضرر آن خدای بی نیاز نیست از شما درویشانید محتاج ثواب و اجر عرض کنند از
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ
بلکه از خدای گروهی جز شما پس نباشند در معاصی و مآثم امثال شما

سورة الفتح تزلزلت بالدين تزلزلت سورة المائدة اياتها تسع
و عشر و في الشقاق و كلامها ٨٠ و حروفها ٢٤٣٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ
بدستی که نشاء گردانیدم برای تو مظهر کشادگی ظاهر تا بیاورد برای تو خدای انرا که پیش رفت
مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ
از گناه تو صغایر از گناه تو صغایر و از گناه تو صغایر و از گناه تو صغایر و از گناه تو صغایر
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَيُصْرِّحَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا
بر راه راست و قیاری دهد ترا خدای نصرت با عزت
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
او آن خدای است که فرو فرستاد سکون و آرامش بامین و فتح در دلهای مومنان
لِيُزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ
تا بيفزاید با ایمان ایشان با ایمان ایشان و موخدا یراست لشکرها
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
آسمانها و زمین و هست خدای دانای درست کار درست گفتار

ع ١٥

ع ١٥

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تا دارد مردان با ایمان و زنان با ایمان در بوستانهایی که میروند از
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ
زیر درختان آن جویها حال انکه جاوید باشند در آن و زایل گرداند از ایشان
سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا
بدیهای ایشان و هست آن نزد خدای پیروزی بزرگ
وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
و تا عذاب نماید مردان منافق را و زنان منافقه را و مردان مشرک را
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ
و زنان مشرکه را انانکه سگان برده اند خدای گمانی بد
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ
بر ایشان گردش هلاکت و خشم گرفت خدای بر ایشان و لعنت فرمود ایشان را
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا
و ساخته گردانید برای ایشان قعد و نخل و بدست جای بازگشتی
وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ
و موخدا یراست لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدای غالب و توانا
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
بدستی که ما فرستادیم ترا حال انکه تو را برای راست و نذر دهنده و بیم نماینده تا ایمان آرند خدای
وَرَسُولِهِ وَيُؤْمِنُوا بِأَوْفَى وَعْدِهِمْ وَيُوقِرُوهُ وَيُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
و پیغمبر و وضو نمایند دین خدا را و تعظیم نمایند خدا را و تسبیح گویند با بامداد
وَأَصِيلًا إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
و آخر روز بدستی که انانکه عهد میکنند با تو بدستی عهد میکنند با خدای دست رسای
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
بالای دستهای ایشان پس هر کس که بشکند عهد را پس بشکند عهد خود را و خدای
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
و انانکه بر آنچه عهد کرده برات با خدای پس زود بود که بهد او را خدای مزدی بزرگ

عشرا ٧٤

ادع ص ١٥

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
زود بود که گویند بابتو تخلف نمودگان انها که اهل بادیه مشغول گردانند مالهای ما
وَاهْلُونَا فَأَسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنِينَ مَا لَيْسَ
وکان ما پس سرزنش خواه برای ما میگویند آن اعدا بناهای ایشان انچه نیست
فِي قُلُوبِهِمْ قَدْ فَرَّقَ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
دردهای ایشان بلو نیست که مالک شود برای شما از قبل خدای هیچ چیز را که خواهد شما
ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
گزندی یا خواهد بشما سودی نه که هست خدای انچه میبیند اکاه
بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا
نه که کان بردید که هرگز بازنگردد بغیر و مومنان با کسان ایشان هرگز
وَزَيَّنَّ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْفًا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا
واراسته شد آن معنی در دهای شما و کان بردید کافی و هست شما را و هاکان
وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا
و هر که ایمان نیارد بخدای و پیغمبر او پس بدستی که ما ساخته ایم برای کافران عذاب آتش افروز
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفُرُ مَنْ يَشَاءُ وَ
و من خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین می بخشد مرا آنرا که بخواهد
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا رَحِيمًا
و عذاب میگذارد آنرا که بخواهد و هست خدای امیر کار مهربان
سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لَتَاْخُذُوا
زود بود که گویند آن بازماندگان چون بروید شما سوی غنیتهای خبر تا فو الیرید انرا
ذُرُوعًا تَتَّبِعُكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ
بلداری مالا تا متابعت نمایم شما را خواهند که تغییر کنند و عده خدای تخصیص غنائم خیر
قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكَ قَالِ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ فَيَقُولُونَ
بلو هرگز متابعت نمایند مالا مجان که گفت خدای بیش ازین پس زود بود
بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا
نه که حسد میبرید بر ما نه که هستند که درستی ما بیند مگر آنند

كَلِمَاتُ اللَّهِ

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى
بلو مران بازماندگان که اهل بادیه اند زود بود که خوانند شما را سوی
قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ
گرومی خدایند حرب بخت کارزار کنند با ایشان
أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمْ اللَّهُ
با اسلام ارند پس اگر فرمان برید بدهد شما را خدای
أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَنَافَسْتُمْ كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
مزدی نیو و اگر اعراض کنید جناحه اعراض گردید
قَبْلِ يُعَذِّبَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَيْسَ عَلَى
بیش ازین عذاب گند شما را غذای دردناک نیت بر
الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
نا بینا بزه در تخلف از جهاد و نه بر آنکه برایش حلی هست بزه
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ
و نه بر بیمار بزه و هر که فرمان برد خدای
رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
و پیغمبر او را در آورد اول دریوستانها که میرود از فروید درختها
الْأَنْهَارُ وَمِنْ ثَمَرَاتِهَا يُعَذِّبُهَا عَذَابًا أَلِيمًا
جویها و هر که روی گرداند از حرب عذاب گند خدای دردناک
لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ
تحقیقت خشنود شده خدای از مومنان چون عهد گردد بابتو
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
از زیر درخت تحمسه بأنه بروند و من و مال فدا کنند پس انچه در دلها ی ایشان از پس آشاد
عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَخًا وَغِيَا
بر ایشان و جزا داد ایشان را فتی نزدیک یعنی فتح خبر و غنیتهای
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
بسیار از اموال یهود که گیرند انرا و هست خدای غالب و حق دراست کنند

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَافِرَ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُونَهَا
 وعده داد شما را خدای غنیمت های بسیار که فراگیرید از آن
 فَعَجَلْ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
 پیرشتاب نمود برای شما این غنیمت خیر را و باز داشت دستهای کفار خیر از شما را
 وَلْيَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِ يَكُم
 و تا باشد آن یک باز داشتن را از غنیمت معجزه دلیلی بر صحت نبوت تو مؤمنان را و ثابت گرداند شمار
 صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَ أُخْرَى لَمْ
 بر راه راست و غنایم دیگر که بر نفس خود
 تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 توانا نه اند بر تحصیل داناست خدای سر شمار حصول آن
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا
 هست خدای بر هر چیزی توانا این وعده را و فاعله
 قُلْ قَاتِلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَوْ الْأَذْيَارُ
 و اگر کارزار گردی با شما ان الله کافر شدند از اهل الله یا هرانیه منعم گشتندی
 ثُمَّ لَا تَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا سُنَّةَ
 پس نیافتند هیچ دوستی و نه یاری دهنده ستمهای
 اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
 خدای که گذشت پیش ازین و هرگز نیابی ستم
 اللَّهُ تَبْدِيلًا وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ
 خدایا تغییر و او است که باز داشت دستهای ایشان را
 عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِطَرْزٍ
 از شما و دستهای شما را از ایشان محذوبه با نعم
 مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
 از آن پس که ظفر داد شما را بر ایشان
 وَكَانَ اللَّهُ عَمَّا يُعْمَلُونَ بَصِيرًا
 هست خدای بآنچه می کنید بینا

عشر

للعرب

هُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 ایشان انانند که کافر شدند و منع کردند شما را از مسجد حرام و منع کردند قربان
 مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ
 حال الله محبوس بودند از الله برسد بجای ایشان و اگر نه مردانی بودند بمله با ایمان و زنان
 مُؤْمِنَاتٍ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصَبَكُمْ مِنْهُمْ
 با ایمان که نمیدانستید شما ایشان را بر پای اید ایشان در حبس شما از اهل ان
 مَعْرَةً بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مِنْ شَيْءٍ لَوْ نَزَلُوا
 معجزه بودی دانش تا در آورد خدای در توفیق طاعت هر که خواهد که
 لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا أَذْجَعَلِ الَّذِينَ
 هرانیه عذاب انانرا که کافر شدند از ایشان عذابی دردناک بقتل چون بیدار گردند ان الله
 كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
 کافر شدند در دلهای ایشان لبر را لبر طایفه ستم بر اسلام پس فرو فرستاد خدای
 سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَمُ كَلِمَةً
 سکون و طمأنینه بر پیغمبر خود و بر مؤمنان و ثابت داشت مؤمنان را بر کلمه
 التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلُهَا وَكَانَ اللَّهُ
 برهین کاری یعنی شهادتین هستند سزاوارتر کفار بآن کلمه و اهلان و هست خدای همه چیزی دانا
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 بحقیقت راست گفت خدای با پیغمبر خود خواب دیدن او حال الله صدق بود هرانیه در ایام شما مسجد
 الْحَرَامِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ خَلَقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 حرام اگر خواهد خدای حال الله امین باشید از تقصیر ستمهای شما و کوتاهی گردانند
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَعَجَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا
 نترسید پرده است از الله ندانستند از علم او تا سالی بدین بقتل آورد پیش از آن فتح می
 قَرِيبًا هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 نزدیک یعنی فتح اوست الله فرستاد پیغمبر خود را بر راه راست و دین
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا
 صواب تا غالب گرداند دین اسلام را بر همه ادیان و پیسنده است خدای توانای بر حق

تَطَوُّهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ

ع ۳۶

رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى
 كُفَرَاءِ رَحْمَاءٍ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
 وُجُوهِهِمْ مِنْ أَزْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
 التَّوْبَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِجْحِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ
 فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
 لِيغْزِبَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً **وَآخِرُ عَظِيمًا**

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَجَرِ وَمِ

ثَمَانِي عَشْرًا بِإِتِّفَاقٍ كَلَامُهَا ٣٤٣ وَحُفُوفُهَا ١٤٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ **وَاتَّقُوا اللَّهَ** إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَابَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ
 أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ
 يَغْضُونَ أَسْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ **وَآخِرُ عَظِيمٌ**
 إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ
 إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ **وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ**
 يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَاءٍ فَنَبِّئُوهُ
 قَوْلًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَرِ عَلَى مَا فَعَلْتَ نَادِمِينَ **وَأَعْلَمُ أَنَّ**
فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ
 وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

الحجرات

فَتُبَيِّنُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ^{از فضل خدای و انعام او} وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ^{و خدا داناست درست کار درست گفتار}
 وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا ^{و اگر دو گروه از مؤمنان کازار کنند}
 فَأُضِلُّوا بَيْنَهُمَا ^{پس ضلالت بین ایشان پیدا کرد} فَإِنْ بَعَثَ أَحَدُهُمَا عَلَى ^{پس اگر یکی از آن دو بران}
 الْآخَرِ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِي إِلَى أَمْرِ ^{دیگر پس کازار کنید بآنکه بآنکه ستم میکند تا آنکه بازگردد بفرمان خدای}
 اللَّهِ فَإِنْ قَاءَتْ فَأُضِلُّوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ ^{پس اگر بازگردد پس صلح افکنید میان ایشان براسستی}
 وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ سَحِبُ الْمُقْسِطِينَ ^{و پیوسته بر عدالت باشید بدیستی که خدا دوست دارد عادلان را}
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأُضِلُّوا بَيْنَ ^{بدیستی که مؤمنان برادران دینی اند پس صلح فکنید و بسامان کنید کارهای}
 أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ^{دو برادر شما و ترسید از خدای تا امر شما رحمت گردد شوی}
 يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى ^{ای انا الله ایمان آوردید باید که فوس ندارد گروهی مردم از گروهی مردم شاید}
 أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَى ^{که باشند فوس باشند خیرتر از فوس دارندگان و نه زانی از زانی شاید}
 أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا ^{که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید یکدیگر و بخوانید}
 تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقِ بَعْدَ ^{یکدیگر نامهای شنیع بدان نامی خبیث از طاعت پس}
 الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ^{از ایمان و هر که توبه نکند پس ایشان ستمکاران}

عشرا
اخوتكم ب ۸۶

تَلْمِزُوا

حزب

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ ^{ای ایشان ایمان آوردید دوری نمائید از بسیاری از گمان}
 إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَحْسَسُوا وَلَا يَغْتَبَ ^{بدیستی که بعضی از گمان موجب گناه است و احوال یلددید و بدی یاد و بدیست}
 بَعْضُكُم بَعْضًا اتَّخِبُوا أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ ^{بعضی از شما بعضی را آید و ست دارد یکی از شما که خورد گوشت برادر خود را}
 مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ^{مرد پس گناهت دارید شما را و ترسید از خدای بدیستی که خدای توبه پذیرنده است مهربان}
 يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ ^{ای مردمان بدیستی که ما از مرد و زن و ماده}
 وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ ^{و گردانیدیم شما طوایف و قبایل را تا بشناسید بدیستی}
 أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ ^{که گرامی ترین شما نزد خدای پرهیزکارترین شماست بدیستی که خدا داناست آگاه}
 قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَّمْ نَقُولُوا ^{گفتند اهل بادیه ایمان آوردیم از دل بگو ایمان نیاوردید از دل پاک و لیکن}
 قُولُوا اسَلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي ^{گویید اقرار کردیم بزبان و هنوز در نیامد تصدیق قلبی در}
 قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِفَكُمْ ^{دلهای شما و اگر فرمان برید خدای و پیغمبر او نقصان نلند شما}
 مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْءٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ رَّحِيمٌ ^{از ثواب کارهای نیک چیزی بدیستی که خدای آمرزگار است مهربان}
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ^{بدیستی که مؤمنان حقیقی آنانند که بپروردگار خدای و پیغمبر او پس شکی نیستند و گناه}
 بَأْمَانِهِمْ وَأَنْفُسُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ^{بجاستهای ایشان و تنهای ایشان در راه دین خدای ایشانند ایشان راست گویان}

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ

حزب

قُلْ تَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يُعَلِّمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ الْقُرْآنُ الْمَجِيدُ ^۲ بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ ^۱
 مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ^۳ إِذَا مِتْنَا ^۴
 وَكُنَّا تُرَابًا ^۵ ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ^۶ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ ^۷
 الْأَرْضُ مِنْهُمْ ^۸ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ^۹
 كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ ^{۱۰}
 مَرْتَجٍ ^{۱۱}

Handwritten notes in Persian:
 اسم السورة: یعنی قرانی
 اولادش و لذات نه له شلقت داشتند له
 از ایشان پس گفتند کافران این جنید بغایت عجایب است ای جان منیم
 و باشیم خاک بر نیکنه ان باز گردانید نیست دور از شما بحقیقت میلیم آنچه نقصان میکند
 زمین از ایشان و نزد ماست نامه ننگه داشته از تغیر
 دروغ نسبت کردند محمد یا قاتلنا چون آمدند ایشان پس ایشان
 محتاط در کارهای ما

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
 ایا ننداشتند سوی آسمان زیرایشان که چگونه برافراشتیم آنرا
 وَزَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُجُوجٍ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا هَا
 وراستیم آنرا و نیت آنرا هیچ شکافها و زمین
 وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ بَهِيجٍ
 وقلندیم در آن کوههای ثابت و روینیدیم در آن هر شیئی نبات زیبا
 تَبْصِرَةً وَذَكَرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
 برای بنیانی و نیکو رفتن بر هر بنده را بازگردنده با حق و غرض یافتیم از آسمان
 مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَجَبَّ الْحَصِيدُ وَالْخَلْجُ
 آبی بسیار منفعت پس روینیدیم بسبب آن بوستانهای و دانه نباتی درودید
 بِالسَّقَاتِ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ
 حال الله باطلوع و ارتفاع اید مرا ناست آغاز پیوسته بهم برای روزی دادن منبذ را و زنده گردانیدیم بسبب آن
 بَلَدًا مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ
 زبانی مرده را معجزانست بیرون آمدند مردم از زمین دروغ سخن داشتند بیش از ایشان اندک از نوح
 وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثُودٌ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ
 و ملازمان آن چاه و قبله ثمود و عاد و فرعون و اهل قبله لوط بیغیبت
 وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ ثُعَلٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
 و ملازمان آن نبشته یعنی قوم شعب و قومه ملک یمن هر یک ازین دو طایفه را بر سر نیت کردند
 فَحَقَّ وَعِيدُ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ
 پس واجب شد عقاب من ایا عاجز شدم بآفرینش نخست نه الله ایشان در اشتباهند از آفرینش
 جَدِيدٍ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَ
 نو میالمد بدستی بیا فریدید آدمی را و میدانیم آنرا که حدیث نهانی میگوید با او نفس را
 نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ جَبَلٍ الْوَرِيدِ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّانِ عَنِ الْيَمِينِ
 ما نزدیک تریم از او از آن که الله را که گردست چون فرامی یابید و نگه آنرا که از آدمی صادر می شود از او نفس را
 وَعَنِ الشَّمَائِلِ مُعْتِدٌ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ
 و از جانب چپ از هر آشنایی ناوید هیچ گفتاری ملکه نزد اوست نگهبانی حاضر

عشر

وعيد في الوصل
وفي الحالين بـ

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ وَجَاءَتْ
 كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ لَقَدْ كُنْتَ فِي
 غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ
 الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ الْفِيَاذِ
 جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ مَنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ
 الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
 الشَّدِيدِ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
 ضَلَالٍ بَعِيدٍ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
 بِالْوَعِيدِ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ
 يَوْمَ يُنْفَخُ لُجَّتُهُمْ هَلْ أَمْتَلَأْتُ وَقُوفُكَ هَلْ
 مِنْ مَزِيدٍ وَأَزْلِفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ
 هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ

وایک سختی جان دادن برآستی آن موت که بودی از آن میل طبع
 و در روز قیامت در صورت آن وقت روز و عذاب عذاب است و آید
 هر تنی در حالتی که با او رانده بخشد و خواهی برآید و بحقیقت آید بودی در
 بی خبری ازین کار پس زایل گردانیدم از بصیرت پوشش ترا پس بیای تو
 امروز بغایت تیزبین است و گوید یار اواز شیطان این بلا که باز نیست بقدری که نزد من بود بیندازد ای
 در دوزخ هر ناگرونده را ستیزه کاری باز دارند مردم از نیکی ستم بکار بکار کنند
 آنکه بداند با خدای خدای دیگر پس بیندازد او را در عذاب
 سخت گفت یارو ای پروردگار عالم و کاف که گردانیدم او را ولیکن بود حکم از تو
 که ای دور از صواب گوید خدای خصوصیت منید نزد من و حال آنکه بیش فرستاده ام سوی شما
 آنچه بدان ترسیده تغییر کرده نشود حکم بخواه و عقاب نزد من و نه ام من ستم نمائید من بکار نا
 بدارن آن روز که تو را هم مرد دوزخ هیچ پرشای و توید هیچ هست
 زبانی از نزدیک گردانند بهشت را برای پرهیزکاران جز آنکه دور بودند
 در حصول این ثواب است که وعده دادند شمار برای صواب گردانند با خدای آنکه دارند

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا
 وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قُرُونٍ
 هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ
 مِنْ مَحْصٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ
 قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
 مِنْ لُغُوبٍ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
 طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَإِدْبَارَ النُّجُودِ وَاسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ
 قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ
 الْخُرُوجِ أَنَا نَحْنُ الْحَيُّ وَنَحْنُ الْمُبِيتُ وَاللَّيْلِ الْمُسِيرِ
 يَوْمَ تُشْأَقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سَرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرُ

آنکه ترسد از خدای بخشنده بنهانی وایک با دلی باز گردند با حق در آید در آن
 باسلامت آن زمان تقدیر جاویدی است مرا بشارت است آنچه نخواهند در آن بهشت
 و چندا که هلاک گردانیدیم بیش از ایشان اهل دنیا را
 ایاله ایشان سخت گریه ترا بودند ازین کفار پس نفیض گردند در شهرها که
 هیچ گریه کار می هست بدستی در آنها که لغتیم هر آنکه بدست برآید که هست سر و پا
 دلی در آید با ستم دارد گوش و او حاضر بود بفرمان و در آن حال و بحقیقت آید
 آسمانها و زمین را و آنچه میان آسمان و زمین است در مقدار شش روز و رسید با
 هیچ تعب پس صبر کن بر آن طاعت که سبویید و نماز کلام حال آنکه ستم بکارش بود
 از برآمدن آفتاب و پیش از غروب و از پیش از شب و نماز کلام برای
 و بیای بدارن او را در عقاب ملکوت و ستم باش از آنکه خواهی رفت روزی که آواز دهد و یعنی از جای که
 نزدیک حق نزدیک حق در آن روز که شود آواز از یعنی نغمه دوم بسبب بعث و شش روز
 بیرون آمدن از قعر بدستی که ما زندگ میگردانیم و میگردانیم و سبب است باز گشتن
 در آن روز که شکافه شود زمین از ایشان حال آنکه نشناختن را بودند و در آن
 در آن روز که شکافه شود زمین از ایشان حال آنکه نشناختن را بودند و در آن

بیادی در الوقف
 د خعه المنادی
 فی الوصل اح و نه
 الحالین

نَحْنُ اعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ
فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ خَافَ وَاعْبَدَ

وعیدی فی الصلح

سوره انفطار نزلت بکثره نزلت سوره مائده و هی

سوره انفطار نزلت بکثره نزلت سوره مائده و هی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا فَالْحَامِلَاتِ وُقُورًا فَالْجَارِيَاتِ
يُسْرًا فَاَلْمُقْسِمَاتِ أَمْرًا إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ
وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبْلِ
إِنْكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ يُؤَفَّكُ عَنْهُ مَنْ
أَفَّكَ قَدْ أَخْرَجَ صَوْتَ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمَرَةٍ
سَاهُونَ يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ
يُقْتَنُونَ دُوقُوا فَنَتَكُمُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

۲۳۶

عشرا

یومهم مقطوع
وقد ذکر فی المؤمن

أَخَذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ
كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَلَا سَخِرَ لَهُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
فِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ فَوَيْلٌ
لِلسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ
هَلْ آتَاكَ حَدِيثٌ ضَيْفَ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ إِذْ
دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ
مُنْكَرُونَ فَرَأَى إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ فَقَرَّبَهُ
إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بَعْلَامٍ عَلِيمٍ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ
فِي صَكَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

عشرا

۲۳۶

قال سلم

عشرا

لَفْتِ اِبْرٰهٖمَ بِسَبِّتِ كَارِزْكَ شَمَا اِي فَرِشْتَاكَ فَرِشْتَاكَ كَقَتْنَدَ بَدِستِي لَهَا
 اَرْسَلْنَا اِلٰى قَوْمِهِ مَجْرَمِيْنَ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حَجَارَةً
 فَرِشْتَاكَ شَدَا لَهْمَ سَوِي لَرَوِي كَنَاهِ كَارَانِ تَا فَرِشْتِيْمَ بِرِشْيَانِ سَكَمَايِ
 مِنْ طِينٍ مَسْؤَمَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ فَاَخْرَجْنَا
 اَزْ كُلِّ نَشَانِ لَرَدِهْ نَزْدَهْ بِرَوْدِ كَارُوْ بَرَايِ اَزْ حَدِّ تَجَاوَزْ كُنْدَهْ پَسِ بِيَوْنِ اَوْرِدِيْمَ
 مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا
 مَرَلَهْ دَرَانِ دِيَهْ بُوْدَ اَزْ اَمَلِ اِيْمَانِ پَسِ نِيَا فِتْمَرِ دَرَانِ
 غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَتَرَكْنَا فِيْهَا آيَةً
 جَزْ اَمَلِ خَانَهْ اَزْ مَسْلَمَانَا وَلَذٰ اَشْتَرِيْمَ دَرَانِ دِيَهْ دِلِيْلِيْ بِرَقَدَتِ
 لِلَّذِيْنَ تَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ وَفِيْ مُوسٰى اِذَا
 پَسِ اَنَا لَهْ تَرَسَنْدَ اَزْ عَذَابِ دَرْدَنَاكَ وَدَرِ كَارِ مَوْسٰى بِرِشْتِيْ جَوْنِ
 اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ فَقَوْلِيْ
 فَرِشْتَا دِيْمَ اَوْرَا سَوِي فِرْعَوْنَ بِاِحْقَاقِيْ ظَاهِرِ بِيْلِ اِعْرَاضِ لَرُوْدِ
 بَرْكُنِهْ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ جٰحُنٌ فَاَخَذْنَاهُ
 بَا نَا لَهْ اَزْ اَدَاكَ دَوْلَتِ اَوْبُوْدِنْدَ وَلَقَتِ اِيْنَ جَادُوِيْ بِاَدِيَوَانَهْ اَوْرَا پَسِ كَقَتْنَدَ اَوْرَا
 وَجُنُودَهُ فَبَبَدْنَاهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ وَفِيْ عَادٍ
 وَاشْكُرْ هَايِ اَوْرَا پَسِ مَقْدِيْمِ اِيْشَانَا دَرْدِيَا وَاَوْرَا بِاَمَلَاتِ بُوْدَ وَدَرِ قَوْمِ عَادِ
 اِذَا رَسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيْمَ مَا تَذُرُ مِنْ شَيْءٍ
 نِيْزَانِيْجَاتِ جَوْنِ فَرِشْتَا دِيْمَ بِرِشْيَانِ بَادِ بِخِيْشِ نَمِيْلَدَا شَتِ هِيْجْ جِيْزِيْلَا
 اَنْتَ عَلَيْهِ الْاِجْعَلْتَهُ كَالرَّيْمِمْ وَفِيْ ثَمُوْدَ
 لَهْ اَمَدِ بَرَانِ مَرَلَهْ لَرُوْدِ اِيْنْدَا نَا جَوْنِ اسْتِغْنَا بِوَسِيْلَهْ وَدَرْدِيَهْ ثَمُوْدِيْزَانِيْجَاتِ
 اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ فَعْتُوا عَنْ اَمْرِ
 جَوْنِ لَقَتْنَدَ بِرِشْيَانَا بِرِخُوْرَدَارِ بِاَشِيْدَهْ تَا لَهْ اِيْمَانِ اَرِيْدَ بِسِجَارِجِ شَدِيدِ اَزْ فَرِيَانِ
 رَبِّهِمْ فَاَخَذْتَهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ
 بِرَوْدِ كَارِ اِيْشَانِ پَسِ لَرُوْتِ اِيْشَانَا عَذَابِ آسْمَانِيْ وَاِيْشَانِ لَمَانِ بُوْدِنْدَ

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِيْنَ
 پَسِ نَوَاسْتَنْدَ هِيْجْ بِرِجَاسْتِيْ وَبُوْدِنْدَ اَزْ اَشْتَدَارِ عَذَابِ
 وَقَوْمَهُ نَفْحٌ مِنْ قَبْلٍ اَنْتُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِيْنَ
 مَرُوْدَهْ نَفْحِ مَرَلَا لَرُوْدِيْمَ اَزِشِيْ بَدِستِي لَهْ اِيْشَانِ بُوْدِنْدَ لَرُوْمِيْ خَاسِجِ اَزْ فَرِيَانِ خَلَا
 وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاَنَا لَمُوسِعُوْنَ وَالْاَرْضَ
 وَاسْمَانَا بِنَا فَرِشْتَا دِيْمَ بِقَوْتِ وَقَدَرَتِ وَبَدِستِي لَهْ اَمَلَانِيَهْ قَا دِيْمَ بِرَانِيْجَهْ خَوَاصِمِ وَزِيْنِ
 فَرِشْتَانَا فَرِغَمَ الْمَاهِدُوْنَ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا
 لَسْتَرَانِيْمَ اَزْ اَنَلِ پَسِ نِيْكَ لَسْتَرَانِيْكَ نَا وَازْ هَرِ جِيْزِيْ اَفَرِيْدِيْمَ
 زَوْجِيْنَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ فَفَرُّوْا اِلٰى اللّٰهِ اِنِّىْ
 جَعَلْتُ جَنَّتِ تَا مَرَلِ شَمَا پَسِ نِيْكَ پَسِ نِيْاهْ بَرِيْدِ جَدَايِ بَدِستِي لَهْ
 لَكُمْ مِنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
 مَرِشْمَا اَزْ اَوْرَا بِهِيْمَ غَايِيْلَامِ هُوِيْلَا وَاعْتَقَادِ مَلِيْنَهْ بِاَخْدَايِ خَلَايِ
 اٰخَرَ اِنِّىْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ كَذٰلِكَ مَا اَتٰى
 دِلِيْلِيْ بَدِستِي لَهْ مَرِشْمَا اَزْ اَوْرَا بِهِيْمَ غَايِيْلَامِ هُوِيْلَا كَارِ بِجَنَاسْتِ نِيَا مَرِشْمَا
 الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ جٰحُنٌ
 بِاَنَا لَهْ بِيْشِ اَزِشْيَانِ سَمَافَرِدَ هِيْجْ بِهِيْجَرِيْ مَرَلَهْ لَقَتْنَدَ جَادُوِيْ بِاَدِيَوَانَهْ
 اَتَوَا صَوَابَهُمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ فَتَوَلَّوْا عَنْهُمْ فَمَا
 اِيَا وَصِيْتِ لَرُوْدِنْدَ لِيْلِيْلِيْ بِاَنِ لَقَتْنَدَ اِيْشَانَا لَرُوْمِيْدَ اَزْ حَدِّ لَرُوْدِنْدَ پَسِ اِعْرَاضِ اَزِشْيَانِ لَهْ نِيْمَ
 اَنْتَ بِمَلُومٌ وَذَكَرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ
 تَقَ مَسْتَحَقِّ مِلَا مَتِ وَبِنَدَهْ جَعْمِ لَهْ بَدِستِي پَسِ نِيْدَ سَوَدِ كُنْدَهْ اَمَلِ اِيْمَانَا
 وَمَا خَلَقْتُ الْاِنْسَ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنَ مَا اَرِيْدُ
 وَنِيَا فَرِيْدِيْمَ پَرِيْلَا وَادْعِيْلَا مَرَلَا تَا پَسِ نِيْدَنَدَ مَرَلَا نِيْ خَوَاصِمِ
 مِنْهُمْ مَنْ رَزَقَ وَمَا اَرِيْدُ اَنْ يُّطْعَمُوْنَ
 اَزِشْيَانِ هِيْجْ رُوِيْ وَنِيْ خَوَاصِمِ لَهْ طَعَامِ دَهَنْدَمَرَلَا
 اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ
 بَدِستِي لَهْ خَلَا اَوَسْتِ رُوِيْ دَهَنْدَمَرَلَا خَلَاوَنْدَ قَدَرَتِ تَمَامِ

عشره ۴

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

سوره نازعات که در آن ۴۶ آیه است
و در آن ۱۸۰ حرف و ۱۸۰۰۰ حرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۷ وَكِتَابٍ مُسْطُورٍ ۷ فِي رَقٍّ مَنُشُورٍ ۷
وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۷ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۷ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۷
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۷ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۷ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ ۷
مُدَّارًا ۷ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۷ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۷
الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۷ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ
جَهَنَّمَ دَعَاءَ هَذِهِ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۷
أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۷ إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا ۷
أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَمْ أَنْتُمْ خُنُوفُونَ ۷ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۷

۲۸۶

عشره

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۷ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ ۷ وَوَقَّعَهُمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْحَرِيمِ ۷

هَٰذَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۷ مَتَّكِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۷ وَزَوَّجْنَاهُمُ نَحُورَ عِينٍ ۷ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۷ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۷
وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۷ يُتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٍ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ ۷ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ خَمْرٌ ۷ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۷ لَوْلَا مَكْنُونٌ ۷ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۷ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۷ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّعِيرِ ۷
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۷ أَنَّهُ هُوَ الرَّحِيمُ ۷ فَذَكَرْنَاكَ يَا نَذِيرٌ ۷ بَدَّلْنَاهُ مِنْ قَبْلُ بَكَاهِنَ وَلَا مَجْنُونٍ ۷

فَكِهِينَ

وَاتَّبَعَتْهُمْ

ذُرِّيَّتُهُمْ
ذُرِّيَّتُهُمْ
ذُرِّيَّتُهُمْ
ذُرِّيَّتُهُمْ

۲۸۷

۲۸۸

بِغَمَّتْ بِلِقَاءِ رَبِّكَ
فِي الْبَقَرَةِ

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَّيْتُ بِهِ رَبِّيَ الْمُنُونُ قُلْ
 يانہ کہ میگوید او شعر گوینده است چشم میباید باو حادث روزگار را بگو
 تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ أَمْ تَأْتِيهِمْ
 چشم دارید بدستی که من باشم از منظران یانہ کہ میفرماید ایشان
 أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ أَمْ يَقُولُونَ
 عقول ایشان باین احوال فایسند یانہ کہ ایشان از روی نادان حد درگذرند یانہ کہ میگویند
 تَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا
 از خود گفتند بقرآن نه که ایمان نمی آید پس بیاورید سخنی مانند قرآن اگر هستید
 صَادِقِينَ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ
 راست گویان یانہ که آفریده شده اند بی هیچ چیزی یانہ کہ ایشان آفریننده خودند
 أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ أَمْ عِنْدَهُمْ
 یانہ کہ آفرینند آسمانها و زمین را نه که یقین ندارند در اعتقاد خود یانہ کہ نزد ایشان
 خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُصِيطِرُونَ أَمْ هُمْ سَلَامُ السَّمْعِ
 خزانهای پروردگار یانہ که ایشان اهل غلبه و استیلا اند یانہ که ایشان از دانی کسی استماع
 فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعْمِلَهُمْ بَسُلْطَانٍ مُبِينٍ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ
 دران سلم پس بیاورید شریعت ایشان حقیقا مبرا یانہ که مرا و راست دختران
 وَلَكُمْ الْبَنُونَ أَمْ تَسْلَهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ
 و شما را راست پسرا یانہ که میخواهی از ایشان مزدی که ایشان از ثقل آوان توان بارند
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا
 یانہ که نزد ایشانست علم اسرار که ایشان می پنهانند یا می نویسند یانہ که میخواهند رسائیدن مکرری
 فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرُ اللَّهِ
 پس آنانکه نکرودیدند ایشان مغلوبند نه از گشتن وان یانہ که مر ایشانست خدا و پیغمبر
 سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 پااست خدای از آنچه شرک می آرند و اگر بینند باره
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ
 از آسمان فاده بریشان میگویند این ابری است برهم نشسته

عب
 المَسْطُورُونَ بالسَّيْنِ
 زَلَّ جَعْدٌ وَبَيْنَ الصَّادِ
 وَالزَّأْيِ ضَرْقُ خَعِجْ

عشره

عب

فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ
 پس بگذار ایشان را تا رسند بروز ایشان که دران بینند آوان فغده اولی
 يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 دران روز که باز ندارد از ایشان بدخواهی ایشان هیچ چیز را و نه ایشان باری کرده شوند
 وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
 و بدستی که مرانند که آوردند شک عذاب پیش از آن عذاب قیامت چون قتل و کشتن بیشتر
 لَا يَعْلَمُونَ وَاضْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 نمیدانند و صبر کن برای حکم پروردگار تو بدستی که تو نگاه داشته باشی و تسبیح
 نَحْمَدُ رَبَّكَ حِينَ تَقُومُ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ الْكَوْمِ
 بستانیش پروردگار تو نگاه داشته باشی و بعضی از شب نماز گذارند

سُورَةُ النَّجْمِ نزلت بکماله الامم الذين يجنبون كبرياء الامم نزلت
 عيسى بايتها اثنتا عشر سنه كوفي واين نصري وكلامها ٣٦ ورواها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى وَمَا يَنْطِقُ
 بحق ثواب لو كذب و ان چون غروب کند بضلالت منسوب نیست و در امور معادیه و غیره
 عَنْ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى عَلَيْهِ شَدِيدُ الْقُوَى ذُو
 از آرزوی نفس خود نیست قرآن یا سخن مدبرانی از نزد خدای و در امور معادیه و غیره تمام معنی و بنیاد
 مَرَّةً فَاسْتَوَى وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ
 و در تمام پس ایستاد بر صوفی و حال آنکه آن ملک بطرفی شریفتر بود یعنی فوق شدی پس نزول کرد پس علق شد پس گشتن
 قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى
 مانند مقدار دو کمان یا نزدیکتر بقیاس پس وحی فرستاد خدای بسوی بند خود یا وحی آورد جبریل بسوی
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى
 اعتقاد کذب نکرد دل محمد از آنکه دید بعضی خود از صورت اصلی جبریل یا با سینه دیدن خدا و با آنچه میدید

يَلْقَوْنَ
 للظهور
 ٢٨٤
 عشره
 افتخرونهاش

بعد از این کتب بالآه و هیا و الدش
 جمیع المصاحف

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ
 وَعِشْقَتِ دِيَاوَلِ بِيَارِ دِيلَر نَزْد درخت له در نهایت جنت است درسماء
 عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا
 نَزْدان سدره است بخت بای گرفتن چون می آمد بان درخت با نجه
 يَغْشَى مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ
 عی امد از ملک با غیران مایل نشد چشم رسول از نجه بودند بروت و تجاوز کردند از روت ان بحقیقت دید از
 آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَ
 نجای قدی برورد کارو آیات بزرگتر از آیات دیدید ان دو صفر را وان
 وَالْعُزَّىٰ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخَرَىٰ عَسَىٰ أَلْكُمْ
 منم سیم له باز پس ترست برشت ایا مر شمار است
 الذِّكْرُ وَلَهُ الْأَنْثَىٰ تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ إِنْ
 زینه و مر خدای است مادینه ان قسمت له گردند آنکه که چنین بود قسمتی بود جیف نیت
 هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْنَاهَا أَنْتُمْ وَأَبَاوُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 این اسامی ملر نامهای له وضع کردند از اسما و پدران شما نفس تاد
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا
 خدای بشود ان اسما هیچ متابع نمی نمایند ملر کما و انما
 تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ
 له دوست نفس اماره شما و بحقیقت امد بدیشان از پروردگار ایشان قران و بیان
 أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ
 یانه له مرادی است انچه خواست پس مر خدای است ان جهان و این جهان
 وَكُم مِّن مَّلِكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تَغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا
 و بیا فرشته در اسمانها له فایده نمده
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ إِنْ الَّذِينَ
 ملر از ان پس له دستوری ده خدای مرانرا که خواهد و پسندد بدستی له انانله
 لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُوعُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأَنْثَىٰ
 ایمان نیارند ان جهان مرانیه نام میزنند فرشتگانرا چون نام نهادن مادینه

عشر ۲

حزب ۷۴

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ
 و نیت مرایشان بدان هیچ دانشی متابع نمی نمایند ملر کما بدستی کما
 لَا يَغْنَىٰ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا
 فایده نمده بجای نیت و صدق هیچ چیز پس اعراض ان از انکس له اعراض از یاد آوردن
 وَلَمْ يَزِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ
 و نخواست ملر سالد زنگانی این جهان ان طلب نهایت رساند از دانش بدستی
 رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ عَنِ ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ
 له پروردگار تو هست دانایانله مر هست از دین او او دانای ترست بانه راه یافت
 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَلْجِزِي الَّذِينَ
 و مر خدای است انچه در اسمانهاست و انچه در زمین است با یاداش دهد انانله
 أَسَاوًا بِمَا عَمِلُوا وَتَجْزِي الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنَىٰ
 له بدی گردند با نجه کرده باشند و یاداش دهد انانله له نیلوی گردند بخت نیت
 الَّذِينَ تَحْتَنِبُونَ كَبَّارُ الْأَثَرِ وَالْفَوَاحِشُ إِلَّا
 انانله دوری مینماید از کناهان بزرگ و کارهای شنیع ملر
 اللَّيْمُ إِنْ رَبِّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
 از کناهان خورد بدستی له پروردگار بسیار آمرزنده است او دانای ترست بحال شما
 إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ
 چون نو بدید آورد شمار از زمین و چون شما نهان بودید در شکمهای مادران
 أُمّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ
 شما پس نسبت سلیدن بطهارة و صلاح تنهای شمار او دانای ترست بانه بر میگزیند
 أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ أَعْنَدَهُ
 آیات دیدی انانله له اعراض کرد از ایمان و داد اندک از مال و باز ایستاد از عطا پس از ان
 عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ أَمْ لَمْ يَدْنًا بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ
 دانش نهانی پس و می بیند و می بیند بانه که نیاکا هانیده اول با نجه در نامه
 وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ إِلَّا نَزْرُ وَارِدَةٍ وَزَرَ الْآخِرَىٰ
 و ابراهیم است ان بیغیر که تمام ادا کردند و مقرر له بر ندارد هیچ نفسی بردارند و زار آخری

عن من مقطوع وقد ذكر في النور

عشر ۳

ع كبر

ع ۳۰ امهاتكم

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ^{بسیار} وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ ^{بسیار}
 عَيْنُونَا ^{بسیار} فَالتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ^{بسیار} وَحَمَلْنَاهُ
 عَلَى ذَاتِ الْوَاجِ ^{بسیار} وَدُسِّرَ جَنَّتِي بِأَعْيُنِنَا ^{بسیار} جَزَاءً لِمَنْ
 كَانَ كُفِرًا ^{بسیار} وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً ^{بسیار} فَهَلْ مِنْ
 مُدَكِّرٍ ^{بسیار} فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي ^{بسیار} وَنُذِرُ ^{بسیار} وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
 الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ ^{بسیار} فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ^{بسیار} كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ
 كَانَ عَذَابِي ^{بسیار} وَنُذِرُ ^{بسیار} إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا ^{بسیار} صَوَّارًا
 فِي يَوْمٍ ^{بسیار} خَسِيسٍ ^{بسیار} مُسْتَقَرٍّ ^{بسیار} تَنْزِعُ النَّاسَ ^{بسیار} كَأَنَّهُمْ
 أَجْجَارُ ^{بسیار} نَخْلٍ ^{بسیار} مُنْقَعِرٍ ^{بسیار} فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي ^{بسیار} وَنُذِرُ
 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ ^{بسیار} فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ^{بسیار}
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ ^{بسیار} بِالنُّذُرِ ^{بسیار} فَقَالُوا أَبَشَرًا ^{بسیار} مِنَّا
 وَاحِدًا ^{بسیار} تَتَّبِعُهُ ^{بسیار} إِنَّا إِذَا لَبِى صَلَاحٍ ^{بسیار} وَسُعْرَاءُ ^{بسیار} أُلْقِى
 الذِّكْرُ عَلَيْهِ ^{بسیار} مِنْ بَيْنِنَا ^{بسیار} بَلْ هُوَ كَذَابٌ ^{بسیار} أَشَرُّ

وَنُذِرُ فِي الْوَصْلِ
 فِي الْوَصْلِ السَّجَّةِ
 وَفِي الْحَالِيزِ

عشر

١٨٤

سَيَعْلَمُونَ ^{بسیار} غَدًا ^{بسیار} مِنَ الْكَذَابِ ^{بسیار} الْأَشْرَرِ ^{بسیار} إِنَّا
 مُرْسِلُوا ^{بسیار} النَّاقَةِ ^{بسیار} فِتْنَةً ^{بسیار} لَهُمْ ^{بسیار} فَارْتَقِبْهُمْ ^{بسیار} وَاصْطَبِرْ ^{بسیار}
 وَنَبِّئْهُمْ ^{بسیار} أَنَّ الْمَاءَ ^{بسیار} قِسْمَةٌ ^{بسیار} بَيْنَهُمْ ^{بسیار} كُلُّ شَرْبٍ ^{بسیار} مُحْتَضَرٌ ^{بسیار}
 فَنادُوا ^{بسیار} صَاحِبَهُمْ ^{بسیار} فَتَعَالَى ^{بسیار} فَعَقَرُ ^{بسیار} فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي ^{بسیار} وَنُذِرُ ^{بسیار} إِنَّا أَرْسَلْنَا ^{بسیار} عَلَيْهِمْ ^{بسیار} صَيْحَةً ^{بسیار} وَاحِدَةً ^{بسیار}
 فَكَانُوا ^{بسیار} كَهَشِيمٍ ^{بسیار} الْمُخْتَضِرِ ^{بسیار} وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ^{بسیار}
 الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ ^{بسیار} فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ^{بسیار} كَذَّبَتْ
 قَوْمُ لُوطٍ ^{بسیار} بِالنُّذُرِ ^{بسیار} إِنَّا أَرْسَلْنَا ^{بسیار} عَلَيْهِمْ ^{بسیار} حَاصِبًا ^{بسیار} إِلَّا آلَ
 لُوطٍ ^{بسیار} نَجَّيْنَاهُمْ ^{بسیار} بِسَحَابٍ ^{بسیار} نَعِيمٍ ^{بسیار} مِنْ عَذَابِنَا ^{بسیار} كَذَلِكَ
 جَزَيْنَا ^{بسیار} مَنْ شَكَرَ ^{بسیار} وَلَقَدْ أَنْذَرْتَنَّا ^{بسیار} فَمَارُوا ^{بسیار}
 بِالنُّذُرِ ^{بسیار} وَلَقَدْ رَاودُوهُ ^{بسیار} عَنْ صَيْفِهِ ^{بسیار} فَطَمَسْنَا ^{بسیار}
 أَعْيُنَهُمْ ^{بسیار} فَذُوقُوا ^{بسیار} عَذَابِي ^{بسیار} وَنُذِرُ ^{بسیار} وَلَقَدْ جَعَلْنَا ^{بسیار}
 بُكْرَةَ ^{بسیار} عَذَابٍ ^{بسیار} مُسْتَقَرٍّ ^{بسیار} فَذُوقُوا ^{بسیار} عَذَابِي ^{بسیار} وَنُذِرُ ^{بسیار}

وَنُذِرُ فِي الْوَصْلِ
 فِي الْوَصْلِ السَّجَّةِ
 وَفِي الْحَالِيزِ

عشر

١٨٤

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
وَجَعَلْنَا اسان كرداينده قرازا براي رفتن پند بپرست
وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا
وَجَعَلْنَا امده بكن فرعون بيم كنند كان موي و مرون تلبس نمودند بچراغها و سحرها
فَاَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ أَكْفَأُ رُكُومٍ خَيْرٌ
پس عتاب داديم ایشانرا عتاب نمودن غالب توانا ايا كافران شما اي اهل كفا بهتر است بعد
مِنْ أُولَئِكَكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ أَمْ
از انا نه بر شومد بانه كه شما راست خط نيز اي از عتاب اخير در كتب متقدم بانه
يَقُولُونَ خَنْ جَمِيعٍ مُنْتَصِرٍ سَيَهْنُ الْجَمْعُ وَ
كه ميگويند ما جمعايم منتصر از طغيان زود بود كه منيت كنند از جمع
يُولُونَ الدُّبُرِ بَلْ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ
وروي كردانند از لشكر اسلام نه كه قیامت زمان وعده ایشانست و قیامت تبت
أَدْنَى وَأَمْرُهُمْ إِنْ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَعِيرٍ يَوْمَ
و تلخ تر بدستی كه نگاه كاراك در كرامايد و اشتها اخير روزي
يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ
كه كشند ایشانرا در آتش بر رويهاي ایشان بحشه اثراتش درونج
إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ
بدستی كه صجيزي تا افنديم بالذانه و صلت و نيت فومان مگر يك كلمه كه
كُلٌّ بِالْبَصَرِ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَ عَمَّكُمْ فَهَلْ
چون كنند بچشم بحقيقت هلاك كرداينده اشال شمارا در كندين همچ
مِنْ مُدَكِّرٍ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلٌّ
پند گيرنده و صجيزي كه كردند انرا در صحايف اعمال ميان بخت و هر
صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
كاري كوچك و بزرگ نبشته است بدستی كه پر هيزكاران در بهشتها اند
وَنَهَرٍ فِي مَقْعَدِ صَدَقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ
و جويها در مقامی بسند بيه نزد حضرة پادشاهي توانا

عشره

سورة الرحمن عز وجل نزلت بكما لا قولها يسئل من في السموات والارض
نزلت بالدين ثم الانسان آياتها ثمان و سبعون كوفي و ست بصري كلها اربعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ
خدای بخشاننده اسوزانده محمد قزان بواسطه جبريل ادي و آموخايد اول نطق فصيح
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ وَالْجَمُّ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
افتاب و ماه ميروند و بحسان معلوم و نبات بي ساق و درخت فومان بردارند اول
وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ أَلَّا تَطْغَوْا فِي
و آسمانرا برافراشت و نيهاد الت وزن را كه از حد در ملذذيد در
الْمِيزَانَ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا
كار اوزان و محافظت نمايد سنجيدن را براسطه و سبب زيان سازيد
الْمِيزَانَ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ فِيهَا فَكْهَةٌ
توازن را و زمين قرار جای كرداينده انرا براي فديكان در زمين است جنس ميوه
وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
و درخت خرمي خداوند غلاف شلوفه و دانه خداوند كاه
وَالرَّيْحَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ خَلَقَ
و روزي ادي پس بلكام نعتفاء پروردگار شما تلبس مينمايد اي ادي و پري
الْإِنْسَانَ مِنْ مَصْلَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ
ادمي انكل خشك چون كل نجنه و افريد پد پري را از
مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
بلي دود از آتش پس بلكام نعتفاء پروردگار شما تلبس مينمايد اي ادي و پري
و الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبِينَ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
دو مشرق و دو غرب پس بلكام نعتفاء پروردگار شما تلبس مينمايد اي ادي و پري

عشره

والريحان ش

مَرَجَ الْخَرَيْنَ يَلْتَقِيَانِ ^{بیاخت دو دریا شود و شین حال الله بهر چه در میان آن دو دریاست حایلی از حد تجاوز نمی نمایند} لَا يَبْغِيَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} يُخْرِجُ مِنْهُمَا الْقُلُوبَ ^{ای آدمی و پری بیرون می آید از آن دو بحر مروری بزرگ}

وَالْمَرْجَانُ ^{و مروری بخورد} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ ^{ای آدمی و پری و مروری است}

فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ^{در دریا چون کوه ها} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ^{مر انسان له بر روی زمین است} وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ^{و باقی ماند ذات پروردگار حق خداوند عظمی و عظیم است}

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} يُسْأَلُ مِنْ فِيهِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ^{آسمانها و زمین است هر روزی او در کاری در گشت و حرکت است}

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} سَيَفْرُغُ لَكُمْ ^{ای آدمی و پری زود بود که نوبت حادث بوقوع حادث شما رسد}

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ^{ای کفر و پری وادی اگر توانید که بیرون شوید از}

إِلَّا بِسُلْطَانٍ ^{کناره ها} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} يُرْسَلُ ^{بهمه و طلبه و جودان ممکن}

عَلَيْكُمْ شَوَاطِيرُ ^{بر شما زبانه ها} مِنْ نَارٍ ^{و من لکله} فَلا تَنْصُرَانِ ^{پس منتفع نباشید از غلاب}

وقفه علی آیه بالا
و وقفه الباقی
بغیر الف

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

فَكَانَتْ ^{پس شود} وَرْدَةً ^{کل رنگ} كَالْدِهَانِ ^{چون روغن زیت پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

فَيَوْمَئِذٍ ^{پس در آن روز} لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ ^{نرسند برای استعلام از گناه خویش هیچ آدمی و پری پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

رَبُّكُمَا ^{پروردگار شما تلبس می نمایند} يُعْرِفُ ^{شناختن} الْمُجْرِمُونَ ^{از سواد وجه پس گرفته شود}

بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ^{بمویها پیشانی و قدمها} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي ^{اینان دوزخ است} يُكَذِّبُ ^{تلبس می نمود} بِهَا ^{انرا} الْمُجْرِمُونَ ^{گناه کاران} يَطُوفُونَ ^{طواف کنند}

بَيْنَهَا ^{میان آن} وَبَيْنَ حَمِيمٍ ^{و میان ابی نعیات گرم} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

وَلَمَنْ خَافَ ^{و مران را} مَقَامَ رَبِّهِ ^{راست که ترسد از موقف حساب پروردگار} جَنَّاتٍ ^{دو بهشت عدل} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

تُكَذِّبَانِ ^{تلبس می نمایند} ذَوَاتَا ^{ای آدمی و پری} أَفْنَانٍ ^{دو خداوند شاخه های درختان} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

فِيهِمَا ^{در آن دو جنت است} عَيْنَانِ ^{دو چشمه که می روند} جَرَّانٍ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

فِيهِمَا ^{در آن دو جنت است} مِنْ كُلِّ فَاكِهِ ^{از هر میوه} زَوْجَانِ ^{دو صنف میوه} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

تُكَذِّبَانِ ^{تلبس می نمایند} مُتَّكِئِينَ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} عَلَى ^{و معروف و دیگران} فَرْشٍ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

بَطَانُهَا ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} مِنْ ^{و استرها} اسْتَبْرَقٍ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

وَجَنَّاتٍ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند} دَانٍ ^{و استرها} فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ^{پس بطلب نغته پروردگار شما تلبس می نمایند}

من استبرق بکوش

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ
 وَبَنَاجٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَوْشٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ
 وَحُورٌ عَيْنٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ جَزَاءُ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
 وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا وَأَصْحَابُ
 الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ وَطَلْحٍ
 مَّنضُودٍ قُضِّلَ مَمْدُودٍ وَمَاءٌ مَّسْكُوبٌ وَفَاكِهَةٌ
 كَثِيرَةٌ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ وَفُشٌّ
 مَّرْفُوعٌ إِنَّا أَنشَأْنَا هُنَّ إِنشَاءً فَجَعَلْنَا هُنَّ
 أُنثَىٰ عَرَبًا أَرَابًا لَا أَصْحَابِ الْيَمِينِ
 ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ
 مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ فِي سُمُومٍ وَحَمِيمٍ وَظِلٍّ مِنْ
 تَحْمُومٍ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
 مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ
 مَنَعْنَاهُمْ أَنْ يَلْبِغُوا فِي مَدَامَتِمْ مِثْلَ مَا كَانُوا يَلْبِغُونَ

وَمِنْ خَفَضِ وَجْهِهِ
لِلْجَوَادِمِ يَقِفُ عَلَى
يَشْتَهُونَ

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
 أَنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوَ الْآخِرُونَ الْأَوَّلُونَ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ
 ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ لَا تَكُونُونَ
 مِنْ شَجَرٍ مِنْ رَقُومٍ فَمَا لَوْ أَنَّ مِنْهَا الْبُطُونَ
 فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنْ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شَرْبَ الْهَمِيمِ
 هَذَا نَزْهَمُ يَوْمَ الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ
 أَفَرَأَيْتُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ أَنشَأْنَا لَهُمْ آلِهَافًا
 تُدْرِكُونَ لَنُخْلِقَنَّهُمْ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ فَلَوْلَا تَعْلَمُونَ
 وَنُفِثْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ
 النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَأَيْتُمْ
 مَا تَحَدَّثُونَ أَنْتُمْ تَرْذَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
 إِنَّا لَنَشُدُّكُمْ بِأَيْدِينَا وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا مَزَاجٌ

عشر
التسع التاسع
اونضاختان

فَالْوَنَ بغير همزة

في ما مقطوعة
وفيها خلاف

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 او نخستین همه چیزهاست و باقی بعد از همه و ظاهر و باطن و او به هر چیزی داناست
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 او آن خداست که آسمانها و زمین را در مقدار شش روز
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
 پس ایستاد بر عرش بتقدیر احکام میداند آنچه در زمین
 وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
 آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرو می آید بآن و آنچه بر می آید
 فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 در آن بود و او با شماست به علم و قدرت هر جا هست و خداوند بداند آنچه میکنید
 بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ رُجُوعُ الْأُمُورِ
 بیناست بر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و با جمیع خدای بازگردانند کارها را
 يُوجِزُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِزُ النَّهَارَ
 در می آرد شب را در روز و در می آرد روز را در شب
 فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 در شب و او داناست بدانچه در ضمیر است
 آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ
 ایمان آرید بخدا و پیغمبر فرستاده او و بنفقه کنید از آن مال که گردانید شما را خدای متصرفان
 فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ
 در آن پس از آنکه ایمان آوردند از شما و بنفقه کردند مرا ایشانراست مزدی بزرگ
 وَمَالَكُمْ لَا تُمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ
 و چیست مر شما که ایمان نمی آرید بخدا و پیغمبر
 يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِهِ بِكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
 میخواند شما را تا ایمان آرید به پروردگار شما و حقیقت گرفت
 مِيثَاقَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 عهد شما را در آنکه بایا عطاء عقل و صب و دلایل آن هستید شما را و در آن زمان

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
 او آن خداست که بر بنده خود محمد آیههای روشن در اعجاز
 لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 تا بیرون آرند شما را از تاریکیها سوی روشنائی
 وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَلِيمٌ
 و بدیستی که خداوند بشما مهریاست بخشایش کند
 وَمَالَكُمْ إِلَّا أَنْتُمْ أَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
 و چیست مر شما که نه نفقه نمیکند در راه خدای و میراث است متوجه
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
 اهل آسمانها و زمین یکسان نبود از شما مالمی که نه نفقه کرد
 مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلْ أُولَئِكَ أَكْثَرُ
 پیش از فتح و قتال کردند و آنکس که بیش از آنکه
 مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا
 از آنانی که نفقه کردند پس از آن و قتال کردند و هر یک از دورا
 وَعَدَ اللَّهُ الْخَسَنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 وعده داد خدای ثواب نیلوتر و خداوند بداند کار میکنید اکامست
 مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ
 کس است آنکس که وام دهد خدا را وام دادنی نیلوی پس دوبار گرداند
 لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ
 برای و مر او راست مزدی نیکو در آن روز که بیتی تو مردان با ایمان
 وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 و زنان با ایمان میشتابند روشنائی اعمال ایشان در پیش ایشان
 وَبِأَيِّمَانِهِمْ لَبُشْرِيكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 و به چه دست راست ایشان مر شما را بشارت میدهم امروز بوستانهای که میروید از زیران
 الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 رودها جاودان باشید در آن آن جزای پیروزی بزرگست

وَكُلٌّ فِي صُحُفٍ شَامٍ
 و کل در صحیفه شام
 ع ۹ عشر

فِيضَعُفُهُ د فَيَضَعُفُهُ ك

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 دران روز که گویند مردان باغاف و زنان باغاف مرانرا که بگویند
 انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا وراءكم
 نگرید ما تا استفادت نمایم از روشنی شما بازگردید بار جای شما دنیا را بپوش
 فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له ثاب
 پس طلب کنید روشنی پس بید کرده شود میان منافقان و منافقات حاطی مرتفع را و در
 باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب
 درون آن باب دران بود بخشایشی مونسنا و خارج باب از آن جهه بود عذاب منافقان
 ينادونهم الذين كن معكم قالوا بلى ولكنكم
 ندا کنند مونسنا منافقات ایان بودیم باشما متفق بر اسلام گوینداری و لیکن شما
 فنتم انفسكم وتربصتم وارتمتم وغرکم الاماني
 درفته فتنید تنهای خود را و چشم میداشتید انقلاب دولت اسلام و بشک می بودید و فریفت شما را از رویهای
 حتی جاء امر الله وغرکم بالله الغرور قالوهم
 تا که آمد فرمان خدای بخت و فریفت شما را بخدای دیو فریبنده پس سرور
 لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا
 نگیرند از شما هیچ بدلی و نه از انانله کافرید
 ما ویکم النار هی مولیکم و بشیر المصیر
 بظاهر جای شما آتش است او اولی است شما و بدای جای باز آتش است
 ألم یان للذین آمنوا ان تخشع قلوبهم لذكر
 ای هشام نیامد مرانرا که بگویند که نرم شود دلهای ایشان برای یاد آوردن
 الله وما نزل من الحق ولا یکنوا کالذین
 خدای و آنچه فرود آمد از قرآن و نباشند چون انانله
 اوتوا الکتاب من قبل فطال علیهم الامم
 داده اند ایشانرا نامه اسمانی ازین پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار
 ففست قلوبهم وکثیر منهم فاسقون
 پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از ایشان خارج اند از طاعت خدای

الامانی

الحق و قفله و لا یکنوا بالشاء

ولا یکنوا

اعلموا ان الله یحیی الارض بعد موتها قد بینا
 بدانید که بدستی خدای زنده میکند زمین را پس از مردن آن بحیثیت بیات نریم
 لکم الايات لعلکم تعقلون ان
 برای شما دلایلی تا مگر شما دریابید بدرستی
 المصدقین والمصدقات واقضوا الله قرضا
 که مردان صدقه دهند و زنان صدقه دهند و انانله قرض دهند خدایا قرض دادنی یار
 حسنا یضاعف لهم ولهم اجر کثیر والذین
 دوباره گرداند برای ایشان و مرایشانراست مزدی تمام و انانله
 امنوا بالله ورسوله اولئک هم الصديقون
 ایمان آورند بخدای و پیغمبر ایشان ایشانند بغایت راست گویان
 والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم و
 و بامثل شهادت نزد پروردگار ایشان مرایشانراست مزد ایشان و روشنی طاعت ایشان
 الذین کفروا وکذبوا باياتنا اولئک اصحاب
 و انانله کافرید و تکذیب نمودند آیاتهای ما را ایشانند ملازمان
 الجحیم اعلموا انما الحیوة الدنیا لعب و هو ورنیه
 دوزخ بدانند که زندگانی این جهان بازی است و مشغول و ارایش
 و تفاخر ببنیکم و تکاثر فی الاموال والا اولاد
 و سبب نخر کردن در میان شما و سبب غلبه جستن بثلثت در مالها و فرزندان
 کمثل غیث اعجب الکفار بانه ثم یهجم
 چون مانند باران سخت است که بشکفتد از مثلان نعت خدایا رستن آن پس خوش ایشان
 فتریه مصفرا ثم یكون حطاما و فی
 پس پختن آنرا زرد پس شود گیاه خشک و دران
 الاخرة عذاب شدید و مغفرة من الله
 جهان عذابی سخت است و آمرزشی از خدای
 و رضوان و ما الحیوة الدنیا الا متاع الغرور
 و خوشنودی و نیست زندگانی این جهان مگر بخت داری فیه

دص

یضعف دک

۴۶

عشر

سَا بِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 بیشترین سوی از پروردگار شما و بهشتی که پهنای آن
 كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
 چون پهنای آسمان و زمین است ساخته اند برای آنانی که ایمان آورده اند بخدا و پیغمبرانش
 ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 این ثواب بخشش خداست بدهد آنکه خواهد و خداوند بخشنده و داننده است
 مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي نَفْسٍ مِنْكُمْ
 چیزی نرسد هیچ رسد در زمین و نه در تنهای شما
 إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 مگر نه در کتابی که پیش از آن بودیم از انقباض بدستی که انبساط بر خدای
 يَسِيرٌ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
 آسانست تا اندوه من نشود بر آنچه فوت شود از شما و نشود فرح از آنچه بآید بر شما
 وَاللَّهُ لَا يَجِبُ كُلَّ خَيْرٍ فَخَرِ الَّذِينَ يَجْلُونَ وَيَأْمُرُونَ
 و خداوند دوست ندارد هر خیرمانند بخیزند و امر نمایند و فرمان بدهند مردم
 النَّاسَ بِالْجَحْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ
 با مساکین و هر که اعراض کند از او و از خدای بدستی که خدای دوست و نیاز ستوده
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ
 محفقت فرستادیم پیغمبران ما را با بشارات روشن و فرو فرستادیم با ایشان کتاب آسمانی
 الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ
 و ترازو را تا قیام نماید مردمان بعدالت و فرو فرستادیم آهن را درانت حربی سخت
 وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ
 و سودمند است برای مردمان تا ظاهر گردد خداوند آنرا که یاری دهد و پیغمبر او را خال الله غایب است از نظر ایشان
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
 و محفقت فرستادیم نوح را و ابراهیم را و بدیدادیم در فرزندان ایشان پیغمبری
 فَتَمَّتْ مِنْهُمْ مَهْدٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
 و جای پس از ایشانست بعضی راه یافته و بسیاری از ایشان خارج اند از طاعت خدا

لکلام موعظه
 بلا خلاف
 فان الله العنفي بغير
 هو
 فان الله العنفي
 بغير هو
 المدينه والشام

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ
 پس از پی در آوردیم بر عقب ایشان پیغمبران ما و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم
 وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
 و دادیم او را کتاب او و بدیدیم در دلهای آنانکه متابعت نمودند او را مهربانی
 وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاَهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا
 و بخشودن بر یلدا و ترسیدنی را که نو بدید او را بدیدان و فرزند نلدیم از او بر ایشان را
 ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
 برای جستن رضای خدای پس نگاه نداشتند آنرا سبقت را بخانه نگاه باید داشت پس دادیم آنرا
 الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
 که ایمان آورده اند از ایشان مزد ایشان و بسیاری از ایشان خارج انداز طاعت خدا
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
 ای آنانی که ایمان آورده عیسی ترسید از خدا و ایمان آرید پیغمبر او محمد
 يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا
 تا دهد شما را خدای دو نصیب از بخشایش خود و بدید کند برای شما روشنی
 تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 که لزدید بان بر صراط و امر و شما را و خدای امر و کار است مهربان
 لِيَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ الْأَيُّ قَدَرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ
 تا ندانند اهل کتاب که ایمان نیار و درند که کار آنکه توانا اند بر چیزی از عطای خدا
 اللَّهِ وَلَئِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 و آنکه مطلق فیض تصرف خداست بدهد آنکه خواهد و خداوند بخشنده و داننده است

سورة المجادلات بالدين ثم نزلت سورة الحجرات آياتها
 اثنتان وعشرون بلا خلاف بينهما وكلامها ١٣٥ و حرفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَى اللَّهِ ^{بِحَقِّقَتِ} وَاللَّهُ ^{سَمِيعٌ عَلِيمٌ} يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمْ إِنْ اللَّهُ ^{سَمِيعٌ عَلِيمٌ} بِصِيرِ
 الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ ^{إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّ ظَهَارَ بَادِمُكُنَّ مِنْكُمْ} مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
 وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا ^{لَهُ زَادَتْ إِيَّانَا بَدِستِي إِيَّانَا هَرَانِي مِيلُونِي نَاكَفَتِي} مِّنَ
 الْقَوْلِ ^{وَزُورًا} وَإِنَّ اللَّهَ ^{لَعَلَّ عَفْوَرٌ} لَّعَلَّ عَفْوَرٌ
 وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ ^{لِمَا قَالُوا فَخَبِرْ رَقَبَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ}
 تَوَعَّظُونَ بِهِ ^{وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ} فَمَنْ لَّمْ
 يَجِدْ فَضِيًّا ^{شَهْرَيْنِ} مَّتَى بَعِينَ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ يَتَمَاسَا ^{فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ} فَأُطْعَامُ سِتِّينَ
 مِسْكِينًا ^{ذَٰلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ} وَرَسُولِهِ ^{وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ} وَلِلَّكَافِرِينَ ^{عَذَابٌ أَلِيمٌ} عَذَابٌ أَلِيمٌ

اللَّهُ بِالْهَمزة في الحالين
 اللآي كالياء المكسوة
 في الوصل ج حجاو
 الحالين وبيان المد والضم
 عن ج ه اللآي بآ
 ساكنة أيضا في الحالين
 و ج

يظهرون

إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُونَ اللَّهَ ^{وَرَسُولَهُ كَبُرَتْ} كَبُرَتْ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ^{وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتِ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ} عَذَابٌ
 عَمَلُوا أَحْسَنَهُ اللَّهُ ^{وَنَسُوهُ} وَاللَّهُ ^{عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
 خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آذَنُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
 أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ ^{مَعَهُمْ} أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا ^{يَوْمَ الْقِيَمَةِ} إِنَّ اللَّهَ ^{بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوُا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا نَهَوْا عَنْهُ ^{وَتَيْنًا جَوْنًا بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ} وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ
 وَإِذَا جَاءُوكَ ^{حَيْثُ كُنْتُمْ} كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ ^{وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا} لَوْلَا
 يُعَذِّبُنَا ^{بِمَا نَقُولُ} حَسْبُكُمْ ^{جَهَنَّمُ} يَصْلَوْنَهَا ^{فَبَشِّرِ الْمُصِيرِينَ} فَبَشِّرِ الْمُصِيرِينَ

ناتكوت

اكثر

وَيَنْبَغِي أَنْ
 وافقه بسم
 معصيت بالثناء هنا
 والتي بعد ما في هذه
 السورة

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ
 بدستی که انانله مخالفت میکنند با خدا و پیغمبر ایشان در حلقه ذلیلند
 كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَ إِلَّا أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ
 واجب فرموده خدا یانست در لوح هدایت عالمین و پیغمبران من بدستی که خدای تواناست غالب
 لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ
 نیایی که ایمان دارند خدای و روز قیامت که دوستی نمایند با کسی
 مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ
 که خلاف کرده است با خدا و پیغمبر او و اگر چه باشند پدران ایشان یا
 أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ
 پیران ایشان یا برادران ایشان یا دیرخویشان ایشان انانرا ثابت گردانید
 فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَ
 خدای در دلهای ایشان ایمان را تقویت داد ایشانرا با روح دل مردوارانند و فضل
 يُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 و در او در ایشانرا در بوستانهایی که رود از فردا اشجار رودها حال الله جاوید باشد
 فِيهَا رِزْقٌ رِزْقُ اللَّهِ عَنْهُمْ فَذُوقُوا عَنْهُ أُولَئِكَ
 دران خوشنود شد خدای از ایشان و خوشنود شدند از ایشان
 حَزْبٌ لَللَّهِ إِلَّا أَنْ حَزَبَهُ اللَّهُ هُمْ الْمَقْضُونَ
 گروه خدایند بدان بدستی که گروه خدای ایشان رستگار شدند

سورة الاحزاب نزلت بالمدينة ثم نزلت سورة النصر وقيل لنزلها
 اربع وعشرون لاتفاق وكلامها لا يحصى وحروفها ١٩١٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 نیایی که خدا را هر آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است را و غالب و بی متناهیست

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 او ان خداست که بیرون آورد انانرا که کافر شدند از یهود بنی النضیر
 مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا
 از سرایهای ایشان بمیدان درخت جمع ایشان برای خروج بی شکان نبردند که بیرون آیند و گمان بردند
 أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ
 که ایشان باز دارند ایشانست حصنهای ایشان از عذاب خدای پس آمد بدیشان عذاب خدا
 مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ
 از آنجا که نداشتند و فکند خدای در دلهای ایشان ترس را خراب میکنند
 بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا
 خانههای ایشان بدستهای ایشان و قتل آلات و غیران و دستهای مؤمنان چه منانند شد پس اعتبار کنید
 يَا أُولِي الْأَبْصَارِ وَلَوْ أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 ای خدایان بدان نیایی و اگر نه استیغاثت خدای بر ایشان
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
 خروج از دیار همدانیه عذاب نمودی ایشانرا در دین جهان و در ایشانراست دران جهان عذاب آتش
 النَّارِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ
 ان جلا بسبب الله ایشان مخالفت کردند با خدا و پیغمبر او و هر که خلاف نماید
 اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ
 با خدا پس بدستی که خدای سخت عقوبت از آنچه بریدند
 لَبَنَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
 خربانان یا باقی گذاشتند انرا ایستاده بر نهانها ان پس بفرمان خدای بود
 وَلِيُخْرِجَی الْفَاسِقِينَ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ
 تا رسول گرداند خدای انانرا که خارجند از طاعت و آنچه باز گردانید خدا بر پیغمبر خود از اموال انان
 فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 پس بدو و انیدید شما بر طلب ان شما اسبان و نه شتران و لیکن خدا
 يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 مستولی گرداند پیغمبران خود را بر آنکه میخواهد و خدای بر همه چیزی تواناست

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا
ای انانله ایمان آوردید بتوسید از خدای و باید له ندر بعضی از نفوس از الله

قَدَّمَتْ لِعَدِّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
بیش فرستاده برای عدای قیامت و بتوسید از خدای بدست له خدای است باجه
تَعْمَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ
میکنید و باشید چون انانله فراموش کردند خدا را پس فراموش خدا

أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ
برای ایشان بپوشش از انانله بیرون شوند کان از طاعت بپوشش از الله اهل
النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
آتش و اهل بهشت اهل بهشت ایشانند

الْفَائِزُونَ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ
رستگاران الرزق فرستیم این قرآن را بر روی هرینه بنی
خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ
متواضع شکافته از ترس خدای وان

الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
داستانها بپدیدکنیم انانله برای مردم تا ملای ایشان اندیشه کنند

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
اوست ان خدای که هیچ خدای نیست مگر او دانای
وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
نهایت و اشکارا اوست بخشنایند مهربان

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
اوست ان خدای که هیچ خدای نیست مگر او پادشاه پاک از معایب
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
ایمن از آفات این کننده نکهبان هر چیزی غالب توانا لرزانش غایت عظمت
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
پاکا خدای از آنچه شرک می آرند

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِي الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
اوست معبود بسزا فرستنده آفریدگار صورت کننده مراوراست نامها نیلوی

لِيُسَبِّحَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
باید بپسندد مراور از آنچه در آسمانها و زمین است و او غالب تواناست در سزا و درست

سُورَةُ الْمُحْتَشِبَاتِ ثَلَاثٌ عَشْرَةَ آيَاتٍ

ثَلَاثٌ عَشْرَةَ آيَةً بِالتَّحْقِاقِ كَلَامُهَا ١٣ وَحُجُومُهَا ٥٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
ای انانله ایمان آورده اید ملایید دشمن مرا و دشمن دین شما دوستانی می کنید

إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ خُذُوا
سوی ایشان دوستی و حال انانله کافرند باجه امد شما از صلف و صواب بیرون بپسندید
وَأَيُّكُمْ أَنْ تَوَفَّنَا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي
و شما را از اوطان شما برای الله ایمان آری بپسندید برورد کار شما از همتی شما نه بیرون امد اید برای جهاد کردن

سَبِيلِي وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي سَيُؤَنِّ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
در راه دین من و برای طلب رضا من میفرستید در نهان سوی ایشان دوستی و من دانایم باجه
أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ
نهان می کنید و آنچه اشکارا می کنید و هر که از شما این دوستی با غبار از شما پنهان حقیقت خطا در وسط راه را

إِنْ يَتَفَقَّحُوا يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
اگر یابند بر شما باشند انکار شما دشمنان و بسترانند سوی شما دستهای ایشان را
وَالسِّنْتُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ
و زیانهای ایشان را بدی و دوست دارند که اگر کفر کنید لکن نفع کند شما را خدایان شما
وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُفْضَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
و نه فرزندان شما روز قیامت جدایی بدیدند میان شما و خدا باجه می کند بنیابت

يُفَصِّلُ كَيْفَ يَفْعَلُ

بر و ابوالواو
والالف رسم
المصاحف

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
بجفت هست شما اقتدای نیکی در باب ابراهیم و آنانی که با او بود
إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ
چون گفتند سر بریده خویش را بدستی که ما بپا داریم از شما و آنچه می پرستید
مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
از غیر خدا کافریم بشما و ظاهر است میان ما و میان شما
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
دشمنی و کینه همیشه تا ایمان آرید بخدا حال آنکه یگانه آید
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ
گفتار ابراهیم سر بریده خود را هر آنکه آمرزش خواهم برای تو و مالک نه ام برای تو از عبادت
مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ
همچو چیز را ای پروردگار ما بر تو اعتماد نمودیم و بسوی تو باز گشتیم
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ای پروردگار ما عمل از مایشی برای آنانی که کافرنند
وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
بیاورد ما را ای پروردگار ما بدستگاه تویی غالب درست کار درست گفتار
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
بجفت هست در شما در ابراهیم و مؤمنان اقتدای نیکی
لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَفَضَلَ
بر آنانی که هست که امید میدارد بخدا و روز باز پسین و هر که
يَتَوَكَّلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
اعراض کند ازین طریقه پس بدستی که خدا او بی نیاز است ستوده
عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَذَبُوا
شاید که خدا بدیدارد میان شما و میان آنانی که دشمنی مینمایند
مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
از آن کفار دوستی و خدای توانا است و خدای آمرزگار است مهربان

للعصر ٧٤

لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
باز نمیدارد شما خدا از دوستی آنانی که قتال نکردند با شما
فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
در کار دین و بیرون نکردند شما از سرزمین شما که نیلوی کنید با ایشان
وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا
و نصیب دهید ایشان را از اموال ایشان بدستی که خدا دوست دارد محسنان عادلان بدستی که
يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ
باز دارد شما خدا از دوستی آنانی که سازار کردند با شما در کار دین
أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ
و بیرون کردند شما از سرزمین شما و یاری نمودند بر بیرون کردن شما
أَنْ تَتَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
که دوستی نمایند با ایشان و هر که دوستی نماید با ایشان پس آنانند ستمکاران
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْهَا جَرَّاتُ
ای آنانی که ایمان آوردند چون آیند شما زنان با ایمان حال آنکه جهت کرده باشند از
فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
پس امتحان نماید ایشان را پسوند خدا دانان ترست با ایمان ایشان پس اگر دانید ایشان را با ما
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا
که از اهل ایمانند پس باز نگردانید ایشان سوی کافران نه از زنان حلالند سر ایشان را و نه
هُنَّ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآلُهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ
ان مردان حلالند سر ایشان را و بدیدان شوهران ایشان را عوض نگردند و هر آن زن و هر آن بیست که
تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ
در نکاح آرید از زنان چون دهید ایشان را عوض مهرها ایشان و تمسک ننمایید و تمسکات
الْكُوفَرِ وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا
زنان کافران که شمار بوده و نکاح چوین و بخواهید ان کفار نیز عوض آنچه
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
انچه گفتیم حکم خداست حکم میکند میان شما و خدا دانان ترست درست کار دانان

عشر

وَأَن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ

مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا

يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا

يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ

بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ

فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

قَدْ يَكْسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبْسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

سُورَةُ الصَّفِّ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ قِيلَ كَمَا نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَجَّةِ

وَعَلَى رَجُلٍ عَشْرَةَ أَلْفًا فِي كَلَامِهَا ٢٢١ وَحُفَّتْ ٩٢٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْبَيْتِ وَذَكَالُوا
ان لا بالنسب وقد ذكر
في الاعراف

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ

مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ

مَرْصُوصٌ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ

وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ

اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي

رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مَّصَدَقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ

التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ

أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ

يَدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

سُورَةُ الْحَجَّةِ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ قِيلَ كَمَا نَزَلَتْ سُورَةُ الصَّفِّ

وَعَلَى رَجُلٍ عَشْرَةَ أَلْفًا فِي كَلَامِهَا ٢٢١ وَحُفَّتْ ٩٢٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ

مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ

مَرْصُوصٌ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ

وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ

اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
 وَيَخْلَعُونَ مَلَامُتَهُمْ فَيُكْفَرُونَ هُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
 لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
 الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجَارَةٍ
 تُبْخِشُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تَوَفَّنُونَ بِاللَّهِ وَ
 رَسُولِهِ وَتَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ
 وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ يَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ
 طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 وَآخَرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ
 وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَكَسْبُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
 ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
 نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ
 طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْحَوْا ظَاهِرِينَ

سُورَةُ الْحَجَّاتِ مَكِّيَّةٌ مَكِّيَّةٌ مَكِّيَّةٌ مَكِّيَّةٌ مَكِّيَّةٌ
 وَهِيَ لِجَدِي عَشْرًا بِإِلْفِ نَقَاطٍ وَكَلَامُهَا ١٧٥ وَحُرُوفُهَا ١٠٤٨

۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
 وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۵۶

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ يُحْمَلُوا
داستان انانله تکلیف کردند ایشانرا عمل با حکم توبه پس بکنتم ان احکام نشدند
 كَمَثَلِ الْحِمَارِ تَحْمِلُ اَسْفَارًا بِذُنُورٍ مَثَلُ
چون داستان حمار است که بار دارد کتابها را بدست داستان
 الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ
که تلمذ نمودند آیاتهای خدا را
 وَلَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
و خدا را راه ننماید گروه ستمکارانرا
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ
ای انانکه جهود شدند ابروی میکنند له شما دوستانید
 لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
مردمان دیگر پس آرزو برید مردان را ارمیتیه
 صَادِقِينَ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ
راست بویان و آرزو نبرید موت را بعلت سبب آنچه پیش فرستاد دستهای ایشان
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ
و خدا داناست بحال ستمکاران بگوی محمد بدستی له مردن انله نیلیند
 مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
ازو بدستی له ان رسیده است شما پس باز گردانیده شوید سوی خدا دانای
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْذِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
نهان و آشکارا پس بیکاهاند شما را آنچه مستی له سیلیند
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَدَّيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ
ای انانله ایمان آوردید چون بآن نماز گوید برای نماز از
 يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا
روزه ادینه پس بروید سوی یاد کردن خدای از خطبه نماز و ترک کنید
 الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
خرید و فروختن که آنچه لغیتیم بهتر است شما اگر می دانید

لغیر ۳۴

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
پس چون اکرده شود نماز پس برانله شوید در زمین
 وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
و بجهتید چیزی از عطای خدا و یاد کنید خدا را در همه احوال بسیار
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا
تا ملر شما رستکاری یابید و چون بیند طم بازار گانی یا بعضی از ملاهی
 انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكُمْ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
منتفرق شوید سوی ان تجارت وان لهوین و بملازمت ایستاده در خطبه بگویند نزد خدایت بهتر است
 مِمَّنِ الْهَوَىٰ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
از بازی و از بازار گانی و از روزی دهند گاست

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ
 أَحَدَى عَشَرَ بِإِلْتِقَافِ كَلَامِهَا مَائِي وَشَعْرِي وَحَرْفِي ۱۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ
چون آیند بتو اهل نفاق گویند بگوی می دهیم از اخلاص له بدستی تو غیر خدای
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
و خدا میداند تو فرستاده اوی و خدا بگوی می دهد له منافقات
 لَكَاذِبُونَ أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ
کاذبند در دعوی اخلاص بر ساختند سوگند ها ایشانرا سببی له بدستی تو غیر خدای
 سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
دین خدای بدستی له ایشان را آنچه میکنند ان لم بنفاق ایشان
 آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
ایمان آوردند و کفر کردند پس بر کلاه شد بردهای ایشان پس ایشان در نیانند چیزی

۸۴

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُجَبِّكُ أَحْسَانَهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ
 وجوب بی ایشان ای بیند بشکفت اردن تنهای ایشان و اگر سخن گویند مستمع باشی
 لِقَوْلِهِمْ كَانَهُمْ خَشَبٌ مُسْتَنْدَةٌ تَخْسَبُونَ
 گفتار ایشان گوی ایشان چو بالند بدو باران نهاده بی معنی بپندارند از
 كُلِّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاخْذَهُمْ قَاتِلُهُمْ
 هر واری و قوی بر ایشان ایشان دشمنان دین بر پیروان ایشان لعنت خدای
 اللَّهُ أَنْ يُوَفِّكَوْنَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ
 جلوه مصروفند و چون گویند بر ایشان باید تا امرزش خواهد
 لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْ أَنَّ رُؤُسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ
 برای شما پیغمبر خدای مایل گردانید سرها ایشان و بنی ایشان که مانع اند از حق
 وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ
 و ایشان متکبرانند یکسانست بر ایشان انکه آمرزش خواهی
 لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 برای ایشان یا انکه آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نیامزد خدای بر ایشان بدستی که خدای
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 راه نماید راه گمراهان ایشان انانند که میگویند
 لَا تَنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا
 نفقه نکلند بر آن فقرا که نزد فرستاده خداند تا متفق شوند
 وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ
 و مخدایان خزانه ها از اوراق آسمانها و زمین و لیکن منافقان
 لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ
 در نمی آیند میگویند سراد عبد الله بن ابی است زمین منافقا از باز گردیم ماسوی مدینه
 لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
 هرانیه بیرون کند انکه عزیزست یعنی زمین منافقا از مدینه انرا که خوارترست یعنی رسول و خدا را است قوت و جلوه
 وَلِرَسُولِهِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ
 و پیغمبر او را و مؤمنان را و لیکن منافقان نمیدانند

استغفرت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
 ای امانه ایمان او ردید باید که مشغول گردانند شما مالهای شما و نه فرزندان شما
 عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
 از یاد خدای و هر که کند یعنی مشغول ایشان ایشان
 الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِي
 زاین کاران و نفقه نکلند از آنچه روزی دادم شما را از آن پیش که آید
 أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ
 یکی از شما امارات مردن بپرویند ای پروردگار چرا مرا تا زمانی
 قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَكُن مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخِّرَ
 اندک تا صدقه دادمی و بپوی از نیکان و هرگز مهلت نهد
 اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خدای تبار چون آید وقت وفات آن خدای آگاهست از آنچه ص می کنید

منها مقطوع وقد
 ذكر في النساء

واكون ح

الكبير

سورة النفا بنزلت بالمدينه وقيل انتم نزلت الصف وقيل
 اجمع و هي ثمانى عشر آية بالشفاق كلها اعم و هو منها ١٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
 بپای یاد می کنند خدای آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است سرور است پادشاهی
 وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 و سرور است استحقاق ستایش و او بر همه چیزی تواناست
 هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 او است انکه آفرید شما را بعضی کافر و از شماست بعضی مومن و خدای آنچه می کنید بینا
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
 آفرید آسمانها را و زمین بحکمت و صواب و صورت فرمود شما را در احسن پس و به سوی او است مرجع

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ ^{میداند هر آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنرا که نهان میدارید}
 وَمَا تَعْمَلُونَ ^{و آنچه می کنید} وَاللَّهُ دَانِسٌ ^{و خدا داناست} بَاتِ الصُّدُورِ ^{در ضمایر است}
 أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُوقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ^{آیا نیامد پیش شما خبر آنانی که کافر شدند ازین پیش پس چشیدند و خاست کار ایشان و باری}
 عَذَابُ الْيَمِّ ^{عذاب درون آب} ذَلِكَ بَأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ ^{آیا مردمانند}
 يَهْدُونَنَا فَكُفِرُوا ^{و گمراه کردند} وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ ^{و خود را نیاز بود خدای} وَاللَّهُ عَلَى الْعَمَلِ ^{در کارها} شَدِيدٌ ^{سختوار}
 زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْثُوا قُلُوبُيْ وَرَنَى لِبَعْثُ ^{دعوی کردند آنانی که کافرند که هرگز نیندیشندشان بپایان حق و پیرودگار}
 ثَمَّ لَتَسُبُّوا ^{پس آگاهانید شوید} بِمَا عَمِلْتُمْ ^{بآنچه کردید} وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ^{و آن بر آنست پس آسان است} فَأَمِنُوا بِاللَّهِ ^{و ایمان آوردند}
 وَرَسُولِهِ ^{و پیغمبر او} وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ^{و خداوند داناست}
 يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّعَابِ ^{روزی که گردارد شمارای اهل عالم و وقت حشد خلافت تمامت آن روز} وَمَنْ يَوْمَ ^{و آن روز}
 بِاللَّهِ ^{و خداوند} وَيَعْمَلُ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ^{و بدو کارهای او و در آید او را در بوی کارهای} وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ ^{که میبرد از زیر درختان او جبهه حال آنکه جاوید باشد در آن همیشه آن پیروی بزرگ}
 تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ^{و آنانی که کافر شدند و بدو دفع داشتند ایتها را}
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ^{و آنانی که کافر شدند و بدو دفع داشتند ایتها را} أُولَئِكَ ^{و آنانی که کافر شدند و بدو دفع داشتند ایتها را}
 أَصْحَابُ النَّارِ ^{و آنانی که کافر شدند و بدو دفع داشتند ایتها را} خَالِدِينَ فِيهَا ^{و آنانی که کافر شدند و بدو دفع داشتند ایتها را} وَبَشِيرِ الْمَصِيرِ ^{و آنانی که کافر شدند و بدو دفع داشتند ایتها را}

بنو علی سم
الانام

نجمک

حزب
رج العشر

عشر
۱۴

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ^{نرسد هیچ حادثه رسد مگر بفرمان خدای و هر چه} وَمَنْ ^{و آن}
 يُؤْمِنِ بِاللَّهِ ^{ایمان آورد خدای} يَهْدِ قَلْبَهُ ^{هدایت دارد دل او} وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ ^{و خدا در همه چیز} عَلِيمٌ ^{دانات}
 وَأَطِيعُوا اللَّهَ ^{و فرمان بید خدای} وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ^{و فرمان بید پیغمبر} فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ ^{پس اگر اعراض کنید}
 فَإِنَّمَا ^{پس بدستی} عَلَى رَسُولِنَا ^{و بر پیغمبر است} الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ^{پیغام رسانند}
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ^{خداوند هیچ خدای نیست مگر او} وَعَلَى اللَّهِ ^{و بر فضل خدای} فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ^{پس باید که اعتماد نمایند مؤمنان}
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ^{ای آنانی که ایمان آوردید} إِن مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ ^{در بعضی از زنان و فرزندان شما} عُدُوَّكُمْ ^{دشمنان شما}
 فَاحْذَرُوهُمْ ^{پس حذر کنید} وَإِنْ تَعَفَّوْا ^{و عفو کنید} وَتَصَفَّوْا ^{و عذر بخواهید} فَانْصَرُوا ^{و بازگردید} فَإِنَّ اللَّهَ ^{پس خداوند}
 إِذَا ^{اگر} أَمَّا ^{اما} أَمْوَالُكُمْ ^{مالهای شما} وَأَوْلَادُكُمْ ^{و فرزندان شما} فَفِتْنَةٌ ^{و آزمایش است} وَاللَّهُ ^{و خداوند} عِنْدَهُ ^{در نزد او} خِزْيُكُمْ ^{و خوارگی شما}
 فَاتَّقُوا اللَّهَ ^{پس بترسید} مَا اسْتَطَعْتُمْ ^{و آنچه توانید} وَأَسْمِعُوا ^{و بشنویید} وَأَطِيعُوا ^{و اطاعت کنید} وَأَنْفَقُوا ^{و بپردازید} خَيْرًا ^{و بهتر}
 لَا ^{نه} أَنْفُسَكُمْ ^{نفسهای شما} وَمَنْ ^{و آن} يَتَّقِ اللَّهَ ^{و خداوند} يَجْعَلْ لَهُ ^{و خداوند} مَخْرَجًا ^{و راه نجات} مِنْ حَيْثُ ^{و از هر جا} رَزَقَهُ ^{و روزی دهد} اللَّهُ ^{و خداوند} وَيُخْرِجْهُ ^{و ببرد} مِنْ حَيْثُ ^{و از هر جا} رَزَقَهُ ^{و روزی دهد} اللَّهُ ^{و خداوند} وَيُخْرِجْهُ ^{و ببرد} مِنْ حَيْثُ ^{و از هر جا} رَزَقَهُ ^{و روزی دهد} اللَّهُ ^{و خداوند}
 إِنَّ تَقْرُضُوا اللَّهَ ^{پس اگر قرض بخواهید} قَرْضًا ^{و قرض} حَسَنًا ^{و نیکو} يُضَاعِفْهُ ^{و مضاعف کند} لَكُمْ ^{و برای شما} وَيَغْفِرْ ^{و بخشد}
 لَكُمْ ^{و برای شما} وَاللَّهُ ^{و خداوند} شَكُورٌ ^{و شکرگزار}
 عَا لَمْ ^{و دانای} الْغَيْبِ ^{و غیب} وَالشَّهَادَةِ ^{و شهادت} وَالشَّهَادَةِ ^{و شهادت}

يُصَغِّفُهُ دَك

الکبر
للعشر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا
تَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ
يُخْرِجُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا فَإِذَا بَلَغَ أَحْلَاهُنَّ فَاْمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوِي
عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ تَقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ
حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

٧٤

النبي وذا
كالوا

ادج و ص ش

والله قد ذكر في الجاهل

وَاللَّائِي يَكْنُسْنَ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُرْ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا
أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ
لِيَضْيَقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ
حَمِلَ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتَوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا
بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُ فَاسْتَرْضِعْ لَهُ
أُخْرَى لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ
رِزْقَهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَتْهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَّا آتَاهَا سَيِّئًا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

ع ٥٤ عسر يسر

وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
 ولبا اهل شهری که تکبر نمودند از اشارت فرمان پروردگار خود و پیغمبران فرستاده
 فَاسْتَبْنَاَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَبْنَاَهَا عَذَابًا نَضْرًا
 بر حساب فرودیم او را محاسبه با سزایش و عذاب فرودیم اهل آن قریه عذاب بنوعی
 فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خَسْرًا
 پس چشیدند و عاقبت کار خود را و بود عاقبت کار اهل آن قریه زیان کاری
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي
 ساخته است خدای برای ایشان عذاب سخت پس ترسید از خدای ای خداوندان
 الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا
 خردما انان الله ایمان آوردند بحقیقت فرود فرستاد خدای سوی شما بنده
 رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ
 پیغمبری که میخواند بر شما ایتای خدای حال الله واضح و یقین آورده اند تا بیرون اندازد
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ
 ایمان آوردند و کردند کارهای نیکی از تاریکیهای گمراهی و شبهه بنور ایمان و هدایت
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 و هر که ایمان آورد و کند کار نیکی در آورد او را در بوستانی که می رود از فرود آسمان
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا
 جویها حال الله جاوید باشند در آن همیشه بحقیقت نیلوا از خدای برای او روزی را
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ
 معبود بندگان است که او فرید هفت آسمان و از زمین افزید
 مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا
 مانند آسمان هفت طبقه نافذ و جاریست فرمان خدای میان آسمان و زمین افزید آنها را بداند
 أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ
 که بدستی خدای بر هر چیزی تواناست و
 أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
 ان الله خدای بحقیقت رسیده است از راه دانش

عشر

سورة الحجرات بالذین هم من ذوات سورة النفاين و هي النفاين
 عشره اينها النفاق و كلامها ٢٤٩ و حروفها ١١٦٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَتَّبِعِي مَرْضَاتِ
 ای پیغمبر چرا حرام میگردانی آنرا که حلال گردانیده خدای بر تو یعنی برای خودی
 أَزْوَاجًا حَلَالَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ
 زنان را خدا امر زکارت مهربان
 قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ
 بحقیقت مشروع گردانیده خدای برای شما تحلیل سوگندها شمار با ستنها با تها
 وَاللَّهُ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 و خدای متولی امویان است و او داناست درست کار درست گفتار
 وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ
 و چون نهان گفت پیغمبر با بعضی از زنان خود حقیقت نام سخن با حکایت ماریه و خلافت سخن پس بگفت که گردانیده حقیقت
 اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا
 خدای بران افشا تعریف بعضی از آنچه افشا کرده بود و اعراض نمود از بعضی از غایب پس نگاه که نگاه داشتند حقیقت
 قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 گفتند کدامین آنکه این را گفت آنکه دانست خدای دانست که از سراسر و بواطن اعتراف
 إِنَّ تَوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
 اگر باز گردید ای عایشه و حقیقت خدای پس حقیقت سبیل گردیده است از اخلاص نبی دلها و شما تدارک ان لازم است و اگر
 تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ
 معاشرت نمایند بر این دو نبی پس بدستی که خدای او متولی کار نبی است و جبریل
 وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ
 و صالح از اهل ایمان و دیگر فرشتگان پس نصرت ان الله ذکر رفت اعوانند

٧٤

النبي ولي كالولاء

جبريل جبريل

مفیع خیرات عالم است الله بید قدرت اوست پادشاهی مطلق و او بر هر چیزی تواناست
 الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُوفُ
 الله افرید مردن را و زنده گانی را تا صود ازایش نماید شما را
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُتٍ فَإِرجع البصر هل تری من فطوره ثم ارجع
 الله افرید هفت آسمان مطبق بر یکدیگر نه بینی توای بینی در افقین خدای
 البصر کزین ثقیل الیک البصر خاسئا وهو حسیر
 تری بارش از بارش آسمان کرد سوی تو بیای حال الله بعد بود از ادراک خلایق و حال الله
 وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَا هَاهُنَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَالَّذِينَ
 و بقیقت آراستیم آسمان نزدیک را بطوب ستارگان و زداندیم آن کواکب را
 كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ إِذَا الْقُفُوفُ
 که کافر شدند بروردگار ایشان عذاب دوزخ و بد جای بازگشتی آن چون افکند شعله
 فِيهَا سَمْعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنْ
 دران شعله مرد دوزخ را و از سبک و حال الله دوزخ جوشد خواهد که از هم جدا شود از
 الْغَيْظِ كُلَّمَا لَاقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلُهَا خَزَنَتُهَا الْفَرِيقَ كَيْفَ
 غایت چشم بر کفار و کفار که افکند دران گروهی پرسند ایشان خازن الله ایانید بشما
 نَذِيرٌ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا
 بیم نمایند گویند اری بقیقت آمد بهایم نمایند پس کذب نمودیم او را و گفتیم
 مَا نَزَلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ
 فرو نرفت خدای هیچ چیز را نه اید شما مژدگن گمراهی بزرگ

تفاوت

خاسیاء

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 و گفتند الربودی که شنیدیم یا در یافتی حقیقت کار را نبودیم در میان اهل

السَّعِيرِ فَأَعْرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ
 اتش افروخته پس درست شد که اقرار نمودند بگناه خویش پس دوری از خدا و میل از اتش افروخته
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ
 بدستی که ان الله میترسد از عذاب پروردگار ایشان حال الله غایب از غلبه ایشان است و منزه بزرگ
 وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 و نهان کنید گفتار خویش یا آشکارا کنید بآن بدستی که او داناست بآنچه در ضمیر است
 أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
 آیا نداند خلق را الله افرید و او نافذست بعلم بواطن دانا و آگاه از خفیات بود
 هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا
 اوست الله بدید کرد و زداند برای شما زمین را مستخر پس روید
 فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ ذَرْعِهِ وَالْيَهُ النُّشُورُ
 در جوانب و راهها و بخورید از روزی خدا و باسوی جزای او علم اوست را بختن
 ءَامِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ
 ای ائمن شدید از الله در آسمانند از الله که مایل به مایل بکشد بکس زمین
 فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمِئْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَرْسِلَ
 پس اها که ان زمین مضطرب و متحرک بود یا ائمن شدید از الله در آسمان اند از الله که مایل به مایل بکشد بکس آسمان
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ
 بر شما مادی باسنگ ریزه پس رود بود که بداند که چگونه است بیم نمودن من
 وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ
 و بقیقت بدروغ داشتند ان الله بیش از ایشان بودند پس چگونه بود
 نَكِيرٌ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ
 انکار من بر ایشان ایستادگیستند سوی سرشان زبر ایشان حال الله باز نشاء بودند
 وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ
 و باهم می بندد که نمیدارد ان من غارت در هوا مگر خدای بخشاینده بدستی که او بهی چیزی بنیاست

النشور و انتم تبدل
 الحسرة الاولى واول
 الوصل و بعد قد القين
 وفي الايتاء حقق الحسرة
 والباقر على اصولهم

نذیری بکبری فی الصلح
 و فی الحالین ب

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدُكُمْ يَنْصُركُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
 بانه گشت مشارالیه الله اول اعوانیست بر شما را باری نماید شما را از جز خدای بخشنده
 إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ^{بیشتر} أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ
 نه اند کافران ملزوم فریب شیطان بانه گشت مشارالیه الله روزی دهد
 إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ^{بیشتر} أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا
 الرابز لیرد خدای روزی خود را نه الله دود شدید و تلبر و فاران حق آیه سر الله رود در روی
 عَلَى وَجْهِهِ اهْتَدَى ^{بیشتر} أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 چه بر جاده یزود راه یافته تر باللسل رود یکسان بر راهی راست
 قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 بگو اوست الله افزید شما را و بدید کرد برای شما شنوایی و بینایی را
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ^{بیشتر} قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
 و دلهار اندکی شذر میلوید بلواوست الله پاکند کرد شما را
 فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ^{بیشتر} وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 در زمین و سوی امر کرد و بدید کرد شما را و میلوید کدام وقت خواهد بود این وعده
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^{بیشتر} قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 با عذاب اگر مستید راست گویند بلو بدستی که دانستی از نزد خدایت و بدستی که من بیم نمایند
 مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتَ وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 هویدا بپروچون بینند آن وعده را نزدیک قیام کردند و رویهای آنان را سوار شوند
 وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ^{بیشتر} قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 و گفته شود مثل ایشان نیست الله بودید الله بیان استحال می نمودید بلو با خبر دهید
 إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا ^{بیشتر} فَمَنْ يَجْعَلُ
 اگر هلاک گرداند من خدا را و آنرا را با منند یا بخشد بر ما پس گشت که زیاده دهد
 الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ^{بیشتر} قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ
 کافران از عذاب دردناک بلواوست خدای بخشنده ایمان آوردیم
 وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَيَعْلَمُونَ ^{بیشتر} مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 و بر فضل او اعتماد کردیم پس زود بدید که بماند از راه او در راهی هویدا گشت

تدعون ب

و من قرأه فستغفر
بأياه فمغفر مطلق

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَبَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ
 بگو ای خبر دهید اگر همراه ما آب شد از کجا می آید که برساند
 سُوْرَةُ الْقُلُوبِ بِكَلِمَاتِ سُوْرَةِ الْمُرْسَلَاتِ
 خمسون و بیست و یک کلامها ۳۰۰ و حرفهاست و حروف و بیست و یک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ^{بیشتر} مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بالادغیست اسم سوره است و القلم بیان لوح بپشته یا قلمه بیان می نویسد و بجای آنچه می نویسد
 بِمُحَنٍّ ^{بیشتر} وَإِنْ لَكَ لَأَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ^{بیشتر} وَإِنَّكَ
 بنسب بخون و بدستی که مرزاست هرگاه ندری نه منقطع بانه ملایسبت و بدستی که
 لَعَلَّ خَلْقٍ عَظِيمٍ ^{بیشتر} فَسَيَبْصُرُ وَيُصْهِرُ الْأَبْصَارَ
 هرگاه بر ملک حسن عاقلی و خلاق با خلق و خلاق بپایت مذهب و بدستی که پس زود بدید که بماند از شما
 الْمَفْتُونِ ^{بیشتر} إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ
 جنونست سالور بدستی که پروردگار تو او را ناتوانست بحال انسه مرا هست از راه دین او
 وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ^{بیشتر} فَلَا تَطْعُمُ الْمُكْذِبِينَ
 و او دانانست بحال راه بافتن این فرمان مید تلبی کنند کار
 وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ^{بیشتر} وَلَا تَطْعُمُ كُلَّ حُلَافٍ
 دوست دارند که ساهله کنی در کار بالیشان دین که ایشان ساهله نفاق و فرمان مید هر سوا که خوند
 مَهِينٍ ^{بیشتر} هَمَّازٌ مَشَاءٌ بِمِيمٍ ^{بیشتر} مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٍ
 حقیر عیب جوی روند بیان مردم بنقل جملات نغایه باز دارند مال یعنی خیل عالم بزه کار
 عُنْ بَعْدَ ذَلِكَ نَنِيْمٌ ^{بیشتر} أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنٌ
 غلیظ جانی پیر و صاف معذوبی صحت نسب برای الله هست خداوند مال و پسران
 إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِ ^{بیشتر} أَيَاثُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 چون خوانند برو ایتهای ما را گوید افسانههای پیشینیان

ع ۲۲ نصف الثمن

ک ص ر ج خ ع

و من قرأه ان كان مستغفرا
 وقف على يمين دون يمين
 ان كان تبيين الثانية ك
 ويدخل فيها الفال على اصله
 و يحقهما ص ف

واما حمله دهند اورا نامه او بدست حجب پس نوید بواسطه ثمرت قبايح اعماله بسند ای کاشکی بن
اوت کتابیه و لم اذر ما حسابه یا لینها کانت

القاصيه ۲ ما اغنى عني ماليه ۲ هلك عني سلطانيه حله
موت که قاطع حيات است چه باز نداشت از مالي من شدا من تسلط من
فعلوه ۲ ثم الحميم صلوه ۲ ثم في سلسله ۲ ذرعها سبعون
پرسش بديد پس بدوخ درار داشت پس در زنجيري که طول آن هفتادارش بود
ذراعا فاسد كوه ۲ انه ۲ كان لا يؤمن بالله العظيم ۲

ولا يحض على طعام المسكين فليس له اليوم ههنا
وتخص بيلد برطعام دادن بجانہ پس نیست مراورہ امروز درین مقام
حَمِيمٌ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلِينَ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ
حیثی شفق زہد ہج خوشی ملو از غسلہ تن دوزخیاں نخورد اندا ملو امل خطا یا کفار
فَلَا اقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۚ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ إِنَّهُ لَقَوْلُ

رسول کریم و ما هو بقول شاعر قلیلا ما یؤمنون
پنجبر با ازانست رسالت اد ادرده نیست کفار شعر
ولا بقول کا هن قلیلا ما تذکرون تنزیل من
ونده کفار اختراوی اندک نند سلیریا ان فزو فرستاده است از

پروردگار جهانیاں والا رفعت الوردی محمد ربی بعضی از گفتارها را از هارینه لوفتی
 مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ
 ازو بدست راست او پس بریدی ازو وک دلرا پس بودی از شما هیچکس
 أَحَدٌ عَنْهُ حَازِزِينَ وَإِنَّهُ لَكَا كَرَّةٌ لِلْمُتَّقِينَ
 از آن قتل از رسول منع کنندگان و بدستی تبار هارینه و غلای است بر هز آثارا

عشر ۳۰

عشر ۴۰

و بدستی له مرانه میدانم له از شما اند جمع کذیب کنندگان و بدستی له ان قرآن سبب حیرت
الْكَافِرِينَ ^{عشر} وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ^{عشر} فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ^{عشر}
بر کافران چون بینند ثواب و بدستی له او مرانه محض تعقبت پس بیای یاد ان نام پروردگار بخود زوار

و از پنج آیه اتفاق کلیها ۲۱۶ و حروفها ۸۹

100

سَلَامٌ عَلَى سَائِلِ الْجَدَابِ وَرَجْعُ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَى دَارِهِمْ
خواست خواهند از مستجاب غدا برای اینده برای سافران که نیست مران غدا بر مودع کنند از
اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
قل خدای خداوند مواضع عروج ملائکه صعود میکنند فرشتگان و جبرئیل سوی عرش در روزی که هست
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ
المازده ان بنجاه هزار سال از سالهای دنیا پس صبر کن صبری زیبا و جمیع و شکایت بدستی که ایشان
بَعِيدًا وَنَزَارِهِ قَرِيبًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ
دور از آسمان و نازلیم انرا نزدیک با ما یار دین روزی که باشد آسمان چون نقره یا مس لایخله و باشد
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْلُحُ حِمِيمٌ حَمِيمًا يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ
کوهها مانند عین و کسی که یار دین روزی که باشد آسمان چون نقره یا مس لایخله و باشد

المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ينجيه ^{مردگناه} ^{از عذاب} ^{ان روز} ^{پس از خود را} ^{وزن خود را}
 و أخيه ^{و برادر خود را} ^{و اهل قبیله او} ^{له جای} ^{دادند او را} ^{و هر که در زمین اند} ^{پس}
 ینجیه ^{خلاص دادی} ^{ان فدا او را} ^{مکنی} ^{له ان استیت} ^{زبان زدن نشنیده است} ^{مرا عضاء اطراف بخواند} ^{خود را} ^{که در اندکی}

نصف الفتح

سؤال سائل بالف
ساكنة + ك

عشر
ولا يسئل

توفیقہ بغیر ہند

شروع

۱۰۰۰ کھجور

و اعراض کرد از ایمان و آورد مال را بخانه داری داد بدستی که ادعی فرمود شد باطل و تفسیر اهل علم
ان که چون رسد بدو

بذلك جزم كُنْهه باشد و چون رسد بدو مال منع كُنْهه باشد از هدیه ملو نماز گذارانی

که ایشان بر غار ایشان مواظبت نمایند و انانله در ماهای ایشانست

که ایشان بر نماز ایشان مواظبت نمایند و انانله در ماهای ایشان

حق معلوم ٧ للسائل والمحروم ٨ والذين يصدفون

سَمِيعٌ وَكَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَكِيمًا

روز بخارا و اناتله ایشان از غلاب پروردگار ایشان بر سر سنده اند

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ

بلدستی له عذاب پروردگار ایضا نه انست له الان امین توان بود و انانله معروفه های خویش را

نکاه دارند اند ^{میلور} زبان ایشان ^{باز آنکه} مالک آن شد

إِيْمَانُهُمْ فَأَنْهَضَهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ² فَمِنْ ابْنِغَى

دستهای ایشان پس بدستی که ایشان سناری ملامت نه اند پس هر که جوید جنیری

وراء ذلك فاولئك هم العادون ^٢ والدين

هَمْ لَأَمَّا أَنْ تَمُوتَ وَتَعْلَمَ أَنَّكَ رَأَيْتَهُ بِالْأَنبَاءِ هَمْ

ایشان مرا بستانهای ایشان و عهدهای ایشان نگاه دارند و از آنکه ایشان

بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ^{صلى} وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

بأنواع لوهی ایشیا استاد لی نماینده اند و انالله ایشان بر نماز ایشان

يَا قِطُون ط اولئك في جنات مكرمون ط

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَالُوا مُؤْمِنِينَ

پس چیست حال انا الله کافر شدند حال انا الله سوی تو نکند اند

فقال الله عز وجل

از جانب دست راست و از جانب دست چپ حال آنکه جماعت متفرقه اند با طمع میدارد هر مردی

از جانب دست راست و از جانب دست چپ حال آنکه جماعت متفرقه اند با طمع میدارد هر مردی

مِنْهُمْ أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةً نَعِيمٌ ۚ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

ازینا که ارندشان در پشت ناز و غمّه نجناست بدستی که ما افریدیم ایشان از آنجه میدانند

فَدَا نَسِمْ بِرَبِّ الْمَسَارِقِ وَالْمَعَارِبِ إِنْ الْقَادِرُونَ عَلَى

أَنْ يَبْدَلَ خَيْرًا مِنْهُمْ ۖ وَمَا خَيْرٌ مِمَّنْ سَوْفَر ۖ فَذَرْنَهُمْ يَخُوضُوا

انلہ عوض ایریم بہتر از نشانی و نہ ایم ما مغلوب و بی قدرے بر اعداء و خلاق پس بگذار ایشان را شروع

فَليَعْبُوا حَتَّى يَلَا فَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ۚ يَوْمَ يُحْرَجُونَ

من الأخذات ساعا كأنهم إلى نصب يوفضون خاشعة

از لودها شتابان
لوی ایشان سوی آنجه مضب
لرده اند برای عبادت از صنایع
و اعمار و غیران

ابصارهم ترهقهم ذلّة ذلك اليوم الذي كانوا يعدون

Stellen Sie sich ein Kind vor, das in einem

سورة نوح عليه السلام بسم الله الرحمن الرحيم

ایات شانده عشره و نونی و اشعوری و کلامهای ۲۲ و ۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۰۰

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ

بلدستی له ماورستادیم نوح را سوی ثروه او الله بیم نمای ثروه ترا

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ۖ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ

بیش از آنکه اید بایشان غذای دردناک یعنی شوق لغت روح ای لرو من بدیسی

بدر مبین ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵</}

_____

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
 تا بیاورد خدای برای شما از گناهان شما و تا بیاورد از عسر شما تا وقتی که انقضاء اجل
 مُسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 بدستی که وقتی تعیین فرموده خدا چون بیاید تا بیاورد نرسد اگر هستید که بدانید
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا فَلَمْ يَزِدْهُمْ
 گفت نوح ای پروردگار من بدستی که من خواندم ام در روز شب و روز پس نیفزود ایشان را
 دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ
 خواندن من مگر فرار ایشان از حق و بدستی که من هرگاه که خواندم ام تا بیاوردی ایشان را
 جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابًا بِهِمْ
 کردند انگشت های ایشان در گوش های ایشان و بپوشیدند جامه های خود را
 وَاصْرَوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا
 و دناوت نمودند بر معاصی و تکبر نمودند پس بدستی که من خواندم ام ایشان را آشکارا
 ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا
 پس بدستی که من ظاهر کردم ایشان را و پنهان کردم برای ایشان پنهانی گفتم ای شما بخواهید
 رَبَّكُمْ أَنَّهُ كَانَ غَفَارًا يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
 از پروردگار شما بدستی که او هست آمرزنده تا فرستد ابر را بر شما حال آنکه نیران بود
 وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَ
 و مدد دهد شما بخوابسته ها و پسران و بیدارد برای شما بوستان ها و
 يَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا وَقَدْ
 بدیدار برای شما جوهرها چیست شما را که امید نمیدارید از خدا تعالی که نماید
 خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا أَلَمْ تَرَ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
 آفرید شما را بارها نطفه و علقه و خیران ایاندانسته که چگونه آفرید خدای هفت آسمان را
 طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا
 برزبر لایلهای و گردانید ماه را در موضع خود از آسمانها بسبب روشنی و گردانید آفتاب را چون جریانی
 وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بَنَاتًا
 و خدای روایند شما را از زمین مانند بنات

عشر

للعص

ثُمَّ يَعِيدُكُمْ فِيهَا وَتُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا
 پس باز میگرداند شما را در آن و بیرون آورد شما را بیرون آوردنی
 وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بَسِطًا لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا
 و خدای گردانید برای شما زمین را مانند گستردنی تا سپرید از آن راهها را
 فَجَا جَا قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَابْتَعَوْا مِنْ لَدُنْكَ
 فواخ را گفت نوح ای پروردگار من بدستی که ایشان نافرمانی نمودند و متابعت نمودند از رسول الله
 يَزِدُّهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ الْأَخْصَارَ وَمَكْرُوهًا مَكْرًا
 نیفزود ایشان را مال ایشان و نه فرزند ایشان مگر خصلت منافع آن جهان و ملذذات آن متبعان در دنیا
 كِبَارًا وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا
 بغایت بزرگ و گفتند ترک مکنید خدایان شما را آن بتان بچکانه و دونه
 وَلَا سُوءًا وَلَا يَعْوْتُ وَيَعُوْتُ وَنَسْرًا وَقَدْ
 سواع و نه یعوث و یعوث و نسیام و بحقیقت
 أَصْلُوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا
 گمراه گردانیدن رؤسایاری خلق را و میفزای مشرکان را مگر گمراهی از طریق جنت
 خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ
 از بهر آن که گناهان ایشان غرق گردانیدند ایشان را پس در آوردند ایشان را در آتش پس نیافتند مرایشان را
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا وَقَالَ نُوحُ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى
 از غیر خدای هیچ یارانی و گفت نوح ای پروردگار من مگذار
 الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ
 زمین از کافران هیچ گردانده یعنی مجلس بدستی که تو را بگذاری ایشان را
 يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِهًا كُفَّارًا
 گمراه گردانند بنده کن ترا و زنایند مگر بی سامان کار ناسپاس
 رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
 ای پروردگار من بامزد من و مادر و پدر من و آنسرا که در خانه من وارد شدی من را و
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا
 و مردان با ایمان و زنان با ایمان و میفزای مشرکان را مگر هلاکت را

عشر

خطاياهم

ادج و صر

4

سورة النجم و تسبیح الوحی زلت بکثر من لیت یس یا آتها ثمان
و عشر و بیضا و خلق و کلامها ۲۸۵ و حرفها ۵۹ ۷

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ اللَّهُ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نُشْرِكْ بِهِ أَحَدًا
وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِينُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ
الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ
يَعُودُونَ رِجَالًا مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا وَأَنَّهُمْ
ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا وَأَنَا لَمُتَّ السَّمَاءِ
فَوَجَدْنَا هَا مُلْكًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ
مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْمَعُ أَلَّا يَحْدِلْهُ شُهَابًا مِّمَّا يَرْصُدُ
وَأَنَا لَآتِي دَرِي أَسْرَارٍ يَدُورُ فِي الْأَرْضِ أَمَّا أَرْأَى تَتَوَحَّشَ رِعْيًا
وَأَنَا لَآتِي دَرِي أَسْرَارٍ يَدُورُ فِي الْأَرْضِ أَمَّا أَرْأَى تَتَوَحَّشَ رِعْيًا

وَأَنَّهُ وَأَنَا وَانْتُمْ
اشتا عشر و نصفاً
متوالياً ادح ص

تَقْوَى الْإِنْسِ

من كسر الفات إن لا يعق
لأن كذا راجعة إلى مسوقة
فقالوا إنا ومن هم ردها كلها
إلى قوله قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَن
الوقف على آيات جود ضرورة
انقطاع النفس وقراءة الكليات
والوقف الضروري فيها أجود

مِلَّتْ

عشرا

وَأَنَا مِّنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرِيقًا قَدًّا
وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ يَحْزَرَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنُجْزَى هَرَبًا
وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهْدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ
فَلَا تَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا
الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا
الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا
عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا لِنَفْسِهِمْ فِيهِ
وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا
وَأَن الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَأَنَّهُ لَمَّا
قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا
قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا قُلْ
إِنِّي لَأَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا قُلْ إِنِّي
لَن نَّجِيَنِّي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

المن قرأه

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 فَان لَهُ نَازِحَةً خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا
 مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَن أضعفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ
 عَدَدًا قُلْ إِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ مَآ تُوْعَدُونَ أَمْ لِيَجْعَلَ
 لَهُ رَبِّي أَمَدًا عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا
 إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أبلغُوا رِسَالَاتِ
 رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

سُورَةُ الْمُرْتَدِّاتِ بِكَتْمَتِ سُوْرَةِ الْأَعْلَىٰ عَشْرُونَ
 اِيْتِكُونِي فِي وَتِسْعَ عَشْرَ بَصْرِي وَكَلَامُهَا ١٩٩ وَحُرُوفُهَا ٨٣٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِلَهِهَا الْمُتَمَلِّدُ قُرْ اللِّدَ إِلَّا قَلِيلًا نِّصْفُهُ أَوْ
 انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَبُّهُ الْقُدْرَانُ تَرْبِيًا

لِيَعْلَمَ

١٩٤

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ
 أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
 طَوِيلًا وَادْكُرْ أَشْمَ رَبِّكَ وَتَبَدَّلَ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا
 رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
 وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي
 النِّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا
 وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ
 وَالْجِبَالُ وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا إِنَّا أَرْسَلْنَا
 إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 رَسُولًا فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا
 فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
 شِيبًا السَّمَاءُ مَنفُطَرٌ رَّهْبًا كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

ناشئة

تبتیلا
دکتر باحفظ

عشر

اِنْ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتَذِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا
 بدستی که این آیات سبب معطیات است پس هر که خواهد
 اِنْ رَبِّكَ يَعْلَمُ اَنْتَ تَقُومُ اَدْنٰی مِنْ ثُلُثِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ
 بدستی که پروردگار تو میداند که تو بیش از یک سوم از چهار دانگ شب و نیمه آن
 وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ
 وود و دانگ آن و گروهی از آنان که مصاحب تواند و خدای تعین مقدار میکند شب
 وَالنَّهَارَ عَلِمَ اَنْ لَّنْ نَّخْصُوهُ فَثَابَ عَلَيْكُمْ فَاَقْرَءُوا مَا
 وروان دانست که هرگز ضبط اوقات شب نتواند کرد پس مقرر در شما و خوب نماز شب را پس بخوانید آنچه
 تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى
 دست دهد از نماز دانست که خواهد بود از شما بیماران
 وَآخَرُونَ يَضِئُونَ فِي الْأَرْضِ يَنۢبَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
 و دیگران که روند برای تجارت در زمین جویند نسی از عطاء خدای
 وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَءُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ
 و دیگران که کارزار کنند در راه دین خدای پس بخوانید آنچه دست دهد از نماز
 وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 و محافظت نمایند بنماز و بپردازند صدقه تطوع حق خدا را از مال با صدقه نمایند و بپردازند وام دادنی نیکی
 وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ
 و آنچه پیش فرستد برای تنهای شما از نیکی باید ثواب آن نزد خدای بهتر
 وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 و بزرگتر بطریق اجرت بدست و آمرزش خواهید از خدای که خدای آمرزگار است مهربان

سُورَةُ الْمَدَّثَرَاتِ بِكَيْفٍ تَمَّتْ سُورَةُ الْفَاتِحَةِ وَقِيلَ تَبَّتْ
 آیاتهاست و محسوف بلا خلاف بینهما و کلامها ۲۵ و حرفها ۱۰۱
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عشره العزب

اَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِيرٌ وَثِيًّا
 ای بخود در چیده لباس فوقانی برخیز پس بپوش امت را پس پروردگار ترا مخصوص گردان و جامه ترا بپوش
 فَطَهَّرَ وَالرَّجْزَ فَاحْجِرْ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ
 پاک گردان از نجاسات و از اسباب غلبه دوری کن و عطا مالا حال آنکه طلب زیادتی کنی بدان و سبب
 وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا فُجِّرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ
 و برای پروردگار تو شکیبایی نمای برای قتل برای غنای رسالت پس چون دمید شود در صور اول بار پس دران وقت قیوم
 يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ
 روزی دشواریست بر کافران نه آسانست
 ذَنبِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا
 بگذارم را بانه انفرادم حال آنکه تنها بودم از مال و مال بیعی و بدیدم برای او مالی تمام
 وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ
 و پسرانی اهل حضور در محافل و بیسوی گردانیدم برای او بسطی از اسباب ثم
 يَطْمَعُ اَنْ اَزِيدَ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لَا يَأْتِنَا
 طمع میدارد که زیادت کنم نه جفاست بدستی که او هست مرد لایل ما را
 عَيْنِدَا سَأَرْهِفُهُ صَعُودًا اِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ
 معاند زود بود که تکلف تمام اول مشقت غلب تمام بدستی که او فکر کرد و قصد کرد
 فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ
 پس لغت برآید چگونه تقدیر کرد پس گفت لغت برآید چگونه تقدیر کرد پس نگاه کرد
 ثُمَّ عَبَسَ وَكَسَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ
 پس ترش روی بود و زیاد کرد و عیب را پس اعراض کرد از ایمان و بزرگی نمود پس گفت
 اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ يُوتَرُ اِنْ هٰذَا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ
 نیست این قران مگر جادویی منقول از دیگران نیست این مگر گفتار آدمیان
 سَأُضِلُّهُ سَقَرًا وَمَا اَذْرِكُ مَا سَقَرُ لَا يَقْنِ وَلَا
 زود بودم که او را در درله دافخ وجه دانی تو چیست آن درله رخنه نماید از هیچ چیز مالا را نکند
 تَذَرُ لَوَاحٍ لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشَرَ
 و دست باز ندارد سوزند است مظاهر اعضا که موکل است بر آن نوزده زبانیه

ادح کوش

عشره

عشره

ح ص ش م خ د و ح

عشره

تسعة عشر

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا

وَلَدَانِدِيم زبانه دوزخ ملر فرشتگان وولدانیدم

عَدَّتُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ

شمار ایشان را مگر سبب امتحان برای کافران است تا یقین دانند انانله

أَوْثُوا الْكِتَابَ وَيزداد الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْتَابَ

دادند ایشان را توبه و انجیل که دزدان شدند ایمان آوردند و شک نیاوردند

الَّذِينَ أَوْثُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ

اهل کتاب و مؤمنان پس از آن و یالویند انانله

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا

در دلهای ایشان نفاق و کفران چه چیز خواست خدای باین حد

مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ شَاءَ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

در استان غیب همچنان گمراه گرداند خدای اثر خواهد و راه نماید از راه خواهد

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ

و نداند عدل و لایق برورد کارها را و نیست آن سفیر سبب موعظتی مراد میان را

كَلَّا وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

حقا و بحق ماه و بحق شب چون غایب شود و بحق صبح چون روشن شود

إِنِّهَا لَأَحَدِي الْكُتُبِ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ

که بدست حقان هر یک از دو راهی عظام است به بیم کردن از هشاشا

أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةً

که تقدم نماید بر اسباب دخول یا تاخیر نماید بر حسب آنچه انداخته گروست

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

مگر اهل دست راست که دست ایشان بکلیت بر حق است ایشان در بوستانهای اند

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلُومِينَ وَلَمْ

لهجه در آورد شمارا درین دوزخ گویند بنودیم از نماز گذاران و

نَكُ نَطْعُمُ الْمُسْكِينِ وَكُنَّا خَوْضٌ مَعَ الْخَائِضِينَ

نبودیم نه طعام دهیم به حاجاران و بودیم شروع می نمودیم در باطل با اهل خوض

۲۵۴

إذا دبر دج ک ص ر

عشره

ربع السدس طب

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ حَقِّ أَثَانَا الْيَقِينِ فَمَا

و بودیم باور نمیداشتیم روز قیامت انانله آمد با موت پس

تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِيرِ مُعْرِضِينَ

سود ندارد ایشان را خواهش شفیعان پس چیست ایشان را که انرا موعظت اعراض کنند

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَةٍ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ

گوی ایشان خران و حیوانند نیک و بد را که گریخته باشند از شمشیر یا از تیغ اندازانند

أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوَفَّى صَاحِبُ الْمُنْشَرَةِ كَلَامًا بَلْ لَإِيْخَافُونَ

لیک از ایشان که دهند اول کتابها را باز کرده نه بجااست که بترسند

الْآخِرَةَ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ وَمَا يَزِيدُهُمْ

از عقاب از جهات حق باینست که آن قرآن موعظتی است پس هر که خواهد بداند و نخواهد بداند

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

مگر که خواهد خدای اوست سرور و الله اوست و سرور الله اوست و سرور الله اوست

سورة القیامت که در ۴۵ آیه است و ۱۶ حرف و ۵۲

و ۱۶ حرف و ۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

سوگند میدهم بروز قیامت و سوگند میدهم باین نفس که ملامت کننده و نصیحت

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ بَلَى قَادِرِينَ

آیا می نهدارد ادی که هرگز نرد نیاریم استخوانها را و آری در ایام حال انرا قادیان

عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

بر آنکه تالیف کنیم دو برابر اصابع او را که عظامش را صاف کند تا بیسان باشد در پای غیر خود تاخیزد و بپزد

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

از احوال قیامت می پرسد که کدام روز قیامت بر وجهش بتیرد چشم بینا

عشره

۴

۳۰۴

لا أقسم بيوم يوم جعه

الن موصوف بعين فون وقد ذكر الكف

وَحَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ الْإِنْسَانُ
 وپیوند شود ماه و گردارند هم آفتاب و ماه لید ادی
 يَوْمَئِذٍ اِنَّ الْمَفْرُكَ كَلَّا لَا تَوَدُّ اِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
 دران روز گماست لریکاهی حقا هیچ پناه جای نیست سوعلم پروردگار تو دران روز
 الْمُسْتَقَرُّ يُنَبِّئُ الْاِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ
 قورجای خلاق آگاهانید شود آدمی دران روز آنچه پیش فرستاده انخیزد و آنچه
 بَلِ الْاِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ قُلْ اَلْقَى مَعَاذِيْرَهُ
 نه ادی برخود جی روشن است چه اعضا او لاهی و آریش اورد اصناف خود
 لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجْلِبَ بِهِ اَنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ
 حرکت به ای محمد بلادت قرآن زبان خود را تا شتاب نمانی بقدرانی حیرت ملتی جمع اوردن حفظ قرآن
 فَاِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ثَمَّ اَنْ عَلَيْنَا بَيَانُهُ كَلَّا بَلِ
 پس چون خوانیم برو پیشتای خوانند اول پس برماست فهم در ایندین معانی حقا
 تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرٌ
 دوست میدارید این جهان و میگذارید آن جهان رویهای است دران روز با بخت و طراوت
 اِلَى رَبِّهَا نَاضِرَةٌ وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرٌ تَطُنُّ اَنْ يَفْعَلَ
 سوی پروردگار خود نگران رویهای است دران روز با عیوس تمام کمان سپرد که درده شود
 بِهَا فَاَقْرَبَ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ وَطُنَّ
 بان رویها داهیه عظیم نخواست چون رسد نفس بجهنم گردنها و فتنه شود نیست فسون کنند و کان
 اِنَّهُ الْفِرَاقُ وَالتَّقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ اِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
 که آن حال معجب مفارقت و بهم بر چیده شود ساقی شخص با یکدیگر ساق سوی حکم پروردگار دران روز
 الْمَسَاقُ فَلَا صَدَقَ وَلَا صِلَى وَلَكِنْ كَذَبٌ وَتَوَلَّى ثُمَّ زَهَبَ
 راندن آن شخص تر تصدیق نکرد آن آدمی و نماز نکرد و لیکن کذب نمود و اعراض کرد از طاعت پس
 اِلَى اَهْلِهِ يَمُطُّ اَوَّلَى لَكَ فَاَوَّلَى ثُمَّ اَوَّلَى لَكَ فَاَوَّلَى
 سوی کسان خود میخیزد از گنجه و عجب وی بر تو ای شخص پس وی بر تو ای شخص پس وی
 اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى اَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ مَنِ
 ای میپندارد آدمی که گماند او را مهمل و معطل اماند از آب منی در فضل او که درین

عشر
 یسوا
 رسم الامام
 عشر
 دح
 من راق یکن علی
 عشر
 ۱۰۶
 فی الوقت من شرح

در وقت

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ
 پس بود خول بسته پس ازین اورد بیخ روح درو پس سالی عضا در اندوید پس بدی اورد ازود و صنف از فرزند
 الذَّكَرَ وَالْاُنْثَى اَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُخْطِ الْمَوْتِ
 زنیه و مادینه المایت ان خای توان برانکه زند کرداند مرگ کارا
 سُوْرَةُ الْاِنْسَانِ وَتَسْمٰى اَللّٰهُ مَزَلَتْ اِلٰدِيْنِمْ وَقِيلَ كَيْفَ تَزَلَّتْ
 الطَّلَاقُ اَيَاتُهَا اَصْدٰى وَتَلَوْنِ الْبَيْتَاقُ وَكَلَمُهَا ۳۴۳ وَهِيَ ۱۵
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ
 هیچ آمد بر آدمی هکای از دور کار له
 يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا اِنَّا خَلَقْنَاهُ الْاِنْسَانَ مِنْ
 نبود چیزی دانسته و شناخته و بدستی له ما افیدیم آدمی از
 نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا
 آب منی امیخته با بز جنال الله خواهد بود امتحان او را پس گردانیم شفا بیا
 اِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُوْرًا اِنَّا
 بدستی له باره نمودیم او را راه هدی و ضلالت حال به شد گویند بود یا جامدیم بدستی
 اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ سَلَاسِلَ وَاَغْلَالًا وَسَعِيْرًا اِنْ
 له ماناسخته ایم برای کافران زنجیرها و قیدها و آتش افروخته بدستی
 الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا
 له نیلوران اشامند از خمری له هست امینش و کافور
 عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَجْفِيْرًا
 چشمه که آشامند خیر امان بندکان خای روان گردانند ان چشمه روان گردانی از شراب
 يُوفُوْنَ بِالْاِذْرِ وَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيْرًا
 وفاتند آنچه بر خیزد و میترسند و میترسند از اسلک روزی له هست گمرو ان عام و منتقل

عشر
 للعتة

ع ۲۲

سلاسل و فی الوقت
 بالالف الهمد سلاسل
 فی الوصل مع فی الوقت
 عنهم و جهان سلاسل فی الوقت
 زلف سلاسل و فی الوقت
 بالالف ح

وینچوانتند طعام را برحاله احتیاج بدان پیچاره را و بی پند نابلغ را

و دستگیر کرده را میلویند بدست می
نه طعام میدهم شمار برای رضای های نیتو اھیم از شما

مجمع پاداشی و نه سپاسی بدرستی که آله ما میسریم از پروردگار ما از روزی ترش روی

با بختی تمام پس نگاه دارد ایشانرا خدای از مکره ان روز و بیش ارد ایشانرا نازاری

و شادی و پاداش دهد ایشان را بجهه مبر گردند بهشت و پوشیدن ابریشم

حال انکه تکیه زده باشند دران جنات برشتهها نبینند دران جنت هیچ تیش افتاب

و نه سختی بسیار و حال الله نزدیک بود نشان سایه با نهان و اسان گرد آید باشند جینان

وَيُفَاخِ عَلَيْهِم بِأَيْهِ مِنْ قِصَّةٍ وَأَكْوَابٍ
ان نرد آیدند ایشان از اسم و نوزها و نوزها

كانت قوارير^١ قوارير من فضة قدرها تقديرا

وَلْيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَجْزَائِهَا زَنْجَبِيلًا ۚ

عَنْهَا فِيهَا تَسْمِي سَلَسِلَا وَنَطْمُوفٍ عَلَمُهُ وَلِلَّانِ

در پست نام نهاد ایان جنه در طعم و لذت عسل و در آن خلق و طوطی کنند بر این

خداستگار باقی گشته رحمة الله
خود می چون بی ایشانا
کمان بری ایشانا له
مروریدی اند پرالنده شده

و چون بیتی تو ای پند انجای یعنی در پست بی نصرتی فراوان و پادشاهی بزرگ که انوار و امانت

Feb. 1918

و دیای تنک / دیا ی تنک / و دیای تنک / و دیای تنک

ما اهل بهشت بدست اورنجبای از سیم و آب دهنده ایشان پروردگار ایشان ابی پاك پاك كننده

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

اِنَّا نَخْبِرُ نَعْلَمَا عَلَمُ الْيَوْمِ تَذَكُّرًا فَاَصْبَحَ كَرِيمًا وَلَا

بافروستادی ^{بدرج برنو} قوان ^{مروستادی} پس شکیبایی ^{برای علم} برود کار

و فرمایند برداری من آن کافران بزرگوار را سبب این نیندازد و آید کن نام پروردگار را بیامد

و در بعضی از شب نمازین و شب نماز مغرب و عشاء و او را در شب نمازین و او را در شب نمازین و او را در شب نمازین

دوست میدارند
 از پس ایشان
 روزی
 که این کافران
 ورها میشتند
 یعنی قباله خدایم

و بعد از آنکه در این مقام رسید و چون خواهم که ای ایشانی

تبدیل ان هدیہ مذکورہ فہن شاء الی ربہ سبلا
 ستہ الدین ریاست مہاراجہ سوری انجمن وردکار امیر طاعت اور

وَمَا يَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

تَدْخُلُ مَرْيَسًا ۖ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و اما در این کتاب که از کتابخانه آیت الله العظمی

١٩٠ : اِنْجِيلُ مَتَّى ٨ و ٩ و ١٠

_____

الكبير ٣

102
unc

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۖ فَالْعَاصِفَاتِ غَضَبًا ۖ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ۖ

فَالْفَارَقَاتُ فَرَقًا * فَالْمُلْقِيَاتُ ذِكْرًا * عُذْرًا أَوْ تَنْذِيرًا * أُنْمِشُوا

تَوَعَّدُونَ لَوَاقِعَ فَأَذَا الْجَحِيمُ طُمِسَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّتْ

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِيتْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
فَمَا يَوْمَ الْفَضْلِ وَمَا أَذْرِيكَ
وَمَا يَوْمَ الْفَضْلِ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لَمْ يَهْدِكَ الْاَوَّلِينَ ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ كَذٰلِكَ نَفْعِلُ
 ابدا هلاكك ^{بشيئينا} ^{لقد اندم} ^{حون قوم نوح} ^{وعاد وغيرهم} ^{الذي دنا وادغم} ^{انرا يسينيان} ^{سما الله الذي يحبنا} ^{لهم}

بِالْجُزْمِينِ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
الَّذِينَ خَلَقُوا مِنْ مَّاءٍ عَذْبٍ كَثِيرٍ
وَرَأَوْا سُبْحَانَ رَبِّهِمْ كَلْبَاسًا
فَاسْتَوْبَحُوا مِنْهُ لَمَّا غَمَسُوا مِنْهُ
فَاسْتَوْبَحُوا مِنْهُ لَمَّا غَمَسُوا مِنْهُ

معین بفرمانه فی قرار مکیں الی قدر معلوم فقد رافتم
 پس گردانیدیم ازادارام جای استوار که رحمت است - استقاری دانسته ازمان پس اندازه بدین نیکو
 جبر

لَقَادِرُونَ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتَا ۚ

حیاء و امواتا و جعلنا فیها رواسی شامخات و اسقینا کم
از زندگانی بریست زمین در قبود و در اندیم دران زمین و مای نبات نبات بلند و آب و نمودن خوردن

مَاءٍ فَرَاتًا وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ^{روزی که} انْطَلِقُوا إِلَى مَا ^{ایران را}

بسم الله الرحمن الرحيم
 اِطْعَمُوا الْيَتَامَىٰ مِنْ ثُلُثِ مَالِكُمْ
 مینورید از ثلث مال خود را بخورانید یتیمان را

لا ظليل ولا يغني من اللهب

جَمَالَهُ صَفَرٌ وَيُلْقِمِيهِ لِلْكَذِّبِينَ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ^{وای ذوق رویت} وَلَئِنْ يَوْمَئِذٍ ^{در چنین پس} لِلْكَافِرِينَ ^{نمهند و ایشانرا} عَذَابٌ ^{عذرا نمند} أَلِيمٌ ^{تلذیب} ^{سزانا زاله} ^{زبانها درند}

هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ فَإِنْ كَانَ

لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
شمارا حيله از خلاص پس مدتیند وای دران روز

اِنْ الْمُنْفِقِينَ فِي ضَلَالٍ وَّعَيُونٌ ۚ وَفَوَالِهَ مَا يَشْتَرُونَ ۖ كَلُوا
 بدرستی که در گمراهی و در چشمها و فوایه ها چه می خرند
 در سایه ها بار احمد و در چشمها و انواع میوه از آنچه دارند خواهند خورد
 و در راه و در چشمها و انواع میوه از آنچه دارند خواهند خورد

وَأَشْرَبُوا هُنَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ أَنَا كَذَلِكَ بَعَثْنِي رَسُولًا
وَمَا يَشَاءُ مِنْهُ لِيُخَوِّفَ بِهِ أَهْلَ الْبَلَدِ وَأَنَّهُ يَوْمَئِذٍ يَكُونُ لَكُمْ
أَعْيُنٌ عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ فَزَادُوا كُفْرَهُمْ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

وَلَا يَوْمِيكَ لِيَمُوتُوا وَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَةٌ إِذْ كُنْتُمْ فِي الْغَايِ
وَلَا يَوْمِيكَ لِيَمُوتُوا وَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَةٌ إِذْ كُنْتُمْ فِي الْغَايِ
وَلَا يَوْمِيكَ لِيَمُوتُوا وَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَةٌ إِذْ كُنْتُمْ فِي الْغَايِ

لَا تَرْكُوعُونَ وَنَا يَوْمَئِذٍ لِلْمَلِكِّ بْنِ قُفَايَ حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

تواضع نمایند که وای دران روز مرا ناله تلب اینها کردند پس بفرمود سخن پس از قول ایمان ارند

وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ إِذَا هُمْ سَامِعُونَ

اربعون كوفي واحدي واربعون بحري وكلها ١٧٣ وخوفها ٧٧٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, showing the inner hinge and the edges of the book's pages. There is no text or other markings on the page.

۲۰۰۰

عَشْر
وَقِيَّتْ بِالْوَاوِجْ

ح ح ش ر خه و ج

عشر ۲۰

وجه الوقف من قر انطلقوا
بفتح اللام اوضح
عشر
انطلقوا الى الطلح

جمالته بحالات
بالتاء

عشر کو ع ۱۰

عشر ۵۰

۴.۹

تَبِعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ابْصَارُهَا
 از پی در پی اندازد رجفه دوم دلها را ترسان و لرزان چشمها صاحبان دها
 خاشَعَةٌ يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ وَإِذَا
 خوار و گران بود میگویند ای بادستی که هرانیه باز گردانیده ایم در آن حالت نخستین ایا چون
 كُنَّا عِظَامًا خَبْرَةً قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ
 باشیم استخوانها بوسید باز گردانیده شویم گفتند آن رجفه بطن استخوانها که جان بود رجعتی باشد باخسانه انا
 فَأَتَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَأَظَاهَمُ بِالْكَاسِ هَبْ هَلْ تِلْكَ
 پس بدستی که آن حال بخت که میگویند آن رجفه است که ناگهات ایشان همه حلاقی منشف باشند پس هم آمدن
 حَدِيثُ مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى
 قصه موسی چون فرمود او را پروردگار او را بادی پاک از خباثت طوی نام زمین شام
 اِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ
 که بروی سوی فرعون که بدستی و تجاوز نمود از حد اعتدال پس بود هیچ میل مست ترا سوی الله
 تَزَكَّىٰ وَاهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ فَارَاهُ الْآيَةَ
 پاک شوی از آن سخاها و راه نمایم ترا بمعرفت پروردگار تو بایتر حیا از عقاب پس نمود او معجزه
 الْكُبْرَىٰ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ثُمَّ أَذْبَرَ لِسْمِي فَنَشَرَ
 بزرگتری عصا و بدینجا پس باده نداشت و افروختی نمود پس اعراض نمود از حال الله که لرزان بود از حجاب او
 فَنَادَىٰ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
 و او را زداد پس گفت من پروردگار بزرگترم شمارا پس عقاب فرمود او را خدای عقوبة
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنِ يَخْشَىٰ
 آن جهان با حراق و این جهان با عراق بدستی که در آن خدایت با عقاب هرانیه اعتباری است مرا تا که ترس سارست
 أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَيْنَهُمَا رَفَعَ سَمَكُهَا فَسَوَّاهَا
 ای شما سنگینان استوار ترید یا خلقت آسمان بنا فرمود آنرا تا فرید یک بلند فرمود ارتفاع پس هفت طبقه
 وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ
 و تاریک گردانید شب آنرا و بیرون آورد سبب روشنایی داشت و زمین را پس از آن
 دَحِيهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا
 گسترانید آنرا بیرون آورد از آن آب آنرا و چراگاه آنرا و کوهها را ثابت گردانید

عشر

ناخبة

طوی بلاشون ادج

عشر

ع ۲۰

عشر روح

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِإِنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
 برای برخورداری من شمارا و بر چهار یابان شمارا پس چون ایدان دهیه
 الْكُبْرَىٰ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ وَبُرْزَتِ
 بزرگتری یعنی قیامت روزی که یاد آورد آدمی آنرا که سعی نمود در پی آن و بیرون آمد
 الْحَجِيمُ لِمَنِ يَبْرَىٰ فَاَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ
 دوزخ را برای هر که اهل دین بود پس انا الله از حد تجاوز نمودند و اختیار کردند زندگانی این جهان را
 الدُّنْيَا فَإِنَّ الْحَجِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ
 پس بدستی که دوزخ ان جای اوست و اما هر که ترسد از ایشان نزد
 رَبِّهِ وَهَىٰ النَّفْسَ مِنَ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ
 پروردگار خود و باز داشت نفس اماره را از آرزوهای دنیای پس بدستی که بهشت است جای
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا فِيمَ أَنْتَ مِنْ
 می پرسند ترا از قیامت که کدام وقت خواهد بود وقت ایشان در چه کاری تو
 ذِكْرِهَا إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ نَّحْيِهَا
 یاد کردن آن سوی پروردگار است نهایت علم بدستی که تو بیم نماینده آنی که ترسد از آن
 كَانَهُمْ يَوْمَ يَرْفُئُهُا لِمَ يَكُونُ الْأَعْشَىٰ أَوْضِيحًا
 گویی ایشان روزی که بنشیند آنرا در آن تاریکی باشد یا جاست آن

عشر

منذر

سُورَةُ عَبَسَ رَبُّكَ بِمَا كُنْتَ تَفْتَرِي
 اثنتان و اربعون كوفي و اربعون و كلامها ۳۲ و حرفها ۵۳۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِي أَوْ
 ترش روی شد و پشیم و اعراض نمود برای آنکه ایدان شخص معترف این بود که او پاک شود از تکلفها
 يَتَذَكَّرُ فَنَفَعُهُ الذِّكْرَىٰ أَمَّا مَنْ اسْتَفْغَىٰ فَإِنَّهُ يَصْدَىٰ
 پند گیرد پس نافع ایدان او پند گرفتن انا الله تو گریست از صنایع قیاس پس تو را معترف از پیش
 مَنْ عَبَسَ إِلَّا تَحَنُّنًا
 هر که عصبانیت نمود مگر با رحمت

مَنْ عَبَسَ إِلَّا تَحَنُّنًا
 كل سورة ركوع واحد

ان هو الا ذكر للعالمين لمن شاء منكم ان يستقيم
وَمَا تَشَاءُونَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

سورة انفطار و الانفاط نزلت بكملة ثمانين وعدها سبع عشرة وثلاثا
تسعة عشر بالانفاط وكلامها ثمانين وعدها سبع عشرة وثلاثا

بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ
وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَرتْ
وَإِذَا الْبُحَارُ
فَجُرَّتْ
وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ
عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْكَرِيمُ
الَّذِي خَلَقَكَ
فَسَوَّيَكَ
فَعَدَلَكَ
فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ
كَلَّا بَلْ
تَكْذِبُونَ
بِالدِّينِ
وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ
كَرَامًا كَاتِبِينَ
يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ
إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي
جَحِيمٍ
يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ
وَمَا هُمْ عَنْهَا
بِغَائِبِينَ
مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ
ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ
مَا يَوْمَ الدِّينِ

عشر
بمع العشر حزب
يكذبون

الذي الثاني
الذي الثاني
الذي الثاني

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

سورة المطففين و التطفيف نزلت بالدين وقيل انها اخرا من سورة
ثم سورة البقرة اياتها ست وثلاثون بالانفاط وكلامها ١٧٩ حرفا

بسم الله الرحمن الرحيم

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ
الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْرَزُوهُمْ يَخْسِرُونَ
أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ
لِيَوْمٍ عَظِيمٍ
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِينٍ
وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ
كَتَابٌ مَرْقُومٌ
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
الَّذِينَ يَكْذِبُونَ
بِوَعْدِ الدِّينِ
وَمَا يُكْذِبُ إِلَّا عَلَيْهِمْ
أَلَا تَتْلُو
عَلَيْهِ الْآيَاتِنَا
قَالَ أَتُحِبُّ الْأَوَّلِينَ
كَلَّا بَلْ لَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ
ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ
ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

كالوهم اوززوهم
بلا الف بعد الواو

عشر

بل لان يسكت على
بل لان ادح

عشر

عشر

عشر

عشر

عشر

عشر

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِنْبِرَارِ لَفِي عَلَيْنِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنَا
 كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ إِنَّ الْأَنْبِرَارِ لَفِي نَعِيمٍ عَلَى
 الْأَرْوَاقِ يُنْظَرُونَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ يُسْقَوْنَ
 مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ خَتَامُهُمْ مِنْهُ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَبَّهْ
 أَلَمْ تَرَ يَوْمَ أَنْزَلْنَا مِنَ الْمُقَرَّبِينَ نَازِكًا نَسْفَعُ بِالنِّفْعِ الْيُسْقَوْنَ
 إِنْ الَّذِينَ أَخْرَجُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ
 وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا
 فَكِهِينَ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ وَمَا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ خَافِظِينَ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ
 عَلَى الْأَرْوَاقِ يُنْظَرُونَ هَلْ تُؤْتَى الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

سورة النشقة اول الشقاق نزلت مكة نزلت سورة الروم يا ايها
 محمد وعشرون كوفي وثلاث بصرى وكلامها ٧٠ او حرفها ٢٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ وَإِذَا الْأَرْضُ
 مُدَّتْ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ
 يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا فَلَا فَيْدَ
 فَمَا مِنْ أَوْفَى كِتَابِهِ يَمِينُهُ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا
 يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَمَا مِنْ أَوْفَى كِتَابِهِ
 وَرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثَوْرًا وَيَضْلِي سَعِيرًا إِنَّهُ كَانَ
 فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَخُورَ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ
 كَانَ بِهِ بَصِيرًا فَلَا اقْضَمُّ بِالْشَفَقِ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقِ
 وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ لِلزُّكُورِ طَبَقًا عَنْ طَبَقِ فَنَاهُمْ
 لَا يَوْمِنُونَ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ
 بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 يُوعُونَ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

عشر ويصلي روح

عشر سجده

للعصر

سوره الطارق که در ثلث سوره و التین آیاتها

دستهای و عشر و ب الاقاف و کلامها ۱۰۹ و حروفها ۴۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَشَآهِدِ
وَمَشْهُودِ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ إِذْ
هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَعَلَىٰ مَائِيفَعْلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ كَفَرُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ جَنَّتْ مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ
لَشَدِيدٌ إِنَّهُ هُوَ يُدْعَىٰ وَيُعْبَدُ وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ

ذُو الْعَرْشِ الْحَمِيدُ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ

الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ
وَاللَّهُ مِنْ وَرَثَتِهِمْ مُحِيطٌ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّحْمُودٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

سورة الطارق ثلث بمكة ثلث سورة القم آیاتها سبع

عشرة اینها خلاف بینها و کلامها ۹۱ و حروفها ۲۴۶

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ الْبَخْمُ
الشَّاقِبُ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ
مِمَّ خُلِقَ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ فَخَرَّجَ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
وَالْتَرَائِبِ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ فَمَا لَهُ
مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ
الضَّرَعِ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ أَنَّهُمْ يَكِيدُونَ
كَيدًا وَآكِدُ كَيْدًا فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْلُهُمْ رَوْدٌ

عشر

عشر

عشر

عشر

سورة الاعلالت بمكة نزلت سورة والليل اياتها تسع
عشرة ايتها لاتفاق وكلامها ٧٢ وحروفها ٢٧١

بسم الله الرحمن الرحيم

سَمَّيْهِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى وَالَّذِي قَدَّرَ مَرْوَةً
فَهْدَى وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى
سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَى الْأَمَّا شَاءَ اللَّهُ أَنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى
وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى فَذَكَرْ إِن نَفَعْتَ الذِّكْرَى سِذَّكَرْ
مَنْ يَخْشَى وَيُحِبُّهَا الْأَشْقَى الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ثُمَّ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ
رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ يُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى
إِنْ هَذَا إِلَّا الصَّخْفُ الْأَوَّلَى صُحُفَ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

سورة الغاشية نزلت بمكة نزلت سورة الكهف اياتها
ست وعشرون لاتفاق وكلامها ٩٢ وحروفها ٣٨١

بسم الله الرحمن الرحيم

هَذَا آيَتِكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ وَجُوهٌ يُؤْمِنُ خَاشِعَةٌ عَامِلَةٌ
نَاصِبَةٌ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً تَشْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ لَيْسَ لَهَا طَعَامٌ
إِلَّا مِنْ صُرُجٍ لَا يَسْنُ وَلَا يَغْنَى مِنْ جُوعٍ وَجُوهٌ يُؤْمِنُ
نَاعِمَةٌ لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغْوَةً
فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ فِيهَا سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ
وَمَنَازِقٌ مَصْفُوفَةٌ وَزُرَّاقٌ مَبْثُوثَةٌ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى
الْأَبْلِ كَيْفَ خَلَقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رَفَعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ
كَيْفَ نَصَبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكَرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ
الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ إِنَّ الْيَنَاءَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ حِسَابُهُمْ

سورة الفجر نزلت بمكة نزلت سورة الضحى اياتها ثلثون
كوفي وتسع وعشرون بصرى وكلامها ١٣٧ وحروفها ٥٧٧

ايتة بالامالة

عشر
لايسع لاية

عشر

مستطير بالستين
وباشتمام الصاد الزاى
وباشتمام الصاد الزاى
او بالصاد

عشر

بمضيق الصاد
رسم الصاد

٩

٩

اول الجزع
التشتين
يسرى في الوصل
ح وفي الخالين د

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حُجْرٍ الْمُرْكِفِ فَعَلَّ رَبُّكَ عِبَادَ
إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ وَثُمُودَ
الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ فَاكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ فَأَمَّا
الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَكْرَمَنِ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ وَلَا
تَخَاضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثُ
أَكْلًا لَّمَّا وَتَحِبُّونَ لِمَالَ جُبَّاحٍ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ
الْأَرْضُ دُكًّا كَاوَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا
فَيَوْمَ لَا يُنْفَعُ الْمُعْذِرُونَ وَلَا يَنْفَعُ الْبِرَّ شَفْعٌ شَيْءٌ يَوْمَئِذٍ

بالوادي في
الوصل ح
وباشاها في
في الخالين ايضا
و في الخالين د

اكرمني اهانني في
الوصل ح وفي الخالين
وفي الوصل بالحدف
او بالاشات ح

تخفون ح
تخفون اد
عشر

وَجَى يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى يَقُولُ يَالَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ وَثْقَاهُ
أَحَدٌ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ أَرْجَى إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً فَادْخُلْ فِي عِبَادِي وَأَدْخِلْ جَنَّتِي

سورة البلد تلت بعد التين والشمس الطارقياتها
عشر في الاتفاق وكلامها ١٢ وفيها الثمانية احدى عشر

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ وَوَالِدِ
وَمَا وَلَدٌ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ أَلَيْسَ لَنَا
لَنْ يُقَدَّرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكْتُمَا لَوْلَا أَلَّا لَكُمُ الْحَسَنُ
لَمُرِّيهِ أَحَدٌ لَمْ يُجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ
الْجَنَّةَ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

عشر
عشر

بلد

عشر
عشر

فَكَرَّ رَقَبَةً
أَوْ أَطْعَمَ

فَكَرَّ رَقَبَةً أَوْ أَطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرِّحْمَةِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمِمْنَةِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَا أَيُّهَا تَنَاهَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ

عشر

عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا وَالنَّهَارُ إِذَا جَدَّهَا
وَاللَّيْلُ إِذَا غَشَّتْهَا وَالسَّمَاءُ وَمَا بَيْنَهَا وَالْأَرْضُ وَمَا
طَحَّيْنَهَا وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا إِذِ
أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُو
فَدَمَّرَهُمْ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بَذْنَهُمْ فُسُوقَهُمْ فَنَقَلَ ذُلَّهَا فَمَنْهُمْ مَنْ عَقِبَهَا

عشر

فَلَا خَافَ بِالْقَاءِ
فَلَا يَخَافُ بِالْقَاءِ رَسْمُ
مَصْحُفِ الْمَدِينَةِ وَالشَّامِ

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ بِكَدَّرَتْ سُورَةُ الْفَجْرِ أَيْتَهَا أَحَدِي
وَعَشْرُونَ بِاتِّفَاقٍ وَكَلَامُهَا أَحَدِي وَتَعْنِي وَهِيَ ٣١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا غَشَّتْ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى
إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى فَمَا مِّنْ آعْطَى وَآتَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى
فَسُنَّسِرُهُ لِلْسُرَى وَمَا مِّنْ يَّجْلٍ وَاسْتَعْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى
فَسُنَّسِرُهُ لِلْعُسَى وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى وَالْإِذْيَ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى فَأَنْذَرْتَكُمْ نَارًا تَلْفُظِي
لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى وَسَيُجَنَّبُهَا
الْأَتْقَى الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ
بِجْزَى إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى وَلَسَوْفَ يَرْضَى

عشر

عشر

سُورَةُ الضَّحَى تَلَّتْ بِكَدَّرَتْ سُورَةُ الْمُرْشَحِ وَهِيَ أَحَدِي
عَشْرُونَ بِاتِّفَاقٍ وَكَلَامُهَا أَحَدِي وَتَعْنِي وَهِيَ ٢١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝

وَلَا أُخِرُ خَيْرُكَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

الْمُجِدَّكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا ۝ فَهَدَىٰ ۝

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سورة الضحى مكية ثلثون آيات

ثمان آيات بالاتفاق وكلامها ٢٧ وحروفها ١٥٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُتَشَرِّحَ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ ۝

أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

سورة الشرح مكية ثلثون آيات

ثمان آيات بالاتفاق وكلامها ٢٧ وحروفها ١٥٣

عشر

ثمان آيات بالاتفاق وكلامها ٢٧ وحروفها ١٥٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْيَتِيمَ وَالزِّيْتُونَ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَذَا الْبَلَدُ

الْأَمِينُ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سورة التين مكية ثلثون آيات

ثمان آيات بالاتفاق وكلامها ٢٧ وحروفها ١٥٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ

الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ

الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۝ إِنَّ رَبَّهُ اسْتَمَعَ نَادِيَ الْأَوْفَاقِ ۝

سورة العلق مكية ثلثون آيات

ثمان آيات بالاتفاق وكلامها ٢٧ وحروفها ١٥٣

عَبْدًا إِذَا صَلَّى أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ وَأَمَرَ بِالْتَّقَىٰ
 أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَبْصُرُ كُلَّ شَيْءٍ
 لَمْ يَكُنْ لَهُ لَنْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ فَلْيَدْعُ
 نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كُلَّا تَطْغَىٰ ۚ وَاِسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مكية ثمانون آية
 الحمد لله رب العالمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ
 فِيهَا يُأْذَنُ رَبَّهُمْ مِنْ كُلِّ مَسْجِدٍ ۚ وَهِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ وَتَسْمَى الْبَقِيَّةُ بِالْمَدِينَةِ وَفِيهَا ثَمَانُونَ آيَةً
 الْحَشْدُ ثَمَانُونَ كُوفِي وَتَسْعُ بَصْرِي وَكَلَامُهَا ٩٤ وَحُرُوفُهَا ٣٩٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ
 حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً
 فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ
 دِينُ الْقِيمَةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۚ جَزَاءُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَوَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

سُورَةُ الزُّمَرُ مكية ثمانون آية
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

البرية في الحرفين

اِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَٰذَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ بَانَ رَبُّكَ
 أَوْحَىٰ لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يُصْدُّ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّیُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 فَمَنْ یَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ یَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا یَرَهُ

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً
 اَلْاَیَاتُ الْاَوَّلُ وَالثَّانِیُّ وَالثَّلَاثُ وَرَبُّهَا ۲۰ وَحُرُوفُهَا ۱۴

لَبَّيْكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۖ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۖ فَالْمُعْصِرَاتِ جُحْحًا ۖ
 فَاتَّزْنَ بِهٖ نَقْعًا ۖ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
 لَكَنُودٌ ۚ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۚ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
 لَشَدِيدٌ ۚ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ وَحُصِّلَ
 مَا فِي الصُّدُورِ ۖ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً
 اَلْاَیَاتُ الْاَوَّلُ وَالثَّانِیُّ وَالثَّلَاثُ وَرَبُّهَا ۲۰ وَحُرُوفُهَا ۱۴

عَشْرَةٌ كُوفِي وَثَمَانِ بَصَرِي وَكَلَامُهَا ۳۶ وَحُرُوفُهَا ۱۵۲

لَبَّيْكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 الْقَارِعَةُ ۖ مَا الْقَارِعَةُ ۖ وَمَا أَذْرُكَ مَا الْقَارِعَةُ ۖ يَوْمَ يَكُونُ
 النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۖ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
 فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ وَأَمَّا مَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۖ وَمَا أَذْرُكَ مَا هِيَةٌ نَارُ حَامِيَةٍ

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً
 اَلْاَیَاتُ الْاَوَّلُ وَالثَّانِیُّ وَالثَّلَاثُ وَرَبُّهَا ۲۰ وَحُرُوفُهَا ۲۰

لَبَّيْكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 الْحَيُّ الْيَقِيْنُ ۚ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۚ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۖ
 ثُمَّ كُنُوزُهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۖ ثُمَّ كُنُوزُهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۖ ثُمَّ كُنُوزُهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۖ
 ثُمَّ كُنُوزُهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۖ ثُمَّ كُنُوزُهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۖ ثُمَّ كُنُوزُهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۖ

سُورَةُ الْاَنْشَاقِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً
 اَلْاَیَاتُ الْاَوَّلُ وَالثَّانِیُّ وَالثَّلَاثُ وَرَبُّهَا ۲۰ وَحُرُوفُهَا ۲۰

عَشْرَةٌ كُوفِي وَثَمَانِ بَصَرِي وَكَلَامُهَا ۳۶ وَحُرُوفُهَا ۱۵۲

عَشْرَةٌ كُوفِي وَثَمَانِ بَصَرِي وَكَلَامُهَا ۳۶ وَحُرُوفُهَا ۱۵۲

عَشْرَةٌ كُوفِي وَثَمَانِ بَصَرِي وَكَلَامُهَا ۳۶ وَحُرُوفُهَا ۱۵۲

عَشْرَةٌ كُوفِي وَثَمَانِ بَصَرِي وَكَلَامُهَا ۳۶ وَحُرُوفُهَا ۱۵۲

ایاتها ثلث بالاتفاق و کلامها اربع عشرة و حروفها ثمانون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصَى ^{یعنی آنکه در عصا} إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ ^{یعنی خداوند} لَفِي خُسْرٍ ^{یعنی زیان} إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا ^{یعنی ایمان آوردند} وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ^{یعنی کارهای نیکو} وَتَوَاصَوْا ^{یعنی وصیت کردند} بِالْحَقِّ ^{یعنی با حق} وَتَوَاصَوْا بِالصِّبْرِ ^{یعنی در کارهای نیکو}

سورة القصص نزلت بمکه ثلث سورة والمرسلات اياتها

ثلاث بالاتفاق و کلامها ثلث و حروفها مائة و ثلث و تسعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ ^{یعنی هر کسی که حرف هاء در کلمه دارد} لَهْمَزَةٍ ^{یعنی حرف هاء} الَّذِي جَمَعَ ^{یعنی جمع کرد} مَالًا ^{یعنی مال} وَوَعَدَهُ ^{یعنی وعده داد} يُحْسِبُ ^{یعنی حساب می کند} أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ^{یعنی مال او را فراموش کرد} كَلَّا لَيَسْبَدَنَّ ^{یعنی خواب خواهد برد} فِي الْخَطْمَةِ ^{یعنی در خطمه} وَمَا أَذْرِيكَ ^{یعنی و چه داری تو} مَا الْخَطْمَةُ ^{یعنی خطمه} إِلَّا نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ^{یعنی آتش خداوند} الَّتِي تَطَّلِعُ ^{یعنی تابان می آید} عَلَى ^{یعنی بر} الْأَقْدَةِ ^{یعنی آتش} إِنَّهَا عَلَيْهِمْ ^{یعنی بر آنهاست} مُوسَدَةٌ ^{یعنی پوشیده شده} فِي عَمَدٍ ^{یعنی در ستونهای} مُّمَدَّدَةٍ ^{یعنی کشیده شده}

سورة الفيل نزلت بمکه ثلث سورة الفلق اياتها خمس

بالاتفاق و کلامها ثلث و عشرون و حروفها تسعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَ تَرَ كَيْفَ ^{یعنی چگونه} فَعَلَ رَبُّكَ ^{یعنی کرد خداوند} بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ^{یعنی با صاحبان فیل} أَلَمْ يَجْعَلْ ^{یعنی نگاشت} كَيْدَهُمْ ^{یعنی کینه} فِي تَضَلُّلٍ ^{یعنی در گمراهی} وَارْسَلْ عَلَيْهِمْ ^{یعنی فرستاد بر آنها} طَيْرًا ^{یعنی پرنده} أَبَابِيلَ ^{یعنی ابا بیل} تَرْمِثُهُمْ ^{یعنی ترمیث می کند} نَجَارَةً ^{یعنی نجره} مِنْ سِجِّيلٍ ^{یعنی از سبیل} فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ ^{یعنی مانند کاه} مَأْكُولٍ ^{یعنی خوردنی}

سورة قمر نزلت بمکه و قيل بالدنية نزلت القاسم اياتها

اربع بالا خلافا بينهما و کلامها سبع عشرة و حروفها ثلث و تسعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلَا فِ قُرَيْشٍ ^{یعنی در قریش} إِلَّا فِهِمْ رَحْلَةَ الشِّتَاءِ ^{یعنی در فصل سرما} وَالصِّيفِ ^{یعنی در فصل گرما} فَلْيَعْبُدُوا ^{یعنی پس بپرستند} رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ^{یعنی پروردگار این خانه} الَّذِي أَطْعَمَهُمْ ^{یعنی آنها را غذا داد} مِنْ جُوعٍ ^{یعنی از گرسنگی} وَأَمْنَهُمْ ^{یعنی امنیت آنها} مِنْ خَوْفٍ ^{یعنی از ترس}

سورة الماعون نزلت بمکه غیره فویل للصليين وقيل

نزلت بالمدينة ثلث سورة الكافرون اياتها سبع و کلامها ۲۵ و حروفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ ^{یعنی کذب می کند} بِالْدِّينِ ^{یعنی با دین} فَذَلِكَ الَّذِي ^{یعنی همانست} يَدْعُ ^{یعنی می خواند} الْيَتِيمَ ^{یعنی یتیم}

لا يلاف قريش
الا فيهم رحلة الشتاء
والصيف
واجعوا على انبات الناي في
الا فيهم في اللفظ دون الخط

الا فيهم بغية
آية رسم جميع
المصاحف

ادكس

و ترغیب می کنند خود را و دیگران بر طعام دادن
 عَنِ صَلَواتِهِمْ سُبَّاهُونَ ^{انسان را می کنند} ^{پس وی} ^{حجانه} ^{موانع از} ^{لذات نیکان} ^{که ایشان}
 الَّذِينَ هُمْ يَرَاوُنَ ^{و را می بینند} ^{در اعمال خیر} ^{و باز می دارند} ^{اصحاب خیر و نیکان} ^{از ایشان}
 وَمَنْعُونَ الْمَاعُونَ ^{از نماند خود غافلند}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَنَا اعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ
 بدستی که ما دادیم ترا چیز بسیار ماب جویت پس نماز کن بجهان که نماز نماز محمد برای و انحر و من تو است منقطع خبری

سورة الكافرون وتسمى العباد ذنرات بكم ثلثت سورة الفيل
ايها ست بالانقاف وكلامها ست وعشرون وحروفها ٩٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ

سورة النصر نزلت بالدين فويل كما نزلت سورة النور قال ابن عباس

وَلِي دِينَ الْعَرَبِ وَخَصَّهُ

هي اخرها مثل بلد نينوا اياها ثلاثون لائقا وكلامها ١٩ وخرقها سبع وسبعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ^{جوان آید یاری نمودن} وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ ^{دین}
 اللَّهِ أَفْوَاجًا ^{افواجاً} فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ^{سبحان} وَاسْتَغْفِرْهُ ^{استغفر} إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ^{تواب}

سُورَةُ نَبَاتٍ وَتَسْمَى الْحَطَبُ ثَلَاثٌ بِكَلِمَةٍ ثَلَاثٌ سُبُورُهُ كَوْنُهَا ثَلَاثُهَا
خَمْسٌ بِالنِّقَاقِ وَكَلَامُهَا ثَلَاثٌ وَعَشْرُونَ وَحُرُوفُهَا اِجْدَادِيٌّ ثَلَاثُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا اَنِي هَبْ وَتَبَّتْ مَا اَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ سَيَصْلِي
 ريان کار و هلاک و باد دو دست و بوی حب و خاسر و هلاک باز نداشت از غلبه خواسته و آنچه انداخته زود بود
 نَارَا ذَاتَ هَبْ وَامْرَاةَ حَمَالَةٍ اُحْطَبَ فِي جَدِّهَا حَنْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ
 در آتش خداوند زبانه و زن او بردارنده بیمه فلند در طریق و رسوا عیار است از غنچه در کردن آن زنست حکایت با قافیه

سُورَةُ الْاٰخِلَاصِ نزلت بمكة ثم نزلت سُورَةُ الْيٰسْمِ وَ قِيلَ بِالْمَدِيْنَةِ
اٰيَاتُهَا اَرْبَعٌ بِاِلْخِلَافٍ بَيْنَهُمَا وَكَلَامُهَا خَمْسٌ عَشْرَةٌ وَحُرُوفُهَا ٧٤ ح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

امراته علی بن ابی طالب
حالة الخطب وقدره
الوقف علی قدره
حالة

۱۲۲ کش

فخض لا
ابو حاتم وابوكبير والا
تفقوا الى اخر يقول
عليه السلام ابرار واعد
جميع الكفار في جواب واعد
بيان ابرار واعد

ادح كص
ثُمَّ وَاف

سُورَةُ الْفَلَقِ نَزَلَتْ بِمَكِّيٍّ وَفِيهَا آيَاتٌ نَزَلَتْ سُورَةُ النَّاسِ
آيَاتُهَا خَمْسٌ الْتِفَافٌ كُلُّهَا ثَلَاثُونَ عَشْرَ حُرُوفًا ثَلَاثُونَ بَعْدَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ *
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ *
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ *

لا وقعة المعوذتين
إلى آخرها الصلوة
والاستعاذ
بعضها على بعض
بقوله واحد

وَمَنْ كَانَ مِنْكَ صِدْقًا وَاعِدًا لَكَ اللَّهُ بِهِ السَّمْعُ الْعَلِيمُ فَذَلِكُمْ
يَحْتَجُّ بِهَذَا الْكِتَابِ الْعَزِيزِ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا خَلْفَهُ تَنْزِيلُ حَكَمِهِ

سُورَةُ النَّاسِ نَزَلَتْ بِمَكِّيٍّ وَفِيهَا آيَاتٌ نَزَلَتْ سُورَةُ الْفَلَقِ
آيَاتُهَا خَمْسٌ الْتِفَافٌ كُلُّهَا ثَلَاثُونَ عَشْرَ حُرُوفًا ثَلَاثُونَ بَعْدَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ *
إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ *

أَفَلَا عِبَادُ اللَّهِ غَلَاؤُكُمْ شَرًّا لَكُمْ وَأَوْفَرُكُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءُ الرَّجِيحِ إِلَى جَهَنَّمَ
أَلْبَارِي عَلَى كَيْفِيَّتِي أَيْسَابِي أَصْلَحَ اللَّهُ أَمْرًا يَدِي وَغَفَرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ

هذا الاوراق المكتوب عليها القرآن العظيم ارمقته وارجمته
١٤ ٢ ١٥

وعدا الاوراق المكتوب عليها
بها القرآن العظيم وجود القرآن
وهو اشتمل على جميع الصفات
سبعة عشر فصولا جميعا

